Coordonator : *BALEA LILIANA CARMEN*

„INIMI DESCHISE, MÂINI ÎNTINSE”-

Voluntariat pentru o lume incluzivă

GHID METODOLOGIC MULTIDISCIPLINAR

BUFTEA 2025

Coordonator : *BALEA LILIANA CARMEN*

„INIMI DESCHISE, MÂINI ÎNTINSE”-

Voluntariat pentru o lume incluzivă

GHID METODOLOGIC MULTIDISCIPLINAR

ISBN 978-973-0-41548-3

REFERENTI STIINTIFICI:

Prof. psihopedagog MUCEA CAMELIA-Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Cluj-Napoca, Cluj
Prof. dr. Gana Marta-Grădinița cu program prelungit Moșnița Veche
Prof. dr. Adriana Martiniuc-Colegiul Economic Administrativ Iași
Prof. Ramona Florescu - CJRAE – Școala Gimnazială ”Dimitrie A. Sturdza” Iași
Prof. consilier școlar ELENA Baneș -C.J.R.A.E. Vrancea
Prof. Drăghiță Rodica-Centrul Școlar de Educație Incluzivă „Aurora” Reșița
Prof. dr. Purcarescu Oana-Angela - Colegiul National Pedagogic “Stefan Velovan”, Craiova
Prof. logoped Mocanu Cornelia - CJRAE VÂLCEA-Liceul ,,Preda Buzescu”-Berbești

EDITOR:

Prof. BALEA LILIANA CARMEN

REDACTOR:

Prof. BALEA LILIANA CARMEN

AUTORII ISI ASUMA INTREAGA RESPONSABILITATE PENTRU CONTINUTUL MATERIALELOR PUBLICATE!

BUFTEA, 2025

Cuprins

I. „INIMI DESCHISE, MÂINI ÎNTINSE''-
Voluntariat pentru o lume incluzivă
GHID METODOLOGIC MULTIDISCIPLINAR.....5

1. Secţiunea I - Studii de specialitate, studii de caz, articole, ……..….5

2. Secţiunea II – Proiecte educative/Proiecte Didactice……603

3. Sectiunea III – Planuri De Intervenție Personalizate/ Proiecte de Activitate

Integrată/Planificări/Curriculum Adaptat……...…….703

Secţiunea I

Studii de specialitate, studii de caz, articole.

ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRACURRICULARE ÎN DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII ȘCOLARULUI MIC

Înv.Jalbă Doina Luiza
Școala Gimnazială ” G.E.Palade” Buzău

În actuala etapă a vieții noastre, școala trebuie să organizeze un spectru larg de activități bine gândite, de la lecțiile și cursurile obligatorii, până la orele de curs facultative și activitățile desfășurate în afara programului școlar.

Activitățile extracurriculare au drept bază sărbătorile tradiționale și naționale ale poporului, cultura populară și tradiționalul sistemului de învățământ concretizat prin concursuri școlare.

În cadrul activităților extracurriculare elevii trebuie să-și exprime propriile aptitudini și astfel să fie atras de acest spațiu educativ , școala devenind o casă a bucuriei. Pe fundalul plăcerii, bucuriei, creativității și interesului procesul instructiv educativ decurge mai ușor este mai interesant și reușește să influențeze relațiile dintre elevi și profesori, dintre elevi și comunitate.

În prezentarea materialuilui de față am plecat de la organizarea nenumaratelor evenimente extracurriculare desfășurate în comunitățile în care mi –am desfășurat activitatea , ca învățătoare . Experiența avută în cadrul organizării acestor activității mi-a arătat pe de-o parte că există un mare interes pentru acestea din partea elevilor, părinților și a altor persoane din cadrul comunității locale , dar pe de altă parte am constatat că trebuie să se acorde mai multă atenție procesului care stă la baza dezvoltării activităților extracurriculare, a modului de realizare, monitorizare și evaluării rezultatelor în urma implicării elevilor în activități (ce anume au învățat,cât învață, ce tipuri de competențe și abilități li s-au îmbunătățit, în ce măsură implicarea în astfel de activități îi ajută să socializeze în mod real)

Scopul principal al desfășurării programelor extrașcolare îl reprezintă determinarea valențelor activităților extracurriculare în vederea dezvoltării școlarului mic și identificarea căilor de evidențiere a aptitudinilor și talentelor artistice chiar prin intermediul acestor activități.

Noile orientări ale pedagagogiei moderne au repercursiuni directe asupra organizării activităților din școală îndeosebi asupra organizării activităților educative în afara orelor de curs, adoptându-se trecerea spre activitatea de învățare centrată pe grup, a practicii de muncă în echipă. Acest fapt implică două laturi convergente , una de natură didactică constând într-o anumită organizare a activității elevilor și distribuirea sarcinilor corespunzătoare ce urmează a fi îndeplinite și de o alta de natură psihosocială, constând în stabilirea de relații între elevi în funcție de gruparea lor și de modul lor în care participă la activitățile în care sunt implicați.

În urma popularizării în rândul elevilor a activităților extracurriculare, am ales să desfășor cu elevii activități care au caracter cultural artistic și am dorit să le stârnesc elevilor interesul pentru: poezie, cântec, dans, folclorul copiilor, dar și pentru sărbători religioase sau naționale. Desfășurarea acestor activități mi-a evidențiat că deși elevii au avut libertatea de a alege activitatea la care vor să participe, au fost și elevi care nu aveau aptitudini și abilități pentru alegerea făcută. Pentru ca aceștia să aleagă calea corectă i-am observat cu atenție și i-am îndrumat în alegerea activităților pentru care au aptitudinea potrivită.

Un rol important în desfășurarea activităților extracurriculare am acordat și cadrului ambiental în care acestea s-au desfăsurat. Am considerat că un spațiu amenajat festiv în concordanță cu evenimentul le crește elevilor starea de spirit și participă cu mai mult entuziasm în activitate.

Implicându-i pe elevi în acest tip de activități le-am dezvoltat conduita de cooperare și încrederea în aptitudinile lor . Activitățile experimentate au demonstrat că munca cooperare le-a stimulat încrederea în sine, originalitatea și creativitatea în etalarea aptitudinilor , abilităților și talentelor. La vârsta școlară mică copiii tind să se afirme, sunt sensibili, receptivișsi au o bogată fantezie în exprimarea conținuturilor. În urma activităților extracurriculare școlarii rămân impresionați, iar imaginea acestora le stârnește amintiri și emoții plăcute .

În concluzie, implicarea elevilor în activități extracurriculare le dezvoltă copiilor încrederea în aptitudini încurajându-i spre performanță; creșterea interesului pentru tradiții și obiceiuri; conturarea sentimentelor și conduitelor patriotice; formarea gustului estetic; spiritului de muncă în echipă; responsabilitatea pentru petrecerea timpului liber într-un mod util și plăcut.

Aspecte ale multidisciplinarității în educația incluzivă la matematică

Nica Ionuț Bogdan
Liceul Teoretic Petru Cercel Târgoviște

În lumea de astăzi din ce în ce mai interconectată, granițele tradiționale care separă disciplinele academice devin mai puțin relevante, determinând o reevaluare a modului în care sunt construite și transmise cunoștințele. Îmbinarea diverselor domenii precum știința, tehnologia și artele promovează un mediu de învățare care îmbunătățește înțelegerea și reținerea materialului. Abordările interdisciplinare încurajează elevii să facă paralele între subiecte aparent separate, cultivând gândirea critică și abilitățile inovatoare de rezolvare a problemelor. De exemplu, integrarea principiilor matematice în activitățile artistice nu numai că ajută la înțelegerea conceptelor complexe, dar inspiră și creativitatea.

Multidisciplinaritatea în educația matematică este un concept ce implică integrarea cunoștințelor și metodelor din diferite discipline pentru a îmbunătăți procesul de învățare și a răspunde nevoilor diverse ale elevilor. În contextul educației incluzive, acest concept devine și mai important, deoarece vizează crearea unui mediu de învățare accesibil și adaptat tuturor elevilor, indiferent de abilitățile sau dificultățile lor. Matematica are un rol important în dezvoltarea abilităților de gândire critică ale elevilor, abilitățile de rezolvare a problemelor și dezvoltarea cognitivă generală. Cu toate acestea, complexitatea conceptelor matematice și cerințele cognitive implicate în învăţarea matematicii pot reprezenta bariere semnificative pentru elevii cu diverse nevoi de învățare. Pentru a îmbunătăți practica incluzivă în clasă, este important să înțelegem mai bine nevoile copiilor cu dizabilități intelectuale și modul în care aceste nevoi pot fi satisfăcute în sălile de clasă. Prin integrarea perspectivelor din domenii precum psihologia, pedagogia și tehnologia, educatorii pot crea personalități solide care să răspundă cerințelor unice ale tuturor elevilor. Instituirea de programe precum educația STEM în cadrul instituțiilor este esențială, deoarece acestea recunosc că sunt necesare abordări diverse pentru a dota profesorii cu instrumentele necesare pentru o instruire eficientă. Abordarea la clasă a multidisciplinarității promovează un mediu educațional mai bogat și mai incluziv, sporind astfel angajamentul elevilor și succesul în matematică.

Principiile educației incluzive prin multidisciplinaritate includ:

Colaborarea între profesori: Cadrele didactice, specialiștii în educație specială, psihologii și alți profesioniști trebuie să colaboreze pentru a dezvolta strategii de învățare adaptate nevoilor fiecărui elev.

Planificarea individualizată a învățării: Elaborarea de planuri de învățare adaptate nevoilor fiecărui elev, ținând cont de stilurile lor de învățare și de ritmul de lucru.

Utilizarea tehnologiei: Integrarea tehnologiei în procesul de învățare, folosind aplicații și instrumente digitale care pot facilita accesibilitatea și învățarea personalizată.

Crearea unui mediu de învățare pozitiv: Promovarea unui climat la clasă în care diversitatea este apreciată și elevii sunt încurajați să colaboreze și să se sprijine reciproc.

Activități extracurriculare incluzive: Organizarea de activități extracurriculare care să încurajeze interacțiunea și cooperarea între toți elevii, contribuind astfel la dezvoltarea abilităților sociale.

Curriculum flexibil: Curriculumul trebuie să fie adaptabil, oferind diverse metode de predare și evaluare pentru a se potrivi stilurilor de învățare ale tuturor elevilor.

Formare continuă: Cadrele didactice trebuie să beneficieze de formare continuă în domeniul educației incluzive și al strategiilor multidisciplinare.

Implicarea comunității: Colaborarea cu familiile și comunitatea este esențială pentru a sprijini elevii și a crea un mediu de învățare favorabil.

Promovarea valorilor de incluziune: Educația incluzivă trebuie să promoveze respectul, empatia și înțelegerea diversității în rândul elevilor.

Integrarea tehnologiei educaționale joacă un rol esențial în abordarea nevoilor diverse de învățare predominante în educația matematică incluzivă. Folosind instrumente precum software-ul de învățare adaptiv și aplicațiile interactive, educatorii pot crea experiențe de învățare personalizate care să răspundă diferitelor abilități și stiluri de învățare ale elevilor. Această abordare tehnologică stimulează implicarea și motivația, permițând elevilor cu diferite provocări, inclusiv dizabilități cognitive și fizice, să acceseze conceptele matematice mai eficient. În plus, încorporarea tehnologiei încurajează mediile de învățare colaborativă în care elevii se pot sprijini unii pe alții, sporind interacțiunea socială și asistența de la egal la egal, elemente cruciale în educația incluzivă.

În concluzie, explorarea multidisciplinarității în educația incluzivă a matematicii subliniază beneficiile semnificative derivate din integrarea diverselor perspective, metodologii și practici educaționale. Această abordare nu numai că îmbunătățește înțelegerea matematică în rândul cursanților, dar se adaptează și la diferite nevoi și medii de învățare, promovând oportunități educaționale echitabile. Interacțiunea dintre matematică și domenii precum psihologia, sociologia și tehnologia subliniază importanța strategiilor de colaborare care încurajează schimbul de cunoștințe și inovația. După cum demonstrează studiile empirice, încurajarea interacțiunilor între educatori, cercetători și părțile interesate din comunitate poate duce la practici de predare și proiecte curriculare mai eficiente. În cele

din urmă, îmbrățișarea unei paradigme de multidisciplinaritate în educația incluzivă cultivă un mediu de învățare mai bogat, care pregătește elevii pentru complexitățile lumii moderne.

.

VOLUNTARIAT-IMPLICARE,DEZVOLTARE

PROFESOR INVATAMANT PRESCOLAR:PLESCAN CORNELIA
SCOALA GIMNAZIALA NR 55,BUCURESTI,SECTOR 3

Voluntariatul reprezintă acțiunea de a oferi timpul și abilitățile personale în mod gratuit pentru a ajuta alte persoane sau pentru a contribui la îmbunătățirea comunității. Este o formă de implicare activă în societate, care aduce beneficii atât pentru cei care primesc ajutorul, cât și pentru cei care oferă voluntariatul. Voluntariatul este important în comunitate deoarece aduce o serie de avantaje, cum ar fi creșterea coeziunii sociale, îmbunătățirea calității vieții și dezvoltarea unui sentiment de apartenență și responsabilitate față de comunitate.Prin voluntariat, oamenii pot contribui la rezolvarea diverselor probleme sociale, cum ar fi sărăcia, lipsa accesului la educație sau protecția mediului înconjurător. De asemenea, voluntariatul poate aduce schimbări pozitive în viața celor care se implică, oferindu-le oportunitatea de a-și dezvolta abilități noi, de a-și construi rețele de contact și de a-și îmbunătăți starea de bine emoțională. Astfel, voluntariatul reprezintă un pilon important al unei societăți sănătoase și prospere. Voluntariatul reprezintă o oportunitate excelentă pentru a-ți dezvolta abilitățile personale și pentru a-ți construi rețele de contact valoroase. Prin implicarea în proiecte de voluntariat, poți avea ocazia să îți îmbunătățești abilitățile de comunicare, leadership, rezolvare a problemelor sau lucrul în echipă. De asemenea, poți dobândi noi cunoștințe și experiențe practice care îți vor fi utile atât în viața personală, cât și în carieră.

În plus, voluntariatul îți oferă posibilitatea de a cunoaște oameni noi și de a construi relații interpersonale semnificative. Poți întâlni persoane cu interese comune sau cu experiențe similare cu ale tale, ceea ce poate duce la formarea unor legături puternice și la crearea unor rețele de contact valoroase. Aceste conexiuni pot fi utile nu doar pentru viitoarele tale proiecte de voluntariat, ci și pentru cariera ta profesională sau pentru alte aspecte ale vieții tale personale.

Pentru a te implica în voluntariat în mod responsabil și sustenabil, este important să fii conștient de impactul pe care îl ai asupra comunității și asupra mediului înconjurător. În primul rând, este esențial să te informezi despre nevoile reale ale comunității și să identifici modalități eficiente prin care poți contribui la rezolvarea acestora. De asemenea, este important să colaborezi cu organizații sau instituții locale pentru a asigura că acțiunile tale de voluntariat sunt aliniate cu obiectivele și valorile comunităț

În plus, este important să fii conștient de impactul pe care îl ai asupra mediului înconjurător atunci când te implici în proiecte de voluntariat. Poți lua măsuri pentru a reduce consumul de resurse naturale, pentru a recicla materialele utilizate sau pentru a promova practici durabile în cadrul activităților tale de voluntariat. Prin adoptarea unui comportament responsabil și sustenabil, poți contribui la protejarea mediului și la crearea unui impact pozitiv pe termen lung în comunitate.

În plus, poți implica familia, prietenii sau colegii tăi în activitățile tale de voluntariat pentru a le oferi ocazia să experimenteze beneficiile implicării active în comunitate. Poți organiza evenimente sau campanii de strângere de fonduri pentru cauzele tale preferate sau poți implica alte persoane în proiectele tale pentru a crea un impact mai mare și pentru a inspira cât mai multe persoane să se alature mișcării voluntarilor. Prin exemplul tău personal și prin povestea ta autentică, poți fi o sursă puternică de inspirație pentru cei din jurul tău și pentru comunitatea ta în ansamblu.

În fiecare an, suntem cuprinşi de magia sărbătorilor de iarnă şi avem preocupări dintre cele mai diverse: alegerea cadoului perfect pentru cei dragi, pregătirea meselor festive, împodobirea bradului sau petreceri alături de prieteni.

Pentru câţiva dintre noi însă, această perioadă a anului reprezintă o oportunitate de a se implica şi de a fi util comunităţii şi oamenilor mai puţin norocoşi.

Multe **organizaţii caritabile** au mare nevoie de ajutor şi sunt deschise colaborării, chiar şi pe termen scurt, cu voluntari dornici să dea o mână de ajutor.

Pentru cei dintre voi care nu au încă planuri sau care doresc să petreacă un altfel de Crăciun, Blogunteer vă prezintă **10 oportunităţi de voluntariat**:

1. Ajutarea persoanelor fără adăpost

Există centre destinate persoanelor fără adăpost care funcţionează pe toată durata anului, dar sunt şi unele speciale, create pentru această perioadă.

Ce puteţi face concret?

Intâmpinaţi oaspeţii şi le oferiţi haine şi produse de igienă
Aprovizionaţi centrele cu alimente
Oferiţi ceaiuri sau hrană caldă persoanelor aflate pe stradă
Întreţineţi şi creaţi o atmosferă de sărbătoare în cadrul centrului: colinde, jocuri de societate, spectacole muzicale
Activităţi de menaj: pregătirea paturilor, încălzirea camerelor, sarcini de bucătărie

2. Linii de sprijin şi asistenţă telefonică

Crăciunul poate fi o perioadă stresantă şi foarte greu de gestionat pentru persoanele singure, rămase fără familie sau prieteni.
O voce prietenoasă sau un email de încurajare poate alunga un gând rău şi poate fi o **rază de speranţă**.

3. Sprijinirea persoanelor în vârstă

Distribuiţi pachete cu alimente, mese calde sau cadouri
Voluntariat într-un centru destinat vârstnicilor: organizaţi mesele festive, staţi de vorbă cu ei, ascultaţi-le poveştile de viaţă şi depănaţi amintiri
Organizaţi **activităţi de divertisment** pentru zilele de sărbătoare: împodobirea bradului, împachetarea şi deschiderea cadourilor, colinde, spectacole de teatru
Vizitaţi vârstnicii care locuiesc singuri şi petreceţi timp cu ei

4. Familii şi copii defavorizaţi :

Sprijiniţi centrele caritabile să sorteze donaţiile
Împachetaţi şi trimiteţi cadourilor către aceste familii
Documentaţi-vă cu privire la noi cazuri de copii sau familii care au nevoie de ajutor
Oferiţi suport şi îndrumare pentru gestionarea situaţiilor de criză

5. Băncile de alimente

Cu siguranţă că spiritul Crăciunului i-a determinat pe mulţi să fie mai darnici şi să doneze mai multe alimente decât în alte zile din an. Voluntarii sunt cei datorită cărora acestea ajung la cei care au cu adevărat nevoie de ele.

6. Voluntar în spitale sau centre de îngrijire

Cu toţii sărbătorim Crăciunul, indiferent că suntem sănătoşi sau bolnavi. Din păcate, anumite persoane bolnave sunt abandonate de familie şi pe lângă povara bolii, o resimt şi pe cea a singurătăţii. Le puteţi oferi companie si un partener de conversaţie.

De asemenea, copiii bolnavi s-ar bucura să petreacă timp cu ajutoarele Moşului, să cânte colinde, să picteze, să umfle baloane sau să împodobească brăduţi.

7. Adăposturi pentru animale

În timpul Crăciunului, adăposturile sunt pline de animale abandonate şi nedorite. Bineînţeles că şi cei care lucrează în aceste centre îşi doresc să petreacă timp cu familia şi prietenii. În toată această perioadă, animalele au nevoie de un adăpost curat, de hrană, de un partener de joacă şi plimbare.

8. Oferirea primului ajutor şi a îngrijirilor medicale de bază

Numeroase evenimente nefericite şi excese de tot felul au loc cu ocazia Crăciunului, iar cei care au o diplomă de prim ajutor şi minime cunoştiinţe medicale certificate pot da o mână de ajutor în gestionarea acestor situaţii.
Puteţi activa în cadrul centrelor de permanenţă, în preajma pârtiilor sau la evenimentele organizate în aer liber.

9. Strângeţi fonduri pentru un ONG, o cauză sau un proiect

Creaţi şi vindeţi obiecte de Crăciun online sau la târgurile de specialitate: felicitări, fulare şi căciuli croşetate, accesorii de păr, articole pentru brad
Faceţi chete la locul de muncă sau în rândul familiei şi a prietenilor
Organizaţi grupuri de colindători sau petreceri caritabile cu donaţii

10. Voluntar în comunitatea ta

Invită un vecin singur la masa ta de Crăciun
Ajută-ţi vecinii bolnavi sau în vârstă cu aprovizionarea sau deszăpezirea
Oferă pachete cu mâncare şi prăjituri vecinilor cu o situaţia financiară dificilă,

ŞCOALA INTEGRATĂ VS ŞCOALA INCLUZIVĂ

PROF. STATE FLORENTINA-CLAUDIA
GRĂDINIŢA CU P.P. NR. 35 PLOIEŞTI

Conceptul de educație incluzivă a câștigat o importanță tot mai mare în ultimele decenii, reflectând o schimbare de paradigmă în abordarea procesului educațional. În anii '70-'80, noţiunea de integrare a câştigat teren printre cei implicaţi în conceperea politicilor, adoptându-se politici de integrare în multe ţări. Termenii de integrare şi incluziune sunt adesea confundaţi. De aceea, se impune o diferenţiere a acestora.

Integrarea este procesul de asimilare a elevului în cadrul învăţământului normal, proces prin care elevul se adaptează şcolii în timp ce aceasta rămâne în cea mai mare parte neschimbată. Termenul de **incluziune** accentuează ideea că şcolile şi sistemul educaţional în general trebuie să se schimbe şi să se adapteze nevoilor elevului (Ainscow, 1998, Kisanji, 1999).

“Termenul alternativ de incluziune a fost introdus pentru a descrie mai bine calitatea învăţământului oferit elevilor în cadrul unui mediu integrat. Pentru ca aceşti copii să fie incluşi complet este necesar ca ei să ia parte în mod activ şi total la viaţa şcolară, să fie consideraţi membri valoroşi ai comunităţii şcolare şi totodată membri cu drepturi depline” (Farrell, 2000).

Cercetătorii au subliniat şi faptul că integrare înseamnă a face ceva pentru populaţia marginalizată, individ sau grup, în funcţie de standardele şi condiţiile grupului social dominant, în timp ce incluziunea reflectă valorificarea diversităţii şi recunoaşterea necesităţii de a găsi soluţii la nevoile diferitelor tipuri de elevi (Kisanji, 1999).

Integrarea pune accent pe: nevoile “elevilor cu cerinţe speciale”, schimbarea, remedierea elevului vizat, profesionişti, expertiză specializată şi sprijin formal. Incluziunea pune accent pe: schimbările din şcoală, beneficiile aduse elevilor prin faptul că îi include pe toţi, sprijinul informal şi expertiza şcolilor de masă, un bun act al predării pentru toţi elevii.

Ainscow (1998), Booth (2001), Dyson (2001) şi alţii pledează în favoarea unei largi conceptualizări a învăţământului incluziv şi accentuează ideea că: învăţământul incluziv trebuie să se adreseze tuturor elevilor; învăţământul incluziv necesită mobilizarea pentru eliminarea barierelor din calea învăţării şi are în vedere participarea oricărui elev sau tânăr, nu doar a acelora despre care se spune că au nevoie de un sistem de învăţământ special; incluziunea se referă în egală măsură la participarea cu drepturi depline indiferent de rasă, clasă socială, sex sau condiţie socială (Booth, 2001).

Şcoala incluzivă presupune, în primul rând, recunoaşterea dreptului fiecarui copil la educaţie, şi apoi înţelegerea diferenţelor de adaptare şi învăţare, specifice fiecarui copil în parte, ca fiind naturale.

Cadrele didactice implicate în educaţia incluzivă pun accentul pe dezvoltarea de activităţi care comporta lucrul în echipă şi cooperarea, pe respectarea identităţii culturale a fiecarui copil în parte şi pe monitorizarea constantă a eficacităţii activitatilor de predare - învăţare - evaluare la nivelul fiecarui copil. În acelaşi timp, programele de sprijin şi remediere şcolară, utilizarea posibilităţilor oferite de curriculum-ul la decizia şcolii şi implicarea părinţilor în diverse activităţi extracurriculare organizate la nivelul unităţii de învăţământ reprezintă tot atâţia paşi către succesul şcolar al fiecarui copil.

Desigur, procesul de transformare a şcolii tradiţionale într-una incluzivă cere timp şi tehnici noi de abordare din partea fiecarui profesor. Obiectivele educaţiei incluzive vizează combaterea neparticipării şcolare, ca şi a abandonului şi eşecului şcolar, prin demersuri care depăşesc barierele impuse de dificultăţile de ordin material, personal, familial sau social cu care se confruntă copiii. În acelaşi timp, educaţia incluzivă vizează asigurarea unor condiţii optime de învăţare care să ofere tuturor şansa unui start egal în viaţă din punct de vedere educaţional.

Principiul egalităţii de şanse reprezintă conceptul de bază al şcolii incluzive, prin aplicarea căruia aceasta contribuie la anularea diferenţelor de valorizare bazate pe criterii subiective, de ordin etnic sau social. Incluziunea la nivel şcolar se realizează prin respectarea şi valorizarea diferenţelor socio-culturale existente în rândul elevilor şi prin promovarea bogăţiei şi a diversităţii experienţei educative care rezultă din aceste diferenţe.

„O şcoală incluzivă este o şcoală deschisă către orice elev, o şcoală care primeşte orice elev, îl valorizează şi îl face să se simtă acasă. Este, aş spune, şcoala ideală, unde toată lumea se duce cu plăcere şi toţi copiii sunt ajutaţi să-şi atingă maximumul potenţialului nativ. Este şcoala care oferă sprijin accentuat pentru acei copii care au nevoie în mod deosebit de el” contribuind la eliminarea prejudecăţilor legate de apartenenţa la un anumit mediu şi la spargerea barierelor existente între diferitele grupuri din interiorul unei comunităţi.

Totuşi realitatea nu este întotdeauna la nivelul idealului. Există multe practici care generează disconfort în rândul elevilor, părinţilor şi uneori chiar şi al cadrelor didactice. Iar la nivelul şcolilor s-au încetăţenit o serie de practici care exclud anumite categorii de copii de la beneficiile educaţiei. De exemplu, s-a dezvoltat o adevarată tradiţie care constă în a valoriza doar copiii cu rezultate deosebite la învăţătura; mai mult, cred că şcoala a ridicat ştacheta foarte sus - ceea ce nu este deloc rău, problema e că nu-i sprijină pe copii să atingă această ştachetă.

Desigur, există şi şcoli unde lucrurile nu se întâmplă astfel, dar, de cele mai multe ori, sprijinul oferit copiilor nu este pe măsura nevoilor acestora. Cu alte cuvinte, politica şcolii româneşti este oarecum „Aceasta e ştacheta, sari!". Dar ce face şcoala pentru a-l ajuta pe elev să sară? Ce facem pentru cei care au dificultăţi în a atinge ştacheta? Tendinţa de a ignora copilul care are un ritm de învăţare mai lent e un fenomen foarte răspândit, şi nu se ţine cont că acel copil nu are neapărat un nivel scăzut de

inteligenţă, ci pur şi simplu un alt ritm de învăţare. Predăm la nivelul copiilor excepţionali, al olimpicilor, restul nu ne interesează.

Din păcate, există şi excluderi bazate pe criterii etnice, nu multe, dar cu atât mai flagrante. Desigur, sunt şi şcoli în care situaţia este echilibrată, dar fenomenul despre care vorbeam e deosebit de răspândit. Cu cât şcoala este mai departe de idealul şcolii incluzive, cu atât mai mare este nevoia de intervenţie. E vorba despre comunităţi în care apar probleme lingvistice, în sensul în care elevii vorbesc acasă alta limba decât româna, fapt valabil pentru toate minorităţile.

Desigur, în comunităţile sărace beneficiile şcolii incluzive sunt evidente, poate că este prima oara când cineva chiar încearcă să identifice şi să rezolve câteva din problemele acestor comunitaţi. Pentru multe din aceste şcoli este prima data când cineva se ocupă de formarea cadrelor didactice pentru ca nivelul de profesionalism al acestora să crească şi ele să poata rezolva problemele cu care se confruntă la clasă şi în şcoală, este prima dată când cineva le oferă o minimă dotare materială pentru ca învăţarea să se desfaşoare într-un mediu agreabil, primitor şi nu unul închis şi opresiv.

Oferta şcolii de a sprijini copilul prin programe-suport, prin ore suplimentare şi prin activităţi extracurriculare, dar şi prin programe de tip *şansa a doua*, care nu se adresează doar copiilor, ci şi tinerilor şi adulţilor, toate acestea reprezintă pasul decisiv către eradicarea abandonului şcolar şi oferirea unei educaţii de calitate pentru toţi copiii.

Şcoala incluzivă facilitează accesul tuturor la o educaţie de calitate prin**:** ameliorarea şi flexibilizarea curriculum-ului, utilizarea unor metodologii de predare - învăţare - evaluare centrate pe elev, implicarea comunităţii în viaţa şcolară, formarea cadrelor didactice din perspectiva valorilor educaţiei incluzive, oferirea de servicii educaţionale conform principiului „resursa urmează copilul", programe de tip "A doua şansă" dedicate persoanelor care au abandonat şcoala sau nu au frecventat niciodată învăţământul obligatoriu, îmbunătăţirea atitudinilor adulţilor şi copiilor faţă de diversitatea culturală, umană şi etnică dintr-o comunitate.

Cele trei dimensiuni ale incluziunii la nivel şcolar:

Dimensiunea culturală se referă la măsura în care filosofia educaţiei incluzive este împărtăşită de toate cadrele didactice din şcoală si în care ea poate fi observată de toţi membrii comunităţii şcolare şi de toţi cei care intră în şcoală. Crearea unei culturi a şcolii trebuie sa devină un proces la fel de important ca acela de predare a cunoştinţelor şi de dezvoltare a deprinderilor. O astfel de filosofie va putea sta apoi la baza elaborării unor strategii şi a luării unor decizii curente privind practica.

Dimensiunea strategică se referă la plasarea abordării incluzive în nucleul dezvoltării şcolare, astfel încât aceasta să se reflecte în toate strategiile şcolare şi să nu fie privită ca o adăugire exterioară, distinctă de toate celelalte. Conceptul de educaţie incluzivă trebuie să se reflecte în toate documentele de planificare şcolară.

Dimensiunea practică se referă la asigurarea reflectării în activitatea la clasa atât a culturii cât şi a politicilor incluzive ale şcolii. Metodele de predare - învaţare - evaluare trebuie să încurajeze participarea fiecărui elev la activităţile desfăşurate în cadrul orelor de curs.

Iată câteva aspecte-cheie ale educaţiei incluzive: bazată pe comunitate – şcoala reflectă comunitatea ca întreg, fără bariere – este accesibilă tuturor, atât sub aspectul fizic, cât şi sub cel curricular, prin sisteme de sprijin şi metode de comunicare, promovează colaborarea – prin care se înţelege că o şcoală incluzivă lucrează cu alte şcoli, mai degrabă decât competitiv, împotriva altor şcoli, promovează egalitatea – o şcoală incluzivă are un caracter democratic, toţi membrii având drepturi şi responsabilităţi.

Ghid de reflecţie asupra educaţiei incluzive

Care este relevanţa educaţiei incluzive pentru situaţia existentă în şcoala mea?

Cât de pregătite sunt cadrele didactice din şcoala mea pentru a se angaja pe calea dezvoltării unei culturi incluzive?

Ce trebuie să asigur pentru cadrele didactice din şcoală pentru a le facilita succesul în drumul spre realizarea educaţiei incluzive?

Ce schimbări în mediul fizic al şcolii mele pot să comunice angajarea direcţiunii în sensul realizării unei educaţii incluzive ?

Cum voi putea evalua la nivelul elevilor, impactul schimbărilor din şcoala mea?

De ce sprijin am nevoie din afara comunităţii pentru a mă asigura că educaţia inclusivă nu este doar „o modă trecătoare”?

Bibliografie

Ainscow, M. (1998). Inclusive Education: Principles and Practice. Londra: Routledge.

Booth, T. (2001). Developing Inclusive Schooling: A Guide. Open University Press.

Farrell, P. (2000). The Impact of Inclusive Education Policies. Journal of Special Education.

Kisanji, J. (1999). Inclusive Education in Developing Countries. International Journal of Inclusive Education.

M.E.N. (2014). Ghid practic pentru educația incluzivă. București: Editura Didactică.

UNESCO (1994). The Salamanca Statement and Framework for Action on Special Needs Education. Paris: UNESCO.

STRATEGII DE INTERVENȚIE LA CLASĂ ÎN CAZUL EXISTENȚEI UNOR COPII CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE

Prof. înv. primar CIOCOTIȘAN LAURA CRISTIANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „VASILE ALECSANDRI” BAIA MARE

„Școlile trebuie să primească toți copiii, fără nici o deosebire privind condițiile lor fizice, sociale, emoționale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă și la copiii cu dizabilități sau talentați, copiii străzii și copiii care muncesc, copiii din populații îndepărtate sau nomade, copiii aparținând minorităților lingvistice și etnice” – Declarația de la Salamanca, 1994.

Am ales acest citat ca o introducere în tema pe care o voi aborda în continuare tocmai pentru că ideea subliniată aici reprezintă cheia succesului în ceea ce privește ansamblul sistemului educațional: lipsa discriminării, egalitatea de șanse, pluridisciplinaritate și multiculturalitate. Dintre toate categoriile sociale infantile prezentate, cazul copiilor cu cerințe educative speciale (tulburări de conduită, ADHD, tulburări emoționale, sindromul Down, dislexie, autism, sindromul Asperger ș.a.) este unul aparte tocmai pentru că, pe lângă obiectivele generale ale educației, există și altele suplimentare și complementare acestora.

În primul rând, profesorii trebuie să urmărească trei mari obiective atunci când se confruntă cu realizarea unor strategii de intervenție și integare a copiilor cu CES: identificarea nevoilor acestor copii, respectiv punctelor tari (cum, când și de ce copilul este neatent, impulsiv, hiperactiv?); realizarea unei echipe multidisciplinare (profesori, părinți, psihologi, medici, consilieri școlari etc.) care să urmărească unele comportamente, observații, contextele în care apar disfuncțiile; combinarea metodelor de instruire cu programul educațional personalizat (în raport cu vârsta și nevoile analizate).

În al doilea rând, există o serie de strategii la care copiii cu cerințe speciale răspund foarte bine: structura informațiilor transmise trebuie să fie dreaptă și fermă, iar rutina din cadrul activităților zilnice – respectată cu strictețe. Astfel, copilul înțelege ce se așteaptă de la el și că munca și comportamentul lui sunt atent monitorizate. Copiii trebuie să fie lăsați să lucreze/învețe după metodele prin care ei înțeleg mai bine, însă regulile clare și concise se impun din prima zi, la fel și consecințele logice ale respectării, respectiv încălcării acestora. Altfel spus, regula celor trei „R” poate fi un adevărat succes dacă este aplicată de către profesor în cazurile acestea speciale și nu numai: Rutină – Regularitate – Repetiție.

Un alt aspect important ține de managementul clasei, mai precis de așezarea în bancă a acestor copii: locul trebuie păstrat neschimbat, ferit de elemente distractoare, în apropierea profesorului pentru a putea fi monitorizat și încurajat, lângă un coleg atent și concentrat. Se recomandă așezarea în clasă pe rânduri, evitându-se distragerea atenției. Clasele cu număr mic de elevi sunt indicate pentru copiii cu ADHD sau cu alte cerințe speciale tocmai pentru că distractibilitatea este mică, iar oportunitățile pentru a lega prietenii sunt mai bune.

În cazul copiilor cu cerințe speciale, stima de sină este scăzută; ei tind să fie singuratici sau uneori chiar agresivi, prin urmare ceilalți colegi îi pot victimiza. Una dintre cele mai bune metode prin care se pot evita problemele de comportament apărute se referă la distragerea copiilor prin implicarea în altă activitate; astfel, elevii uită de conflictul anterior definitiv sau temporar (în momentul în care se dorește reluarea discuției în contadictoriu, aceasta s-a moderat în intensitate) prin implicarea în alte activități. Pentru ca metodele aplicate să funcționeze, profesorul trebuie să dețină controlul cu fermitate, dar în același timp să fie o persoană apropiată și caldă.

Copiii cu ADHD sunt sentimentali și iubitori, de aceea ei răspund bine la laude și la o atenție individuală crescută. Laudele trebuie să fie dese și imediat după ce a fost sesizat comportamentul pozitiv pentru un feedback cât mai eficient și un progres constant. Datorită acestui atașament pe care copiii îl manifestă, este importantă păstrarea aceluiași învățător/ profesor pe tot parcursul anului școlar.

În ceea ce privește activitățile instructiv-educative formale, există o serie de strategii de intervenție de care cadrul didactic trebuie să țină cont: orarul, regulile clasei, calendarul trebuie să fie afișate în spațiul școlar deoarece copiii cu cerințe speciale se concentrează mai bine dacă pot anticipa programul zilei; de asemenea, prezența unui ceas de perete este de mare utilitate în calcularea timpului necesar unei activități; sarcinile care impun un oarecare efort atențional ar trebui să fie parcurse dimineața, când puterea de concentrare este mai mare; este de preferat îndeplinirea unor sarcini în scris mai degrabă decât oral în cazul copiilor cu cerințe speciale; momentele de trecere de la o temă la alta să fie anunțate clar; înființarea unui sistem de semne prestabilite cu învățătorul prin intermediul cărora să se amintească elevilor necesitatea corectării unui comportament fără a recurge la o confruntare directă care le poate leza stima de sine; în aplicarea unor sarcini mai dificile, este importantă reducerea stimulilor auditivi și viziuali; utilizarea jucăriilor de acasă este permisă doar în timpul recreațiilor.

Pe parcursul perioadelor de timp nestructurate și fără supraveghere (locuri de joacă, pauze), este recomandat ca elevii cu cerințe speciale să fie ajutați de către colegii care au abilități sociale bune și care doresc. Studiile împreună, activitățile/proiectele comune, timpul de joacă, înființarea unor grupuri de învățare prin cooperare în care să fie incluși copiii cu cerințe speciale, dar supravegheați constant –

toate aceste activități conduc la o bună organizare a ideilor, la asumarea responsabilității, precum și la exersarea abilităților de relaționare interpersonală.

Concluzionând, crearea unui mediu securizant, în care elevul conștientizează că învățătorul este acolo pentru a-l ajuta este de asemenea un factor decisiv. Orice copil merită să fie ascultat, auzit, tratat cu respect, iar evitarea interpretării negative sau a criticismului de către învățător și implicit de către ceilalți copii va avea consecințe pozitive asupra actului educațional.

BIBLIOGRAFIE

Dobrescu, I (2005): *Copilul neascultător, agitat și neatent*, editura Infomedica, București;

Egan, K, Popenici, Ș (2007): *Educația copiilor hiperactivi și cu deficit de atenție*, editura Didactica Press, București;

https://edupsihologie.wordpress.com/2014/10/27/strategii-de-succes-in-instruirea-scolara-a-copiilor-cu-adhd/

IMPACTUL ACTIVITĂŢILOR DE VOLUNTARIAT ASUPRA PERSONALITĂȚII ELEVILOR

Prof. Roşu Andreea-Liliana
Colegiul Tehnic „Traian Vuia” Oradea

„Dacă vrem să trăim într-o lume mai bună, trebuie să contribuim la crearea ei”(Mahatma Gandhi)
”Voluntarii nu au neapărat timp, au inimă.”-Elizabeth Andrew

Pregătirea tinerei generaţii azi pentru societatea de mâine este o problemă destul de delicată. Educaţia formală trebuie împletită cu cea nonformală, activităţiile extracurriculare oferă “ocazii suplimentare pentru exercitarea responsabilităţii şi pentru o mai bună înţelegere a vieţii comunităţii". (Bîrzea, C. Educaţia pentru cetăţenie democratică. Perspectiva învăţării permanente, Consiliul Europei, 2000, p 50) [1].

Activităţiile extracurriculare de tip voluntariat au luat amploare în societatea actuală.

Voluntariatul înseamnă să ne gândim la aproapele nostru, să dăruim timp, să dăm dovadă de compasiune, dragoste, înțelegere. Din punct de vedere etimologic, cuvântul “voluntar”, se referă la oameni și manifestările lor, și o variantă o întâlnim în limba latină “voluntarius”, iar cealaltă în limba franceză ”volontaire”. Potrivit DEX voluntariatul înseamnă „activitate desfășurată în folosul altor persoane sau al societății fără a urmări un câștig material” [2].

Pentru a veni în sprijinul elevilor mei am optat pentru activităţi extracurriculare organizate de diferite instituţii, agenţi economici sau organizaţii, în parteneriat cu şcoala, în cadrul proiectelor educaţionale de tip voluntariat. În rândurile de mai jos voi prezenta, cu titlu de exemplu, un proiect educativ judeţean cu valenţe de voluntariat şi beneficiile aplicării lui.

DENUMIREA PROIECTULUI –VOLUNTARIAT- VIITORUL MEU ÎNCEPE ASTĂZI. CUM SPUN : CE ŞTIU SĂ FAC?

APLICANTUL Colegiului Tehnic „Traian Vuia” Oradea.

CONTEXT Crearea unei punţi de legătură între învăţământul de masă şi cel special, atât în timpul cât şi în afara orelor de şcoală precum şi implicarea personală în găsirea şi aplicarea de soluţii la problemele comunităţii locale nu sunt lucruri care se realizează de la sine, ci print-o strânsă colaborare. Implicarea celor două părţi: elevi voluntari şi elevi beneficiari (persoane aflate în dificultate) în desfăşurarea unor activităţi aduce doar beneficii atât pentru o parte cât şi pentru alta şi implicit pentru societate.

DESCRIEREA PROIECTULUI Scop: Creşterea şanselor de integrare educaţională şi socială a copiilor şi tinerilor aflaţi în dificultate, precum şi dezvoltarea la voluntari a următoarelor calităţi: iniţiativă, angajament, ingeniozitate, responsabilitate, creativitate, flexibilitate, empatie.

Obiective:

- să înţeleagă şi să promoveze valorile voluntariatului: susţinere reciprocă, toleranţă, non-discriminare;
- să depăşească prejudecăţile sociale şi să elimine ignoranţa;
- să identifice nevoile celor din comunitate şi să descopere bucuria de a oferi sprijin celor care au nevoie;
- să îşi dezvolte abilităţile antreprenoriale şi sentimentul de cetăţean responsabil;
- să formeze atitudini de deschidere, curiozitate, toleranţă şi respect pentru dreptul de a fi diferit;
- să stimuleze abilităţile creative, imaginative şi de expresie;
- să-şi dezvolte abilităţile şi talentele individuale, urmărindu-şi vocaţia;
- să se întocmească şi să se susţină corect un CV;
- să îşi dezvolte capacitatea de a lucra în echipă;
- să îşi dezvolte abilitatea de a comunica şi de a stabili prietenii.

Grup ţintă: direct: elevi din clasele: clasa pregătitoare, I-XII; indirect: ceilalţi elevi, părinţii, comunitatea locală.

Conţinutul proiectului: Se implementează prin activităţi de voluntariat şi se are în vedere: îmbunătăţirea experienţelor de viaţă ale voluntarilor şi beneficiarilor, dezvoltarea pe plan personal şi professional, dezvoltarea cunoştinţele şi abilităţile cu privire la aspecte importante ale educaţiei, într-un mod plăcut şi interesant prin activităţi de: socializare, cooperare, joc de rol.

CALENDARUL ACTIVITĂŢILOR:

Nr. crt	Activitatea	Grup ţintă	Termen	Res ponsabil	Rezultate	Obs.
	Selecţia beneficiarilor şi vountarilor	Clasele: pregătitoare , I-XII.	Decem.	Toţi membrii	Întocmirea tabelelor nominale cu elevii beneficiari şi voluntari.	
	Meserii în viitor	Clasele: pregătitoare , a VIII-a	Ianuarie	Toţi membrii	Poster : Meserii în viitor (Clasa: Pregătitoare) sau PPT cu tema: Meserii în viitor	
	Elaborare CV-voluntari	Clasele IX- XII.	Febr.	Toţi membrii	Întocmire CV elevi voluntari.	
	Elaborare CV beneficiari	Clasele IX- XII.	Martie	Toţi membrii	Întocmire CV elevi beneficiari prin colaborare cu elevii voluntari.	

	Joc de rol: Imi susţin CV-ul, spun ce ştiu să fac	Clasele IX- XII.	Aprilie	Toţi membrii	Elevii beneficiari învaţă să îşi susţină CV-ul elaborat pentru domeniul de activitate în care se pregătesc.	
Dezbatere pe baza activ. din proiect- Masă rotundă		Clasele: pregătitoare , IX- XII.	Mai	Roşu Andreea-Liliana	Raport parţial; Raport final comun	

F. EVALUARE – CALITATE Evaluare internă: de către echipa de proiect

G. MONITORIZAREA PROIECTULUI: de către coordonatorul de proiect prin elaborarea de rapoarte ca urmare a realizării fiecărei sarcini.

H. REZULTATE: CALITATIVE: îmbogăţirea cunoştinţelor elevilor despre modalitatea de elaborare şi susţinere CV în domeniul de activitate în care se pregătesc profesional; înţelegerea mai bine a nevoilor şi dificultăţilor cu care se înfruntă alţi oameni din apropierea ta; trezirea sentimentului de satisfacţiei, ca rezultat al implicării într-o misiune folositoare şi plină de provocări.

CANTITATIVE: obţinerea de materiale didactice utile în educaţia formală.

I. DISEMINAREA PROIECTULUI: se va realiza prin redactarea unui articol în revista Generaţia Vuia şi/sau crearea unui panou al proiectului.

J. IMPACTUL PROIECTULUI: eliminarea prejudecăţilor sociale şi a ignoranţei şi curaj în căutarea unui loc de muncă.

K. SUSTENABILITATEA PROIECTULUI: după încheierea proiectului elevii vor avea noţiuni despre elaborare şi susţinere CV în vederea accederii pe piaţa muncii.

În domeniul educației, voluntariatul are rol în dezvoltarea personală și profesională a tinerilor. Prin desfăşurarea acțiunilor de voluntariat putem obține competențe sociale, abilități, dar și cunoștințe noi. Voluntariatul este o activitate demnă de a fi sprijinită și practicată în școală.

Bibliografie:

[1] Bîrzea, C. Educaţia pentru cetăţenie democratică. Perspectiva învăţării permanente, Consiliul Europei, 2000.

[2] Dicționarul explicativ al limbii române (ediția a II-a revăzută și adăugită), Academia Română, Institutul de Lingvistică, Editura Univers Enciclopedic Gold, 2009.

IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR DE VOLUNTARIAT ÎN FORMAREA PERSONALITĂȚII ELEVILOR

Prof. Roșu Cristian-Nicolae
Colegiul Tehnic „Mihai Viteazul” Oradea

„În activitatea de voluntariat, persoana care o întreprinde investeşte în folosul celorlalţi inteligenţa, talentul, timpul său, proiectele sale, fără a aştepta însă nimic în schimb. Trebuie să adăugăm imediat la ceea ce am spus, ca o caracteristică a acţiunii voluntarului, aceasta nu se măsoară atât prin timpul, implicarea şi bunăvoinţa sa, cât prin aspectul de gratuitate menţinut constant în timp. Există trei termeni care pot sintetiza sensul şi activitatea voluntarului: **TIMP – A DĂRUI – APROAPELE.**” (Prof. Univ. Nunzio Galantino)

În ultimile decenii voluntariatul a luat amploare prin programe atât sub formă de educație formală, nonformală, cât și informală.

Din perspectiva modului în care este realizat voluntariatul se pot identifica mai multe tipuri de voluntariat, conform Asociației VOLUM: *voluntariat direct/ spontan* – activități realizate direct de o persoană pentru ajutorarea altor persoane, *voluntariatul organizațional*– activități realizate benevol și cu titlu gratuit de o persoană în cadrul unei organizații(voluntariatul organizațional poate fi realizat: în cadrul unei organizații cu scop lucrativ sau în cadrul unei organizații fară scop lucrativ sau în cadrul unei organizații de drept public –instituție, sau de drept privat-ONG, sindicat) și *formal*- pe baza unui contract de voluntariat sau *informal*- fără o relație contractuală explictă între voluntar și organizația gazdă. *[1]*

Prin activități de voluntariat reușești să interacționezi cu oameni din domenii variate, să colaborezi cu ei și să închei relații de prietenie. Încurajez implicarea tinerilor în activități de voluntariat și drept în urma am încheiat o serie de parteneriate cu diferite instituții. Voi prezenta, cu titlu de exemplu, un model de acord de parteneriat încheiat între o unitate de învățământ nivel liceal, profil tehnic și o unitate a căror copii sunt cu CES.

Unitatea de învățământ voluntară
Strada:
Localitatea:
Tel. / fax Site /
Poștă electronică:

Unitatea de învățământ beneficiară
Strada:
Localitatea:
Tel. / fax Site /
Poștă electronică:

poștă electronică @

ACORD DE PARTENERIAT EDUCAŢIONAL

Încheiat între:

1. Unitatea de învățământ voluntară, strada:, nr. , localitatea: , în calitate instituţie de învăţământ ce implementează în mod curent Strategia Naţională de Acţiune Comunitară, reprezentat de director... și profesor... în calitate de coordonator ai activităţilor pentru pregătirea elevilor voluntari pentru Concursurile şi activităţiile din cadrul Strategiei Naţionale de Acţiune Comunitară şi pentru alte activităţi şcolare şi extraşcolare.

2. Unitatea de învățământ beneficiară, strada: , Nr. , localitatea: , în calitate de partener/ oranizaţie/ gazdă/ beneficiar, reprezentat prin profesor... în calitate de director, și profesor...în calitate de coordonator ai elevilor beneficiari.

II. Obiectul acordului de parteneriat îl reprezintă colaborarea dintre organizator şi beneficiar în vederea desfăşurării de activităţi pentru pregătirea elevilor voluntari şi a elevilor beneficiari participanţi la Concursurile şi activităţiile din cadrul Strategiei Naţionale de Acţiune Comunitară şi pentru alte activităţi şcolare şi extraşcolare.

III. Grupul ţintă este format din:

-... elevi încadraţi cu CES, denumiţi beneficiari de la… , clasa a … .

-... elevi voluntari de la..., clasa a ... .

IV. Scopul parteneriatului îl constituie desfăşurarea de activităţi pentru pregătirea elevilor voluntari şi beneficiari în vederea participării la Concursurile şi activităţiile din cadrul Strategiei Naţionale de Acţiune Comunitară şi pentru alte activităţi şcolare şi extraşcolare. Se vor promova imaginea pozitivă şi serviciile educaţionale ale instituţiilor partenere.

V.Obligaţiile părţilor:

1. **Unitatea de învățământ voluntară** se obligă:

-să respecte regulile şi normele de comportament ale organizaţiei gazdă primite în scris de la organizatori înainte de începerea activității;

-să ocrotească bunurile pe care le foloseşte în cadrul activităţilor de voluntariat;

-să desfăşoare activităţile propuse respectând calendarul proiectului;

-să asigure desfăşurarea activităţilor sub conducerea unui coordonator de voluntari, cu respectarea condiţiilor legale privind securitatea şi sănătatea în muncă, în funcţie de natura şi de caracteristicile activităţii respective;;

-să evite orice situaţie generatoare de risc ce poate afecta în mod negativ instituţia parteneră.

2.Partenerul/ oranizaţia gazdă/ beneficiar … se obligă:

-să asigure desfăşurarea activităţilor sub conducerea unui coordonator ai elevilor beneficiari, cu

respectarea condiţiilor legale privind securitatea şi sănătatea în muncă, în funcţie de natura şi de caracteristicile activităţii respective;;

-să desfăşoare activităţile propuse respectând calendarul de activităţi;

-să evite orice situaţie generatoare de risc ce poate afecta în mod negativ instituţia parteneră.

VI.Durata acordului:

Prezentul acord a fost încheiat astăzi ..... , în 2 exemplare cu putere de original pentru fiecare parte, intră în vigoare la data semnării lui şi este valabil pe perioada anului școlar... .

Unitatea de învățământ voluntară: Director, Profesor:	Unitatea de învățământ beneficiară: Director, Profesor:

De obicei prima întâlnire o desfășurăm în instituția unde studiază subiecții beneficiari, pentru a nu-i stânjeni cu prea multe elemente de noutate: spațiu nou, oameni necunoscuți. Ambele părți la început sunt reticiente, emoționate chiar puțin speriate, dar în cele din urmă s-au adaptat și au creat o punte de legătură, fiind prietenoși, deschiși, sprijinindu-se în activități și lucrând împreună cu ei. În final comunicând prin cuvinte , clare, simple și gesturi adecvate. Cu fiecare întâlnire activitățile se desfășoară mai aproape de firesc, se formează o echipă unde se învață și se experimentează lucruri noi. În societatea românească de astăzi, consider că este doar o problemă de timp ca valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului să îi fie descoperite în totalitate beneficiile și să fie exploarate cu încredere. Voluntariatul rămâne o activitate atractivă și poate fi practicată și sprijinită de adulți sau copii, deoarece se desfășoară prin alegere liberă și printr-un proces flexibil.

Prin voluntariat, adulții și copiii își stabilesc mai bine setul de valori după care se conduc în viată, își setează obiective mai realiste în viață,. învață să aprecieze bunurile, bucuriile pe care le-au făcut celor din jur.

Bibliografie:

[1] Ghid pentru măsurarea efectelor și impactului voluntariatului asupra organizației gazdă, Asociația VOLUM, 2016.

STRATEGII PERSONALIZATE UTILIZATE ÎN ACTIVITĂŢILE DE SUPORT PSIHOPEDAGOGIC

Fișă de lucru pentru elevii CES adaptată în funcție de stilul de învățare (vizual, auditiv, practic) - material preluat din lucrarea de gradul I.

Autor: Prof. Movileanu Claudia
Liceul Teoretic „Ioan Pascu” Codlea. Brașov

Astăzi se afirmă cu tot mai multă convingere că fundamentul culturii moderne îl constituie psihologia şi ramura ei psihopedagogia specială pentru elevul CES; indiferent de domeniul în care acţionează, omul modern trebuie să fie integrat în societate, să aibă drepturi. Cadrul didactic itinerant colaborează cu învăţătorul, dirigintele sau tutorele elevului, în vederea întocmirii evaluării psihopedagogice iniţiale, adaptărilor curriculare, modalităţilor de evaluare pe parcursul anului școlar, metodelor de intervenţie, planului de servicii personalizate.

Pornind de la această idee, putem spune cu certitudine că acestă ramură a psihologiei respectiv psihopedagogia specială crează şanse reale de integrare copiilor cu nevoi speciale.

Prin implementare de programe adaptate tipurilor de deficienţă aplicate timpuriu, putem obţine rezultate şcolare mulţumitoare.

În condiţiile şcolii pentru diversitate, profesorul de sprijin/ itinerant reprezintă un nou personaj, cu rol principal în optimizarea procesului educaţional din clasele unde se derulează învăţământul integrat. Profesorul itinerant este o persoană specializată în domeniul psihopedagogiei speciale şi, care, împreună cu profesorul din şcoala de masă, formează o echipă omogenă răspunzătoare de procesul învăţării elevilor din şcoală pentru diversitate.

Strategii didactice folosite în învăţământul integrat

Strategiile specifice educaţiei integrate valorifică atât metodologia din educaţia modernă cât şi ansamblul metodelor, proceselor, procedeelor şi mijloacelor tradiţionale, prin aplicarea acestora într-o manieră cât mai adaptată contextului instructiv-educativ.

În esenţa lor, strategiile educaţiei integrate sunt strategii de micro-grup, activ- participative, cooperative, colaborative, parteneriale, implicate, organizative şi socializante. Elaborarea şi utilizarea acestor strategii este motivată de caracteristicile acţiunii de integrare a unei persoane cu cerinţe educative speciale, care necesită asistare, participare, receptare.

Învăţarea la copiii cu CES, ca proces de achiziţie de noi cunoştinţe şi de formare de capacităţi cognitive este mult mai eficientă dacă se realizează în grupuri mici, dacă este activ- participantă, cooperativă, partenerială şi implicată la maximum posibil.

FIŞA DE LUCRU NR.4

Comunicarea politicoasă - Salutul

1. Imaginează-ţi un dialog dintre bunic şi nepot. Scrie comunicările în bule. Fişă şi calculator.

Cei trei elevi lucrează pe rând la calculator. Fiecare dintre ei realizează dialoguri pe care le scriu în spaţiul corespunzător. Apoi fiecare îşi notează în fişa de lucru.

2. Alege pentru fiecare formulă eticheta potrivită. Scrie comunicările pe spaţiul de mai jos.

Realizează linia de corespondenţă între formulele de salut şi persoanele date ca exemplu.

(sarcină realizată pe calculator).

Bună ziua! Vă salut! Să trăiţi!

Domnule director dragi prieteni domnule polițist tată doamna învățătoare

Pe fişa de lucru este un concurs: „Cine trasează liniile de corespondenţă primul”. Elevul care termină sarcina primul, repede şi corect are dreptul să ocupe primul , locul la calculator.

3. Încercuieşte în fiecare listă persoana căruia i te adresezi cu formula dată.

Salut!- unui coleg, unuia dintre profesorii şcolii, doamnei directoare;
Bună ziua!- unui prieten, doamnei directoare, unui coleg;
Sărut mâna! – unui coleg, bunicii tale, unui prieten.
Fiecare copil îşi alege o culoare preferată cu care îşi va încercui cuvintele din fişa de lucru. Pe rând îşi va argumenta alegerea şi încercuirea cuvintelor.

4. Completează comunicările folosind cuvintele potrivite dintre cele date.

- Salut,..... bunico domnule Niţu bunicule
- Bună dimineaţa,..... Marius doamna doctor
- Sărut mâna,..... doamna învăţătoare
- Să trăiţi,..... Ioana

PSIHODRAMA CLASICĂ CA MIJLOC DE DEZVOLTARE A STIMEI DE SINE A ELEVILOR -APLICAȚIE PENTRU ELEVII DIN INSTITUȚIILE ȘCOLARE DE ÎNVĂȚĂMÂNT DE MASĂ-

Autor: Danciu Mirela Gabriela
Liceul Teoretic ”Ioan Pascu” Codlea

În ziua de azi suntem asaltaţi de oferte de dezvoltare personală extrem de diversificate, printr-o varietate de moduri, oferite de mass-media: cărţi, reviste, materiale audio şi video, diferite site-uri de internet, e-mail şi reţele de socializare. Această ofertă este adresată, evident, publicului larg. Dar există şi un sens mai restrâns al dezvoltării personale, aflat la intersecţia unor domenii cum ar fi psihologia dezvoltării, psihologia socială şi psihoterapia.

Cercetarea de faţă îşi propune investigarea valorii psihodramei în dezvoltarea stimei de sine a elevilor de etnie rromă. De aceea, principalul scop al cercetării a fost acela de a creşte stima de sine la copiii romi, ca urmare a participării acestora la grupul de psihodramă pentru dezvoltare personală.

La acest studiu au participat 8 elevi romi, cu vârste cuprinse între 11 şi 12 ani. Toţi aceşti elevi au fost înmatriculaţi, pe perioada efectuării cercetării, în clasele a IV-a la Liceul Teoretic “Ioan Pascu” şi Şcolile Gimnaziale 2 şi 3 din Codlea, judeţul Braşov.
În unitatea școlară în care funcționez se derulează proiectul cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional cu Capital Uman (POCU), 2014-2020, Axa Prioritară: Incluziunea socială și combaterea sărăciei, „M.A.L.I.N” (Muncă, Asumare, Legalitate pentru Integrare Nediscriminare), care are ca scop reducerea numărului de persoane aflate în risc de sărăcie și excluziune socială din comunitățile marginalizate în care există populație aparținând minorității rome, prin implementarea de măsuri integrate și creșterea calității vieții pentru 556 de cetățeni în comunitatea marginalizată din cartierul Mălin din municipiul Codlea, prin reducerea numărului de persoane de minoritate romă, aflate în risc de sărăcie și excluziune socială.
Romii din România reprezintă unul din grupurile de minorităţi entice cele mai mari din România, conform recensământului din 2011. În ziua de azi, romii sunt încă victime ale discriminării, fapt ce le îngreunează şcolarizarea corectă şi integrarea în societate. Există o serie de bariere care le îngreunează romilor accesul la serviciile educaţionale prin prisma stilului de viaţă, a tradiţiilor şi a obiceiurilor populaţiei. Modul de viaţă al romilor este influenţat de tradiţiile şi normele socio-culturale ale acestora. Nefrecventarea ciclului preşcolar şi, de asemenea, bariera lingvistică, contribuie la adaptarea dificilă a copiilor romi la programul şi cerinţele şcolare, la pierderea motivaţiei, a interesului şi în cele din urmă, la abandonul şcolar. Ceea ce mai contribuie la abandonarea şcolii este lipsa viziunii privind avantajele instruirii, lipsa suportului din partea familiei, absenteismul, programul complicat, dezinteresul, relaţiile neadecvate cu cadrele didactice şi semenii.
Deoarece şcolarizarea este văzută de romi, în general, ca o etapă în care copiii învaţă să citească şi să scrie, iar marea parte a lor se limitează doar la ciclul primar de studii, întâlnirile cu părinţii acestor copii a fost cu scopul de a-i face să conştientizeze importanţa educaţiei pe termen lung, să cunoască scopul acestui proiect în care vor fi implicaţi copiii lor şi pentru a obţine acordul acestora.
În activitățile mele de cabinet de asistență psihopedagogică, utilizez în mod frecvent elemente de psihodramă, însă acest proiect mi-a oferit oportunitatea lucrului cu un grup de psihodramă, beneficiind de cadrul optim derulării sesiunilor psihodramatice, precum și abordarea variatelor tehnici pe care le deține psihodrama. De asemenea, am avut libertatea, ca prin titulatura deținută, în cadrul proiectului,

de expert de dezvoltare personală și abilități de viață, să optez pentru modalitatea de desfășurare a activităților de lucru cu elevii din proiect.
Din cele șase grupe de elevi ale proiectului „M.A.L.I.N” ce au fost organizate pe criterii de vârstă, am ales o grupă de elevi pe care am identificat-o ca fiind cu probleme mai accentuate de comportament. Utilizarea informaţiilor şi rezultatelor din cuprinsul cercetării s-a efectuat cu asigurarea confidenţialităţii (prin utilizarea de pseudonime şi a celorlalte precauţii necesare).Ca urmare, la acest grup de dezvoltare personală prin intermediul psihodramei au participat constant 8 membri şi 1 coterapeut neprofesionist (coleg-profesor itinerant, familiarizat cu psihodrama în cadrul atelierelor de lucru desfaşurate de studenţii şi absloventii de psihodramă în cadrul Universităţii “Spiru Haret” din Braşov). Repartiţia pe categorii de gen şi pe vârste a subiecţilor a fost următoarea: 3 subiecţi de 11 ani şi 5 subiecţi de 12 ani, 5 de gen feminin şi 3 de gen masculin.
Menționez că acești copii provin din familii cu o situaţie economică precară şi cu o educaţie elementară. În două dintre familii, părinţii nu au un loc de muncă stabil, în două familii lucrează doar un părinte (de obicei tatăl), în o familie lucrează ambii părinţi iar restul de trei trăiesc din ajutorul social. Beneficiarii direcţi sunt participanţii, iar beneficiarii indirecţi reprezintă aparţinătorii şcoala, comunitatea, societatea.
Titlul proiectului de psihodramă se numește *“Arăt că pot!”*
Această cercetare s-a desfăşurat în incinta Liceului Teoretic “Ioan Pascu” din Codlea, după orele de curs, în cadrul proiectului „M.A.L.I.N”.Cercetarea s-a desfăşurat pe durata a 3 luni, derulându-se 10 sesiuni de psihodramă a câte o sesiune pe săptămână cu durata de o oră şi jumătate, începând cu luna februarie 2018.
Un factor important de la care s-a pornit cercetarea a fost aflarea nivelului de stimă de sine la care se situează membrii grupului de psihodramă, motiv pentru care am aplicat Chestionarul de identificare a nivelului de stimă de sine Rosenberg. Au fost utilizate şi notiţe ale directorului de psihodramă, rezultatele observaţiei participative şi metoda studiului de caz.
Fr. Lelord şi Ch. André (1999, 279) spun despre acest chestionar că este traducerea franceză a unuia dintre instrumentele de evaluare a stimei de sine cele mai utilizate în cercetarea din psihologie şi psihiatrie: scala Rosenberg, tradusă în franceză de Olivier Chambon. Acest chestionar este format din 10 itemi, fiecare item având patru variante de răspuns: total de acord, de acord, dezacord şi total dezacord, încearcă să evalueze nivelul stimei de sine. Notele obţinute la acest chestionar se situează între 10 (cea mai scăzută notă posibilă a de sine) şi 40 (cea mai ridicată notă posibilă a stimei de sine). Astfel, un scor cuprins între 10 şi 16 tinde să indice o stimă de sine mai degrabă scăzută; între 17 şi 33 o stimă de sine medie, iar între 34 şi 40 indică o stimă de sine înaltă.
În calitate de director de psihodramă, am avut în vedere atât comportamentul verbal cât şi cel nonverbal al participanţilor. Am utilizat informaţiile consemnate după finalizarea acestora, pentru descrierea cât se poate de fidelă a unei şedinţe, a unor fragmente de activitate, a evoluţiei unui anumit membru, sau a grupului în ansamblu, pe perioade mai scurte sau mai lungi de timp.
Metoda studiului de caz a fost utilizată pentru a pune în evidenţă evoluţiile individuale cele mai interesante din cadrul grupului. Datele obţinute prin metode şi cu instrumente diferite (chestionarul de identificare a nivelului de stimă de sine a lui Rosenberg) la momente diferite ale cercetării (pre-test şi post-test), observaţiile directorului de psihodramă din timpul conducerii grupului, au fost suficient de variate şi bogate pentru a permite analize detaliate referitoare la implicarea fiecărui membru al grupului în activitate, la beneficiile obţinute, dar şi la incidentele mai puţin plăcute trăite în grup.
Activităţile grupului de psihodramă s-au derulat în perioada 21 februarie – 2 mai 2018, pe parcursul a 10 întâlniri.

Partea teoretică a lucrării a fost destinată clarificării înţelesului conceptului de “stimă de sine”, a prezentării şi descrierii cadrului teoretico-metodologic al psihodramei în general şi al psihodramei cu copii în special, care a stat la baza organizării şi desfăşurării activităţii grupului de psihodramă cu copii şi a interpretării şi explicării rezultatelor obţinute.

Partea din lucrare destinată investigării procesului grupului arată că, în ciuda autodezvăluirii crescute, membrii grupului au manifestat rezistenţă la explorarea conflictelor lor interioare sau a dificultăţilor lor interpersonale prin punerea lor în scenă. Acest tip de comportament de “faţadă”, specific fazelor timpurii de dezvoltare a unui grup, a fost doar în câteva rânduri depăşit şi a contribuit semnificativ la diminuarea amplitudinii schimbărilor anticipate. Experienţa cea mai semnificativă pentru producerea schimbării în psihodramă este jocul de protagonist. În psihodramă, oamenii învaţă şi se schimbă cel mai mult atunci când se află în rolul de protagonist şi abordează, prin intermediul punerii în scenă, teme de mare relevanţă pentru ei înşişi.

Prin natura ei, activitatea grupului de psihodramă pentru dezvoltare personală a fost centrată, în mod succesiv, pe câte un alt membru al grupului, astfel încât membrii au putut fi cel mult o singură dată protagonişti.

De regulă, alegerea unui protagonist a fost o simplă continuare a unei activităţi, care se cerea a fi concretizat printr-o punere în scenă. Astfel, nu au fost abordate teme personale cu o mare încărcătură emoţională, ci mai degrabă teme mai superficiale, căci alegerea protagoniştilor s-a făcut mai rar ca urmare a autopropunerilor, în vederea explorării unor teme personale foarte semnificative.

Atunci când au fost făcute autodezvăluiri importante, ele nu au fost urmate de dorinţa de a explora pe scena psihodramei conflictele sau dificultăţile implicate, cel mai probabil din cauza rezistenţei, a temerilor membrilor de a nu deveni ridicoli, de a nu-şi dezvălui slăbiciunile şi a se arăta vulnerabili, de a nu putea interpreta un rol (chiar şi pe cel personal), de a-şi asuma riscuri inutile.

În condiţiile în care jocurile de protagonist au fost o continuare a unor activităţi (precum concretizarea unui atom social, ce fusese iniţial desenat pe hârtie, sub forma unui tablou de familie, de exemplu), auxiliarii au avut, de cele mai multe ori, roluri minore, abia schiţate, reduse la câteva replici. Ca atare, nici experienţele lor de învăţare nu au fost foarte extinse.

Libertatea mea de a utiliza o varietate de tehnici ale psihodramei în contexte foarte diferite a fost mult redusă de dorinţa scăzută a membrilor grupului de a se angaja în jocuri de protagonist de o mare profunzime şi o amplitudine pe măsura autodezvăluirilor făcute. Abia la a şasea întâlnire a grupului, profitând de o prezenţă mai redusă a membrilor acestuia, am putut avea pe scena psihodramei trei protagoniste care să se angajeze în explorarea conflictelor lor interioare, cu ajutorul tehnicii scaunului gol.

Rezultatele obţinute arată că simpla autodezvăluire din grupul de psihodramă nu produce schimbarea, dacă nu este însoţită de dorinţa punerii în scenă a situaţiilor ce ilustrează natura dificultăţilor intrapersonale sau interpersonale. Din acest punct de vedere, ar fi fost probabil necesare mai multe întâlniri ale grupului, pe parcursul cărora să se constituie, între membrii grupului şi directorul de psihodramă, cât şi între membrii grupului în sine, şi un nivel suficient de ridicat al încrederii, care să permită depăşirea rezistenţelor şi asumarea riscurilor presupuse de abordarea unor teme de protagonist mai profunde.

Totuşi, studiul de caz prezentat arată că, pentru una dintre membrele grupului de psihodramă, depăşirea rezistenţei iniţiale şi antrenarea în propriul joc de protagonist a avut ca efect o reducere semnificativă a anxietăţii şi o îmbunătăţire a nivelului de stimă de sine.

Bibliografie

Adler, A. (1995). *Psihologia şcolarului greu educabil.* Bucureşti. Editura Iri.
Allport, G.W. (1981). *Structura şi dezvoltarea personalităţii.* Bucureşti. Editura Didactică şi Pedagogică.
Boria, G. (1996). *Psihodrama în viaţa şi scrierile lui J.L.Moreno*. Editura Trinom, Arad.
Dayton, T. (2004). *The Living Stage:A Step-by-Step Guid to Psychodrama, Sociometry and Experential Group Therapy.* Deerfield Beach, FL: Health Communications.
Dotti, L. (2009). *Psihodrama cu copii.* F. Angeli. Milano Terza Editura (material de curs by M. Bucuţă).
Humphereys, T. (2008). *Stima de sine-cheia pentru viitorul copilului tău.* Bucureşti. Editura Elena Francisc Publishing.
Wilkins, P. (1999). *Psychodrama.* London/Thousand Oaks/New Dehli: Sage Pubilications.
Yalom, I.D. (2013). *Tratat de psihoterapie de grup. Ediţia a V-a*, Editura Trei.
http://www.cdt-babes.ro/articole/imaginea-de-sine-şi-încrederea-în-sine.php
http://www.totuldespremame.ro/copilul-tău/psihologie-şi-compotament/stima-de-sine-a
http://ro.wikipedia.org/wiki/Romii_din_Rom%C3%A2nia
http://www.scritub.com/istorie/ELEMENTE-DE-ISTORIA-ŞI CULTURA134131015.php
http://www.psihodramaclasica.ro
http://psychologies.ro/cunoaste-te/deyvoltare-personală-cunoaşte-te-2/psihodrama-şi-întâlnirea-cu-sine-283303
http://www.psihodrama.ro/psihodrama/specificul-metodei

Strategii de abordare în învățarea remedială

Vezeteu Cristina Lucia,
Școala Gimnazială nr. 54, București sector 3

Adesea procesul de învățare remedială ne duce cu gîndul la un șir greoi și anevoios de proceduri elaborate și complicate, însă dacă privim situația în ansamblu, totul se rezumă până la urmă la identificarea nevoilor elevilor care au deficiențe de învățare și transformarea acestora în activități care să se plieze și pe personalitatea acestora.

Mai jos am prezentat câteva astfel de activități practice și atractive care vin în sprijinul dascălilor și care prezintă caracteristicile favorabile de înțelegerea unui text și de producere a unor mesaje scurte scrise și orale, deoarece de cele mai multe ori principala problemă identificată este cea de citire și înțelegere a unui text scris.

GÂNDIȚI/ LUCRAȚI ÎN PERECHI / COMUNICAȚI

Elevilor li se dă o întrebare referitoare la tema lecției, la care trebuie să reflecteze individual. Li se poate cere să-și consemneze în scris reacția/răspunsul la întrebarea respectivă. Apoi formează perechi și-și compară răspunsurile, încercând să formuleze un răspuns comun, care să integreze ideile amândurora. În final, câtorva perechi li se cere să împărtășească rapid întregii clase rezultatele discuției lor. Activitatea durează aproximativ 5 minute.

Este o activitate de învățare prin colaborare care se desfășoară repede și care constă în aceea că elevii sunt puși să reflecteze asupra unei teme, a unui text, beneficiind în același timp de ajutorul unui coleg pentru a-și formula răspunsul. Activitatea se poate repeta de mai multe ori în timpul lecturii unui text sau a unei prelegeri.

LECTURA ŞI REZUMAREA CONŢINUTULUI UNUI TEXT, ÎN PERECHI

Este o tehnică de predare-învățare bazată pe cooperarea dintre elevi, utilizată în special în înțelegerea unor texte mai dificile (de exemplu, un text științific, un text narativ cu acțiune complexă, o argumentare etc.).

Etape:

(a) Elevii formează perechi în care vor lucra pe tot parcursul lecției. Fiecare echipă primește textul pe care trebuie să-l citească cu atenție.

(b) Fiecare membru al perechii va îndeplini succesiv două roluri: raportor (citește și rezumă textul pentru partenerul său); interlocutor (citește fragmentul din text, îl ascultă atent pe raportor şi îi pune întrebări de clarificare a conținutului)

(c) Elevii lucrează în perechi, citind textul şi îndeplinind, pe rând, rolurile de raportor şi interlocutor. Ei vor fi avertizați că în final vor prezenta rezumatul de idei al textului întregii clase.

(d) Prezentarea rezumatului perechilor în faţa clasei. Ambii parteneri ies în faţa clasei şi-şi prezintă rezumatul.

PRELEGEREA INTENSIFICATĂ

Menită să contracareze limitele unei prelegeri tradiționale, prelegerea intensificată solicită implicarea activă a elevilor în realizarea învățării. Prelegerea intensificată se realizează în următoarele etape:

(a) Faza pregătitoare, în care profesorul urmărește să-i determine pe elevi să treacă în revistă cunoștințele anterioare referitoare la tema prelegerii şi să-I facă pe elevi să-şi pună întrebări şi să caute răspunsuri la acestea pe parcursul prelegerii. Această fază se poate realiza prin realizarea unei liste de idei care să evidențieze cunoștințele anterioare ale elevilor, prin discuţii, în perechi sau în grupuri mici. De asemenea, elevii îşi pot nota întrebări legate tema ce urmează a fi prezentată (ce anume i-ar interesa să afle). Profesorul poate indica o listă de termeni (concepte) incluse în prelegerea ce va urma, între care elevii trebuie să identifice posibile conexiuni.

(b) A doua fază, cea mai importantă ca durată şi ca mod de realizare, este reprezentată de prelegerea propriu-zisă: profesorul va prezenta, timp de 15-20 de minute, conținutul prelegerii. Elevii vor compara ideile lor inițiale cu acelea prezentate în prelegere, vor consemna răspunsurile la întrebările pe care le-au formulat.

(c) A treia fază constă în reflecția pe baza conținutului prelegerii. Ea poate fi realizată în moduri diferite: se cere elevilor să răspundă la una sau mai multe întrebări referitoare la problemele prezentate în prelegere, urmărindu-se felul în care elevii au înțeles în mod personal tema; se solicită elevilor realizarea unui eseu (în 5 sau maximum 10 minute) în care să prezinte pe scurt un lucru pe care l-au învăţat în cadrul prelegerii, să formuleze una sau două întrebări referitoare la conţinutul prelegerii, să realizeze un scurt comentariu pe marginea celor prezentate în cadrul prelegerii.

PREDAREA RECIPROCĂ

Este o tehnică foarte eficientă de învăţare, pentru că s-a demonstrat că predarea este cea mai bună şi mai eficientă modalitate de a învăţa. Într-un asemenea joc de rol, elevii îşi exersează şi îşi structurează mai bine cunoştinţele şi îşi dezvoltă strategii de predare. Predarea reciprocă se poate realiza în grupuri de patru până la şapte membrii şi se desfăşoară după cum urmează:

(a) Toţi participanţii au câte un exemplar cu acelaşi text (de exemplu, un text despre factorii comunicării şi funcţiile limbajului). Ei îşi distribuie sarcinile: textul este împărţit în atâtea părţi câţi membrii ai grupului există.

(b) Toţi elevii citesc primul paragraf, iar unul dintre ei (desemnat în discuţia anterioară) îi rezumă conţinutul.

(c) Acelaşi elev pune apoi o întrebare despre conţinutul textului, solicitându-i pe ceilalţi să răspundă (cere, de pildă, exemple de coduri prin care se realizează comunicarea).

(d) Elevul care „predă“ clarifică unele lucruri care sunt neclare pentru colegi, la solicitarea acestora sau din proprie inițiativă.

(e) Următorul paragraf, pe care îl vor citi toţi, va fi predat de alt membru al grupului şi tot aşa. Se procedează în acest fel până ce textul este parcurs şi explicat în întregime.

Această tehnică permite tuturor elevilor să experimenteze rolul de profesor, postură în care înţeleg mai bine rolul şi sarcinile acestuia.

EDUCAȚIA CA PUNTE ÎNTRE INIMI PENTRU O LUME INCLUZIVĂ

Prof. dr. Gana Marta
Grădinița cu program prelungit Moșnița Veche

Incluziunea socială este o provocare și o necesitate pentru orice comunitate modernă. Într-o lume în continuă schimbare, în care diversitatea este din ce în ce mai vizibilă, educația joacă un rol esențial în asigurarea unei societăți echitabile, în care fiecare individ să aibă șansa de a-și valorifica potențialul. Articolul de față explorează modalitățile prin care educația poate deveni un catalizator al incluziunii, punând accent pe proiecte și inițiative menite să creeze medii incluzive pentru toți, indiferent de diferențele lor.

Incluziunea nu înseamnă doar prezența fizică a individului într-un mediu educațional, ci și participarea activă, valorizarea și respectarea fiecărei persoane. În România, eforturile de incluziune sunt îndreptate în special către grupurile vulnerabile: copiii cu cerințe educaționale speciale (CES), minoritățile etnice, persoanele cu dizabilități și cei proveniți din medii defavorizate. Potrivit Ministerului Educației, programele personalizate și adaptările curriculare sunt esențiale pentru ca acești elevi să beneficieze de o educație echitabilă.

Un exemplu remarcabil de promovare a incluziunii este organizarea de ateliere interdisciplinare, în care copiii cu CES învață alături de colegii lor fără dificultăți. Aceste activități nu doar că stimulează învățarea colaborativă, dar contribuie și la reducerea stigmatizării și la dezvoltarea empatiei. De asemenea, profesorii sunt pregătiți să implementeze metode didactice centrate pe elev, precum utilizarea jocurilor și a activităților creative pentru a răspunde nevoilor diverse ale grupurilor lor.

Un alt exemplu este derularea programelor de mentorat pentru elevii din medii defavorizate. Prin alocarea unui mentor – fie un profesor, fie un voluntar – elevii primesc sprijin individualizat pentru a-și dezvolta abilitățile academice și sociale.

Deși legislația sprijină incluziunea socială, implementarea la nivel local întâmpină dificultăți. Printre cele mai frecvente probleme se numără lipsa resurselor, a personalului calificat și a infrastructurii adecvate. Soluțiile trebuie să includă finanțarea mai consistentă a programelor de incluziune, crearea unor parteneriate între școli și ONG-uri, precum și formarea continuă a cadrelor didactice.

Voluntariatul devine un sprijin indispensabil pentru incluziune. Implicarea voluntarilor în

activitățile educaționale – fie prin meditații gratuite, organizarea de ateliere sau facilitarea accesului la materiale didactice – are un impact major asupra comunităților marginalizate. În acest sens, proiectele precum *„Inimi deschise, mâini întinse”* oferă un exemplu de bună practică, prin care solidaritatea devine motorul schimbării.

Incluziunea socială este o responsabilitate colectivă, iar educația reprezintă instrumentul prin care putem construi o societate în care fiecare individ este valorizat. Prin inițiative precum *„Inimi deschise, mâini întinse”*, putem crea punți între oameni și putem transforma diversitatea într-un atu, nu într-o barieră. Educația incluzivă nu este doar un ideal, ci și o necesitate pentru o lume mai echitabilă.

Referințe bibliografice

Booth, T., & Ainscow, M. (2011). *The Index for Inclusion: Developing Learning and Participation in Schools*. Centre for Studies on Inclusive Education (CSIE).

European Agency for Special Needs and Inclusive Education. (2018). *Inclusive Education in Europe: Best Practices*. European Union.

Florian, L., & Spratt, J. (2013). Enacting inclusion: A framework for interrogating inclusive practice. *European Journal of Special Needs Education*, 28(2), 119–135.

Ministerul Educației. (2023). *Raport privind incluziunea copiilor cu CES în învățământul românesc*.

Smith, D. H., & Omoto, A. M. (2018). Volunteering and inclusion: The power of engagement. *Journal of Community Psychology*, 46(3), 383–395.

Activitățile de voluntariat – element cheie în formarea elevilor pentru o educație incluzivă

Prof. dr. Adriana Martiniuc
Colegiul Economic Administrativ Iași

"Voluntarii nu au neapărat timp, au inimă"
Elizabeth Andrew

Activitatea de voluntariat are un impact tot mai mare în formarea și dezvoltarea personalității tinerilor, în România pentru educația incluzivă.

Voluntariatul[1] este un act voluntar al unui individ sau al unui grup care acordă liber timp și muncă pentru serviciul în folosul comunității.

Incluziunea socială[2] se referă la respectarea statutului și drepturilor tuturor oamenilor dintr-o societate, care trebuie să aibă oportunitatea de a participa în mod relevant la viața acesteia și de a se bucura de un tratament egal cu ceilalți.

Abordarea interdisciplinară a acestor concepte voluntariat pentru incluziunea socială are noi valențe, implicații, de actualitate, care includ România în politicile Uniunii Europene, care vizează viața socială, cu toate implicațiile acesteia: *educația pentru acceptarea diversității*, *acceptarea, înțelegerea și suportul asigurat persoanelor cu dizabilități*, *asigurarea unui acces fără discriminare* a tuturor membrilor societății la educație, cultură, servicii medicale, altele.

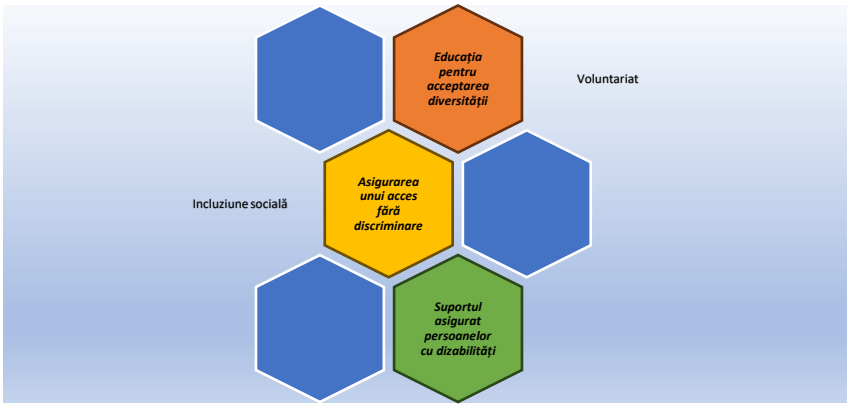

Fig 1.Elementele voluntariatului pentru incluziune socială

Din ce în ce mai multe instituții de învățământ superior și companii solicită în portofoliul absolventului, dovezi de participare la activități de voluntariat. Aceste solicitări sunt justificate,

[1] https://ro.wikipedia.org/wiki/Voluntariat
[2] https://www.britishcouncil.ro/programe/societate/incluziune-sociala *

deoarece activitățile de voluntariat vin să completeze fericit competențele profesionale și aptitudinile personale acumulate de-a lungul traseului educațional. Cu atât mai mult, activitățile de voluntariat ce privesc incluziunea socială sunt elemente esențiale ale unui profil personal complet.

Din punct de vedere legal, activitatea de voluntariat3 se desfășoară în baza încheierii unui contract de voluntariat între un *voluntar* şi *organizaţia-gazdă*, în baza căruia, prima parte se obligă să presteze *o activitate de interes public*, fără a fi remunerată, iar cea de-a doua se obligă să ofere o activitate adecvată solicitării sau pregătirii voluntarului.

În termeni succinți, activitatea de voluntariat implică participarea tânărului, la activități de interes comunitar, în folosul altor persoane sau al societății în general, în cadru organizat, entități juridice publice sau private, fără a primi o remunerație.

Activităţile de interes public se referă la: arta şi cultura, sportul şi recreerea, educaţia şi cercetarea, protecţia mediului, sănătatea, asistenţa socială, religia, activismul civic, drepturile omului, ajutorul umanitar şi/sau filantropic, dezvoltarea comunitară, dezvoltarea socială. Toate activitățile de interes public pot fi dezvoltate și au mare aport realizarea incluziunii sociale.

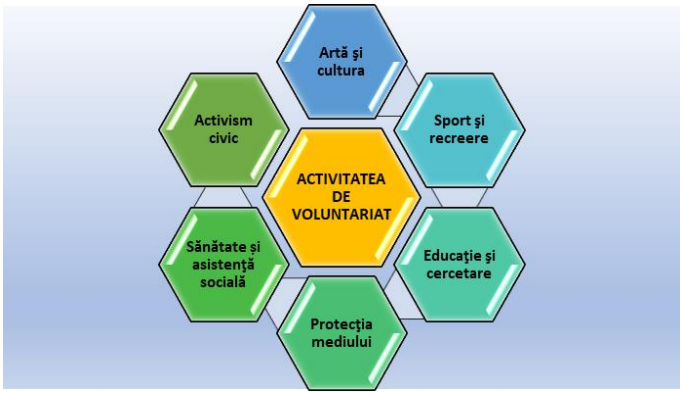

***Fig. 2** Domeniile activităților de voluntariat*

Din punct de vedere tehnic, logistic, România a înregistrat un progres important în ceea ce privește incluziunea socială, în ultimii ani. S-au adaptat strategii, politici europene care vizează toleranța, întelegerea și acceptarea persoanelor care necesită incluziune. Domeniile activităților de voluntariat sunt perfect adaptabile nevoilor pentru incluziune și sunt utilizate în proiecte de către asociații și entități cu activități în domeniul cultural, educativ, sănătate, sport și recreere.

Pentru ca aceste activități să aibă un impact real în domeniile vizate, ele sunt coordonate și organizate de către organizații non profit, care sunt autorizate să organizeze astfel de activități, conform statutului juridic. În acest context, unitățile de învățământ pot încheia parteneriate cu astfel de instituții și să dezvolte, într-un cadru organizat, activități de voluntariat.

[3] Art. 3 din Legea nr.78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România

De asemenea, în legislație este prevăzută mențiunea precum că sunt excluse[4] încheierea de contracte de muncă, pentru aceste activități.

În ultimii ani voluntariatul are un parcurs ascendent, beneficiile organizării acestor tipuri de activități fiind apreciate atât de entitățile organizatoare, cât și de către tinerii participanți. Motivațiile sunt consistente de ambele părți, organizațiile își realizează proiectele, își fac simțită prezența în comunitate, își ating obiectivele strategice și operaționale, tinerii sunt din ce în ce mai conştienţi că experiența voluntariatului este importantă în consolidarea viitorului CV, dar și în completarea formării ca viitor participant activ la viața socială, culturală a comunității sale.

Pentru Uniunea Europeană, voluntariatul este o expresie a cetățeniei active, un parcurs de învățare și o activitate esențială pentru dezvoltarea valorilor democratice, a demnității umane și a egalității, iar România a parcurs pași importanți în dezvoltarea voluntariatului, implicit cel care vizează incluziunea socială.

Participarea la un proiect de voluntariat de incluziune socială este o realizare însemnată pentru orice tânăr. Aceasta reprezintă o ocazie de a dezvolta competențele sociale și personale și de a dobândi experiență profesională valoroasă, de a lucra în echipe multiculturale, de a rezolva probleme creative, de a folosi o limbă străină pentru gestionarea sarcinilor cotidiene, de a trăi independent într-o altă țară europeană și multe altele.

Aceste experiențe ajută participanții să se dezvolte din punct de vedere personal, precum și să identifice oportunități pentru cariere și parcursuri de învățare viitoare.

Experiențe de voluntariat: un punct forte important pentru căutarea unui loc de muncă. Voluntariatul privind incluziunea socială deschid alte oportunități, extinse, în special în cadrul unor asociații non profit sau fundații care au ca obiectiv integrarea persoanelor cu nevoi speciale, aflate în dificultate.

O metodă interesantă și complexă de dezvoltare a aptitudinilor personale, dar și profesionale, este *proiectul de voluntariat, ca metodă didactică,* ce se poate aplica la orele de dirigenție, dar și la alte discipline.

Prin acest concept se exersează o metodă complexă de lucru și de comunicare, prin care se identifică probleme ale societății și am încercat să le rezolvăm, în parteneriat cu alte instituții.

Ideea principală este crearea unui grup de acțiune, la nivelul instituţiei, ales de către un număr relevant de elevi. Acest grup de acțiune să identifice prin metode specifice problemele identificate în comunitate și să găsească soluții de implementare a acestora pe termen scurt. Etapele sunt: *alegerea echipei de lucru; formarea grupurilor de lucru; identificarea problemelor comunitare; propunerea de proiecte; implementarea proiectului selectat; diseminarea şi promovarea proiectului.*

[4] Art. 10 din Legea nr.78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România

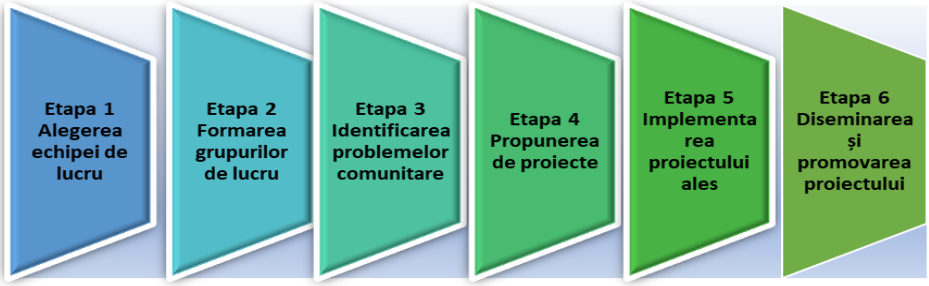

Fig. 3 ***Etapele implementării unui proiect de voluntariat de incluziune socială***

Etapa 1- *Alegerea echipei de lucru* – demararea proiectului de voluntariat, în care profesorul coordonator trebuie să prezinte elevilor datele generale, obiectivele acestuia, precum și condițiile specifice, implicit elementele legislative ale unui proiect de voluntariat, durata proiectului.

Etapa 2 – Formarea grupurilor de lucru – stabilirea criteriilor de selecție și a priorităților

Etapa 3 – Identificarea problemelor comunitare – studiul rapoartelor în vederea incluziunii sociale, la nivel local, național, internațional.

Etapa 4 – Propunerea de proiecte – dezbaterea variantelor propuse și alegerea proiectului cu cel mai mare impact

Etapa 5 – Implementarea proiectului selectat – stabilirea strategiei de implementare

Etapa 6 – Diseminarea și promovarea proiectului – prezentarea rezultatelor și gradului de realizare al obiectivelor.

Elevii sunt entuziasmaţi de participarea la astfel de activități. Din discuțiile cu aceștia am selectat câteva idei: *voluntariatul ne dezvoltă abilităţi sociale, de comunicare si interacţiune socială, precum și abilitățile de a lucra in echipă, de a lega prietenii, noi, în alte medii decât cele şcolare. Participarea la proiecte de voluntariat, ne-a creat o stare de bine, satisfacție, împlinire si încredere în sine. De asemenea, tinerii cred că își dezvoltă abilitățile de leadership. Voluntariatul ne poate oferi șansa de a conduce și coordona proiecte, ceea ce poate dezvolta abilităţi de leadership și de organizare.*

În concluzie, tinerii sunt din ce în ce mai determinați să participe la activitățile de voluntariat, deoarece au constatat din experiențele personale sau ale altor tineri că aptitudinile și competențele câștigate în contexte non formale, în afara orelor de curs sunt unice și cu valori ridicate pentru consolidarea personalității sale, dar contribuie și la creșterea nivelului de pregătire profesională, indiferent de domeniile în care vor activa, și-au dezvoltat abilitățile de comunicare, de organizare, de formare de deprinderi practice în rezolvarea diferitelor probleme reale. Au un simț dezvoltat al responsabilității și au competențe proactive în societate.

Astfel, extinderea, *proiectul de voluntariat, ca metodă didactică,* poate fi abordată, în mod extins, la toate nivelurile de învățământ, pentru adaptarea curriculum-ului la evoluția societății, scopul

final fiind formarea unui tânăr complet, pregătit pentru integrarea cu succes, atât în comunitate, cât și pe piața muncii.

LECTURA, ARTA DE A DESCIFRA LUMEA

PROF. GHERGHINOIU ELENA MIHAELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 13 RM. VÂLCEA

Lectura devine proces revelatoriu atunci când prin acţiuni imaginative şi creatoare, transmiţătorul textului, respectiv autorul, impregnează textul cu sugestii simbolice şi transmite mesajul în mod indirect prin intermediul unui limbaj metaforic structurat. „Limbajul său trebuie să pornească de la el aşa cum muzica izvorăşte din mişcarea iute a degetelor unui mare interpret, aşa cum cuvintele izvorăsc din gura unui orator cuprins de indignare, aşa cum literele îşi iau zborul de sub degetele unui tipograf iscusit, aşa cum silabele se formează în urechea unui telegrafist din sunetele micului său clopoţel” . Asemenea sunetelor de clopoţel, cuvintele înşirate pe hârtie se transformă în propoziţii cu înţeles, în fraze menite să transmită informaţii, în cuvinte menite să convingă sau să dea naştere la multiple reacţii şi sentimente. Uneori relaţia comunicaţională dintre autor şi cititor este departe de a funcţiona fără cusur. Atunci când autorul textului, spre pildă, pune accentul pe latura metaforică a textului şi foloseşte un limbaj încriptat, actul lecturii dezvăluie o cantitatea prea mare de înţelesuri şi semnificaţii.

Evoluţia individului uman are loc pe baza unor legităţi proprii ale căror mecanisme sunt ereditatea, mediul şi educaţia. La vârstele mici, factorii biologici imprimă evoluţiei copilului un ritm alert. Dar dezvoltarea psihică şi socială este dependentă de experienţa de viaţă, de acumulările şi conduitele exersate şi concretizate în priceperi, deprinderi şi obişnuinţe, de structurile generate de procesele de acomodare la mediul concret. Achiziţiile în planul proceselor, funcţiilor şi caracteristicilor psihice se structurează în comportamente diferenţiate pe vârste şi individual. Valorificarea de către copil a datelor ereditare prin experienţe proprii în anumite cadre de mediu vor duce la construirea unei identităţi proprii şi definitorii. Între nivelul dezvoltării individuale şi calitatea învăţării există o relaţie de interdependenţă.

Efectele învăţării se evidenţiază mai pregnant în copilărie şi tinereţe datorită plasticităţii, permeabilităţii şi receptivităţii mai pronunţate la această vârstă. La rândul său, învăţarea este dependentă de nivelul dezvoltării. Aprecierea nivelului de dezvoltare al individului se face în funcţie de gradul maturizării şi dezvoltării sale psiho-individuale şi psihosociale permiţând evaluări şi previziuni cu privire la integrarea lui socială, la comportamentul real sau probabil. Esenţa acestor fenomene se particularizează în funcţie de vârstă şi se individualizează în funcţie de interacţiunea ereditate-mediu-educaţie, fapt care impune din punct de vedere pedagogic adoptarea unor strategii instructiv-educative adecvate evoluţiei subiecţilor.

Privit în contextul actual, scopul fundamental al studiului limbii române este cultivarea limbajului elevilor, înţelegând prin limbaj, procesul de exprimare a ideilor şi sentimentelor prin mijlocirea limbii. Această disciplină are un pronunţat caracter practic, deşi operează cu abstracţiuni. Finalitatea studierii acestei discipline nu o constituie acumularea unui anumit număr de reguli, fără ca acestora să li se asigure o valoare funcţional - practică. A nu ţine seama de acest lucru înseamnă a face de-a dreptul imposibilă însăşi învăţarea regulilor şi normelor gramaticale, deoarece acestea nu pot fi însuşite decât prin procesul aplicării lor în practica exprimării. Cunoscându-se faptul că în studiul limbii se operează cu abstracţiuni, este cât se poate de elocvent rolul pe care-l are această disciplină în dezvoltarea gândirii logice a elevilor. Acest adevăr este şi mai relevant dacă se are în vedere legătura indisolubilă dintre limbă şi gândire, faptul că gândirea se concretizează prin intermediul limbii.

Realizarea unei exprimări corecte, expresive şi nuanţate, civilizate, presupune un efort de elaborare privind alegerea cuvintelor, organizarea contextului sub coordonarea normelor standard de constituire şi operaţionalizare a limbii. Învăţarea limbii se realizează în situaţii simulate de viaţă, contribuind astfel nu numai la dezvoltarea limbajului activ, ci şi la cultivarea unui simţ lingvistic, la sesizarea semnificaţiilor sociale şi funcţionale ale limbii, pregătind elevii pentru cunoaşterea şi întrebuinţarea stilurilor funcţionale ale limbii literare. Deficienţele de exprimare, care îngreunează comunicarea verbală, vizează, în general: sărăcia vocabularului, decalajul mare între vocabularul activ şi cel pasiv, folosirea unor cuvinte a căror semnificaţie nu a fost corect înţeleasă. Fără a minimaliza importanţa celorlalte mijloace moderne de informare şi culturalizare, trebuie spus că nimic nu poate înlocui cartea. În afara cărţii nu poate fi concepută o cultură sistematică a individului şi a societăţii.

Lectura are ca scop să dezvolte gustul elevilor pentru citit şi să-i facă să iubească cartea, să le satisfacă interesul pentru a cunoaşte viaţa, oamenii şi faptele lor. Din cărţi, copiii află multe lucruri despre anotimpuri, viaţa animalelor şi a plantelor, despre descoperiri geografice, despre evenimente şi personalităţi literare, artistice, istorice, despre frumuseţile şi bogăţiile patriei. Cărţile le vorbesc şi despre sentimentele omeneşti, despre prietenie, cinste,omenie. Citirea cărţilor contribuie la îmbogăţirea cunoştinţelor elevilor, la formarea unui vocabular bogat, la dezvoltarea exprimării. Eroii cărţilor devin modele pentru elevi. Copiii au impresia că participă direct la fapte şi evenimente din cuprinsul cărţii. Pe unii eroi îi iubesc, pe alţii îi urăsc. Ceea ce citesc în copilărie se întipăreşte în amintirea lor pentru toată viaţa şi influenţează dezvoltarea personalităţii. Lectura oferă copilului posibilitatea de a-şi completa singur cunoştinţele, de a le îmbogăţi.

Gustul pentru citit se formează printr-o muncă perseverentă a factorilor educaţionali (familia şi şcoala).

Orice plimbare poate fi un motiv pentru lectură, dar un alt fel de lectură - cea a semnelor de circulaţie, a comportamentului, a culorilor, a reacţiilor celorlalţi. Orice călătorie prin şi în afara localităţii este, de asemenea, un prilej pentru a povesti istoricul locurilor, pentru amintiri şi impresii. Am sugerat părinţilor, ca în momentele lecturii, copilul să fie încurajat să redea prin desen ceea ce a înţeles sau să asculte muzică potrivită textului audiat. Ţinând cont de faptul că dezvoltarea cognitivă şi emoţională a copiilor este diferită, părinţii trebuie să fie atenţi la dezvoltarea armonioasă, evitând comparaţiile cu alţii copii şi observaţiile care îi pot inhiba.

Și totuși generația de azi nu mai citește cu aceeași plăcere cu care citeam noi în trecut. Este adevărat, este vorba de cu totul o alta generație, ce nu se mulează pe tendințele generației secolului XXI. Însă, dacă ne gândim mai bine, acest secol ne oferă și mai multe posibilități de a ne lărgi orizontul cultural. Prin intermediul audiobook-urilor, tinerii din zilele de azi pot asculta cărțile copilăriei noastre, oriunde, oricând, fără constrângeri de spațiu și timp. Filmele pe care le putem urmări la televizor sau cinema sunt, de cele mai multe ori, ecranizări ale romanelor clasice sau contemporane, ce pot trezi interesul și curiozitatea spre opera originală, mult mai completă și complexă, ilustrată doar parțial în aproximativ doua ore de peliculă. Astfel, datoria noastră, ca părinți și ca dascali, rămâne, astăzi, de a învăța la rândul nostru cum să facem uz de progresul tehnologic și cum să-l folosim în beneficiul unei educații cuprinzătoare.

În final aș vrea să amintesc vorbele marelui nostru Nicolae Iorga spunea un mare adevăr despre carte: „ Cultura unui om se formează, în primul rând, prin lectură. De aceea,din fragedă copilărie,e bine să iubim cartea,să o citim,să o păstrăm cu grijă,ca pe un bun de preț.”

BIBLIOGRAFIE:

1. Cornea, Paul: *Introducere în teoria lecturii*, Ed. Minerva, Bucureşti, 1988;
2. Goia, Vistian: *Didactica limbii şi literaturii române pentru gimnaziu şi liceu*, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 2000;
3. Pamfil, Alina - *Didactica limbii şi literaturii române*, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 2000;
4. Nuţă, Silvia - *Metodica predării limbii române în clasele primare, vol. I şi II*, Ed. Aramis, 2000, Bucureşti;
5. I. Şerdean - *Metodica predării limbii romane în învăţământul primar*, E.D.P Bucureşti, 1988.

INIMI DESCHISE SPRE O LUME MAI BUNĂ

Profesor Aurora Cojocariu,
Colegiul Economic „M.Koglniceanu” Focșani

În timp ce mâinile sunt întinse, inimile sunt deschise.

Într-o lume care se grăbește și este marcată de inegalități și nevoi, voluntariatul se transformă într-un simbol al solidarității și speranței. Comunitățile noastre pot fi transformate în locuri mai bune și mai primitoare cu mici acțiuni făcute cu sinceritate,inimi deschise și mâini întinse. Puterea voluntariatului și modul în care poate schimba lumea sunt foarte importante.

Ce înseamnă a fi o persoană cu inima deschisă? A fi pregătit să asculți, să înțelegi și să acționezi cu empatie este ceea ce înseamnă să ai o inimă deschisă.

În plus față de oferirea de timp și resurse, voluntariatul implică și o legătură emoțională cu cei care au nevoie de ajutor. Fiecare acțiune făcută cu sinceritate contribuie la schimbare, indiferent dacă susțineți o organizație socială, ajutați copiii din zone defavorizate sau participați la acțiuni ecologice. Mâinile întinse formează legături între oameni. În momentele dificile, ei oferă speranță și sprijin. Aceste mâini colaborează prin voluntariat pentru a crea rețele de solidaritate care pot răspunde provocărilor comunității. Acțiunile planificate au un efect profund și durabil, indiferent dacă este vorba de donații sau de organizarea de evenimente caritabile.

De ce este voluntariatul esențial?

1. Contribuie la bunăstarea comunității.Voluntariatul ajută pe cei vulnerabili să-și satisfacă cele mai importante nevoi: mâncare, îmbrăcăminte, educație sau sprijin moral. Pe termen lung, aceste inițiative contribuie la creșterea comunităților.
2. Susține coeziunea și solidaritatea socială prin implicarea activă.Oamenii învață să lucreze împreună, să înțeleagă diferențele și să lucreze împreună pentru a îmbunătăți viitorul.
3. Creșterea abilităților personale. Voluntarii pot descoperi noi abilități, își pot îmbunătăți abilitățile de organizare și comunicare și pot fi un exemplu pentru alții.

Cum reușim să ne implicăm? Participăm la activități locale. Ne implicăm în comunitatea noastră prin colectarea de fonduri sau plantarea de copaci. Ne oferim timp! Ne înscriem ca voluntari la o organizație caritabilă sau o organizație non-guvernamentală (ONG). Donăm!

Gesturi mici, cum ar fi donarea de alimente sau haine, pot face o diferență semnificativă.

Ne inspirăm unii pe alții! Îi încurajăm pe alții să se implice prin împărtășirea experiențelor noastre.

Trebuie să începem să schimbăm lumea. Fiecare dintre noi are capacitatea de a modifica mediul înconjurător. Putem construi o lume în care valorile de bază sunt bunătatea, solidaritatea și empatia

prin acțiuni mici, dar repetate. Mâinile întinse și inimile deschise sunt cheia către un viitor mai luminos pentru toată lumea.Incercăm să fim de partea schimbării.

În esență, impactul voluntariatului contribuie la crearea unei lumi mai bune, bazate pe valori umane fundamentale: compasiune, ajutor reciproc și respect. Fiecare persoană care se implică în activități de voluntariat devine un exemplu de responsabilitate socială și un promotor al unui viitor mai echitabil. Voluntariatul nu este doar benefic pentru cei ajutați, ci și pentru cei care aleg să își dedice timpul și energia acestui tip de activitate. Voluntarii învață noi abilități, dezvoltă empatie, și își lărgesc orizonturile prin interacțiunea cu persoane din diverse medii. Această experiență poate duce la creșterea stimei de sine și a încrederii în propriile capacități.

Atunci când oamenii se implică în activități de voluntariat, ei contribuie la consolidarea legăturilor sociale din comunitatea lor. Voluntariatul întărește sentimentul de solidaritate și încredere între oameni, promovând valori precum cooperarea și altruismul. În acest fel, se creează o rețea de sprijin în care indivizii sunt dispuși să ajute și să contribuie la bunăstarea colectivă.

În concluzie, voluntariatul este o forță puternică de schimbare socială, având un impact profund asupra celor care sunt ajutați, dar și asupra celor care aleg să ajute. Împreună, prin implicare activă și dedicare, putem construi o lume mai bună,mai unită și mai solidară.

Este important să oferim ajutor!

Le ludique et la motivation en classe de langue

Tataru Lola-Gabriela**,**
Liceul Teoretic Mihail Kogălniceanu, Vaslui

Nous avons pris comme point de départ de cette réflexion le constat suivant : l`un des enjeux majeurs de la didactique moderne est de réconcilier l`espace-classe et l`espace-vie, de mettre en accord le contenu pédagogique avec le vécu des apprenants, d`en faire un alliage suffisamment fort pour pouvoir ainsi répondre aux défis de formation du monde contemporain.

Vu sa capacité d`animer le naturel, la spontanéité et la créativité, le ludique est un instrument incontournable, même si trop peu utilisé à des fins pédagogiques. En effet, on constate qu`on lui réserve une place secondaire en cours de langues, un rôle presque exclusivement récréatif, alors qu`il représente une source évidente de motivation et qu`il peut être le moyen le plus susceptible de placer l`apprenant au coeur de son apprentissage. Rappelons-nous que le Cadre Européen Commun de Référence (CECR) accorde toute son importance à l'utilisation ludique, esthétique et poétique de la langue (points 4.3.4 et 4.3.5)[5] dans une démarche résolument actionnelle: «L'utilisation de la langue pour le jeu ou la créativité joue souvent un rôle important dans l'apprentissage et le perfectionnement mais n'appartient pas au seul domaine éducationnel». A titre d`exemple, le Cadre propose des jeux de société – oraux et écrits – audiovisuels, des activités individuelles – des devinettes et énigmes – des jeux médiatiques, des jeux de mots.

«L'utilisation de la langue pour le rêve ou pour le plaisir est importante au plan éducatif mais aussi en tant que telle. Les activités esthétiques peuvent relever de la production, de la réception, de l'interaction ou de la médiation et être orales ou écrites»[6]. Elles comprennent des activités comme le chant, la réécriture et le récit répétitif d'histoires, l'audition, la lecture, l'écriture ou le récit oral de textes d'imagination (parmi lesquels des caricatures, des bandes dessinées, des histoires en images, des romans photos), le théâtre (écrit ou improvisé) – la production, la réception et la représentation de textes littéraires.

Le jeu met l`apprenant en confiance, lui permet de mobiliser ses acquis et de les réinvestir dans un contexte nouveau et permissif, plus proche de la vraie interaction sociale. Comme ça, les echanges deviennent plus naturels.

[5] Conseil de l`Europe*, Cadre européen commun de référence pour les langues. Apprendre, enseigner, évaluer*, Paris, Didier, 2001, p. 47.
[6] Ibidem

Il a le potentiel de devenir une pratique de classe essentielle dont le but serait surtout de motiver l`apprenant à se mettre dans la peau d`un collaborateur ultra engagé et confiant.

Le ludique : un avantage de taille, une ouverture, une porte grande ouverte vers le vécu des apprenants, vers le hors-classe. Quelles formes doit-il revêtir pour fonctionner comme un outil pédagogique? Quelles sont les pratiques de classe concrétisant le ludique ? Il est vrai que dans le cadre de l`enseignement d`une langue étrangere, nous devons réduire la sphère du ludique aux jeux didactiques, à ces jeux pouvant servir de support pour une interaction en langue étrangere, tout en étant capables de créer une dynamique du groupe. Jean Pierre Cuq et Isabelle Gruca[7] distinguent quatre types d'activités dites ludique : *les jeux linguistiques*

qui englobent les jeux grammaticaux, morphologiques, lexicaux, des activités langagières qui se boivent sur les multiples composantes de la langue, *les jeux de créativité* qui engagent une réflexion plus personnelle (orale ou écrite), *les jeux culturels* qui font d'avantage référence à la culture et aux connaissances de l'apprenant et *les jeux dérivés du théâtre* ayant comme fondement la stimulation des apprenants afin d'investir leur connaissances et de les doter d'une compétence communicative et pragmatique.

A cela viennent s`ajouter les jeux numériques, eux aussi de la plus haute importance, et qui, médiés par l`ordinateur, pourraient nous aider à mettre en place des activités créatives et collaboratives via des forums, des blogs, des sites spécialisés, des banques de données spécialement conçues pour l`apprentissage des langues.

N`ayant apparemment qu`une légitimité relative, l`importance de la didactique ludique issue d`une approche humaniste-affective n`est pas à négliger car c`est elle qui tisse des liens intimes entre le jeu et la langue, permettant aux apprenants de mobiliser de façon collaborative et créative leurs compétences et leurs acquis dans un contexte ou les contraintes et la correction conventionnelles ne sont plus à craindre.

Depuis quelques années déjà, dans la didactique moderne, on véhicule et on opère avec des termes tels que «ludifier», «ludification», «ludothèque», et il n`y a là aucun détournement de la démarche didactique initiale, tout au contraire, l`enjeu en est le même, renforcer le lien apprenant-enseignant, en facilitant l`apprentissage d`une langue étrangère. Certes, des recherches scientifiques destinées à valider cette direction restent à faire mais, en effet, on entend beaucoup parler de la ludification de l`apprentissage, un sujet très vaste, en plein développement, qui consiste à utiliser les mécanismes et les éléments du domaine du jeu pour stimuler l`implication des élèves et qui les applique pour faire

[7] CUQ, J.-P., GRUCA, I., *Cours de didactique du français langue étrangère et seconde*, Paris, PUG-FLE, 2005, p. 458

apprendre. C`est pourquoi de nombreux praticiens de la langue ont envisagé la création de ludothèques riches en ressources destinées au travail collaboratif et à un usage créatif.

Parmi les stratégies les plus efficaces pour ludifier l’enseignement-apprentissage du français, on compte les techniques et les activités théâtrales qui visent à favoriser la prise de parole des élèves, les interactions orales entre les élèves, à développer la confiance en soi aussi bien que la confiance envers les autres et à développer la créativité des apprenants par la pratique du jeu.

Il reste donc à l`enseignant de continuer dans cette voie prometteuse et de mettre en oeuvre toute sa créativité et toute sa rigueur pédagogique pour que la présence et l`exploitation du ludique deviennent de véritables impératifs en classe de langues.

Bibliographie

Conseil de l`Europe, *Cadre européen commun de référence pour les langues. Apprendre, enseigner, évaluer*, Paris, Didier, 2001

CUQ, J.-P., GRUCA, I., *Cours de didactique du français langue étrangère et seconde*, Paris, PUG-FLE, 2005

Silva, H., *Le jeu en classe de langue*, Paris, CLE International, 2008

Voluntariat pentru o lume incluzivă

Irimescu Mihaela,
Grădinița cu PP.nr.19,”Boboceii”, Brașov

Voluntariatul reprezintă o activitate de implicare liber aleasă, realizată fără a urmări beneficii materiale, având ca scop sprijinirea comunității și promovarea unor valori fundamentale, cum ar fi solidaritatea, empatia și respectul reciproc. Într-o lume tot mai diversă și globalizată, voluntariatul joacă un rol esențial în construirea unei societăți incluzive, în care fiecare persoană, indiferent de statutul său social, etnic, religios sau de abilitate, are șansa de a participa activ la viața comunității.

În acest context, tema „Voluntariat pentru o lume incluzivă” pune în evidență modul în care implicarea activă a indivizilor în activități de voluntariat poate contribui la crearea unui mediu mai echitabil și accesibil pentru toți membrii unei societăți, stimulând înțelegerea reciprocă și respectul față de diversitate. O „lume incluzivă” este o societate în care fiecare individ, indiferent de diferențele sale, are acces egal la oportunități, drepturi și resurse. Acest concept este strâns legat de combaterea discriminării și de promovarea diversității în toate domeniile – educație, muncă, sănătate, cultură și politică. O lume incluzivă înseamnă nu doar acceptarea diversității, ci și crearea unui mediu în care toate persoanele, inclusiv cele cu dizabilități, minoritățile etnice și grupurile defavorizate, au șanse egale de a contribui la dezvoltarea societății și de a-și îmbunătăți condițiile de viață.

Voluntariatul este un mijloc esențial prin care se pot construi punți de înțelegere între grupuri diferite și se pot oferi sprijin celor care au nevoie de ajutor. Participarea la activități de voluntariat în cadrul unor proiecte ce vizează integrarea persoanelor vulnerabile poate duce la schimbarea percepțiilor și la crearea unui climat de încredere și solidaritate între membrii comunității.

De exemplu, organizațiile care se ocupă de integrarea persoanelor cu dizabilități sau de susținerea minorităților etnice se bazează în mare parte pe voluntari care să ajute la implementarea proiectelor lor. Aceste inițiative pot include programe educaționale, sesiuni de consiliere, campanii de sensibilizare, activități de socializare sau de sprijin pentru accesul la servicii publice. În acest fel, voluntariatul devine o formă de activitate prin care se reduc barierele sociale și se promovează egalitatea de șanse.

Beneficiile voluntariatului pentru o lume incluzivă:

Promovarea diversității și a respectului reciproc: voluntarii, prin implicarea lor în activități comune, au oportunitatea de a interacționa cu persoane din diverse medii culturale, etnice sau sociale, ceea ce contribuie la înțelegerea și acceptarea diversității. Acest proces de învățare poate reduce stereotipurile și prejudecățile, contribuind la o atmosferă de respect reciproc.

Acces la resurse și oportunități pentru grupurile vulnerabile: voluntariatul ajută persoanele din grupuri marginalizate să acceseze servicii și resurse care le pot îmbunătăți viața. Prin intermediul activităților de voluntariat, persoanele aflate în situații dificile pot beneficia de ajutor material sau emoțional, ceea ce le permite să depășească obstacolele sociale și economice.

Dezvoltarea abilităților și competențelor sociale: voluntariatul nu doar că ajută comunitățile, dar și voluntarii înșiși își dezvoltă abilități valoroase, cum ar fi comunicarea, gestionarea timpului, lucrul în echipă și rezolvarea problemelor. Aceste abilități sunt esențiale nu doar în activitățile de voluntariat, ci și în viața personală și profesională a fiecărei persoane.

Construirea unei comunități mai unite: voluntariatul contribuie la crearea unui sentiment de apartenență și la întărirea legăturilor sociale dintre membri comunității. Prin implicarea în activități comune, oamenii încep să colaboreze pentru obiective comune, ceea ce ajută la consolidarea coeziunii sociale.

Exemple de inițiative de voluntariat pentru o lume incluzivă:

Există numeroase exemple de organizații care promovează voluntariatul pentru o lume mai incluzivă. Printre acestea se numără:

Proiectele pentru integrarea persoanelor cu dizabilități: multe ONG-uri și organizații de caritate organizează activități pentru a sprijini persoanele cu dizabilități, ajutându-le să se integreze mai bine în comunitate prin diverse servicii de educație, instruire profesională și activități recreative.

Programul de voluntariat pentru tinerii din medii defavorizate: multe inițiative se concentrează pe sprijinirea tinerilor care provin din familii cu venituri mici sau care trăiesc în zone marginalizate, oferindu-le acces la educație, orientare profesională și consiliere.

Campanii de sensibilizare privind diversitatea culturală: în diverse comunități, voluntarii participă la organizarea unor campanii de conștientizare și educare a populației cu privire la importanța diversității etnice și culturale, precum și la pericolele discriminării.

Concluzie:

Voluntariatul reprezintă un instrument puternic pentru construirea unei lumi incluzive, în care toți oamenii au drepturi și oportunități egale, indiferent de diferențele lor. Prin implicarea în proiecte de voluntariat, indivizii pot contribui activ la reducerea discriminării, la promovarea diversității și la sprijinirea celor mai vulnerabili membri ai societății. Astfel, voluntariatul devine nu doar o acțiune de ajutor, ci și un mijloc de transformare socială, creând o lume mai echitabilă și mai solidară pentru toți.

DĂM CULOARE PARCULUI!
Activitate de voluntariat

Prof.Chercotă-Daju Diana-Codruța
Liceul Teoretic „Grigore Moisil”
Timișoara, jud.Timiș

„*Fundația Umanitară Chosen - Centrul de Zi Casa Olarului*” are misiunea de a preveni abandonul familial și școlar, prin asigurarea unor activități de îngrijire, educație, recreere și socializare, consiliere psihologică, dezvoltare a deprinderilor de viață independentă, orientare școlară și profesională. Beneficiarii acestor servicii sunt copii și părinți care trec prin dificultăți socio-psiho-educaționale.
Scopul *Centrului de Zi Casa Olarului* este de a contribui la îmbunătățirea calității vieții copiilor care provin din familii aflate în dificultate socio – psiho – economică și familială.”
(sursa: https://casaolaruluitimisoara.ro/)
Acestea sunt informațiile care, la o simplă căutare pe Google, au atras atenția elevilor mei aflați anul trecut în clasa a IX-a E, la Liceul Teoretic „Grigore Moisil” din Timișoara.
Pentru că în „Săptămâna Verde” și în „Școala altfel” dorim să ne implicăm în activități de voluntariat, elevii au ales *Centrului de Zi Casa Olarului* pentru a pune în practică empatia și a întinde o mână de ajutor celor care se află în nevoi. După ce am luat legătura cu conducerea centrului și ne-am anunțat intenția de a ne alătura efortului lor în susținerea și sprijinirea copiilor aflați sub aripa ocrotitoare a Casei Olarului, am aflat cu ce îi putem ajuta. Parcul centrului, locul de joacă unde copiii petrec timp, avea urgentă nevoie de renovare, de o reîmprospătare. Prin urmare, am stabilit ziua și ora când, elevii voluntari însoțiți de mine, dirigintele clasei, am pornit să dăm culoare parcului, să aducem puțină bucurie pe chipul copiilor din centru.
Activitatea s-a derulat anul trecut, în „Săptămâna verde”, o ocazie potrivită atât pentru elevii clasei a IX-a E care urmau să se bucure de aerul proaspăt de primăvară, de mulțumirea pe care o faptă bună, un gest frumos o poate aduce în sufletele lor tinere, dar și pentru cei mai mici din centru care puteau folosi parcul. Emoționați și nerăbdători de a ne apuca de treabă, am ajuns cu punctualitate la *Centrul de Zi Casa Olarului*, unde ne-a întâmpinat domnul director și personalul centrului. Gazde bune, ne-au așteptat cu prăjituri, sucuri, dar și cu cele necesare copiilor pentru a renova parcul: halate de unică folosință, mănuși protectoare, vopsea, pensule. Împărțiți pe echipe, am pregătit vopselele și ne-am apucat de treabă.
Este fantastic ce efect are asupra copiilor orice tip de activitate extracurriculară de voluntariat pe care o derulează alături de profesor! Nu am avut cum să nu sesizez două aspecte: pentru o clasă aflată la început de ciclu liceal, când se cunosc puțin, au avut ocazia, în afara spațiului școlar, să interacționeze,

să se cunoască și, un al doilea aspect, seriozitatea cu care noi, profesorii, tratăm activitățile de voluntariat se răsfrânge și asupra elevilor. Serioși, implicați, harnici, fără a fi nevoie nici măcar o clipă să-i împing de la spate, elevii mei au muncit responsabil reușind în câteva ore să dea o imagine vie, colorată locului de joacă.

Deși majoritatea țineau pentru prima dată o pensulă în mână pentru a vopsi altceva decât foaia de hârtie din blocul de desen, au manifestat dorința de a învăța cum trebuie să vopsim fără a risipi vopseaua, ordonat și cât mai aspectuos, astfel încât să fim mândri de rezultatul muncii noastre

Ne-am bucurat de soare, de voie bună, de cuvintele încurajatoare ale personalului centrului și am anticipat reacția copiilor în clipa în care vor vedea parcul renovat.

Un alt aspect care mi-a bucurat sufletul a fost acela că, în întreaga perioadă petrecută în centru, niciunul dintre elevii mei nu a avut măcar curiozitatea să-și scoată telefonul mobil și să-i privească ecranul. Era ca și cum întreaga lume s-a concentrat în parcul de la *Centrul de Zi Casa Olarului*. Marea lor dorință era să facă un lucru frumos, să termine de vopsit în timp util, să îi ajute soarele uscând vopseaua cât mai curând pentru ca, atunci când copiii vor reveni în centru, să se poată bucura de un parc frumos.

Odată cu finalizarea activității, ne-am reîntors în incinta centrului unde am împărtășit impresii legate de activitate, am discutat cu personalul care ne-a înconjurat cu blândețe și cuvinte de laudă, am servit o prăjitură și ne-am lăsat urechile să se bucure de muzica pianului la care a început să cânte Adonis, unul dintre elevii mei.

Ziua a fost o reușită din toate punctele de vedere. Ce am descoperit? Elevii sunt așa cum îi formăm noi: îi implicăm în activități de voluntariat în care facem echipă cu ei, se vor implica mai mult avându-ne drept exemplu. Empatia se învață în familie, dar mai ales în școală unde e stimulată nu doar de profesorul implicat, dar și de participarea colegilor de clasă.

Ce dezvoltăm în elevi prin genul acesta de acțiuni? Responsabilitatea, conștientizarea că cei aflați în nevoie trebuie ajutați, dorința de implicare, seriozitatea, empatia, capacitatea de a munci în echipă, comunicarea cu ceilalți, autodisciplina, respectul pentru munca altora, dar și pentru propriul efort. Toate acestea devin suficiente și solide argumente în favoarea activităților de voluntariat și, poate este cel mai potrivit să amintesc cuvintele lui Hellen Keller: „Efortul altruist de a aduce bucurie altora va fi începutul unei vieți fericite pentru noi înșine.”

Cu promisiunea de a reveni pentru alte activități în centru, ne-am luat rămas bun de la personal și de la domnul director.

Iată câteva poze de la activitatea „Dăm culoare parcului!”:

ETAPE ÎN ÎNSUȘIREA SCRIS- CITITULUI LA ELEVI

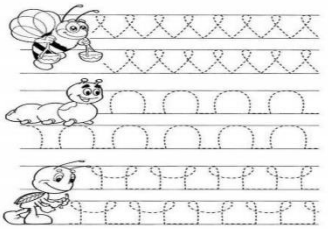
Profesor psihopedagog: **MUCEA CAMELIA**
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Cluj-Napoca, Cluj

Cititul și scrisul deschid școlarului posibilități de cunoaștere a realității, noi forme ale comunicării între oameni, permit trecerea de la faza gândirii și comunicării situaționale la cea bazată pe concepte, gândirea și comunicarea formală.

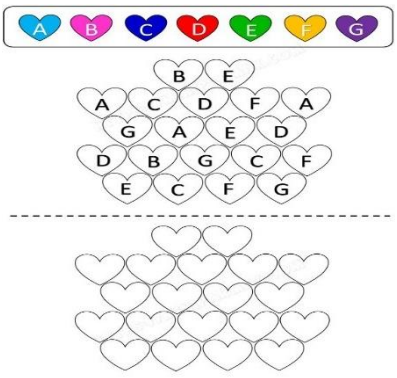
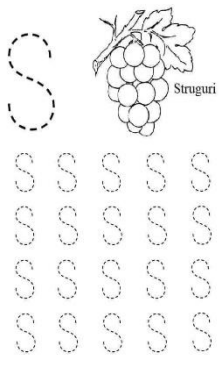
Formarea deprinderilor de citire se face în trei etape:

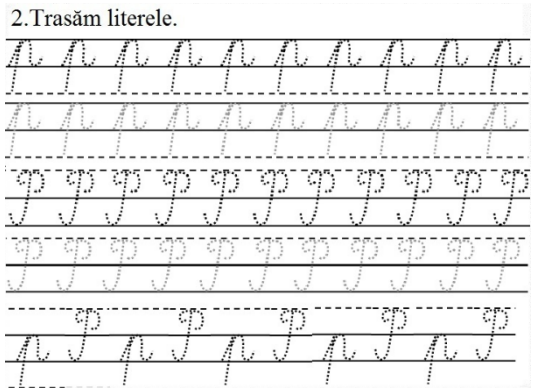
1. Perioada preabecedară elevii învață cum se utilizează o carte, citesc imagini, învață să converseze, să asculte, să înțeleagă ce li se cere, învață să scrie elementele grafice ale literelor, respectând forma, mărimea, proporția între elemente și distanța dintre ele (punctul, linia dreaptă, linia oblică, bastonașele cu întorsătura în jos, în sus, zala, cârligul, linia șerpuită, nodul, ovalul, jumătatea de oval).

2. Perioada abecedară înseamnă învățarea citirii și scrierii tuturor literelor alfabetului, a unor cuvinte și chiar a propozițiilor scurte. Elevii vor efectua exerciții de scriere a tuturor literelor, vor copia cuvinte și propoziții cu litere de mână, vor transcrie scurte texte.

3. Perioada postabecedară propune elevilor texte de până la 75 de cuvinte în vederea lecturării și înțelegerii lor. Sunt texte care îndeamnă la descoperirea universului cărților, a personajelor literare, la memorarea unor versuri. Scrierea capătă însușirea de a fi corectă, lizibilă, estetică, pe dimensiunea unor fragmente de până la 5-7 rânduri.

Metoda fonetică, analitico-sintetică este metoda de bază folosită în învățarea citit-scrisului, metodă care pune în evidență caracterul fonetic al limbii române, corespondența între sunet și literă. Cuvântul care se va folosi pentru predarea unui nou sunet se separă din vorbire după auz- analiza

fonetică. Se pornește de la sunetele cuvintelor la literele corespunzătoare lor, apoi se arată litera corespunzătoare noului sunet, după care se compun silabe și cuvinte cu noua literă. Prin folosirea alfabetarului, elevul desprinde fiecare sunet (analiza fonetică), alege litera corespunzătoare și reconstituie cuvântul citindu-l, unind și sintetizând fonetic sunetele în silabe și pe acestea în cuvinte. Deci, drumul spre citire (sinteză a sunetelor la vederea literelor) trece prin analiza, separarea și cunoașterea sunetelor desprinse din cuvânt.

Pentru a deveni deprindere, cititul trebuie să devină o activitate intelectuală conștientă și automatizată. Unirea literelor în silabe și realizarea câmpului de citire de o silabă reprezintă o componentă importantă a deprinderii cititului. Trecerea pragului de la silabe la cuvânt e destul de dificilă pentru elevi, stabilirea locului fiecărui cuvânt în propoziție, precum și înțelegerea sensului acestora este o activitate deosebit de complexă, dar o componentă foarte importantă a actului citirii.

Deprinderea scrierii este un proces complex, mult mai dificil decât cel al citirii. Dificultatea constă în faptul că scrisul nu se reduce la recunoașterea fonemelor și a grafemelor, ci realizează sintetizarea combinațiilor complexe ale semnelor grafice și reproducerea lor corectă și estetică. Scrisul este un act conștient și transformarea lui în acțiune se obține prin exerciții.

Formarea deprinderii de scriere se realizează prin:

faza de orientare în care se stabilesc reguli ce trebuie urmate: mânuirea corectă a instrumentului de scris, abordarea poziției corecte a corpului în timpul activității de scriere, mișcările mâinii pentru formarea gestului, reprezentarea intuitivă a elementelor grafice, executarea modelului de către profesor, însoțită de verbalizarea necesară, însușirea elementelor grafice de către elevi

faza analitică are loc simultan cu analiza și reproducerea sonoră a sunetelor, recunoașterea grafemului, pronunțarea fonemului până la reproducerea cursivă, realizarea de sinteze de două-trei litere care se reproduc în scris, fixarea regulilor tehnice și igienice ale scrisului

faza sintetică este faza în care scrierea literelor devine un mijloc de exprimare grafică a ideilor, scrisul se automatizează, se accelerează viteza grafiei, fără neglijarea aspectului estetic.

Învățarea unei litere de mână se realizează folosind metoda demonstrației: se arată modelul literei, se realizează integral pe tablă/pe planșă/caiet. Demonstrația este însoțită de explicații verbale-prezentarea în ansamblu a literei, a fiecărui element grafic în parte, cu precizarea tuturor regulilor grafice corespunzătoare. Studierea literei de mână presupune un proces de lungă durată, cu multe exerciții din partea elevilor (exerciții de recunoaștere, de formare a automatismelor).

În învățarea citit-scrisului, una dintre metodele de succes este jocul. Jocuri cum ar fi „Spune mai departe” (ex. Eu spăl vasele. Tu?....), „Ce literă se potrivește?” (ex. M _ R E), „Jocul silabelor” (ex. cuvinte cu silabe lacunare, alcătuiește cuvinte cu silabele date), „Completează propoziția” (ex. propoziții lacunare, ordonează cuvintele în propoziții,

https://wordwall.net/ro/resource/54421504/logopedie/propozi%c8%9bii), „Jocul semnelor” (ex. cu ce seamănă litera O?), „Caută greșeala” (ex. soarece... ce este greșit? Cum se spune/scrie corect? https://wordwall.net/ro/resource/56176304/logopedie/cuvinte-cu-a-e-i-o-u), „Cine știe?” (ex. ghicitori) contribuie la dezvoltarea auzului fonematic, la exersarea pronunțării corecte a unor sunete, la depistarea și dezvoltarea aptitudinilor, la dezvoltarea gândirii independente și a imaginației. Este important să fie o atmosferă de lucru deschisă, prietenoasă, presărată cu jocuri și antrenamente amuzante.

Bibliografie:

1. Manolescu, Nicolae, (2002), Cititul și scrisul, Iași, Editura Polirom
2. Șerdean, Ioan, (2008), Didactica limbii și literaturii române în învățământul primar, București, Editura Corint, p. 13
3. ***Programa școlară pentru disciplina Comunicare în limba română, (2013)

Rolul proiectelor de voluntariat în dezvoltarea abilităților de comunicare

Prof.înv.primar Deaconescu Mihaela
Liceul Teoretic „Grigore Moisil” Timișoara

Proiectele de voluntariat joacă un rol esențial în integrarea socio-profesională a elevilor cu cerințe educaționale speciale (CES). Aceste inițiative nu doar că oferă un cadru pentru dezvoltarea abilităților sociale și profesionale, dar contribuie și la creșterea încrederii în sine și la îmbunătățirea stimei de sine. Iată câteva moduri prin care proiectele de voluntariat pot sprijini integrarea acestor elevi:

Dezvoltarea abilităților sociale: Participarea la activități de voluntariat ajută elevii să interacționeze cu colegii și alte persoane din comunitate, favorizând astfel dezvoltarea abilităților de comunicare și colaborare.

Învățarea prin practică: Proiectele de voluntariat oferă oportunități de învățare practică, care pot fi cruciale pentru tinerii cu CES. Aceștia pot dobândi experiențe relevante și aplicaționale care pot să-i pregătească pentru viitorul profesional.

Construirea rețelelor sociale: Voluntariatul le permite elevilor să-și extindă cercul de cunoștințe și să își facă prieteni, ceea ce îi ajută să se integreze mai bine în comunitate.

Stimularea empatiei și a conștientizării sociale: Implicarea în activități de voluntariat dezvoltă empatia și înțelegerea față de nevoile altora, aspecte esențiale pentru integrarea socială.

Acces la oportunități de angajare: Multe organizații recunosc valoarea experienței de voluntariat, iar elevii care se implică pot avea acces mai ușor la oportunități de angajare sau stagii, având în același timp un avantaj competitiv pe piața muncii.

Îmbunătățirea încrederii și a stimei de sine: Realizările în cadrul proiectelor de voluntariat pot contribui la creșterea încrederii în sine a elevilor, ajutându-i să se simtă mai valoroși și capabili.

Promovarea incluziunii: Proiectele de voluntariat care încurajează diversitatea și incluziunea contribuie la crearea unui mediu mai primitor atât pentru elevii cu CES, cât și pentru ceilalți membri ai comunității.

Participarea la activități de voluntariat ajută elevii să interacționeze cu colegii și alte persoane din comunitate, favorizând astfel dezvoltarea abilităților de comunicare și colaborare. Participarea la activități de voluntariat oferă elevilor ocazia de a-și dezvolta abilitățile sociale esențiale. În cadrul acestor activități, ei au șansa să se familiarizeze cu diverse contexte sociale și culturale, interacționând

atât cu colegii lor, cât și cu membri ai comunității, ceea ce le poate îmbunătăți abilitățile de comunicare și colaborare.

Voluntariatul încurajează empatia și înțelegerea diversității, provocându-i pe elevi să își dezvolte abilități precum ascultarea activă și rezolvarea conflictelor. De asemenea, lucrul în echipă în cadrul proiectelor de voluntariat le oferă oportunitatea de a colabora, de a împărtăși idei și de a lucra spre un scop comun, ceea ce le îmbunătățește capacitatea de a relaționa cu ceilalți.

Prin experiențele echipelor de voluntariat, elevii pot învăța să își exprime opiniile cu încredere, să abordeze și să rezolve problemele și să construiască relații de încredere cu cei din jur. Aceste abilități sociale sunt fundamentale nu doar pentru viața personală, ci și pentru viitoarele cariere ale elevilor, încurajându-i să devină cetățeni activi și implicați în comunitățile lor.

Proiect de Voluntariat: "Îngrijirea Parcurilor Comunității"

Obiectiv:

Îmbunătățirea stării parcurilor locale prin activități de curățenie, plantare de flori și aranjamente de spațiu verde, în scopul creării unui mediu mai plăcut și mai sănătos pentru toți cetățenii.

Durata:

3 luni (o dată pe săptămână)

Activități:

Evaluarea Parcurilor:

Organizarea unei întâlniri inițiale cu voluntarii pentru a evalua starea curentă a parcurilor din comunitate.

Identificarea zonelor care necesită îmbunătățiri.

Planificarea Activităților:

Crearea unui plan de acțiune, incluzând datele și activitățile necesare (curățenie, plantare, etc.).

Stabilirea unei echipe de coordonare.

Promovarea Proiectului:

Crearea unor materiale de promovare (pliante, afișe) pentru a atrage noi voluntari.

Publicarea pe rețelele sociale și contactarea mass-mediei locale pentru a crește vizibilitatea proiectului.

Organizarea Zilelor de Voluntariat:

Stabilirea zilelor de acțiune unde voluntarii se vor aduna pentru a desfășura activitățile planificate.

Asigurarea echipamentului necesar (mânuși, saci pentru gunoi, unelte de grădinărit).

Activități Practice:

Curățenie generală (adunarea deșeurilor, îndepărtarea gunoaielor).

Plantare de flori și arbuști.

Crearea de zone de odihnă (bănci, mese) cu ajutorul donațiilor sau sponsorizărilor.

Evaluarea Impactului:

La finalul proiectului, organizarea unei întâlniri pentru a discuta despre realizările echipei și impactul asupra comunității.

Colectarea de feedback de la participanți și comunitate.

Resurse Necesare:

Voluntari: grup de cel puțin 10-15 persoane.

Materiale: unelte de grădinărit, mănuși, saci pentru gunoi, flori/arbuști (posibil sponsorizate).

Sprijin din partea autorităților locale pentru permise de acces și promovare.

Beneficii:

Crearea unui mediu mai curat și mai atractiv pentru comunitate.

Îmbunătățirea relațiilor interumane prin colaborarea între participanți.

Creșterea conștientizării cu privire la importanța protecției mediului.

În concluzie, proiectele de voluntariat reprezintă un mijloc valoros pentru integrarea socio-profesională a elevilor cu cerințe educaționale speciale, contribuind la dezvoltarea personalității și a competențelor necesare în viața de zi cu zi și în carieră.

Activități remediale la citire – lectura ghidată

Ing. Bercea Georgeta Voichița
Liceul Teoretic „Grigore Moisil” Timișoara

Activitățile remediale la citire sunt esențiale pentru dezvoltarea competențelor de lectură ale elevilor. Utilizarea cărților din bibliotecă poate oferi o experiență bogată și variată. Iată câteva sugestii de activități remediale:

1. Lectura ghidată

Alegeți cărți pe nivelul de dificultate potrivit pentru elevi.

Creați un program de lectură, unde fiecare elev citește pasaje scurte, iar apoi discutați despre conținut, personaje și teme.

2. Club de lectură

Organizați un club de lectură lunar în care elevii să citească aceeași carte și să dezbată împreună.

Aceasta încurajează dezbaterile și argumentarea opiniilor.

3. Activități de scriere creativă

După citirea unor cărți, cereți elevilor să scrie o continuare a poveștii sau să își imagineze un alt final.

Aceasta dezvoltă nu doar abilitățile de citire, ci și pe cele de scriere.

4. Proiecte de grup

Formați grupuri mici și dați-le sarcina de a pregăti o prezentare sau un poster despre o carte citită.

Aceasta le oferă ocazia de a colabora și a învăța unii de la alții.

5. Jocuri de rol

Organizați sesiuni de jocuri de rol bazate pe personaje din cărți. Elevii pot interpreta scene, ceea ce le va îmbunătăți înțelegerea textului.

6. Fișe de lucru

Realizați fișe de lucru cu întrebări de închidere a lecturii, cu exerciții de vocabular sau cu activități de identificare a ideilor principale.

Acest lucru îi va ajuta pe elevi să își structureze gândirea și să sintetizeze informația.

7. Lectura expresivă

Exersați lectura expresivă. Alegeți pasaje din cărți și învățați-i pe elevi să le citească cu intonație și emoție.

Acest lucru le va îmbunătăți abilitățile de citire și expresivitate.

8. Comparația cărților

Încurajați elevii să compare două cărți citite, să discute despre asemănări și deosebiri în teme, stil, personaje etc.

Aceasta dezvoltă gândirea critică și abilitatea de a analiza.

9. Întâlniri cu autori

Dacă este posibil, organizați întâlniri cu autori locali sau cu oameni din domeniul literaturii.

Aceasta poate inspira elevii să citească mai mult și să își dezvolte pasiunea pentru literatură.

10. Recomandări de lectură

Fiecare săptămână, un elev poate prezenta o carte pe care și-a dorit să o citească, explicând de ce o recomandă.

Încurajarea alegerii cărților din interesele personale ajută la crearea unui mediu plăcut de învățare.

Aceste activități pot contribui semnificativ la dezvoltarea abilităților de citire ale elevilor și pot transforma cititul într-o experiență plăcută și captivantă.

Lectură ghidată pentru elevi

1. Alegerea cărților:

Alegeți cărți care se potrivesc nivelului de vârstă și de competență al elevilor. Iată câteva sugestii, împărțite pe grupe de vârstă:

Clasele I-IV:

„Pippi Șoseța” de Astrid Lindgren

„Micul Prinț” de Antoine de Saint-Exupéry (adaptat)

„Cei trei purceluși” (basme populare)

Clasele V-VIII:

„Harry Potter și piatra filozofală” de J.K. Rowling

„Fratii Karamazov” de F.M. Dostoievski (adaptat)

„Cuore” de Edmondo De Amicis

Clasele IX-XII:

„Cea mai frumoasă carte din lume” de Florin Bican

„Zorba Grecul” de Nikos Kazantzakis

„Mândrie și prejudecată” de Jane Austen

2. Crearea unui program de lectură:

Săptămâna 1: Introducerea cărții, discutarea așteptărilor și scopului lecturii. Stabilirea unor pasaje scurte pe care elevii să le citească (ex: 5-10 pagini).

Săptămâna 2: Lectura primelor pasaje. După lectură, discuții despre:

Conținut: Ce s-a întâmplat în acest pasaj? Care sunt evenimentele cheie?

Personaje: Cine sunt personajele principale? Ce trăsături le definesc?

Teme: Care sunt temele principale abordate? Ce mesaj are autorul?

Săptămâna 3: Continuarea lecturii, alegerea altor pasaje. Discuție similară;

Inclusiv predicții: Ce credeți că se va întâmpla în continuare și de ce?

Săptămâna 4: Finalizarea cărții. Realizarea unui rezumat al întregii lecturi:

Reflecții finale: Care a fost favorita voastră parte? Care a fost cel mai important mesaj pe care l-ați învățat?

Activitate creativă: Elevii pot scrie o scrisoare către un personaj sau pot crea un desen care să ilustreze o temă din carte.

3. Elemente de evaluare:

Evaluarea participării la discuții.

Crearea unui jurnal de lectură unde fiecare elev își notează gândurile, întrebările și măsurile preferate.

Prezentarea unei lucrări scrise (eseu sau referat) pe o temă aleasă, pe baza lecturii.

4. Resurse suplimentare:

Articole despre tehnici de lectură activă.

Forumuri online sau grupuri de discuții pentru a încuraja elevii să își împărtășească observațiile și să învețe unii de la alții.

Acest program de lectură ghidată îi va ajuta pe elevi să dezvolte abilități critice, să își exprime opiniile și să aprecieze literatura. Acest program nu doar că va dezvolta abilități critice, dar va și încuraja o apreciere profundă pentru literatură, contribuind la formarea unor cititori pasionați și gânditori independenți.

Activități remediale la matematică

Prof. Înv. Primar Foltean Camelia
Liceul Teoretic „Grigore Moisil” Timișoara

Activitățile remediale la matematică sunt concepute pentru a ajuta elevii să-și îmbunătățească abilitățile matematice și să-și depășească dificultățile întâmpinate. Iată câteva sugestii de activități remediale:

Exerciții de consolidare:

Utilizarea de fișe de lucru cu exerciții repetate pe teme specifice (adunări, scăderi, multiplicări, împărțiri).

Exerciții de tip „completează spațiile libere” pentru a practica conceptele.

Jocuri matematice:

Jocuri de societate care implică calculul: Monopoly, Sudoku sau jocuri cu zaruri.

Aplicații online sau jocuri interactive care să dezvolte abilitățile matematice.

Studii de caz:

Rezolvarea unor probleme reale care necesită utilizarea matematicii (ex: calcularea cheltuielilor pentru o excuție).

Proiecte în echipă care să încurajeze colaborarea și aplicarea cunoștințelor matematice.

Activități vizuale:

Utilizarea materialelor didactice vizuale, cum ar fi diagrame, grafice și tabele pentru a ilustra conceptele matematice.

Crearea unor postere sau prezentări pentru a explica un concept.

Învățare prin colaborare:

Grupuri mici de studiu în care elevii se ajută reciproc și explică conceptele unii altora.

Învățarea prin predare: un elev să explice un concept colegilor săi.

Resurse informative:

Folosirea de cărți de remedii sau materiale online care oferă explicații detaliate și exemple.

Tutoriale video care acoperă subiecte relevante.

Evaluări periodice:

Teste scurte pentru a verifica progresul și a adapta activitățile în funcție de nevoile individuale ale elevilor.

Feedback constructiv pentru a încuraja elevii.

Activități practice:

Realizarea de proiecte care să implice măsurători (ex: construcția unui model).

Experimente științifice care necesită aplicații matematice (ex: calculul raportului).

Reflecție și autoevaluare:

Implicarea elevilor în evaluarea propriei lor învățări, discutând despre ce au învățat și unde au dificultăți.

Stabilirea unor obiective personale de învățare.

Aceste activități pot fi adaptate în funcție de nivelul de cunoștințe și nevoile specifice ale elevilor, ajutându-i să își dezvolte încrederea și competențele în matematică.

Învățarea prin colaborare este o metodă foarte eficientă care promovează interacțiunea între elevi și le permite să își dezvolte abilitățile sociale și cognitive. Iată câteva idei și sugestii despre cum pot fi implementate grupurile mici de studiu și învățarea prin predare:

Grupuri mici de studiu:

Formarea grupurilor: Creează grupuri de 4-5 elevi, asigurându-te că fiecare grup are un mix de abilități și cunoștințe. Acest lucru va ajuta la crearea unui mediu de învățare diversificat.

Stabilirea unui obiectiv comun: Fiecare grup ar trebui să aibă un obiectiv clar de atins, de exemplu, înțelegerea unei teme sau rezolvarea unei probleme. Acest lucru va motiva elevii să colaboreze.

Roluri în grup: Atribuie fiecărui membru al grupului un rol specific (de exemplu, facilitator, notează sau cercetător) pentru a asigura participarea activă a tuturor.

Discuții și explicații: Încurajează elevii să discute despre conceptele dificile și să își explice unii altora. Poți oferi întrebări ghidate pentru a stimula discuția.

Activități practice: Include activități hands-on sau exerciții de grup care le permit elevilor să aplice conceptele discutate, astfel încât să își consolideze cunoștințele.

Feedback constructiv: Încurajează elevii să ofere și să primească feedback despre metodele lor de învățare și explicațiile date.

Învățarea prin predare:

Pregătirea materialului: Încurajează elevii să pregătească prezentări sau lecții scurte despre un anumit concept, folosind materiale vizuale sau exemple.

Rotirea rolurilor: Oferă elevilor oportunitatea de a preda la rândul lor, astfel încât fiecare să aibă șansa să devină „profesor” pentru un scurt timp.

Grupuri de predare: Organizează sesiuni în care grupurile mai mici de elevi predau altor grupuri. Aceasta nu numai că le îmbunătățește abilitățile de comunicare, dar și capacitatea de a explica conceptele clar.

Evaluare între colegi: Întreabă elevii să ofere feedback colegilor lor după ce aceștia au predat, concentrându-se pe claritatea explicațiilor și pe modul în care au implicat grupul.

Reflecție: După fiecare sesiune de predare, solicită elevilor să reflecteze asupra procesului de învățare, ceea ce a mers bine și ce ar putea fi îmbunătățit.

Beneficiile învățării prin colaborare:

Dezvoltarea abilităților de comunicare: Elevii învață să își exprime ideile clar și eficient.

Încurajarea gândirii critice: Discuțiile și dezbaterile între colegi îi ajută să își formeze propriile opinii și să își analizeze raționamentele.

Îmbunătățirea încrederii în sine: Predarea colegilor poate crește încrederea în capacitățile personale ale elevilor.

Solidaritate și empatie: Colaborarea în grupuri ajută la construirea relațiilor interumane și la dezvoltarea empatiei față de colegi.

Aceste metode de învățare prin colaborare nu doar că îmbunătățesc performanțele academice, dar contribuie și la formarea unor abilități esențiale pentru viață, cum ar fi lucrul în echipă și comunicarea eficientă. Metodele de învățare prin colaborare sunt extrem de valoroase nu doar pentru performanțele academice, dar și pentru dezvoltarea competențelor interumane. Prin lucrul în echipă, elevii învață să colaboreze, să asculte opiniile celorlalți și să contribuie activ la atingerea unui obiectiv comun. Comunicarea eficientă devine astfel o abilitate cheie, permițându-le să își exprime ideile, să își argumenteze punctele de vedere și să rezolve conflictele într-un mod constructiv.

În plus, aceste metode îi ajută pe elevi să dezvolte abilități critice precum gândirea critică și creativitatea. Aceste aptitudini sunt esențiale nu doar în mediul academic, ci și în viața profesională și personală. Opiniile și perspectivele diverse pe care le întâlnesc în timpul colaborării îi învață cum să abordeze problemele din diferite unghiuri și să fie mai adaptabili în fața provocărilor. Astfel, prin învățarea colaborativă, se formează nu doar cunoscutori ai materiei, ci și cetățeni activi și implicați în comunitățile lor.

Activitate educațională: relația dintre nevoi și proiectele de voluntariat

Mehedeniuc Georgeta-Cristina,
Liceul Tehnologic Special Bivolărie

Obiectivele activității:

elevii vor identifica nevoile școlii/ comunității la care se pot adresa cu un proiect de voluntariat;

elevii vor culege informații despre nevoile identificate în vederea realizării unui proiect de voluntariat.

Activitatea de descoperire. Profesorul solicită elevilor să se gândească la nevoile pe care le-au observat în școală/ comunitate.

Care credeți că este scopul acordări atenției către nevoile școlii și ale comunității?

Ce credeți că se va întâmpla dacă tot mai mulți elevi vor deveni conștienți de nevoile școlii și ale comunității?

Ce credeți că se poate întâmpla dacă elevii ignoră aceste nevoi?

Profesorul solicită ca fiecare elev să discute întrebările cu un coleg din clasă. După discuție, un elev va prezenta în fața clasei concluziile discuției. Profesorul reamintește elevilor că scopul proiectelor de voluntariat este acela de a aplica cunoștințele învățate, pentru a face lumea din afara clasei mai bună.

Profesorul adresează întrebarea: Ce nevoi specifice, îndeplinite de proiecte de voluntariat, vă sunt cunoscute? Elevii vor realiza o listă cu nevoile expuse de colegii din clasă. Profesorul explică faptul că îndeplinirea nevoilor prin proiecte de voluntariat ajută la menținerea calității vieții pentru elevi, profesori și comunitate.

Conectarea. Profesorul reamintește elevilor că un factor important pentru calitatea vieții lor este să identifice nevoile din școală și din comunitate. Profesorul afișează tabelul "Nevoi posibile din școală și comunitate" și adresează întrebările: Care este legătura dintre o nevoie și un proiect de voluntariat? De ce este importantă cunoașterea acestei legături?

Profesorul explică faptul că un proiect poate satisface mai multe nevoi.

Tabel 1. Nevoi posibile din școală și comunitate

În școală	În comunitate	Idei de proiecte de voluntariat
Nevoie: să facem școala un loc mai bun pentru personalul școlar (elevi, profesori, angajați). Proiecte posibile: Crearea de afișe despre prietenie, cooperare, înțelegere interculturală, spirit școlar.	Nevoie: să îmbunătățim relațiile comunității cu părinții copii cu tulburări de comportament. Proiecte posibile: Coordonarea unei zile de atelier la un centru de copii cu tulburări de comportament;	Nevoie: Proiecte posibile:

Inițierea unei campanii: "Spune ceva amabil". Crearea de afișe, scrierea de anunțuri și implicarea personalului școlar. Planificarea "Zilei aprecierii" pentru personal școlar. Inițierea unui program "Bine ai venit" pentru prezentarea noilor elevi în școală.	Trimiterea de felicitări părinților/ tutorilor copiilor cu tulburări de comportament; Planificarea unei vizite la grădina zoologică; Invitarea părinților și a copiilor la școală și participarea la ateliere de lucru.	

Profesorul reamintește elevilor că o "nevoie" se referă la un subiect sau o temere cu care o persoană/ un grup se confruntă, care dacă este rezolvată poate să îmbunătățească semnificativ calitatea vieții celor afectați. Profesorul explică faptul că un proiect de voluntariat este o acțiune pe care o desfășoară oamenii pentru a se adresa acelei nevoi. Elevii vor selecta câteva nevoi care se potrivesc cu interesele lor și vor dezvolta proiecte de voluntariat posibile. Profesorul explică modul în care identificarea nevoilor ajută la dezvoltarea unui proiect relevant și util.

Exemplificarea relației dintre nevoi și proiecte de voluntariat:

Tabel 2.

Observăm că terenul de sport al școlii se prezintă într-o stare degradată. Terenul are nevoie să fie aranjat.
Întrebare: Cum am putea îndeplini această nevoie?
O idee pentru îndeplinirea acestei nevoi ar putea fi organizarea unor grupuri de elevi pentru strângerea gunoaielor. Altă idee ar putea fi vopsirea gardului.
Întrebare: Observând aceste exemple, care este relația dintre nevoie și proiectele de voluntariat?

Exersarea. Activitatea "Consens". Explicarea activității: profesorul explică faptul că realizarea consensului este procesul de luare a unei decizii ca grup. Se parcurg caracteristicile consensului:

Tabel 3. Caracteristicile consensului	
	Incluziune/ participare- toți membrii clasei sunt implicați în luarea unei decizii.
	Egalitate – ideile fiecărui elev sunt importante.
	Cooperare/ orientare spre soluție – toți elevii lucrează pentru găsirea unei soluții comune. În acest caz, soluția este un proiect de voluntariat pentru clasă.

Elevii exersează activitatea "Consens". Prin referire la tabelul 1: "Nevoile posibile din școală și din comunitate" se cere elevilor să identifice nevoile în care își vor putea angaja cel mai bine interesele, aptitudinile și talentele. Se continuă discuția despre nevoi până când clasa este pregătită să voteze trei nevoi finale. Se folosește consensul pentru a elimina nevoile care nu au primit niciun vot.

Recapitulare. Tabel 4.

Ce?	Care sunt caracteristicile consensului? De ce este esențial consensul în voluntariat?

Și ce dacă?	Ce ați învățat despre caracteristicile consensului? Cum v-ați simțit când grupul vostru/ clasa a realizat consensul despre nevoi? Dar asupra ideilor de proiect de voluntariat?
Și acum?	Cum puteți folosi aptitudinile de realizare a consensului pentru a întări prieteniile? Cum ne-ar putea ajuta aptitudinile de realizare a consensului la pregătirea și planificarea unui proiect de voluntariat?

Aplicare. Profesorul cere elevilor să completeze fișa de lucru - Aplicare.

Altă cerință este să intervieveze un membru al familiei despre un proiect de voluntariat la care au participat și să noteze informațiile culese. Elevii vor fi invitați să-și împărtășească experiențele cu clasa, la următoarea lecție.

Fișa de lucru - Aplicare. Elevii vor analiza nevoile pe care le-au identificat în clasă.
Tabel 5.

Scrieți 3 nevoi identificate în clasă pentru proiecte de voluntariat posibile.	Pentru fiecare nevoie identificată de clasă intervievați membrii ai comunității/ familiei. Numele celor intervievați: …….....
Ce știți despre cauzele posibile ale acestei nevoi?	
Ce proiecte pe termen scurt de voluntariat ar putea să se adreseze acestei nevoi?	
Ce obstacole ați putea întâlni pe parcursul proiectului de voluntariat?	Care dintre aceste nevoi credeți că este cea mai importantă și de ce?

Profesorul va observa activitatea elevilor pentru a evalua cât de bine înțeleg caracteristicile consensului și cum aplică elevii ceea ce au învățat pentru realizarea unui proiect de voluntariat.

Bibliografie

Lions Quest, *Ghidul profesorului*, Ed. Waldpress, 2015

Referat
Caritatea - Importanța și impactul ei în societate

Botoacă Alina
Clubul Copiilor Câmpina

Caritatea, definită ca o acțiune prin care oamenii oferă ajutor sau resurse celor care se află în nevoie, reprezintă una dintre valorile fundamentale ale unei societăți empatice și solidare. De-a lungul istoriei, caritatea a fost un mijloc prin care indivizii și comunitățile au încercat să diminueze suferința și să contribuie la o lume mai echitabilă. În acest articol, voi explora conceptul de caritate, formele sale de manifestare, impactul pe care îl are în comunitate, dar și provocările întâmpinate în acest domeniu.

Ce este caritatea?

Caritatea provine din dorința de a ajuta necondiționat, bazându-se pe altruism și compasiune. La nivel personal, caritatea poate însemna ajutorul acordat unui prieten aflat în dificultate, iar la nivel comunitar, poate lua forma unor acțiuni organizate, precum strângerea de fonduri pentru cauze sociale sau implicarea în activități de voluntariat.

Exemple de acte de caritate:

- Donațiile de alimente, haine și alte bunuri pentru persoane defavorizate.
- Ajutorul financiar acordat persoanelor sau comunităților în caz de catastrofe naturale.
- Voluntariatul în spitale, aziluri sau centre de ajutor.
- Programe educaționale pentru copii și tineri din familii cu venituri mici.

Formele de Caritate:

Caritatea se poate manifesta în diverse forme, iar acestea se adaptează nevoilor specifice ale comunității sau grupului care are nevoie de ajutor:

A. Donații materiale și financiare:

Cea mai cunoscută formă de caritate este donarea de bani sau de bunuri pentru cei în nevoie. Organizațiile caritabile strâng fonduri pentru a sprijini educația, sănătatea, protecția mediului sau alte domenii esențiale.

B. Voluntariat

Multe persoane aleg să își doneze timpul și energia pentru a ajuta comunitatea. Voluntariatul poate varia de la sprijinul oferit în spitale și centre de îngrijire până la activități în aer liber, cum ar fi curățenia în zonele publice.

C. Programe de mentorat și educație :

Un alt tip de caritate este cel orientat către educație și mentorat, prin care se urmărește dezvoltarea abilităților și cunoștințelor celor mai tineri sau a persoanelor care nu au acces la oportunități educaționale.

3. Importanța carității în societate

Caritatea are un rol esențial în crearea unei societăți mai echilibrate și în reducerea decalajelor sociale. Acțiunile caritabile contribuie la crearea unor comunități mai unite, oferind speranță celor aflați în dificultate și încurajând solidaritatea între oameni.

4. Beneficiile carității

Caritatea nu este benefică doar pentru cei care primesc ajutor, ci și pentru cei care oferă. Numeroase studii au demonstrat că persoanele implicate în activități caritabile sunt mai fericite și se bucură de o stare de bine îmbunătățită. În plus, caritatea promovează dezvoltarea personală, cultivarea empatiei și a recunoștinței.

5. Provocările în domeniul carității

Cu toate că efectele carității sunt, în general, pozitive, există și o serie de provocări:

- Transparența și încrederea: unele organizații caritabile sunt criticate pentru lipsa de transparență în utilizarea fondurilor strânse. Acest aspect poate duce la neîncredere din partea donatorilor.
- Sustenabilitatea: multe proiecte caritabile se confruntă cu dificultăți în a obține resursele necesare pe termen lung, ceea ce afectează eficiența și impactul lor.
- Dependența: în unele cazuri, ajutorul oferit poate genera dependență în rândul beneficiarilor, făcându-i să se bazeze pe suport extern, în loc să dezvolte metode proprii de autosusținere.

6. Exemple de organizații caritabile importante

Pentru a înțelege mai bine cum funcționează caritatea la scară largă, este util să menționăm câteva organizații caritabile cunoscute care activează la nivel global:

- Crucea Roșie: furnizează asistență medicală și sprijin în situații de urgență.
- UNICEF: susține drepturile copiilor și asigură accesul la educație și sănătate.
- Medici Fără Frontiere: oferă îngrijiri medicale în zone afectate de război sau dezastre naturale.

În concluzie caritatea este un pilon esențial al unei societăți solidare și empatice. Prin acte de bunătate și altruism, oamenii reușesc să facă diferența în viețile celor aflați în dificultate, contribuind la un viitor mai bun pentru întreaga comunitate. Cu toate că există provocări în acest domeniu, impactul pozitiv al carității depășește aceste obstacole, consolidând importanța carității ca valoare umană fundamentală.

O Lume Incluzivă: Perspective, Provocări și Soluții pentru un Viitor Echitabil

prof. Băican Ana-Maria,
Liceul Tehnologic „Paul Bujor” – Berești, județul Galați

1. Introducere

Incluziunea educațională reprezintă o dimensiune esențială a sistemelor de învățământ moderne, având ca scop asigurarea accesului egal la educație pentru toți elevii, indiferent de particularitățile lor individuale. Conceptul de incluziune este strâns legat de principiile drepturilor omului, ale echității și justiției sociale, promovând integrarea elevilor cu nevoi speciale, a celor proveniți din medii defavorizate sau a celor aparținând grupurilor minoritare.

Potrivit UNESCO, „incluziunea reprezintă un proces de identificare și eliminare a barierelor din educație, astfel încât toți copiii să poată participa la învățare, beneficiind de șanse egale[8]”. În acest context, prezentul studiu își propune să analizeze fundamentele teoretice, practicile educaționale și provocările asociate implementării incluzive în sistemul educațional românesc.

2. Fundamente teoretice ale incluziunii în educație

2.1. Conceptul de incluziune

Incluziunea în educație se bazează pe principiul că fiecare elev are dreptul de a învăța într-un mediu care respectă și valorifică diversitatea. Spre deosebire de integrare, care presupune adaptarea copilului la cerințele sistemului, incluziunea implică adaptarea sistemului pentru a răspunde nevoilor individuale ale elevilor[9].

Acest concept se aliniază unor teorii precum cea a echității sociale (Rawls) și cea a capitalului social (Bourdieu), care subliniază importanța accesului egal la resurse și oportunități.

2.2. Cadru legislativ internațional și național

Incluziunea educațională este consacrată prin documente internaționale precum *Declarația de la Salamanca (1994)* și *Convenția ONU privind Drepturile Persoanelor cu Dizabilități (2006)*, care obligă statele să asigure accesul neîngrădit la educație pentru toți[10].

În România, Legea Educației Naționale nr. 1/2011 promovează principiile echității și incluziunii, stipulând că „învățământul este un drept garantat pentru toți cetățenii”[11]. De asemenea, Strategia

[8] UNESCO, *Inclusive Education: The Way of the Future*, Paris, 2008;
[9] Florian, Lani, *The SAGE Handbook of Special Education*, SAGE Publications, 2014, p. 87;
[10] Florian, Lani, *The SAGE Handbook of Special Education*, SAGE Publications, 2014, p. 87;
[11] United Nations, *Convention on the Rights of Persons with Disabilities*, New York, 2006;

Națională privind Incluziunea Socială și Reducerea Sărăciei (2014–2020) a fost un instrument important pentru implementarea măsurilor incluzive.

3. Practica incluzivă în educație

3.1. Organizarea procesului educațional

Incluziunea în școli presupune crearea unor medii de învățare adaptate nevoilor diverse ale elevilor. Acestea includ:

Adaptarea curriculumului: dezvoltarea unui curriculum flexibil care să permită personalizarea procesului de învățare[12].

Utilizarea tehnologiilor de asistență: pentru a facilita accesul elevilor cu dizabilități la resurse educaționale.

Formarea cadrelor didactice: pentru a dezvolta competențele necesare educației incluzive.

3.2. Rolul profesorului în educația incluzivă

Cadrele didactice sunt esențiale pentru succesul procesului de incluziune. Acestea trebuie să manifeste empatie, flexibilitate și competențe pedagogice avansate. Studiile arată că profesorii care beneficiază de formare specifică în domeniul educației incluzive au mai multe șanse de a crea un mediu educațional favorabil pentru toți elevii[13].

4. Provocări și limite ale incluziunii educaționale

4.1. Resurse insuficiente

Una dintre principalele probleme în implementarea incluziunii este lipsa resurselor financiare și materiale. În multe școli, infrastructura nu este adaptată nevoilor elevilor cu dizabilități, iar tehnologiile de asistență sunt insuficiente sau inexistente[14].

4.2. Rezistența la schimbare

Atitudinile negative ale profesorilor, părinților sau chiar ale colegilor pot reprezenta bariere semnificative. Incluziunea presupune schimbarea mentalităților și combaterea stereotipurilor legate de dizabilitate sau alte diferențe individuale[15].

4.3. Formarea insuficientă a cadrelor didactice

Deși legea prevede pregătirea profesorilor pentru a susține educația incluzivă, în practică, programele de formare sunt adesea insuficiente sau inadecvate, ceea ce afectează calitatea procesului educațional[9].

5. Soluții și perspective

---

[12] Parlamentul României, *Legea Educației Naționale nr. 1/2011*, art. 2, alin. 4.;
[13] Ainscow, Mel, *Understanding the Development of Inclusive Education*, Taylor & Francis, 1999, p. 45;
[14] Mitchell, David, *What Really Works in Special and Inclusive Education*, Routledge, 2014, p. 113;
[15] European Agency for Special Needs and Inclusive Education, *Financing of Inclusive Education*, Odense, 2016, p. 23;

5.1. Investiții în infrastructură și resurse

Guvernele trebuie să aloce fonduri pentru modernizarea școlilor și dotarea acestora cu tehnologii. De asemenea, este esențial să se sprijine financiar familiile copiilor din medii defavorizate.

5.2. Formarea continuă a profesorilor

Introducerea unor programe obligatorii de formare continuă în domeniul educației incluzive ar contribui semnificativ la creșterea calității actului educațional.

5.3. Sensibilizarea comunității

Campaniile de conștientizare a beneficiilor incluziunii ar putea reduce rezistența la schimbare și ar putea promova acceptarea diversității în școli și comunități.

Incluziunea în educație este un proces complex, care necesită angajament și resurse din partea tuturor actorilor implicați: autorități, profesori, părinți și societate civilă. Deși România a făcut pași importanți în direcția educației incluzive, mai sunt încă multe provocări de depășit.

O educație incluzivă bine implementată nu doar că respectă drepturile fundamentale ale fiecărui elev, dar contribuie și la crearea unei societăți mai echitabile și mai incluzive, în care diversitatea este apreciată ca o valoare centrală.

Bibliografie:

Ainscow, Mel, *Understanding the Development of Inclusive Education*, Taylor & Francis, 1999.

Avram, V., „Percepția profesorilor asupra incluziunii școlare”, în *Revista de Pedagogie*, nr. 3, 2018, pp. 12–15.

European Agency for Special Needs and Inclusive Education, *Financing of Inclusive Education*, Odense, 2016.

Florian, Lani, *The SAGE Handbook of Special Education*, SAGE Publications, 2014.

Mitchell, David, *What Really Works in Special and Inclusive Education*, Routledge, 2014.

Parlamentul României, *Legea Educației Naționale nr. 1/2011*.

Rouse, Martyn, „Teacher Education and Inclusion”, în *European Journal of Special Needs Education*, vol. 23, nr. 4, 2008, pp. 47–52.

UNESCO, *Inclusive Education: The Way of the Future*, Paris, 2008.

United Nations, *Convention on the Rights of Persons with Disabilities*, New York, 2006.

Educația integrată a copiilor cu CES

Prof. învățământ preșcolar, Jenica Talpoși
Grădinița cu P.P. Tudor Vladimirescu, Craiova

Educația integrată a copiilor cu CES urmărește dezvoltarea capacităților fizice și psihice a acestora care să-i apropie cât mai mult de copiii normali, a implementării unor programe cu caracter corectiv-recuperator; stimularea potențialului restant, ce permite dezvoltarea compensatorie a unor funcții menite să le suplinească pe cele deficitare; crearea climatului afectiv în vederea formării motivației pentru activitate, în general și pentru învățare, în special asigurarea unui progres continuu în achiziția comunicării; formarea unor abilități de socializare și relaționare cu cei din jur; formarea de deprinderi cu caracter profesional și de exercitare a unor activități cotidiene; dezvoltarea comportamentelor adaptative și a însușirilor pozitive ale personalității, care să faciliteze normalizarea deplină.

Fiecare copil cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat și adaptat de recuperare, care să dezvolte maximal potențialul fizic și psihic pe care îl are. Integrarea urmărește valorificarea la maximum a disponibilităților subiectului deficient și antrenarea în mod compensatoriu a palierelor psiho- fizice care nu sunt afectate în așa fel încât să preia activitatea funcțiilor deficitare și să permită însușirea de abilități care să înlesnească integrarea eficientă în comunitatea normală.

Prin integrare, se realizează și o pregatire psihologică a copilului, care să contribuie la crearea unor stări efectiv emoționale corespunzătoare, în care confortul psihic este menținut de satisfacțiile în raport cu activitățile desfășurate. Raportul relației socializare, integrare, incluziune, are în vedere implicațiile practice și teoretice ce privesc evoluția sistemului de organizare a educației speciale și a pregătirii copiilor pentru integrarea și incluziunea în activitățile profesionale și în colectivitățile sociale.

Copilul diferit se adaptează greu la relațiile interpersonale, de aceea părinții trebuie să joace rolul de tampon, de mediator între copil și persoanele străine. Uneori, părinții pot dramatiza excesiv reacțiile inadecvate venite din partea unei persoane străine, identificând o falsă rea intenție într- un gest oricât de neutru. În alte situații, ei neagă tot ceea ce copilul observă în jurul său legat de propria deficiență, insistă pe răutatea și ipocrizia persoanelor din anturaj, cultivând la copil convingerea că lumea în care trăiește este rea.

Un obiectiv important al școlii incluzive îl reprezintă sprijinul acordat pentru menținerea în familie a copiilor cu CES. De aceea, se pune problema respectării principiului normalizării ce se referă la

condițiile de mediu și viață, la eliminarea separării copiilor cu CES și la acceptarea lor alături de ceilalți copii.

Principiul normalizării presupune luarea în seamă nu doar a modului în care persoana cu deficiențe se adapteză la cerințele vieții sociale, dar în același timp, la felul în care comunitatea înțelege să se conformeze nevoilor și posibilităților persoanei în dificultate. Normalizarea implică includerea într-un mediu școlar și de viață cotidiană nediscriminatoriu și asigurarea unei multitudini de servicii care să reducă pe cât posibil starea de handicap, chiar dacă deficiențele sau afecțiunile propriu- zise nu pot fi încă depășite.

Copilul cu dizabilităţi trebuie considerat ca făcând parte din societate. Nu putem să-l ascundem, nu are nevoie de mila noastră, ci de sprijinul nostru, permiţându-i să trăiască alături de ceilalţi copii, ca parte integrantă a comunităţii. Pentru a socializa o persoană cu dizabilităţi este important: să beneficieze de intervenţie individuală, să participe la activităţile de grup. Educaţia trebuie făcută posibilă pentru orice copil, pentru orice persoană cu dizabilităţi, atât în familie cât şi în şcoală, în grupuri sociale, în comunitatea locală.

Fiecare copil trebuie să aibă şanse egale la educaţie. Educaţia atentă a acestor copii asigură o dezvoltare mai rapidă decât s-a considerat a fi posibil iniţial, educaţia primită acasă şi la şcoală are un rol hotărâtor în dezvoltarea şi socializarea acestor copii. Putem să socializăm copilul cu dizabilităţi, indiferent dacă ştim cauza dificultăţilor sale (tulburări de dezvoltare, leziuni neurologice).

Cel mai important lucru este ajutorul timpuriu dat copilului (în familie, grădiniţă, şcoală). Atitudinea pozitivă, zilnică a adultului faţă de copilul cu dizabilităţi îl poate ajuta efectiv în dezvoltarea capacităţilor de comunicare . Copilul va comunica mai uşor dacă doreşte să o facă , dacă doreşte să exprime lucrurile pe care le trăieşte.

Copiii, majoritatea timpului lor liber şi nu numai, şi-l petrec jucându-se. Jocul reprezintă pentru copii o modalitate de a-şi exprima proprile capacităţi. Prin joc, copilul capătă informaţii despre lumea în care trăieşte, intră în contact cu oamenii şi cu obiectele din mediul înconjurător şi învaţă să se orienteze în spaţiu şi timp. Putem spune ca jocul este « munca copilului ». În timpul jocului, copilul vine in contact cu alţi copii sau cu adultul, astfel că jocul are un caracter social. Jocurile sociale sunt esenţiale pentru copiii cu handicap, întrucât le oferă șansa de a se juca cu alţi copii. În aceste jocuri sunt necesare minim două persoane care se joacă şi comentează situaţiile de joc (loto, domino, table, cuburi, cărţi de joc etc.).

Educaţia incluzivă se adresează tuturor copiilor şi promovează ideea că şcoala trebuie să se schimbe şi să se adapteze nevoilor copilului şi nu invers. Educaţia incluzivă garantează prin flexibilitatea sa pregătirea pentru viaţa socială şi profesională a tuturor copiilor cu / fără deficienţă. Beneficiul acestui tip de învăţământ rezultă din: eliminarea barierelor de învăţare; asigurarea şanselor egale tuturor ,

indiferent de**:** sex, rasă, condiţie socială, etc.; soluţiile efective, adaptate nevoilor de învăţare ale fiecăruia; lucrul în echipă: cadru didactic de la grupă, cadru didactic de sprijin, psiholog, logoped, medic şcolar, părinte, mediator şcolar, comunitatea.

Cu certitudine, şcoala este cea care contribuie la formarea capacităţilor cognitive şi de integrare socială dar tot şcoala ne–a demonstrat că acceptarea diferenţelor poate fi un punct de pornire în valorizarea fiecăruia dintre noi.

În concluzie, în fiecare generaţie există copii cu deficienţe, adică cu pierdere tranzitorie sau definitivă, a structurilor de funcţionare fiziologică sau psihologică. Dar deficienţa poate fi diminuată în multe cazuri. Soluţia preconizată indică răspunsuri educative adecvate la nevoile copilului, formulate ca cerinţe speciale. Când aceste răspunsuri sunt adecvate şi suficiente pentru susţinerea dezvoltării personale şi adaptării şcolare, atunci se poate vorbi de o posibilă integrare socială şi profesională.

Bibliografie

POPESCU, E. , PLEŞA, O.(coord) „Handicap, retardare, integrare”, Bucureşti, Pro Humanita, 1998

VERZA, E. , PĂUN, E. „Educaţia integrată a copiilor cu handicap”, Unicef, 1998

VRĂŞMAŞ, T. „ Învăţământ şi⁄sau inclusiv”, Ed. Aramis, 2001

PROIECT DIDACTIC

PROFESOR ONOFREI MĂDĂLINA
GTADINIȚA ELECTROMAGNETICA

GRUPA : Mijlocie

TEMA ANUALĂ DE STUDIU : Ce și cum exprimăm ceea ce simțim?

TEMA SĂPTĂMÂNII: Parfum de flori"

TEMA ACTIVITĂȚII: "Zambila"

TIPUL ACTIVITĂȚII: insușire de noi cunoștințe

MIJLOC DE REALIZARE: observare

DOMENIUL DE DEZVOLTARE:*Dezvoltare cognitivă și cunoașterea lumii

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:*Cunoașterea și înțelegerea lumii(lumea vie, Pământul, Spațiul, metode științifice)

COMPORTAMENTE URMĂRITE:*Folosește simțuri și instrumente standard pentru a investiga mediul, a dobândi informații și a observa

*Observă faptul că plantele cresc, infloresc și își schimbă infățișarea.

SCOP:

*Perceperea organizată a unor insușiri vizibile: culoarea violet, albă sau roz, mirosul specific, precum și a unor părți componente: flori, tulpină,frunze, bulb, rădăcină.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

*să denumească părțile componente ale unei plante

*să descrie caracteristicile zambilei prin antrenarea organelor de simț privind culoarea, mirosul, componența.

STRATEGII DIDACTICE:

FORMA DE ORGANIZARE: frontal, individual

METODE ȘI PROCEDEE: observarea, conversația, explicația

MIJLOACE DE INVĂȚĂMÂNT / MATERIALE DIDACTICE: zambile, imagini cu zambile in diferite stadii de dezvoltare,scobitori, placă de polistiren

DURATA: 20 minute

LOCUL DE DESFĂŞURARE: sala de grupă

BIBLIOGRAFIE:

*Metodica cunoașterii mediului inconjurător, a dezvoltării și a corectării vorbirii copiilor preșcolari, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1978

*Curriculum pentru educația timpurie (a copiilor de la naștere până la vârsta de 6 ani)

*Repere fundamentale in invățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 6 ani.

Etapele Activității	**Conținut științific**	**Strategia didactică**	**Evaluare**
Moment organizatoric	Organizarea spațiului și a climatului educațional optim desfășurarea activității propuse: -aerisirea sălii de grupă -așezarea scaunelor -pregătirea materialului didactic		
Captarea atenției	Se va realiza prin descoperirea unei noi surprize trimise de Zâna Primăvara (zambila)	Conversația	Orală
Anunțarea temei și precizarea obiectivelor	Astăzi vom invăța cât mai multe lucruri despre zambila, prin observarea ei. Voi trebuie să fiți foarte atenți pentru a o ajuta pe Zâna Primăvara să invețe odată cu noi.	Conversația	
Dirijarea invățării	Pe fiecare masă se va afla o zambilă. Se va discuta despre: **PĂRȚILE COMPONENTE:** -rădăcina, bulbul(tulpina subpământeană), tulpina aeriană, frunza, fori **ROLUL PĂRȚILOR COMPONENTE ALE UNEI FLORI:** -**RĂDĂCINA** are rolul de a fixa planta in pământ și de a absorbi apa și hrana de care are nevoie planta din pământ -**BULBUL**- tuplina subpământeană are rolul de a depozita hrana pe timpul iernii -**TULPINA AERIANĂ** are rolul de a transporta apa și vitaminele la frunze, apoi la flori. Susține frunzele și florile. -**FRUNZA** ajută la prepararea hranei -**FLOAREA** are rolul de a infrumuseța natura, de a parfuma aerul cu mirosul ei dulce. Educatoarea ii va indruma pe copii prin intermediul unor intrebări ajutătoare care au rolul de a-I aduce cât mai aproape de descoperirea zambilei.	Explicația Observarea	Orală Frontală

	PĂRȚILE COMPONENTE ALE ZAMBILEI ȘI ROLURILE ACESTORA: **RĂDĂCINA:** Educatoarea:-Ce credeți voi că este aceasta? (Indic rădăcina) Copil: -Aceasta este rădăcina zambilei Educatoarea:-Cu ce seamănă rădăcina zambilei? Copil:-Rădăcina zambilei seamănă cu niște fire Educatoarea:- Unde se află aceasta? Copil:- Rădăcina zambilei se află sub pământ Educatoarea:- Care credeți că este rolul rădăcinei? Copil:- Rădăcina are rolul de a lua apa și hrana necesară plantei și de a fixa planta in pământ. SINTEZA PARȚIALĂ: Rădăcina zambilei se află in pământ. Aceasta seamănă cu niște fire. Are rolul de a fixa planta in pământ și de a lua din pământ apa și hranade care are nevoie planta. **BULBUL**-tulpina subpământeană Educatoarea:- Ce credeți voi că este acesta?(Indic bulbul? Copil: -Acesta este bulbul Educatoarea:- Bulbul se numește tulpina subpământeană deoarece aceasta este in pământ Educatoarea:- Ce culoare are bulbul zambilei? Copil:- Bulbul are culoarea maro Educatoare:- Ce formă are aceasta? Copil:- Tulpina subpământeană a zambilei este rotundă Educatoare:- Care credeți că este rolul bulbului? Copil:- Rolul bulbului este de a depozita hrana și apa extrasă din rădăcină, pe timpul iernii. SINTEZA PARȚIALĂ: Tulpina subpământeană a zambilei se numește ”bulb”. Acesta este rotund și are rolul de a depozita hrana pe timpul iernii.		Copiii observa, analizeaza si verbalizeaza ceea ce au perceput

	TULPINA AERIANĂ: Educatoarea:- Ce se leagă de bulb?(Indic tulpina) Copil:- Tulpina se leagă de bulb Educatoarea:- Ce culoare are tulpina? Copil:- Tulpina are culoarea verde Educatoarea:- Cum este tulpina? Copil:- Tulpina este mare și groasă Educatoare:- Care credeți voi că că este rolul tulpinei? Copil:- Rolul tulpinei este de a transporta apa spre frunze și flori. SINTEZA PARȚIALĂ: Tulpina zambilei are culoarea verde și are rolul de a susține frunzele și florile și de a transporta apa către acestea. **FRUNZA:** Educatoarea:- Ce este aceasta? (Indic frunza) Copil:- Aceea este frunza zambilei Educatoare:- Ce culoare are frunza? Copil:- Frunza are culoarea verde Educatoarea:- Cum este frunza? Lungă sau scurtă? Copil:- Frunza este lungă Educatoarea:- Ce rol credeți voi că are frunza? Copil:- Frunza are rolul de a prepara hrana pentru planta din apă. Aceasta se mai numește și ”bucătăria plantei”. SINTEZA PARȚIALĂ: Frunza zambilei este verde și lungă. Aceasta este ”bucătăria plantei. **FLOAREA**: Educatoarea:- Haideți să privim in partea de sus a zambilei. Ce observăm aici?(Indic florile) Copil:- Aici observăm florile zambilei Educatoare:- Câte flori are zambila? Ce formă au ele? Copil:- Zambila are multe flori in formă de clopoței.		

	Educatoare:- Haideți să o mirosim. Cum miros florile zambilei? Copil:- Florile zambilei noastre miros frumos, dulce. Deci, sunt parfumate. Educatoare:- Ce culoare au florile zambilei noastre? Copil: -Florile zambilei noastre au culoarea mov Educatoare:- Dacă privim imaginile după panou, vom observa că florile zambilei pot avea și alte culori. Care sunt acestea? Copil:- Zambilele mai pot fi: albe, albastre, roz, galbene etc Educatoare:- Floarea de zambilă are rolul de a infrumusețea natura, de a parfuma aerul cu mirosul ei dulce. SINTEZA PARȚIALĂ: Zambila are mai multe flori in formă de clopoței.Acestea pot avea culoarea: mov, roz, alb, albastru, galben etc Zambila are rolul de a infrumusețea natura, de a parfuma aerul cu mirosul ei dulce. **HRANA**: Educatoarea:- De ce are nevoie zambila să crească? Copil:- Zambila are nevoie de lumină, soare, căldură și pământ SINTEZA PARȚIALĂ: Zambila are nevoie de apă, căldură, soare , pământ Componențele zambilei sunt: rădăcina, bulb, tulpina, frunza, floare.Rădăcina zambilei seamănă cu niște fire. Acesta are rolul de a fixa planta in pământ și de a lua apa și hrană din acesta. Tulpina subpământeană a zambilei se numește ”bulb”. Acesta este rotund și are rolul de a depozita hrana pe perioada iernii.Tulpina zambilei are culoarea verde și are rolul de a susține frunzele și florile și de a transporta apa către acestea. Frunza zambilei este verde și lungă.Aceasta este ”bucătăria” plantei.		

	Zambila se hrănește cu apa pe care o ia din pământ și o prepară in frunza sa dacă are lumină și căldură. Este important ca noi să udăm florile pentru a nu rămâne fără hrană.		
Obtinerea performanței	Copiii vor fi rugați să inchidă ochii. Aceștia vor avea sarcina de a recunoaște părțile component ale zambilei prin pipăire.	Conversația	Orală Frontală
Evaluarea performanței	Se va realiza prin amplasarea zambilei in grădina Zânei Primăvară. Copiii vor imaginile ce ilustrează zambila și le vor așeza in grădina Zânei Primăvara cu ajutorul scobitorilor.	Conversația	Individuală
Incheierea activității	Se fac aprecieri individuale și colective cu privire la participarea copiilor la activitate. Se vor acorda recompense(buline)	Conversația	Orală Aprecieri verbale

Parteneriate pentru activități extracurriculare

Ec.Belcea Monica
Liceul Teoretic „Grigore Moisil” Timișoara, Timiș

Școala poate deveni un loc fertil pentru proiectarea, asimilarea și dezvoltarea unor programe de învățare și formare continuă, bazată pe experiență și creație personală sau de grup. În cadrul acestor programe elevii pot dobândi abilități ce nu se regăsesc în procesul de predare-învățare propriu-zis, acestea fiind asociate cu latura socială a tânărului elev, cu personalitatea lui, cu formarea unei educații profesionale formative, dezvoltarea simțului cromatic, a proporțiilor, implicarea în actul social.
Abordarea sistemică a acestor tipuri de activități conduce la dezvoltarea spiritului etic, psihologic, estetic, social, cultural, familial. În relația școală-familie-comunitate trebuie să existe relații de respect reciproc, de acceptare reciprocă, de simpatie și admirație reciprocă, nu de suspiciune, nedumerire sau iritare și provocare.

Școala și familia urmăresc același scop educativ formarea copiilor spre a deveni oameni multilateral dezvoltați. Școala poate participa și interacționa cu familiile elevilor, poate iniția activități utile în școală sau în afara acesteia. Școala poate sprijini factorii implicați pentru a se cunoaște pe sine și pentru a înțelege normele moral civice, poate îmbunătăți calitatea vieții și performanțele elevilor, poate forma abilități de gândire independentă și critică. Pentru a putea fi puse în practică asemenea proiecte, trebuie conjugate eforturile tuturor părților implicate:

- societatea- cu realitatea ei situațională,
- familia-subiectivă de cele mai multe ori,
- școala cu structurile motivaționale și proiective,
- elevul- factorul conștient de importanța demersurilor intreprinse pentru calitatea actului educației sale.

Relațiile dintre școală, elevi, familiile acestora și comunitate trebuie să fie bazate pe înțelegere și colaborare, pe transmitere de informații și prezentarea unor stări de lucruri, de influențe pozitive asupra comportamentelor elevilor, pe trăiri afective și emoționale în diferite forme de manifestare. Pentru atingerea unui nivel ridicat de eficientizare a relației familie-școală-comunitate este necesar un managemnet performant al educației în fiecare unitate școlară. Din această perspectivă parteneriatul educațional dintre școală și comunitate, asociații nonprofit trebuie să devină o direcție strategică principală în managementul fiecărei unități de învățământ. Acest parteneriat trebuie să reunească eforturile tuturor categoriilor interesate în dezvoltarea unei educații de calitate pentru toți elevii din sistemul de învățământ.

Pentru a realiza un parteneriat educațional bazat pe asumarea valorilor democratice, este necesar ca societatea românească să realizeze o schimbare de valori, atitudini, comportamente la nivelul tuturor factorilor sociali implicați în susținerea educației: decidenți, cadre didactice, părinți, elevi, reprezentanți ai instituțiilor guvernamentale și non guvernamentale.

Teoria și practică în domeniul parteneriatului educațional arată că școala ar trebui să dezvolte relații constante de colaborare cu categorii sociale și organizații care sunt direct interesați în realizarea unei educații de bună calitate.

Pentru realizarea unui parteneriat educaţional eficient, toţi cei care sunt implicaţi, trebuie să fie de acord cu valori fundamentale că: egalitatea şanselor în educaţie, spiritul civic şi ataşamentul faţă de comunitate, comunicarea şi respectul reciproc, cooperarea şi colaborarea, disciplina şi responsabilitate, echilibru între exigenţele generale şi cele specifice.

Având în vedere noul cadru educaţional, în care elevul, beneficiarul direct al educaţiei, este situat în centrul proceselor din şcoală, organizaţia furnizoare de educaţie trebuie să asigure şi să măsoare progresul înregistrat de elev, valoarea adăugată, calitatea, iar comunitatea, ca beneficiar indirect, să se implice in producerea, generarea calităţii în şcoală in funcţie de nevoi şi interese.

Totodată şcoala face posibilă participarea grupurilor şi colectivităţilor la viaţa publică, elaborarea şi luarea deciziilor.

Şcoala trebuie sa devină nucleul parteneriatului educaţional. Incercarea unităţilor şcolare de a atrage in diferite tipuri de parteneriat, diferite categorii şi instituţii, se va bucura de succes doar in măsura in care şcoala va veni in intâmpinarea cerinţelor sociale şi comunitare:

extinderea caracterului democratic a managementului şcolar;

atragerea familiei in calitate de partener principal al şcolii;

realizarea colaborării cu toate categoriile comunitare interesate;

atragerea tuturor factorilor care pot contribui la rezolvarea problemelor şcolii;

realizarea unui echilibru intre cererea și oferta de educaţie;

satisfacerea unor nevoi comunitare specifice in domeniul educaţ iei;

pregătirea elevilor pe linia dezvoltării personale si a integrării active in comunitate;

asumarea unui rol activ in identificarea si rezolvarea unor probleme ale comunităţii.

Activităţile propuse în cadrul proiectelor urmăresc conştientizarea în rândul elevilor faptul că într-o comunitate mediul educaţional nu se rezumă doar la mediul şcolar. Astfel mediul educaţional comunitar are posibilitatea să se cristalizeze şi să coalizeze procesul de educaţie continuă a cetăţenilor prin parteneriatul acesta cu diferite școli, asociații, instituții care va dovedi că valenţe educative găsim şi la alte instituţii.

Proiectele intenţionează să promoveze o cultură a cooperării, a participării şi a dialogului prin

activităţile propuse şi să formeze deprinderi de comportare civilizată şi deprinderi de evitare a victimizării, a dezvoltării simțului artistic, a interpretării valorilor culturale, a implicării în viața socială, a dăruirii de sine, a iubirii semenilor. Au fost incheiate în cadrul colaborării cu ANPPT un număr de 300 parteneriate cu diverse instituții de cultură și artă: Teatrul de păpuși, Info Centrul Turistic, ISJT, Asociația Cultural Științifică Vasile Pogor Iași, școli din județ, școli din țară.
Alte parteneriate găsiți pe site-ul ANPPT- http://sgutiuart.ro/asociatia-prezent/.

Parteneriatul este benefic pentru ambele tipuri de organizaţii. Organizaţiile neguvernamentale îşi legitimează rolul social, îşi îndeplinesc misiunea pentru care au fost create, şcolile se dezvoltă, îşi completează aria de servicii oferite beneficiarilor: copii, părinţi, comunitate.Aceste parteneriate, pot duce la cooperări fructuoase şi în final la succesul dezvoltării comunităţii. Numai şcolile cu un management performant al calităţii vor putea duce la bun sfârşit şi mult mai eficient această responsabilitate de a se considera, pe ele însele şi elevii lor, ca parte a sistemului social ce include familiile şi comunităţile.

Noi tehnici de evaluare la biologie

Gheorghe Corina Ileana,
Școala Gimnazială “Ion Câmpineanu” Municipiul Câmpina

În cadrul reformei educaţionale actuale a învăţământului românesc, un accent deosebit se pune pe utilizarea unor metode şi tehnici de evaluare eficientă a elevilor, aceasta presupunând şi o serie de metode alternative.

Experienţa de la catedră ne-a demonstrat că nu se poate renunţa definitiv la metodele tradiţionale de evaluare, în favoarea celor alternative, dar se impune îmbinarea acestora în scopul optimizării actului didactic.

Spre deosebire de metodele tradiţionale, care realizează evaluarea rezultatelor şcolare obţinute pe un timp limitat şi de regulă cu o arie mai mare sau mai mică de conţinut, dar oricum definită – metodele alternative de evaluare prezintă cel puţin două caracteristici:

pe de o parte realizează evaluarea rezultatelor în strânsă legatură cu instruirea învăţarea, de multe ori concomitent cu aceasta;

pe de altă parte ele privesc rezultatele şcolare obţinute pe o perioadă mai îndelungată, care vizează formarea unor capacităţi, dobândirea de competenţe şi mai ales schimbări în planul intereselor, atitudinilor, corelate cu activitatea de învăţare.

Principalele metode alternative de evaluare, al căror potenţial formativ susţine individualizarea actului educaţional prin sprijinul acordat elevului sunt:observarea sistematică a activităţii şi a comportamentului elevului; investigaţia; portofoliul; proiectul; studiul de caz; interviul; referatul; autoevaluarea;hărţile conceptuale

Prin consecinţele ei, evaluarea depăşeşte graniţele sălii de clasă, ale şcolii şi depăşesc cadrul strict al procesului de învăţământ; nu evaluăm doar elevii ci în acelaşi timp, direct sau indirect, evaluăm cadrele didactice, calitatea actului de predare, a procesului de învăţământ, a instituţiei şcolare şi, nu în ultimul rând, evaluarea sistemului educativ cu componentele sale.

Sunt convinsă că metodele alternative enumerate mai sus au fost folosite de colegii noştri, dascălii învăţământului românesc, chiar dacă folosirea lor a necesitat foarte multă muncă şi foarte mult timp.

Voi prezenta doar o parte din metodele alternative de care m-am folosit în cariera mea pentru evaluarea elevilor din clasele pe care le-am coordonat.

PORTOFOLIUL

Portofoliul reprezintă “cartea de vizită” a elevului, prin care cadrul didactic poate să-i urmărească progresul – în plan cognitiv, atitudinal şi comportamental – la o anumită disciplină, de-a lungul unui interval mai lung de timp (o etapă dintr-un semestru, un semestru un an şcolar sau chiar un ciclu de învăţământ).

Această metodă de evaluare am folosit-o la colectivele de elevi chiar din clasa I (cunoaşterea mediului) continuând şi în anii viitori la alte discipline: limba şi literatura română, istorie, geografie, ştiinţe, opţional.

Pentru fiecare disciplină am discutat cu elevii mei ce trebuie să conţină un portofoliu iar ei au venit şi cu alte idei ce au îmbunătăţit conţinutul acestuia.

Teoretic, un portofoliu cuprinde: lista conţinutului acestuia, (sumarul, care include titlul fiecarei lucrări/fişe; lucrările pe care le face elevul individual sau în grup; rezumate; eseuri;
articole, referate, comunicări; fişe individuale de studiu; experimente; înregistrări, fotografii care reflectă activitatea desfăşurată de elev individual sau împreună cu colegii săi; reflecţiile proprii ale elevului asupra a ceea ce lucrează; autoevaluări scrise de elev sau de membrii grupului; hărţi cognitive; comentarii suplimentare şi evaluări ale cadrului didactic, ale altor grupuri de elevi sau chiar părinţi;

Elevii mei au imbogăţit portofoliile lor cu foarte multe imagini reprezentative pentru fiecare temă, cu desene proprii, aflându-se într-o continuă competiţie unii cu alţii.

Aşa cum afirmă Ioan Cerghit, portofoliul cuprinde “o selecţie dintre cele mai bune lucrări sau realizări personale ale elevului, cele care îl reprezintă şi care pun în evidenţă progresele sale; care permit aprecierea aptitudinulor, talentelor, pasiunilor, contribuţiilor personale. Alcătuirea portofoliului este o ocazie unică pentru elev de a se autoevalua, de a-şi descoperi valoarea competenţelor şi eventualele greşeli. În alţi termeni, portofoliul este un instrument care îmbină învăţarea cu evaluarea continuă, progresivă şi multilaterală a procesului de activitate şi a produsului final. Acesta sporeşte motivaţia învăţării.” (Ioan Cerghit, 2002, p. 315)

La evaluarea portofoliilor a fost foarte dificil deoarece copiii ,,s-au întrecut pe ei,,
atunci când au prezentat munca lor .Am descoperit copii talentaţi la literatură,la pictură, copii care au adunat materiale ce depăşeau foarte mult cerinţele unei teme.

Această metodă alternativă de evaluare oferă fiecarui elev posibilitatea de a lucra în ritm propriu, stimulând implicarea activă în sarcinile de lucru şi dezvoltând capacitatea de autoevaluare.

“Raportul de evaluare” – cum îl numeşte I. T. Radu – are în vedere toate produsele elevilor şi, în acelaşi timp, progresul înregistrat de la o etapă la alta. El se substituie tot mai mult modului tradiţional de realizare a bilantului rezultatelor elevului(lor) prin media aritmetică “săracă în semnificaţii privind evoluţia şcolară a acestuia”

Nu întotdeauna mi-am propus ca scop neapărat cel al evaluării ci mai ales cel de stimulare a învăţării, prin directa implicare a elevilor la activitate, gândindu-mă la avantajele folosirii portofoliului:

este un instrument flexibil, uşor adaptabil la specificul disciplinei,clasei şi condiţiilor concrete ale activităţii;
permite aprecierea şi includerea în actul evaluării a unor produse ale activităţii
elevului care, în mod obişnuit, nu sunt avute în vedere; acest fapt încurajează exprimarea personală a elevului, angajarea lui în activităţi de învăţare mai complexe şi mai creative, diversificarea cunoştinţelor, deprinderilor şi abilităţilor exersate;

evaluarea portofoliului este eliberată în mare parte de tensiunile şi tonusul afectiv negativ care însoţesc formele tradiţionale de evaluare; evaluarea devine astfel motivantă şi nu stresantă pentru elev; dezvoltă capacitatea elevului de autoevaluare, aceştia devenind auto-reflexivi asupra propriei munci şi asupra progreselor înregistrate;
implică mai activ elevul în propria evaluare şi în realizarea unor materiale care
să-l reprezinte cel mai bine;

Portofoliul este o metodă de evaluare ce implică şi alte metode alternative ca investigaţia şi autoevaluarea,prin autoevaluare elevii asumându-şi responsabilitatea asupra activităţii desfăşurate, regândindu-şi propriul proces de învăţare, de gândire şi de evaluare.

Ca metodă alternativă de evaluare, portofoliul solicită mai mult o apreciere calitativă decât cantitativă şi este mai uşor de aplicat pe grupuri mai mici. Învăţătorul îl poate folosi pentru a evalua

performanţele elevilor, iar elevii îl pot folosi pentru autoevaluare şi ca modalitate de reflecţie asupra învăţării. De asemenea, portofoliul este compatibil cu instruirea individualizată ca strategie centrată pe stilurile diferite de învăţare.Poate fi considerat în acealşi timp un instrument complementar folosit de învăţător în aplicarea strategiilor de instruire centrate pe lucrul în echipă, pe elaborarea de proiecte ample de cercetare şi învăţare.

AUTOEVALUAREA

Autoevaluarea este un demers care îndeplineşte o funcţie de reglare/autoreglare a oricărui sistem, iar experienţa ne demonstrează faptul că atunci când demersurile evaluatoare şi/sau autoevaluatoare nu se produc, activitatea în cauză se dereglează până la starea în care ea încetează de a mai fi utilă.

Cultivarea capacităţii autoevaluative devine necesară din considerente care privesc organizarea activităţii şcolare.

Pentru a forma capacităţi autoevaluative am folosit mai multe proceduri cum ar fi:

*,,notarea reciprocă,, în sens de consultare a colegilor elevului evaluat;

*,,autonotarea controlată,,-cel evaluat şi-a autoevaluat rezultatele, motivând.

Am întâmpinat mari greutăţi la notarea reciprocă deoarece colectivul clasei este numeros, 28 de elevi, iar la un moment dat am fost nevoită să alcătuiesc un comitet de elevi care aveau ca sarcină formularea aprecierilor asupra rezultatelor colegilor supuşi evaluării; la fiecare astfel de autoevaluare aleg un alt comitet de elevi deoarece am observat că cei evaluaţi ,,îşi puneau pile,, negociau nota cu vehiul comitet.

Atât în ,,notarea reciprocă,, cât şi în ,,autonotarea controlată,, am cerut elevilor să motiveze calificativul acordat; la început a fost mai dificil pentru ei dar reluând acest mod de evaluare s-au obişnuit şi acum totul decurge foarte bine. ,,Autoevaluarea este posibilă şi necesară întrucât serveşte cunoaşterii (perceperii) de sine (autocunoaşterii) şi dezvoltării conştiinţei de sine(autoconştiinţei), aspecte esenţiale ce vor da posibilitatea, cu timpul, fiecăruia să descopere sensul propriei valori, premisă necesară oricărei depăşiri; o disponibilitate privită în perspectiva educaţiei permanente, care presupune angajarea individului nu numai în procesul propriei formări, ci şi în acţiunea de evaluare a propriei formări pentru a deveni capabili de autoperfecţionare”.(Ioan Cerghit,2002,p312).

Abordarea integrată a învăţării şi utilizarea metodelor alternative de evaluare stimulează crearea unei relaţii de colaborare, de încredere şi respect reciproc între învăţător şi elevi şi între elevi. Elevul nu se simte "controlat", ci sprijinit. Profesorul trebuie să fie mai mult un organizator al situaţiilor de învăţare şi un element de legătură între elev şi societate, care mediază şi facilitează accesul la informaţie. Implicarea elevilor în procesului didactic trebuie realizată în toate laturile acestuia predare-învăţare-evaluare.

INVESTIGAŢIA

Investigaţia atât ca modalitate de învăţare cât şi ca modalitate de evaluare, oferă posibilitatea elevului de a aplica în mod creativ cunoştinţele însuşite, în situaţii noi şi variate, pe parcursul unui interval mai lung sau mai scurt. Ea “constă în solicitarea de a rezolva o problemă teoretică sau de a realiza o activitate practică pentru care elevul este nevoit să întreprindă o investigaţie (documentare, observarea unor fenomene, experimentarea etc.) pe un interval de timp stabilit.” Îndeplineşte mai multe

funcţii: acumularea de cunoştinţe; exersarea unor abilităţi de investigare a fenomenelor (de proiectare a acţiunii,alegerea metodelor, emiterea unor ipoteze, culegerea şi prelucrarea datelor,desprinderea concluziilor); exersarea abilităţilor de evaluare a capacităţii de a întreprinde asemenea demersuri;

Activitatea didactică desfăşurată prin intermediul acestei practici evaluative poate să fie organizată individual sau pe grupuri de lucru, iar aprecierea modului de realizare ainvestigaţiei este de obicei, de tip holistic. (SNEE)

Cu ajutorul acestei metode profesorul poate să aprecieze: gradul în care elevii îşi definesc şi înţeleg problema investigată; capacitatea de a identifica şi a selecta procedeele de obţinere a informaţiilor,de colectare şi organizare a datelor; abilitatea de a formula şi testa ipotezele; felul în care elevul prezintă metodele de investigaţie folosite; conciziunea şi validitatea raportului-analiză a rezultatelor obţinute;

Toate acestea, corelate cu gradul de complexitate al sarcinii de lucru şi cu natura disciplinei de studiu fac din metoda investigaţiei un veritabil instrument de analiză şi apreciere a cunoştinţelor, capacităţilor şi a personalităţii elevului.

Este recunoscut faptul că aceste metode de evaluare constituie o alternativă la formulele tradiţionale a căror prezenţă domină. Alternativele oferite constituie opţiuni metodologice şi instrumentale care îmbogăţesc practica evaluativă evitând rutina şi monotonia. Valenţele formative le recomandă susţinut în acest sens. Este cazul, în special, al portofoliului, al proiectului, al hărţilor conceptuale, al investigaţiei care, în afara faptului că reprezintă importante instrumente de evaluare, constituie în primul rând sarcinide lucru a căror rezolvare stimulează învăţarea de tip euristic.

Valenţele formative care susţin aceste metode alternative ca practici de succes atât pentru evaluare cât şi pentru realizarea obiectivului central al învăţământului şi anume învăţarea, sunt următoarele:
stimulează implicarea activă în sarcină a elevilor, aceştia fiind mai conştienţi de responsabilitatea ce şi-o asumă;
asigură o mai bună punere în practică a cunoştinţelor, exersarea priceperilor şi capacităţilor în variate contexte şi situaţii;
asigură o mai bună clarificare conceptuală şi o integrare uşoară a cunoştinţelor asimilate în sistemul noţional, devenind astfel operaţionale;
unele dintre ele, cum ar fi portofoliul, oferă o perspectivă de ansamblu asupra activităţii elevului pe o perioadă mai lungă de timp, depăşind neajunsurile altor metode tradiţionale de evaluare cu caracter de sondaj în materie şi între elevi;
asigură un demers interactiv al actelor de predare-evaluare, adaptat nevoilor de individualizare a sarcinilor de lucru pentru fiecare elev, valorificând şi stimulând potenţialul creativ şi originalitatea acestuia;
descurajează practicile de speculare sau de învăţare doar pentru notă;
reduce factorul stres în măsura în care profesorul este un consilier, iar evaluarea are ca scop în primul rând îmbunătăţirea activităţii şi stimularea elevului şi nu sancţionarea cu orice preţ, activităţile de evaluare cuprinzând materiale elaborate de-a lungul unui interval mai mare de timp.

Utilizarea metodelor alternative de evaluare încurajează crearea unui climat de învăţare plăcut, relaxat, elevii fiind evaluaţi în mediul obişnuit de învăţare, prin sarcini contextualizate; realizează experimente, elaborează proiecte, alcătuiesc portofolii, acestea fiind în acelaşi timp sarcini de instruire şi probe de evaluare. Este important ca elevii să înţeleagă criteriile de evaluare, procesul evaluativ, pentru a putea reflecta asupra performanţelor obţinute, a le explica şi a găsi modalităţi de progres.

Elevii nu trebuie evaluaţi unii in raport cu ceilalţi, scopul nu este de a-i ierarhiza, ci de a vedea evoluţia, progresul, achiziţiile.

BIBLIOGRAFIE:

Cerghit ,I., -Sisteme de instruire alternative şi complemantare, Ed.Aramis, Bucureşti,2002;
Cucoş,C., -Pedagogie,Ed.Polirom,Iaşi,2000;
Stanciu, M., Reforma conţinuturilor învăţământului. Cadru metodologic, Ed.Polirom, Iaşi, 1999;
*** Învăţământul primar,nr.3-4/2005,Ed.Miniped,Bucureşti
***Ghid de evaluare limba şi literatura română,,Ed.Aramis,Bucureşti,2001-SNEE

Activitățile remediale la biologie

Biol. Duricu Alina Ionela
Liceul Teoretic „Grigore Moisil” Timișoara

Activitățile remediale la biologie pot varia în funcție de nivelul de învățare al elevilor și de conceptele care necesită o întărire sau o clarificare suplimentară.

Iată câteva sugestii pentru activități remediale la biologie:

1. Repetiții interactive

Quiz-uri: Proiectează teste cu întrebări tip grilă sau cu adevărat/fals, folosind platforme online precum Kahoot sau Quizizz.

Flashcards: Creează carduri cu termeni biologie sau concepte importante, pe care elevii să le folosească pentru a se testa unii pe alții.

2. Experimente practice

Lecții de laborator: Organizează experimente simple care ilustrează concepte teoretice, cum ar fi procesele de fotosinteză sau respirație celulară.

Observații microscopice: Permite elevilor să examineze preparate microscopice pentru a înțelege mai bine structurile celulare.

3. Sesiuni de studiu în grup

Discuții ghidate: Formează grupuri mici și oferă-le teme de discuție, facilitând un mediu colaborativ de învățare.

Prezentări: Elevii pot prezenta teme specifice colegilor, ceea ce le va consolida înțelegerea materialului.

4. Activități de asociere

Jocuri de asociere: Creează jocuri în care elevii trebuie să potrivească definiții cu termenii corespunzători.

Puzzles: Folosește puzzle-uri în care elevii trebuie să reconstituie secvențe de procese biologice sau ierarhii taxonomice.

5. Resurse multimedia

Videoclipuri educaționale: Utilizează platforme precum YouTube sau Khan Academy pentru a prezenta lecții video care explică concepte dificile.

Aplicații și simulări: Folosește resurse digitale care permit simularea experimentelor sau vizualizarea proceselor biologice.

6. Consolidarea conceptelor esențiale

Hărți mentale: Ajută elevii să creeze hărți mentale sau diagrame care ilustrează relațiile dintre diferite concepte.

Studii de caz: Folosește exemple din viața reală pentru a ajuta elevii să aplice teoria în practică.

7. Întâlniri Iindividuale

Tutoring: Întâlnește-te cu elevii care au dificultăți și oferă-le ajutor personalizat, punând accent pe domeniile în care au nevoie de suport.

Prin aplicarea acestor activități, poți să ajuți elevii să își îmbunătățească cunoștințele și înțelegerea conceptelor de biologie, asigurându-te că au o bază solidă pentru învățământul viitor.

Activitățile de asociere sunt excelente pentru a ajuta elevii să înțeleagă mai bine conceptele din biologie prin intermediul unor metode interactive și antrenante. Iată câteva sugestii pentru a dezvolta aceste activități:

1. Jocuri de asociere

a. Asocierea definițiilor cu termenii corespunzători

Materiale necesare: Cartonașe cu termeni biologici (de exemplu, fotosinteză, celulă, mitoză) și cartonașe cu definițiile acestora.

Cum se desfășoară:

Distribuie cartonașele elevilor, fie în grupuri mici, fie individual.

Oferă-le un timp limitat (de exemplu, 10 minute) pentru a asocia cât mai multe definiții cu termenii corecți.

La final, discută răspunsurile corecte și oferă explicații suplimentare.

b. Bingo biologic

Materiale necesare: Cartonașe de bingo cu termeni biologici.

Cum se desfășoară:

Creează cartonașe de bingo cu termenii de studiu.

Citește definițiile și elevii trebuie să marcheze termenul corespunzător pe cartonașul lor.

Primul care formează o linie orizontală, verticală sau diagonală strigă "Bingo!" și câștigă un mic premiu.

2. Puzzles

a. Reconstituirea secvențelor de procese biologice

Materiale necesare: Piese de puzzle cu pașii diferitelor procese biologice (de exemplu, fotosinteza, diviziunea celulară).

Cum se desfășoară:

Creează puzzle-uri cu desene sau simboluri care reprezintă diferitele etape ale proceselor biologice.

Elevii trebuie să colaboreze în grupuri pentru a reconstitui procesul corect în ordinea sa.

b. Ierarhii taxonomice

Materiale necesare: Piese de puzzle cu nivelurile ierarhice ale taxonomiei (domeniu, regn, filum, clasă, ordin, familie, gen, specie).

Cum se desfășoară:

Fiecare piesă a puzzle-ului va reprezenta un nivel taxonomic.

Elevii trebuie să asambleze piesele în ordinea corectă, explicând în același timp de ce anumite organisme se încadrează într-un anumit nivel al ierarhiei.

3. Activități suplimentare

a. Quiz-uri online- Utilizează platforme online pentru crearea de quiz-uri interactive care includ întrebări de asociere între termeni și definiții.

b. Fise de lucru- Creează fișe de lucru cu activități de asociere care pot fi rezolvate individual sau în grupuri, integrând diferite tipuri de întrebări.

Aceste activități nu doar că ajută la consolidarea cunoștințelor, dar și stimulează colaborarea și gândirea critică în rândul elevilor. Activitățile interactive și colaborative, cum ar fi proiectele de grup, dezbaterile sau simulările, pot avea un impact semnificativ asupra învățării. Prin aceste metode, elevii nu doar că își îmbunătățesc cunoștințele teoretice, dar își dezvoltă și abilități esențiale, cum ar fi comunicarea eficientă, capacitatea de a lucra în echipă și gândirea critică. În plus, implicarea activă în procesul educațional îi ajută să-și formeze o atitudine pozitivă față de învățare și să își asume responsabilitatea pentru propria dezvoltare. Aceasta este o abordare care nu doar că îi pregătește pentru examene, ci și pentru provocările viitoare din viața profesională și personală.

Metode incluzive de predare a Limbii engleze

Prof. Komlosi Cătălina Sorina
Liceul Tehnologic „Traian Vuia” Tăuții Măgherăuș

De-a lungul carierei, am întâlnit și lucrat atât cu elevi aflați în risc de abandon școlar, cât și cu copii cu cerințe educaționale speciale cauzate de varii afecțiuni și condiții (tetrapareză spastică, hipoacuzie, autism, probleme de vedere, disgrafie, dificultăți de învățare cauzate de intervenții chirurgicale pe creier la vârste fragede etc.), integrați în învățământul de masă. În toate cazurile, am colaborat cu dirigintele clasei, cu consilierul școlar sau profesorul însoțitor și, nu în ultimul rând, cu părinții elevilor pentru a-mi putea adapta stilul de lucru și așteptările la nivelul și stilul de învățare al copilului.

Consider că pentru a lucra eficient cu copiii cu cerințe educaționale speciale este primordială o foarte bună cunoaștere a elevului sau elevei în cauză: ce stil de învățare are (vizual, auditiv, kinestezic etc.), care sunt factorii care îi pot declanșa o criză (dacă este cazul), ce poate face fizic și ce nu, ce fel de activități îl solicită prea mult, care este nivelul său real de cunoștințe, cum se simte să răspundă în fața colegilor de clasă ori să interacționeze cu ei, poate lucra în echipe sau grupuri, care este atitudinea celorlalți elevi față de el sau ea.

Pentru a lucra eficient cu copiii aflați în risc de abandon, am conceput fișe de lucru sau mini-caiete de exerciții prin care să recupereze materia, măcar cunoștințele și abilitățile cele mai importante. Am discutat deschis cu ei despre interesele și dorințele lor de pregătire pentru o viitoare ocupație, precum și despre nevoia de educație. I-am lăsat să lucreze în ritmul lor și i-am lăsat să răspundă când se simțeau pregătiți, fără a insista să se expună în fața colegilor, dacă nu doreau.

Ca profesor de Limba engleză la toate nivelele educaționale, am observat că anumite metode și activități didactice pot fi adaptate la mai multe clase și îi implică pe toți elevii:

Pictionary

Pornind de la un joc de societate inventat de Robert Angel și Gary Everson în 1985, joc în care cineva încearcă să definească un cuvânt printr-un desen, iar altcineva să-l ghicească, Pictionary a devenit o metodă de predare – învățare a vocabularului și a scrierii. Metoda constă în crearea unui dicționar cu imagini, planșe tematice în care cuvintele sunt explicate prin imagini, și este eficientă pentru toate categoriile de elevi. Accentul cade pe vizual, imaginile trebuie să fie sugestive, iar cuvintele pot fi scrise cu fonturi potrivite pentru nevoile copiilor (scris punctat, colorat, mai mare, fonturi speciale pentru dislexici / disgrafici etc.). Metoda poate fi folosită pentru introducerea oricărei categorii de

vocabular, pentru fixarea vocabularului prin exerciții de copiere și completare, și pentru trecerea către alte metode sau momente ale lecției.

O activitate inovatoare în care am folosit Pictionary s-a întins pe durata mai multor ore și am aplicat-o la Clasa pregătitoare (în care aveam un elev cu deficiențe de învățare), în ultima parte a anului școlar, ca metodă de recapitulare a vocabularului învățat pe tot parcursul anului. Copiii învățaseră deja toate literele de tipar, așa că am organizat tematic câteva planșe: numerele de la 1 la 10, culorile, membrii familiei, saluturile, animale sălbatice, animale domestice, haine. Deasupra fiecărei imagini era scris cuvântul în engleză, iar copiii l-au scris, din nou, sub imagine. La final, toate planșele au fost lipite sub forma unei cărticele, primul lor *mini-dictionary* pe care și l-au scris cu mâna lor.

Find your pair - „Găsește-ți perechea!”

Metoda constă în utilizarea cartonașelor pentru a forma perechi: cuvânt – imagine, pentru vocabular, cuvânt – cuvânt, de exemplu pentru verbele neregulate sau gradele de comparație. Metoda funcționează, iarăși, pentru toți elevii, indiferent de nivel sau de nevoi. Fiecare elev primește sau își alege un cartonaș, iar apoi își caută „perechea” plimbându-se prin clasă și interacționând cu colegii. În cazul în care este un număr impar de elevi, soluția este să participe și profesorul.

Exersarea pronunției în cor, dar...

Elevii de clasele primare sunt mai dornici să participe la astfel de exerciții de învățare / corectare a pronunției. Evident, pe măsură ce sunt mai mari, copiii, adolescenții devin reticenți să mai facă astfel de „jocuri”. Cu toate acestea, este o metodă eficientă de fixare care le permite și elevilor timizi să participe, fără a-i expune în fața colegilor. Am încercat să gândesc diferite abordări ale acestei metode, astfel că la clasele mai mici repetăm cuvintele în cor, dar imitând diferite animale. Așa repetăm de cinci-șase ori lista de cuvinte, o dată ca pisicile, o dată ca ursuleții etc. La clasele mai mari, depinzând de elevi, am putut să aplic metoda folosind ritmuri de rap sau, pur și simplu, am folosit o trascriere fonetică românească. I-am încurajat, de asemenea, să repete pronunția cuvintelor împreună cu colegul de bancă și să se corecteze unul pe altul.

First letter, Last letter - „Fazan” – varianta în engleză

Jocul în engleză funcționează diferit de limba română: cuvântul trebuie să înceapă cu ultima literă doar, iar copilul este „închis” dacă repetă cuvântul. Personal, îl aplic în scris, ca activitate frontală, pentru că în engleză într-un fel se scrie, în altul se citește, iar copiii trebuie să știe sigur cu ce literă se termină cuvântul. Jocul poate fi folosit ca activitate de Lead-in / captarea atenției sau la finalul orei, ca mod de relaxare. Este o metodă bună de a recapitula și vocabularul activ, și cel pasiv, și pot participa

toți elevii, indiferent de nivel. Copiii vin la tablă și scriu câte un cuvânt, respectând regula jocului. Jocul nu este obligatoriu, astfel că elevii nu sunt expuși, dacă nu doresc să se implice, iar profesorul asigură ajutorul necesar pentru ca elevii să scrie corect cuvintele. L-am jucat prima dată, acum mulți ani, la o clasă în care am avut un elev incredibil de inteligent, dar în scaun cu rotile. Scriam eu la tablă în locul lui.

„Scattegories” sau „Țări, orașe, ape, munți...”
Jocul poate fi adaptat la Limba engleză într-o multitudine de variante care se pliază pe tematica lecției. Activitatea poate fi făcută individual, pentru elevii cu nivel mai ridicat de stăpânire a limbii engleze, sau pe perechi, unde elevii își pot alege partenerul. Astfel, elevii cu nevoi speciale pot alege colegul sau colega cu care se simt cel mai confortabil să lucreze și pot participa la exercițiu. Categoriile alese se pot stabili în funcție de preferințele profesorului raportate la tematica lecției sau a capitolului: substantive / verbe / adjective, hobby-uri / haine / animale etc.

Bineînțeles, mai sunt și alte metode de învățare care pot fi adaptate la nevoile speciale ale elevilor, implicându-i, totodată, și pe ceilalți elevi. Consider că lucrul pe perechi sau în grupuri mici este foarte benefic și cu rezultate pozitive, atât pentru elevii cu CES sau aflați în risc de abandon, cât și pentru colegii lor. Accentul cade pe empatie și colaborare, colegii îi pot susține în rezolvarea activităților și pot, de asemenea, învăța de la ei. Foarte importante sunt mediul de lucru, susținerea eforturilor, atât din partea profesorului, cât și a colegilor, stabilirea de cerințe clare și succinte, adaptarea nivelului exercițiilor la nivelul elevilor (am lucrat cu elevul meu în scaun cu rotile la un nivel mult mai ridicat decât cu restul clasei) și la stilul lor de învățare. Reiterez faptul că o strânsă colaborare cu persoanele de sprijin din jurul copilului este foarte importantă, dar, într-un final, cel mai bun să răspundă la întrebarea „ce funcționează pentru el?” este chiar copilul în cauză.

INCLUZIUNEA ELEVILOR ÎN CLASĂ, PRIN INTERMEDIUL FORMATULUI BLENDED-LEARNING
-STUDIU-

PROF.OCHIAN IULIA-MARINELA
LICEUL AUTO „TRAIAN VUIA” TG-JIU

Pentru elevi, învățarea digitală poate fi benefică în multe moduri. Aceasta poate permite accesul la resurse educaționale din întreaga lume și poate oferi oportunități de învățare personalizată, care poate fi adaptată la stilurile individuale de învățare. În plus, învățarea digitală poate fi mai flexibilă decât învățarea tradițională în clasă, permiţând elevilor să-și organizeze mai bine timpul și să-și ajusteze ritmul de învățare.

Învățarea digitală poate fi o oportunitate de a îmbunătăți procesul de predare și de a ajunge la un număr mai mare de elevi. De asemenea, poate fi mai ușor pentru profesori să personalizeze procesul de învățare pentru fiecare elev în parte și să ofere feedback în timp real, ceea ce poate ajuta la creșterea performanțelor academice ale elevilor.

Învățarea digitală în pandemie a adus o serie de provocări și oportunități pentru elevi și profesori. Este important să se dezvolte resurse și abilități pentru a aborda aceste provocări și pentru a exploata la maximum oportunitățile oferite de învățarea digitală.

Utilizarea tehnologiilor digitale în predarea, învățarea și evaluarea elevilor poate fi o modalitate excelentă de a asigura incluziunea acestora în clasa de elevi.

Iată câteva activități care pot fi utile în acest sens:

• Folosirea platformelor digitale de învățare: Platformele digitale de învățare oferă un mediu de învățare adaptabil, care poate fi personalizat pentru fiecare elev în parte. Acestea pot fi utile pentru elevii cu cerințe speciale, precum și pentru elevii care au dificultăți în a înțelege anumite concepte.

• Utilizarea materialelor multimedia: Materialele multimedia, cum ar fi videoclipurile, prezentările și animațiile pot fi folosite pentru a ilustra concepte abstracte sau complexe într-un mod mai accesibil pentru elevi. Aceste materiale pot fi, de asemenea, utile pentru elevii care sunt mai vizuali sau auditivi în învățare.

• Utilizarea instrumentelor de evaluare digitală: Instrumentele de evaluare digitală pot fi utilizate pentru a asigura o evaluare echitabilă a elevilor, indiferent de abilitățile lor. Aceste instrumente pot include jocuri educative, chestionare digitale sau evaluări bazate pe competențe.

• Promovarea colaborării online: Colaborarea online poate fi promovată prin intermediul platformelor de învățare, forumurilor online sau aplicațiilor de chat. Acest lucru poate fi deosebit de util pentru elevii care sunt timizi sau care au dificultăți în a socializa cu ceilalți.

• Asigurarea accesului la tehnologie: Pentru a asigura incluziunea tuturor elevilor în utilizarea tehnologiei digitale, este important să se asigure accesul la aceasta pentru toți elevii, inclusiv pentru cei care nu au acces la echipamente sau conexiune la internet acasă. Școlile pot oferi echipamente sau pot facilita accesul la acestea prin intermediul programelor de împrumut sau prin crearea unor spații de învățare cu echipamente disponibile.

Acestea sunt doar câteva exemple de activități care pot ajuta la asigurarea incluziunii elevilor în clasa de elevi prin utilizarea tehnologiilor digitale în predarea, învățarea și evaluarea acestora. Este important ca aceste activități să fie integrate într-un plan de învățare mai larg și să fie adaptate la nevoile individuale ale fiecărui elev.

Blended learning este o metodă de predare care combină elementele de învățare online și offline. Acest tip de predare poate fi foarte util, deoarece permite elevilor să se bucure de avantajele învățării online, precum și de avantajele învățării tradiționale la clasă.

În această situație, asigurarea desfășurării activităților didactice la clasă în format blended learning poate fi realizată prin următoarele modalități:

• Planificarea lecțiilor și a materialelor: Profesorii ar trebui să planifice lecțiile și să pregătească materialele de învățare, în așa fel încât acestea să fie disponibile atât online, cât și offline. Acest lucru poate include crearea de fișiere digitale care să poată fi accesate online sau prin intermediul unui dispozitiv de stocare, cum ar fi un stick USB.

• Asigurarea accesului la tehnologie: Pentru a putea desfășura activități de blended learning, este important să se asigure accesul la tehnologie pentru toți elevii. Aceasta poate fi realizată prin intermediul unor dispozitive precum laptopuri, tablete sau telefoane mobile, care să poată fi utilizate atât la clasă, cât și acasă.

• Utilizarea platformelor de învățare online: Profesorii pot utiliza platforme de învățare online, cum ar fi Moodle sau Google Classroom, pentru a încărca materialele de învățare și pentru a comunica cu elevii. Aceste platforme pot fi folosite pentru a posta lecții, materiale de lectură și probleme de lucru, precum și pentru a facilita discuțiile și colaborarea între elevi.

• Planificarea interacțiunii față în față: În cadrul activităților de blended learning, este important să se planifice interacțiunile față în față între profesor și elevi. Aceste interacțiuni pot include prezentarea lecțiilor, discuții în clasă, lucrul în grup sau ședințe individuale cu elevii.

• Evaluarea performanțelor elevilor: Profesorii pot utiliza instrumente de evaluare online, cum ar fi teste online sau evaluarea bazată pe competențe, pentru a evalua performanțele elevilor în ceea ce privește învățarea online. În plus, evaluările tradiționale, cum ar fi teste scrise sau examene, pot fi utilizate și ele, în funcție de nevoile individuale ale elevilor.

Asigurarea desfășurării activităților didactice la clasă în format blended learning poate fi foarte

benefică pentru elevi și profesori. Pentru a asigura succesul acestui tip de predare, este important să se planifice activitățile, să se asigure accesul la tehnologie și să se utilizeze platforme de învățare online.

Google Classroom în context BLENDED LEARNING

Google Classroom este o platformă de învățare online care poate fi utilizată în contextul blended learning pentru a sprijini procesul de învățare și pentru a asigura o experiență de învățare flexibilă și personalizată.

Într-un context blended learning, elevii beneficiază de o combinație de activități de învățare tradiționale, precum lecțiile și exercițiile în clasă, cu activități de învățare online, precum platforme de învățare și module de e-learning. În această situație, Google Classroom poate fi folosit pentru a oferi elevilor materialele de învățare online și pentru a comunica cu ei în timp real.

Profesorii pot utiliza Google Classroom pentru a oferi lecții online și pentru a posta sarcini de lucru și evaluări care pot fi finalizate de elevi în timpul lor liber sau în timpul cursurilor online. Aceste sarcini pot fi create sub formă de fișiere, prezentări, teste sau întrebări, iar profesorii pot monitoriza progresul elevilor și pot oferi feedback în timp real.

Google Classroom poate fi utilizat și pentru a organiza activități de colaborare între elevi, în cadrul cărora aceștia pot lucra împreună pe proiecte comune, pot oferi feedback și pot învăța unii de la ceilalți.

Pe lângă acestea, Google Classroom poate fi utilizat și pentru a organiza activități de discuții și de întrebări și răspunsuri, unde elevii pot participa la dezbateri și pot adresa întrebări într-un mod mai interactiv și mai personalizat.

În concluzie, platforma Google Classroom poate fi integrată cu alte instrumente de învățare online și poate fi accesată de oriunde și în orice moment, ceea ce o face foarte convenabilă și eficientă.

Google Classroom poate fi folosit pentru a asigura incluziunea elevilor într-o clasă de elevi.

Profesorii pot utiliza instrumentele disponibile pentru a oferi materiale de învățare adaptate, pentru a crea sarcini de lucru variate, pentru a promova colaborarea, pentru a utiliza instrumente de accesibilitate și pentru a crea un mediu de învățare sigur și confortabil, asigurându-se experiențe de învățare echitabile și incluzive pentru toți elevii.Platformele utilizate de mine la clasă, cu scopul incluziunii elevilor care fac parte din medii defavorizate au fost PADLET, WORDWALL, MENTIMETER ŞI TRICIDER.

TOAMNA în BUCĂTĂRIE

Prof. înv. preșcolar, Călugăru Bernandeta
Școala Gimnazială Pârcovaci, Iași

Educația incluzivă capătă un sens profund atunci când este pusă în practică prin activități care unesc copiii, indiferent de nevoile lor. În cadrul programului SNAC (Strategia Națională de Acțiune Comunitară), grupa mare a organizat activitatea educațională „Toamna în bucătărie”, menită să promoveze incluziunea socială, spiritul de colaborare și valorile tradiționale.

Scopul activității

„Toamna în bucătărie” a fost gândită pentru a încuraja copiii să descopere bogățiile toamnei printr-un atelier interactiv și pentru a sublinia importanța colaborării între copii, inclusiv între cei cu nevoi speciale. Activitatea a avut ca obiective:

Dezvoltarea cunoștințelor despre fructele și legumele de toamnă – identificarea, denumirea și utilizarea lor simbolică.

Promovarea alimentației sănătoase – discutarea beneficiilor consumului de fructe și legume.

Incluziunea socială – crearea unui mediu în care toți copiii să participe activ, contribuind la realizarea sarcinilor propuse.

Stimularea creativității și a spiritului de echipă – prin jocuri și activități practice.

Desfășurarea activității

1. Pregătirea sălii și introducerea temei

Sala a fost decorată festiv, cu panere pline de fructe și legume, ștergare tradiționale și afișe tematice. Atmosfera a fost completată de costumele copiilor, care au purtat șorțuri și bonete, transformându-se în mici bucătari pregătiți să exploreze „bucătăria toamnei”.

Activitatea a început cu o discuție despre specificul toamnei și despre produsele naturale care caracterizează acest anotimp. Educatoarea a încurajat copiii să descrie fructele și legumele preferate și să împărtășească experiențe personale.

2. Atelierul culinar interactiv

Sub îndrumarea educatoarei, copiii au fost implicați în activități simbolice de „gătit”, care au inclus sortarea fructelor și legumelor, crearea de „preparate” imaginare și prezentarea unor rețete simple. În timpul atelierului, educatoarea a ghidat copiii prin întrebări și explicații legate de rolul alimentației sănătoase.

3. Jocuri și activități de recunoaștere

Pentru a face activitatea mai atractivă, au fost organizate jocuri precum „Ghicește leguma” și „Ce este în coș?”, care au stimulat curiozitatea și interacțiunea între participanți. Aceste jocuri au fost concepute pentru a dezvolta vocabularul și abilitățile cognitive.

4. Moment creativ

Copiii au creat colaje și desene tematice, folosind imagini și materiale care reprezentau fructele și legumele de toamnă. Lucrările realizate au fost expuse într-o mică „expoziție” pentru a fi admirate de toți cei prezenți.

Impactul educațional și social

Un mediu incluziv:

Activitatea a fost organizată astfel încât să permită implicarea tuturor copiilor, indiferent de abilități. Cei cu nevoi speciale au fost integrați în mod natural în grup, iar colegii lor au învățat să comunice și să colaboreze într-un mod empatic.

Cunoștințe valoroase:

Copiii au învățat să recunoască fructele și legumele de toamnă, au aflat informații despre beneficiile acestora și au înțeles importanța unei alimentații sănătoase.

Abilități practice și sociale:

Prin jocuri și activități practice, copiii și-au dezvoltat spiritul de echipă, creativitatea și abilitățile motorii fine.

Concluzii

„Toamna în bucătărie” a fost mai mult decât o activitate educativă – a fost o lecție de viață. Copiii au învățat să lucreze împreună, să aprecieze diversitatea și să descopere frumusețea tradițiilor legate de toamnă. Rezultatul final? Zâmbete, prietenii noi și amintiri de neuitat.

Această activitate demonstrează cum educația incluzivă poate fi transpusă în experiențe plăcute și valoroase, contribuind la dezvoltarea armonioasă a tuturor copiilor.

SNAC

SNAC

Managementul educației incluzive

Ec. Resiga Monica
Liceul Teoretic „Grigore Moisil” Timișoara

Conceptul educație incluzivă a luat naștere ca răspuns la abordările tradiționale și perimate, conform cărora anumite categorii de copii au fost excluși din școlile de masă din motivul dizabilității, dificultăților de învățare, vulnerabilității familiei sau din alte motive. Conceptul incluziunii își are originile în Declarația Universală a Drepturilor Omului (ONU, 1948), care recunoaște că toate ființele umane se nasc libere și egale în demnitate și drepturi. Aceasta declarație induce ideea că incluziunea este acceptarea tuturor oamenilor, independent de diferențele dintre ei. Este vorba despre aprecierea persoanelor pentru ceea ce sunt și competențele lor, mai degrabă decât despre felul în care merg, vorbesc sau se comportă. Incluziunea permite oamenilor să valorifice diferențele dintre ei, prin aprecierea că fiecare persoană este unică în felul său. Ulterior, conceptul a fost completat, îmbogățit, fiindu-i atribuite diferite nuanțe semantice. Organizații internaționale cu notorietate, precum UNESCO, UNICEF, Banca Mondială și altele, au lansat viziunea lor asupra ei și a conceptelor ce derivă din aceasta.

Managementul educațional, ca ramură științifică a managementului în general, studiază ansamblul principiilor, funcțiilor și strategiilor (mijloace, metode, forme etc.) de direcționare, de organizare, gestionare și evaluare ale instituțiilor furnizoare de educație ale învățământului în integralitatea sa.

Pentru a asigura învățământului un randament și o performanță ridicate sunt necesare cunoașterea și aplicarea științei managementului educațional. Funcția de conducător al învățământului este o profesie și, ca oricare profesie, trebuie învățată. Pentru conducerea cu rezultate optime a învățământului, orice conducător din învățământ trebuie să cunoască principiile, nivelurile și funcțiile științei managementului educațional, în strânsă legătură cu folosirea unui instrument metodologic și practic modern, bazat pe informatică, pe limbajele de programare, pe utilizarea de rețele de calculatoare personale, pe o modernă bază logistică.

Educația incluzivă se bazează pe dreptul tuturor copiilor la o educație de calitate care satisface necesitățile de bază, de învățare și îmbogățește viața. Educația incluzivă urmărește să dezvolte întregul potențial al fiecărui individ. Sistemele educaționale incluzive trebuie să ofere o viziune clară și conceptualizarea educației incluzive ca o abordare pentru îmbunătățirea oportunităților educaționale ale tuturor elevilor. Politica trebuie, de asemenea, să sublinieze în mod clar că implementarea eficientă a sistemelor educaționale incluzive este responsabilitatea partajată a tuturor educatorilor, a liderilor și a factorilor de decizie. Principiile operaționale care reglementează implementarea structurilor și a

procedurilor în cadrul sistemelor educaționale incluzive trebuie să fie cele ale echității, eficacității, eficienței și realizării rezultatelor tuturor părților interesate - elevilor, părinților și familiilor lor, profesioniștilor din domeniul educației, reprezentanților comunității și factorilor de decizie.

Educația incluzivă este un proces în continuă evoluție, schimbare și îmbunătățire a instituțiilor și sistemului de învățământ pentru a face educația cât mai prietenoasă și benefică pentru toți copiii. Schimbările remarcabile, care se produc în domeniul învățământului, promovarea reformelor și a noilor abordări în educație, implică schimbarea și adaptarea continuă a sistemului și a unităților educaționale. Necesitatea de schimbare este determinată de rațiunea și filozofia educației, a cărei misiune este să formeze personalități capabile să se adapteze la dinamismul vieții, să adopte noi modele de gândire, să achiziționeze și să valorifice noi competențe, să exploreze noi domenii, etc. Privită din această perspectivă, schimbarea este foarte importantă, necesară și inevitabilă.

Educația pentru toți la nivelul școlilor înseamnă nu numai integrarea copiilor cu CES în școală, ci presupune o altă abordare a pedagogiei școlare, abordarea incluzivă sau curriculară, care surprinde și valorizează în esența ei două concepte de bază: unicitatea și diversitatea. Educația incluzivă în școală presupune o folosire adecvată a resurselor umane, materiale și metodologice, în favoarea tuturor copiilor, în așa fel încât fiecare partener din procesul educațional să învețe și să se dezvolte. Educația incluzivă presupune parteneriatul educațional în care profesorii, copiii, părinții și alte persoane din comunitate participă împreună la proiectarea, derularea și evaluarea programelor educative. Nu este suficient ca într-o clasă să fie integrat un copil cu CES pentru a spune că acolo se dezvoltă o educație incluzivă. Este nevoie de o proiectare care să implice toate activitățile, de parteneriat educațional și de practici educative adecvate, care să se adreseze tuturor copiilor. Este necesar ca toată școala să se schimbe. Nimeni nu trebuie să se teamă de această abordare, pentru că este vorba de educație de calitate, care respectă drepturile tuturor copiilor și demnitatea dezvoltării fiecăruia, fără a neglija implicarea, dezvoltarea profesională și valorizarea cadrelor didactice. De aceea trebuie să gândim foarte departe, dar să acționăm pas cu pas și cu răbdare pentru a nu uita că în educație fiecare partener are un rol de jucat și fiecare învață. Avem nevoie să ne reamintim de faptul că fiecare copil este o promisiune și are o șansa care depinde de atitudinea și acțiunea celor care îl cresc și îl educă.

Managementul școlii incluzive reprezintă valorile, practicile, principiile, sistemul de lucru adoptat într-o școală, prin intermediul căruia cadrele didactice, elevii, cadrele didactice de sprijin, personalul administrativ, părinții, comunitatea, resursele de toate tipurile, curriculumul, provocările și succesele sunt gestionate astfel încât școala, prin tot ceea ce face, va reuși să răspundă necesităților și așteptărilor tuturor copiilor. Măsura, gradul în care o entitate educațională reușește să răspundă principiilor incluziunii și să asigure statutul de școală incluzivă poate fi constatat în baza diferitor instrumente de evaluare, precum Indexul incluziunii școlare și alte instrumente operaționale.

Complexitatea atribuțiilor pe care le exercită zilnic cadrul didactic impune o foarte bună cunoaștere de către acesta a informațiilor care țin strict de specialitatea sa, dar și a unor conținuturi trans-disciplinare pentru a realiza obiectivele unei educații de calitate. În această ordine de idei, este necesar ca sistemul de formare inițială a cadrelor didactice să cuprindă programe ce abordează în complexitate problematica educației incluzive, să conducă spre dobândirea de astfel de cunoștințe și abilități care să asigure că toate cadrele didactice sunt familiarizate cu metodologiile centrate pe copil, sunt capabile să predea în medii diferite și să realizeze în mod adecvat predarea diferențiată, să valorifice punctele forte ale copiilor și să răspundă necesităților lor.

Promovarea incluziunii și predarea din perspectiva incluzivă necesită o viziune largă și competențe specifice pe care trebuie să le posede toate cadrele didactice, nu doar, cum se crede în mod eronat, cele care asistă direct un copil cu cerințe educaționale speciale. Educația incluzivă și sistemele de învățământ, în general, au evoluat până în punctul în care toate cadrele didactice trebuie să știe că diversitatea este prezentă în grupurile de copii la toate nivelurile de educație și că abordarea diferitelor cerințe ale copiilor este ceea ce marchează fundamental noile tendințe în educație.

ABORDAREA INCLUZIVĂ

Profesor: Hudișteanu Carmen Daniela
Liceul Teoretic Special „Iris" Timișoara
Liceul Teoretic „David Voniga" Giroc

Educaţia incluzivă reprezintă procesul permanent de perfecţionare a şcolii, cu accesarea eficientă a resurselor care stimulează și asigură participarea tuturor copiilor la procesul educational, repectându-le particularităţile de dezvoltare şi potenţailul.

Incluziunea şcolară – ansamblul de acţiuni educative întreprinse cu scopul de a cuprinde în instituții de învățământ membrii comunităţii, cu caracteristicile, dificultăţile, dezavantajele acestora. Incluziunea este procesul care permite tuturor copiilor să participe la programele educaţionale, prin schimbare şi adaptarea curriculară. Viziunea incluziunii cuprinde integrarea aspectelor tuturor domeniilor dezvoltării individuale.

Integrarea - asimilarea copilului în cadrul învăţământului general, proces prin care elevul se adaptează şcolii în timp ce aceasta rămâne, în cele mai multe situații, neschimbată.

Integrare şcolară – procesul prin care copilului se adaptează cerinţelor şcolii pe care o frecventează, stabilirea raporturilor afective pozitive între copil și membrii grupului şcolar şi de desfăşurare a prestaţilor şcolare cu succes.

Ideea de la care pornește **abordarea incluzivă** este aceea că nu există nicio metodă de predare într-un sistem segregat sau separat care să nu se poată realiza în cadrul unei grădiniţe sau şcoli „obişnuite", dacă există sprijin și dăruire.

Educaţia incluzivă presupune că grădiniţele și şcolile trebuie să fie sprijinite în depăşirea dificultăților, pentru ca acestea să poată veni în întâmpinarea nevoilor de învăţare a tuturor elevilor. Toţi copiii învaţă atât în cadrul instituţiei de învăţământ, cât şi în afara ei.

Copiii cu dificultăţi de învăţare au o manieră şi un ritm de învăţare deosebit faţă de ceilalţi copii. Atunci când un copil întâmpină probleme în procesul de învăţare, trebuie văzut dacă în cadrul şcolii nu există ceva care îl împiedică pe acel copil să înveţe. Această abordare este diferită de abordarea tradiţională care presupune că, dacă un copil are dificultăţi de învăţare, atunci acel copil este o problemă şi el trebuie să se schimbe şi nu şcoala.

Abordarea incluzivă solicită grădiniţelor/şcolilor să-și concentreze atenţia asupra copiilor, să aprecieze diferenţele existente între copii şi să se adapteze acestor diferenţe.

Şcolile incluzive „...trebuie să recunoască şi să răspundă nevoilor diferite ale copiilor/elevilor, ţinând cont de existenţa atât a unor stiluri diferite de învăţare, cît şi a unor ritmuri diferite şi asigurând o

educaţie de calitate pentru toţi prin intermediul unor curriculum-uri adecvate, a unor măsuri organizaţionale, strategii de predare, a unui anumit mod de utilizare a resurselor şi parteneriatelor cu comunităţile din care fac parte. Trebuie să existe un sprijin continuu şi servicii corespunzătoare nevoilor speciale întâlnite în fiecare grădiniţă/şcoală”.

Conform ideologiei incluziunii, copiii au dreptul la predare adecvată și diferenţiată în clasă, adaptată particularităţilor de învăţare ale fiecăruia. Acest lucru este posibil dacă cadrul didactic are capacitatea de a înţelege modul în care copiii se dezvoltă cognitiv și învaţă.

În cadrul educaţiei incluzive trebuie să se respecte şi următoarele principii:

- valorificarea tuturor diferenţelor dintre copiii;
- parteneriatul în toate acţiunile de dezvoltare a potenţialului copiilor, de îmbunătăţire a instituţiei de învățământ, de explorare a resurselor umane;
- flexibilitatea în activitățile didactice;
- managementul educaţional participativ.

Principiile cheie ale incluziunii au în vedere:

- diversitatea să fie valorizată;
- dreptul fiecăruia de a fi respectat;
- demnitatea fiinţei umane;
- responsabilitatea colectivă;
- dezvoltarea culturii profesionale;
- dezvoltarea profesională;
- şanse egale.

Educaţia incluzivă porneşte de la premiza că dificultăţile de învăţare nu sunt prezente doar la copiii/elevii cu CES deoarece, deși toţi copiii pot învăţa, orice copil poate întâmpina la un moment dat dificultăţi.

Este importantă dezvoltarea unei abordări centrate pe elev, cunoscând faptul că elevii au nevoi de învăţare diferite şi că învaţă în ritmuri diferite. Acceptând faptul că dificultăţile în învăţare sunt congruente cu nevoile educative speciale, accentul se pune mai mult pe deficienţele copiilor, decât pe acele condiţii necesare elevilor pentru a învăţa în regim optim.

Din perspectiva educaţiei incluzive, se consideră că toți copiii/elevii întîmpină dificultăţi atunci cînd se confruntă cu bariere în calea învăţării şi participării.

Barierele pot fi generate de condiţiile de acasă şi de la grădiniţă/şcoală, de culturile existente în comunitate, de atitudinile pe care le manifestă copiii/elevii între ei şi de imaginea de sine pe care o au, de competenţele cadrelor didactice pentru a lucra cu copiii care au diverse nevoi, de gradul de adecvare al curriculumului incluziv sub aspectul centrării pe nevoile copilului, materiale didactice inadecvate de predare, clădiri inaccesibile şi mediu educaţional închis.
Cadrul didactic trebuie să aibe capacitatea să adopte moduri de acordare a sprijinului cât mai diverse pentru a asigura participarea activă a copilului/elevului în procesul de învăţare.
De cele mai multe ori, elevii cu cerințe speciale de educație, pot participa în cadrul școlii obișnuite doar la anumite lecții sau activități. Rar aceștia pot participa la toate lecțiile din cadrul unei săptămâni. Parteneriatele dezvoltate între cadre didactice aparținând celor două tipuri de școli au în general caracter specific foarte limitat cum ar fi: participări la activități sportive, manifestări cultural – artistice.

Cadrele didactice ale școlii speciale inițiază cooperarea dintre profesori în beneficiul tuturor copiilor. Profesorii specialiști în educația specială din școala obișnuită se angajează în trei tipuri de activități:
Predarea – ce se poate realiza la elevii cu deficiență gravă;
Consilierea și sprijinul profesorilor din școala obișnuită în cadrul activităților de predare – învățare – evaluare, deosebit de important în parteneriatele școlare;
Monitorizarea cooperării dintre profesorii celor două instituții de învățământ.

Astfel, atât învățătorii cât și profesorii de la diferite specialități se pot perfecționa profesional în educația specială. Elevii școlii speciale pot depăși decalajul curriculumului. Din școala specială în cea de masă nu se transferă numai elevii ci și anumite materialele curriculare necesare desfășurării activității de învățare.

Cele două tipuri de instituții școlare, având responsabilitate privitor la procesul educațional – terapeutic, prin relațiile colaborare dintre școli, schimbă modul tradițional de lucru, astfel :

Prin curriculum
Planificare
Alocarea resurselor
Monitorizarea progresului.

Tendința de separare formală a școlii obișnuite de cea specială a fost abandonată, favorizându-se astfel cooperarea. Din această perspectivă elevii cu deficiență au posibilitatea de a frecventa școala obișnuită parcurgând programe specifice de recuperare, având suportul extern asigurat de școala specială prin expertiză de specialitate și resurse.

Bibliografie:

Gherguţ, A., 2006, Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale. Strategii diferenţiate şi incluzive în educaţie. Iași: Editura Polirom;

Rof Claudia, 2019, Expert bune practici, București;

Vrăsmaş T., 2010, Incluziunea şcolară a copiilor cu cerinţe educaţionale speciale. Aspiraţii şi realităţi, Bucureşti, Ed. Vanemonde;

Support for children with special educational needs (SEN). European Commission Bruxelles, 2013.

Ghid de Bune Practici în Predarea Educației Ecologice în Învățământul Preșcolar

Prof. inv. preșcolar Lazăr Anamaria Nicoleta
Colegiul National Militar Alexandru Ioan Cuza Constanta/
Structura Gradinita P.P.”Pescăruș “ Mangalia

Introducere
În contextul actual, preocuparea pentru protejarea mediului înconjurător și educația ecologică devin din ce în ce mai importante. În special în învățământul preșcolar, este esențial să cultivăm de la o vârstă fragedă conștiința ecologică a copiilor. Un ghid de bune practici în acest domeniu este crucial pentru a oferi educatorilor instrumentele necesare pentru a dezvolta și implementa programe eficiente de educație ecologică în școlile preșcolare.

Importanța Educației Ecologice în Învățământul Preșcolar
Învățământul preșcolar este un moment crucial în dezvoltarea copiilor, iar educația ecologică în această etapă poate avea un impact semnificativ pe termen lung. Învățând despre mediul înconjurător și importanța protejării acestuia, copiii devin conștienți de responsabilitatea lor față de natură și sunt mai predispuși să adopte comportamente ecologice sănătoase în viața lor de zi cu zi.

Bune Practici în Predarea Educației Ecologice în Învățământul Preșcolar
1. Integrarea Educației Ecologice în Programa Școlară
Planificare Curriculară: Educația ecologică ar trebui să fie integrată în programa școlară, cu lecții și activități dedicate regulat.
Activități Practice: Organizarea de activități practice în natură, cum ar fi excursii în pădure sau grădinărit în școală, pentru a permite copiilor să interacționeze direct cu mediul înconjurător.
2. Folosirea Materialelor Educaționale Potrivite
Cărți și Materiale Vizuale: Utilizarea de cărți și materiale vizuale adecvate vârstei pentru a ilustra concepte ecologice și pentru a inspira dragostea și respectul față de natură.
Jocuri și Povești: Integrarea jocurilor și a poveștilor cu tematică ecologică în activitățile zilnice pentru a face învățarea mai interactivă și distractivă.
3. Promovarea Experiențelor Practice și a Observației
Explorarea Naturii: Oferirea de oportunități pentru copii să exploreze și să observe natura în mediul lor înconjurător.
Observația Speciilor: Identificarea și observarea plantelor, animalelor și insectelor locale pentru a înțelege interconexiunile din ecosistem.
4. Implicarea Părinților și Comunității
Parteneriate Școală-Comunitate: Colaborarea cu părinții și comunitatea pentru a organiza acțiuni de curățenie, plantezări de copaci sau alte activități ecologice.
Sesizarea Ocaziilor de Învățare: Folosirea evenimentelor din comunitate, cum ar fi festivalurile ecologice sau târgurile de agricultură, pentru a oferi copiilor experiențe de învățare tangibile.
5. Modelarea Comportamentului Eco-friendly

Exemplul Cadrelor Didactice: Cadrele didactice ar trebui să fie modele de comportament eco-friendly, să promoveze practicile sustenabile și să încurajeze copiii să le urmeze exemplul.
Incorporarea Valorilor Ecologice: Integrarea valorilor ecologice în regulile și rutina zilnică a clasei pentru a sublinia importanța protejării mediului.

Concluzie

Predarea educației ecologice în învățământul preșcolar necesită o abordare holistică și integrată, care să combine învățarea teoretică cu experiențele practice și implicarea comunității. Un ghid de bune practici poate furniza cadrul necesar pentru educatorii preșcolari pentru a crea un mediu stimulativ și educativ în care copiii să învețe și să-și dezvolte conștiința ecologică. Prin implementarea acestor practici, putem contribui la formarea unei generații de cetățeni responsabili și conștienți de importanța protejării mediului înconjurător.

Bibliografie

[1] Chawla, L. (1998). Significant life experiences revisited: A review of research on sources of environmental sensitivity. Environmental Education Research, 4(4), 369-382.
[2] Davis, J., Hill, J., & Coulter, B. (2015). Environmental education in the early years: a catalog of research. In Early Childhood Education: Teachers’ Perspectives, Effective Programs and Impacts on Cognitive Development (pp. 67-86). Nova Science Publishers.
[3] Sobel, D. (2008). Childhood and nature: Design principles for educators. Stenhouse Publishers.

INTEGRAREA COPIILOR CU CES-EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

OLARIU CĂTĂLINA ANCA
GRĂDINIŢA PP ŞIRIA

Copiii cu CES renunţă adesea doar la vederea cantităţii de material pe care îl au de învăţat sau de lucrat.Împărţirea acestuia îi motivează să lucreze pe fiecare segment în parte.

Identificarea canalului senzorial preferat vizual,auditiv,practic şi adaptarea materialului educativ.Aceasta este o sarcina complicată care le revine de multe ori părinţilor în această situaţie şi trebuie menţionat că au si de ce să se bucure când vor constata că copilul lor devine mai receptiv şi înţelege mai repede şi mai uşor informaţiile recepţionate pe canalul senzorial preferat.

Identificarea canalului senzorial preferat vizual,auditiv,practic şi adaptarea materialului educativ.Aceasta este o sarcină complicată care le revine de multe ori părinţilor în această situaţie şi trebuie menţionat că au şi de ce să se bucure când vor constata că copilul lor devine mai receptiv şi înţelege mai repede şi mai uşor informaţiile recepţionate pe canalul senzorial preferat.

Implicarea adulţilor sau a fraţilor care pot fi resurse.Uneori copiii colaborează mai bine cu alţi adulţi decât cu părinţii lor şi copiii cu CES seamănă mult din acest punct de vedere.Implicarea fraţilor ajută ,cu atât mai mult cu cât aceştia vor şti să adapteze mai uşor nivelul explicaţiilor în funcţie de vârsta şi specificul fratelui cu CES.

Educaţia integrată a cuprins întregul sistem de învăţământ,impunând noua funcţie didactică - profesorul itinerant.Aceasta desfăşoară o strategie de educaţie şi integrare ce arată că şi copiii cu necesităţi de învăţare pot fi utili societăţii.Ei au nevoie de asistenţa educativă specializată,oferită de obicei de profesorul itinerant din şcoală.Este necesar să sustinem drepturile acestor copii la asistentă,educatie pe măsura potentalului de care dispun prin reabilitare şi prin recuperare.Educatia integrată oferă posibilitate apropierii, deschiderii factorilor de decizie din comununitate dintre copii cu diferite tipuri de deficienţă.

Educaţia integrată va trebui văzută ca un proces de normalizare a vietii persoanelor aflate în dificultate.Grădiniţa trebuie să răspundă cerinţelor fiecărui copil în parte în mod egal.

Forma şcolarizării copilului depinde de familia copilului şi a specialiştilor.Educaţia integrată e prioritară în sistemul nostru de învăţământ.Trebuie să înţelegem că e nevoie de o individualizare a activităţii de integrare şi învăţare a copiilor cu nevoi speciale.

Cercetare experimentală

Activităţi metodice în situaţia copiilor cu CES

1.Scopul şi ipotezele cercetării

Scopul cercetării experimentale este experimentarea unei intervenţii pentru recuperare integrare,participare la realizarea strategiei pentru realizarea educaţiei pentru copiii cu dificultăţi de învăţare.Educaţia,ajutorul,înţelegerea,acceptarea,diferenţierea sunt foarte importante.Părinţii vor fi încurajaţi să se implice in viaţa grădiniţei.Terapia educaţional complexă şi integrată a copiilor cu CES necesită o abordare modular ,intramodulară a programului educaţional terapeutic şi valorificarea resurselor de învăţare conferă o largă deschidere spre normalitate.

Ipoteza generală dacă se conştientizează nevoia de individualizare a activităţii de integrare şi învăţare a copiilor cu nevoi speciale , atunci se vor crea premise mai favorabile pentru integrarea lor ulterioară în societate.

Ipoteza 2

Presupun că integrarea şi procesul instructiv în cazul copiilor cu nevoi speciale creeaza premisele unei vieţi normale.

2.Obiectivele cercetării

-Identificarea gradului initial integrării copiilor cu CES din eşantionul ales.

-Stabilirea unui program de intervenţie care să ducă la un nivel superior de integrare celui iniţial.

Identificarea gradului de integrare a copiilor asistaţi de profesorul itinerant.

-Eşantionarea şi evaluarea iniţială

Pentru realizare s-a ales un eşantion de 12 copii cu nevoi speciale.

Coeficientul lor este între 65-82.Eşantionul e format din 6 fete şi 6 băieţi.

Copiii împărţiţiîn două grupe A şi B.

Eşantionul A alcătuit din copii cu CES ce au nevoie de sprijin-grup experimental din 6 copii.În total3 fete şi 3 băieţi.

Eşantionul B copiii cu CES ce au nevoie de sprijin-3 fete şi 3 băieţi-grupul de control.

Date biografice ale grupurilor eşantionate

Eşantion 1

AV-’Probleme de concentrare şi de vedere

TD-Tulburări de comportament

PK-Dficultăţi de învăţare

GG-Tulburări şi dificultăţi de învăţare

KD-Tulburări de comportament

Eşantion 2

TD-Tulburări de limbaj

B.P-Ddificultâţi de învăţare

K.R-Tulburări de limbaj.Tulburări de tip autist

C.F-.Dificultăţi de învăţare

G.S- Tulburări de limbaj

M.C. -Tulburări de comportament

Aspecte practice ale experimentului

La început s-a obsevat raportul dintre grupa experimentală şi cea de control informaţii privind omogenitatea grupurilor ,situaţia familială ,performanţe.

Activităţile au cuprins ca metodă jocul ,avand legătură cu educatoarele de la grupă.Aspectele practice ale experimentului se referă la modalitatea de a determina comparativ eficienşa educaţiei în cazul celor două eşantioane.Jocul este plăcut ,definitoriu pentru copii ,formează capacităţi şi deprinderi de muncă.

Educarea limbajului oral pentru copiii cu CES este calea directă spre socializare şi integrare.

Jocuri de vocabular ,jocuri matematice aici se simte nevoia găsirii unor mijloace care să uşureze însuşirea noţiunilor matematice.

Jocuri de analiză sinteză ,selectivitate în apă,la câmpie,pe lângă casa omului,la munte

Terapia cognitivă include activităţi ,programe ce organizează procesul de cunoaştere cu nuanţare pentru diferite procese psihice.În cadrul activităţii s-a apelat la jocul didactic pentru atingerea obiectivelor propuse.

Terapia psiho- motricităţii

Conduitele psihomotorii evoluează în functie de înzestrarea atitudinală ,gradul de dezvoltare fizică ,intelectuală şi influenţele educative din copilărie.

Pentru copilul cu CES educaţia psihomotrică integrată în procesul educaţional ,constituie mijloc de valorizare ,ameliorează comportamentul şi activitatea de învăţare.

Jocuri pentru dezvoltarea socială

Joc; invadarea joc de rol,decizii luate în grup,interacţiunea în grup.

Jocul memoriei- antrenarea memoriei ,observare,concentrare.

Concluzii şi propuneri

Rezultatele obţinute în urma experimentului copiilor cu CES

-în activitatea cu copiii cu CES ,e necesar sa asiguri volum bogat de reprezentări şi varietăţi de exerciţii

-tratarea diferenţiată a copiilor se desfăşoară în cadrul instruirii educative cu întregul colectiv al clasei b,pentru dezvoltarea la nivel înalt al fiecăruia.

-aplicarea unor modalităţi şi activităţi de activitate integrată duce la dezvoltarea lor din punct de vedere medical ,psihologic,educaţional,social şi la o recuperare şi integrare bună.

-activitatea desfăşurată să-i cuprindă pe toţi copiii clasei

-activitatea de integrare ridică copiii cu CES la o autonomie ,relaţionare bună ,să aibă abilitaţi comportamentale pentru viaţă.

-accesibilitatea o condiţie esenţială ,accesul la informare,comunicare.

Bibliografie

1.Balaloi,Daniela,Ce este terapia educațională,2013

2.Marcu ,Vasile Vademecum de Psihologie specială ,Editura Universităţii din Oradea,2007

3.Rusu Octavian,Integrarea socială a copiilor cu CES,2011

PLATFORME ONLINE FOLOSITE ÎN MATEMATICĂ

Prof. Raluca GABOR,
Șc. Gimn. „Dimitrie Sturdza” Tecuci

Educația online devine din ce în ce mai comună, în special în domenii STEM precum matematica. Dar predarea de la distanță are propriul său set de dificultăți. Instrumentele edtech emergente conduse de AI sunt capabile să susțină în mod inteligent instruirea online de matematică. Aceste resurse oferă vizualizare interactivă a conceptului, notare automată, consiliere individuală și multe altele. Cele mai bune 15 resurse îmbunătățite de AI pentru îmbunătățirea predării matematicii în setări virtuale sunt examinate în acest ghid.

3 platforme de învățare a matematicii bazate pe IA pentru elevi

1. Photomath – Scanează și rezolvă probleme de matematică utilizând Viziunea avansată pe computer
2. Desmos – Calculator grafic interactiv online și activități
3. GeoGebra – Vizualizare și explorare matematică și STEM

1. Photomath – Scanează și rezolvă probleme de matematică utilizând Viziunea avansată pe computer

Photomath este o aplicație mobilă renumită care folosește tehnologia avansată de viziune computerizată pentru a scana și a recunoaște automat problemele de matematică scrise de mână sau tipărite la o gamă largă de niveluri de dificultate. Apoi oferă explicații pas cu pas și soluții complete. Pentru educatori, acest instrument poate reduce dramatic timpul petrecut în revizuirea manuală a muncii elevilor, oferind în același timp o perspectivă valoroasă asupra greșelilor făcute în mod obișnuit.

Photomath este conceput pentru a fi un însoțitor instantaneu de rezolvare a problemelor de matematică atât pentru elevi, cât și pentru profesori. Acesta își propune să elimine frustrarea de a rămâne blocat într-o problemă, oferind cursanților asistență și îndrumări la cerere chiar de la camera smartphone-ului lor. Pentru profesori, economisește timp imens petrecut altfel descifrarea, revizuirea și furnizarea de feedback cu privire la munca elevilor. Aplicația folosește tehnologie avansată pentru a recunoaște expresii matematice scrise de mână și dactilografiate pe o gamă largă de subiecte, de la matematică de bază la calcul avansat și trigonometrie. Funcționează atât cu formate de imagine, cât și de text.

Caracteristici cheie:

Utilizează camera smartphone-ului pentru a scana probleme de matematică și pentru a le rezolva aproape instantaneu

Explică în mod clar fiecare pas din procesul de soluție vizual

Versiune complet gratuită disponibilă cu upgrade-uri plătite

Pro-uri:

Economisește masiv timpul petrecut de profesori în revizuirea manuală a lucrărilor elevilor

Permite elevilor să-și verifice în mod independent propriile lucrări și să identifice erorile

Aplicabil pentru o gamă largă de niveluri de matematică, de la aritmetică la calcul

Contra:

Poate permite elevilor să evite ei înșiși gândirea profundă la probleme

În prezent oferă opțiuni limitate pentru a personaliza experiența de învățare

2. Desmos – Calculator grafic interactiv online și activități

Desmos este un calculator grafic online puternic, gratuit, cu capabilități robuste de vizualizare interactivă, ideal pentru promovarea învățării conceptuale virtuale a matematicii. De asemenea, permite profesorilor să creeze cu ușurință activități de matematică digitală și să monitorizeze progresul elevilor. Desmos își propune să ajute fiecare elev să învețe matematica și să iubească învățarea matematicii prin explorare și vizualizare interactivă. A fost fondat de o echipă care include dezvoltatori principali din spatele software-ului de matematică GeoGebra de pionierat. Calculatorul grafic Desmos oferă un spațiu de lucru digital extrem de intuitiv și receptiv, care permite trasarea și manipularea rapidă a funcțiilor utilizând introducerea tactilă sau mouse-ului.

Elevii pot deplasa, mări și explora grafice fluid pentru a dezvolta intuiții puternice despre conceptele matematice și reprezentările lor vizuale. Calculatorul este, de asemenea, capabil să gestioneze expresii matematice simbolice și cantități derivate, cum ar fi pante, linii tangente, integrale și intersecții. Acest lucru permite abordarea unor probleme mai avansate. Pentru profesori, Desmos oferă un generator de activități simplu pentru a crea lecții de matematică aliniate la standarde, chestionare, teme și multe altele. Profesorii pot distribui activități digital și pot vizualiza răspunsurile și lucrările elevilor agregate în timp real. Acest lucru permite monitorizarea angajamentului și a progresului atât în timpul învățării în persoană, cât și la distanță.

Caracteristici cheie:

Calculator grafic cu grafice, diagrame și geometrie extrem de interactive

Creați și atribuiți digital activități de matematică online interactive

Tabloul de bord al profesorilor care oferă analize pentru curs și elevi.

Pro-uri:

Excelent pentru promovarea învățării și explorării vizuale conceptuale

Foarte ușor pentru profesori să creeze conținut matematic captivant, aliniat la standarde

Monitorizați munca și progresul elevilor în timp real

Contra:

Focalizarea puternică asupra graficelor o limitează pentru subiecte mai ample de matematică conceptuală

student preocupări privind confidențialitatea datelor datorită faptului că este terță parte

3. GeoGebra – Vizualizare și explorare matematică și STEM

Geogebra este un instrument gratuit, multi-platformă, care combină în mod unic geometria dinamică, algebră, foi de calcul, grafice, statistici, algebră computerizată și instrumente de calcul într-o singură aplicație coerentă. Acest lucru îl face extrem de valoros pentru vizualizarea interactivă STEM, explorare și instruire la distanță. GeoGebra a fost creat de profesorul de matematică Markus Hohenwarter pentru a ajuta studenții să dezvolte un concept conceptual și mai profund. înțelegere vizuală de matematică și conexiunile sale în diferite ramuri precum geometria, algebra și calculul. Software-ul este folosit de peste 100 de milioane de utilizatori din întreaga lume din 195 de țări.

Platforma combină puterea analitică a sistemelor de algebră computerizată, calculatoare grafice, foi de calcul și diagrame dinamice într-un singur instrument ușor de utilizat. Acest lucru permite elevilor să construiască, să manipuleze, să vizualizeze și să analizeze în mod activ obiecte matematice cum ar fi ecuații, construcții geometrice, grafice, date din foile de calcul, statistici și multe altele. Rezultatele se actualizează dinamic în timp real. Deși GeoGebra are o curbă de învățare semnificativă, profunzimea și lățimea sa de neegalat, combinate cu interfața vizuală intuitivă, creează un mediu captivant pentru ca elevii să-l câștige. experiență interactivă în domenii precum algebră, geometrie, calcul, statistică și multe altele.

Caracteristici cheie:

Instrumente puternice, strâns integrate pentru geometrie, algebră, foi de calcul, grafice, matematică 3D, CAS etc.

Aplicații ușor de utilizat, disponibile pe web, tabletă, telefon

Platformă comunitară încorporată pentru partajarea conținutului și sarcini

Pro-uri:

Mod foarte captivant pentru elevi de a explora în mod activ conceptele matematice vizual

Aplicațiile multiplatformă funcționează fără probleme pe toate dispozitivele studenților

Conține activități și evaluări prestabilite plus partajarea conținutului

Contra:

Curbă semnificativă de învățare pentru a stăpâni o gamă completă de capabilități

Funcțiile de colaborare mai avansate necesită o versiune plătită

ACTIVITĂȚILE EXTRAȘCOLARE- VOLUNTARIAT PENTRU EDUCAȚIE

Profesor Moroșan Elena Mihaela
Centrul Școlar de Educație Incluzivă Suceava

Activitățile extrașcolare au rolul de a dezvolta competențele sociale, lucrul în echipă, colaborarea și comunicarea în rândul copiilor, integrarea în grup, spiritul de inițiativă, toleranța față de ideile celorlalți, deprinderea de a-și susține cu argumente punctul de vedere și de a critica constructive, toate fiind atribute necesare oricărui om pentru reușita în viață.

Cele mai plăcute activități extrașcolare pentru copii sunt serbările cu tematică diversă, expozițiile cu lucrări realizate chiar de ei, vizitele la zoo, la grădina botanică, la muzee, excursii tematice, concursuri școlare, carnaval, întreceri sportive, activități de plantare și îngrijire a spațiului verde sau chiar flashmob-uri.

Avantajele participării la activitățile extrașcolare:

▪ participarea la activităţi extraşcolare se asociază cu o rată mai mare de frecvenţă a cursurilor şi cu o scădere a ratei abandonului şcolar, prin faptul că motivează elevii să vină la şcoală şi să nu abandoneze cursurile;

▪ activităţile extraşcolare au un impact pozitiv asupra dezvoltării psihologice a elevilor implicaţi în acestea, pentru că promovează activităţi care valorizează toate aspectele personalităţii copiilor, susţine dezvoltarea stimei de sine şi a autovalorizării, promovează dezvoltarea aptitudinilor şi intereselor de cunoaştere a elevilor;

▪ participarea la activităţi extraşcolare se asociază cu scăderea manifestărilor de violenţă în spaţiul şcolii, prin faptul că au un puternic caracter prosocial;

▪ participarea la activităţi extraşcolare se asociază cu o implicare mai amplă a părinţilor în viaţa şcolii.

Exemple de activități extrașcolare:

▪ activităţi prosociale, referitoare la voluntariat;

▪ activităţi sportive de echipă;

▪ activităţi de organizare a şcolii (de exemplu, consiliul elevilor);

▪ activităţi artistice (piese de teatru, coruri, serbări şcolare);

▪ cluburi şcolare;

Putem desfășura și alte activități extraşcolare cum ar fi excursii şi vizite la muzee, vizionarea de filme sau piese de teatru, vizite la instituţii publice, excursii la obiective de interes ştiinţific sau comunitar, vizite la alte unităţi de învăţământ, serbări şcolare şi alte activităţi artistice, activităţi sportive, activităţi literare, activităţi ce vizează protecţia mediului, etc.

Participarea la activităţile extraşcolare contribuie în mod semnificativ la dezvoltarea cognitivă, relaţională, afectivă a elevilor. Achiziţiile dobândite în contextele de învăţare din activităţile extraşcolare le pot servi elevilor ca suport pentru învăţare în activităţile de la clasă, motiv pentru care participarea (activă) la activităţile extraşcolare ar trebui valorificată, dar şi încurajată în permanenţă. Mai mult, valorificarea experienţei dobândite în cadrul activităţilor extraşcolare în activităţile de la clasă ar constitui un stimul major pentru o implicare şi mai bună a elevilor în cadrul acelor acţiuni, pentru creşterea spiritului de iniţiativă a acestora. Elevii valorizează foarte mult activităţile extraşcolare în învăţare, înţeleg importanţa acţiunilor nonformale desfăşurate în şcoală pentru propria lor dezvoltare.

Toate activităţile desfășurate în afara clasei și a școlii trebuie pregătite cu reponsabilitate, deoarece activitățile școlare constituie doar una din componentele unei educații de calitate. Activitățile extracurriculare sunt necesare întrucât ele completează și prelungesc procesul de învățământ în afara clasei și a școlii, valorificându-se astfel toate tipurile de educație: formală, informală și nonformală.

În sistemul de învăţământ românesc, cadrul activităţii educative şcolare şi extraşcolare constituie spaţiul capabil de a răspunde provocărilor societăţii actuale, în sensul în care conceperea flexibilă a acesteia permite o continuă actualizare a conţinutului învăţării şi a metodelor didactice centrate pe elev, precum şi o monitorizare şi evaluare de calitate a rezultatelor învăţării.

Pentru a stimula dezvoltarea cognitivă, spirituală, interpersonală şi socială, activitatea educativă şcolară şi extraşcolară are mereu în atenţie nevoia de adaptare la cerinţele individuale, diverse ale tuturor copiilor, la interesele de cunoaştere şi potenţialul lor.

Prin satisfacerea dorinţelor şi intereselor de cunoaştere a tinerilor, sistemul educaţional va deveni centru resursă de dezvoltare a comunităţii locale.

Ca efecte majore ale acestui tip de educaţie, se pot menţiona:

▪ creşterea calităţii actului educaţional şi a rezultatelor învăţării;

▪ proiectarea activităţilor educative extracurriculare ca aplicaţii concrete a cunoştinţelor acumulate şi a abilităţilor şi competenţelor formate în cadrul obiectelor de studiu;

▪ stimularea interesului elevilor şi a cadrelor didactice de a se implica în proiecte şi programe educative curriculare, extraşcolare şi extracurriculare la nivelul fiecărei unităţi de învăţământ;

▪ stimularea şi multiplicarea iniţiativelor tinerilor în dezvoltarea vieţii comunităţii şcolare/comunităţii;

▪ reducerea procentului fenomenelor antisociale, a abandonului şi absenteismului şcolar;

▪ creşterea ratei promovabilităţii şcolare;

▪ asigurarea şanselor egale de dezvoltare personală;

▪ ridicarea calităţii resursei umane din sistemul educaţional;

BIBLIOGRAFIE :

● Cernea, Maria, *Contribuţia activităţilor extracurriculare la optimizarea procesului de învăţământ*, în “ Învăţământul primar“ nr. 1 / 2000, Ed. Discipol, Bucureşti;

● Cosmovici, Andrei, Iacob, Luminiţa coord. , (2008), *Psihologie şcolara*, Ed.Polirom, Iaşi

● Ionescu, M., Chiş, V., *Mijloace de învăţământ şi integrarea acestora în activităţile de instruire şi autoinstruire*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001

IMPORTANȚA EDUCAȚIEI INCLUZIVE

Prof. Alina Mihăilescu
Colegiul Național de Informatică *Matei Basarab* Rm.Vâlcea

Crearea unor parteneriate între şcoală, familie şi comunitate dar şi între diverse instituţii şcolare, presupune succesul elevilor la şcoală şi mai târziu în viaţă. Atunci când părinţii, elevii şi ceilalţi membri ai comunităţii se consideră unii pe alţii parteneri în educaţie, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcţioneze. „Unde-s mulţi, puterea creşte” spune învăţătura populară şi numai prin unirea efortului părinţilor, cadrelor didactice, a şcolii şi a comunităţii se poate face o mai bună integrare a copiilor cu CES. Asistenţa psihopedagogică specifică acordată acestor elevi este şi ea foarte importantă. Aceasta se realizează de către psihopedagog, profesor itinerant, consilier şcolar, ca şi de alţi profesionişti (inclusiv medici) sau de echipe de intervenţie multidisciplinară. Există, în principal, două etape importante în modificarea comportamentelor: observarea sistematică a comportamentelor în cauză, inclusiv a faptelor care precedă şi a celor care urmează; ascultarea activă – angajarea într-o relaţie de parteneriat cu copilul – este foarte importantă mai ales la vârsta preşcolară şi şcolară mică; manipularea acestor conduite şi evenimente în scopul obţinerii conduitei dezirabile.

Este evident că nu există „reţete” pentru integrarea copiilor cu CES în învăţământul de masă. Cei care manifestă deschidere pentru integrarea acestora vor găsi şi strategiile potrivite. Fiecare copil are dreptul la educaţie şi merită să i se acorde o şansă. Învăţând împreună, copiii învaţă să trăiască împreună, să se accepte şi să se ajute la nevoie. Subtilele devieri de la normele fireşti, constituie bariere puternice, care împiedică derularea procesului de integrare în învăţământul de masă a copiilor cu deficienţe mintale şi/sau tulburări de comportament. Se impune, în această situaţie, renunţarea, cât mai curând, la inerţia instalată în activitatea educaţională, culturală şi socială în care sunt antrenaţi atât copiii cu deficienţe, cât şi familiile lor.

Profesorul poate folosi în procesul de predare-învăţare-evaluare diverse strategii şi intervenţii utile: în primul rând trebuie să ţină cont de crearea unui climat afectiv-pozitiv. Stimularea încrederii în sine şi a motivaţiei pentru învăţare, încurajarea sprijinului şi cooperării din partea colegilor, formarea unei atitudini pozitive a colegilor, încurajarea independenţei şi creşterea autonomiei personale sunt aspecte semnificative de care cadrul didactic trebuie să ţină cont în vederea facilitării integrării şcolare a acestor copii. Este foarte important ca noi, cadrele didactice, să le încurajăm eforturile, să îi sprijinim, să îi apreciem pozitiv în realizarea sarcinilor şcolare, fără a crea dependenţă.

Învăţământul incluziv presupune ca tinerii şi copiii cu dizabilităţi şi ceilalţi, fără probleme, să înveţe în instituţiile de învăţământ având sprijinul corespunzător. Indiferent de deficienţa sau dificultatea de învăţare, copiii au un rol de jucat în societate după terminarea şcolii. Minorii cu dizabilităţi au drepturi egale cu ceilalţi, o educaţie separată ar duce la marginalizare şi discriminare împiedicând formarea, împlinirea de sine şi afirmarea personalităţii.

Diminuarea prejudecăţilor se poate face prin identificarea şi caracterizarea atitudinilor etnice şi rasiale ale copiilor şi descoperirea modului în care ele pot fi modificate în procesul de instruire.

Investigând universul fiinţei umane, cadrele didactice se confruntă cu o mare diversitate, care constă în aceea că, sunt puse în situaţia de a căuta mereu noi soluţii la problemele ridicate de copiii care trec pragul grupelor/ claselor din instituţiile de învăţământ.

Copiii cu cerinţe educative speciale fac parte din societatea noastră, aceştia mai mult decât ceilalţi copii au nevoie de o permanentă socializare şi colaborare cu alţi copii pentru asigurarea integrării sociale a lor. Prin contactul direct cu elevii din alte instituţii şcolare şi prin participarea alături de ei la diverse activităţi se realizează diminuarea izolării şi înlăturarea, în mare măsură, a tendinţelor de agresivitate, contribuind la îmbunătăţirea modului lor de viaţă. Tendinţa de a crea şi sprijini cadrul necesar integrării sociale a copiilor cu dizabilităţi este cu cât mai activă, cu atât mai eficientă, argumentul suprem constituindu-l beneficiile psihosociale ale incluziunii, aceasta facilitând asumarea de roluri sociale proprii în comunitate şi stabilirea de relaţii sociale.

Există multe provocări in spațiul educativ românesc. O astfel de provocare, menită să insereze un echilibru între idealul educațional și idealul social, este reprezentat de educația integrată a copiilor cu CES, cu asigurarea unor resurse și modalități de intervenție și de sprijin. Pentru cadrele didactice din unitățile integratoare, implicațiile majore se structurează pe cel puțin trei direcții principale: schimbarea atitudinii, perfecționarea/ dezvoltarea profesională și modificarea practicii la grupă.

Folosirea frecventă a sistemului de recompense, laude, încurajări, întărirea pozitivă, astfel încât să fie încurajat şi evidenţiat cel mai mic progres, centrarea învăţării pe activitatea practică nu sunt de neglijat când vorbim despre copii cu CES. De cele mai multe ori, când lucrăm cu elevi cu cerinţe educative speciale, ne gândim la sarcini împărţite în etape mai mici, realizabile, la folosirea învăţării afective, la adaptarea metodelor şi mijloacelor de învăţare, evaluare, dar şi la sprijinirea elevului să devină membru al unui grup. Este bine să organizăm activităţi de grup care să stimuleze comunicarea şi relaţionarea interpersonală (jocuri, excursii, activităţi extraşcolare, activităţi sportive, de echipă), să îi sprijinim emoţional, să folosim un limbaj simplu, accesibil elevului şi nivelului lui de înţelegere. Aşezarea în prima bancă a elevilor cu deficienţe de vedere, îmbunătăţirea calităţii iluminării, adecvarea materialelor didactice sunt aspecte pe care profesorul nu le omite când lucrează cu astfel de copii. Poziţia profesorului trebuie să fie astfel încât fiecare elev să-l poată vedea, iar în dialogul profesor-

elev, profesorul să vorbească stând numai cu faţa spre elevi. O altă perspectivă ce nu poate fi omisă de către cadrul didactic este aşezarea copiilor cu hiperactivitate şi deficit de atenţie în primele banci, astfel încât să nu le distragă atenţia restul colectivului şi să fie aşezaţi în apropierea elevilor care sunt acceptaţi de colectiv ca modele pozitive. Încurajarea oricărei tentative de comunicare, indiferent de natura ei este importantă. Profesorul trebuie să fie ferm, consecvent, să folosească înţelegerea şi calmul ca modalitate de stingere a manifestării agresive a elevului, să fie comentată acţiunea elevului şi nu personalitatea lui. Este indicat ca profesorul să aprecieze limita de suportabilitate a elevului (să nu-l jignească sau umilească), să folosească o mimică binevoitoare şi o atitudine deschisă (să nu încrucişeze braţele şi să nu încrunte privirea).

Într-o abordare incluzivă, toţi elevii trebuie consideraţi la fel de importanţi, fiecăruia să îi

Bibliografie

1. Dumitru G.; Bucurei C.; Cărăbuţ C., „Integrarea elevilor cu cerinţe educative speciale”, Timişoara, EdituraMirton, 2006.

2. Cucoş, C.,“Pedagogie”,Iaşi, EdituraPolirom, 2006.. 3. Tomşa, G., Consiliere şcolară, Credis, Bucureşti, 2000.

VOLUNTARIATUL – MODALITATE PRACTICĂ DE A SPRIJINI INCLUZIUNEA

Prof. Ciorbă Pavel-
Liceul Tehnologic „Victor Frunză” Râmnicu Sărat

Într-o lume diversă, unde diferențele de gen, cultură, etnie sau statut socio-economic sunt evidente, nevoia de incluziune devine mai importantă ca niciodată. În acest context, voluntariatul se dovedește a fi un instrument esențial pentru promovarea unei societăți echitabile, în care fiecare individ are șansa de a contribui și de a beneficia de oportunități egale.

Ce înseamnă voluntariatul

Voluntariatul este o activitate prin care oamenii își oferă timpul, energia și cunoștințele în beneficiul altor persoane sau al comunității, fără a aștepta o recompensă materială. Această formă de implicare socială este fundamentată pe altruism, solidaritate și dorința de a face o schimbare pozitivă. În contextul incluziunii sociale, voluntariatul devine o unealtă esențială pentru a aduce laolaltă persoane din medii diverse, promovând respectul reciproc și egalitatea.

Ce înseamnă o lume incluzivă

O lume incluzivă este aceea în care toți oamenii, indiferent de gen, rasă, vârstă, religie sau capacitate, au șanse egale să participe la viața socială, economică și culturală. Nu este doar o teorie idealistă, ci o necesitate practică pentru progresul societății. Într-o astfel de lume, diferențele sunt celebrate, nu judecate, iar fiecare voce este ascultată și respectată. Totuși, crearea unei astfel de lumi necesită eforturi susținute, iar voluntariatul este una dintre cele mai eficiente căi de a aduce schimbarea.

O lume incluzivă nu poate fi construită fără acțiuni concrete. Fiecare mână întinsă către o persoană aflată în nevoie devine o punte între marginalizare și participare, între excludere și acceptare.

De ce avem nevoie de incluziune

Incluziunea socială presupune eliminarea barierelor care împiedică oamenii să participe pe deplin la viața comunității. Aceasta nu înseamnă doar acceptarea diversității, ci și integrarea activă a tuturor indivizilor în procesul de dezvoltare socială, indiferent de vârstă, gen, etnie, religie sau dizabilități.

Incluziunea este esențială pentru a construi o societate echitabilă, în care fiecare individ are șansa de a-și atinge potențialul. Excluderea socială duce la inegalități, tensiuni sociale și pierderea talentelor valoroase.

Prin promovarea incluziunii:
- asigurăm șanse egale pentru toți
- consolidăm coeziunea socială
- reducem discriminarea și stereotipurile

Într-o societate perfectă, toți membrii ar trebui să beneficieze de oportunități egale. Totuși, în realitate, mulți dintre noi se confruntă cu marginalizare, discriminare sau izolare. Aici intervine voluntariatul, oferind o soluție practică și umană pentru construirea unei lumi în care nimeni nu este lăsat în urmă.

Cum contribuie voluntariatul la incluziune

Voluntariatul reprezintă o formă concretă de solidaritate, bazată pe dăruire și empatie. Prin implicarea în activități voluntare, oamenii au șansa de a înțelege mai bine nevoile celor din jur și de a reduce barierele care îi separă. Fie că este vorba despre sprijinirea persoanelor cu dizabilități, integrarea refugiaților sau ajutorul acordat copiilor din medii defavorizate, voluntarii contribuie direct la o societate mai incluzivă.

Un exemplu relevant este voluntariatul în centrele pentru persoane cu dizabilități. Aici, „inimile deschise” ale voluntarilor le oferă acestor persoane sprijinul emoțional de care au nevoie, în timp ce „mâinile întinse” creează oportunități pentru dezvoltare personală și profesională. Prin acțiuni mici, dar semnificative, voluntarii demonstrează că fiecare individ are valoare și poate contribui la binele comun.

Prin natura sa, voluntariatul facilitează interacțiuni între oameni din medii diferite. Această interacțiune reduce stereotipurile și prejudecățile, promovând o mai bună înțelegere și respect reciproc.

Voluntariatul oferă soluții practice pentru integrarea grupurilor vulnerabile în societate. Exemplele include:

- ***sprijinirea educației pentru toți***. Voluntarii pot oferi meditații gratuite sau programe de alfabetizare pentru copii și adulți din comunități dezavantajate. Proiectele de voluntariat, cum ar fi cele care susțin accesul la educație pentru copiii din medii defavorizate, au un impact profund. Prin oferirea de mentorat sau de resurse educaționale, voluntarii contribuie la spargerea ciclurilor de sărăcie și la crearea de oportunități egale pentru toți copiii.
- ***proiecte pentru persoane cu dizabilități***. Organizarea de evenimente care să promoveze accesibilitatea și integrarea lor în activități sociale și profesionale. Participarea la proiecte de sprijin pentru persoanele cu dizabilități ajută voluntarii să înțeleagă nevoile și provocările cu care aceste persoane se confruntă. În același timp, beneficiarii se simt valorizați și încurajați să participe activ în comunitate. Astfel, actul de voluntariat creează o dublă transformare: atât pentru cei care oferă ajutor, cât și pentru cei care îl primesc.
- ***integrarea refugiaților***. Voluntarii pot oferi sprijin pentru învățarea limbii, acces la servicii esențiale sau orientare culturală. În aceste inițiative, voluntarii nu doar oferă suport material, ci și creează un mediu de acceptare și prietenie, ajutând refugiații să-și reconstruiască viețile într-o comunitate nouă.

Gesturi precum predarea limbii locale, sprijinirea copiilor în școli sau organizarea de evenimente culturale sunt mărturii ale unor mâini întinse care aduc speranță.

- ***combaterea sărăciei.*** Distribuirea de alimente, haine și alte resurse necesare familiilor vulnerabile.
- ***ajutorarea persoanelor fără adăpost***. Distribuirea de alimente, haine sau suport psihologic pentru cei aflați în dificultate.

Beneficiile voluntariatului:

Beneficiile voluntariatului sunt multiple și au un impact atât asupra beneficiarii voluntariatului, voluntarului, cât și asupra comunității:

Pentru beneficiarii voluntariatului:

- sprijin emoțional
- resurse materiale
- oportunități pentru dezvoltare personală și profesională

Pentru voluntari:

- dezvoltarea personală. Voluntarii învață noi abilități, cum ar fi comunicarea, leadershipul și lucrul în echipă.
- creșterea empatiei. Interacțiunea cu oameni din medii diferite îi ajută pe voluntari să înțeleagă mai bine nevoile celorlalți.
- satisfacția personală. Să știi că ai contribuit la binele altora este o sursă importantă de împlinire.

Pentru comunitate:

- acces la sprijin direct pentru cei vulnerabili.
- îmbunătățirea coeziunii sociale prin participarea cetățenilor la soluționarea problemelor commune.
- consolidarea relațiilor interumane și a sentimentului de apartenență.

Cum promovăm voluntariatul prin incluziune

Pentru a promova voluntariatul ca mijloc de incluziune, este necesar să:

- ***sensibilizăm comunitatea*** cu privire la importanța incluziunii și a solidarității.
- ***organizăm campanii*** care să încurajeze participarea activă a persoanelor din diverse medii.
- ***campanii de conștientizare*** prin organizarea de evenimente și promovarea pe rețele sociale pentru a atrage atenția asupra nevoii de incluziune.
- ***dezvoltăm proiecte adaptate*** nevoilor grupurilor vulnerabile, implicând direct membrii acestora. Dezvoltarea de programe specifice, cum ar fi mentoratul pentru tinerii din medii dezavantajate sau cursuri de formare pentru persoane fără loc de muncă.
- ***creăm parteneriate*** între organizații non-guvernamentale, instituții publice și companii pentru a sprijini inițiativele de voluntariat.

Este esențial să recunoaștem că voluntariatul nu presupune întotdeauna resurse financiare, ci mai ales timp, energie și o atitudine pozitivă. O simplă vizită la un azil de bătrâni, o oră de mentorat pentru un copil defavorizat sau participarea la proiecte de ecologizare sunt gesturi care contribuie la o lume mai bună.

Voluntariatul este mai mult decât o activitate – este un act de solidaritate, o cale de a îmbunătăți viețile altora și de a crea legături între oameni. Într-o societate incluzivă, fiecare voce contează, iar fiecare contribuție are un impact. Prin implicarea noastră, putem construi împreună un viitor mai echitabil, în care diversitatea este o resursă, nu o barieră.

ENERGIA EOLIANĂ

Prof. Andronescu Cristina

Colegiul Tehnic “Mircea Cristea” , Braşov

Coordonatele actuale ale vieţii cotidiene impun abordarea în şcoală, alături de alte elemente de educaţie, şi probleme legate de educaţia pentru calitatea mediului înconjurător. Astfel se evidenţiază prioritatea majoră a noastră, a tuturor, de a cunoaşte, proteja şi conserva mediul de viaţa, conservarea naturii devenind eficientă şi reală numai atunci când aceasta va face parte integrantă din filosofia şi comportamentul nostru.

Ne aflăm într-un moment al istoriei în care trebuie să orientăm acţiunile noastre, meditând în mai mare măsură la repercusiunile asupra mediului. Aprofundând cunoştinţele elevilor şi chiar şi pe ale noastre, ale cadrelor didactice, şi acţionând cu mai multă înţelepciune, putem asigura pentru noi înşine şi pentru posteritate condiţii de viaţă mai bune într-un mediu înconjurător mai bine adaptat la nevoile şi aspiraţiile umanităţii.

Acest material conţine o scurta prezentare a energiei eoliene ca forma de energie regenerabilă.

Morile de vânt au fost primele care au utilizat puterea vântului; apariţia lor datează din sec. al-VII-lea in Persia (actualul Iran). In Europa prima atestare a unei mori de vânt se referea la cea din Suffolk, Anglia . Morile pe piloni au fost dezvoltate in secolul al XVI– lea , in Olanda pentru a drena apa de pe câmp. In secolul al XX–lea vântul era deja folosit pentru a produce electricitate .

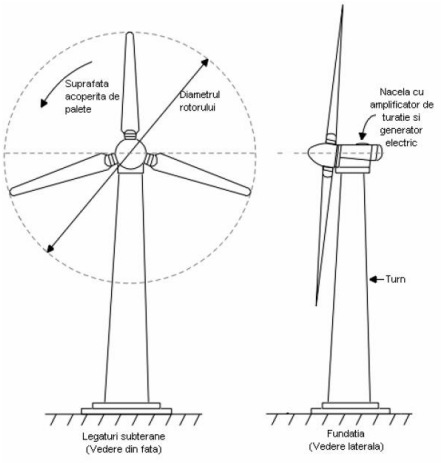
Vântul este provocat de încălzirea neuniformă a suprafeţei pământului. Căldura absorbită de către pământ sau apă este transferată neuniform aerului, rezultând diferenţe de temperatură, densitate si presiune. Aceste diferenţe conduc la apariţia unor forţe care determină deplasarea aerului. Conform principiilor mecanicii fluidelor, aerul se deplasează pe glob de la o zonă cu presiuni mari către zone cu presiuni mai mici.

La scară globală, diferenţa de temperatură dintre tropice şi poli conduce la apariţia vântului, acţionând ca un gigantic schimbător de căldură care împiedică o creştere şi mai mare a temperaturii ecuatorului şi o scădere şi mai accentuată a temperaturii polilor. La o scară mult mai mică, diferenţele de temperatură dintre pământ şi mare şi dintre munţi şi văi creează deseori brize puternice. Direcţia şi viteza vântului sunt şi ele afectate de factori precum rotaţia Pământului, caracteristicile topografice locale şi „rugozitatea” pământului.

Vântul este transformat in electricitate cu ajutorul turbinelor eoliene care pot fii amplasate individual sau grupate sub forma unor ferme eoliene . Instalările se pot face pe sol sau, din ce in ce mai mult, in largul mărilor , sub forma unor ferme eoliene offshore.

Descrierea turbinelor eoliene

În figură se prezintă un sistem tipic de turbină eoliană cu ax orizontal

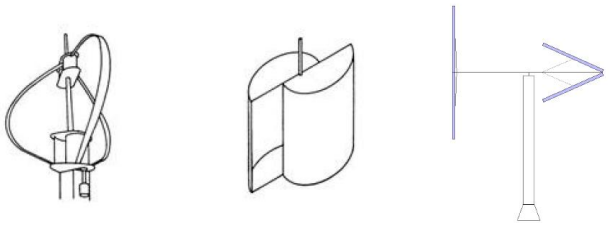

Aero-generatorul utilizează energia cinetica a vântului pentru a antrena arborele rotorului; aceasta este transformată în energie mecanică, care la rândul ei este transformată în energie electrică de către generatorul cuplat mecanic la turbina eoliană.

Deşi nu există un standard de clasificare al subsistemelor turbinelor eoliene, componentele care apar în figură ar putea fi împărţite în patru subsisteme de bază:

Fig. 1 *Schema turbinei eoliene*

1. un rotor, având de regulă două sau trei pale, un butuc pe care palele se ataşează de arbore pentru turbinele eoliene care funcţionează cu viteze mici şi, în unele scheme, un sistem de legătură hidraulic sau mecanic pentru a permite înclinarea totală sau doar parţială a palelor;

Darrieus (de forma Troposkien) Savonius cu geometrie variariabila

Fig . 2*: **Diferite tipuri de rotoare cu ax vertical***

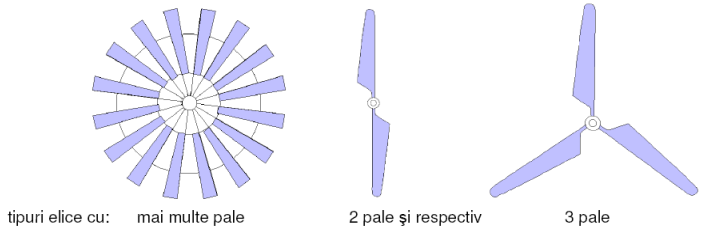

Fig . 3 ***Tipuri de elice***

2. o nacelă, care include, în general, o cutie de viteze şi un generator, tije şi aparate de cuplare, o carcasă pentru întreaga nacelă şi, în multe scheme, o frâna cu disc şi un sistem de deviere;

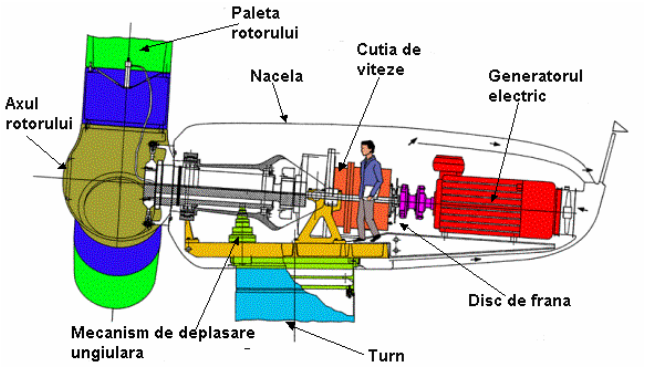

Fig . 4 *Reprezentare schematica a nacelei turbinei eoliene*

3. un pilon şi fundaţia care susţine rotorul şi nacela;

Fig . 5 *Fotografii cu turbine eoliene cu pilon tubular fix (în stânga) si cu zabrele fixe (în dreapta)*

4. controler şi cabluri electrice, instrumente pentru monitorizare şi control.

Succesiunea evenimentelor în cadrul generării energiei electrice eoliene este:

a. Vântul interacţionează cu rotorul turbinei eoliene şi se produce un moment de rotaţie.

b. Frecventa de rotaţie relativ mica a rotorului este mărită prin intermediul unei cutii de viteze, iar arborele de ieşire din cutia de viteze roteşte un generator.

c. Curentul electric produs de generator trece prin controlerul turbinei eoliene, prin circuitele de frânare şi îi este ridicat nivelul tensiunii la o valoare intermediara de către un transformator.

d. Sistemul local de cabluri livrează curentul electric transformatorului amplasamentului prin intermediul comenzilor turbinei eoliene şi a sistemului de frânare a circuitului care ridica tensiunea la valoarea reţelei.

e. Reţeaua transporta curentul electric până în amplasamentul în care se găseşte consumatorul.

f.Substaţiile de transformare reduc tensiunea la valorile necesare pentru uz casnic sau industrial, iar prin reţelele de joasă tensiune se livrează energie electrică către locuinţe, birouri, fabrici etc.

Stabilirea resurselor eoliene ale unui potenţial amplasament este esenţială pentru estimarea energiei electrice posibil a fi generată de către turbina eoliană. Cunoscând această valoare, se poate trece la o evaluare economică preliminară. Resursa de vânt este puternic influenţată de către topografia pământului şi de distanţa de la cursurile mari de apă. Pe terenuri deluroase, resursa este mai mare în

vârful dealurilor sau în văile unde vântul este ghidat printre doua dealuri. Partea de sub deal are resurse eoliene mult mai mici.

Obstacolele existente, cum sunt copacii sau clădirile, trebuie luate în considerare ca factori perturbatori şi ca umbre de vânt. O turbină eoliană poate funcţiona pentru mai mult de 20 de ani, aşa că plantaţiile de pomi şi dezvoltările ulterioare în acea zonă pot avea impact asupra resurselor de vânt disponibile.

Pentru a cunoaşte exact resursele vântului dintr-un anumit loc este necesar să se monitorizeze viteza vântului şi direcţia lui cu ajutorul unei instalaţii meteorologice.Un anemometru înregistrează viteza vântului, iar o morişca de vânt îi înregistrează direcţia.

Puterea teoretică extrasă de către o turbină eoliană este dată de ecuaţia :

$$P = c_p \cdot \eta \cdot \frac{\rho}{2} \cdot v^3 \cdot A \quad ,$$

unde c_p - coeficient de putere (aprox. 0,5)

η - randament mecanic / electric

ρ - densitatea aerului

v - viteza vântului

A - aria cercului descris de elice

Evident, sistemele eoliene nu produc energie in toate cele 8760 de ore dintr-un an (vântul nu suflă continuu) şi chiar in perioadele in care turbina produce energie, nu o face mereu la putere maximă.

Impactul pe care turbinele eoliene îl au asupra mediului este mic in comparaţie cu alte surse neregenerabile de producere a energiei electrice .

Folosirea energiei şi impactul său asupra mediului care conduce la schimbări climatice poate fi considerată ca parte a educaţiei cetăţeneşti sau a geografiei, sau a unei ştiinţe ca biologia, fizica sau chimia. Convertirea surselor regenerabile de energie în căldură utilă sau electricitate este întotdeauna legată şi de ceea ce poate fi făcut la nivel micro în propria casă.

Bibliografie

[1] Le Gourieres, D: *Wind Power Plants, Theory and Design*. Pergamon Press, Oxford ,1982

[2] Spera, David A (Ed): *Wind Turbine Technology*. ASME Press, New York 1994

[3] *Wind Energy – The Facts. An analysis of Wind Energy in the EU 25* (2004),

[4]***EWEA (European Wind Energy Association) http://www.ewea.org/

[5]***Danish Wind Industry http://www.windpower.org/

[6]***BWEA (The British Wind Energy Association) http://www.bwea.org/

Rolul educației incluzive în societatea modernă

Horoba Luminița
Liceul Teoretic „Nicolae Bălcescu „
Cluj-Napoca

Educația incluzivă joacă un rol esențial în societatea modernă, promovând egalitatea, diversitatea și dezvoltarea unui mediu de învățare accesibil tuturor.

Educaţia incluzivă constă în extinderea rolului unei organizaţii şcolare, pentru a răspunde diversităţii grupurilor de elevi, în special a celor cu probleme educaţionale speciale, a celor proveniţi din medii defavorizate, marginalizate sau private de actul educaţional, dintr-un motiv sau altlul. Conceptul care stă la baza educaţiei incluzive are ca scop principiul egalităţii de şanse sau egalitate în ceea ce presupune dreptul la o educaţie egală, pentru toţi copiii, indiferent de mediul social sau cultural din care aceştia provin, indiferent de înclinaţiile religioase pe care le au, etnie sau de limba pe care o vorbesc.

Această diversitate pe care cadrele didactice o întâlnesc permanent în activitatea didactică, îi pune în situaţia, de cele mai multe ori extrem de dificilă, de a căuta permanent soluţii absolut necesare unei adaptabilităţi generale şi în beneficiul educabililor.

Totodată, pentru a putea oferi ajutorul necesar integrării şi formării acestor categorii de elevi, atunci când nu găsim soluţiile cele mai eficiente, este moral şi profesional să cerem ajutorul unor instituţii specializate şi abilitate în acest sens şi care pot concretiza prin experienţe şi bune practici procesul total sau parţial de integrare a unor astfel de categorii de elevi speciali, dar egali.

Astfel,educația incluziva are cateva roluri importante în societatea modernă:

1. Egalitatea de șanse

Egalitatea de șanse reprezintă conceptul conform căruia toate fiinţele umane sunt libere să-şi dezvolte capacităţile personale şi să aleagă fără limitări impuse de roluri stricte. Egalitatea de şanse are la baza asigurarea participării depline a fiecărei persoane la viața economică și socială, fără deosebire de origine etnică, sex, religie, vârstă, dizabilități etc. Şcoala este leagănul copilăriei în care toate speranţele pot deveni realitate dacă cei care iau parte la activităţile de învăţare, pofesori şi elevi, conştientizează diversitatea şi complexitatea naturii umane .

Educația incluzivă asigură acces egal la educație pentru toți copiii, indiferent de dizabilități, origine etnică, statut socio-economic sau alte diferențe. Astfel, contribuie la reducerea inegalităților și la construirea unei societăți mai echitabile.

2. Dezvoltarea empatiei și a respectului pentru diversitate

Prin integrarea tuturor elevilor într-un mediu comun, copiii învață să accepte și să respecte diferențele dintre oameni. Acest lucru contribuie la formarea unor adulți toleranți, empatici și deschiși.

3. Creșterea coeziunii sociale

Educația incluzivă ajută la depășirea barierelor sociale, culturale și economice, contribuind la crearea unei societăți mai unite și mai armonioase.

4. Dezvoltarea abilităților diverse

Elevii dintr-un mediu educațional incluziv își dezvoltă abilități precum comunicarea, colaborarea și rezolvarea problemelor într-un cadru divers, ceea ce le oferă un avantaj în lumea modernă.

5. Reducerea stigmatizării și a discriminării

Prin integrarea copiilor cu nevoi speciale sau din medii defavorizate în clase obișnuite, educația incluzivă contribuie la diminuarea prejudecăților și a stereotipurilor.

De-a lungul timpului, maniera de integrare a copiilor cu dizabilități în sistemul educațional românesc s-a modificat semnificativ. Dacă în urmă cu aproximativ două decenii acești copii erau școlarizați exclusiv sau aproape exclusiv în unitățile de învățământ special, în prezent se încearcă integrarea lor în școlile de masă. Un pas important în realizarea acestui obiectiv a fost crearea unui cadru legislativ pentru implementarea și susținerea educației integrate.

*Extras din Legea Educației Naționale nr.1/2011:

Art.2 (4) Statul asigură cetățenilor României drepturi egale de acces la toate nivelurile și formele de învățământ preuniversitar și superior, precum și la învățarea pe tot parcursul vieții, fără nicio formă de discriminare.

Art.12(1) Statul susține antepreșcolarii, preșcolarii, elevii și studenții cu probleme și nevoi sociale, precum și pe aceia cu cerințe educaționale speciale.

(6) Statul garantează dreptul la educație al tuturor persoanelor cu cerințe educaționale speciale. Învățământul special și special integrat sunt parte componentă a sistemului național de învățământ preuniversitar

6. Susținerea dezvoltării economice și sociale

O educație accesibilă tuturor ajută la dezvoltarea potențialului fiecărui individ, ceea ce contribuie la creșterea productivității și la progresul economic.

7. Adaptarea la cerințele unei lumi globalizate

Într-o societate interconectată, educația incluzivă pregătește elevii să interacționeze și să colaboreze cu persoane din medii diferite, adaptându-se mai ușor la diversitatea globală.

Concluzie

Educația incluzivă nu este doar o necesitate morală, ci și o investiție în viitorul societății. Prin asigurarea unui mediu educațional deschis și incluziv, contribuim la construirea unei lumi mai echitabile, mai prospere și mai armonioase.

Integrarea copiilor cu nevoi speciale în școlile de masă

Profesor Bot Livia Liliana
Școala Gimnazială nr.18,Baia Mare,Maramureș

Educația copiilor, mai ales celor cu dificultăți de învățare, care învață alături de ceilalți copii, în școlile de masă, deoarece fiecare copil prezintă particularități individuale, implicit de relație cu mediul, trăsături care necesită o evaluare și o abordare personalizată.Trebuințele de bază, în creștere și dezvoltare, a copiilor cu nevoi ca și alți copii, au nevoie de afectivitate și de securitate, de o apreciere pozitivă și de încredere, de stimă de sine, de independență și de responsabilitate.

Lipsa accesului la educație incluzivă, reduce dramatic șansele copiilor cu nevoi speciale de a-și valorifica potențialul, de a deprinde abilități necesare pentru viața lor care să-i ajute să își câștige traiul ca adulți utili societății.Copiii cei mai expuși riscului de abandon școlar și lipsei de educație incluzivă, sunt cei cu diverse dizabilități, care provin din mediul rural, din familii sărace sau destrămate, din comunitățile de rromi sau din alte medii aflate la limita sărăciei.Această problemă are mai multe cauze și anume:

Părinții care nu înteleg sau nu vor să înțeleagă beneficiile educației
Discriminarea împotriva fetelor, împotriva romilor, a copiilor cu dizabilități
Comunicarea slabă între părinți și profesori și parteneriatul slab între familie și școală
Violența asupra copiilor și aplicarea unor metode violente tolerate
Fonduri, standarde, instrumente sau metodologii insuficiente
Dacă este abandonată școala de timpuriu, șansele copiilor cu nevoi speciale de a se integra sunt tot mai reduse, iar școala trebuie să intervină cu o serie de măsuri cum ar fi:
-directorii de școli să fie formați, la fel și profesorii așa încât să sprijine fiecare copil
-aplicarea unor metode didactice și abilități didactice eficiente
-intensificarea sprijinului comunității în favoarea educației
-creșterea stimei de sine și a aspirațiilor educaționale ale elevilor
- optimizarea comunicării dintre elevi și profesori
-sprijinul acordat familiilor în vederea îmbunătățirii competențelor parentale
Persoanelor cu dizabilități li se oferă cu greu un loc semnificativ în societate deoarece exitstă o oarecare reținere, o anume ostracizare, persoanele cu dizabilități deranjează și tulbură cumva ordinea în societate.Incluziunea este o sursă complexă de politici care trebuie să asigure o schimbare solidă de mentalitate asupra persoanelor cu dizabilități.Profesorii trebuie să facă efortul de-a adapta

metodele și instrumentele de care acesta dispune pentru a facilita integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul de masă, în colectivele de copii din care fac parte.Acceptarea diversității și educația incluzivă este un proces de lungă durată și trebuie avute în vedere și modalitățile prin care acest demers este favorizat de către factorii de decizie implicați în aceasta, o problemă de concepție și de decizie politică, dar și de strategie și de acțiune coerentă în plan pedagogic.Demersul educativ individualizat presupune :

-evaluarea nivelului de dezvoltare a copilului cu CES

-stabilirea de obiective pe termen scurt și lung

-determinarea serviciilor de resurse și de asistență

- indicarea metodelor, strategiilor și relațiilor

- evaluarea progreselor copilului cu CES

-readaptarea programelor educative în funcție de progresele sau lipsa progreselor copilului cu nevoi speciale

Școala incluzivă trebuie să răspundă nevoilor comunității și să asigure o participare egală a tuturor elevilor.În categoria elevilor cu CES se încadrează elevii cu Sindromul Down, copiii cu dificultăți motorii, autism, dificultăți de vorbire, elevii cu deficit de atenție și hiperactivitate (ADHD), dar și cei care trec prin abandon familial, abuzuri de orice fel, tulburări psiho-emoționale. |Incluziunea înseamnă că fiecare individ contează și că se impune mai multă răbdare și toleranță față de cei care nu sunt ca noi.Integrarea elevilor cu CES înseamnă adaptarea elevilor speciali la cerințele școlii, de stabilire a unor raporturi afective positive între membrii colectivului școlar, desfășurarea cu succes a activităților școlare. Se ține cont de faptul că fiecare copil este unic, are un anumit ritm și o anumită capacitate de învățare cu particularitățile specific fiecărui copil,asstfel curriculumul școlar trebuie adaptat cerințelor educative a fiecărui copil cu astfel de nevoi.

Copiii din aceste unități de învățământ beneficiază de toate drepturile și serviciile sociale și educaționale , astfel asigurându-se drepturi egale pentru toți copiii, căutându-se mijlocul cel mai eficace pentru combaterea discriminării.

Adaptarea curriculumului la clasă pentru predarea, învățarea și evaluarea diferențiată se face prin:

-adaptarea conținutului cantitativ și calitativ la posibilitățile de învățare a elevului

-adaptarea proceselor didactice și a nivelului de sprijin acordat elevului

-adaptarea mediului de învățare fizic, psihologic și social

-adaptarea procesului de evaluare proiecte scrise, orale,vizuale ale elevilor

O astfel de abordare poate genera egalitatea de șanse , participarea și integrarea școlară și socială

Bibliografie:

https://edict.ro/integrarea-copiilor-cu-cerinte-educationale-speciale-ces-in-scolile-de-masa

https://www.educatiepentruviata.ro/2017/scoala-incluzivă

https://www.unicef.org/romania/ro/pachetul-educa%C8%9Bie-incluziv%C4%83-de-calitate

INTEGRAREA COPIILOR CU CES

Prof. Boiangiu-Diaconu Viorica-Liliana
Liceul de Arte "Marin Sorescu"

Predispoziţia biologică nu este o sentinţă, iar mediul social este o şansă. Sentinţa produsă de societate este mai periculoasă pentru un copil în dezvoltare decât predispoziţia biologică. Pornind de aici, trebuie să înţelegem faptul că trăim într-o lume a diversităţii umane, că şcoala nu se poate eschiva de la rolul de promotor al progresului uman şi că doar ea poate facilita schimbarea, întrevăzută ca posibilă, a mentalităţii şi atitudinii faţă de cerinţele educative ale tuturor copiilor. Şcoala va reuşi să răspundă cerinţelor speciale de educaţie ale copiilor aflaţi în dificultate şi nevoilor de educaţie ale familiilor acestora doar prin eforturile ei interne şi cu sprijinul tuturor.

Cerintele educative speciale *constituie un concept apărut recent care defineşte cerinţele specifice faţă de educaţie ale copilului derivate sau nu dintr-o deficienţă. Cerinţele educative speciale reies din particularităţile individuale de dezvoltare, învăţare, relaţionare cu mediul, din experienţele anterioare ale copilului, din problemele sociale.*

Copiii care întâmpină greutăţi la învăţătură, cei cu tulburări de conduită şcolară sau care au dificultăţi de adaptare au ***cerinţe educative speciale.***

Identificarea ***cerintelor educative speciale*** *se face urmărind diferite aspecte ale problematicii handicapului.*

Sub aspect medical, deficienţa este un termen care semnifică absenţa, pierderea sau alterarea unei structuri, ori a unei funcţii (anatomice, fiziologice sau psihologice). Deficienţa poate fi rezultatul unei maladii, a unui accident, dar şi a unor condiţii negative din mediul de dezvoltare a copilului, cu deosebire carenţe afective. Deficienţa afectează capacitatea de muncă, dereglând procesul de adaptare şi integrare în mediul şcolar, la locul de muncă sau în comunitatea din care face parte persoana în cauză.

Sub aspect funcţional, incapacitatea (disfunctie/dizabilitate) reprezintă o diminuare totală sau parţială a posibilitatilor fizice, mintale, senzoriale, consecinţă a unei deficienţe, care împiedică efectuarea normală a unor activităţi. Este perturbarea capacităţii de îndeplinire normală a unei activităţi sau a unui comportament.

Sub aspect social, handicapul este un dezavantaj social, rezultat dintr-o deficienţă sau incapacitate, care limitează sau împiedică îndeplinirea unui rol într-un context social. Starea de handicap se poate manifesta şi în absenţa unei deficienţe reale, atunci când este provocată de unele capacităţi sau dereglări, mai mult sau mai puţin temporare, mai ales in prezenţa unor condiţii defavorabile de mediu

social (familii dezorganizate şi lipsite de potenţial educogen, instituţii de educaţie si ocrotire cu caracter închis care izolează copiii, situaţie materială precară care obstrucţionează motivaţia pentru şcoala a copiilor).

Copiii cu dizabilitaţi intelectuale, senzoriale (auditive şi vizuale) sau motorii au fost până de curând şcolarizaţi doar prin unităţi speciale de învăţământ. Prezenţa lor din ce în ce mai mare în şcolile obişnuite *deschise tuturor copiilor* este o tendinţă tot mai observabilă, mai evidentă a *diversificării populaţiei şcolare în toată lumea.* Dreptul şi accesul efectiv la educaţie şi pentru aceşti copii se realizează însă în modalităţi diferite, adesea foarte complexe, în care *esenţiale sunt ideile de* ***nondiscriminare şi de egalizare a şanselor,*** *de acceptare în şcoală a tuturor copiilor, de abordare şi de valorizare educaţională adecvată pentru fiecare, de* ***aceeaşi calitate a educaţiei la toţi elevii.***

Integrarea constă în a-l lăsa pe elevul cu dificultăţi de învăţare sau cu nevoi speciale (CES) să evolueze şi să progreseze în clasa de vârstă obişnuită, cu sprijin corespunzător, în cazul în care aptitudinile sale îi permit acest lucru în interesul dezvoltării sale personale. Trebuie cu prioritate ca orice integrare să fie în profitul elevilor respectivi şi nu doar din punct de vedere al unei stimulări sociale. În principiu, trebuie să existe o reală participare a elevilor cu dificultăţi şi a elevilor CES la activităţile de clasă şi cel puţin o participare minimă garantată la activităţile cognitive. O integrare reală presupune o pedagogie de incluziune în toate activitaţile în măsura posibilului în funcţie de aptitudinile acestor elevi. O parte prea mare de învăţământ individual constituie iarăşi o excludere care singularizează şi stigmatizează elevii în chestiune. Acesta este motivul pentru care este de dorit în măsura posibilului ca profesorii să îi ajute pe elevi în clasa în care aceştia sunt integraţi.

În mod particular pentru situaţia actuală a României, conceptul educaţiei pentru toţi, reflectat aici mai ales prin cel al educaţiei incluzive, se traduce în principal prin două opţiuni (trasee) şcolare:

cea a şcolii obişnuite, cu prioritate pentru cât mai mulţi dintre aceşti copii;

cea a clasei sau a şcolii speciale - dacă pentru anumiţi copii şcolarizarea obişnuită nu este benefică; şcolarizarea separată trebuie să dispună de condiţii de organizare, curriculare şi de o calitate a instruirii echivalente celor din şcolile generale; şcolarizarea specială trebuie de asemenea să fie pe cât posibil temporară şi tranzitorie şi să fie combinată parţial şi/sau alternativ cu frecventarea şcolilor obişnuite, cât mai aproape spaţial de acestea (Regulile Standard, 1993; Declaraţia de la Salamanca, 1994).

Pentru a clarifica unele aspecte esenţiale cu privire la educaţia integrată/incluzivă, putem efectua următoarea sinteză:

Ce este integrarea?	**Ce nu este integrarea?**

-a educa acei copii cu cerinţe speciale în şcoli obişnuite alături de ceilalţi copii normali; -a asigura servicii de specialitate (recuperare, terapie educaţională, consiliere şcolară, asistenţă medicală şi socială) în şcoala respectivă; -a acorda sprijin personalului didactic şi managerilor şcolii în procesul de proiectare şi aplicare a programelor de integrare; -a permite accesul efectiv al copiilor cu CES la programul şi resursele şcolii obişnuite -a încuraja relaţiile de prietenie şi comunicarea între toţi copiii din clasă/şcoală -a educa şi ajuta toţi copiii pentru înţelegerea şi acceptarea diferenţelor dintre ei -a ţine cont de problemele şi opiniile părinţilor -a asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu CES -a accepta schimbări radicale în organizarea şi dezvoltarea activităţilor instructiv educative din şcoală	- a cuprinde copii cu Ces în programul şcolilor obişnuite fără pregătirea şi suportul necesar -a izola copiii cu CES în şcolile obişnuite sau a plasa clasele speciale în exetremitatea clădirii şcolii ori în spaţii separate de clădirea principală a şcolii; -a grupa copii cu CES foarte diferite în acelaşi program; -a ignora cerinţele strict individuale ale copilului; -a expune copilul unor riscuri nejustificate; -a solicita sarcini nerealizabile în aplicarea programului de integrare a personalului didactic şi managerilor şcolii; -a ignora problemele şi opiniile părinţilor; -a plasa copiii cu CES în instituţii şcolare obişnuite alături de copii mai mici ca vîrstă; -a structura un orar separat pentru copiii cu CES aflaţi în şcoli obişnuite

Educaţia integrată implică şi asumarea unor noi roluri în cadrul sistemului educaţional. Situaţiile, contextele şi manierele noi de lucru în activitatea şcolară se referă atât la cadrele didactice din învăţământul obişnuit cât şi la cele din şcolile speciale.

Pentru ca personalul didactic din şcolile obişnuite să facă faţă provocării legate de integrarea copiilor cu cerinţe educative speciale (CES), una din condiţiile de bază este suportul/sprijinul în activitatea la clasă.

Se caută tot mai multe modalităţi de sprijin în clasa obişnuită a copiilor cu CES. Profesorii de educaţie specială, de pildă, lucrează mai ales alături de profesorul(profesorii) clasei obişnuite, în aceste clase, acordând sprijin nu numai copiilor integraţi ci şi altor copii care întâmpină dificultăţi.

Avantajele activităţii cadrelor didactice care asigură spirjinul învăţării în grupa/clasa obişnuită se pot sintetiza astfel:

Rămânerea copiilor în clasa obişnuită, evitându-se perturbarea activităţii şcolii;

Evitarea stigmatizării, etichetării; discriminării şi segregării;

Eliminarea sau reducerea testării standardizate excesive;

Crearea ocaziilor pentru copiii obişnuiţi să aprecieze şi să înţeleagă copiii cu handicap; existenţa ocaziilor necesare pentru aceştia din urmă de a avea împrejur modele normale de copii;

Pregătirea profesorilor din învăţământul obişnuit în educaţia specială;

Valorificarea (şi valorizarea) competenţei cadrelor didactice pregătite în educaţia specială într-un cadru mai larg.

Modele ale educaţiei privind copiii cu cerinţe speciale

Una din principalele schimbări care caracterizează procesul educativ al copilului cu nevoi speciale este tendinţa actuală de a înlocui intervenţia realizată în cadrul instituţional prin cea realizată prin intermediul familiei şi prin mijloace deschise sau semideschise. Această tendinţă se afirmă în special prin aplicarea principiului normalizării, care înseamnă facilitatea accesului persoanelor cu nevoi speciale(cu deficienţe) la moduri şi condiţii de existenţă cotidiană cât mai apropiate posibil de circumstanţele normale şi de stilul de viaţă al societăţii cărora îi aparţin.

Intervenţia socială este cunoscută ca o mişcare socială, un domeniu de specializare profesională şi ştiinţifică, o condiţie sine qua non pentru sporirea eficienţei procesului de recuperare şi inserţie socială a persoanelor cu nevoi speciale.

Filosofia si principiul normalizării au impus pe plan mondial, mai ales în ţările dezvoltate socio-economic, elaborarea unei legislaţii speciale. De exemplu, în Franţa, o lege din 1975 precizează cum trebuie concepută prevenţia primară, secundară şi terţiară, depistarea deficienţilor, protejarea socială şi educarea lor, formare, orientarea şi integrarea profesională. În 1988, o nouă lege modifică unele prevederi din 1975 şi precizează, într-o manieră nouă, mai clară şi mai pragmatică, noile structuri şi acţiuni care sunt puse în lucru pentru sporirea eficienţei măsurilor de inserţie socio-profesională a persoanelor cu nevoi speciale, bazându-se pe conceptul de egalizare a şanselor pentru o viaţă decentă. Ideile generale ale acestei legi, care pot să inspire şi sistemul legislativ din ţara noastră, sunt următoarele:

Regândirea tuturor intervenţiilor asupra copiilor cu nevoi speciale în raport de exigenţa colaborării strânse cu familiile acestora;

A se căuta pe cât posibil să se menţină copiii deficienţi în cadrul familiei;

Realizarea unei abordări globale, sistemice a proceselor de educaţie, recuperare şi inserţie socială a persoanelor cu nevoi speciale.

Pornind de la legea din aprilie 1988, în Franţa au apărut noi servicii pentru persoanele cu nevoi speciale.

Echipa de intervenţie intervine asupra familiilor cu copii deficienţi, asigurând:

O acţiune de consiliere şi informare

Consiliere privind diagnosticul şi consecinţele acestuia asupra copilului

Informarea părinţilor asupra potenţialităţilor reale ale copilului şi asupra mijloacelor susceptibile să-i favorizeze dezvoltarea

Informare asupra diferitelor tipuri de servicii care pot asigura cel mai bine educarea si dezvoltarea copilului cu nevoi speciale, datorate unor deficienţe.

Ţinând seama de aceste elemente, precum şi de situţia familială, serviciile, în acord cu părinţii, definesc proiectul educativ care va asigura convergenţa modalităţilor de intervenţie precoce şi suportul ştiinţifico-metodologic al acestora. Proiectul psihopedagogic presupune o evaluare predictivă a acţiunilor educative si corectiv compensatorii.

Să se estimeze ceea ce este posibil, realizabil – în raport cu natura, gradul şi dinamica previzibilă a deficienţei – încercând să se răspună trebuinţelor specifice fiecărui copil, precum şi intereselor şi dorinţelor părinţilor.

Să se determine domeniile de intervenţie şi să se specifice tipur de abordare educativă si corectiv-compensatorie, fixându-se prioritățile

Să se realizeze un bilanţ al eficienţei măsurilor educative, elaborându-se fişe de observaţie, pe baza unui psihodiagnostic dinamic

Evaluarea trebuie să vizeze dezvoltarea copilului sub unghi psihomotr, cognitiv, afectiv şi psihosocial.

Obiectivele care se fixează trebuie să fie întotdeauna clare, realizabile şi limitate, fixându-se pe perioada de timp necesară pentru a fi atinse. Pornind de la această exigenţă, prima distincţie majoră în planurile de intervenţie este cea operată între strategiile proactive si strategiile reactive. *Strategiile proactive* sunt cele care urmăresc să reducă – cu timpul – frecvenţa şi/sau intensitatea comportamentelor indezirabile ale copilului cu neoi speciale. În categoria acestor strategii intră: manipulările “ecologice”, programele educative si corectiv-compensatorii şi “tratamentul” comportamental direct(modificările cognitive-comportamentale). Utilizarea *strategiilor reactive* se interrealză cu primele strategii şi permit să se obţină apariţia şi apoi consolidarea şi generalizarea şi în alte context a comportamentului-ţintă urmărit prin programele individualizate, în diferite perioade de timp ale procesului educative şi corectiv-compensator.

Realizarea acestor programe necesită o strânsă conlucrare între echipa de profesionişti, în rândul căreia există şi un psihopedagog – ca profesor itinerant – şi părinţii copiilor deficienţi. *Deci, şi în sistemul legislativ românesc referitor la copiii cu nevoi speciale trebuie prevăzută intervenţia*

precoce, prin munca în echipă interdisciplinară, inclusiv prin aportul profesionist al psihopedagogului itinerant, care conlucrează în chip adecvat fiecărui caz cu părinţii copiilor cu nevoi speciale.

Intervenţia în familie permite:

Reinstaurarea unei relaţii pozitive părinţi-copil deficient şi între părinţi, eliminându-se reacţiile tipice care pot apare: depresia, furia, culpabilitatea, anxietatea, sentimentul de injustiţie, autocompătimirea, respingerea copilului sau supraprotejarea sa – ceea ce impidică formarea abilităţilor de autonomie ale copilului cu nevoi speciale;

Să se demonstreze părinţilor că nu sunt singuri în demersurile lor educative cu copilul deficient;

Să înveţe familia să trăiască echilibrat cu copilul deficient;

Părinţii să-şi însuşească unele abilităţi şi tehnici speciale de educaţie a copilului deficient, conlucrând adecvat cu profesioniştii;

Să se ajute părinţii să se găsească instituţiile cu potenţial educativ şi corectiv-compensator care sunt cele mai potrivie copilului cu nevoi speciale.

Proiectele **"ecologice"** de educaţie a copiilor cu nevoi speciale (J.J. Detraux, 1986; D. Baine, 1992) cuprind mai multe etape:

Analiza situaţiei persoanei în contextul domiciliului său;

Evaluarea global a capacităţilor reale ale copilului cu nevoie special, a forţelor sale psihice, a şanselor de dezvoltare;

Elaborarea unui proiect de integrare – pe baza unui psihodiagnostic formative, dinamic şi a formulării unui prognostic, în raport cu natura, gradul şi complexitatea deficienţei copilului – prin conlucrarea cu părinţii, alte persoane din anturajul copilului şi cu personalul serviciilor/instituţiilor care acceptă să colaboreze în acest sens;

Planificarea şi coordonarea acţiunilor diverşilor parteneri implicaţi în proiectul ecologic de educaţie integrată a copiilor cu nevoi speciale;

Evaluarea periodică, regulată, a demersurilor angajate şi a acţiunilor realizate în cadrul strategiilor proactive şi a strategiilor reactive.

Modelul educaţiei integrate prezintă *şase caracteristici principale* (N. Montreuil, 1987):

Un program şi o strategie individualizate de educaţie vor trebuie să fie puse în lucru pentru fiecare copil, pe baza unei evaluări permanente a trebuinţelor şi a progreselor sale;

Contactele vor trebuie să fie organizate sistematic între copiii cu handicap şi cei fără handicap, în cadrul instituţiilor şcolare şi în afara lor, printre altele printr-un sisteme de tutorat;

Programele de educaţie vor fi elaborate în funcţie de nevoile si exigenţele vieţii în comunitate şi pentru a facilita trecerea de la activitatea şcolară la viaţa adultă, foarte important pentru viitorul persoanelor cu nevoi speciale, şi, adesea dificilă;

Programele de educaţie vor fi elaborate şi prin conlucrarea cu părinţii, de către membrii echipei pluridisciplinare;

Se va urmări o evaluarea dinamică, permanent a modului de punere în lucru, de aplicare practică a programelor de educaţie individualizată, precum şi efectele lor specific asupra tututor dimensiunilor personalităţii copiilor cu nevoi speciale în condiţiile integrării;

Educaţia integrată, pornind de la intervenţia precoce, urmăreşte, deci, să ajute familia şi copilul cu nevoi special în vederea valorizării tuturor potenţialităţilor latente şi manifeste, pentru a trăi din plin, cu posibilităţile pe care le are şi le dezvoltă, într-o ambianţă constructivă, echilibrată.

Adaptarea curriculară, planul de intervenţie individualizat si tratementul pedagogic pentru elevii cu CES

Procesul de integrare educaţională a elevilor cu CES include elaborarea unui plan de intervenţie individualizat, în cadrul căruia, folosirea unor modalităţi eficiente de adaptare curriculară joacă rolul esenţial.

Curriculum-ul poate fi definit ca fiind “programul de activităţi şcolare în integralitatea sa, care se concretizează în planul de învăţământ, programa şcolară, manualele şcolare, îndrumările metodice, obiectivele şi modurile comportamentale ce conduc la realizarea obiectivelor, metodelor şi mijloacelor de predare – învăţare, ce dezvoltă modurile de evaluare a rezultatelor”.

Problemele de adaptare curricular se pun în mod diferit atunci când dorim să integrăm elevi numai cu tulburări de învăţare, faţă de situaţia în care integrăm elevi care posedă suplimentar, diverse categorii de handicapuri mintale, senzoriale sau fizice.

Pentru prima categorie menţionată, adeseori este suficient să introducem elevul cu tulburări de învăţare, în cadrul unui program suplimentar, la disciplina sau grupul de discipline de învăţământ la care întâmpină dificultăţi sau este rămas în urmă.

În cazul celei de-a doua categorii, cea a elevilor cu handicap, principalele modalităţi ce pot fi folosite, constau în:

Selectarea unor părţi din curriculum-ul general pentru elevii normali, ce pot si parcurse de elevii cu handicap şi renunţarea la altele, de obicei cele mai complexe;

Accesibilitatea prin simplificare a tututor părţilor din curriculum, pentru a fi înţelese şi învăţate de elevii cu handicap;

Completarea curriculum-ului general cu elemente noi care constă în introducerea elevilor cu handicap, într-o serie largă de activităţi individuale, compensator-terapeutice, destinate recuperării acestora şi asigurării restabilirii participării lor, în mod eficient, la procesul de învăţământ pentru normali.

Deosebirea esenţială dintre învăţământul special românesc şi cel occidental, constă în modul de organizare, materialele didactice folosite şi locul de desfaşurare al majorităţii acestor activităţi. În Romania, cu excepţia activităţilor logopedice, celelalte activităţi se desfăşoară în interiorul şcolii speciale, spre deosebire de alte ţări, cum ar fi cele nordice, în care se desfăşoară în cadrul instituţiilor de învăţământ obişnuit.

Componentele esenţiale ale unui plan de intervenţie individual sunt:

Evaluarea şi reevaluarea;

Stabilirea obiectivelor pe termen scurt şi lung;

Selectarea metodelor şi activităţilor folosite în intervenţie;

Stabilirea instituţiilor şi echipelor interdisciplinare participante;

Cooperarea cu familia elevului cu dificultăţi.

Evaluarea este un process deosebit de complex, prin care se urmăreşte obţinerea informaţiilor relevante despre copilul cu dificultăţi, handicapat, din diverse domenii: medical, psihologic, pedagogic, social.

Din punct de vedere medical se urmăreşte diagnosticarea, cu precădere a nivelului de funcţionare a diverselor organe şi analizatori.

Din punct de vedere psihologic şi pedagogic se urmăreşte ca, în urma aplicării unor probe (teste psihologice, scări de dezvoltare şi teste de cunoştinţe), să se stabilească un profil psihologic şi pedagogic cât mai veridic pentru fiecare subiect în parte.

Aspectele sociale se referă la cunoaşterea condiţiilor de dezvoltare ale copiilului, situaţiei familiei şi posibilităţilor sale de integrare şcolară şi comunitară.

În afara evaluării copilului, este necesar să se stabilească procedure de evaluare concretă pentru planul de intervenţie în ansamblul său. Acesta este util sa fie reevaluat periodic.

Stabilirea obiectivelor constă în fixarea unor obiective concrete, pe termen lung sau scurt, din domeniile care sunt implicate în procesul recuperării (mediul psihologic, pedagogic sau social). Acestea trebuie exprimate într-o formă măsurabilă şi cunatificabilă, pentru a permite o evaluare corespunzătoare.

Selectarea metodelor şi activităţilor de intervenţie se referă la alegerea unei game largi de metode şi procedee, din domeniile din care se realizează recuperarea copilului (medical, psihologic, pedagogic şi astistenţă socială).

Stabilirea instituţiilor şi echipelor interdisciplinare participante vizează atât selectarea sistemului de servicii care participă la recuperare, cât şi categoriile de profesionişti implicaţi în această activitate.
Cooperarea cu familia elevului cu dificultăţi, precum şi cu ceilalţi membri ai comunităţii, care vin în contact cu copilul, este indispensabilă pentru asigurarea succesului programului de intervenţie individual. În acest sens, este necesar ca între specialişti şi families să se realizeze relaţii de colaborare şi coordonare reciprocă, în realizarea diverselor activităţi proiectate, la domiciliul elevului.
În caz contrar, copilul va fi tratat în cadrul procesului de recuperare, atomizat, fracţionat, existând o discrepanţă între acţiunile specialiştilor şi intervenţiile familiei.
Succesul planurilor de intervenţie este influenţat esenţial de vârsta la care se începe aplicarea lor. Cu cât planul se realizează mai de timpuriu, dacă este posibil în frageda copilărie, când copilul receptează mai uşor influenţele externe, cu atât mai mari vor fi şansele sale de realizare.
În concluzie, procesele de adaptare curricular şi proiectarea unor planuri sau programe de intervenţie constituie modalităţi esenţiale, prin care se dezvoltă personalitatea elevilor cu deficienţe, dificultăţi de învăţare, asigurându-se, în acest mod, o adaptare la mediu sporită, care determină, în final, integrarea educaţională şi social în societate.

Tratamentul pedagogic al elevilor cu dificultăţi de învăţare

Acesta include *iniţierea elevilor cu dificultăţi de învăţare în strategiile specifice ale învăţării*, la obiectul de studiu unde întâmpină dificultăţi, precum şi formarea, de la început, a *deprinderilor specifice de lucru intelectual* cerute de materia respectivă. Cercetarea pedagogică a demonstrat că succesul şi progresul şcolar al unei persoane depinde de capacitatea lui de a utiliza o varietate de strategii cognitive şi metacognitive adecvate situaţiei.
Ca metodă de predare, cea mai potrivită pentru elevii cu dificultăţi de învăţare pare a fi *conducerea pas cu pas* a acestor elevi de către profesor în realizarea diferitelor tipuri de sarcini. După ce au învăţat să execute corect asemenea sarcini, să li se propună diferite exerciţii şi aplicaţii în situaţii practice, oferindu-le după fiecare un *feedback imediat şi amănunţit*.
În concluzie, profesorii pot folosi mai multe strategii prin care îi pot ajuta pe elevii cu dificultăţi de învăţare să obţină succesul şcolar dorit, cum ar fi:
Prezentarea cu claritate a modului în care trebuie să fie îndeplinite sarcinile de învăţare din clasă sau temele pentru acasă, astfel încât elevii să înţeleagă ce trebuie să facă;

Prezentarea modului în care este organizat materialul care trebuie învăţat;

Folosirea unor manuale alternative, corespunzător capacităţilor de lectură ale elevilor;

Prezentarea unor îndrumări care să-i ajute pe elevi să identifice în textele citite informaţiile cele mai importante;

Prezentarea informaţiei in diferite alte modalităţi decât cea a textelor scrise;

Oferirea unor indicatori de memorare care să-i ajute să reţină anumite informaţii importante;

Reducerea numărului factorilor exterior care pot să distragă atenţia elevilor de la lecţie.

În unele şcoli, activitatea educativă desfăşurată în sala de clasă cu profesorul este completată cu activităţi educative speciale, cu caracter suplimentar, desfăşurate într-un cabinet dotat cu resurse de învăţare suplimentare.
Acest program individualizat de studiu de care urmează să beneficieze un elev, în funţie de dificultăţile întâmpinate, este stabilit, de obicei, de o echipă de profesori, specializată în stabilirea serviciilor educative speciale.

Adaptarea şcolară la cerinţele unui copil cu dificultăţi de învăţare

Recomandări pentru abordarea personalizată - Observaţii generale:

elevii cu astfel de deficienţe au o capacitate de învăţare lentă, au dificultăţi în majoritatea ariilor curriculare sau uneori chiar în toate
Nu trebuie confundate aceste tulburări de dezvoltare ale copilului **cu lipsa de voinţă** pentru actul învăţării, deoarece acest fapt poate duce la descurajarea şi la dezvoltarea complexului de inferioritate la elev.
chiar dacă potenţialul elevului este mai redus, nu înseamnă că acel elev nu are posibilităţi de dezvoltare dar trebuie stimulat în permanenţă, ca orice alt elev.

Bariere în învăţare

percepţie şi reprezentări sărace şi distorsionate
gândire concretă, rigidă, inertă cu ritm lent de activitate
orientare spaţio- temporală deficitară (se orientează greu în spaţiul caietului, cărţii cât şi în spaţiul larg)
motricitate fină redusă, neîndemânare (scriu greu)
ritm lent de achiziţionare şi învăţare,
întârzieri în dezvoltarea limbajului (vocabular activ redus, nu înţeleg noţiunile abstracte)
dificultăţi majore de înţelegere a conceptelor
memorare greoaie şi reproducere inexactă
atenţie deficitară, probleme de concentrare
labilitate afectivă (trec uşor de la râs la plâns), infantilism

capacitatea limitată de a asimila deprinderi noi dacă nu se consolidează şi nu se repetă în mod constant şi cât mai diversificat (de mai multe ori decât în cazul celorlalţi elevi din clasă)

răspunsuri şi angajare mai bună în situaţii practice

Activitatea in clasă - *Aspecte generale*

Copilul trebuie să fie aşezat într-o zonă liniştită a clasei, departe de fereastră, lângă un coleg ce poate fi luat ca model;

Cadrul didactic trebuie să îi vorbească elevului întotdeauna calm, fără ameninţare, chiar dacă el manifestă nervozitate sau impulsivitate

Sunt extrem de utile discuţiile individuale ale cadrului didactic cu copilul şi **consultările frecvente cu părinţii**;

părinţii trebuie implicaţi cât mai mult în educarea copilului deoarece ei trebuie să îi acorde sprijin şi să continue acasă ceea ce se lucrează cu copilul în clasă. Maniera de sprijin a copilului trebuie să fie aceeaşi (la şcoală şi acasă) pentru a da randament.

promovarea în activitatea educativă a unei atmosfere de succes pe care să se bazeze toate sarcinile de învăţare

Aspecte pedagogice

copilul trebuie să beneficieze de **mai mult timp pentru realizarea sarcinilor; sarcinile lungi se fragmentează în sarcini mai scurte, sau se dau elevului sarcini separate, mai uşoare, adaptate nivelului său.**

identificarea a ceea ce ştie şi ce poate copilul şi **pornirea de la punctul în care încep să apară dificultăţile**

copilul să fie lăsat **să muncească în ritmul său propriu**, prin atribuirea de teme/sarcini care pot fi realmente finalizate în timpul disponibil

indicarea cât mai exactă a ceea ce trebuie să facă şi să reţină; oferirea de exemple concrete şi folosirea de scheme atâta timp cât este necesar

evidenţierea concretului şi a semnificaţiei conţinutului din ceea ce se învaţă

asigurarea achiziţionării materialului nou prin repetare în moduri cât mai variate

organizarea, secvenţierea, accesibilizarea cât mai riguroasă a activităţii; de la simplu la complex, de la uşor la greu, de la cunoscut la necunoscut; structurarea învăţării în paşi mici

educarea atenţiei se realizează prin evidenţierea dimensiunilor relevante a ceea ce se prezintă, prin reducerea la minim a factorilor perturbatori şi prin dozarea adecvată a sarcinilor de lucru

încorporarea în secvenţele de învăţare a unor stimuli atractivi şi a unor **întăriri pozitive** (elevul trebuie lăudat pentru fiecare reuşită, astfel încât să capete încredere în sine şi să repete comportamentul pozitiv)

Este indicat să i se dea **teme mai scurte sau adaptate special pentru el**;

Cadrul didactic îl poate ajuta să-şi stabilească scopuri pe termen scurt, pentru a savura mici succese ce au darul de a-i îmbunătăţi stima de sine;

Este indicat să se utilizeze material vizual în predarea lecţiei;

Este indicat să i se ofere elevului explicaţiile necesare pentru înţelegerea sarcinii (elevul poate primi pe caiet o **exemplificare**, sau un scurt model al exerciţiului pe care trebuie să îl rezolve);

Este indicat **să i se dea sarcinile pe rând** pentru a se evita confuziile;

Trebuie controlat regulat dacă şi-a făcut temele şi încurajat să îşi ţină lucrurile în ordine;

Este recomandat ca instrucţiunile pentru tema de acasă să fie clare, iar profesorul să se asigure că au fost înţelese de elev. Elevul poate fi rugat să repete ceea ce are de făcut ;

Aspecte psihocomportamentale

Dacă elevul manifestă impulsivitate, cel mai indicat este **să se ignore comportamentele necorespunzătoare de importanţă minoră**, (prin intermediul lor copilul încearcă să atragă atenţia asupra sa, să fie în centrul atenţiei cadrului didactic) să fie recompensat sau pedepsit imediat ce comportamentul s-a produs;

Fiecare comportament pozitiv, indiferent dacă este de importanţă minoră, **trebuie imediat evidenţiat şi subliniat.**

Copilul trebuie **în permanenţă încurajat**, lăudat pentru rezultate şi comportamente pozitive; în acest fel, comportamentele pozitive imediat lăudate, se vor repeta iar stima de sine a elevului va creşte.

Poate fi valorificată,în sens pozitiv, tendinţa accentuată de imitare a acestor copii

Aspecte relaţional - sociale

Copilul este încurajat să observe un coleg model;

Se evită activităţile sociale cu grad competiţional ridicat deoarece pot provoca activare, dezorganizare şi frustrare;

Se încurajează învăţarea în colaborare cu alţi colegi; organizaţi activităţi în grup care să stimuleze comunicarea şi relaţionarea interpersonală (jocuri, excursii, pauze organizate)

I se dau responsabilităţi sociale pentru a fi privit într-o lumină pozitivă de colegi.

BIBLIOGRAFIE:

VERZA, E., PAUN, E.; „*Educatia integrata a copiilor cu handicap"*, Unicef**,** 1998

DIACONU, MIHAI; „*Educaţia şi dezvoltarea copilului"*, Bucureşti, Editura ASE, 2007

http://www.isj.rdsbv.ro/CJARE/page8.html (29 aprilie 2010)

http://www.eursc.eu/fichiers/contenu_fichiers1/1353/2009-D-619-ro-3.pdf (9 mai 2010)

http://www.google.ro/url?sa=t&source=web&ct=res&cd=1&ved=0CBYQFjAA&url=http%3A%2F%2Fwww.didactic.ro%2Ffiles%2F51%2F2integrareacopiilorcuces.doc&rct=j&q=Integrarea+copiilor+cu+CES%3A+oportunit%C4%83%C5%A3i+%C5%9Fi+dificult%C4%83%C5%A3i&ei=bLfpS-jiO9ClONe4mIsL&usg=AFQjCNGvzMlM_O1Q1wHMU0O_KnP83m3giA (9 mai 2010)

ANALIZA IMPACTULUI UNOR POLITICI EUROPENE ALE EDUCAȚIEI ASUPRA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ROMÂNESC

Prof.înv.primar Moldoveanu Delia Ingrid-
Școala Gimnazială *Ion Câmpineanu* Câmpina

Statele membre sunt invitate să-și redubleze eforturile pentru ridicarea nivelului general de instrucție și reducere a numărului tinerilor care părăsesc prematur școala. Învățarea de-a lungul întregii vieți constituie condiții sine qua non pentru atingerea obiectivelor Lisabona, luând în considerare interesul realizării unei înalte calități la toate nivelurile. Consiliul European invită statele membre să facă din învățarea de-a lungul întregi vieți o oportunitate pentru toți , în școli, interprinderi și gospodării. (Conclusion de la Presidence, CoE, Mars 2005).

Actualmente, UE reglementează dreptul la educație prin intermediul Cartei Drepturilor Fundamentale ale UE. Articolul în cauză stabilește dreptul tuturor personelor la educație și formare profesională. Mai mult, este menționată posibilitatea urmării gratuite a învățământului obligatoriu. Totuși, Carta UE a intrat în vigoare odată cu Tratatul de la Lisabona în 2009 astfel încât nu se poate afirma că pe baza acesteia România a decis să acorde dreptul la învățământ. Mai mult, după cum se precizează într-o serie de explicații ale celor care au alcătuit Carta, articolul 14 se întemeiază pe tradiția constituțională a statelor membre care deja acordau dreptul la învățământ. Astfel, simpla apartenență a României la Uniunea Europeană nu este suficientă pentru a dovedi existența influenței europene asupra actualei reglementări interne a educației. Tratatul privind Funționarea Uniunii Europene detaliază competențele Uniunii pe domeniul educației în articolul 165.

Astfel, în principal, este urmărită cooperarea interstatală. Se subliniază pe această cale faptul că organizarea și conținutul sistemului educațional rămân la latitudinea statelor membre. În acest scop, o serie de programe au fost create de către Uniune.

Procesul Bologna s-a desfășurat ca un proces auto stimulat, conexat cu punerea în aplicare a unor Convenții Internaționale privind comparabilitatea și competitivitatea Învățământului Superior European. Convențiile evocate sunt semnate sub egida Consiliului Europei, și nu a Uniunii Europene. Nici documentele propriu-zise ale angajamentelor Bologna nu sunt semnate ca asumări ale unor politici comune ale Uniunii, deși ca politici interguvernamentale ce implică toate statele membre, ele sunt și ale UE. Uniunea a sprijinit măsuri de modernizare în cele 27 de țări componente, cât și în cele 28 din vecinătatea sa. Măsurile sunt: *Învățarea pe tot parcursul vieții, Instrumente de asistență în perioada pre-acces în UE, Instrumente de Bună Vencinătate și Parteneriat European,*

Instrumente de Dezvoltarea a Cooperării. (Tătar, Mătiuță, *Dimensiunea europeană a învățământului românesc*).

În continuitatea Procesului Bologna, Agenda Lisabona secțiunea dedicată Educației este un cadru politic al UE, în care se construiește modernizarea sistemelor de educație din statele membre UE. Obiectivul său major este ca *Europa Cunoașterii,* ca spațiu coeziv și creativ să fie lider mondial în producția și distribuția de cunoaștere creativă și inovație pentru dezvoltare sectorială și generală a societății; să depășească leadershipul american instalat în acest domeniu de aproape 40 de ani. (Tătar, Mătiuță, *Dimensiunea europeană a învățământului românesc*).

Pilonul central al Agendei Lisabona este investiția în oameni, iar obiectivul strategic este educația și formarea pentru societatea cunoașterii. În acest context, statele membre ar trebui să crească investițiile per capita în resursa umană; introducerea proiectului *Educaţia pe tot parcursul vieţii* – cu asigurarea de competențe în IT(alfabetizarea digitală), în limbi străine, în cultură tehnologică, în antreprenoriat și în socializare; creșterea mobilității în educație; armonizarea sistemelor de educație, concentrându-se pe problemele comune, dar respectând diversitatea națională.

Strategia Europa 2000 este un mecanism prin care statele membre sunt încurajate să coopereze împreună. Europa 2000 propune trei priorități care continuă Agenda Lisabona: creștere inteligentă: dezvoltarea unei economii bazate pe cunoaștere și inovare; – creștere durabilă: promovarea unei economii mai eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor, mai ecologice și mai competitive; – creștere favorabilă incluziunii: promovarea unei economii cu o rată ridicată a ocupării forței de muncă, care să asigure coeziunea socială și teritorială.

Programul „Tineret în acţiune" promovează participarea activă a tinerilor la viaţa comunităţii şi sprijină proiectele care cultivă sentimentul de cetăţenie europeană. De exemplu, tinerii pot lucra ca voluntari în alte ţări, prin intermediul Serviciului European de Voluntariat. În perioada 2007- 2013, UE a alocat acestor activităţi fonduri în valoare de 900 milioane de euro.

Programul Erasmus este destinat învățământului superior și are printre obiectivele cheie creșterea calității și volumului mobilităților studenților și a cadrelor didactice în Europa, cooperarea multilaterală între instituțiile de învățământ superior din Europa, precum și mărirea gradului de transparență și compatibilitate între învățământul superior și calificările profesionale obținute în Europa.

Programul Leonardo da Vinci vizează cooperarea transnațională în domeniul formării profesionale a forței de muncă. Scopul său este acela de a crește calitatea sistemelor și practicilor de formare profesională, de a asigura instrumente moderne și noi abordări în formarea profesională pe parcursul vieții.

Programul Grundtvig își propune să ofere alternative educaționale și să îmbunătățească accesul celor care, indiferent de vârstă, doresc să dobândească noi competențe prin forme de educația adultilor. Grundtvig vine în întâmpinarea nevoilor de predare/învățare ale adulților și se adresează instituțiilor sau organizațiilor care asigură sau facilitează educația acestora. Orice organizație din domeniul educației adulților, din sistemul formal, nonformal sau informal poate să participe la programul Grundtvig. Adultul, în sensul programului Grundtvig, este o persoană de peste 25 de ani, sau un tânăr sub această vârstă, care nu mai este cuprins în sistemul formal de educație.

Armonizarea formării profesionale la nivel european prezintă relevanța în contextul unificării pieței muncii, iar pentru România acest aspect este deosebit de important. Întrucât numeroși tineri români urmăresc plecarea din țară ca urmare a fenomenului euronavetism, preocuparea pentru asigurarea unui sistem de învățământ național care să fie compatibil cu cele externe este admirabilă.

România a făcut paşi în vederea adaptării sistemului său educaţional la cerinţele Uniunii Europene, adoptând o serie de legi care au rolul de a transpune la nivel naţional politicile şi programele europene şi de a stabili instituţiile implicate în procesul de reformă şi de asigurare a calităţii învăţământului.

UE sprijină statele membre în eforturile lor de a le oferi cetățenilor cea mai bună educație și formare. De asemenea, promovează multilingvismul în Europa, contribuind la învățarea și predarea limbilor străine, încurajând mobilitatea studenților , a stagiarilor, a profesorilor și a tinerilor și facilitând schimburile de informații și experiențe. UE stabilește cadrul care să le permit țărilor UE să facă schimb de bune practice și să învețe unele de la altele, cu scopul de a: face astfel ca învățarea pe parcursul întregii vieți și mobilitatea să devină realitate, îmbunătăți calitatea și eficiența educației și formării, promova echitatea, coeziunea socială și cetățenia activă, stimuli creativitatea, inovarea. Pentru a atinge obiectivele stabilite în cadrul de educație și formare, UE pune în aplicare politici în diverse sectoare, printre care: educația și îngrijirea copiilor preșcolari, instituțiile de învățământ, educația și formarea profesională, învățământul superior, educația pentru adulți. Învățarea noilor tehnologii este prioritară într-o societate în continuă schimbare. Comisia a înființat inițiativa „eLearning’’, simbolizând educația de mâine, care încearcă să mobilizeze comunitățile educațioanle și culturale ca și actorii economici și sociali spre a urgenta schimbările din sistemele de educație și formare profesională spre o societate bazată pe cunoaștere. Dezvoltarea abilităților cetățenilor de a comunica, impusă și de aderarea la Uniunea Europeană a dus la promovarea unui plan de acțiune privind învățarea limbilor străine și a diversității lingvistice. (Crăciunescu, 2001)

Bibliografie

EC (2005),Conclusions de la Présidence. Note de transmisson aux délegations, Conseil Européen de Bruxelles, 23-24 mars.

Crăciunescu, D.A.(2001) *Evoluția politicii europene privind cercetarea științifică și învățământul* Timișoara

Tătar, M. Matiuța, C.(2011) *Dimensiunea europeană a învățământului românesc. Percepții ale elevilor.* Editura Universității din Oradea

Dezvoltarea simțului estetic-creativ la preșcolari

AUTOR: PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR : NĂSUI SIMONA
UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA CU PROGRAM NORMAL
LOCALITATEA: ȘULETEA
JUDEȚUL: VASLUI

Posibilitățile de muncă pedagogică ale unui profesor, învățător și educator se află într-o continuă dezvoltare și schimbare sub influența înțelegerii poziției copilului în grădiniță. Bazându-mă pe filozofia umanistă, ceea ce presupune că copilul are o dezvoltare personală pozitivă, doar are nevoie de crearea condițiilor de stimulare a acestea. Educatoarele în toată aria pedagogică generală, au posibilitatea introducerii elementelor în activitățile educaționale, creativitatea individuală în raport cu concretizarea obiectivelor educației, în alegerea metodelor, formelor organizaționale dar și în alegerea mijloacelor de dezvoltare a personalității copiilor în mod holistic.În prezent, este necesar ca un profesor de grădiniță să fie conștient de faptul că un copil nu are nevoie și nu acceptă un profesor în rolul de lector, de conducător autoritar și expert. În grădiniță, copiii preferă să accepte un profesor ca prieten, ca ajutor și, în același timp, consilier și un sprijin de încredere. În acest sens, este necesară o motivație și un sprijin real chiar și pentru educatoare. În general, se poate afirma că pedagogia actuală pune accentul pe educarea independenței, gândirea critică, relația creativă în raport cu activitate și atitudinea generală angajată a omului față de om ca individ și față de societate în ansamblu, ceea ce reprezintă sarcini importante pentru învățământul preșcolar și pentru educatoare o sarcină foarte importantă.Dezvoltarea creativității presupune dezvoltarea personalității copilului punând accent pe imaginație și fantezie. Dezvoltarea creativității poate fi împărțită în două domenii (Zelina, Zelinová, 1990): dezvoltarea gândirii creative și dezvoltarea caracteristicilor și trăsăturilor de personalitate care susțin creativitatea.Dezvoltarea creativității formează un întreg complex de proceduri, metode și strategii. Atunci când dezvolți creativitatea, este o chestiune de descompunere a gândirii tradiționale rigide în activitățile educaționale, care ar trebui înlocuite cu o gândire deschisă și nouă. Este adecvat să ne concentrăm asupra deschiderii, relaxării, inventării și cererii pe cât posibil a copiilor: imaginația, umorul, curajul, încrederea și inteligența sunt de o mare importanță aici.**Metoda de bază pentru dezvoltarea creativității este crearea de sarcini creative**, care necesită aducerea surprizelor în activitățile educaționale și prezentarea fenomenelor care nu sunt în concordanță cu așteptările. Este potrivit să ridici îndoieli la copii, să îi lași să facă estimări, să creeze incertitudine cognitivă, o problemă care poate avea mai multe soluții. Profesorului creator i se cere să perceapă lumea din jurul ei cu toate simțurile, inclusiv astfel de „simțuri” precum inima și rațiunea.Metodele pedagogice sunt aceleași, în cea mai mare parte, ca și cele activate în întregul proces educativ. Trebuie realizată însă, o adecvare mai pronunțată între conținutul stipulat și arsenalul metodologic pus la dispoziție, printr-o combinatorică mai elastică și mai dinamică. Se admit, când situațiile didactice permit, treceri de la expunerea cadrului didactic, prin discuții ale acestuia cu copiii, la prelegeri mai întinse, susținute fie de profesori, fie de specialiști în domeniu (Glava, A, Glava, C,). Ca metode specifice reținem exercițiul, explicația și demonstrația.**În grădiniță, jocul și învățarea** oferă copilului nenumărate prilejuri de a-și combina și recombina reprezentările de care dispune, de a construi restul din propriile

sale imagini. Ascultând povești, povestiri, basme, el reconstruiesc mintal principalele momente ale narațiunii (le inversează, le omite, le amplifică, inventează pur și simplu altele noi); jucându-se cu creionul pe hârtie obține linii, figuri neobișnuite; exersându-și vocea descoperă din întâmplare ritmuri și melodii care îi reține atenția; frământând o bucățică de plastilină se trezește în fața unor forme deosebite; punând cuburile unele peste altele ajunge la tot felul de construcții, care de care mai interesante. El este capabil deci să obțină produse noi, neobișnuite, originale, chiar dacă acestea sunt noi și originale, doar pentru el. Copilul dispune nu numai de capacitatea de a se juca și învăță, ci și de aceea de a crea. Creațiile preșcolarului dovedesc că viața lui interioară este bogată, că intențiile lui depășesc cu mult posibilitățile de care dispune. Totodată, ele arată că preșcolarul începe să-și însușească treptat o serie de tehnici simple ale artelor grafice, construcțiilor, cum ar fi procedeul colajelor, cel al schematizării etc.În creația preșcolarilor în cadrul activităților plastice, modelaj sau joc de construcții locul central îl ocupă imaginația. La preșcolar are loc o adevărată explozie a imaginației ceea ce i-a și determinat pe unii autori să afirme că la această vârstă imaginația ar atinge apogeul dezvoltării sale. Acești autori pierd însă din vedere faptul că multitudinea creațiilor copiilor preșcolari se datorează nu „puterii” imaginației, ci „slăbiciunii” gândirii care, fiind insuficient formată, nu-și impune „cenzura” sa absolut necesară. Copilul imaginează și creează multe lucruri tocmai pentru că nu cunoaște suficient relațiile dintre obiecte și fenomene, ignorându-le, el poate ajunge la construcții neobișnuite, dar acestea reprezintă de cele mai multe ori nonsensuri. Cert este însă faptul că a imaginația își dezvoltă, la această vârstă, multe dintre funcțiile sale. De exemplu, funcția de completare care va da posibilitatea înțelegerii unor situații ambigue sau lacunare; apoi funcția de proiectare și anticipare care va permite înțelegerea succesiunii și unele forme ale imaginației creatoare. La vârsta preșcolarității se dezvoltă capacitatea copilului de a integra posibilul în real, de aceea copiii încep să se teamă de „balauri” sau alte plăsmuiri imaginative ale adulților, pe care le cred reale.În activitatea creatoare artistică a copilului participă nu doar imaginația, ci și importante elemente de ideație, capacități de figurare (redare), deprinderi și priceperi. Aceste aspecte pot fi cel mai bine evidențiate în desenele copiilor. Pentru a desena, copilul trebuie să țină un creion în mână să miște mâna pe hârtie, să fixeze hârtia etc. Ori, pentru aceasta el trebuie să-și elaboreze o serie de deprinderi (de a trasa linii, de a închide contururi), să depășească diverse dificultăți care îi apar în cale (poziția rigidă a mâinii). Deși toate aceste elemente sunt subordonate activității de desenare, fără ele desenarea nu poate fi executată. Există particularități specifice ale desenului la fiecare dintre sub-stadiile preșcolarității. Preșcolarul mic desenează la întâmplare, fără intenții clare, fragmentar, specific pentru ei fiind incapacitatea generală de asamblare. Preșcolarul mijlociu trece prin faza „clișeelor”, un fel de desene stereotipe ce sunt repetate ori de câte ori este nevoie în alte desene. De data aceasta însă, elementele desenului încep să se asambleze între ele. Specific pentru această vârstă este compoziția liniară, nivelarea mărimilor obiectelor, adăugarea unor numeroase elemente suplimentare. Preșcolarul mare începe să facă abstracție de elementele care nu au importanță pentru subiect, fapt care face ca desenele lui să fie ceva mai sărăcăcioase. Cresc însă capacitățile de redare corectă a mărimilor obiectelor și mai ales a relațiilor dintre ele. **Câteva exemple de activități:**

<u>Oglinda fermecată - aria cognitivă</u>

Încearcă să te uiți la prietenul tău, ce vezi la el, ia o oglindă și privește ceea ce vezi. Acum desenează te cum arăți și încearcă să te gândești la cum vei arăta când vei fi bătrân, de ex. când ai vreo șaizeci de ani.**Instrumente:** fotografii proprii (contemporane), oglindă, material pentru desen (creioane colorate, pastel de ceară, tempera, diverse materiale grafice, desen de diferite dimensiuni).

Copiii își observă prietenul cum arată, ce îl caracterizează. Poate fi legat la ochi, copiii își exprimă sentimentele tactile, identificând un prieten (păr, haine). Cu ajutorul unei oglinzi, ei își găsește imaginea propriei identități, își cunoaște corpul. Pe baza propriilor observații, ei creează un autoportret artistic folosind diverse materiale artistice. După ce discută între ei, vor încerca să arate ei înșiși la bătrânețe, de ex. când au șaizeci de ani. Copiii își evaluează munca împreună.

Ochelari - aria socio-emoțională

Închideți ochii (la discreția copilului), încercați să vă imaginați ochelarii. Spuneți cum arată, de ce sunt folosiți, cine le poartă. Desenați-le.

Obiective specifice: să ia atitudini pozitive și empatice față de bolnavi, cu dizabilități, vârstnici, diversitatea multiculturală și socio-economică a omenirii.Instrumente: CD player, material artistic

Motivăm activitatea vorbind despre faptul că nu suntem toți la fel, despre toleranța celorlalți oameni și a copiilor. Cu ambii ochi închiși și deschiși, copiii au ocazia să-și imagineze ochelari. Își exprimă ideea ochelarilor cu voce tare, vorbesc despre ce ar putea fi, cine le poartă, de ce le poartă, din ce ar putea fi făcuți ochelarii. Implicăm copii în discuție, nu îi influențăm cu opiniile noastre. Unii copii pot vorbi și din propria experiență (cei care poartă ochelari). Ei descriu și prezintă idei imaginative despre ochelari, își exprimă ideile prin cuvinte. Își pot exprima ideea vizual. Putem schimba activitatea, ne putem concentra pe alteritate, cu care copiii au ceva experiență, de ex. un copil cu o culoare diferită a pielii, copii cu nevoi educaționale speciale etc. Activitatea este axată pe toleranța la alteritate și elementele de bază ale conștiinței multiculturale a copiilor.Cred cu toată convingerea, că nu poate exista cu adevărat copilărie fericită fără jocuri, povești și desen. Copilăria tuturor timpurilor a fost și trebuie să fie concepută în luna fabulosului oferit de basme, povești și povestiri și de jocul cu culorile chiar dacă ele îmbracă uneori haina „didacticismului”, important este ca acesta să nu-l stânjenească pe copil ci să-l susțină în creație și în împlinirea sa după cum l-a ajutat „natura mamă” – dotarea cu aptitudini.

Bibliografie:

1. Glava, A, Glava, C, (2002), „Introducere în pedagogia preșcolară”, Editura Dacia, Cluj-Napoca;
2. Piaget, J., (1965), „Psihologia inteligenței”, Editura Științifică, București.
3. Sas, C., (2006), „Activitatea și personalitatea cadrului didactic pentru ciclul primar”, Editura Universității din Oradea, Oradea.
4. Urea, I.R., (2000), „Preșcolaritatea – perioadă optimă de formare a imaginii de sine”, în Revista Învățământul Preșcolar, nr. 1-2, București.
5. ZELINA, M. 1995. Výchova tvorivej osobnosti.(Educarea personalității creative) Bratislava : UK, 1995. ISBN 80-223-0713-0.
6. ZELINA, M., ZELINOVÁ,M. 1990. Rozvoj tvorivosti detí a mládeže.(Dezvoltarea creativității copiilor și a tinerilor.) Bratislava : SPN, 1990. ISBN 80-08-00442-8.

Dezvoltarea limbajului la grupa mică

Autor: Educatoare: PASCAL ANA-MARIA
Unitatea de învățământ : Grădinița cu Program Normal
Localitatea :Șuletea
Județul :*Vaslui*

Limbajul copiilor mici, în special când ei provin direct din familie, fără să mai fi fost într-o instituție cu cadre didactice specializate, este în plin debut de acumulări sub auspiciile efortului personal și permanent al fiecăruia. Copilul preia cuvinte auzite la adultul vorbitor din preajma lui, raportându-se la acesta ca la un model. Pentru exprimarea dorințelor sale sau pentru a-și manifesta opțiunile își stabilește criterii de alegere a cuvintelor, instrumentate cu grijă deosebită pentru eficacitate: refolosește acei termeni care i-au permis să-și traducă mai bine emoțiile, nevoile, gândurile, adică l-au ajutat să se facă înțeles.Intrat în grupa mică la grădiniță, educatoarea este cea care preia rolul modelului de formare a copilului, inclusiv sub aspectul comunicării și limbajului. De aceea educatoarea de la grupa mică trebuie să aibă permanent în atenție următoarele:

A.) Limbajul se constituie; ea trebuie, deci, să vorbească corect, rar, simplu, fără să-l „înece pe copil sub un val de cuvinte”; să folosească termenii exacți, fraze simple, dar cu structuri variate;

B.) Perioada gânguririi sau a limbajului infantil trebuie să se încheie definitiv, chiar și acasă, de aceea nu numai că nu trebuie încurajate deprinderile rele ale părinților (prin repetare : papa, nani, etc) , dar trebuie să-i atenționeze și pe aceștia;

C.) Nu există comunicare cu un copil decât dacă acesta dorește. De aceea va trebui să profite de situațiile naturale, spontane, în care copilul este dornic să comunice;

D.) Limbajul presupune exersare: educatoarea nu trebuie să meargă în întâmpinarea dorințelor copilului doar intuind, ci să-i lase acestuia timpul necesar să exprime prin limbaj ceea ce vrea. De exemplu îi va da jucăria atunci când copilul spune că vrea jucăria, nu imediat ce o arată.

În raport cu aceste aspecte, educatoarea trebuie să intuiască sau să identifice momentele sau situațiile cele mai propice pentru a susține activitatea de familiarizare a copiilor mici cu limbajul și comunicarea. În opinia mea, în cursul programului de grădiniță, acestea ar fi:**Sosirea dimineața.** Unii copii sunt dornici să povestească evenimente trăite în familie sau întâmplări din grupul de prieteni. Este nevoie de multă disponibilitate și tact din partea educatoarei pentru a asculta și a conduce eficient acest tip de discuții.**Îmbrăcatul / dezbrăcatul.** Copilul care nu-și găsește haina plânge și merge să-i spună educatoarei. Altul vrea să-i arate un lucru nou. Un altul întreabă dacă și-a pus bine pantalonii, în timp ce alt copil nu știe dacă și-a încheiat bine haina. Trebuie atunci răspuns fiecăruia în parte , cu atenție asupra reacției. Acestea sunt momente de exprimare / comunicare naturală și spontană.

Masa. Copiilor li se vor prezenta numele mâncărurilor, verbele uzuale (a se servi, a se șterge, a consuma, a cere, a savura, a prepara), structuri de propoziții și fraze simple (nu-mi place, sunt delicioase, îți place), noțiuni de cantitate (prea mult, puțin, destul, suficient).La acest nivel, educarea limbajului se face de fapt, prin fiecare activitate, copiii îmbogățindu-și permanent vocabularul și rafinându-și exprimarea și comunicarea. Stabilind clar și atent toate obiectivele, putem afirma că lucrăm în manieră interdisciplinară.

Exemplific cu o activitate care cuprinde DLC, DȘ, realizate printr-una practic-gospodărească.

Tema: Realizarea unei salate de fructe.

Obiectivele activității: Să denumească fructele din săculeț; Să-și îmbogățească vocabularul cu câteva cuvinte și expresii*: compot, salată, șorț de bucătărie,* denumirea culorilor, elemente de formă; Să identifice senzorial câteva caracteristici ale fructelor; Să selecteze materialul în funcție de tema propusă; Să identifice elementul care nu aparține categoriei de gen; Să participe cu acțiuni simple la pregătirea produsului; Să verbalizeze acțiunile.

Descriere: Pregătim activitatea cu o zi înainte, când copiii vor alege fructele, privind imagini de pe jetoane. Tot de pe jetoane, dar și cu ajutor de la educatoare, ei aleg ustensilele și ingredientele și se va anticipa activitatea din ziua următoare.A doua zi , educatoarea aduce fructele (pe care nu le arată) , ustensilele și ingredientele. Un săculeț este pus pe masă. Copiii trebuie să-i ghicească conținutul prin explorare senzorială (miros, pipăit, aprecierea greutății). Fructele sunt scoase unul câte unul și ,, inventariate”. Li se precizează numele, caracteristicile. Vocabularul va fi orientat asupra senzațiilor și abordărilor senzoriale (văz, pipăit, gust), copiii fiind antrenați să se exprime.Printre fructe va fi strecurat și un intrus (cartof sau altă legumă). Atrăgându-le atenția, copiilor li se va indica diferența dintre fructe și legume, li se va preciza ce se mănâncă crud și ce preparat, care este diferența dintre un compot și o salată de fructe.Educatoarea își pune un șorț de bucătărie, ca indiciu că vor lucra la bucătărie. Le va arăta copiilor o carte de bucate, explicându-le la ce folosește și arătându-le în interior o imagine cu salata de fructe.Copiii vor alege salatiera (castronul), farfuriile, linguriețele, șervețelele. Se poate începe activitatea propriu zisă.

Observații: Copiii mici (2-3 ani): Nu-și amintesc ce au făcut cu o zi înainte; Trebuie să guste imediat.Copiii mai mari (3 ani): Au memorie pentru a-și aminti elementele pregătitoare; Manifestă răbdarea de a mânca mai târziu; Ei trebuie puși să povestească apoi ce au văzut și au făcut. **Alte subiecte utile dezvoltării limbajului**: Aranjarea ustensilelor de bucătărie; Prepararea și servirea ceaiului; Ședința de deghizare (copiii probează haine, pălării, bijuterii etc); Recunoașterea unor zgomote (pași, aplauze, tobe, clopoței, etc); Copiii își descoperă vocea (murmurat, șoptit, strigăt, țipăt..); Dialogul cu o marionetă.

Copiii se deplasează în curte unde sunt îndrumați: Să atingă copacii, iarba, să descopere insecte; Să facă remarci despre vreme; Să privească norii, ploaia; Să simtă vântul în păr, etc. Consider că la această etapă de vârstă, pentru socializare și interiorizarea unor norme de comunicare, este foarte importantă comunicarea între grupe prin activități comune.În vederea atingerii scopului nostru educativ, cu copiii mici trebuie să reușim să realizăm din toate aceste activități o bucurie zilnică pentru ei, să le creăm necesitatea și curiozitatea parcurgerii lor, pentru a le stimula interesul și dorința de cunoaștere necontenită.

Bibliografie: Revista Învățământul Preșcolar

.

Joc didactic: "Împreună suntem mai puternici"

Grădinița cu program prelungit nr. 25 din Iași
Prof. Înv. Preșc. Holicov Daniela

Joc didactic: "Împreună suntem mai puternici"

Nivel de vârstă: 5-6 ani

Scop: Promovarea incluziunii copiilor cu cerințe educaționale speciale (CES) în învățământul de masă, dezvoltând empatia, respectul și colaborarea între toți copiii.

Obiective:

Să încurajeze copiii să înțeleagă și să respecte diferențele dintre ei;

Să învețe copiii să lucreze împreună și să se ajute reciproc;

Să dezvolte abilitățile de comunicare și ascultare active;

Să creeze un mediu de învățare în care toți copiii se simt acceptați și valorizați.

Descrierea Activității:

Introducere:

Educatorul începe prin a discuta cu copiii despre diversitate și despre cum fiecare persoană este unică și specială în felul său. Se explică pe înțelesul copiilor ce înseamnă cerințele educaționale speciale și de ce este important să fim prietenoși și să ne ajutăm colegii.

Activitate Practică: "Cercul Prieteniei":

Copiii se așează în cerc și fiecare copil primește o panglică colorată.

Educatorul explică faptul că fiecare panglică reprezintă o calitate sau un talent pe care îl are fiecare copil (de exemplu, bunătate, creativitate, curaj).

Fiecare copil spune ceva frumos despre colegul din dreapta sa și îi oferă panglica sa. Acest lucru simbolizează faptul că toți copiii au ceva valoros de oferit și că împreună formează un cerc puternic și unit.

Joc de Rol: "Ajută-mă să Reușesc":

Copiii sunt împărțiți în perechi și fiecare pereche primește o sarcină simplă (de exemplu, să construiască un turn din cuburi).

Unul dintre copii va avea ochii acoperiți cu o eșarfă și va trebui să construiască turnul ghidat de colegul său.

După finalizarea sarcinii, copiii discută despre cum s-au simțit și despre importanța ajutorului reciproc.

Discuție și reflectare:

Educatorul încurajează copiii să împărtășească experiențele lor și să discute despre ce au învățat din activitate. Se subliniază importanța respectului, empatiei și colaborării în crearea unui mediu incluziv.

Implicatii în educația socio-morală:

Copiii învață să înțeleagă și să respecte diferențele dintre ei, dezvoltând empatia și compasiunea. Activitatea promovează valori precum respectul, bunătatea și ajutorul reciproc.

Preșcolarii își dezvoltă abilitățile de comunicare, colaborare și lucru în echipă. Activitatea contribuie la crearea unui mediu de învățare în care toți copiii se simt acceptați și valorizați, indiferent de diferențele lor.

Această activitate didactică este menită să promoveze incluziunea și să dezvolte abilitățile socio-morale ale copiilor preșcolari, pregătindu-i pentru o viață în care diversitatea este apreciată și respectată.

Excursia școlară – activitate extrașcolară cu impact pozitiv pentru cunoașterea orizontului local

Prof.: Tătuc Tatiana Stela
LICEUL CU PROGRAM SPORTIV-SLATINA

Orizontul local înseamnă zona în care se află localitatea noastră, incluzând toate caracteristicile reliefului și peisajului cultural. Altfel zis, orizontul local înseamnă natura și mediul antropic care ne înconjoară .

Activitatea de predare-învățare a geografiei în ciclul gimnazial poate să fie completată și cu aplicații practice efectuate în orizontului local.

Explicarea obiectelor, fenomenelor şi proceselor geografice aflate în starea lor naturală, în mediul înconjurător apropiat, unde elevul are contact direct cu realitatea, este succedată de activități de investigare în orizontul apropiat precum:

* reprezentări cartografice și întocmirea de hărţi tematice,
* studiul reliefului, tipurilor de roci, minerale, formelor de eroziune,
* studiul rețelei hidrografice din localitate,
* observarea și descrierea elementelor climatice,
* observaţii asupra faunei și vegetației; protecţia mediului înconjurător,
* studiul populației locale.

Prin investigarea orizontului local se dorește:

1) Dobândirea și înțelegerea unor concepte din domenii ca geografia, istoria, biologia, științele naturii, fizica, chimia.

2) Învățarea și exersarea unor metode simple de cercetare a realităţii înconjurătoare (observare, înțelegere, analiză, comparare, sintetizare). Prin aceasta se pot determina diferite competențe specifice (de exemplu, prezentarea principalelor caracteristici ale reliefului, ale cadrului biogeografic, ale climei; identificarea trăsăturilor definitorii ale localităţii de reședință; analiza relaţiilor între componentele naturale şi cele umane).

3) Elevii să folosească metode și procedeuri de investigare a realităţii.

4) Elevii să elaboreze activități de cercetare independentă în orizontul apropiat.

5) Elevii să-și însușească corect relaţiile dintre elementele observate, înţelegând caracterul lor structurat.

Prin studierea orizontului local, fie că se desfășoară în lecţiile desfăşurate în sala de clasă, fie prin intermediul activităților extrașcolare, se poate determina dezvoltarea abilității de analiză şi investigare a unor elemente geografice. Prin observare directă, prin adunarea de materiale şi interpretarea acestora, elevii pot efectua lucrări de tipul referatelor, proiectelor, portofoliilor, afişelor. Realizarea unor astfel de materiale duce la dezvoltarea la elevi a dorinței de studiere şi de analiză, acordându-le avantajul de a emite conform cunoştinţelor și competențelor acumulate ipoteze și concluzii privitoare la caracteristicile unor elemente, fenomene şi procese investigate.

6) Elevii să conceapă analize ale componentelor orizontului local prin prisma interdisciplinară. Privitor la învăţarea elementelor antropice, copiii pot descrie pe baza observaţiei directe, pot folosi cunoştinţe și competențe obținute la istorie (privitoare la evoluția așezărilor umane), la biologie (în investigarea mediului înconjurător) sau la chimie (în analiza, aerului, apei, solurilor). Elevii devin capabili să cerceteze, să descrie şi să prezinte obiective turistice, obiective culturale, să descrie specii ale biosferei caracteristice orizontului local, să înţeleagă relaţionarea dintre mediul natural şi cel antropic din perspectivă interdisciplinară, să prezinte evoluţia spaţiului orizontului local.

7) Elevii să utilizeze cunoştinţele și competențele formate anterior în scopul efectuării de activităţi şi lucrări practice.

Studierea în școală a orizontului local are mare importanță deoarece elevii:

- primesc informaţii despre mediul local în care trăiesc într-o altă formă decât știu ei deja;
- recunosc prin observare directă dirijată componentele și relațiile între acestea;
- înţeleg problemele cu care se confruntă mediul local și caută soluții de remediere;
- îşi dezvoltă și valorifică abilitatea de investigare sub îndrumarea profesorului;
- îşi educă deprinderea de a investiga, aduna, prelucra, sintetiza datele şi informaţiile despre anumite procese, fenomene, elemente observabile în localitate și împrejurimi;
- obțin dorinţa de cunoaştere și informații.

Studii geografice ale orizontului local se pot realiza şi în cadrul activităţilor didactice extraşcolare cum sunt: excursia, drumeția și vizita. Acestea reprezintă un mijloc didactic important pentru că dă elevilor posibilitatea de a observa, cerceta şi cunoaște în mod direct diverse aspecte geografice din natură, precum și să colecţioneze material didactic util pentru lecțiile viitoare. În funcție de sarcina didactică, activitățile didactice extrașcolare cu caracter geografic pot fi organizate:

- înaintea parcurgerii unei lecții sau unități de învățare, având scopul pregătirii elevilor pentru formarea competențelor și cunoștințelor ce vor urma a fi dobândite,
- în vederea comunicării de cunoștințe și formării de competențe,
- după încheierea unei lecții sau unități de învățare în scopul fixării cunoștințelor și competențelor specifice obținute.

Orașul Slatina situat în sudul ţării şi axat pe cursul inferior al râului cu acelaşi nume, judeţul Olt ocupă circa 2,3% din suprafaţa ţării, fiind ca mărime al 24-lea judeţ al României cu o suprafaţă totală de 5507 km. Măsoară 138 km de la nord la sud şi 78 km de la est la vest.

Este situate pe partea stângă a râului Olt.

Dealul Grădișteeste un martor de eroziune, desprins din terasa Slatina- are altitudinea de 167 m.

Din acest loc se poate obseva asimetria Văii Oltului- pe partea dreaptă se prezintă terasele inferioare iar pe partea stângă terasele superioare T4 și T5.

Lunca este mai extinsă pe partea dreaptă. Terasa 4 este dezvoltată și ia direct contact cu lunca. Datorită marii energii a reliefului (altitudinea relatică fiind de 60m)- fruntea acesteia este fragmentată de numeroase văi : Valea Sopotului, Valea Strehareţului, Vâlceaua).

Se poate observa abruptul terasei.

Din acest punct de observație se pot urmări alunecări de teren – care afectează fruntea Terasei 4 , activate în timpul ploilor abundente și a cantității mari de zăpadă.

De la Slatina în aval Oltul străbate 114 Km și formează un culoar de vale cu o lățime de aproximativ 25 Km.

Microrelieful Văii Oltului poate fi observant atât de pe martorul de eroziune Grădiște cât și de pe malul drept.

Lecția- Forme și tipuri de relief- de la clasele a IX-a și a V-a poate avea aplicație practică. Se pot observa următoarele elemente: martorul de eroziune, fruntea terasei, văile Strehareț și Sopot, precum și relieful creat de agenții externi de modelare a scoarței(precipitațiile- care determină- alunecări de teren, pluviodenudare, torențialitate). Se pot explica procesele gravitaționale din cadrul lecției- Agenți și procese de modelare a scoarței- casa a V- a și a IX-a.

Valea, ca rezultat al eroziunii apelor curgătoare, se adâncește și se lărgește tot timpul – în funcție de mărimea râului, de treptele de relief pe care le străbate, de rocile din care sunt alcătuite dar și de pantă.

La clasa a VIII-a , al studiul Câmpiei Române și al etajului climatic în care se află aceasta, se poate concretiza cu prezentarea climei din Câmpia Boianului(care prezintă un climat temperat-continental cu influențe submediteraneene, exemplificat de existența plantelorspecifice regiunii mediteraneene: smochin și liliac.

Vegetația, fauna și solurile- devin ușor de prezentat de către professor și ușor de însușit de către elevi – deoarece o simplă observație a zonei înconjurătoare facilitează elevilor însușirea și perceperea acestor noțiuni.

Bibliografie

GLIGOR VIOREL, (2011), Geografie aplicată și planificarea teritoriului. Suport de curs, Cluj Napoca.

GIURCĂREANU CLAUDIU şi colab. (1983), Îndrumător metodic pentru organizarea activităţilor turistice cu elevii, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti.

ILINCA NICOLAE, MÂNDRUȚ OCTAVIAN, coordonatori (2006), Elemente de didactică aplicată a geografiei, Editura CD Press, București.

LUNCAN RADU, PREDESCU NICOLAE, (1971), Cunoașterea geonaturală a orizontului local, Editura Didactică și Pedagogică, București.

MÂNDRUȚ OCTAVIAN, (2007), Orizontul local în învățarea geografiei, Ministerul Educației și Cercetării, Proiectul pentru învățământul rural, București.

MÂNDRUȚ OCTAVIAN, (2008), Cercetarea elementară a orizontului local și apropiat. Ghid metodologic, Institutul de Științe ale Educației, București.

VULCU BUJOR, (1979), Aplicaţii practice la geografie, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti.

ACTIVITĂȚI DIDACTICE PENTRU O EDUCAȚIE INCLUZIVĂ

Prof. Ștefan Corina
Școala Gimnazială „Ștefan Cel Mare”, Alexandria

Educaţia incluzivă face referire la integrarea copiilor cu CES în structurile învăţământului de masă.

Cred că avem datoria morală şi profesională de a face tot ce ne stă în putinţă pentru a integra copiii cu autism în şcolile de masă. După părerea mea, profesorul care are în clasă copii cu autism trebuie să colaboreze foarte bine cu familia acestuia şi cu profesorul de sprijin. Profesorul întocmeşte o curriculă potrivită şi sprijină copilul, îl pune în valoare. Acesta poate să îi laude reuşitele chiar dacă ele sunt mici şi le poate valorifica prin activităţi potrivite.

Studiile efectuate de-a lungul anilor arată multitudinea de avantaje ale incluziunii educaționale atât pentru copiii cu dizabilități, cât și pentru semenii lor:

O dezvoltare a apartenenței la o comunitate;

O stimă de sine mai ridicată;

Noi oportunități de învățare;

Obiective personalizate în concordanță cu potențialul fiecărei persoane;

Oportunități pentru viața socială cu acceptarea celorlalți și a diferențelor acestora.

Majoritatea dintre noi, suntem cadre didactice, care avem în clasele, unde predăm elevi cu dificultăți de comunicare și interacțiune socială (autism, sindromul Down, retard mintal etc), de aceea noi trebuie să avem în vedere și acţiuni ce presupun colaborarea cu părinții și consilierea acestora, implicarea directă în lucrul efectiv cu astfel de elevi. Părinţii şi colegii copiilor cu dizabilități trebuie să fie consiliaţi să fie realişti și înțelegători. Este nevoie de o abordare pozitivă a educării şi disciplinării copiilor, astfel toți elevii trebuie implicaţi, atât cât se poate, în luarea deciziilor, în alegerea activităţilor la care vor participa. Iar activitățile extracurriculare pot fi o bună metodă de integrare a copiilor speciali. Activitățile extrașcolare dezvoltă la elevi deprinderi și abilități comportamentale și cognitive mult mai solide decât cele derulate în sala de clasă. Acestea au loc, de obicei, în afara școlii, în natură, ele permit contactul direct cu lumea și realitatea socială. Vizitele, drumețiile, excursiile și activitățile din timpul acestora permit o îmbunătățile a relațiilor interpersonale și cu cei din jur, formarea unui comportament ecologic și de cunoaștere. Dar, deși au un rol terapeutic prin faptul că ajută la

socializare, participarea la activități extrașcolare poate fi o mare provocare pentru copiii cu cerințe speciale. Astfel, este nevoie să găsim acele activități care se potrivesc tuturor copiilor din clasă.

Pe primul loc în listă, la materia pe care o predau, este jocul. Datorită faptului că se desfășoară în grup, jocul permite și asigură socializarea. Jocurile trebuie să fie adaptate necesităților, iar unii copii trebuie ținuți mereu sub observație. Copii cu ADHD (de exemplu) au nevoie de jocuri cât mai variate, care să le trezească interesul, să nu-i plictisească, să nu fie distrași de tot ce îi înconjoară.

A doua activitate care încântă mai ales copiii mai mici este teatrul. Terapia prin teatru nu vindecă deficiența, dar schimbă mediul în care copilul își desfășoară activitatea. Se creează conexiuni între copii, se acționează pe baza unor reguli, se exersează deprinderi și comportamente. Fiecare se transpune în pielea unui personaj, devine autonom și încearcă să își valorifice talentul.

O altă activitate de succes este desenul sau pictura. Sunt mulți copii cu CES care își exprimă sentimentele și emoțiile prin culoare. Participarea la proiecte transnaționale (Educație online fără hotare) și eTwinning ne-a ajutat să valorificăm talentul elevilor noștri care s-au implicat în ilustrarea produselor finale sau în crearea logo-ului proiectului.

În concluzie, activitățile extrașcolare prin caracterul lor interdisciplinar, oferă cele mai eficiente modalități de formare a caracterului copiilor încă din grădiniță. Descoperind punctele forte și talentele elevilor noștri speciali îi ajutăm să se dezvolte frumos, să-și construiască stima de sine și să se integreze.

Bibliografie

Ţîru C. Maria, „Pedagogia activităţilor extracurriculare” – Suport de curs, Cluj-Napoca 2007

Sitografie

https://www.enseignants.hachette-education.com/actualites/en-route-vers-lecole-inclusive-0
Integrarea şcolară a elevilor cu CES | Didactic.ro
Integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale (CES) în școlile de masă – EDICT – https://edict.ro/integrarea-elevilor-cu-ces-in-invatamantul-de-masa/
https://fantadys.com/

ȘCOALA INCUZIVĂ. COPIII SUPRADOTAȚI

Prof. Ștefan Florin
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu”, Alexandria

În ultimele decenii s-au înregistrat progrese notabile în ceea ce privește protecția și asigurarea respectării drepturilor copiilor, în particular, a dreptului la educație. Există o abordare generală privind importanța educației și a asigurării accesului la educație pentru toți copiii, ca mod de realizare a altor drepturi fundamentale ale omului și mijloc de modelare a dezvoltării viitoare a umanității . Acest consens a fost tradus în acțiuni concrete care au propulsat procese ample, ce au contribuit la aducerea în mediile educaționale a milioane de copii, altădată respinși și excluși.

Supradotat sau supranormal reprezintă normalul potențialului uman atins însă de un număr redus de oameni. Acest normal cuprinde calități intelectuale, artistice, etice, de comunicare sau creativitate ieșite cu mult din comun.

Importanța identificării timpurii a supradotaților este primordială și constă tocmai în faptul că majoritatea explicațiilor despre diferențele dintre potențialitate și situația de supradotat își îndreaptă factorii familiari și oportunitățile educative și profesionale spre diferențele substanțiale din mediile favorabile timpurii.

Există diverse obstacole care pot împiedica un specialist să identifice un copil cu aptitudini înalte, iar acesta să treacă neobservat, datorită unor așteptări stereotipe de randament ridicat, false așteptări, lipsa motivației din partea elevului pentru participarea la o educație standardizată, încercarea de a nu-și trăda înaltele abilități, neputințele, comportament inadecvat și timiditate.

Moduri de a identifica elevii supradotați

Istoria ne-a arătat şi dovedit că au existat, există şi sunt sigur că vor mai exista oameni supradotaţi, dar, din nefericire, o bună parte dintre aceştia sunt recunoscuţi cu o mare întârziere, uneori doar post mortem, exemplu: Mozart, Vivaldi, Van Gogh, Da Vinci, Michelangelo, Gauss, Eminescu.

Exemple de personalități care au reușit nu datorită sistemelor de învățământ:

✓ Einstein a vorbit la patru ani și a citit la șapte ani;

✓ Isaac Newton a luat note slabe în școala primară;

✓ Când Edison era copil, profesorii lui i-au spus că este prea prost ca să învețe ceva;

✓ Un editor de ziar l-a concediat pe Walt Disney pentru că nu avea destule idei;

✓ Profesorul de muzică al lui Caruso i-a spus că nu poate cânta, deoarece nu are pic de voce; ✓ Lev Tolstoi a fost dat afară din facultate;

✓ Luis Pasteur a fost considerat mediocru la chimie când a terminat Royal College;

✓ Winston Churchill a rămas repetent în clasa a șasea.

De ce este atat de importanta identificarea supradotarii de cat mai timpuriu?

Pentru că este o sansa enorma pentru un copil. Este de foarte mare ajutor identificarea supradotarii pentru ca copilul sa poata primi educatie la nivelul abilitatilor, precum si stimulente care sa-i dezvolte abilitatile. Pedagogia modernă este din ce în ce mai influenţată de cercetările de neuro-fiziologice recente ce dau rezultate remarcabile pentru optimizarea acţiunilor în favoarea copiilor pentru a-şi dezvolta potenţialul. Conform acestor cercetări se poate stabili calitativ faptul că dezvoltarea creierului la copii se face în conformitate cu presiunea informaţională a mediului ambient care provoacă utilizarea selectivă a potenţialului cerebral. Importanţa identificării timpurii a supradotaţilor este primordială şi constă tocmai în faptul că majoritatea explicaţiilor despre diferenţele dintre potenţialitate şi situaţia de supradotat îşi îndreaptă factorii familiari şi oportunităţile educative şi profesionale spre diferenţele substanţiale din mediile favorabile timpurii. Există diverse obstacole care pot împiedica un specialist să identifice un copil cu aptitudini înalte, iar acesta să treacă neobservat: - datorită unor aşteptări stereotipe de randament ridicat,

- false aşteptări,
- lipsa motivaţiei din partea elevului pentru participarea la o educaţie standardizată,
- încercarea de a nu-şi trăda înaltele abilităţi, neputinţele,
- comportament inadecvat şi timiditate.

Identificarea trebuie să fie:

- pe întreaga perioadă a şcolarităţii
- să folosească criterii multiple
- să fie incluzivă - să fie dinamică şi continua
- să fie corectă din punct de vedere cultural
- să se asigure că toate directiile de supradotare şi ariile de talent sunt identificate
- să recunoasca gradele de supradotare şi talent
- să fie organizată şi legată de diferenţierea traseelor de educaţie
- să fie deschisă pentru identificare precese şi să identifice toate stagiile de supradotare-să primească informaţii de la toţi cei implicaţi.

Trăsăturile caracteristice apar de la vârste fragede. Nu toate trăsăturile sunt exclusive dar copii supradotaţi le posedă în cel mai înalt grad (Silverman 1993)

Este un imperativ ca tot mai multi oameni sa fie pasionati de descoperirea abilitatilor umane si sa gasim solutii pentru stoparea risipei de oameni cu abilitati inalte, „cea mai mare pierdere a culturii noastre”

(Gowan) – atunci cand persoana supradotata are performante reduse, asa numitul caz de underachievement – omul cu abilitati inalte care se rateaza, care nu se simte nici valorificat, nici apreciat, care nu-si gaseste rostul.

Bibliografie

1.ENACHESCU, CONSTANTIN (1973), Elemente de psihologie proiectivă, Editura Ştiinţifică, Bucureşti.

2.ENACHESCU, CONSTANTIN (1975), Expresia plastică a personalităţii, Editura Ştiinţifică, Bucureşti.

3.FILIMON, L. (1993), Psihologia percepţiei, Editura Didactica si Pedagogica, Bucureşti. 23.FRANCASTEL, P. (1972), Realitatea figurativă, Editura Meridiane, Bucureşti.

4..FREUD, S. (1999), Eseuri de psihanaliza aplicată, Editura Trei, Bucureşti.

5.GOLU, MIHAI (2002), Bazele psihologiei generale, Editura Universitara, Bucureşti.

6.HOGART, W. (1981), Analiza frumosului, Editura Meridiane, Bucureşti.

7.HOLDEVICI, I; VASILESCU, I.P. (1999), Gândirea pozitivă, Editura Ştiinţifică şi Tehnică, Bucureşti.

BUY AND SELL – AN INTERESTING GAME FOR USING ENGLISH

LIANA - IOANA CLOP
COLEGIUL TEHNIC "IOAN CIORDAŞ" BEIUŞ, BIHOR

In the following lines, I am going to present an interesting game that I use very often for my English classes. It is very useful because it can be adapted to any kind of lesson, to any level, for revising, implementing, testing, etc. For example, I am going to describe the precise activities I have organized in order to practice vocabulary related to food and dishes.

Activity 1

Teacher tells the students they are going to play a game in order to have a short practice revision of what they have recently studied, namely Vocabulary related to food.

- the game is called „Buy and sell"
- teacher divides the class into 4 groups of 5 students and one group of 4 students, establishes their place in the classroom and a spokesperson for each group who is going to write the needed information and present his/her group activity
- in order to have a well-organised activity, teacher establishes everybody's role in the activity from the beginning, making sure that there is an equilibrium in each group taking into account students' knowledge
- teacher presents the rules of the game giving a lot of examples as support, orally and in written on the whiteboard and asks students to answer her questions in order to check if they understand what they have to do
-teacher asks the students if there is anyone who celebrates his/her birthday on that particular day, if not, teacher asks the students to imagine it is their form teacher's birthday and they want to celebrate her in a simple but pleasant and traditional way, in their classroom
- they are told that they have to "buy" a birthday cake, flowers and a special present containing a necklace and a frame with a picture with them all
-teacher represents the place from where they can buy everything they need
- students will not use money to buy something, but English knowledge, vocabulary related to food used in three different exercises
- teacher let them know that the difficulty of the exercise is in accordance with the item they buy, if it is cheaper or more expensive
- the winning group will be the one who will succeed to buy all or at least almost all the needed things in order to organize the birthday moment

-in order to buy a beautiful bouquet of flowers, students have to solve the first exercise

-teacher explains what they have to do; they are asked to write the necessary ingredients in order to cook a second course, namely *chicken stew with mashed potatoes and mixed salad;* now they have the possibility to demonstrate how good cooks they are; they also have to introduce between the good ingredients an unnecessary one and the rest of them to odd it out when each group presents his work

-the group has a limited time to do this exercise and the one who has the most ingredients, the good ones, will get the bouquet of flowers.

-teacher moves between them all the time, answers to their questions and doesn't let them, as much as she can, turn to their native language

-teacher listens to their answers and taking into account the correct answers, decides which group obtains the item that is in question at that moment and moves to the next exercise

- if there is any time left, teacher asks some students chosen randomly to ask some questions, such as "What is your favourite dish?"/ "Do you like eating out, in a restaurant?"/ "Who do you usually have lunch or dinner with?"

-teacher makes notes on the whiteboard, asks students if there are misunderstandings or unknown vocabulary

-if there appears the situation in which two or more groups have the same score, there will be a question formulated on the spot by their teacher in order to make a difference between them

Activity 2

-teacher introduces the next exercise, telling her students that, by solving this exercise they have the possibility to get the second part of their surprise, the birthday cake

-teacher tells her students they are going to watch a short movie in which Jamie Oliver and his two daughters make pancakes

(https://www.youtube.com/watch?v=91LlGjrbUr0&ab_channel=edeshomewares)

-teacher asks her students if they have ever heard about Jamie Oliver, who he is and what he does; after that, she says a few words about him, making sure that now everybody knows something about him

-teacher gives each group handouts, containing a text based on what is presented in the movie; students have to watch and listen to the video in order to get specific information and fill-in the given text; they have on the handout the necessary words, they only have to put them in the right place

- students have also five questions related to the video, useful for the teacher to make sure they have understood what they have seen

-the group who solves the exercise the best, gets the cake

-at the end of the activity, teacher asks her students if they like pancakes, if they have ever cooked pancakes; now they have the recipe for making American pancakes, so teacher invites them to try at home as part of their homework

Activity 3

-teacher introduces the third exercise, necessary for getting the present

-now students are going to listen to a song, called "The Blue Foods" by Corries; the song contains a lot of vocabulary related to food

(https://www.youtube.com/watch?v=MOn7PliQoLM&ab_channel=RmEnglishServices)

-teacher gives each group a handout containing the lyrics of the song, but with a lot of gaps in them

-teacher asks her students to read the lyrics, to get familiarized with the new information and with the details they have to get from the audition

-teacher tells them the way in which an audition should be managed

-if there is enough time and if it is necessary, students will listen to the song twice

-the group who provides the most good answers, wins the present

- there is another exercise on the last handout, related to the song in which students have to complete with specific words present in the song, but having their definitions; this exercise is going to be solved in the classroom if there is any time left, if not, it will remain as homework

-if there is the situation in which each group succeeds in buying something, teacher praises the whole class for the way in which the activity has taken place, telling them that from her point of view this is the best situation, because they are going to organize their form teacher's birthday together, as they should, as a whole.

-teacher puts down on the whiteboard the homework, students are asked to write the recipe of their favourite dish, ingredients and way of cooking it

-teacher dismisses the students wishing them a good day

Stimularea comunicării la copiii cu cerințe educative speciale, cu ajutorul terapiei prin muzică

Profesor înv.primar Ienei David Laura
Școala Gimnazială,,Oltea Doamna”,Oradea

Pe parcursul achiziției și a dezvoltării limbajului la copiii cu cerințe educative speciale (CES) pot apărea dificultăți la nivelul comunicării, al comportamentului, al relaționării cu cei din jur, datorită unor tulburări la nivelul auzului fonematic, la nivel de articulație a limbajului sau a unor tulburări de ritm și fluență a vorbirii. În această lucrare prezentăm rolul terapiei prin muzică în activitățile de corectare a tulburărilor de limbaj, care vine în sprijinul copilului oferindu-i posibilitatea de a manipula, explora și de a controla instrumentele muzicale. Ritmurile şi vibraţiile sunetelor, emoțiile trăite de copii sau simpla ascultare a instrumentelor muzicale creează o stare afectivă pozitivă, de calm și relaxare, stimulatoare pentru educarea auzului fonematic, pentru folosirea vocii în scop comunicativ, pentru realizarea pronunției corecte, fluente a sunetelor și a cuvintelor, pentru dezvoltarea limbajului și nu în ultimul rând șansa de a interacționa la nivel egal cu ceilalți.

Cuvinte cheie: terapia prin muzică, tulburări de limbaj, copii cu cerințe educative speciale, instrumente muzicale.

Limbajul este o componentă proprie creierului uman, datorită faptului că în timpul producerii lui se utilizează un sistem arbitrar de semne: limba, de natură fie sonoră, fie vizuală. Născut din nevoia de comunicare cu aproapele, limbajul înseamnă folosirea unui cod, dar cu particularitățile individuale, în cadrul aceluiași grup social. Deși folosește același cod, adică limba, limbajul reprezintă folosirea limbii la nivel individual; în acest sens, limba poate fi considerată un instrument, pe care fiecare persoana îl folosește când vrea, când poate, dar mai ales cum poate, având o funcționare condiționată multifactorial" (G. Burlea, 2007). La copil, vorbirea apare în urma unui îndelung proces de învăţare, pe baza căruia se structurează întreaga experienţă de viaţă, se dobândesc cunoştinţele necesare dezvoltării, se structurează relaţiile cu cei din jur.

La copiii cu cerințe educative speciale (CES), pe parcursul achiziției și a dezvoltării limbajului pot apărea disfuncționalități sau dificultăți la nivelul comunicării, al comportamentului, al relaționării cu cei din jur, datorită unor tulburări la nivelul auzului fonematic, la nivel de articulație a limbajului sau a unor tulburări de ritm și fluență a vorbirii.

Astfel, se pot evidenția comportamente precum:

- nesurprinderea unității fonetice și grafice a sunetelor și literelor, a cuvintelor;
- nediferențierea sunetelor în cadrul cuvintelor;
- insuficienta dezvoltare a mecanismelor transmiterii din limbaj interior în cel exterior (dificultatea în trecerea din vocabularul pasiv în cel activ);
- nerecunoașterea semnificației multiple pe care o au cuvintele;
- neîntrebuințarea cuvintelor cu un grad mai mare de abstractizare;
- capacitatea redusă de a formula propoziții coerente, clare, frazele au lungime redusă;
- folosirea incorectă a singularului și pluralului;
- greutăți în asimilarea formelor flexionate ale pronumelui;
- folosirea excesivă a substantivelor și verbelor în povestire;
- sărăcia adverbelor și a adjectivelor folosite în vorbire;
- folosirea inadecvată sau omiterea regulilor gramaticale; apariția unor cuvinte parazitare, a repetărilor.

Există multe similitudini între vorbire, limbaj și muzică. De exemplu, atât în vorbire cât și în muzică, frecvența, durata, și elemente timbrale se desfășoară într-un anumit interval de timp cu scopul de a transmite un mesaj. Fiecare dintre aceste „instrumente de comunicare” utilizează informații prozodice, cum ar fi inflexiuni ale vocii, intonația, ritmul, pauzele, pentru a ajuta la conturarea unui mesaj cu sens, clar (Donnelly, 2001). Muzica, la fel ca și vorbirea umană este structurată, predictibilă, repetitivă. Aceste forme de exprimare/ comunicare fiind atât de strâns relaționate, colaborarea dintre cele două terapii - terapia tulburărilor de limbaj și terapia prin muzică - în vederea intervenției recuperatorii, este atât una foarte naturală, dar mai ales benefică pentru individul aflat într-un proces de recuperare a limbajului. Flexibilitatea limbajului, imitația verbală și îmbogățirea vocabularului se pot realiza cu o mai mare ușurință cu ajutorul ritmului, rimei și a repetiției muzicale (Zoller, 1991).

Muzica poate ajuta în controlul respirației și a celui muscular (Peters, 2000; Cohen, 1994), ajută în dezvoltarea competențelor lingvistice receptive și expresive practice (Miller, 1982), și sporesc abilitățile de articulație. Stima de sine, încrederea, atenție, abilitățile de ascultare, pot fi de asemenea îmbunătățite prin intermediul muzicii (Zoller, 1991).

În ultima perioadă, terapeuții specializați pe terapia tulburărilor de limbaj și meloterapeuții încearcă tot mai mult să adopte abordări cât mai variate și complexe a tehnicilor de lucru. Terapia prin muzică este folosită ca o portiță de comunicare în activitățile recuperatorii cu copiii cu deficienţă mintală, cu autism, sau cu copiii cu timiditate și cu anxietate. Astfel, la copiii cu deficienţă mintală, hiperactivi, meloterapia poate fi utilizată pentru ameliorarea inhibiţiei voluntare a actelor motorii, pentru realizarea unor performanţe și ca metodă de calmare, utilizându-se diferite instrumente care emit sunete prelungi

şi foarte armonioase. La copiii cu instabilitate emoţională meloterapia determină o diminuare a tensiunilor psihice, reducerea agresivităţii ; de asemenea contribuie la îmbunătățirea cooperării în interiorul grupului/ clasei de elevi.

Principalul obiectiv al meloterapiei în activitățile de recuperare logopedică este acela de a stabili contactul cu copilul cu deficienţe şi de a facilita comunicarea cu terapeutul şi cu participanţii la şedinţa de terapie prin intermediul instrumentelor muzicale de percuţie sau chiar prin intermediul propriului corp.

Astfel, se pot urmări obiectivele de mai jos:

Formarea şi dezvoltarea simţului ritmic;

Formarea unor deprinderi practice de ascultare a muzicii, de interpretare, de utilizare a unor instrumente;

Echilibrarea şi armonizarea personalităţii copilului prin cultivarea unor trăsături de caracter pozitive;

Dezvoltarea sociabilităţii copilului prin participarea la activităţile organizate pe grupuri de copii;

Educarea expresivităţii mimico-gesticulare;

Nuanţarea exprimării verbale;

Determinarea unor stări de deconectare, relaxare, confort psihic, încântare şi bună dispoziţie. (Gherguţ, 2005, pag.247)

Terapia prin muzică se folosește în diverse etape ale activităţilor de terapie logopedică indiferent de dizabilitățile copiilor. Astfel, în etapa terapiei recuperatorii cu caracter general, prin exercițiile de mișcare a întregului corp și de coordonare generală, prin reglarea echilibrului dintre inspirație și expirație, prin dezvoltarea motricității aparatului fono-articulator și a auzului fonematic (formarea capacităţii de diferenţiere fonematică: emitere de onomatopee, recunoaşterea vocii logopedului sau a altor persoane cunoscute, exteriorizarea trăirilor emoţionale și exersarea simţului ritmic), activitățile de terapie prin muzică au un rol important în dezvoltarea limbajului, a pronunției corecte a sunetelor și cuvintelor din etapa terapiei recuperatorii cu caracter specific.

Dezvoltarea auzului fonematic şi muzical - în cazul educării auzului fonematic, principalele activități ce sunt desfășurate de către specialiști în cadrul ședințelor de logopedie includ :

•Exerciții specifice dezvoltării atenției auditive

diferentierea anumitor sunete, cu identificarea surselor acestora (instrumente muzicale)

Exemplu: I se arată copilului câte două instrumente și pentru început, este liber să le exploreze, să le manipuleze. Apoi, copilul este legat la ochi și logopedul scoate sunete cu unul dintre cele două instrumente, iar copilul trebuie să spună/ indice care instrument s-a auzit. Ulterior, logopedul poate pune instrumentele în diverse locații din cabinet și să le activeze pe rând, iar copilul să se deplaseze spre locul de unde a auzit sunetul instrumentului.

determinarea unui anumit număr de lovituri

Exemplu: Logopedul produce un anumit număr de bătăi pe un anumit interval de timp, iar copilul trebuie îl reproducă cât mai fidel.

diverse jocuri („Deschide urechea bine", „Telefon muzical... fără fir" „ Ţăranul e pe câmp", „Dacă vesel se trăieşte", „Alunelu" , „Bat din palme")

conversații cu ajutorul instrumentelor muzicale

•Exerciții de dezvoltare a simțului de tip acustico-motor

Jocurile muzicale sunt folosite pentru dezvoltarea simțului ritmic. Aceste jocuri au la bază ritmarea unor versuri prin bătăi din palme, marcarea ritmului cu ajutorul instrumentelor de percuție sau prin combinarea mișcărilor ritmice mână- picior. Jocurile muzicale pot fi și jocuri desfășurate după o melodie cunoscută, jocuri de recunoaștere a unor cântece care presupun coordonarea mișcărilor cu caracterul liniei melodice. Exerciții de ritm: *Dă bătaia din palme mai departe* – în grup sau individual (dacă se urmărește dezvoltarea concentrării atenției sau a ritmului)

Exemplu: Reproducerea unor unități ritmice, cu ritmul menținut cu ajutorul instrumentelor muzicale (papa-papa-papi, papa-papo, papa-popo, papo-papo, tata-tato, tata-tatu, tapa-tapu, etc.); exerciții de pronunțare a unor silabe opuse, utilizând două instrumente diferite, acestea oferindu-i un sprijin copilului în identificarea și menținerea diferenței dintre silabele enunțate (pa-pi-po-pe-pu-pa-pi, ba-bi-be-bo-bu, etc.)

•Exerciții de diferențiere (semantica) a cuvintelor, pe baza accentului folosit (copii/ copii, laturi/ laturi, etc.)

Exemplu: Se poate utiliza o tobă sau o tamburină pe care copilul să bată numărul de silabe corespunzătoare fiecărui cuvânt, iar intensitatea bătăilor să difere în funcție de accentuarea silabelor (bătăile să fie mai puternice pentru silabele mai accentuate)

•Exerciții de dezvoltare a memoriei de tip auditiv-verbale – au rolul de a-i dezvolta copilului capacitatea de a-și însuși, dar și de a reproduce în mod corect succesiunea unor sunete în cadrul cuvintelor.

Exemplu: Cu ajutorul unui instrument preferat, copilul poate identifica și marca fiecare sunet din cuvânt

Concluzii

Intervenția terapeutului în meloterapie presupune, pe lângă o bună pregătire a acestuia, mult tact și cunoașterea particularităților fiecărui copil.

Folosind muzica ca terapie aceasta poate stimula și dezvolta folosirea comunicativă a vocii și a dialogului pre-verbal cu ceilalți, stabilind sensuri și relații ce vor sta la baza dezvoltării limbajului.

Implicarea elevilor cu CES în activitățile complexe de terapie prin muzică prin care pot explora și astfel, controla instrumentele muzicale, le creează copiilor o stare afectivă pozitivă, stimulatoare pentru achiziţii preverbale şi verbale noi. Sunetul instrumentelor devine un stimul care facilitează comunicarea, copilul răspunzând acestor stimuli externi într-un mediu securizant, dobândeşte curaj și încredere în sine, creşte nivelul interacţiunii sociale, abordează/ deprinde noi mijloace de comunicare și își îmbogățește vocabularul activ.

Bibliografie:

Burlea, G., (2007) Tulburările limbajului scris-citit, Editura Polirom, București

Cohen, N.S. (1994). Speech and Song: Implications for therapy. *Music Therapy Perspectives*, 12(1), pp 8-14.

Gherguţ, A., (2005), *Sinteze de psihopedagogie specială. Ghid pentru concursuri și examene de obținere a gradelor didactice*, Iaşi, Polirom

Miller, S. (1982). Music therapy for handicapped children: Speech impaired. *Project Monograph Series.* Washington, DC: National

Association for Music Therapy, Inc.Peters, J.S. (2000). *Music therapy: An introduction.* Springfield, Il: Charles C. Thomas.

Zoller, M. (1991). Use of music activities in speech-language therapy. *Language, Speech, and Hearing Services in Schools*, 22.

http://www.cabinet-terapii.ro/terapii/meloterapia

http://materialeaba.wordpress.com/category/terapia-prin-muzica/

http://www.musicastherapy.org/romania/

"Podul Prieteniei – Povestea noastră comună"

Prof. Craveț Mirela-Simona
Școala Gimnazială nr. 19 ,, Avram Iancu” Timișoara

Context:

Această activitate are ca scop includerea unui elev cu autism, cu un intelect superior, într-o activitate de grup care promovează empatia, cooperarea și integrarea socială în cadrul clasei. Activitatea este adaptată nivelului clasei a III-a și implică atât colegii, cât și profesorul, într-un mediu prietenos și creativ.

Materiale Necesare:

Foi de hârtie colorată Obiective:

Dezvoltarea abilităților de comunicare și colaborare între toți elevii.

Încurajarea exprimării ideilor și sentimentelor într-un mod liber și creativ.

Crearea unui mediu incluziv, în care elevul cu autism să se simtă valorizat și integrat.

Durata: 50 de minute

Carioci, creioane colorate, lipici

Benzi desenate sau imagini ilustrative (pentru elevul cu autism, dacă are o preferință pentru stimuli vizuali)

Un șablon de pod imprimat pentru fiecare grup

Desfășurarea Activității:

1. Introducere (10 minute):

Profesorul deschide discuția cu o poveste scurtă despre un personaj fictiv (de exemplu, un copil pe nume Alex), care dorește să construiască un pod pentru a-și face prieteni. Se pune accent pe ideea că fiecare contribuție este importantă pentru a finaliza podul.

Profesorul se asigură că elevul cu autism este inclus în discuție prin întrebări ușor de înțeles, cum ar fi: "Ce crezi că ar putea folosi Alex pentru pod?" sau "Cum crezi că se simte Alex fără prieteni?"

2. Activitatea Practică (30 de minute):

Faza 1 – Grupuri mici (15 minute):

Elevii sunt împărțiți în grupuri de 4-5. Fiecare grup primește un șablon de pod.

Fiecare copil contribuie desenând pe pod un element care simbolizează prietenia (o inimă, un fluture, un mesaj pozitiv).

Elevul cu autism este încurajat să contribuie cu un desen propriu sau să aleagă o imagine din materialele puse la dispoziție. Dacă preferă să lucreze singur, colegii îi pot oferi sugestii și încurajări.

Faza 2 – Colaborare între grupuri (15 minute):

Fiecare grup își prezintă "podul" și explică simbolurile alese. Elevul cu autism poate descrie ceea ce a desenat sau poate arăta pur și simplu lucrarea, profesorul intervenind pentru a-l sprijini verbal, dacă este necesar.

Toate grupurile lipesc "podurile" lor pe un panou comun, creând astfel "Podul Prieteniei".

3. Reflecție (10 minute):

Profesorul îi întreabă pe elevi: "Ce ați învățat despre cum să fim prieteni?" sau "Cum putem construi un pod al prieteniei în fiecare zi?"

Elevul cu autism este invitat să răspundă la o întrebare simplă sau să împărtășească ce i-a plăcut cel mai mult în activitate.

Adaptări pentru Elevul cu Autism:

Stimuli vizuali: Elevului i se oferă imagini și exemple clare pentru a înțelege cerințele activității.

Timp suplimentar: Dacă elevul are nevoie de mai mult timp pentru a finaliza sarcina, acesta va fi acordat fără presiune.

Rol activ: Profesorul îi poate atribui un rol specific elevului, cum ar fi responsabilitatea de a alege culorile pentru grupul său, pentru a-i stimula implicarea.

Rezultate așteptate:

Elevul cu autism se simte integrat și participă activ la activitate.

Colegii înțeleg mai bine importanța diversității și a prieteniei.

Clasa devine un mediu mai incluziv, bazat pe acceptare și colaborare.

MODALITĂȚI DE INTEGRARE A COPIILOR CU CES

Prof. înv.primar Clicinschi Camelia,
Șc. Gimn. „Iancu Munteanu”Tătărășeni, Botoșani

Copiii cu C.E.S. pot prin joc să-şi exprime propriile capacităţi. Astfel copilul capătă prin joc informaţii despre lumea în care trăieşte, intră în contact cu oamenii şi cu obiectele din mediul înconjurător şi învaţă să se orienteze în spaţiu şi timp. Datorită faptului că se desfăşoară mai ales în grup, jocul asigură socializarea. Jocurile sociale sunt necesare pentru persoanele cu handicap, întrucât le oferă şansa de a juca cu alţi copii, orice joc având nevoie de minim două persoane pentru a se desfăşura. Jocurile trebuie însă să fie adaptate în funcţie de deficienţa copilului.

Formele de integrare a copiilor cu C.E.S. pot fi următoarele: clase diferenţiate, integrate în structurile şcolii obişnuite, grupuri de câte doi-trei copii deficienţi incluşi în clasele obişnuite, integrarea individuală a acestor copii în aceleaşi clase obişnuite.

Integrarea şcolară exprimă atitudinea favorabilă a elevului faţă de şcoala pe care o urmează; condiţia psihică în care acţiunile instructive-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivaţii puternice care susţine efortul copilului în munca de învăţare; situaţie în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acţiunile desfăşurate pentru educaţia sa; corespondenţa totală între solicitările formulate de şcoală şi posibilităţile copilului de a le rezolva; existenţa unor randamente la învăţătură şi în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilităţile copilului sau la cerinţele şcolare.

Copiii cu C.E.S. au nevoie de un curriculum planificat diferenţiat, de programe de terapie lingvistică, de tratament logopedic specializat, de programe specifice de predare- învăţare şi evaluare specializate, adaptate abilităţilor lor de citire, scriere, calcul, de programe terapeutice pentru tulburări motorii. De asemenea vor beneficia de consiliere şcolară şi vocaţională personală şi a familiei.

Stilul de predare trebuie să fie cât mai apropiat de stilul de învăţare pentru ca un volum mai mare de informaţii să fie acumulat în aceeaşi perioadă de timp. Acest lucru este posibil dacă este cunoscut stilul de învăţare al copilului, dacă este făcută o evaluare eficientă care ne permite să ştim cum învaţă copilul, dar şi ce si cum este necesar să fie învăţat. Unii elevi au nevoie de o terapie a tulburărilor de vorbire şi de limbaj şi de psihoterapie individuală şi de grup pentru sprijinirea integrării pe plan social. De asemenea copiii au nevoie de ajutor suplimentar din partea profesorilor şi colegilor, fiind nevoie să primească în activitatea şcolară conţinuturi şi sarcini simplificate.

Recunoscând faptul că orice proces de readaptare a unei persoane cu cerinţe educative speciale ar trebui să ţină cont de măsurile care favorizează autonomia sa personală şi asigură independenţa sa economică

şi integrarea sa socială, cea mai completă posibil, trebuie incluse şi dezvoltate programe de readaptare, măsuri individuale şi colective care să favorizeze independenţa personală, care să-i permită să ducă o viaţă cât mai normală şi completă posibil, ceea ce include dreptul de a fi diferit. O readaptare totală presupune un ansamblu de măsuri fundamentale şi complementare, dispoziţii, servicii de facilitare care ar putea garanta accesibilitatea la confortul fizic şi psihologic. Adaptarea mobilierului exterior şi urbanismul, accesul în clădiri, la amenajări şi instalaţii sportive, transportul şi comunicaţiile, activităţile culturale, timpul liber şi vacanţele trebuie să constituie tot atâţia factori care contribuie la realizarea obiectivelor readaptării.

Este important să se determine participarea, în măsura posibilului, a persoanelor cu cerinţe educative speciale şi a organizaţiilor care-i reprezintă la toate nivelele de elaborare a acestor politici. Legislaţia trebuie să ţină cont de drepturile persoanelor cu deficienţe şi să favorizeze, pe cât posibil, participarea lor la viaţa civilă. În cazul în care persoanele cu cerinţe educative speciale nu sunt în măsură să-şi exercite în mod deplin drepturile lor de cetăţeni, trebuie să fie ajutate să participe cât mai mult posibil la viaţa civilă, asigurându-le ajutorul adecvat şi luând măsurile necesare. Profesioniştii trebuie să informeze asupra tuturor aspectelor vieţii, iar persoanele cu deficienţe trebuie să aibă posibilitatea de a-şi procura informaţia ele însele. Dacă natura, gravitatea deficienţei sau vârsta persoanei nu permit reconversia sa personală, chiar în atelier protejat, la domiciliu sau în centre de ajutor pentru muncă, ocupaţiile cu caracter social sau cultural trebuie să fie prevăzute. Măsuri potrivite trebuie avute în vedere pentru a asigura persoanelor cu cerinţe educative speciale şi în special persoanelor cu deficienţe mentale condiţii de viaţă care să le asigure dezvoltarea normală a vieţii lor psihice.

Copilul cu deficienţe se adaptează greu la relaţiile interpersonale, de aceea părinţii trebuie să joace rolul de mediator între copil şi persoanele străine. Uneori părinţii pot dramatiza excesiv reacţiile inadecvate venite din partea unei persoane străine, identificând o falsă rea intenţie într-un gest oricât de neutru. Pe de altă parte, unii părinţi refuză să ţină cont de dificultăţile sociale determinate de deficienţă. În acest fel, ei îi împiedică pe copii să înţeleagă şi să accepte toate aspectele legate de propria deficienţă. Datorită acestui rol suplimentar de mediator, reacţiile părinţilor în faţa unui copil cu deficienţă capătă o importanţă majoră. Părinţii reacţionează prin supraprotecţie, acceptare, negare sau respingere.

Copiii cu cerinţe educative speciale pot fi integraţi în mediul şcolar/preşcolar în mai multe feluri: prin integrarea individuală a acestora în clasele obişnuite, grupuri de doi-trei copii cu deficienţe incluşi în clasele obişnuite, clase diferenţiate, incluse în structura şcolii/grădiniţei obişnuite. Integrarea acestor copii în colectivul unei clase obişnuite exprimă atitudinea favorabilă a acestora faţă de unitatea de învăţământ şi faţă de cadrul didactic, ajută la consolidarea unei motivaţii puternice, care susţine efortul copilului în activitatea de învăţare, duce la realizarea unor progrese la învăţătură şi în plan

comportamental.

Predispoziţia biologică nu este o sentinţă, iar mediul social este o şansă. Sentinţa produsă de societate este mai periculoasă pentru un copil în dezvoltare decât predispoziţia biologică. Pornind de aici, trebuie să înţelegem faptul că trăim într-o lume a diversităţii umane, că şcoala nu se poate eschiva de la rolul de promotor al progresului uman şi că doar ea poate facilita schimbarea, întrevăzută ca posibilă, a mentalităţii şi atitudinii faţă de cerinţele educative ale tuturor copiilor.

Şcoala va reuşi să răspundă cerinţelor speciale de educaţie ale copiilor aflaţi în dificultate şi nevoilor de educaţie ale familiilor acestora doar prin eforturile ei interne şi cu sprijinul tuturor.

Bibliografie

1. Popescu, G., Plesa, O. (coord.), „Handicap, readaptare, integrare”, Bucuresti, Pro Humanitate, 1998;
2. Verza, E.,Paun,E., „Educatia integrata a copiilor cu handicap”, Unicef, 1998;

LIMES TRANSALUTANUS. ISTORICUL PROBLEMEI

Prof. Chiţa Gheorghe Mădălin
Şcoala Gimnazială „Mircea cel Bătrân” Piteşti

În literatura de specialitate Limes-ul Transalutan ocupă un loc ciudat, apărând drept una dintre acele încercări ale împăraţilor romani din epoca târzie a Imperiului de a salva situaţia militară de la graniţa nordică, prin multiplicarea măsurilor defensive, lipsite de eficienţă reală (Florescu 1978, 55).

Octavian Augustus hotărăşte, după eşecul din Germania, stoparea expansiunii Imperiului şi trecerea la o politică defensivă pe frontierele lui naturale. Această măsură trebuia intărită in teren printr-un sistem de demarcaţie, care in epoca romană în lipsa frontierelor naturale, *ripa* era valul, *vallum*, cu şanţul aferent, *fossa* (Croitoru 2001,55).

Primul istoric, antic, care ne vorbeşte despre organizarea tehnică a unui limes a fost Vitruvius, deşi în vremea sa acesta nu era încă cristalizat. Cu inţelesul de frontieră fortificată apare pentru prima oară in anul 97 pChr. La Tacitus (Tudor 1976, 132-133).

Determinarea datării valurilor, în lipsa unor documente scrise sau descoperiri arheologice clare, rămâne la stadiul de ipoteză.

Primele încercări de explicare ale unor astfel de fortificaţii aparţin cronicarilor români din sec. XVII-XVIII, conform cărora toate valurile din Dacia ar fi fost ridicate de împăratul Traian. Însă seria analizelor ştiinţifice este deschisă de Vasile Pârvan. Deşi s-au făcut progrese însemnate nici în prezent nu avem cunoştinţele necesare pentru a data valurile Daciei.

Cu timpul s-au formulat două ipoteze majore, prima, a lui Pârvan, menţiona că rolul valurilor ar fi ezclusiv de natură birocratică, iar a doua, susţinută de Radu Vulpe, preciza că scopul valurilor este prin excelenţă defensiv. Recent s-a optat pentru contopirea celor două teze (Croitoru 2001, 56; Tudor 1976, 132- 133).

Probleme deosebite continuă să pună linia de fortificaţii din vestul Munteniei, cunoscută in literatura de specialitate ca *Limes Cisalutanus* sau *Limes Valahicus*, mai târziu fiind denumită convenţional *Limes Transalutanus* (Croitoru 2004, 67).

Cercetarea Limes-ului Transalutan a suscitat interesul multora, chiar dacă profesia nu era adecvată cercetării arheologice. Printre aceştia amintim pe comitele L. F. de Marsigli, August Treboniu Laurian, Cezar Boliac, K. Schuchardt, Grigore Tocilescu, Pamfil Polonic, Vasile Christescu, Gheorghe

Cantacuzino, C. S. Nicolescu Plopşor, Dumitru Tudor, Emilian Popescu, Radu Vulpe, Eugenia Popescu, Cristian M. Vlădescu, Ioana Bogdan Cătăniciu, in colaborare cu muzeele din Câmpulung Muscel şi Piteşti.

Primii care au deschis drumul cercetării Troianului au fost K. Schuchardt, care-l menţionează în 1885, Pamfil Polonic şi Grigore Tocilescu, care îl descriu amănunţit (Croitoru 2004, 197).

Inginerul topograf Pamfil Polonic străbate întreg limesul cu piciorul, face cercetări de suprafaţă şi realizează planuri şi schiţe ale unor castre şi castele. O parte din manuscrisele sale au fost publicate de Grigore Tocilescu, iar alta se află în Biblioteca Academiei Române. Datorită lor cunoaştem traseul valului, tehnica de construcţie (ipotetică) şi poziţionarea unor castre şi turnuri.

Pamfil Polonic afirma că Troianul este menţionat pe harta statului major austriac de la Dunăre la Roşiori de Vede ca drumul lui Traian.

In „Marele Dicţionar Geografic al României” la cuvântul Troian, Tocilescu după ce-l prezintă în detaliu între Dunăre şi Piteşti notează că valul sfârşeşte în malul accidentat al Argeşului şi reapare spre Câmpulung Muscel, apoi trece în Transilvania. Însă Pamfil Polonic în „Troianul de la Dunăre la Bucureşti” menţionează că traseul valului stabilit de Tocilescu este exact până în zona oraşului Piteşti, iar de aici spre nord a fost îndreptat greşit spre Câmpulung, valul trebuie urmărit în linie dreaptă pe la vest de Câmpulung, unde apare la Berevoieşti (Bădescu 2001, 47).

După Tocilescu valul era din pământ cu miezul ars formând un zid înalt de 3 m. şi lat de 11 m. pe coama lui erau crenele şi un drum de rond pentru santinele. Pamfil Polonic şi Grigore Tocilescu neagă existenţa unui şanţ de apărare, *fossa*. Tot Grigore Tocilescu pune originile acestui val la sfârşitul sec. II pChr. şi începutul sec. II pChr (Tudor 1958, 209-212).

După cercetările efectuate de Pamfil Polonic şi Grigore Tocilescu pe Limesul Transalutan s-au efectuat doar sondaje sumare.

În „Istoria militară a Daciei romane” apărută în 1937 Vasile Christescu prezintă raportul de săpătură al lui Pamfil Polonic de la Câmpulung-Jidava, întocmit în 1901 şi propriile sale săpături de la Săpata de Jos (Christescu 1937, 148).

Dumitru Tudor a urmărit sectorul din regiunea subcarpatică a Limesului Transalutan, de la Câmpulung-Jidava la Rucăr, confirmând cercetările lui Pamfil Polonic. În „Oltenia Romană” (OR II, 1958) Tudor prezintă pe larg traseul Troianului, tehnica de construcţie a valului, cronologia acestuia

şi face o descriere a castrelor şi turnurilor de pe limes. Tot el consideră că Limes Transalutanus a fost ridicat de Septimius Severus şi a fost părăsit de împăratul Filip Arabul (Tudor 1955, 87-96).

Radu Florescu susţine că Troianul a fost ridicat în timpul Severilor ca o întăritură a Limesului Alutan şi este părăsit în urma marii invazii carpice din 245 (Florescu 1978, 56).

În urma cercetărilor, bazate pe studiul materialului numismatic, M. Cristudor ajunge la ipoteza conform căreia Limesul Transalutan nu a fost părăsit în anii 240-242 (în timpul unei prime invazii carpice) ci în anul 245, în timpul împăratului Filip Arabul (Cristudor 1972, 240).

În lucrarea sa de doctorat „Muntenia în sistemul defensiv al Imperiului Roman, sec. I-III pChr” (1997) Ioana Bogdan Cătăniciu menţionează că limesul nu este un val continu între Dunăre şi Carpaţi ci a fost construit doar acolo unde se făcea simţită nrvoia unei delimitări materiale a teritoriilor romane de cele extraprovinciale. Tot ea susţine că Troianul este de pe timpul lui Hadrian (Cătăniciu 1997, 81-82; Petolescu 2001, 205).

Colonelul Cristian Vlădescu afirmă în „Armata romană in Dacia Inferior” editată în anul 1983, că Troianul a fost construit în timpul lui Septimius Severus pentru crearea unui spaţiu de siguranţă a liniei Oltului, afirmaţie bazată pe cercetarea materialului numismatic. Durata Limesului Transalutan merge până în anul 245, când în urma puternicelor atacuri carpice graniţa revine pe Olt. Vlădescu precizează că valul era din pământ cu miezul ars şi avea şanţ de apărare (Vlădescu 1983, 130).

Constantin C. Petolescu este de părere că inceputul acestui sistem defensiv datează din ultimii ani de domnie ai lui Marcus Aurelius şi leagă construirea sa de vizita în Dacia a împăratului Caracala (Petolescu 2001, 207).

În „Istoria României” apărută în 1960, volumul I, se consideră că *Limes Transalutanus* este datat în timpul împăratului Septimius Severus şi este descris ca un val continu de pământ construit pentru a proteja mai bine linia de apărare de pe Olt. Părăsirea lui a fost generată de invazia carpilor din anul 245 în timpul împăratului Filip Arabul (Istoria României 1960, 379).

„Istoria Românilor” vol. II, editată în anul 2001, prezintă traseul şi îl datează cronologic din timpul lui Traian (Istoria Românilor 2001, 131).

Costin Croitoru susţine în lucrarea sa „Fortificaţii liniare romane în stânga Dunării de Jos (sec. I-IV pChr.)” că Troianul funcţiona concomitent cu Limesul Alutan şi le tratează ca un sistem defensiv unitar (Croitoru 2004, 76).

Adrian Husar în lucrarea sa „Din istoria Daciei romane” apărută în anul 2002 încadrează limesul la începutul domniei lui Hadrian sau Antoninus Pius până în timpul lui Filip Arabul şi îl tratează ca funcţionând concomitent cu Limesul Alutan (Husar 2002, 115).

Florin Fodorean încadrează *Via Transalutana* (Fodorean 2004, 65) în categoria drumurilor principale , de rangul I (Fodorean 2004, 65), iar drumurile care legau *Via Transalutana de Via Alutana* (Fodorean 2004, 65) (Slăveni-Putineiu; Enoşeşti-Urluieni şi Ioneştii Govoreii-Piteşti) în clasa drumurilor de mai mică importanţă, de rangul III (Fodorean 2001, 67).

Bibliografie:

1. Marin Bădescu, Val, Troian sau drum roman într Argeş – Piteşti şi Rucăr, în ARGESSIS, Tom 10, Piteşti, 2001, p. 47-53.
2. Constantin Croitoru, Câteva observaţii cu privire la rolul Valurilor de pământ de pe teritoriul Daciei, în ARGESSIS, Tom 10, Piteşti, 2001, p. 55-62.
3. Radu Florescu, Câteva observaţii cu privire la limesul Transalutan, în Drobeta III, 1978, p. 55-61.C.

Studiu de caz-caracterizare psiho-pedagogică

Prof. CERNA DELIA ELANA

Colegiul Național „Mihai Eminescu” Petroșani

Până în anul școlar 2023 – 2024, elevul H.I.G.. a făcut parte din colectivul clasei a VII- a C . În calitate de prof. diriginte al acestei clase am constatat în cazul elevului H.I.G. următoarele aspecte:

- **Mediul familial** – tatăl elevului este plecată la muncă sezonieră în Germania cu ceilalți doi copii majori, el aflându -se în grija bunicului patern grav bolnav.Mama lucrează în țară și nu ajunge decât ocazional să își vadă copiii.
- **Climatul familial** – conflicte mici și trecătoare. Au suferit atunci când le-a luat foc casa
- **Regim educativ** – lipsa supravegherii, lipsește figura unei persoane adulte, responsabile
- **Colaborarea școală** – familie – familie care răspunde la dialog doar la solicitări exprese. Numeroasele solicitări ale profesorului diriginte.
- **Rezultate la învățătură**

  a) discipline cu rezultate bune/foarte bune – educație plastică, educație fizică;

  b) discipline cu rezultate modeste – limba engleză, istorie;

  c) discipline unde întâmpină dificultăți: limba și literatura română, matematică;

  d) materii la care a rămas corigent – limba și literatura română, matematică;

  e) situații de repetenție – datorită celor două situații de corigență elevul a rămas repetent;

  f) activități extrașcolare în care se implică – nu s-a implicat în activitățile extrașcolare, este posibil să lucreze, desi are 14 ani.

- **Nivelul achizițiilor școlare** – se situează la limita nivelului inferior al programei școlare.
- **Probleme școlare** – absenteism
- **Procese intelectuale** – atunci când profesorul explică sarcinile, elevul este distrasă de alte activități; pentru realizarea sarcinilor are nevoie de atenționări suplimentare din partea profesorului, nu se focalizează pe sarcinile de lucru; omite părți importante ale informației învățate atunci când este solicitată la răspuns; exprimare ușoară și corectă.

Conduita la clasă

a) participarea – se lasă greu antrenat, participă doar când este solicitată, uneori are un comportament nepotrivit, este oboist și pare că nu se alimentează corect;

b) comportamentul în timpul orelor – nereceptiv la cerințele și normele de conduită.

- **Motivația de învățare** – scăzută

- **Receptivitatea de învățare** – scăzută
- **Participare și implicare** - fluctuantă
- **Conduita în grup, relația cu profesorii** – se integrează în grup dar preferă sarcinile executive, manifestă respect în relația cu profesorii

Trăsături de caracter

a) atitudini față de ceilalți – respect, prietenie;

b) atitudini față de muncă – neimplicare;

c) atitudini față de sine – nepăsare.

Menționăm că bunicul său a fost contactat și informat despre situația școlară a elevului. De asemenea și mama.

Măsuri remediale

- Consiliere în regim de 1 la1 cu profesorul consilier al școlii
- Captarea elevului în prouecte extrașcolare care să-l ajute să socializeze și să-l atragă la școală
- Discuții cu profesorul diriginte
- Implicarea în campanii privind reducerea abandonului școlar, cu Crucea Roșie, Salvați copiii, Caritas și alte ONG-uri
- Selectarea lui în programul PNRAS, modul MATE

COMUNICAREA ȘI ROLUL EI ÎN DEZVOLTAREA ÎNCREDERII ELEVILOR ÎN PROPRIILE CAPACITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

Chiru Tița, Colegiul Național ”Gheorghe Roșca Codreanu”, Bârlad, Vaslui

Comunicarea este un ansamblu de acțiuni care au în comun transmiterea de informații sub formă de mesaje, știri, semne sau gesturi simbolice, texte scrise între doi indivizi, numiți interlocutori, sau mai formal, emițător și receptor. Conceptul de comunicare este strâns legat de existența noastră ca oameni, iar apoi ca societate, datorită faptului că ființele umane și comunicarea sunt interdependente. Fără comunicare și limbaj, noi ca ființe sociabile, ce interacționăm și relaționăm în cea mai mare parte, sau chiar în totalitate prin intermediul actului comunicării, nu am exista.

Comunicarea didactică este un ansamblu de activități, o formă de relaționare între educat și educator, în cadrul căruia comunicarea prin limbaj este doar una dintre componente. Comunicarea are un caracter deosebit de complex prin multitudinea de factori care o influențează, dar și prin multitudinea de acțiuni pe care le presupune. Scopul final al acestei comunicări este modelarea în sens pozitiv a personalității elevului, transformarea lui într-o persoană care a dobândit competențe care o fac să se integreze pe piața muncii și în societate. Mesajul didactic trebuie făcut în așa fel încât elevii să transforme situația de învățare în experiență de învățare. Comunicarea didactică presupune interacțiune, căci altfel avem de-a face cu discursuri paralele. Pe lângă canalul verbal, lingvistic, se recurge și la comunicarea nonverbală și la cea paraverbală. La fel de importantă în comunicare este și spațiul didactic în care se desfășoară ora. Dirijată de profesor ca manager al clasei de elevi, comunicarea este instrumentată, rareori spontană, lăsată la voia întâmplării, căci doar așa este spre beneficiul tuturor.

Comunicarea didactică se caracterizează prin următoarele trăsături: este structurată pe anumite principii, urmărește atingerea anumitor obiective educaționale, elevul va căpăta abilități și competențe, se folosește de strategii de lucru specifice, se finalizează cu un anumit demers evaluativ.

În procesul instructiv-educativ comunicarea didactică are un rol important, ea fiind organizată și orientată strict spre obținerea de performanțe școlare. Înainte de a ști să asimileze cunoștințe, elevul trebuie să știe să comunice eficient, iar să comunice eficient învață dacă este integrat activ în activități care implică comunicare. Personalitatea elevilor noștri se dezvoltă sub influența comunicării din familie, de la școală, din cercul de prieteni etc. Cu cât comunicăm mai mult (și mai eficient) cu elevii noștri, cu atât cresc șansele de a crea personalități puternice, care să fie capabile să se integreze activ în grup, în societate. Performanțele elevilor depind în mare măsură de modul cum ei au învățat și știu

să se exprime, de măsura în care au învățat să asculte și să se facă ascultați, de capacitatea lor de a aduce argumente care să le susțină punctul de vedere. Un elev inteligent este deci un elev care știe să își exprime opiniile și să își motiveze alegerile, care este capabil să participe activ la dialoguri, dar care este în același timp suficient de matur din punct de vedere intelectual încât să asculte și să înțeleagă mesajele complexe transmise de ceilalți, să valorifice informațiile primite prin descoperirea propriei vocații.

În cadrul procesului instructiv- educativ comunicăm permanent. Această comunicare se realizează în cadrul tuturor disciplinelor școlare deoarece fiecare dintre acestea se bazează pe comunicare ca proces al transmiterii cunoștințelor și al formării personalității elevului. În consecință, fără comunicare nu există învățare. Pe de altă parte, cadrul didactic capătă experiență în domeniul comunicării didactice odată cu elevii săi. Observându-i și analizându-le gesturile și mimica, el devine capabil în timp să găsească și să aplice în practică alte forme de comunicare, astfel încât să îi atragă pe elevi către școală și către studiu. Se știe că nu există doi elevi identici. De aceea, cadrul didactic trebuie să își adapteze felul de a comunica la personalitatea fiecăruia, să descopere interesele fiecăruia și să folosească informațiile descoperite în favoarea amândurora. Îi formăm pe elevi comunicând cu ei, și aceasta nu doar sub aspectul transmiterii de informații, cunoștințe, conținuturi, dar și apelând la un climat afectiv, relaxant și distractiv pentru elevi. Experiența didactică trebuie să ne învețe pe toți că o comunicare didactică eficientă reprezintă cheia succesului școlar și social și că doar comunicând elevii vor învăța să comunice. Datoria noastră este aceea de a-i ajuta pe elevi să verbalizeze tot ceea ce învață, astfel încât aceste informații să rămână în memorie un timp cât mai îndelungat și să fie aplicate cu succes în activități practice. Competențele de comunicare sunt indispensabile în societatea contemporană.

Motivația pentru învățare influențează procesul de învățare în sine și, implicit, rezultatele acestui proces. Sintagmele precum : elevii nu mai sunt interesați să învețe, n-au drag de carte, au prea multe distrageri, apar deseori în discuțiile dintre educatori dar și între părinții interesați de educația copiilor lor. Unii elevi performează mult sub capacitatea lor sau pur și simplu refuză să învețe, devalorizând importanța muncii una din condițiile pentru ca elevii sa fie motivați să învețe o constituie implicarea și angajarea lor în desfășurarea lecțiilor din clasă. Elevii nu vor fi motivați dacă se află într-o poziție pasivă în clasă. Cu cât mai activi sunt elevii, cu atât mai motivați vor fi să învețe și vor obține rezultate mai bune. Trebuie să fie găsit un echilibru între provocarea de sarcini de îndeplinit și calificarea executantului. În cazul în care sarcina este prea ușoară sau prea dificilă, apar dezechilibre.

Sunt câteva strategii și tehnici pentru a-i face pe elevi să se simtă în siguranță și să fie deschiși la a colabora în cadrul lecției atât între ei cât și cu profesorul. Profesorul trebuie să își stabilească obiective concrete și precise, care să fie expuse și explicate la începutul orei. E necesar ca să fie stabilit un climat de respect reciproc, de sinceritate, de încurajare a inițiativei în comunicare, de

apreciere a progresului și a efortului făcut. După prezentarea strategiei de lucru urmează identificarea cunoștințelor anterioare, stabilirea sarcinilor de lucru personalizate. E important ca rezolvarea acestor sarcinilor de lucru să fie făcută în mod gradat ca dificultate. Transmiterea informațiilor să se facă cât mai accesibil. Ar fi de preferat să fie folosite mijloace moderne : programe pe calculator, tabla Smart , etc. Profesorul trebuie să dea dovadă de mult tact pedagogic, să folosească lucrul în echipă, să creeze și să mențină un climat psiho-afectiv confortabil. În cazul acesta membrii echipei trebuie să aibă în permanență o sarcină de îndeplinit, iar aprecierea permanentă a implicării în activitățile propuse este obligatorie. Unul din obiectivele importante e promovarea potențialului fiecărui membru al echipei. Strategiile care promovează provocările în clasă se bazează pe crearea unor situații problemă, pe sarcini date în mod gradual, rezolvarea problemelor metodic, pas cu pas, pornind de la cele ușoare spre cele dificile, pe aplicarea metodelor activ participative și dinamica activităților. Încurajarea exprimării opiniilor, comentarii, conexiuni interdisciplinare, ruperi de ritm, folosirea problematizării, simularea unor situații problemă, inter-evaluarea, încurajarea gândirii critice, monitorizarea eficientă a efortului suplimentar și acordarea de recompense fac parte din arsenalul cu care un profesor poate aborda o oră. O mare însemnătate o are cunoașterea și respectarea particularităților de vârstă ale membrilor echipei. De asemenea, atunci când este posibil se recomandă combinarea teoriei cu practica, desfășurarea de activități ancorate în experiența de viață.

Dezvoltarea profesională și învățarea în modelul tradițional devin deja istorie. Nu există experți în clase, lucrurile se mișcă rapid, iar profesorii și elevii trebuie să facă echipă pentru crearea unui mediu de învățare prin utilizarea tehnologiilor moderne. Astăzi, cel mai bun și cel mai important canal de distribuție este cel online. Mediul online sprijină abilitățile secolului XXI precum colaborarea, comunicarea și creativitatea. Resursele online permit revoluționarea sistemului educațional, nu numai pentru că sunt convenabile și accesibile, ci pentru că permit ca întregul proces de predare și învățare să devină mai interesant și adaptat elevului digital. Astfel, se realizează o personalizare a învățării. Astăzi, elevii și profesorii beneficiază de resurse online gratuite și resurse online plătite. Fiecare elev preferă resurse diferite în funcție de subiectele de interes și de stilul de învățare.

Există avantaje aduse de acest tip de învățare, cum ar fi distribuirea rapidă a materialelor didactice, existența conținuturilor multimedia care pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință, se pot crea ușor grupuri de lucru, pot fi utilizate metode interactive, iar feed-back-ul este ușor de obținut și de folosit în strategii viitoare de învățare. Există și limite, tehnologia avansează permanent și apar dificultăți în utilizarea ei, lipsa comunicării reale, fizice și tendința folosirii în exces a mediului virtual.

Pasionați de gadgeturi smart, aplicații interesante sau jocuri online spectaculoase, adolescenții rezonează destul de greu cu vechile metode de învățare. Din fericire, dezvoltarea tehnologiei a

presupus și dezvoltarea unor produse educaționale create în acord perfect cu noile generații de elevi ai erei digitale.

Elevii învață cu plăcere folosind platformele online pentru că pot fi utilizate oricând, oferă filmulețe explicative foarte utile, probleme rezolvate în pași, exerciții cu grade diferite de dificultate și posibilitatea de testare pe noțiuni – iată doar câteva dintre motivele pentru care tot mai mulți elevi de gimnaziu și de liceu descoperă eficiența platformelor online de învățare. Aceste metode educaționale alternative completează în mod firesc studiul la clasă susținut de profesori și îi încurajează pe elevi să aibă o atitudine pozitivă față de învățare.

Deși vine în completarea învățării clasice, de la școală, învățarea online are câteva beneficii de necontestat. În cazul platformei electronice, informațiile sunt accesibile oricând, elevii putând accesa acest produs educațional online atunci când au timp. În plus, filmele de predare pot fi vizualizate de câte ori este nevoie, fie că elevii vor să se pregătească pentru temele zilnice, fie pentru teze sau teste ce îi antrenează pentru Evaluarea Națională sau Bacalaureat.

În contextul rapidelor transformări din învățământul actual, rolul profesorului este esențial în comunicarea cu elevul și în dezvoltarea încrederii acestora în propriile forțe, indiferent de metodele și mijloacele didactice utilizate.

Bibliografie:

1. A. Băban - *Consiliere educațională*, Editura Psihopedagogică, Cluj Napoca, 2001;
2. Dumitru, Gh.- *Comunicare și învățare*, Editura didactică și pedagogica, București, 1998;
3. Pânișoară, I.O.- *Comunicarea eficientă*, Editura Polirom, Iași, 2006.

Voluntar de Crăciun!

PODUMNEACĂ DANIELA
Liceul Tehnologic Agromontan „Romeo Constantinescu”,
Vălenii de Munte, Prahova

Voluntar de Crăciun! Din mai multe motive! Crăciunul este o perioada frumoasă a anului, o perioadă pe care o petreci alături de prieteni şi de familie, dar şi o perioadă a petrecerilor şi a evenimentelor caritabile. Însă pentru cei mai puţin norocoşi, care se luptă cu boli, lipsuri materiale sau care nu au pe nimeni aproape şi pe nimeni cărora să le ceară sprijinul, perioada sărbătorilor de iarnă poate fi un moment de sfârşit de an amărât, aspru, dar şi un Crăciun singuratic.

Într-o lume din ce în ce mai egoistă, în care sistemele de valori se întorc pe dos, când foarte rar relaţiile interumane rămân nealterate de interese financiare, am considerat mai mult decât onorabil ca unele dintre acţiunile noastre să se îndrepte în ajutorul celor care nu au, a celor mai puţin avantajaţi de soartă, sau să punem umărul acolo unde era nevoie. Şi cum puterea exemplului este încă în măsură să trezească din amorţeală chiar şi pe cei mai încrâncenaţi în lupta cu problemele vieţii cotidiene am decis să ne folosim de capitalul nostru de imagine, pentru a atrage alături de noi oameni cu suflet mare dispuşi să se implice în acţiuni cu scop caritabil.

Aşa am ajuns să organizam campanii umanitare de mare anvergură, acţiuni care, odată ajunse în punctul final, când fiecare dintre noi a putut să se bucure de lumina din ochii bătrânilor sau copiilor ce ne mulţumeau pentru eforturile noastre, ne-au făcut să uităm greutăţile organizatorice şi să ne implicăm de fiecare dată acolo unde am putut şi cu cât am putut.

În fiecare an, elevii şi profesorii şcolii noastre au fost receptivi la apelurile diverselor asociaţii umanitare, ale părinţilor elevilor defavorizaţi, ale foştilor absolvenţi cu nevoi medicale deosebite sau, pur si simplu, ale unor persoane din localitate, care ne-au solicitat ajutorul.

Sprijinirea persoanelor cu nevoi materiale sau sociale speciale, prin implicarea elevilor în acţiuni de caritate, au scopul formarii si dezvoltării de capacităţi şi

atitudini menite să contribuie la optimizarea dezvoltării personale a elevilor.

Obiectivele propuse:

– Dezvoltarea capacităţilor de comunicare şi comportare tolerantă faţă de grupurile sociale dezavantajate;

– Conştientizarea rolului pe care îl are fiecare membru al comunităţii în ameliorarea condiţiilor de viaţă ale grupurilor sociale defavorizate;

– Facilitarea formarii şi dezvoltării unor relaţii amicale între elevi şi persoanele adulte sau în vârstă, aparţinând unor grupuri sociale diferite;

– Formarea şi dezvoltarea în rândul elevilor a capacităților de colaborare şi de lucru în echipă;

– Dezvoltarea şi încurajarea aptitudinilor artistice ale elevilor;

– Familiarizarea elevilor şi a adulților cu specificul acțiunilor de voluntariat;

– Ameliorarea comunicării şi colaborării efective între elevi, părinţi, profesori, comunitatea locală.

Rezultate aşteptate:

– stimularea elevilor în cunoaşterea şi respectarea obiceiurilor şi tradiţiilor româneşti prilejuite de Sărbătoarea Naşterii Domnului;

– realizarea Festivalului şi a Târgului de Crăciun;

– 36 pachete cu alimente, hăinuţe şi jucării oferite elevilor cu situaţie materială modestă ai Şcolii Speciale din Vălenii se Munte și copiilor Centrului Social din Vălenii de Munte;

– 28 pachete cu alimente specifice Crăciunului oferite bunicilor fără posibilități materiale;

– încheierea unor parteneriate educaţionale între unităţi şcolare din județ.

Proiectul de voluntariat, derulat în perioada aceasta, a antrenat elevii în activităţi de voluntariat activ în vederea dezvoltării abilităţilor sociale (oferirea unui model comportamental pozitiv) şi a spiritului civic (responsabilizarea faţă de semenii aflaţi în nevoi).

Activitățile nonformale în care au fost implicați elevii, precum și donații de fructe și legume, alimente neperisabile, rechizite, cărți, dulciuri, pachete de Crăciun, au ajutat beneficiarii direcți ai

acestor acțiuni să depășească parțial starea de vulnerabilitate socială în care se aflau și să conștientizeze importanța continuării studiilor.

Activitatea principală a proiectului a fost Festivalul de colinde și obiceiuri de iarnă, restul activităților derulându-se la nivelul unității școlare în beneficiul copiilor cu CES de la Şcoala Specială , Vălenii de Munte. De asemenea, unitățile școlare și comunitatea din care elevii provin și-au promovat, în scop caritabil, identitatea locală prin intermediul colindelor, al obiceiurilor de iarnă.

Proiectul și-a propus antrenarea elevilor în activităţi de voluntariat activ în vederea dezvoltării abilităţilor sociale (prin oferirea unui model comportamental pozitiv) şi a spiritului civic (toleranța, empatia și responsabilizarea faţă de semenii aflaţi în nevoi), dar și pentru prevenirea discriminării sociale și reducerea riscului de abandon școlar.

Obiectivele educaționale ale activității

• Promovarea voluntariatului în rândul elevilor și al cadrelor didactice;
• Cultivarea spiritului civic, a generozității, empatiei și asertivității;
• Promovarea unui mediu școlar incluziv și eliminarea discriminării;
• Stimularea elevilor aflați în situații de risc în favoarea continuării studiilor;
• Conștientizarea comunității asupra nevoilor elevilor cu CES;

• Valorificarea talentului artistic în scop caritabil;
• Consolidarea colaborării școală-familie-comunitate;
• Crearea unor relații de colaborare între unitățile școlare din mediul urban și cel rural;
• Relaționarea armonioasă între elevi în context non-formal;
• Dezvoltarea interesului pentru a învăța de la ceilalți sau pentru a-i sprijini pe ceilalți în învățare;
• Formarea și dezvoltarea tuturor competențelor-cheie necesare conturării profilului absolventului de ciclu gimnazial și liceal.

Elevii participanţi la proiect au dat dovadă de spirit civic, solidaritate și generozitate față de semenii aflați în dificultate, și-au manifestat spiritul de inițiativă și antreprenoriat, sensibilitatea și exprimarea culturală, rezonând sincer cu ideea că fiecare este ceea ce oferă celorlalți, dar mai ales că pot readuce pe chipul celor aflați în nevoi…un zâmbet de încredere. Calitativ, rezultatele vizează

asigurarea integrării sociale a tuturor elevilor şi egalizarea şanselor de educaţie şi reuşită ale fiecărui copil, creșterea stimei de sine și dezvoltarea relaţiilor de prietenie între elevi.

În pragul sfintelor sărbători de iarnă cu toții ne dorim să trăim magia și emoția copilăriei noastre, cu fulgi mari, cu mireasma bradului împodobit și cu cei dragi alături într-o atmosferă plină de dragoste și de cadouri. Cu gândul de a aduce bucurie și de a crea amintiri frumoase unor copii mai puțin norocoși, preșcolarii grădiniței noastre alături de părinți și de cadrele didactice au oferit daruri copiilor din familiile defavorizate din cadrul Centrului Social al orașului.

Activitatea a avut ca obiectiv cutivarea spiritului de solidaritate în rândul părinților și al copiilor prin ajutorarea celor aflați în nevoie. Copiii s-au bucurat de cărți, jucării, alimente, dulciuri și haine, toate acestea fiind dovada că bunătatea, iubirea, empatia și spiritul de întrajutorare sunt valori puternic înrădăcinate în sufletele noastre. Primirea călduroasă a copiilor din cadrul Centrului Social , glasurile cristaline ale colindelor intonate și felicitarea realizată cu multă dragoste ne-au umplut inimile de bucurie și de emoție, amintindu-ne că Moș Crăciun lucrează prin oameni.

Multumim tuturor părinților pentru implicare și pentru eforturile depuse în transportarea bunurilor donate, ajutându-ne astfel să aducem zâmbete pe chipurile acestor copii.

PARTENERIATUL ŞCOALĂ - FAMILIE

Prof. Cristina Oprea
Colegiul Naţional „Gheorghe Roşca Codreanu” Bârlad

Şcoala este una dintre instituţiile esenţiale ale societăţii ale cărei rezultate influenţează atât evoluţia beneficiarilor ei direcţi, cât şi pe cea a comunităţilor - beneficiarii indirecţi. Pe fondul schimbărilor pe care le traversează societatea românească, în încercarea de căutare şi de cristalizare a identităţii, şcoala are un rol primordial în refacerea identităţii sociale şi valorizarea potenţialului uman, în concordanţă cu direcţiile europene prioritare de acţiune în domeniul educaţiei.

Din perspectiva educaţiei permanente, relaţia dintre şcoală, familie şi comunitate se caracterizează prin complementaritatea de idei şi atitudini a trei surse principale pentru dezvoltarea şi educarea personalităţii umane. Şcoala are rolul de a coordona colaborarea factorilor educativi, deoarece ea este singura calificată pentru o asemenea acţiune.

Implicarea părinţilor în activitatea şcolară a copilului introduce un intermediar în raporturile şcoală - elev. Încrederea sau neîncrederea elevului în valorile şcolare şi în cadrele didactice, autoritatea de care se bucură acestea, reuşita sau eşecul, motivarea copilului şi eficacitatea instituţiei şcolare depind, într-o măsură deloc neglijabilă, de această mediere. În societăţile contemporane, nu se poate vorbi despre educaţie familială fără a se ţine cont de raporturile familiei cu şcoala, aşa cum nu se poate vorbi despre educaţie şcolară fără a se ţine seama de raporturile şcolii cu familiile elevilor.

Implicarea părinţilor în problemele şcolii nu înseamnă numai atenţionarea acestora în legătură cu problemele copiilor lor, ci şi crearea unor relaţii constructive între familie şi şcoală, precum şi o unificare a sistemului de valori şi de cerinţe. Dificultăţile în relaţia dintre reprezentanţii şcolii şi familii pot rezulta din ideile divergente privind: responsabilitatea statului şi a familiei în privinţa educaţiei copiilor, impactul mediului familial asupra rezultatelor şcolare ale copilului, randamentul pedagogic şi datoria parentală, participarea părinţilor la gestionarea procesului decizional în instituţia şcolară. Reproşurile care li se fac părinţilor privind colaborarea cu şcoala sunt: apatia (nu vin la reuniuni anunţate), lipsa de responsabilitate (aşteaptă iniţiativa profesorilor), participare cu ingerinţe (critică şcoala), preocupări excesive, chiar exclusive, pentru randamentul şcolar (notele copilului), rolul parental rău definit (nu înţeleg corect funcţiile şi rolurile în educaţia copilului), contacte limitate cu şcoala (numai în situaţii de criză în comportamentul copilului), conservatorism (reacţii negative la idei noi). Reproşurile care li se fac profesorilor privind colaborarea cu familiile elevilor sunt similare cu cele pentru părinţi, însă nu identice: dificultăţi de a stabili relaţia cu adulţii (tratează părinţii ca pe copii şi nu ca pe parteneri în educaţia copilului, decizând autoritar la reuniunile cu părinţii), definirea

imprecisă a rolului de profesor (oscilează între autonomia tradiţională şi perspectivele noi ale parteneriatului), lipsa pregătirii privind relaţia şcoală - familie.

Ca urmare, pentru a realiza parteneriatul cu părinţii, este necesar ca:

- părinţii să fie priviţi ca participanţi activi, care pot contribui în mod real la educarea copiilor lor;
- părinţii să cunoască obligaţiile legale privind educaţia copilului, drepturile de care dispun pentru educaţia copilului, importanţa atitudinii părintelui pentru reuşita şcolară a copilului, metodele de colaborare cu şcoala;
- părinţii să ia parte la adoptarea deciziilor referitoare la copiii lor;
- să se recunoască şi să se aprecieze informaţiile date de părinţi despre copiii lor;
- responsabilitatea să fie împărţită între părinţi şi profesori.

Totodată, parteneriatul cu familia înseamnă şi o reconsiderare a atitudinii profesorului faţă de aceasta - mai multă transparenţă privind obiectivele, priorităţile şi deciziile educaţionale, informarea corectă şi operativă sunt îndatoriri importante ale profesorului faţă de familiile elevilor şi faţă de comunitate. În acest scop, este necesar un dialog între profesori şi părinţi, iar profesorii trebuie să primească o pregătire în privinţa relaţiei cu părinţii, iar competenţa lor în această materie trebuie considerată ca o aptitudine profesională; totodată, părinţii trebuie să fie pregătiţi pentru a juca rolul lor educativ, iar şcolile trebuie să asigure părinţilor asistenţa necesară.

Parteneriatele şcoală - familie sunt eficiente, însă, în măsura în care ajung să depăşească obiectivele unui program şi se transformă într-un stil de viaţă al comunităţii şcolare. Implicarea scăzută a părinţilor este deja o problemă pentru şcoala românească, pentru că împiedică crearea parteneriatului prin care să se îmbine educaţia şcolară cu cea din familie. Consecinţa, pe termen scurt şi lung, va fi scăderea eficienţei sistemului de educaţie, eficienţă măsurată prin prisma rezultatelor elevilor. Pe măsură ce procesul de descentralizare a învăţământului va avansa, rolul comunităţii locale va creşte şi nu va avea cine să răspundă acestor aşteptări, lipsa de interes a părinţilor resimţindu-se tot mai mult, în contextul absenţei unei politici naţionale de stimulare a implicării comunităţii în viaţa şcolii.

În concluzie, relaţia dintre familie şi şcoală ar trebui să fie o prioritate pe lista parteneriatelor educaţionale. Rămâne să identificăm modalităţile potrivite de a-i convinge nu doar pe unii părinţi, ci pe toţi părinţii că au numai de câştigat dacă se vor implica în parteneriate şcoală - familie, oferind, astfel, şanse în plus copiilor lor.

Bibliografie selectivă:

Cucoş, Constantin, *Pedagogie*, Editura Polirom, Iaşi, 2006

Cucoş, Constantin, *Psihopedagogie pentru examenele de definitivare şi grade didactice*, Editura Polirom, Iaşi, 2009

Toleranță și sport

Prof. Scarlat-Cîrjan Floriana, Școala Gimnazială
„Mihai Viteazul„ Craiova

Toleranţa este o atitudine ce reprezintă deschiderea şi respectul pe care le manifestăm faţă de diferenţele dintre oameni, de orice natură ar fi ele. La fel ca toate atitudinile se transmite în mod subtil. Copiii trebuie ajutaţi să devină persoane tolerante. De la vârste mici, copiii imită comportamentele celor din jur, dezvoltându-şi valori proprii. Nicio vârstă nu este prea mică pentru a-l ajuta pe copil să fie tolerant. Educaţia trebuie să vizeze nevoile de învăţare ale tuturor copiilor în spiritul respectului persoanei, toleranţei, simpatiei, sociabilităţii, generozităţii şi întrajutorării.

Mijloacele moderne- televiziunea, calculatorul- care intervin în viaţa copilului de la vârste fragede ne provoacă dificultăţi atât nouă cât şi părinţilor. Suntem mereu atenţi să observăm fiecare mişcare a copilului şi să reacţionăm imediat, să luăm măsuri, dar uităm uneori că acesta are dreptul de a primi educaţie, de a-şi dezvolta capacităţile în condiţii de libertate şi demnitate, de a fi crescut în spiritul înţelegerii, toleranţei, prieteniei, respectului.

Având în vedere că lucrăm cu clase de copii eterogene, iar în grupul şcolar apar diferenţe fizice, psihice, sociale, ne bazăm activitatea pe un set de principii prin care încercăm să creăm un mediu tolerant, propice dezvoltării, să acordăm şanse egale în educaţie tuturor copiilor. Întâlnim în grupurile cu care lucrăm copii care necesită o atenţie specială, pentru că au probleme, e drept nu foarte grave. Am realizat integrarea activă şi eficientă în grupul clasei, de cele mai multe ori prin joc. În toate activităţile am încercat să antrenăm fiecare copil, să-i stimulăm pe cei timizi să se afirme, să-i ajutăm pe cei cu tulburări de limbaj sau comportamentale, pe cei ce nu se pot concentra decât pentru scurt timp.

Am apelat la învăţarea individualizată pentru că există tendinţa ca aceşti copii să fie izolaţi de restul colectivului. Această strategie vizează contribuţia fiecăruia adusă situaţiei de predare-învăţare: propriile experienţe, atitudini, calităţi, abilităţi. Impune utilizarea unui material didactic variat(fişe, dicţionare, atlase, scheme, grafice, tabele, etc.),familiarizează elevii cu tehnici de muncă independentă, valorifică experienţa anterioară, se poate adapta stilurilor proprii de învăţare, respectă ritmul individual, stimulează spiritul de echipă, asigură corelarea intereselor cu obiectivele curriculare, stimulează încrederea în sine, elevul participă la evaluarea propriei munci, fiind evaluat în raport cu el însuşi. Elevul şi cadrul didactic se influenţează reciproc,construiesc împreună, iar la baza acestui tip de învăţare stau principiile toleranţei şi echităţii. Lecţiile bazate pe învăţarea prin cooperare influenţează interacţiunea directă şi formarea deprinderilor interpersonale şi de grup, formarea răspunderii individuale, interdependenţa dintre membrii grupului. Favorizează cunoaşterea reciprocă dintre elevi, înţelegerea şi acceptarea, integrarea în grup.

Metoda învăţării în grupuri mici se bazează pe principiul întăririi coeziunii grupului prin interacţiunea dintre membrii săi, accentuând ideea că scopul şi succesul grupului pot fi atinse numai dacă toţi membrii echipei se implică în activitate.

Această metodă le permite elevilor să-şi dezvolte abilităţi precum:a cere şi a oferi informaţie,a pune întrebări,a căuta răspunsuri, a explica şi a argumenta, a oferi sprijin şi a clarifica,a asculta şi a reflecta la ceea ce s-a spus.Fiecare elev, indiferent de nivelul de dezvoltare intelectuală, este valoros şi important prin faptul că poate contribui prin progresul personal (raportat la performanţele anterioare), la scorul şi implicit succesul grupului. Acest aspect are influenţe motivaţionale asupra elevilor.

În rândul metodelor interactive utilizate s-a aflat jocul de rol care se bazează pe ideea că se poate învăţa nu numai din experienţa directă, ci şi din cea simulată. Jocul pune participanţii în ipostaze care nu le sunt familiare tocmai pentru a-i ajuta să înţeleagă situaţiile respective şi pe alte persoane care au puncte de vedere, preocupări şi motivaţii diferite. Punând elevii să relaţioneze între ei, jocul de rol îi activizează din punct de vedere cognitiv şi afectiv, iar interacţiunile dintre participanţi permit autocontrolul conduitelor, comportamentelor, dar şi al achiziţiilor, înlăturarea pornirilor negative, dominatoare.

Utilizarea jocului de rol a condus la stimularea dialogului, posibilitatea de a explora şi lărgi orizontul cunoaşterii şi de a-şi forma deprinderi,dezvoltarea capacitatăţii de evaluare a atitudinilor partenerilor şi adoptarea unui comportament adecvat, a capacităţii de evaluare a propriilor acţiuni, de înţelegere şi de învăţare din situaţia simulată,cultivarea sensibilităţii faţă de oameni şi de probleme, rezolvarea pozitivă a situaţiilor problemă,formarea spiritului de echipă.

Deci, trebuie să tolerăm ca să fim toleraţi, să respectăm ca să fim respectaţi, să oferim libertate ca să fim liberi, să iubim ca să fim iubiţi. Toleranţa trebuie privită ca o virtute şi nu ca o obligaţie.

Bibliografie:

Boboc, I. - "Managementul educational" - EDP, Bucuresti, 2002

Neamtu,C. A. Ghergut, A. - "Psihopedagogie speciala" , Polirom, Iasi, 2000

Vrasmas , T.-“Şcoala şi educaţia pentru toţi, Editura Miniped, Bucureşti, 2004

Voluntariat într-o lume inclusiză

ȚENE TEODORA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ORLEA

Motto: *...oamenii sunt ceea ce au învăţat. Şi oamenii învaţă aproape totul: să gândească, să simtă, să voiască, să efectueze anumite munci şi să intre în relaţii cu alţii. Dar, de apreciat nu-i apreciem după cele ce au învăţat, ci după faptele lor.”*

Nicolae Iorga

Definirea profesiei, oricare ar fi ea, în spirit etic, angajează cel puţin două componente deloc ludice: asumarea voluntară a unei ocupaţii necesară câştigării existenţei; şi desfăşurarea unor acţiuni, într-un mod permisibil moral şi cu utilizarea mijloacelor legale, pentru atingerea unor finalităţi.

Comportamentul etic se defineşte ca un act de voinţă, un rezultat al autocontrolului, al dominării de sine şi al supunerii la normă. Orientarea etică a unei persoane începe acasă, în familie. Atitudidea părinţilor faţă de muncă, faţă de jocuri- e preocupat să câştige cu orice preţ sau se joacă de plăcere?-, în serviciul cetăţeniei- este disponibil pentru activităţi publice sau de voluntariat sau le realizează ocazional sau deloc?-, prin atitudinea faţă de valorile religioase, familiale, prin sociabilitate etc., părinţii sunt primul vector de formare a unei minţi etice. Profesorii, la rândul lor, devin modele cruciale în formarea şi evoluţia unui comportament etic. Comportamentul profesorului, atitudinea lui faţă de muncă, modul de a interacţiona cu subalternii sau cu superiorii şi, mai ales, felul în care sunt trataţi preşcolarii- reacţiile faţă de munca şi produsele muncii acestora- reprezintă reperele culturale şi etice ale viitorului adult.

Vocaţia de educator înseamnă o viaţă dedicată şcolii, dăruită copiilor şi închinată unui ţel plin de nobleţe.

Faptul că unele cadre didactice obţin, iar altele nu obţin succese în activitatea instructiv-educativă, denotă că succesul în această muncă este într-o mare măsură condiţionat şi de prezenţa unor aptitudini corespunzătoare.

Date fiind caracterul polisemic al activităţii didactice, semnificaţia profund socială a acesteia etc., personalitatea educatorului este de o deosebită complexitate, ea structurând o foarte bogată şi diversă gamă de însuşiri.

În literatura de specialitate se practică distinţia între o categorie de calităţi generale(temeinică pregătire de specialitate pe fondul unei solide culturi generale, temeinică pregătire- teoretică şi practică- psihopedagogică) şi o alta, de calităţi speciale, specifice(acestea constituind condiţia sine-qua-non a realizării eficiente a funcţiei educaţionale).

Din ansamblul calităţilor specifice, marea majoritate a autorilor relevă ca esenţială pentru reuşita în această profesiune: vocaţia pedagogică. Expresia vocaţiei pedagogice este dată, după R. Hubert, de: dragostea puternică şi statornică pentru copii; credinţa în valorile sociale, culturale, etice ale umanităţii şi ale comunităţii naţionale; conştiinţa responsabilităţii pe care şi-o asumă educatorul faţă de copil, faţă de umanitate.

La această complexă şi fundamentală calitate se adaugă un foarte bogat şi variat registru de însuşiri intelectuale, afectiv-volitive etc.,subordonate finalităţii pedagogice. Între aptitudinile intelectuale indispensabile profesiunii de educator se înscriu: spirit de observaţie care să permită sesizarea cu promptitudine şi adecvat evenimentele, tendinţele de evoluţie a copilului, a cunoştinţelor, priceperilor, deprinderilor, a trăsăturilor de personalitate ale acestuia; inteligenţă vie, pătrunzătoare, gândire profundă, analitico-sintetică, sistemică(educatorul să aibă în vedere întreaga acţiune în care este implicat, integrată în sistemul de acţiuni educative pe care le conduce), funcţională(să nu piardă din vedere rolul acţiunii, desfăşurarea ei), dinamică(să urmărească schimbarea, progresul copiilor şi îmbunătăţirea acţiunii educative), polivalentă(să cuprindă toate dimensiunile acţiunii educaţionale şi toate consecinţele acesteia), ordonată şi sistematică, activă, inventivă, operaţional-creatoare(constând în capacitatea de a reconstrui materialul de învăţat, pentru a-l face accesibil, şi în căutarea şi elaborarea de noi căi şi mijloace pedagogice mai eficace); fluenţă, flexibilitate şi coerenţă ideaţională; facilitate, claritate, inteligibilitate, conciuziune şi expresivitate verbală, utilizarea corectă şi cu discernământ a mijloacelor stilistice, gramaticale şi fonetice; memorie facilă, mobilă prodicioasă; imaginaţie în „proiectarea” trăsăturilor personalităţii preşcolarilor, în compunerea „jocului” personajelor acţiunii educaţionale, etc.; atenţie distributivă, care să permită efectuarea simultană a mai multor operaţii cerute de procesul instructiv-educativ etc. Având ca element central sentimentul dragostei faţă de copii, respectul personalităţii lor, dimensiunea afectiv-motivaţională a educatorului implică şi: curiozitatea epistemică, sensibilitate şi receptivitate faţă de nou, pasiune intelectuală, entuziasm pentru studiu, interese ştiinţifice, social-politice, cultural-artistice vii pasiune pentru adevăr, pasiune pentru scopul esenţial al educaţiei, blândeţe, delicateţe, voioşie, optimism, sentimente sociale dezvoltate etc. Dintre însuşirile aparente dimensiunii moral-volitive a personalităţii educatorului se impun a fi menţionate mai ales: consecvenţa în cerinţe, perseverenţa în urmărirea realizării scopurilor fixate, exigenţă faţă de sine şi faţă de ceilalţi, curajul, răbdarea, intrasigenţa, tactul pedagogic(tradus prin: capacitatea de a realiza facil relaţii adecvate cu educatul, prezenţă de spirit, stăpânire de sine, reacţie promptă şi adecvată, simţul măsurii, discernământ etc.), modestie, sinceritate, onestitate, obiectivitate, principialitate, spirit de dreptate, exactitate şi punctualitate în îndeplinirea sarcinilor, aspiraţia spre autodepăşire, demersuri autoeducative, înalta moralitate- exteriorizată în viaţa exemplară, etc.

Prezenţa şi îmbinarea acestor numeroşi factori psihici de succes în munca pedagogică conferă educatorului talent pedagogic, măiestrie pedagogică. La ansamblul de aptitudini care conferă educatorului măiestrie profesională, trebuie adăugate, după V. Pavelcu(121), şi aptitudinea de examinator, capacitatea de a chestiona şi de a aprecia valoarea răspunsurilor.

Măiestria pedagogică presupune, după V. Pavelcu, trei condiţii fundamentale de ordin psihopedagogic: *cunoaşterea de sine şi a copiilor,* iubirea profesiunii şi a copilului, axată pe *optimism pedagogic şi capacitatea de a realiza în copii o energie, o valoare,* ea însăşi creatoare de alte valori culturale, materiale şi spiritualitate.

Întrucât munca educativă solicită un mare consum de energie nervoasă, ea reclamă şi unele însuşiri de ordin fizic, respectiv o bună sănătate, o mare vigoare fizică, un perfect echilibru organic-suport al necesarului echilibru psihic.

Datele prezentate denotă că funcţia socială de educator profesionist nu poate fi optim realizată de oricine. Educatorul, deşi „format”, trebuie să fie şi „dotat”.

Ca educatoare, suntem capabile să dăruim şi să primim dragoste şi să purtăm în conştiinţă imensa răspundere de a educa, de a sădi în conştiinţa copiilor valori morale care vor da roade mai târziu. Aceste valori morale încerc să cultiv prin participarea directă cu copiii la viaţa comunităţii în cadrul activităţilor, jocurilor, spectacolelor organizate, activităţilor extracurriculare.

În cadrul acestor activităţi copiii au asimilat informaţii, au reţinut gesturi, comportamente, am observat modele pe care mai târziu vor încerca să le imite.

Toate activităţile desfăşurate au fost activităţi de suflet care au implicat mulţi factori ai comunităţii locale, părinţi şi şcolari.

‚Voluntariatul – dovadă de responsabilitate”, „Sunt mic, dar am o inimă mare”, „De la inimă la inimă”, .”Din suflet pentru suflet” ,”O lecţie de viaţă”, „Micii voluntari ai binelui”, „Bucurii pentru copii”, „Nouă ne pasă”, „O lume a prieteniei”, „Copil ca tine sunt şi eu!”, „Învăţăm să fim mai buni”, „Împreună pentru copiii noştrii”, Eco –Educaţie, Eco – acţiune”, „Schimb de jucării în scop umanitar” , Să fii şi tu un Moş Crăciun!”etc. cu exemple de bune practici de voluntariat cum ar fi donarea de fruct şi legume de către elevii Şcolii Gimnaziale, persoanelor în vârstă, donarea de fructe din coşul toamnei de către preşcolarii Grădiniţei elevilor cu CES integraţi în învăţământul de masă la Şcoala Gimnazială donarea de fructe, dulciuri şi alte lucruri preşcolarilor, ecologizarea din curtea grădiniţei, programe artistice, expoziţii, consiliere a copiilor şi părinţilor. Au mai fost şi alte activităţi de voluntariat cu diferite asociaţii printre care: Asociaţia comunitară Şirineasa, Fundaţia World Vision.

A trezi şi a dezvolta spiritul voluntariatului la copii, a cultiva valorile lui sunt unele din sarcinile de seamă ale educatorilor.

„ Fiecare copil pe care-l instruim este un om pe care-l câştigăm”

Bibliografie:

- Popescu-Neveanu,P.(red)- „Studii de didactică şi psihologia învăţării, E.D.P.,Bucureşti., 1964.
- Pavelcu, V.- „Principii de docimologie. E.D.P.,Bucureşti, 1968
- Marinescu V.”Introducere în teoria comunicării- principii, modele, aplicaţii, Editura Tritonic, 2003.

Particularități ale comunicării în spatiul școlar, comunicare eficientă, ascultare activă, bariere de comunicare

prof. Inv. Primar Lupu Iulia Mirela
Școala Gimnazială ”Mihai Viteazul” din Craiova

Comunicarea este specifică ființei umane și implică schimb de idei, opinii, informații. Apariția neînțelegerilor, a situațiilor contradictorii și conflictelor se regăsesc în barierele și blocajele care se impun în anumite situații, fie că acestea sunt determinate de actorii comunicării, de caracteristicile mesajului sau de context.

În literatura de specialitate se face o diferență între barieră și blocaj în comunicare. În dicționar, cuvântul barieră este prezentat ca obstacol, piedică sau element care face dificil sau chiar imposibil accesul. „Blocaj” în comunicare face referire la un ansamblu de acțiuni sau aspecte care izolează, închid, imobilizează ceva. De aici, constatăm că blocaj în comunicare înseamnă o întrerupere, o suspendare a comunicării în sine, fie o determinare a stopării funcționării comunicării eficiente într-o situație specifică. Referitor la aspectele de obstrucționare a comunicării optime se mai utilizează în literatura de specialitate și termeni precum distorsiuni, perturbații în comunicare care conduc apoi la sensuri precum barieră, blocaj.

Diferențierea dintre barieră și blocaj o face Edouard Limbos, prin barieră comunicativă se înțelege un obstacol care ne limitează capacitatea optimă de exprimare, de receptare a mesajului, fiind determinat de factori externi, iar blocaj în comunicare este un obstacol esențialmente cu un caracter personal.

Trebuie să se țină cont de condițiile care le determină și căile de remediere. Dintre aspectele care duc la acestea se pot menționa: erori perceptual-conceptuale, erori ce apar în momentul transpunerii conceptului în simboluri, erori privind distorsionarea simbolului selectat, erori ce apar în momentul decodificării.

Printre tipurile de obstacole care îngreunează comunicarea se pot aminti: factorii fiziologici/ psihologici- care includ starea de sănătate sau emoțională a subiecților, oboseala, foamea, etc; distorsiuni semantice legate de codarea/ decodarea mesajului; distorsiuni perceptuale, ce implică diferențe de atitudini, valori, convingeri, experiență; distorsiuni sociale, raportate la situațiile de comunicare a unui mesaj prin mai mulți transmițători, cu riscul ca acesta să suporte modificări; tendința de a evalua, judeca, dezaproba informația transmisă sau emițătorul; stimuli vizuali-olfactivi ce pot

distrage atenția; caracteristici ale mediului fizic, ca spațiu al comunicării raportate la iluminat, temperatură, zgomot, etc.; circumstanțe inadecvate pentru comunicare, structuri organizaționale închistate, care creează canale de comunicare formale și distorsionate. Pentru evitarea unor astfel de erori, trebuie să se țină cont de anumite cerințe: activarea canalului sau modului de comunicare considerat cel mai adecvat conținutului mesajului sau tipului de interacțiune dorit; transmiterea unui mesaj corect de la bun început; mesajul să aibă un conținut consistent; mesajul comunicat să fie inteligibil, clar, concis, adaptat la registrul comun al partenerilor; comunicarea verbală să fie expresivă; interpretarea corectă a feedback-ului.

Componenta afectivă în comunicare se referă la atitudinea emițătorului față de receptor ca persoană și invers.

Apariția blocajelor în comunicare poate fi determinată de factori precum:

- discrepanța între trăsăturile de personalitate și prescripțiile de rol ale interlocutorilor;
- ignorarea unor stări fizice sau psihice ale interlocutorului;
- disonanțe la nivelul valorilor;
- calitatea relațiilor actorilor comunicării;
- perceperea eronată a propriei persoane.

Aspectele care implică componenta afectivă pot determina blocaje de ordin emoțional (teama de a nu comite greșeli, de a nu fi în minoritate, neîncrederea față de profesori, colegi sau în propriile forțe etc.), blocaje de ordin cultural sau de context socio-cultural, blocaje determinate de atitudini individualiste, blocaje determinate de relațiile individ-grup.

Acțiunea educațională este un proces comunicativ pluridimensional care prin finalitățile sale instructive și educativ-formative generează la nivelul elevului comportamente cognitive, emoționale și atitudinale în acord cu specificul intervenției didactice. (M. Ionescu, I Radu, 1995)

În comunicarea didactică, Richard Schmuck (1992) consideră că există patru nivele importante de comunicare în clasă, fiecare cu propriile caracteristici și cu propriile posibilități de perturbare a comunicării: mesajul adus în atenție de comunicarea verbală și non-verbală; intențiile manifeste și intențiile ascunse ale partenerilor comunicaționali; latura acțional-emoțională a activităților de comunicare; funcțiile de susținere a sarcinilor de grup.

Una dintre condițiile favorizante ale barierelor și blocajelor în comunicarea didactică o reprezintă absența feedback-ului. Comunicarea didactică presupune o interacțiune axată pe feedback-ul asupra informațiilor vehiculate. Actul comunicațional didactic este un act interactiv, relațional. Comunicarea trebuie să funcționeze ca un sistem circular și să se autoregleze.

Conform lui Abric (2002), orice comunicare trebuie să se analizeze, să se organizeze, să se realizeze ca o interacțiune, trebuie să fie bilaterală. Feedback-ul corespunde următoarelor funcții: funcția de control al înțelegerii, al receptării în bune condiții a mesajelor; funcția de adaptare a mesajului la caracteristicile actorilor, la dificultățile întâmpinate sau la alte evenimente; funcția de reglare socială; funcția socio-afectivă.

Comunicarea didactică beneficiază din plin de avantajele pe care le oferă particularitățile grupului școlar. O comunicare eficientă presupune să transmiți corect mesaje și o ascultare eficientă, capacitate de a observa, de analiză, control al mesajului și al feedback-ului, abilități de exprimare.

Pentru fundamentarea unei bune comunicări didactice se pot evidenția trei strategii de relaționare de tip comunicativ (după Cornelia Stan):

- tranzacționarea – ce presupune implicarea partenerilor în acțiunea de menținere a efectelor pozitive ale interacțiunii și eliminarea celor cu efect negativ;
- medierea – implică profesorul;
- negocierea și reconstruirea continuă.

Comunicarea impune exigențele competenței comunicaționale și flexibilizarea comportamentului comunicațional în context, relații interumane, cunoștințe psihopedagogice și de specific intercultural.

Bibliografie:

Abric J.-C, (2002), Psihologia comunicării, Editura Polirom, Iași;

Bocoș, M, (2007), Didactica disciplinelor pedagogice-un cadru constructivist, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca.

Miron Ionescu-coordonator, (2007), Abordări conceptuale și praxiologice în științele educației, colecția UNIVERSITAS, seria Pedagogie, EIKON, Cluj-Napoca

Studiu despre aportul inovativ al profesorului în actul didactic

Prof. Constantinescu Dragoș, Colegiul Național ,,Alexandru Lahovari’’ , Rm. Vâlcea

Inconfundabilă în ansamblul activităţilor sociale, învăţarea şcolară s-a axat (tradiţional) pe însuşirea de cunoştinţe şi mai puţin pe formarea capacităţilor şi structurilor psihice. Este, poate, o consecinţă a accentului pus pe logica internă a ştiinţelor, în detrimentul raportării la principii, reguli şi metode psihopedagogice, prin care se cunoaşte şi se verifică potenţialul elevilor, se creează condiţii ambientale optim formative. In acest sens, este necesară acceptarea (trecând peste toate orgoliile ce decurg din posesivul “ştiinţa mea”) importanţei fundamentale pe care o are pedagogia pentru organizarea unitară şi eficientă a procesului instructiv-educativ. S-ar putea spune că, la nivelul învăţării şcolare toate ştiinţele, fără să-şi piardă specificul, se regăsesc sub cupola pedagogiei, se pedagogizează, mai ales, din punct de vedere didactic, metodic. Iată câteva din aceste puncte de contact, cu referire specială la matematică.

De cele mai multe ori, specificul unei ştiinţe îşi pune amprenta asupra celui care o predă. Astfel, rigoarea şi exactitatea matematicii creează, aproape firesc, o anumită rigiditate, intransigenţă, chiar duritate, în comportamentul profesorului de matematică. Prin argumente şi demersuri pedagogice, rigurozitatea absolută, rece a matematicii se atenuează. Aceasta devine parcă mai firească, naturală, orientându-se prioritar spre familiarizarea cu spiritul matematic, cu o lume care dincolo de determinaţii cantitative, înseamnă şi demers logic, creativitate, sensibilitate, pasiune.

Raportă cel mai des la procesele cognitive, flexibilitatea presupune mobilitate ideaţională, ingeniozitate, anticipare mentală. Ca dimensiune intersubiectivă, ea înseamnă dinamism relaţional, deschidere afectiv-cognitivă, interînţelegere, emulaţie. Ne întrebăm, de aceea, cum poate profesorul de matematică să-i apropie pe elevi de sine şi de ştiinţa sa.

In primul rând, comportamentul lui este dependent de scopuri, obiective generale, de un anumit conţinut, de programul şcolar. Intr-un fel se predă la clasa a V-a, în alt fel la clasa a VIII-a. De la o oră la alta e necesară o altfel de atitudine didactică. In prima clasă de gimnaziu se consolidează structurile mentale (deprinderi, algoritmi de calcul), pentru ca mai târziu să se vizeze structuri operaţionale complexe, creativ-interpretative. Se trece da la “fă ca mine”, necesara imitaţie din clasele mici, la cum să gândim o problemă ca şi cum am aborda-o pentru prima dată.

Rolul profesorului de matematică este de a pregăti deschiderea spre cugetare, spre desluşirea şi corelarea înţelesurilor, inclusiv prin citirea corectă, de multe ori repetată, a problemelor. De altfel,

obiectivele care se sprijină numai pe un anumit conţinut matematic sunt neoperaţionale dacă nu trimit la capacităţi psihice antrenate în înţelegere, rezolvare şi aplicare, dacă nu se adaptează la nivelul clasei şi al elevilor.

In al doilea rând, flexibilitatea profesorului de matematică se face simţită în atractivitatea sarcinilor didactice propuse elevilor, în alegerea problemelor, în explicarea demersului logic şi în deschiderea maximă spre noi situaţii.

Profesorul cu adevărat profesionist ştie să orienteze elevii în sarcinile didactice, îi ajută să selecteze informaţiile, să stabilească relaţii între datele problemei, să înţeleagă, şi să folosească limbajul matematic, îi atrage spre problematic şi îi încurajează, apreciază corect rapiditatea, corectitudinea şi originalitatea soluţiilor.

Un profesor de matematică flexibil poate face din ştiinţa sa un eveniment existenţial, prin care să capteze şi să antreneze forţele interioare ale elevilor. El este asemenea unui artist, transferă elevului febra cunoaşterii, uitarea de sine, chiar gratuitatea efortului. In acest sens, matematica ne învaţă să tindem spre frumuseţe şi putere.

Rolul central al profesorului este să ghideze, să îndrume şi să sprijine activitatea proprie a elevului. În orice moment de dezorientare sau de simplă ezitare a elevului, profesorul trebuie să intuiască dacă defecţiunea este la aspectul fragmentar sau la cel totalitar. Verigile nu sunt limpezi, cunoştinţele vechi, necesare s-au şters, nu au fost suficient reactualizate? Există aceste cunoştinţe dar nu sunt orientate la specificul problemei? Nu s-a realizat o justă selecţie a figurii? Sau, dimpotrivă, verigile sunt clare, dar elevul nu ştie să le integreze, să sesizeze legătura între ele? În al doilea caz, oare s-a realizat acel moment de maximă concentrare, de atenţie ascuţită care face posibilă gândirea rezumativă a verigilor pentru a surprinde îmbinarea lor? Ce fel de indicaţii trebuie să-i dăm? Şi, mai ales este necesară o indicaţie sau avem în faţă o ezitare activă care trebuie lăsată să lucreze şi să-şi producă singură efectul?

Avem în elev un participant activ, pasionat de ceea ce face sau un simplu executant al ordinelor dictate atât de frecvente în enunţuri: să se efectueze, să se afle, să se demonstreze?

Iată întrebări care nu pot primi răspuns în plan teoretic, ele ţin de tactul şi pătrunderea psihologică a profesorului, care fac din munca lui o muncă nestereotipă, o muncă de creaţie propriu-zisă şi chiar o artă: arta de a provoca adânci sentimente umane, în cea mai specific umană situaţie – a contactului cu necunoscutul, a lărgirii treptate şi progresive a cuceririlor cunoaşterii.

Îndrumările verbale sunt foarte importante în asigurarea orientării procesului de gândire. Ele trebuie folosite în aşa fel încât elevul să nu devină dependent de îndrumător. Indrumătorul trebuie să-l corecteze pe elev în aşa fel încât, până la urmă, acesta să-şi poată asuma singur funcţia corectivă.

Aşa cum spune Polya, „Profesorul trebuie să ajute, dar nici mult şi nici puţin, astfel ca elevului să-i revină o parte raţională din muncă”.

Întrebările adresate au rolul de a trezi curiozitatea şi nevoia cunoaşterii unei proprietăţi noi, de a stimula elevii la căutare, la descoperirea anumitor relaţii care „nu se văd la prima vedere”, de a găsi calea de rezolvare, de a verifica rezultatul obţinut şi de a-i îndemna la valorificarea acestuia.

De o importanţă deosebită este crearea situaţiilor educative stimulative, în care profesorul şi elevul sunt factori activi. In cursul procesului instructiv-educativ intervin variate influenţe favorabile sau nefavorabile care fie stimulează, fie opresc sau deviază preocupările pentru matematică.

În general, pentru ansamblul condiţiilor instructiv-educative se foloseşte termenul de atmosferă sau climat. Un profesor flexibil simte şi controlează discret mediul educativ, evită situaţiile obositoare, suprasolicitante şi creează o atmosferă tonică, favorabilă receptării, în care elevii exprimă ce gândesc fără reţinere, fără teamă. Deci, flexibilitatea profesorului se manifestă şi prin corelarea situaţiilor educative cu ritmurile diferite de învăţare ale elevilor.

Rolul matematicii rămâne esenţial cel puţin prin virtuţile lui educative: însuşirea matematicii presupune muncă.

Bibliografie:

1. Iosifescu, S., *Management educaţional. Ghid metodologic pentru formarea formatorilor,* MEC, Institutul de ştiinţe ale educaţiei, Bucureşti, 2001
2. Iucu, R., *Managementul și gestiunea clasei de elevi*. Editura Polirom, Iaşi,2000
3. Jinga, I., E. Istrate, *Manual de pedagogie*, Ed. AII, Bucureşti,1998
4. Joita E., *Management educaţional*, Editura Polirom, Iaşi,2000

Activitate educațională - *Cum comunicăm eficient?*

Prof. consilier școlar, Baneș Elena
C.J.R.A.E. Vrancea

Titlul activității: Nivel de invățământ: gimnazial

Discipline integrate: Consiliere şi orientare, Limba şi literatura română, Cultura civică

Scopul activității: formarea abilităților de comunicare eficientăinterpersonală, verbală şi nonverbală, în situații cotidiene;

Resurse materiale: scaune, bilet cu un mesaj (un exemplar pentrufiecare pereche de elevi);

Durata: 50 min.

Loc de desfăşurare: o sală spațioasă de clasă doar cu scaune.

Descrierea activității:

1. Elevii sunt grupați câte doi, stând spate în spate și povestesc despre cele mai frumoase experiențe din viața lor. Fiecare elev are la dispoziție 5 minute pentru a-i relata perechiisale o întâmplare, un film sau orice fapt care l-a impresionat în mod deosebit.
2. Le cerem elevilor să se aşeze față în față şi să relateze unul altu-ia cea mai reuşită experiență trăită de fiecare în ultima saptamână.
3. Se poartă discuții cu elevii despre cele două situații de comunicareexperimentate anterior.

Sunt adresate întrebări de genul:

Care situaţie de comunicare ţi-a placut mai mult şi de ce?

(Este de aşteptat ca cei mai mulți elevi să prefere comu- nicarea față în față.)

Care au fost dezavantajele faptului că nu ţi-ai putut vedeainterlocutorul?

(Dezavantaje: informație redusă cantitativ şi calitativ, insatisfacție, incertitudine, piederea/diminuarea interesului pentru comunicare, etc.)

Dar avantajele comunicării faţă în faţă?

(Avantaje: Susținere reciprocă a comunicării prin mimică, gestică şi postură, aport informațional ridicat, satisfacție personală, implicare personală sporită, etc.)

Aţi întâlnit în viaţa reală comunicarea „faţă în faţă? Dar cea „spate în spate? Daţi exemple.

(Printre altele, elevii pot menționa ca exemple de comunicare "față în față", interacțiunile cotidiene cu membrii familiei, cucolegii de clasă sau cu prietenii. Ca exemple de comunicare „spate în spate" ar putea menționa o discuție telefonică sau o

„conversație pe Chat, fără camere web.)

Subliniem faptul că, în comunicarea “față în față” intervin elemente precum gesturile interlocutorului, mimica şi postura acestuia, care ne ajută să descifrăm mai bine mesajul verbal. Aceste elemente formează ceea ce se numește comunicare non-verbală.

Concluzionăm asupra valorii comunicării non-verbale în transmiterea oricărui mesaj.

4. Eevii sunt invtați să joace „Telefonul fără fir”. Sunt rugați să se aşeze în linie dreaptă şi li se explică că fiecare va trebui să transmită în şoaptă, la ureche, colegului din dreapta sa mesajul pe care îl primeşte de la colegul din stânga. Se înmânează primului elev biletul cu următorul mesaj:

„Băiatul cel scund şi brunet a ţipat la băiatul înalt şi blondpentru că sora băiatului înalt şi blond a fost extrem de nepoliticoasă la masă, dar acum sunt iar cu toţii prieteni.”

Ultimului elev i se cere să spună întregii clase, cu voce tare,mesajul primit. Apoi, se compară acest mesaj cu cel inițial de pe bilet.

5. Se discută cu toți elevii despre experiența de comunicare la care au participat, subliniind:

a. factorii perturbatori: canalul de comunicare defectuos (vorbirea în şoaptă) şi numărul ridicat de verigi intermediare.

b. efectul factorilor perturbatori asupra mesajului: pierderea informației datorită existenței unui număr mare de verigi înlanțul de comunicare, adaos informațional, erori, deteriorarea semnificației mesajului, enunțuri fără sens, insatisfacția participanților la actul comunicării etc.

6. Extrapolăm concluziile exercițiului anterior, la situațiile de comunicare cotidiene, conducând discuția pe baza următoarelor întrebări:

Aţi întâlnit situaţii similare (de comunicare defectuoasă) şi în viaţa reală? Daţi exemple.

Care au fost barierele în comunicare? Cum ar putea fi eledepistate?

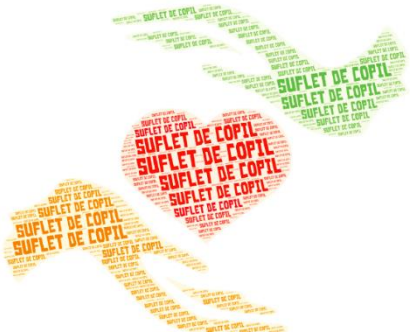
7. Formulăm concluziile privind condițiile unei comunicărieficiente.

Obsevații:

Se poate folosi şi varianta statică a jocului „Telefonul fără fir” prin transmiterea mesajului desenat pe spatele colegului. În acest scop, elevii sunt aşezați în şir indian şi fiecare va desena cu degetulmesajul (un obiect – de exemplu o minge, un caiet etc.) primit dela colegul aflat în spatele său.

EDUCAŢIE INCLUZIVĂ SI VOLUNTARIAT

Prof. Matei Constantin
Liceul Tehnologic Auto

MOTTO:

“Adevăratul dascăl este caracterizat prin aceea că mintea sa se mişcă în armonie cu minţile elevilor săi, trăind împreună dificultăţile şi victoriile intelectuale deopotrivă.”(J. DEWEI)

În cadrul unei școli, profesorii nu trebuie să uite că ei sunt cei care pun în mișcare curriculumul școlar și că acesta nu este stăpânul lor. Principala preocupare a activităţilor didactice este firesc să fie integrarea școlară a tuturor copiilor care frecventează școala. O integrare care să însemne învăţare, participare, implicare, parteneriat.

De fapt, incluziunea se referă la educaţia școlară a tuturor copiilor și tinerilor, conform conceptului "școlii pentru toţi". Principiile necesare pentru a construi o societate inclusivă, se aplică unei școli inclusive prin: nediscriminare, egalitatea în drepturi și în șanse, evaluarea nevoilor, dreptul la înţelegere, accesibilitate.

În acest sens, am desfășurat ***Proiectul educaţional intercultural “Suflet de copil”.*** Proiectul „Suflet de copil” și-a propus să confrunte idei, metode, tehnici și modalităţi deosebite de lucru în echipă sau individual în cadrul unor activităţi extrașcolare atractive și diversificate, precum și de formare a competenței interculturale care se formează prin toate dimensiunile educației, prin diferite arii curriculare și activități extracurriculare. Ea rareori este formalizată în subiect concret de învățare, mult mai des fiind dezvoltată indirect, prin crearea unor contexte specifice, iar noi, profesorii, urmând să le oferim elevilor modele practice de comportament. În acest sens s-au organizat campanii de conștientizare asupra importanţei egalităţii de șanse care cuprind o serie de activităţi specifice.

Scopul proiectului: promovarea egalităţii de șanse

Acest proiect urmăreşte trezirea unor sentimente de toleranţă şi apropiere faţă de copiii de etnie care sunt nevoiţi să îşi ducă viaţa într-un centru de plasament, deoarece nu au familie şi casă. În acelaşi timp, în activităţile proiectului sunt implicaţi direct şi elevii unor centre de plasament. Activităţile derulate reprezintă o oportunitate valoroasă de învăţare pentru toţi copiii implicaţi. Aceasta este un tip

de învăţare care provine din implicarea activă şi personală în procesul de învăţare, reprezentând o experienţă educaţională care implică mintea, inima şi mâinile.

Obiectivul general:

Creșterea conștientizării în rândul elevilor cu privire la importanța egalităţii de șanse ca formă de participare activă la viața societății.

Obiective secundare:

- ♣ Cultivarea unor atitudini civilizate în rândul elevilor, părinților, altor persoane implicate, conștiente de rolul egalităţii de șanse pentru stoparea discrimnării, a etichetării, segregării;
- ♣ Conștientizarea cadrelor didactice privind educarea elevilor pentru educaţie interculturală într-un mod cât se poate de original și creativ;
- ♣ Schimbarea mentalităților și îndreptarea atenției asupra responsabilităților de a participa la acţiuni în colaborare cu copiii instituţionalizaţi de etnie, luând în calcul oportunitățile, cât și piedicile care pot apărea pe parcursul asumării unor responsabilități;
- ♣ Asumarea responsabilității în rezolvarea problemelor concrete care afectează integritatea fizică și mentală;
- ♣ Transformarea și diversificarea raporturilor dintre copiii care sunt depreciaţi din punct de vedere al referinţelor lor culturale și modalităţilor proprii de expresie.

Grupul ţintă: *Beneficiari direcţi*: elevi, cadrele didactice implicate în proiect, copiii instituţionalizaţi de etnie, instituţiile partenere, instituţiile/organizaţiile/ întreprinzătorii care au colaborat la realizarea proiectului;

Beneficiari indirecţi: membrii familiilor implicate în proiect, colegii elevilor implicaţi în proiect, beneficiarii efortului de promovare a acţiunilor proiectului.

Impactul educativ estimat asupra grupului ţintă a constat în promovarea principiilor de interculturalitate prin egalitatea de șanse oferită tuturor copiilor indiferent de etnie, religie sau naţionalitate, însușirea unor noţiuni despre educaţie financiară, promovarea unor campanii de comercializare a propriilor produse; valorificarea experienţei pozitive a profesorilor cu privire la facilitarea relaţionării dintre copiii aflaţi în dificultate materială; realizarea unei colaborări instituţionale și a cooperării în vederea desfășurării altor proiecte.

Concluziile analizei cauzelor și efectelor problemei identificate **(arborele problemei).**

Cauze:

- ♣ interes scăzut în promovarea interculturalităţii în oferta educațională non-formală a școlii;
- ♣ slaba cooperare în domeniul promovării educației interculturalităţii între reprezentanții organizațiilor în mediul școlar;

- lipsa unor materiale pliante, broșuri cu reguli de bază, articole, legislație sau panouri publicitare de atenționare, de învățare, de exemplificare, de informare adresate locuitorilor, populației școlare, duce la ignoranță, informația te ajută, te face mai puternic, mai implicat;
- implicarea scăzută la nivelul educației interculturale în cadrul programei școlare;
- lipsa proiectelor de educație interculturală, informare și conștientizare cu privire la copiii instituţionalizaţi/cu deficienţe.

Efecte:

- atitudinea negativă din partea unor părinţi;
- slaba participare a elevilor la acțiuni comune cu copiii aflaţi sub tutela unor asociaţii/ fundaţii;
- generațiile viitoare vor dezvolta un comportament ignorant la tematica responsabilității față de copiii instituţionalizaţi de etnie.

Problema identificată este reală, concretă și stringentă. Caracterul stringent al acestei probleme este dat de faptul că efectele negative au un impact puternic și direct, nu doar asupra activităţilor de voluntariat, ci și asupra înțelegerii de către elevi a importanței participării active la viața societății.

Problema identificată este abordabilă în sensul posibilității diminuării acesteia. Proiectul a abordat o problemă de natură educațională a persoanelor din grupul țintă, încadrabilă în sistemul de referință a competențelor – cheie, așa cum le definește Comisia Europeană, sub aspectul atitudinilor, abilităților și cunoștințelor.

Proiectul a contribuit la diminuarea problemei prin:(a) urmărirea dezvoltării în principal de atitudini și de abilități de viață în rândul participanților (din spectrul competențelor civice, competențelor de a învăța să învețe și a competențelor de antreprenoriat, (b) utilizarea unor metode și instrumente de educație experiențială, precum și (c) prin stimularea participării active a elevilor vizați la fiecare dintre etape (pregătire, implementare, evaluare) (d) conștientizarea integrării copiilor de etnie instituţionalizaţi și importanța desfășurării unor activităţi comune pe parcursul derulării proiectului (opt luni).

Proiectul a constat în implicarea elevilor alături de copiii de etnie instituţionalizaţi la o serie de ateliere de lucru pentru confecţionarea de obiecte handmade și comercializarea acestora cu diverse ocazii -Crăciun, Paște- (Târgul "Dăruim Crăciunul", "Mărţișoare cu suflet", "Obiceiuri pascale"), precum și participarea la o serie de activităţi cu caracter sportiv, programe artistice generic denumite "Serbarea prieteniei".

Prin participarea la acest proiect, principiul egalităţii de şanse a fost conceptul de bază, prin aplicarea căruia acesta a contribuit la anularea diferenţelor de valorizare bazate pe criterii subiective de ordin etnic sau social. Incluziunea la nivel şcolar s-a realizat prin respectarea şi valorizarea diferenţelor socio-culturale existente în rândul elevilor şi prin promovarea bogăţiei şi a diversităţii experienţei educative care a rezultat din aceste diferenţe, elevii participând cu interes la activităţile propuse alături de copiii instituţionalizaţi.

Bibliografie:

1. Creţu C, 1998, *Curriculum diferenţiat şi personalizat,* Ed. Polirom, Iaşi
2. POPOVICI, Dumitru, *Sociologia educaţiei*, Ed. Institutul European, Iaşi, 2003.

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ – O NECESITATE ȘI O PROVOCARE

Prof. înv. primar Horchidan Ionela-Cristina
Școala Gimnazială Pârjol, jud. Bacău

Copiii sunt ca fluturii care zboară în văzduh. Unii se înalță mai sus ca alții, însă fiecare zboară cât de bine poate. De ce să-i compari între ei? Fiecare este diferit. Fiecare este special. Fiecare este frumos.

Ca educatori, avem misiunea de a-i ajuta să își îmbrățișeze unicitatea, să își potențeze calitățile individuale

Educația incluzivă este o necesitate și în același timp o provocare. Incluziunea copiilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul de masă este un proces complex. Toți copiii au dreptul la educație și fiecare copil este capabil să învețe în ritm propriu. Școala și politicile școlare trebuie să se schimbe în funcție de nevoile fiecărui copil. Tipul dizabilității, atitudinea cadrelor didactice, a copiilor, implicarea familiei sunt factori care influențează educația incluzivă.

Există copii care ar vrea „să zboare”, dar, pur și simplu nu pot, pentru că nu știu cum să o facă, sau știu cum să o facă, dar, pur și simplu nu pot. Aceștia sunt copiii cu cerințe educative speciale, sau copiii cu dificultăți de învățare. Toți copiii au dreptul la educație, iar școala și noi dascălii, în principal, suntem datori să le-o oferim. Fiecare copil are nevoie de școală și chiar și școala are nevoie de fiecare dintre ei. Astăzi, nu ni se mai pare ciudat ca un elev să aibă dificultăți de învățare și pentru că ne pasă, ne punem întrebarea Cum îi putem ajuta? Cel mai greu e să găsim metodele potrivite pentru a-i sprijini pe acești elevi să învețe, să progreseze, să se adapteze, să răspundem nevoilor lor atât de diferite. De ce? Pentru că fiecare este unic și chiar și atunci când crezi că ai descoperit o metodă potrivită, poate deveni imediat mai puțin eficientă.

Copiii cu CES nu se pot adapta ritmului și cerințelor școlii, ei pot participa conform abilităților și propriului nivel de dezvoltare. De aceea, școala, în general, a început să se transforme pentru a răspunde nevoilor de învățare și dezvoltare ale copilului. Câți pași a făcut spre incluziune…? Cred că depinde de fiecare școală și nu numai. Incluziunea școlară este o treaptă spre incluziunea la nivelul societății.

Toți copiii, cu sau fără dizabilități, trebuie să învețe împreună, indiferent de mediul social sau cultural din care provin, de religie, etnie, limbă. Este foarte important să reducem, ba chiar să eliminăm excluziunea și discriminarea, indiferent ce formă ar avea ele, să oferim copiilor cu tipuri și niveluri diferite de handicap șanse egale să participe la educație în cadrul sistemului general de învățământ.

Beneficiind de servicii de sprijin corespunzătoare în cadrul școlii unde sunt integrați, persoanele deficiente au posibilitatea de a ajunge la niveluri funcționale fizice, psihice și sociale care le pot schimba viața, le pot da un mai mare grad de independență. Totodată, copiii tipici vor învăța ce înseamnă toleranța, acceptarea, întrajutorarea, vor deveni mai buni.

Educația incluzivă este un proces permanent care presupune școlarizarea copiilor cu cerințe educative speciale, adaptarea școlii la nevoile acestora, participarea lor la activități educative formale și nonformale, care să le asigure învățarea și dezvoltarea. Incluziunea presupune identificarea și eliminarea barierelor, bariere care pot avea legătură cu modul de organizare a școlilor, cu modalitățile de predare și evaluare a progresului elevilor.

Transformarea școlii și a politicilor școlare astfel încât să răspundă nevoilor educative și de dezvoltare ale fiecărui copil duce la incluziune școlară, dar mai ales la incluziune socială, unde oricine, indiferent de deficiență să poată fi tratat ca un membru al comunității din care face parte.

Este deosebit de importantă atitudinea comunității față de copiii cu CES, a cadrelor didactice, a părinților, a colegilor de clasă, a cadrelor didactice. Dacă învățătorul dovedește înțelegere și o atitudine pozitivă, el poate influența atât atitudinea clasei incluzive, a părinților, dar și a copilului cu CES. Gradul de acceptare, ajutorarea și relaționarea din partea colegilor sunt și ele premise ale integrării.

Integrarea unui copil cu CES în învățământul de masă depinde de familia acestuia. Mulți părinți refuză să accepte că proprii lor copii ar avea probleme. Pentru a-i determina să conștientizeze deficiențele pe care le are copilul, cadrele didactice pot apela la consilierul școlar. Colaborarea familiei cu echipa de caz este necesară.

Un alt factor important este copilul cu CES, nevoile acestuia. De exemplu, un copil cu deficiențe senzoriale, auditive sau vizuale nu va putea fi integrat într-o școală de masă, unde nu există specialiști. De asemenea, atitudinea lui negativă față de acceptarea sprijinului, instabilitatea emoțională, factorii temperamentali pot îngreuna derularea unui program de intervenție.

Educația incluzivă presupune schimbarea atitudinilor, a mentalităților, a politicilor și practicilor de excludere și segregare. Aceasta este promovată prin documente naționale de politică educațională care promovează o educație centrată pe elev, o educație de calitate care se poate realiza prin programe de învățământ adecvate, o bună organizare, alegerea unor strategii optime de predare-învățare-evaluare, folosirea unor resurse și tehnologii variate etc..

O școală incluzivă pune accent pe progresul individual și nu pe diferențele dintre elevi; este promovată învățarea prin cooperare, în cadrul căreia copiii sunt încurajați să se ajute, învață unii de la alții și fiecare elev este valorificat. O școală și un profesor bun sunt aceia care obțin progres cu toți elevii.

EU SUNT SPECIAL…pentru că sunt un copil normal, dar pot să-i ajut pe cei mai puțini norocoși ca mine!

EU SUNT SPECIAL…pentru că am dificultăți în învățare, dar am nevoie să mă accepți așa cum sunt!

EU SUNT SPECIAL…pentru că sunt părinte, îmi înțeleg copilul și vreau să-l învăț ce e frumos în oameni!

EU SUNT SPECIAL…pentru că sunt cadru didactic și am înțeles că educația dată copiilor, reprezintă, de fapt, viitorul!

Bibliografie:

• Gheorghiu, F. (2005), Modalități de intervenție personalizată în cadrul învățământului integrat, Presa Universitară Clujeană.

• Gherguț, A. (2001), Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale, Editura Polirom, Iași.

• Vrăjmaș, E. și alții (2005), ghid pentru cadre didactice de sprijin, Editura Vanemonde, 2005.

Monitor and light an art object

Programele Erasmus – obiective, metode și modalități de realizare
într-un liceu vocațional artistic

prof. Emanuela Ciolacu
Liceul de Arte „Marin Sorescu”, Craiova

Proiectul ***Monitor and light an art object*** coordonat de prof. Christophe Chérel (Franța) și prof. Emanuela Ciolacu (România) a debutat cu mult timp înainte de schimburile de elevi. Chiar dacă este vorba de data aceasta de un proiect de un an, lucrul împreună și relațiile dintre cele două licee durează de mai bine de zece ani.

Pe durata acestui parteneriat participanții francezi au realizat un proiect tehnic în cadrul bacalaureatului, împreună cu elevii români în cadrul atestatului profesional. Proiectul ales consta în evidențierea și monitorizarea unui obiect de artă în cadrul unei expoziții.

Elevii de la Liceul de Artă „Marin Sorescu” din Craiova au fost responsabili de proiectarea unui obiect de artă (tip ceramică) sub îndrumarea prof. coordonator Cristian Dincă.

Elevii francezi au fost responsabili pentru crearea iluminării interne în mișcare pentru a evidenția ceramica, monitorizarea ceramicii printr-o cameră video, postarea imaginilor disponibile pe un site web al designului lor și protejarea împotriva furtului obiectului de artă printr-un sistem de

măsurare a greutății. Elevii din fiecare țară și-au creat prototipul înaintea mobilităților. Mobilitatea a fost folosită pentru a dezvolta prototipul final.

Programul de mobilitate în Craiova în perioada 15.04—18.04.2024 a fost doar o parte a mobilității în România. Activitățile de prezentare (ziua 1) și vizita artistică (ziua 3) au fost punctele importante ale îmbunătățirii abilităților lingvistice. Limba de comunicare fiind engleza, participanții au învățat să înțeleagă limba engleză vorbită de cei care nu vorbesc nativ aceasta limba. Ei și-au dezvoltat capacitatea de a înțelege limba engleză cu un accent non-englez. Elevii români au practicat atât limba engleză, cât și limba franceză vorbită nativ de către elevii francezi cu care au lucrat în proiect și pe care i-au găzduit în familii. Noua abilitate pentru elevii francezi a fost învățarea elementelor de bază ale limbii române.

Participanții și-au îmbunătățit abilitățile tehnice prin dezvoltarea prototipului lor, precum și abilitățile de lucru în colaborare în cadrul unui proiect internațional.

În prima zi, în cadrul vizitei la liceu, participanții au descoperit toate secțiunile artistice ale Liceului de Arte „Marin Sorescu”, prezentate de prof. Monica Dincă și Traian Dorobanțu.

În cea de a treia zi, în cadrul vizitei la obiectivele artistice ale orașului, participanții au discutat, împreună cu colegii lor, reperele culturale întâlnite, însoțiți de prof. Emanuela Ciolacu, Monica Dincă, Livia Petrică și voluntarii European Solidarity Corps, Vitor (Brazilia), Marita (Italia) și Rasmus (Germania) de la Go Romania sub coordonarea d-lui Răzvan Mihăilescu.

În zilele următoare participanții au discutat despre realizările artistice ale colegilor lor și au descoperit diferitele metode de creare a prototipului lor. Participanții la proiect au descoperit și învățat

tehnici artistice pe care nu le cunosc. De asemenea, au dobândit competențe tehnice legate de domeniul artistic împreuna cu prof. Christophe Chérel și prof. Cristian Dincă.

Pe tot parcursul mobilității, participanții au fost împreună cu colegii lor, iar seara au petrecut-o alături de familia gazda. În consecință, participanții s-au integrat social într-un mediu diferit de al lor. Schimburile dintre elevi vor dezvolta o legătură strânsă între ei, participanții dezvoltându-și abilitățile de integrare socială.

Vizita elevilor români în Franța s-a desfășurat în perioada 26-31 mai 2024, aceștia fiind însoțiți de dl. prof. Traian Dorobanțu. Programul a inclus finalizarea obiectelor ceramice și expunerea acestora, vizite de descoperire culturala, vizite la muzee de artă și de istorie.

Competențele lingvistice au fost dezvoltate pe toată durata mobilității, deoarece a fost necesar ca elevii să comunice constant cu corespondenții lor atât în timpul activităților din liceul gazdă, cât și în restul zilei în familiile corespondenților.

Din proiectul de colaborare dintre cele două licee, schimburile la nivel social, cultural și tehnic, elevii vor crea o legătură socială și vor dezvolta astfel o apartenență la aceeași entitate care este Europa. Participanții își vor dezvolta capacitatea de a se simți europeni.

VOLUNTARIATUL- O NECESITATE A SOCIETĂȚII CONTEMPORANE

PESCĂRUȘ DANIELA
Școala Gimnazială ”Florea Bogdan” Reghin

Motto: *...oamenii sunt ceea ce au învăţat. Şi oamenii învaţă aproape totul: să gândească, să simtă, să voiască, să efectueze anumite munci şi să intre în relaţii cu alţii. Dar, de apreciat nu-i apreciem după cele ce au învăţat, ci după faptele lor.”* Nicolae Iorga

Suntem înconjurați de foarte mulți oameni care au nevoie de ajutor într-un fel sau altul, astfel că, fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, poate dărui din timpul, energia și resursele sale pentru un viitor mai frumos. Voluntariatul presupune schimb de idei, servicii, oportunități de a cunoaște oameni noi, de a lega tot felul de relații cu aceștia, implicare, dăruire, empatie, compasiune, bunătate, voință, iubire, înțelegere, toleranță și respect, interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism.

Atât viitorul cât și evoluția societății depind de modul în care copiii sunt educați. Încă de la vârste fragede este necesar să le cultivăm acestora interesul și plăcerea pentru activitățile de voluntariat.

Voluntariatul este activitatea care ne ajută să ne asigurăm personal că lumea se îndreaptă în direcția dorită de noi. Deși mulți oameni definesc voluntariatul superficial spunând că aceasta reprezintă muncă neplătita a unor oameni, voluntariatul este ceva mult mai profund.

Prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respectiv, lumea în mijlocul căreia trăim. În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor într-un fel sau altul, fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, putem să dăruim atât cât ne permitem și nu doar în ceea ce privește resursele materiale. Putem să dăruim deopotrivă lucruri materiale dar și timp din timpul nostru, atunci când, de exemplu, ne dorim să petrecem timp cu persoane care nu au familii sau să oferim cunoștințe dobândite anterior de noi.

Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință.

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere,

dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc). Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

De ce si cum am putea să convingem elevul să facă voluntariat? Iată câteva motive:

- ✓ Prin voluntariat își creionează mai bine setul de valori după care se conduce în viață;
- ✓ Învață să aprecieze lucrurile pe care le au și să se bucure chiar și de mărunțișuri;
- ✓ Își setează obiective mai realiste în viață;
- ✓ Obține abilități de comunicare și relaționare socială care îi vor fi utile pe viitor și în carieră;
- ✓ Poate descoperă în activitățile de voluntariat realizate, hobby-uri și își poate forma orientări profesionale pe această linie;
- ✓ Își formează abilități de lider, dobândește o capacitate mai bună de a lua decizii;
- ✓ Își formează prieteni noi;
- ✓ Îi crește încrederea în sine și se simte util societății;
- ✓ Își petrece timpul într-un mod cât se poate de plăcut, în același timp învățând lucruri noi;

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

„Voluntarii sunt singurele fiinţe de pe faţa pământului care reflectă compasiune, grijă nemăsurată, răbdare şi dragostea adevărată pentru naţiune." (Erma Bombeck)

Bibliografie:

- ✓ https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie
- ✓ Andronic, R.-L., 2009, *Comportamentul prosocial şi voluntariat în România postdecembristă. O abordare psihosociologică a programelor de intervenţie* (teză de doctorat), Facultatea de Sociologie şi Asistenţă Socială, Universitatea din Bucureşti.
- ✓ Asociaţia pentru Relaţii Comunitare şi Allavida, 2003, *Tendinţe ale comportamentului filantropic în România: donatori individuali şi companii,* Asociaţia pentru Relaţii Comunitare şi Allavida, Cluj-Napoca.

Studiu de caz:
Integrarea unui copil cu CES în comunitate

Prof. Turtureanu Silviana Elena

Școala Gimnazială Radovan

Introducere

Această lucrare analizează un caz concret al unui copil diagnosticat cu Cerințe Educaționale Speciale (CES), concentrându-se pe strategiile de integrare în comunitate și pe impactul acestora asupra dezvoltării sale. Studiul urmărește să evidențieze rolul familiei, al specialiștilor și al comunității în sprijinirea copilului.

Contextul cazului

Andrei, un băiat de 10 ani, a fost diagnosticat la vârsta de 4 ani cu tulburare de spectru autist (TSA). El prezintă dificultăți semnificative în comunicare, interacțiune socială și adaptare la medii noi. Familia sa, formată din părinți și o soră mai mare, locuiește într-un oraș mic, cu acces limitat la servicii specializate.

În urma diagnosticului, părinții lui Andrei au apelat la un centru de terapie local, unde a început să participe la ședințe de terapie comportamentală aplicată (ABA). Progresul a fost lent, dar constant, iar la 7 ani, Andrei a fost integrat într-o școală de masă, beneficiind de un program adaptat.

Probleme identificate

1. Dificultăți de comunicare: Andrei folosește fraze scurte și are nevoie de ajutor pentru a înțelege instrucțiunile complexe.
2. Interacțiuni sociale limitate: Băiatul întâmpină dificultăți în a iniția jocuri cu colegii sau în a răspunde la inițiativele lor.
3. Stigmatizarea: Unii părinți ai colegilor au manifestat reticență față de integrarea lui Andrei, considerând că aceasta ar putea afecta dinamica clasei.

Intervenții aplicate

1. Plan educațional individualizat (PEI): La școală, Andrei a beneficiat de un PEI care include activități specifice de dezvoltare a abilităților sociale și de învățare. Învățătorul său a fost instruit să folosească materiale vizuale și să acorde mai mult timp pentru finalizarea sarcinilor.

2. Terapie complementară: În afara școlii, Andrei a continuat terapia ABA și a participat la sesiuni de logopedie. Aceste intervenții l-au ajutat să dezvolte abilități de comunicare și să gestioneze mai bine schimbările.
3. Implicarea comunității: Familia a organizat ateliere de sensibilizare în comunitate, în colaborare cu școala. Acestea au avut scopul de a informa colegii și părinții despre TSA, reducând stigmatizarea.

Progresul copilului

După doi ani de integrare, Andrei a înregistrat progrese remarcabile:

- Comunicare: Folosește propoziții complete și poate cere ajutor atunci când are nevoie.
- Interacțiuni sociale: Participă la activități de grup și a reușit să dezvolte prietenii cu doi colegi.
- Stabilitate emoțională: Are mai puține episoade de anxietate și reușește să se adapteze mai ușor la schimbări minore în program.

Provocări restante

Cu toate acestea, Andrei mai întâmpină dificultăți în gestionarea situațiilor stresante și în activitățile care necesită atenție prelungită. În plus, familia trebuie să facă față presiunilor financiare generate de costurile terapiilor.

Concluzii și lecții învățate

Cazul lui Andrei demonstrează că integrarea unui copil cu CES într-un mediu incluziv poate avea rezultate pozitive, cu condiția ca intervențiile să fie personalizate și susținute de familie, școală și comunitate. Sensibilizarea comunității și colaborarea între toate părțile implicate sunt esențiale pentru succesul procesului de integrare.

Acest studiu subliniază importanța sprijinului multidimensional pentru copiii cu CES, precum și necesitatea de a extinde accesul la servicii specializate în toate regiunile, pentru a asigura șanse egale de dezvoltare.

AVANTAJELE ÎNVĂȚĂRII PRIN COOPERARE

Profesor învățământ primar Istratie Aurora
Școala Gimnazială ”Petru Rareș” Chiajna, jud. Ilfov

Învăţarea prin cooperare are loc atunci când toţi elevii lucrează împreună, uneori în perechi, alteori în grupuri mici, pentru a rezolva una şi aceeaşi problemă, pentru a explora o temă nouă sau a crea idei noi, combinaţii noi sau chiar inovaţii autentice (Meredith, Steele, & Temple, 1997). În cadrul grupurilor de învăţare prin cooperare, elevii au două responsabilităţi majore: să înveţe un material şi să se asigure că şi ceilalţi membri ai grupului procedează la fel .

Grupurile mici pot fi **organizate** în funcţie de mărimea şi forma sălii, mobilier, numărul participanţilor, metodele de lucru etc. În ceea ce priveşte mărimea grupului, nu există o mărime ideală (2, 3, 4, sau 5), aceasta depinde de obiective, vârsta elevilor, experienţa pe care o au cu lucrul în grup, materiale disponibile, timp. Pentru cele mai multe scopuri, este în general acceptabil un număr de 3-8 elevi/grup.

Compoziţia grupului este de asemenea importantă, mai precis gradul omogenităţii acestuia. Deşi este bine că sunt grupuri care lucrează bine împreună, cred că este important să se varieze compoziţia acestuia, astfel încât să fie cât mai heterogen posibil, din punct de vedere al genului, nivelului abilităţilor, etniei etc. Pot fi luate în considerare şi alte caracteristici cum sunt motivaţia, personalitatea şi abilităţile de comunicare .

Un alt aspect important în alcătuirea grupurilor îl constituie **dispunerea** acestora în mediul fizic al clasei. În mod ideal, grupurile sunt dispuse în jurul unor mese rotunde, a căror dimensiune permite contactul apropiat între membrii grupului. Însă la clasă, cadrul didactic trebuie să opereze o serie de adaptări, spre exemplu, dacă dispune de mobilier modular, poate grupa 2 până la 4 măsuţe, faţă în faţă, iar dacă sala este dotată cu bănci, acestea pot să fie întoarse două câte două, cu pupitrele faţă în faţă. Trebuie să existe un spaţiu între grupuri, pentru a permite cadrului didactic şi elevilor să se deplaseze printre ele. Produsele elevilor pot fi depozitate în clasă într-un loc sigur, spre exemplu pe o etajeră, pe rafturile unui dulap, expuse pe pereţii clasei, etc.

În scopul amenajării adecvate a spaţiului pentru desfăşurarea activităţilor de grup, am ţinut seama de următoarele:

1. Membrii unui grup de învăţare trebuie să stea faţă în faţă şi "umăr la umăr". Trebuie să fie aşezaţi suficient de aproape unul de altul pentru a folosi aceleaşi materiale, să menţină

contact vizual, să poată vorbi fără să deranjeze celelalte grupuri, să schimbe materiale sau idei într-o atmosferă agreabilă.

2. Toţi elevii să poată privi dascălul, când acesta este în faţa clasei, fără să se ridice de pe scaune sau să le fie foarte dificil.

3. Grupurile să fie suficient de departe unul de celălalt, astfel încât să se evite intervenţiile elevilor dintr-un grup în activitatea altui grup şi să fie culoare de trecere între diferitele mese. Spaţiile de trecere trebuie

să asigure circulaţia elevilor (a învăţătorului), pentru a-şi procura materiale sau pentru a avea acces la ceilalţi colegi sau la dascăl.

4. Elevii să se poată muta uşor şi în linişte de la un grup la altul (este posibil ca în cadrul unei activităţi să se ceară acestora să se mute din grupuri de 3 sau 4 în perechi, apoi din nou în grupuri de 3 sau 4, ceea ce necesită ca aranjarea camerei să fie flexibilă).

Înainte de începerea activităţii e bine să ne asigurăm că elevii au înţeles atât sarcina, cât şi scopul activităţii. Obiectivele urmărite şi modalităţile de evaluare trebuie explicate tuturor elevilor. Mai mult, elevii trebuie să înţeleagă că sunt responsabili pentru propria lor învăţare, pentru ceea ce învaţă colegii şi în cele din urmă pentru procesul de învăţare al întregii clase. Când elevii nu sunt familiarizaţi cu activitatea în grup, se poate elabora împreună cu ei o listă cu regulile de lucru în grup, spre exemplu, "Toţi spunem ce ştim unul celuilalt", "Ascultăm părerile celorlalţi" etc.

Metode de învăţare prin cooperare

Spre exemplificare, voi prezenta mai jos câteva metode care facilitează învăţarea prin cooperare. Doresc să menţionez însă că există o varietate de astfel de metode, alegerea lor fiind influenţată de vârsta elevilor, nivelul abilităţilor acestora, obiectivele lecţiei etc.

1. CERCUL INTERIOR – EXTERIOR

Poate fi utilizat în evocarea cunoştinţelor elevilor, în aflarea părerilor despre un anumit subiect, în lecţii de recapitulare de evaluare ş.a..

Elevii sunt situaţi în două cercuri concentrice, cei din cercul interior cu faţa spre cei din cercul exterior şi invers.

❖ Etape:

- **Comunicarea sarcinii de lucru:** fiecare elev timp de un minut, va răspunde la întrebarea: *Care sunt consecinţele / urmările…? Ce-ar fi dacă…?*
- **Activitate individuală**
- **Activitate în perechi.** Elevii din exterior împărtăşesc celor din interior răspunsul lor (1 minut). Elevii din interior vor pune întrebări pentru clarificarea unor aspecte, dar nu vor spune propriile păreri.
- **Schimbarea rolurilor.** Elevii din interior împărtăşesc celor din exterior propriile păreri, iar cei din exterior ascultă şi cer lămuriri.
- Apoi cercurile se mişcă în sens invers şi se reia conversaţia.

❖ **Avantajele acestei tehnici**: mişcarea organizată în clasă, discuţia dintre colegi, ascultarea atentă a expunerii partenerului, formularea întrebărilor, evaluarea răspunsurilor, ş.a.

❖ **Exemple:**

a) „Ce-ar fi dacă ar fi mereu vară (iarnă, zi sau noapte)?''

b) „Ce-ar fi dacă florile ar dispărea de pe planetă ?

c) „Care sunt consecinţele poluării naturii ?”

d) „Care meserie este mai importantă?’’ etc.

2.**HEXAGONUL**

Este o metodă de lucru ce se poate desfăşura individual, în perechi, în grup şi frontal.

Elevii cunoscând conţinutul subiectului, vor completa triunghiurile hexagonului cu răspunsuri corespunzătoare unor întrebări:*Cum? Unde? Când? De ce? Care? Ce?*sau altele.

Se pretează în etape ale lecţiei precum diagnosticarea cunoştinţelor, asigurarea retenţiei şi transferului, evaluare. (Vezi materiale obţinute în urma aplicării metodei descrise, în portofoliu).

Cum?

Unde? Când?

De ce? Care?

Ce?

În concluzie, consider că tehnicile învăţării prin cooperare:

- promovează învăţarea elevilor şi realizările şcolare cresc;
- cresc capacitatea de reţinere a elevilor;
- măresc satisfacţia elevilor în legătură cu experienţa lor de învăţare
- ajută elevii să-şi dezvolte abilităţile de comunicare orală;
- ajută la dezvoltarea abilităţilor sociale ale elevilor;
- promovează stima de sine a elevilor;
- ajută la promovarea relaţiilor pozitive dintre rase

Acest tip de învăţare are o serie de **avantaje**:

- Performanţe superioare şi capacitate de reţinere sporită;
- Raţionamente de ordin superior mai frecvente, înţelegere mai aprofundată şi gândire critică;
- Concentrare mai bună asupra învăţării şi comportament indisciplinat mai redus;
- Motivaţie sporită pentru performanţă şi motivaţie intrinsecă pentru învăţare;
- Capacitate sporită de a vedea o situaţie şi din perspectiva celuilalt;
- Relaţii mai bune, mai tolerante cu colegii, indiferent de etnie, sex, capacităţi intelectuale, clasă socială sau deficienţe fizice;
- Sănătate psihologică sporită, adaptare, senzaţie de bine;
- Încredere în sine bazată pe acceptarea de sine;
- Competenţe sociale sporite;
- Atitudine pozitivă faţă de materiile de studiu, de învăţătură şi şcoală;

- Atitudine pozitivă faţă de profesori, directori şi alte persoane din şcoală.

Bibliografie

1. Jinga Ioan, Istrate Elena, 2001, p.56, Manual de pedagogie, Ed. All, Bucureşti
2. Ghid de evaluare – Limba şi literatura română, 2001, p.44, Ed. Aramis, Bucureşti

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ TIMPURIE

prof. Dinicică Karina,
Grădinița PP nr.38 Timișoara

Incluziunea şcolară se defineşte prin acceptarea de către instituţiile de învăţământ a tuturor copiilor, indiferent de apartenenţa etnică sau socială, religie, naţionalitate sau infirmitate şi este strâns legată de recunoaşterea şi acceptarea diversităţii – condiţie normală a convieţuirii umane. Toţi copiii au dreptul la educaţie în funcţie de nevoile lor. Fiecare copil este diferit şi special şi are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu disabilităţi.

Abordarea individualizată este esența incluziunii copiilor cu cerințe speciale de orice vârstă, calitatea incluziunii poate fi asigurată prin promovarea unor demersuri educaționale, realizate prin abordări diferențiate ale învățării, precum flexibilizarea timpului alocat, implicarea copiilor ca și parteneri ai învățării, modelarea mediului de învățare conform necesităților celui care învață. Pentru asigurarea incluziunii timpurii, este necesar și important ca diferențele de acces la programele de intervenție și asistență să fie reduse la maximum, fiind create sisteme de suport la toate nivelurile, care furnizează un spectru larg de servicii centrate pe copil, pe familie și necesitățile lor.

Grădiniţa are ca scop crearea unui program coerent şi coordonat de incluziune a copiilor preşcolari cu diferite dizabilităţi, de alte etnii, provenienţă socială, etc. şi pregătirea celorlalţi copii în vederea acceptării acestora alături de ei, fără diferenţe de manifestare comportamentală sau verbală. De asemenea se impune şi implementarea unor strategii coerente de dezvoltare a conştiinţei şi a comportamentelor copiilor în spiritul toleranţei şi nediscriminării.

O grădiniţă poate fi incluzivă şi poate dezvolta practici incluzive în abordarea copiilor, dacă se doreşte cu adevărat acest lucru. În acest sens, munca cu copiii continuă până când nu se vor mai face diferenţieri şi segregări în cadrul grupului. Şi copiii diferiţi au drepturi egale cu ceilalţi, iar o educaţie separată ar duce la marginalizare şi discriminare, împiedicând formarea, împlinirea de sine şi afirmarea personalităţii. Fiecare copil trebuie înţeles ca un participant activ la învăţare pentru că fiecare aduce cu sine, în procesul complex al învăţării şi dezvoltării, o experienţă, un stil de învăţare, un model social, o interacţiune specifică, un ritm personal, un model de abordare, un context cultural căruia îi aparţine, o valoare.

Acceptarea necondiţionată a diversităţii într-un grup şi stimularea toleranţei este o adevărată provocare pentru educatori. Este foarte importantă sensibilizarea copiilor și pregătirea lor pentru a primi în rândurile lor un coleg cu dizabilități. Sensibilizarea se face prin stimulări: crearea și aplicarea

unor jocuri care permit stimularea unor deficienţe (motorie, vizuală, auditivă), ceea ce determină copiii să înţeleagă mai bine situaţia celor ce au dizabilităţi: prin povestiri, texte literare, prin discuţii, vizitarea/ vizita unor persoane cu deficienţe.

Educatoarea trebuie să încurajeze cooperarea, lucrul în perechi sau formarea de grupuri eterogene, cunoaşterea şi discutarea diverselor obiceiuri, tradiţii, valori. Avantajele lucrului în comun la realizarea unei sarcini, comparativ cu munca individuală, sunt multiple: dezvoltarea relaţiilor colegiale, amicale, valorizarea potenţialului fiecărui copil, inclusiv şi a celui cu CES, graţie faptului că fiecare îşi aduce contribuţia la obţinerea rezultatului scontat, creşterea stimei de sine. Prin activităţi educative folosind diferite strategii, punând accent pe metodele şi tehnicile interactive, reuşim să-i învățăm pe copii ce înseamnă toleranţa. Jocul reprezintă pentru copii o modalitate de a-şi exprima propriile capacităţi. Prin joc, copilul capătă informaţii despre lumea în care trăieşte, vine în contact cu oamenii şi cu obiectele din mediul înconjurător şi învaţă să se orienteze în spaţiu şi timp. Jocurile sociale sunt esenţiale pentru copiii cu deficiențe, deoarece le oferă șansa de a se juca împreună cu alți copii.

Părinţii sunt parteneri la educaţie pentru că deţin cele mai multe informaţii despre copiii lor. Grădiniţa are rolul de a sprijini familiile să aibă încredere în resursele proprii, să facă faţă greutăţilor cu care acestea se confruntă. Educaţia părinţilor şi consilierea acestora au un rol important în integrarea copiilor cu afecţiuni de natură psihică, emoţională ori de altă natură în grădiniţă. Copiii cu cerinţe educative speciale integraţi în programul grădiniţei trebuie să dispună de o bună colaborare între educatoare, părinţi, psiholog, logoped.

Educația incluzivă fiind un fenomen complex, constituie o provocare pentru instituţiile implicate şi pentru societatea în ansamblu şi are drept consecinţă nevoia de schimbare atât a mentalităţilor cât şi a politicilor educaţionale.

BIBLIOGRAFIE:

- Gherguţ Alois, Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale.Strategii de educaţie integrată, Ed.Polirom Iaşi, 2001;
- Ungureanu Dumitru, Educaţia integrată şi şcoala incluzivă, Editura de Vest, Timişoara 2000;
- UNICEF- coordonatori:prof. univ. dr. Vrăsmaş Ecaterina, conf. univ. dr. Vrăsmaş Traian, Educaţia incluzivă în grădiniţă: dimensiuni, provocări şi soluţii, Bucureşti, 2012

O lume incluzivă în școli

Ciliban Nadia Aniela
Școala Gimnazială Nr. 194 București

În societatea contemporană, conceptul de incluziune a devenit unul esențial, mai ales în contextul educației. O lume incluzivă în școli reprezintă un mediu în care fiecare elev, indiferent de originea sa, de dizabilități sau de alte diferențe personale, are acces egal la oportunități educaționale și este acceptat și valorizat pentru unicitatea sa.

Studiu de caz: modele educaționale incluzive

Pentru a analiza cum se poate crea o lume incluzivă în școli, este util să examinăm mai multe modele educaționale din diverse sisteme. De exemplu, modelul educației incluzive din Finlanda pune accent pe integrarea tuturor copiilor în școlile obișnuite, oferind sprijin suplimentar celor cu nevoi speciale prin intermediul consilierilor educaționali și al profesorilor de sprijin. Sistemul britanic, pe de altă parte, implementează Planurile de Educație Individualizată (PEI), care să asigure adaptarea curriculei la cerințele fiecărui elev.

Un alt exemplu este cel al Statelor Unite, unde programul *Response to Intervention* (RTI) îmbină monitorizarea progresului elevilor și intervenții personalizate, promovând o abordare bazată pe prevenție. Acest model pune accent pe colaborarea dintre profesori, părinți și specialiști pentru a crea un mediu educațional incluziv.

Sugestii de predare incluzivă

1. Crearea unui mediu prietenos:
    - Amenajarea clasei astfel încât să fie accesibilă tuturor elevilor, inclusiv celor cu dizabilități fizice.
    - Organizarea unor activități care promovează colaborarea, precum jocurile de echipă sau proiectele comune, pentru a încuraja interacțiunea și sprijinul reciproc.
    - Stabilirea unui climat de respect și siguranță, în care elevii să poată exprima liber gândurile și sentimentele.
2. Adaptarea materialelor didactice:
    - Elaborarea unor lecții care includ exemple variate, relevante pentru diverse grupuri culturale, lingvistice sau socio-economice.
    - Utilizarea tehnologiei asistive, cum ar fi dispozitivele de citire electronică pentru elevii cu deficiențe de vedere sau aplicații educaționale interactive pentru cei cu dificultăți de învățare.
    - Pregătirea unor materiale cu niveluri diferite de dificultate pentru a satisface nevoile individuale ale elevilor.
3. Grupuri de lucru eterogene:
    - Formarea unor echipe mixte, în care elevii să aibă roluri diferite, adaptate competențelor lor.
    - Stimularea schimbului de idei prin împreunarea elevilor cu abilități complementare, ceea ce contribuie la dezvoltarea gândirii critice și a abilităților sociale.
4. Formarea profesorilor:
    - Organizarea unor cursuri de formare continuă pentru a învăța despre cele mai noi strategii de predare incluzivă.

- Implicarea profesorilor în programe de mentorat sau schimburi de experiență pentru a învăța din bunele practici implementate de colegii lor.
- Crearea unor ghiduri metodologice care să ofere soluții practice pentru integrarea elevilor cu nevoi speciale în activitățile zilnice.

5. Evaluarea flexibilă:
   - Introducerea metodelor de evaluare continuă, precum observația directă sau feedback-ul periodic, pentru a monitoriza progresul în timp real.
   - Permisiunea utilizării unor forme alternative de prezentare a proiectelor (de exemplu, prezentări audio sau video) pentru a sprijini elevii cu dificultăți de scriere.
   - Crearea unor rubrici de evaluare clare și transparente, care să pună accent pe efortul și progresul individual mai degrabă decât pe performanța absolută.

Diversitatea ca resursă, nu ca obstacol

Un prim pas spre crearea unei lumi incluzive în școli este schimbarea mentalităților și recunoașterea diversității ca pe o resursă valoroasă, nu ca pe un obstacol. Fiecare elev aduce cu sine o perspectivă unică, o experiență personală și abilități specifice care pot contribui la învățarea colectivă. De exemplu, includerea elevilor cu dizabilități în clasele obișnuite poate îmbunătăți empatia și cooperarea între colegi.

Educația diferențiată și adaptarea curriculară

O lume incluzivă în școli implică și adaptarea metodelor de predare pentru a răspunde nevoilor diverse ale elevilor. Acest lucru poate include utilizarea unor strategii de învățare diferențiată, care să permită fiecărui copil să evolueze în ritmul propriu. De exemplu, profesorii pot folosi materiale didactice variate, pot acorda atenție sporită elevilor care au nevoie de sprijin suplimentar sau pot stimula gândirea critică și creativitatea prin activități practice.

Combaterea discriminării și promovarea respectului

Un alt aspect esențial în crearea unei lumi incluzive în școli este combaterea discriminării sub toate formele sale. Este necesar ca profesorii să fie exemple de toleranță și respect și să promoveze activ aceste valori în rândul elevilor. Organizarea unor activități extracurriculare care să pună în valoare diversitatea culturală sau crearea unor spații de dialog deschis despre egalitate și incluziune pot avea un impact semnificativ asupra comunității școlare.

Rolul familiei și al comunității

Incluziunea în școli nu poate fi realizată fără sprijinul familiei și al comunității. Părinții trebuie să fie implicați în procesul educațional, să susțină valorile incluzive și să colaboreze cu profesorii pentru a crea un mediu armonios pentru copii. De asemenea, parteneriatele cu organizații non-guvernamentale sau cu instituții locale pot facilita implementarea unor programe dedicate incluziunii.

Familia și comunitatea joacă un rol crucial în sprijinirea incluziunii școlare. Colaborarea strânsă între profesori, părinți și membrii comunității poate asigura un mediu favorabil în care toți copiii să se simtă acceptați și sprijiniți.

1. Implicarea familiei:
   - **Comunicare deschisă**: Părinții pot oferi informații valoroase despre nevoile specifice ale copilului, facilitând adaptarea strategiilor educaționale.
   - **Participare activă**: Implicarea într-un mod activ în viața școlii, prin participarea la ședințe, evenimente sau activități extracurriculare.
   - **Sprijin emoțional**: Familiile pot oferi un mediu stabil și sigur, care contribuie la dezvoltarea personală și la integrarea socială a copilului.

2. Rolul comunității:
    - **Parteneriate locale**: Colaborarea cu organizații non-guvernamentale, instituții culturale sau biserici poate facilita implementarea unor programe educaționale specifice.
    - **Sprijin logistic**: Comunitatea poate contribui la asigurarea unor resurse suplimentare, precum echipamente pentru elevii cu dizabilități sau transport pentru cei care locuiesc în zone izolate.
    - **Crearea unei rețele de sprijin**: Prin inițiative locale, comunitatea poate îmbună

Beneficiile unei lumi incluzive în școli

O lume incluzivă în școli nu este doar un ideal, ci o necesitate care aduce beneficii pe termen lung. Elevii care cresc într-un mediu incluziv devin adulți mai empatici, mai toleranți și mai pregătiți să facă față diversității în societate. Mai mult, incluziunea contribuie la reducerea inegalităților sociale și la crearea unei lumi mai echitabile.

Concluzie

Crearea unei lumi incluzive în școli reprezintă un efort colectiv care presupune implicarea elevilor, profesorilor, părinților și a întregii comunități. Prin promovarea diversității, adaptarea educației la nevoile fiecărui copil și combaterea discriminării, putem construi un mediu educațional în care toți copiii au șansa să se dezvolte la potențialul lor maxim și să contribuie la o societate mai unită și mai armonioasă.

Valorizarea strategiilor educaționale utilizate în prevenirea și combaterea abandonului școlar și a parasirii timpurii a școlii

Codilă Monica
Școala Gimnazială ”Marius Șandru” Reșița

Părăsirea timpurie a școlii are implicații sociale și economice importante este un factor major care contribuie la excluziunea socială ulterioară în viață. Tinerii care părăsesc premature școala sunt mai predispuși riscului asociat șomajului sau al celui de a câștiga mai puțin odată ce găsesc un loc de muncă. Estimările legate de competențe necesare în Europa sugerează că, pe viitor, doar 1 din 10 locuri de muncă va putea fi accesat de o persoană care a părăsit timpuriu școala. Iar această problemă generează o serie de costuri publice și sociale, sub forma unor venituri și a unei creșteri economice mai mici, a unor venituri fiscale mai reduse și a unor costuri mai ridicate pentru serviciile publice, cum sunt cele din sănătate, justiție și plata prestațiilor sociale.

Cauzele părăsirii timpurii sunt multiple și diverse: lipsa accesibilității în general și a adaptării rezonabile în învățământ, lipsa tehnologiilor de acces și a tehnologiilor și dispozitivelor assistive în procesul de învățământ, insuficiența serviciilor de sprijin oferite, lipsa transportului adaptat, slaba conștientizare a familiei cu privire la importanța dezvoltării potențialului copilului/tânărului cu dizabilități, atitudini discriminatorii sau negative cu privire la incluziunea școlară a copiilor și tinerilor cu dizabilități și/sau cerințe eductive speciale și altele.

Prevenirea abandonului școlar trebuie să fie o prioritate în sistemul educațional actual, iar stabilirea și implementarea unor strategii de bază pentru a preveni acest fenomen s-au dovedit a fi benefice în timp.

Printre aceste strategii, amintim:

- MENTORATUL/TUTORIATUL

Prima strategie, mentoratul, reprezintă o relație suport de tip unu la unu, bazată pe încredere. Tutoriatul, activitate unu la unu, este focalizată pe dezvoltarea competențelor de scris și citit.

- ÎNVĂȚAREA APLICATĂ

Această metodă de predare/învățare promovează creșterea personală și socială, dezvoltarea carierei și a responsabilității civice.

- PROGRAME ȘCOLARE ALTERNATIVE

Folosite în cazul persoanelor aflate în situație de risc de abandon școlar, acestea trebuie să satisfacă nevoile sociale ale elevilor și să răspundă cerințelor academice.

- PROGRAME EXTRAȘCOLARE

Au rolul de a trezi interesul pentru diferite domenii și sunt foarte importante pentru elevii aflați în situația de eșec școlar.

- EDUCAȚIA TIMPURIE A COPIILOR, OFERIREA DE OPORTUNITĂȚI EDUCAȚIONALE

Cea mai bună strategie pentru a reduce numărul celor care abandonează școala este de a le oferi cea mai bună intruire în școală.

- IMPLICAREA FAMILIEI

Implicarea familiei are un impact pozitiv asupra succesului școlar al elevului și în dezvoltarea acestuia.

- PROGRAME DE CITIRE ȘI SCRIERE

Pentru a ajuta elevii care nu au rezultate foarte bune, trebuie intervenit timpuriu prin focalizarea pe abilitățile de citire/scriere deoarece acestea sunt baza pentru învățarea efectivă în orice domeniu.

Există situații de copii care s-au întors cu părinții lor din alte țări și sistemul de învățământ este diferit de sistemul de învățământ este diferit de cel românesc. Am întâlnit situația când doi frați gemeni au venit din Italia și nu scriau decât cu litere de tipar, pentru că nu se folosește scrierea cu litere de mână. A trebuit să încep scrierea cu litere de mână și acum am reușit să îi integrez în colectiv. Am folosit programe flexibile de recuperare a cunoștințelor pentru ca elevii întorși din țări ca Austria, Germania, Italia, Spania să se adapteze sau readapteze cerințelor învățământului de stat românesc, să recupereze materia pierdută sau își însușească cunoștințele lipsă.

În mod normal, în familiile funcționale se pun bazele educației autentice și normale. Școala are importanță și copiii pun pe primul loc frecventarea școlii și ducerea la bun sfârșit a ceea ce au început. Se continuă la grădiniță, apoi la școală, unde profesorii prin puterea exemplului au o misiune grea și continuă. Abandonul școlar înseamnă părăsirea sistemului de învățământ și întreruperea oricăror raporturi cu școala înainte de încheierea unui ciclu complet de învățământ sau de a obține o calificare profesională.

Cei care abandonează școala sunt în principal cei care lipsesc mult, provin din familii disfuncționale, au tulburări comportamentale, probleme de sănătate. Părăsirea școlii este cu atât mai problematică atunci când se produce în clasele terminale, deoarece atât elevul cât și sistemul de învățământ au cheltuit resurse materiale și spirituale care nu s-au finalizat, nu s-au concretizat. Din păcate, stâlpul de bază al societății începe să își piardă din valoare, se clatină și exemplele din mass-medie contribuie și ele în mod negativ la aceasta. Personajele care apar pe sticlă sunt un exemplu negativ pentru copiii care privesc emisiuni cu și despre ele. Soluția salvatoare este plecarea în Occident unde cred că se obține un venit mare fără a avea nevoie de vreo diplomă obținută în România.

În ceea ce privește conceptul de educație incluzivă, se remarcă o serie de lipsuri. Profesorul de sprijin lipsește cu desăvârșire cel puțin în mediul rural. Cadrul didactic nu poate acoperi nevoile

elevului cu CES în același timp cu cerințele celorlalți copii. Mai nou, fenomenul Bullying-ului a luat amploare, există elevi marginalizați, înjosiți, jigniți, agresați fizic sau în mediul online.

Rețelele sociale pe care copiii zilelor noastre le folosesc cu vârf și îndesat oferă informații prețioase celor ce le caută dar oferă și pericole celor care nu sunt atenți, nu sunt supravegheați.Consilierul școlar trebuie să pună la bătaie toate metodele, toată dibăcia, toată munca de convingere pentru a ajuta familia, cadrul didactic să poată gestiona situațiile problematice apărute. De multe ori părinții nici nu știu sau nu își dau seama de problemele pe care le au copiii lor fiind prea ocupați cu munca, fiind absenți din viața propriilor odrasle. Și atunci când văd pericolul sau se întîmplă o tragedie de multe ori este prea târziu.

Pentru a valorifica obiectivele strategiilor educaționale utilizaate în prevenirea și combatereaabandonului școlar, propun următoarele soluții:

- Revizuirea programelor şcolare în scopul menţinerii interesului elevilor faţă de lecţii
- Dotarea tuturor claselor cu echipament modern în scopul eficientizării procesului educative
- Promovarea angajării în câmpul muncii cadre didactice cu o pregătire profesională înaltă
- Monitorizarea elevilor care absentează frecvent de la ore
- Motivarea elevilor de a nu absenta de la ore, prin implicarea lor în diverse acţiuni socio-Educative
- Luarea legăturii cu familia/tutorele copilului care absentează frecvent de la ore, în scopul elucidării situaţiei
- Parteneriat diriginte-psiholog şcolar în scopul alegerii programului sau activităţilor de intervenţie/ prevenţie şi aplicarea acestora în clasele de elevi cu nivel înalt al absenteismului(copii cu risc social sporit)
- Implicarea părinţilor în viaţa social-morală şi educaţională a copiilor: asistare la ore; participare activă la şedinţele organizate în şcoli; participarea, alături de copii, la activităţi extra-curriculare; sprijinirea copilului în pregătirea temele pe acasă; comunicare eficientă cu copiii proprii
- Desfăşurarea orelor informative pentru părinţi, pe diverse tematici, cum ar fi: „Consecinţele absenteismului şcolar”, „Consecinţele abandonului şcolar”, etc.
- Suport psiho-emoţional familiilor social-vulnerabile, în scopul depăşirii situaţiilor psiho-traumatizante şi dificile legate de creşterea şi educaţia copiilor
- Colaborare cu mass-media în scopul realizării emisiunilor educative pe tematici diverse
- Monitorizarea familiilor cu risc social sporit şi includerea acestora în diverse programe de sprijin social

- Parteneriat polițist – părinte - cadru didactic, în vederea prevenirii şi diminuării problematicii abandonului şcolar în comunitate
- Parteneriat asistent social-polițist în vederea intervenției timpurii în familiile cu risc sporit de vulnerabilitate
- Sesizarea din partea comunității în situații de vulnerabilitate socială a minorilor.

Bibliografie:

1. Bîrsan C., Lungu A. Abandonul școlar – efect al insuccesului școlar - studiu de cercetare. Sălaj, 2007.

2. Neamţu C. Devianţa şcolară. Ghid de intervenţie în cazul problemelor de comportament ale elevilor. Iaşi: Polirom, 2003.

MUNCA LOGOPEDICĂ ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof. educaţie timpurie: Vuia Ionela Marinela
Grădinița cu Program Prelungit Bocșa, Caraș-Severin

„Copiii învăță mai bine atunci când sunt într-un climat socio-afectiv sigur, când relaționează plăcut cu părinții, cu educatorii și cu ceilalți din jurul lor”. John Bennet, UNESCO, 2004

Vârsta preșcolară este cu precădere cea la care se sesizează o mare parte a tulburărilor de limbaj. Un procent de 15% - 20% dintre copiii care frecventează grădinița prezintă tulburări de limbaj. Acestea se constată că sunt inițial dislalii fiziologice, trecând apoi, pe măsură ce copiii cresc și nu sunt corectați, în forme patologice.

În afară de dislaliile specifice vârstei, în grădinița de masă identificăm și alte cazuri de tulburări de limbaj, mult mai grave. Sunt copii care prezintă retard în dezvoltarea vorbirii, hipoacuzie, dizabilități mentale, autism, etc. Acești copii au nevoie de o intervenție logopedică promptă și consecventă. Terapia logopedică are o valoare deosebită în procesul educativ -terapeutic, de care beneficiază copiii cu cerințe educative speciale.

Considerăm deci, foarte importantă, prezența unui specialist logoped în grădinița de copii, pentru tratarea tulburărilor de limbaj existente, înainte de debutul școlii.

Munca logopedică în grădiniță își are particularitățile ei. După depistările logopedice, efectuate la începutul fiecărui an școlar, se formează grupele de terapie logopedică, de regulă din copiii care frecventează grupa mare. Se pot desfășura și activități logopedice individuale, atunci când sunt cazuri grave, urmând apoi să fie introduși în activitățile de grup.

Activitățile de terapie logopedică se desfășoară de 1- 3 ori pe săptămână, în funcție de numărul de cazuri și de gravitatea acestora. Unul dintre principiile de bază este dozarea efortului, preferându-se activitățile scurte de 5-10 minute, acestea repetându-se de mai multe ori.

Activitățile logopedice au un caracter ludic, combinând exercițiile speciale cu jocurile didactice. De asemenea, ele pot fi desfășurate cu grupuri speciale sau cu întreaga grupă de copii, astfel copiii cu tulburări de vorbire vor face exercițiile alături de colegii lor cu vorbire corectă.

Logopedul, în colaborare cu educatoarea, poate desfășura și activități de prevenire, menite să ajute la eradicarea dislaliilor fiziologice. activități vor fi centrate pe jocuri de stimulare a motricității generale dar, și a motricității fonoarticulatorii, pe exerciții de respirație, pe exerciții de relaxare și de stimulare a auzului fonematic. Un rol important în activitatea de prevenție o au informarea corectă a familiei și, cooptarea acestora în terapie (lectorate, seminarii, mese rotunde, activități de consiliere, etc).

Limbajul este un factor deosebit de important în dezvoltarea gândirii. O vorbire corectă, fără omisiuni, înlocuiri, distorsiuni de sunete, este esențială pentru o bună înțelegere de către interlocutor. O bună dezvoltare a limbajului impresiv îl va ajuta pe preșcolar în receptarea corectă a sarcinilor școlare și, mai târziu, în înțelegerea sensului textelor citite. Iată de ce , este esențial, ca pe parcursul anilor de grădiniță, tulburările de limbaj să fie eradicate / ameliorate, și activitățile de dezvoltare a limbajului să fie susținute atât de educatoare, cât și de specialistul logoped, cu implicarea activă a familiei.

Activitatea de terapie logopedică are un sprijin obiectiv în diversele documente de consemnare a demersului terapeutic, planuri personalizate, fișe logopedice, fișă de terapie logopedică individuală, etc.

În ceea ce privește organizarea spațiului terapeutic, este bine să existe în grădiniță un cabinet logopedic, dotat corespunzător (oglindă logopedică, reportofon, calculator cu programe speciale, instrumente muzicale, diverse jocuri didactice, alfabetare, etc,).

De asemenea, este bine să existe în biblioteca grădiniței, cărți de specialitate, pentru documentarea cadrelor didactice din unitate. Putem accentua și necesitatea Centrelor de informare a părinților, care pot asigura diverse materiale de informare în domeniul logopediei, și nu numai.

Bibliografie:

1. *Curriculum pentru Educația Timpurie*, Ministerul Educației Naționale, 2019;
2. Jurcău E., Jurcău N., *Învățăm să vorbim corect*, Edit. Printek, Cluj – Napoca, 1999;
3. Stănică C., Vrasmas E.,*Terapia tulburărilor de limbaj*, București, 1994

INCLUZIUNEA SOCIALĂ ȘI ȘCOALA

Bucurescu Iuliana,
Liceul Tehnologic „Dimitrie Dima”, Pitești, jud. Argeș

Incluziunea socială se referă la respectarea statutului și drepturilor tuturor oamenilor dintr-o societate, care trebuie să aibă oportunitatea de a participa în mod relevant la viața acesteia și de a se bucura de un tratament egal cu ceilalți.

Conceptul de excluziune socială este înţeles şi utilizat în moduri diferite de specialişti. Pentru unii autori, excluziunea se datorează în primul rând sărăciei. Alţii o văd într-un mod mai cuprinzător şi o echivalează cu participarea socială insuficientă şi inadecvată, cu neintegrarea socială şi, în unele cazuri, cu incapacitatea unei persoane sau categorii de a acţiona fără a primi ajutor.

Însă chiar şi în absenţa unei definiţii general acceptate, în dezbaterile despre excluziunea socială apar trei teme recurente:

• Excluziunea este direct legată de normele societăţii dintr-un anumit moment. O persoană defavorizată este percepută diferit în societăţi diferite din punct de vedere cultural sau economic. Normele înseşi ale societăţii se schimbă în timp şi, odată cu ele, atitudinea „majorităţii” faţă de o anumită categorie marginalizată sau vulnerabilă.

• Excluziunea este cauzată de o acţiune a unui individ, a unui grup sau a unei instituţii. O persoană se poate autoexclude social prin propria sa voinţă sau poate fi exclusă ca urmare a deciziilor asumate sau neasumate, voite sau nu, ale altor oameni, organizaţii sau instituţii.

• Excluziunea nu este doar un rezultat al circumstanţelor de moment, ci înseamnă şi că perspectivele de viitor ale persoanei afectate sunt limitate.

Excluziunea şi incluziunea socială nu sunt termeni neutri valoric, deoarece implică o relaţie cu o serie de valori sociale. Aceste valori pot îmbrăca forma unor trăsături culturale ale spaţiului vest-european în care au apărut respectivii termeni. De asemenea, pot fi valori sociale contemporane, fără a căror asumare dezideratele de „combatere a excluziunii sociale” şi „promovare a incluziunii sociale” din documentele de politici publice rămân simple declaraţii de intenţii. Asumarea respectivelor valori se reflectă în planul politicilor în obiective şi acţiuni care dau conţinut incluziunii sociale. În anumite situaţii, incluziunea socială poate deţine un rol de element valorizant în agenda grupurilor de presiune antidiscriminare sau feministe. Hilary Silver (1995) şi-a propus să clarifice valorile şi înţelesurile asociate excluziunii sociale prin trei paradigme – solidaritate, specializare şi monopol.

În ţările occidentale, tematica excluziunii este puternic influenţată de cultura politică naţională.

Astfel, în Franţa dezbaterea se desfăşoară între republicanism şi socialdemocraţie, respectiv între solidaritate şi monopol, în Marea Britanie, între socialdemocraţie şi liberalism, acesta din urmă reprezentat de paradigma specializării, în timp ce în SUA discursul tinde să aparţină în întregime ideologiei liberale.

Toate cele trei paradigme sunt tipuri ideale, care însumează tradiţii politice şi ideologice. În cazul solidarităţii este vorba de valori specifice tradiţiei republicane franceze – un stat puternic, centralizat, unitar, secular, egalitarist şi universalist.

Excluziunea este, astfel, explicată ca o ruptură a liantului social dintre individ şi societate, adică a solidarităţii sociale. Liberalismul anglo-american porneşte de la presupoziţia că indivizii diferă, iar prin specializare, ei vor face parte din grupuri şi sfere sociale diferite. Situaţia de excluziune se creează în măsura în care se împiedică libera participare a individului prin bariere de grup şi discriminare. Paradigma monopolului vede ordinea socială ca fiind de tip coercitiv, impusă printr-un set de relaţii de putere. Excluziunea este explicată prin intermediul conceptului de închidere socială (social closure) al lui Max Weber, descriind un proces de subordonare prin care un grup îşi monopolizează avantajele prin închiderea oportunităţilor altora, pe care îi definesc inferiori sau ineligibili.

Din perspectiva mediului academic, se profilează două întrebări privind incluziunea socială. Prima ar fi în ce măsură incluziunea poate fi mai mult decât doar un răspuns activ la situaţiile de excluziune.A doua vizează măsura în care se poate vorbi de un impact al incluziunii sociale asupra structurii programelor sociale. Este însă relevant de menţionat că ambele aspecte, ca şi tratarea incluziunii sociale – concept în politicile sociale, sunt foarte rar şi numai marginal prezente în analizele academice.

În final, strategia de combatere a excluderii sociale va fi completată de întărirea sistemului de servicii sociale, adresat în special persoanelor vulnerabile din zonele cele mai sărace ale ţării. Acest sistem va include şi infrastructura socială legată de ajutorul în caz de urgenţă, sprijinul bătrânilor şi al persoanelor cu handicap, sistemul de sănătate, precum şi sprijinul acordat orfanilor şi copiilor abandonaţi.

Dincolo de fragilitatea în plan terminologic, incluziunea socială marchează o abordare argumentată de instituţiile europene prin accentuarea riscurilor majore percepute ca sursă a creşterii inegalităţii şi a excluziunii sociale: schimbările majore ale pieţei muncii, modificări ale structurii demografice şi creşterea diversităţii etnice, creşterea rolului sectorului tehnologiilor informatice şi de comunicare, modificări ale funcţiilor şi structurii familiei precum şi ale rolurilor femeii şi bărbatului în familie.

Factorii individuali, menţionaţi de Comisia Europeană, care cresc riscul excluziunii sociale şi al menţinerii pe termen mediu sau lung sub pragul sărăciei, sunt: şomajul de termen lung, veniturile

reduse, locuri de muncă prost plătite, starea de sănătate precară, lipsa locuinţei sau locuinţă inadecvată, statutul de imigrant, nivelul de calificare redus, handicapul, dependenţa de drog sau alcool, apartenenţa la comunităţi marginalizate/ sărace, nivelul scăzut de educaţie şi analfabetismul, îngrijirea copiilor în familii vulnerabile.

Incluziunea, a fost percepută ca o fază de integrare a copiilor cu cerinţe educative speciale. Într-o abordare nouă, incluziunea se referă la o altă manieră de abordare a educaţiei pentru toţi. Observaţiile la nivel de clasă confirmă faptul ca nu toţi copiii pot face faţă în mod susţinut şi performant cerinţelor şcolare, dar că, în acelaşi timp, folosind metodele potrivite de predare – învăţare – evaluare şi respectând ritmul propriu al fiecărui copil, toţi elevii pot înregistra progrese şcolare, uneori acestea fiind remarcabile faţă de aşteptările iniţiale.

Cadrele didactice implicate în educaţia incluzivă pun accentul pe utilizarea de activităţi care comportă lucrul în echipă şi cooperarea, pe respectarea identităţii culturale a fiecărui copil în parte şi pe monitorizarea constantă a eficacităţii activităţilor de predare – învăţare – evaluare la nivelul fiecărui copil.

Bibliografie:

- D. ARPINTE, A. BABOI, S. CACE, C. TOMESCU (DOBOŞ), I. STĂNESCU, POLITICI DE INCLUZIUNE SOCIALĂ, CALITATEA VIEŢII, XIX, nr. 3–4, 2008, p. 339–364
- https://www.revistacalitateavietii.ro/2008/CV-3-4-2008/07.pdf
- https://www.britishcouncil.ro/programe/societate/incluziune-sociala
- http://www.mmuncii.ro/pub/imagemanager/images/file/Domenii/Incluziune%20si%20asistenta%20sociala/PHARE2006-Constientizare-incluziune/220110CNCIS-Impreuna_e_mai_bine.pdf
- https://www.didactic.ro/revista-electronica/revista-electronica-didactic-ro-issn-aa844-4679-noiembrie-2-aaaa/incluziunea-educationala-parte-a-invatamantului-modern-romanesc-prof-dutescu-mirela-lidia-colegiul-comercial-virgil-madgearu-tg-jiu

STIMULAREA COGNITIVĂ A COPILULUI DEFICIENT MINTAL PRIN JOC

Prof. înv. primar Chirilă Ramona-Mariana
Şcoala Gimnazială „Marius Şandru” Reşiţa

Jocul a devenit pentru mulţi oameni de cultură o temă de meditaţie privilegiată. Biologi, psihologi, psihanalişti, sociologi, teoreticieni ai culturii, artişti, filozofi au abordat problematica jocului cu metode şi mijloace specifice .

Pentru Schiller, jocul este o *activitate estetică*, pentru Karl Groos jocul este anticipare si pregatire în vederea depăşirii dificultatilor pe care le ridică viaţa. Copilăria ne este dată pentru a face *exerciţii de adaptare* la problematica vieţii.

D. W. Winnicot vorbeşte despre joc ca despre un *interval*, un spaţiu intermediar situat între afară (realitatea obiectivă) şi înăuntru (viaţa interioară).

Jean Piaget, în lucrarea intitulată *La formation du symbole chez l'enfant* continuă investigaţiile asupra jocului distingând trei categorii de jocuri:

1. jocurile – exerciţiu;
2. jocurile simbolice;
3. jocurile cu reguli.

În toate predomină *asimilarea* înţeleasă ca „acţiunea organismului asupra obiectelor ce-l înconjoară”.

E. A. Flerina considera jocul drept o *activitate creatoare*, necesară pentru dezvoltarea multilaterală a copilului, arătând, pe bună dreptate, căaceia dintre copii care se joacă puţin se dezvoltă mai greu. Ea atribuia însemnatatea jocului faptului că, prin joc, copilul îşi realizează activ ideile şi sentimentele.

Numeroase cercetări din domeniul psihologiei şi pedagogiei confirmă astăzi această importantă idee: exprimându-şi în joc, ideile şi sentimentele, copiii îşi însuşesc impresiile din viaţă, reflectează asupra lor, le pătrund mai adânc sensurile.

Pe de parte, de bogăţia în idei a jocului, de puterea atracţiei pe care o exercită aceste idei, depinde forţa emoţiei, a efortului intelectual şi voinţa, spiritul de organizare al fiecăruia dintre participanţii la joc. Pe de altă parte, fără o bună organizare a colectivului de copii nu este posibilă desfăşurarea cu succes a jocului.

Adevăratul educator nu se limitează numai la pregătirea jocului, lasându-l ulterior să se desfăşoare la voia întâmplarii. El trebuie să urmărească atent jocul, uneori participând în mod direct.

Cei care doresc să devină adevăraţi educatori nu trebuie săidentifice jocul cu joaca liberă. Jocul este un divertisment numai pentru copii, cadrul didactic trebuie să-l trateze însă ca pe o activitate plinăde răspundere.

Cel mai eficient mijloc prin care copiii iau contact cu lumea, înţeleg evenimentele din jur şi învaţă din ele este, fără îndoială, jocul. Pentru deficienţii mintal jocul ramâne forma permanentă a procesului de recuperare, pentru că această modalitate constituie o structură unitară între stimul - întărire - răspuns - modificare.

Dienes, care a descoperit valenţele intime ale jocului ca formaă de învăţare, a detaşat trei categorii de forme:

a) Forma de joc – învăţare *explorator – manipulativ.* Deşi considerată ca o formă amorfă din punct de vedere al jocului, explorarea prin manipulare de obiecte stabileşte, de la formele incipiente, până la formele consacrate de cunoastere, relaţia obiectuala.

Diferenţierea obiectelor după unele însuşiri se obţine numai în cadrul acestui tip de învăţare – joc. Când copilul pune laolaltă trei cuburi roşii şi, pe altă parte, cinci cilindri albi, el face cel puţin două – trei tipuri de diferentiere: între mărimea (volumul) cuburilor, forma lor şi culoare.

Manipularea obiectelor determină mecanismul de stabilire a distincţiei eu – lume. Identificarea obiectelor introduce o formulare a identităţii biofizice a propriei persoane.

Acest tip de joc – învaăţare continuă formele de învăţare latentă, constituind o structură mai complexă, mai evoluată. Ea face parte dintr-un continuum al procesului de învăţare şi lipsa ei produce grave tulburări ale cunoaşterii. Raportată la categoriile de deficienţă mintală, se constată că acest tip de joc – învăţare nu a fost consumat într-un interval adecvat. Orice tentativă de învăţare şi terapie care nu reface această etapa se bazează pe vid şi nu poate deveni eficientă.

b) A doua formăde organizare a învăţarii – joc – terapie o constituie ceea ce Dienes numeşte *jocul reprezentativ.* Jocul reprezentativ va apărea de îndată ce obiectele cu care se joacă copiii încep să ţină locul a ceea ce nu sunt.

Dacă un copil se joacă „de-a trenul” acesta presupune câteva fapte. Mai întâi, cunoaşterea funcţionala a obiectului numit tren – adică a unei realităţi concrete. În al doilea rând, presupune că s-a format la copil un spaţiu mintal care poate conţine nu numai imagini – copie după tipul celor reale, ci şi imagini reprezentate după tipul de organizare mintală. În al treilea rând, se demonstrează existenţa unui mecanism de comutare de la realitatea mintală, rezultatul fiind învăţarea.

De la acest nivel începe activitatea de învăţare specific umană, care se bazează pe simboluri, nu pe însumări de acumulari concrete.

În mecanismul învăţării la deficientul mintal avem nevoie de un *sistem de antrenament specific* pentru formarea şi dezvoltarea simbolurilor. Date fiind limitele biofiziologice ale

deficientului mintal, nu vom obţine structuri de simboluri de grade superioare, dar vom forma un mecanism de bază al învăţării.

c) Al treilea tip de joc – învăţare este cel cu *reguli*. Primele forme ale categoriei „reguli” sunt constituite de legile de asemănare, deosebire, asamblare, succesiune, situare în spaţiu etc.

Intervenţia organizării mintale „pune ordine” în haosul realităţii prin instituirea unor categorii: gen, specii, clase etc. rezultate din experienţa cu obiectele şi cu sistemul de referinţe logico- sociale (limbajul, procesul de învăţare etc.).

A doua serie de reguli sunt cele privitoare la modul de utilizare şi, deci, de *restructurate* a realităţii, care, constituie celălalt pol al învăţării – integratoare, adică cel al integrării valorii conferită social acţiunilor comportamentale.

În felul acesta, cele câteva trepte de organizare a jocului – învăţare se închid într-o sinteză comportamentală de adaptare – integrare. În acest mod, jocul devine un instrument preponderent şi nu complementar în strategia didactică.

Jocul - învăţare în viziunea contemporană este net distinct de termenul utilizat în literatura pedagogică de joc didactic, care limitează acţiunea ludică la consolidarea, precizarea şi verificarea cunoştinţelor predate.

Jocul conceput ca învăţare şi terapie se înscrie în noua tendinţă de evoluţie a metodelor de predare – învăţare, care urmăresc să transforme rolul profesorului – terapeut şi să acorde noi posibităţi copilului deficient mintal.

Jocul – învăţare şi – terapie începe să ocupe un loc din ce în ce mai definit în categoria meto –delor, tehnicilor care dezvoltă capacitatea de observare, de analiză şi de operare cu operatori logici, într–un cuvânt în categoria tehnicilor care dezvoltă aptitudinile de învăţare şi dezvoltare.

Jocul este cea mai adecvată formă a activităţii educatorului din şcolile speciale. Copilul, după masă este obosit si noi, educatorii, trebuie să găsim modalităţile de relaxare, de înlăturare a oboselii. Jocul, având si funcţii distractive,permite stabilirea unor dispoziţii pozitive care facilitează proiecţia şi deconectarea faţă de activităţi sau efecte ale „ale situaţiilor presante”.

Este cunoscut faptul că multe lucruri pe care copiii parcă nu pot să le facă sau nu vor, le execută mai uşor în timpul jocului. De exemplu, dacă le vom spune copiilor: „Acum vom rezolva exerciţii la matematică” se vor supăra, nu vor fi dornici să lucreze, dar daca le vom spune:„Acum ne vom juca jocul *Cine urcă scara mai repede* ” toată clasa va fi mai entuziasmată şi vor rezolva exerciţiile de matematică cu plăcere.

Am folosit jocul de câte ori a fost posibil, atât în activităţile de ludoterapie, de socializare, de formare a autonomiei personale, cât şi în cele de stimulare cognitivă.

Jocurile au fost selecţionate din literatura de specialitate, iar unele din ele au fost compuse de mine. Dintre jocurile matematice pe care le-am folosit pentru stimularea cognitivă a copilului deficient mintal, amintesc: *De –a culorile, Baloane colorate, Care este culoarea ta?, Domino, Fetiţe cu umbrele la plimbare, Veniţi la steguleţe , Ce formăare?, Găseşte – mi frăţiorii! , Săculeţul fermecat, Formele, Numeşte – mă! , Să umplem coşuletul, Turnul cuburilor, Colorează mingile! , Unde este jucăria?, Fii atent! , Jocul asemănărilor, Cutiuţele, Cine ştie să numere mai departe?, Ce numere lipsesc?, Caută vecinul! , Caută vecinii! , Robotul socoteşte, Completează pătratele magice, Taie rezultatele greşite, Câţi şoricei a prins pisica?.*

Pentru dezvoltarea vorbirii şi îmbogăţirea vocabularului, am folosit multe jocuri dintre care amintesc: *Papagalul, Cine ştie cele mai multe cuvinte?, Frământări de limbă, Telefonul fără fir, Cum face , Cine face, Cu ce sunet începe cuvântul?, Cine spune mai multe cuvinte?, Să aşezăm cartonaşele, Jocul silabelor, Spune mai departe, „ Eu spun una , tu spui multe" , Cum este?, Dacă nu – i aşa, cum e?, Ce spun eu şi ce spui tu?, Basmaua înnodată, Răspunde repede şi bine, Caută şi găseşte, Găseşte cuvinte potrivite , Al cui este obiectul?, Completează ce lipseşte, De – a cuvintele, Jocul literelor, Recunoaşte şi subliniazălitera, Cuibul de cartofi, Du gândul meu mai departe, Turnul cuvintelor, Spune repede, Cuvinte magice, Vorbăreţii.*

Prin joc are loc dezvoltarea tuturor laturilor personalităţii – a capacităţilor intelectuale, a calităţilor morale, a creativităţii. Prin joc, toate aceste însuşiri se modelează în unitatea şi interactiunea lor. Jocul este mijlocul prin care se educă la cel mai înalt nivel relaţiile de grup, favorizând manifestarea iniţiativei, independenţei şi a responsabilităţii. Prin intermediul jocului, omul se obişnuieşte să suporte cu demnitate înfrângerile şi să guste satisfacţiile victoriei. De asemenea, jocul are o importanţă deosebită pentru deconectare. Jocul este cea mai bună formă de odihnă activă, prin intermediul lui utilizându-se la maxim timpul liber.

Bibliografie:

1. Ghergut A., *Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale. Strategii diferenţiate şi inclusive în educaţie*, Editura Polirom, Iași, 2006
2. Păunescu C., *Deficienţa mintală şi procesul învăţării*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1996
3. Taiban M., Chirceu E. "Pedagogia Şcolară", Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti,1994
4. Taiban, M., *Jocuri didactice pentru grădiniţele de copii*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucuresti, 1976.

ECHITATEA ÎN EDUCAȚIE

PROFESOR, SOCEA DANIELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ
COMUNA POIENARI
JUDEȚUL NEAMȚ

Echitatea în educație reprezintă dreptul la un sistem educațional corect și incluziv care să asigure accesul la o educație de înaltă calitate și să ofere oportunități pentru învățarea personalizată și dezvoltarea personală și socială. Echitatea în educație vizează: incluziunea, educația corectă, accesul, învățarea personalizată, dezvoltarea personală și socială, oportunitatea.

Excluziunea reprezintă procesul prin care anumiți indivizi sau grupuri sociale sunt marginalizați și privați de oportunitățile de angajare, oportunitățile de venit și cele educaționale sau sunt excluși de la activitățile și rețelele sociale și comunitare.

Discriminarea se referă la orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea drepturilor omului și libertăților sale fundamentale. (Ordonanță nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare)

Segregarea este o formă gravă de discriminare și are drept consecință accesul inegal al copiilor la o educație de calitate, încălcarea exercitării în condiții de egalitate a dreptului la educație, precum și a demnității umane. Integrarea ca fenomen este fundamentată pe ideea că relațiile dintre indivizi sunt bazate pe o recunoaștere a integrității lor, a valorilor și drepturilor comune ce le posedă. Integrarea se realizează treptat, pe măsura dezvoltării unui copil, a devenirii sale ca ființă umană, școala fiind din această perspectivă, un mediu și un factor fundamental la vârsta copilăriei (T. Vrăsmaș, 2010).

Incluziunea se referă la faptul că oricine, indiferent de deficiența sa sau de dificultățile pe care le întâmpină în învățare, trebuie tratat ca un membru al societății, iar diversele servicii speciale de care are nevoie, trebuie furnizate în cadrul serviciilor sociale, educaționale, medicale și celelalte servicii puse la dispoziția tuturor membrilor societății" (D.Popovici, 1999). Termenul de incluziune a fost introdus pentru a descrie mai bine calitatea învățământului oferit tuturor elevilor într-un mediu incluziv (Farrell, 2000).

Educația incluzivă se bazează pe modificări, transformări ale școlii (din punctul de vedere al organizării, al scopurilor trasate, al îmbunătățirii instrucției școlare etc.) pentru a putea susține participarea la procesul de învățământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunități. Ea presupune un proces de adaptare continuă a instituției de învățământ, astfel încât să se asigure permanent

valorificarea resurselor materiale și umane existente, în vederea susținerii și asigurării suportului necesar tuturor participanților la educație (D. Mara, 2018).

Definiția educaiței incluzive (UNESCO, Conferința de la Salamanca, 1994): „Educația incluzivă caută să răspundă nevoilor de învăare ale tuturor copiilor, tinerilor și adulilor, cu un accent deosebit pe cei vulnerabili din punctul de vedere al marginalizării și excluziunii sociale.” „Educația incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătățire a instituției școlare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susține participarea la procesul de învățământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunități” (MEN&UNICEF, 1999 i HG nr.1251/2005). Școlile obișnuite cu o orientare incluzivă sunt cele mai eficiente mijloace de combatere a discriminării și creează comunități primitoare, dezvoltând o societate incluzivă și oferind tuturor accesul la educație” (UNESCO, Salamanca, 1994). „Sistemele educaționale trebuie să fie incluzive și să caute în mod activ să cuprindă copiii care nu merg la școală și să răspundă cu flexibilitate la situațiile și nevoile tuturor elevilor”; „Trebuie incluiși în școală toți copiii, și cei provenind din cadrul minorităților lingvistice, etnice sau culturale, copiii din grupuri îndepărtate sau nomade, copiii străzii sau care lucrează, copiii cu dizabilități sau cei talentați” (Forumul mondial al educației pentru toți de la Dakar, 2000).

Conform Indexului incluziunii școlare elaborat de Tony Booth, dezvoltarea școlii incluzive este determinată de trei dimensiuni: crearea culturilor incluzive, producerea politicilor incluzive și desfășurarea unor practici incluzive.

Alois Gherghuț precizează: „cultura școlii incluzive se referă la măsura în care filosofia educației incluzive este împărtășită de toți membrii comunității școlare și creează un ethos școlar cooperant, stimulativ, deschis în mod egal tuturor copiilor și care jalonează repere pentru celelalte două dimensiuni: politica și practica educațională”

Bibliografie:

• Ceobanu, C., Constantin, C., Istrate, O., Pânișoară,I.O. (2022) Educația digitală, Iași: Polirom
• Constantin, C. (2014). Pedagogie. Iași: Polirom
• Drăgan, S. (2005). Argumentare și gândire critică. București: Editura Universității
• Gherguț, A., Neamțu, C. (2000).Psihopedagogie special. Iași: Polirom
• Gherguț, A. (2005|). Sinteze de psihopedagogie special. Iași: Polirom
• Horga, I., Jigău, M. (coord.) (2010). Situația copiilor cu cerințe educative speciale incluiși în învăţământul de masă, Institutul de Ştiinţe ale Educației, Reprezentanța UNICEF în România, București: Ed. Vanemonde
• Pânișoară, I.O. (2022). Enciclopedia metodelor de învățământ.. Iași: Polirom
• Weston,A. (2008). Creativitatea în gândirea critică. București: Editura ALL
• Wim, V., Ben, V. (2011). Homo Zappiens – joc și învățare în epoca digitală. București: Sigma
• Making Schools Inclusive. How change can happen. Save the Children’s experience. (2008). Edited by Save the Children Fund UK, London.
• Educație pentru dezvoltare durabilă- http://dezvoltaredurabila.gov.ro/web/wp-content/uploads/2017/12/manual-UNESCO.pdf

Lumea incluzivă - o lume a diversității

Prof. Bogdana –Mihaela Fănuță
C.S.E.I. "Elena Doamna" Focșani

Lumea în care trăim este caracterizată de diversitate. A învăța să trăim pe această direcție și să o valorizăm ca pe o resursă de dezvoltare, devine un imperativ. Cunoașterea altor culturi, a altor sisteme de educație, a modalităților de gândire și a stilurilor de viață, înțelegerea și acceptarea acestora, cultivarea toleranței și voluntariatului, precum și renunțarea la practici discriminatorii, luarea deciziilor și soluționarea problemelor împreună-sunt câteva repere europene importante cultivate prin activitățile educaționale ale școlii. Într-o societate aflată în continuă schimbare, în care provocările și oportunitățile se multiplică, este esențial să oferim tinerilor instrumentele necesare pentru a se dezvolta armonios atât pe plan personal, cât și profesional. Una dintre metodele eficiente prin care acest lucru poate fi realizat este implicarea elevilor în activități de voluntariat. Aceste activități contribuie la dezvoltarea unor competențe sociale, emoționale și cognitive, promovând totodată responsabilitatea civică și empatia. O categorie aparte de elevi care poate beneficia semnificativ de pe urma voluntariatului este cea a elevilor cu cerințe educaționale speciale (CES), ale căror nevoi sunt adesea complexe și personalizate.

Este absolut necesar astfel, dincolo de competențele profesionale, să formăm sau să schimbăm atitudini. Putem să oferim fiecărui elev sentimentul de siguranță, de respect și de a fi acceptat prin egalitate de șanse. Doar în acest mod o societate multiculturală va da fiecăruia o oportunitate la o viață mai bună. În plus, va progresa odată cu prosperitatea cetățenilor ei, iar educația va dobândi un plus de calitate. În cazul elevilor tipici, voluntariatul reprezintă o modalitate excelentă de a explora și dezvolta abilități esențiale pentru viața adultă. Implicarea în diverse proiecte comunitare – de la ecologizare, la organizarea de evenimente sociale sau culturale – le oferă tinerilor oportunitatea de a-și dezvolta spiritul de echipă, de a-și îmbunătăți abilitățile de comunicare și de a învăța să colaboreze cu persoane din medii și cu perspective diferite.

Pe lângă aceste abilități practice, voluntariatul le oferă elevilor tipici o experiență profund transformatoare pe plan emoțional și moral. Contactul cu grupuri vulnerabile sau marginalizate îi ajută pe tineri să-și dezvolte empatia, capacitatea de a înțelege problemele altora și dorința de a contribui la binele comun. De asemenea, lucrul în situații neprevăzute și gestionarea problemelor care pot apărea în cadrul activităților voluntare le întăresc reziliența și capacitatea de adaptare. În plus, prin participarea

la astfel de activități, elevii învață importanța asumării responsabilităților și a muncii în folosul comunității. Aceasta nu numai că le stimulează conștiința civică, dar le oferă și sentimentul de satisfacție că au contribuit la o cauză mai mare, ceea ce crește stima de sine și le oferă un scop clar în viață.Elevii cu CES au nevoie de contexte educaționale adaptate și de suport specific pentru a-și atinge potențialul maxim. În acest sens, voluntariatul poate juca un rol crucial în dezvoltarea lor personală și socială. Activitățile de voluntariat sunt o oportunitate pentru elevii cu CES de a interacționa cu alți tineri într-un mediu non-competitiv, unde accentul se pune pe colaborare și ajutor reciproc, nu pe performanță academică. Odată ce elevii tipici și cei cu CES colaborează în activități de voluntariat, apar numeroase oportunități de dezvoltare personală și socială. Voluntariatul poate facilita crearea de legături între aceștia, eliminând barierele prejudecăților și promovând o cultură a incluziunii și acceptării diversității. În astfel de contexte, elevii tipici pot învăța să își dezvolte răbdarea, înțelegerea și toleranța față de persoanele cu nevoi speciale, iar cei cu CES pot învăța să își gestioneze emoțiile, să comunice mai eficient și să coopereze în diverse situații.

În cazul elevilor cu CES, implicarea în proiecte de voluntariat poate fi o oportunitate unică de a-și dezvolta abilitățile sociale și de a se integra mai bine în comunitate. Prin colaborarea cu alți tineri și prin desfășurarea unor activități utile pentru ceilalți, acești elevi își pot consolida încrederea în sine și pot dobândi un sentiment de apartenență la grup. Acest lucru este esențial pentru combaterea izolării sociale cu care se confruntă adesea elevii cu CES.

Toate aceste demersuri educative cuprinse în activitățile școlare sau extrașcolare, în cadrul proiectelor de voluntariat, dau tuturor elevilor, dar și cadrelor didactice, posibilitatea să interacționeze, să se dezvolte profesional și personal într-un mod armonios, să se pregătească pentru viață și să contribuie la construirea unei Europe democratice și îndreptată către o societate unită și îmbogățită prin diversitatea sa umană și culturală.

Proiectele de voluntariat încearcă valorificarea prin activități extracurriculare a elevilor cu deficiență. Integrarea lor se face în rândul voluntarilor din toate școlile implicate. Accentul se pune asupra abilităților acestora și a creșterii stimei de sine. Se elimină barierele de rasă, elementele sau comportamente de bullying. Toate acestea contribuie în mare măsură la o integrare mai bună în câmpul social și profesional.

Voluntariatul reprezintă o oportunitate de neprețuit pentru dezvoltarea personală a tuturor elevilor, indiferent dacă aceștia au sau nu cerințe educaționale speciale. Prin implicarea în activități

care promovează empatia, colaborarea și responsabilitatea socială, elevii dobândesc abilități care le vor fi utile pe tot parcursul vieții. De asemenea, voluntariatul oferă un cadru inclusiv, în care elevii cu CES și cei tipici pot învăța unii de la alții, depășind barierele diferențelor și dezvoltând o atitudine deschisă și plină de respect față de diversitatea umană. Într-o lume în care valorile solidarității și ale acceptării sunt tot mai necesare, voluntariatul devine astfel nu doar un instrument de educație, ci și unul de schimbare socială profundă.

Resurse bibliografice

1. Drăgan, I. (2014). Educația Incluzivă și Integrarea Elevilor cu CES în Școlile de Masă. Editura Universității din București.
2. Lyons, K. G. (2013). The Role of Volunteerism in Fostering Social and Emotional Development in Adolescents.
3. European Commission. (2013). Volunteering and Social Inclusion: The Impact of Volunteering on Social Inclusion and Employability.

METODOLOGIE SPECIFICĂ INVĂŢĂMÂNTULUI PREPRIMAR

prof. Enuţă Camelia
Școala gimnazială nr.10 Galaţi

Activitatea reprezintă principala modalitate de organizare şi desfăşurare a procesului instructiv-educativ din grădiniţă. Termenul de **activitate instructiv-educativă** este similar cu cel de **lecţie** din didactică şcolară. Astfel, putem conchide că lecţia sau activitatea, în părerea lui I. Cerghit este o “entitate de învăţământ, care este ceva mai mult decât o formă sau un cadru de organizare a instrucţiei, căci presupune mecanisme şi legităţi de structurare şi funcţionare ce trebuie bine cunoscute”

Activitatea din grădiniţă are un caracter organizat, sistematic, fiind subordonată obiectivelor formării personalităţii copilului.

Formele de organizare a procesului de învăţământ din grădiniţă sunt modalităţi de structurare a tuturor elementelor care compun acest proces la un moment dat.

În desemnarea formelor posibile de organizare există, totuşi, un element central: relaţia dintre **educator şi educat**, respectiv gradul de dirijare al activităţii copilului de către adult. Cadrul didactic poate să participe sau nu la activitatea copilului, poate să o conducă direct, mai mult sau mai puţin dirijat, sau poate să organizeze activitatea, să o supravegheze, să o influienteze indirect.

Răspunzând necesităţii de a respecta specificul relaţiei dintre educator şi educat la vârsta preşcolară şi armonizării acesteia cu cerinţa cuprinderii unui număr cât mai mare de copii în grădiniţă, activităţile organizate în învăţământul preşcolar se structurează în următoarele forme:

- Activitate comună, fontală, în care educatoarea conduce activitatea întregii grupe de copii;
- Activitatea unui grup de copii condusă de educatoare;
- Activitatea unui copil condusă de educatoare;
- Activitatea unui grup mic de copii, organizată şi supravegheată discret de educatoare, dar în care aceasta nu intervine până la sfârşit;
- Activitatea independentă a unui copil, care poate să fie sau nu controlată direct de educatoare.

Metodele de învăţământ precizează forma de activitate, indicând chiar forme specifice de activitate (de exemplu: activitatea comună de cunoaşterea mediului, are ca formă de realizare observarea, care, la rândul ei este şi metodă).

Mijloacele de învăţământ pot solicita o formă sau alta de organizare: demonstrarea cu ajutorul calculatorului solicită munca individuală sau pe grupuri mici; video-proiectorul se foloseşte cu precădere în activitate frontală, activităţi de dezvoltare a vorbirii prin convorbiri după imagini, etc.
Orientarea metodologică generală spre învăţarea activă, prin descoperire, va îndrepta preferinţele spre formele de învăţământ în care copilul poare fi mai activ (exemplu: activităţile bazate pe exerciţii, pe fişe de muncă independentă, activităţi realizate pe microgrupuri, etc.).

În învăţământul preprimar jocul domină ca formă de activitate şi metodă de educare, dar este completat şi de alte activităţi ce se apropie oarecum de învăţarea şcolară (activităţile comune), activităţi la alegere şi opţionale.
Educatoarea trebuie să aleagă formele de organizare ale activităţilor şi tipul acestora, astfel încât să obţină un randament crescut cu grupa pe care o conduce. Posibilităţile copiilor- particularităţile individuale şi de vârstă-operează o primă selecţie la nivelul formelor de organizare ale procesului instructiv-educativ. Astfel dacă la 3 ani nu se poate propune copilului activitatea independentă de grup, la 5 ani nu se poate renunţa fără urmări negative la activităţile de grup.

Copiii nu se pot integra în toate formele de organizare ale activităţii de la început. Educatoarea va recurge la abordarea gradată a acestora. Se va începe prin activităţi cu toţi copiii şi, treptat, se se vor organiza jocuri alese, activităţi frontale, activităţi de grup şi individuale.
Tipologia variată a activităţilor instructiv-educative din grădiniţă este determinată de conţinutul, metodele şi mijloacele de învăţământ, de concepţia şi ecuaţia personală a cadrului didactic.
Îmbinarea armonioasă a tuturor tipurilor de activităţi, în acord cu prevederile documentelor oficiale, va face posibil un învăţământ preşcolar de calitate. Tipurile de activităţi trebuie concepute ca un ansamblu unitar, cu orientare spre finalitatea învăţământului preşcolar: **pregătirea copilului pentru o integrare activă în viaţa şcolară**, stimularea independenţei şi libertăţii de manifestare.
În învăţământul preşcolar întâlnim următoarele tipuri de activităţi:

- ✓ Jocuri şi activităţi alese;
- ✓ Activităţi comune;
- ✓ Activităţi opţionale;
- ✓ Activităţi recreative, de exersare şi dezvoltare a aptitudinilor individuale;
- ✓ Activităţi recuperatorii.

Tipurile de activităţi din grădiniţă diferă în funcţie de momentul zilei în care se desfăşoară.

Jocurile şi activităţile alese sunt activităţi didactice ce se desfăşoară în prima parte a programului (de la venirea copiilor la grădiniţă şi până la aproximativ ora 9:00) şi în partea a treia a programului ca activităţi complementare sau distractive.

Rolul acestor activităţi vizează socializarea copilului, cultivarea relaţiilor interpersonale dar şi în acelaşi timp, asimilarea de cunoştinţe, formarea de deprinderi şi priceperi, exersarea şi cultivarea limbajului, exteriorizarea şi exprimarea sentimentelor şi atitudinilor, dezvoltarea spiritului de independentă. Activităţile alese corespund intereselor şi posibilităţilor personale, a ritmului propriu, a rezistenţei la efort a copiilor. Intervenţia educatoarei este redusă, ea orientându-i pe copii spre anumite activităţi şi dându-le explicaţiile necesare realizării lor.

Jocurile şi activităţile alese se desfăşoară în grupuri mici sau individual **cerinţa obligatorie** pentru desfăşurarea acestor tipuri de activităţi este împărţirea sălii de grupă în diferite sectoare tematice şi dotarea cu material corespunzător acestor sectoare.

Conţinutul jocurilor şi activităţilor alese variază în funcţie de vârsta copiilor, de domeniul de cunoaştere propus, de tema abordată şi de baza materială existentă. Astfel, zonele de cunoaştere se pot organiza după cum urmează:

- ***Sectorul "Bibliotecă"*** - aici au loc activităţi de citire de imagini, povestiri, repovestiri, poezii, audiţii (poveşti, cântece), poveşti create, jocuri exerciţiu, jocuri de identificare a literelor şi cifrelor, exerciţii grafice, ghicitori, şezători, dramatizări, etc.

De exemplu: "Povestea îndrăgită", "Cărticica preferată", "Imagini de primăvară", "Jocurile copiilor", "Cu ce călătorim?", "Ce a făcut Ionică astăzi?", "Să povestim întâmplări cu...", "Să facem o poveste", "Ce s-a întâmplat mai departe?", "Jocul literelor", "Alege un jeton şi vorbeşte despre el", "Spune păpuşii ce ai făcut azi".

- ***Sectorul "Ştiinţă"*** - în cadrul acestui sector se organizează jocuri senzoriale, intelectuale, experienţe simple, conversaţii libere, convorbiri, rezolvarea unor sarcini pe fişe, etc.. El va fi dotat cu planşe diverse, jetoane, materiale din natură, mulaje de animale, insectar, ierbar, cântar, etc.

De exemplu: "Topirea zăpezii", "Anotimpul de toamnă", "Ce fac animalele în pădure?", "Corpul nostru", "Dacă n-ar fi păsări...", "Spune cum este", "Ghici din ce e făcut?", Spune culoarea", "Ce se aude?", "Recunoaşte ce ai gustat.", "Completează ce lipseşte", "Imagini încurcate", "Care imagini sunt la fel?", etc.

- ***Sectorul "Artă"*** - aici au loc activităţi de desen, pictură, modelaj, aplicaţii, colaje, îndoituri din hârtie, etc.. Sectorul pune la dispoziţia copiilor creioane colorate, acuarele, hârtie, pensulă, plastilină, hârtie glasată şi colorată, lipici, foarfecă, materiale din natură şi altele.

De exemplu: "Familia mea", "Copacul desfrunzit", "Fructe şi legume", "Căsuţa din poveşti", "Ploaia", "Covoraşul", "Vază cu flori", "Scenă din poveste", "Fluturaşul", "Floarea", "Coşuleţ decorativ", "Ghetuţa păpuşii", etc.

- ***Sectorul "Construcţii'***- aici se organizează construcţii din cuburi de lemn, plastic, construcţii din piese metalice, din piese lego (de regulă piese mari), construcţii de machete, etc. Ca urmare, materialele vor fi, de regulă din cuburi de lemn, piese de plastic sau metal care se îmbină în diferite moduri.

De exemplu: "Case", "Blocuri", "Mobilierul păpuşii", "Castel", "Micul orăşel", "Cartierul", "Ne facem singuri jucării" etc.

- ***Sectorul „Jocurilor de rol"*** – în cadrul acestui sector se organizează jocuri cu subiecte din viaţa cotidiană, cu subiecte din poveşti, dramatizări, jocuri spontane cu teme alese etc. El conţine păpuşi, jucării din pluş, trusă de jucării care imită jocurile din viaţa reală, mic mobilier, personaje din poveşti, teatrul de păpuşi, marionete, costumaţii diverse, etc.

De exemplu: "La magazin", "La şcoală", "La coafor", "De-a serbarea", "De-a turtiţa", "Căsuţa din oală", "Greierile şi furnica", "Carnavalul animalelor", "Carnavalul personajelor din poveşti" etc.

- ***Sectorul „Jocurilor de masă"*** – aici unii copii pot accesa jocuri tip puzzle, mozaicuri, jocuri de construcţii cu piese mărunte sau lego, jocuri de construire a întregului din părţi, clasificări de piese, ordonări după diferite criterii, completarea elementelor care lipsesc etc. El conţine diverse jocuri educative: puzzle, domino, mozaic, jocuri cu jetoane etc.

De exemplu: "Să facem o poveste!", "Cu ce se îmbracă păpuşa?", "Ce se potriveşte?", "Completează ce lipseşte.", "Ce a uitat pictorul să deseneze?", "Alege şi grupează!", "Să facem imaginea.", etc.

Activitatea comună este activitatea instructiv-educativă organizată şi condusă de către educatoare, desfăşurată de către toţi copiii dintr-o grupă, cu scopul cunoaşterii unor domenii propuse, implicit de exemple de comportamente din programă. Activitatea comună este modalitatea principală de realizare a obiectivelor instructiv-educative propuse în programă.

Prevederile documentelor anterior menţionate stabilesc desfăşurarea obligatorie a 7 activităţi comune pentru nivelul 3-5 ani şi a 10 activităţi comune pentru nivelul 5-6 ani. De asemenea, durata desfăşurării acestor activităţi este condiţionată de particularităţile de vârstă, de particularităţile individuale ale copiilor, de conţinutul şi obiectivele stabilite de educatoare. Astfel, dacă pentru nivelul de vârsta 3-5 ani o activitate comună durează circa 15-20 minute, pentru nivelul 5-6 ani se va ajunge la 30-35 de minute.

Activităţile comune se pot realiza sub formă de **activităţi tradiţionale**, când presupun cunoştinţe dintr-un singur domeniu, fie sub forma **activităţilor integrate**, care presupun cunoaşterea din mai multe domenii. Este de precizat faptul că nu toate temele pot fi abordate integrat şi opţiunea pentru un mod sau altul de realizare depinde de mai mulţi factori: obiectivele propuse, strategiile utilizate, vârsta copiilor.

Bibliografie:

C. Cocoş – "Pedagogie"- Editura "Polirom"- Iaşi, 2000, pag. 201
Monica Lespezeanu, "Tradiţional si modern in invăţământul preşcolar" , Editura "Omfal Esenţial" , Bucureşti 2007, pag. 11-13

STRATEGII DIDACTICE INOVATOARE PENTRU INCLUZIUNEA ȘCOLARĂ

Autor: Prof. Dragoș Anamaria Monica
Școala Gimnazială "Nr. 9", Borșa, Școala Gimnazială "Mihai Olos", Ariniș

Incluziunea școlară reprezintă un obiectiv central al educației moderne, având drept scop crearea unui mediu în care fiecare elev să poată beneficia de un proces educațional echitabil și adaptat nevoilor sale. Într-o societate caracterizată de diversitate culturală, economică și socială, educația incluzivă devine mai mult decât o simplă responsabilitate, aceasta fiind o necesitate. Cu toate acestea, implementarea incluziunii școlare implică multiple provocări: diferențe în nivelurile de pregătire ale elevilor, bariere culturale, lipsa resurselor materiale sau pregătirea insuficientă a cadrelor didactice. Acest articol explorează strategii didactice inovatoare care sprijină incluziunea, punând accent pe aplicabilitatea lor practică.

Tehnologia ca mijloc de incluziune

Tehnologia educațională reprezintă un aliat esențial în procesul de incluziune școlară, facilitând accesul elevilor cu nevoi diverse la conținuturi educaționale și resurse adaptate. Printre cele mai eficiente soluții tehnologice se numără:

- Utilizarea platformelor online interactive, precum Edmodo sau Google Classroom, care permit personalizarea ritmului de învățare.
- Aplicații specializate, cum ar fi Duolingo pentru elevii care învață limbi străine sau Proloquo2Go pentru elevii cu dificultăți de comunicare.
- Tablete și dispozitive cu funcții de accesibilitate, care facilitează utilizarea tehnologiei de către elevii cu dizabilități fizice sau cognitive.

Exemplu practic: Într-o clasă cu elevi cu deficiențe de vedere, utilizarea unor tablete cu funcție de citire vocală a permis elevilor să acceseze materialele didactice în mod independent, crescând atât autonomia, cât și încrederea în sine.

Abordarea colaborativă: Rolul părinților, profesorilor și comunității

Educația incluzivă nu poate fi realizată în mod eficient fără implicarea activă a tuturor părților interesate. Abordarea colaborativă presupune:

- Crearea de echipe multidisciplinare: Acestea includ profesori, consilieri școlari, psihologi și părinți, care colaborează pentru a identifica și a răspunde nevoilor fiecărui elev.
- Organizarea de ateliere pentru părinți: Informarea părinților cu privire la metodele de sprijinire a copiilor lor acasă poate contribui la succesul educațional al acestora.

- Implicarea comunității: Instituțiile locale și ONG-urile pot oferi resurse suplimentare, cum ar fi programe de mentorat sau activități extracurriculare.

Exemplu practic: Într-un proiect pilot dintr-o comunitate rurală, implicarea ONG-urilor a dus la crearea unor cluburi de lectură adaptate elevilor cu CES, contribuind la creșterea motivației și a performanțelor școlare.

Pedagogia diferențiată: O soluție flexibilă

Pedagogia diferențiată oferă soluții flexibile care permit adaptarea procesului de învățare la nivelul, interesele și stilurile de învățare ale elevilor. Această strategie se bazează pe:

- Utilizarea materialelor didactice variate: De exemplu, filme educaționale, hărți interactive sau jocuri educative care să implice elevii activ.
- Gruparea elevilor în funcție de abilități: Activitățile de grup permit elevilor să învețe unul de la altul, consolidând atât cunoștințele, cât și abilitățile sociale.
- Evaluări multiple: Elevii pot demonstra ceea ce au învățat prin metode diverse, cum ar fi portofolii, proiecte practice sau prezentări orale.

Exemplu practic: Într-o școală urbană, profesorii au implementat centre de învățare tematice, unde elevii puteau alege activități bazate pe stilurile lor de învățare, crescând astfel implicarea și performanțele generale.

Integrarea multiculturală: Educația într-o lume diversă

În contextul migrației globale și al diversității culturale, integrarea multiculturală devine o parte esențială a incluziunii școlare. Profesorii pot:

- Promova diversitatea culturală prin organizarea de evenimente care să celebreze tradițiile și valorile diferitelor culturi.
- Integra perspective culturale diverse în curriculum: De exemplu, includerea literaturii din diferite părți ale lumii în programă.
- Încuraja colaborarea între elevi prin proiecte interculturale, care să încurajeze empatia și înțelegerea reciprocă.

Exemplu practic: Un profesor a organizat un proiect în care elevii și-au prezentat obiceiurile și tradițiile, ceea ce a îmbunătățit relațiile dintre colegi și a creat un mediu propice pentru exprimare liberă și încredere în forțele proprii.

Concluzii

Incluziunea școlară este o sarcină complexă, dar esențială pentru crearea unui sistem educațional echitabil. Prin utilizarea tehnologiei, implementarea pedagogiei diferențiate și integrarea multiculturală, profesorii pot transforma procesul educațional într-unul incluziv și relevant pentru toți

elevii. Implementarea strategiilor didactice inovatoare pentru incluziunea școlară nu doar că transformă experiența educațională a elevilor, ci și contribuie la dezvoltarea unei societăți mai empatice. Prin colaborare constantă, susținere politică și adaptare continuă, școlile pot deveni spații în care fiecare elev să fie valorizat și să aibă acces la șanse egale de dezvoltare. Este essential ca profesorii, părinții și comunitățile să continue să colaboreze pentru a elimina barierele din calea incluziunii. În acest mod putem asigura succesul pe termen lung al tuturor elevilor.

Bibliografie:

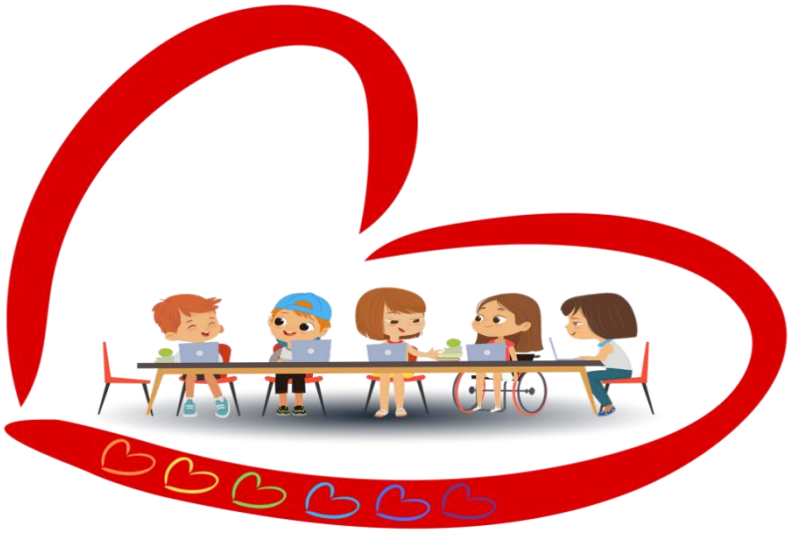
1. Fullan, M. (2013). The New Pedagogy: Every Learner Engaged.
2. Robinson, K. (2015). Creative Schools: The Grassroots Revolution That’s Transforming Education.
3. Salmivalli, C. (2010). Bullying and the Peer Group: A Review.
4. Organizația Mondială a Sănătății (2022). Raport privind sănătatea emoțională a elevilor.

Educaţia incluzivă - educația pentru toți

Prof. Înv. Preșcolar Cozma Adelina Lidia,
Grădinița Căsuța Fermecată Luduș

Educația incluzivă este adesea văzută ca adresându-se elevilor cu dizabilități sau cu „nevoi educaționale speciale”. De fapt, incluziunea se referă la educația școlară a tuturor copiilor, conform conceptului „școala pentru toți”.

Fiecare copil este unic și diferit, are abilități distincte, învață în ritmul și stilul săupropriu, iar școala are menirea de a se adapta și valorifica aceste particularități. De aceea,mediile educaționale incluzive, prietenoase și fără bariere ar trebui să existe în fiecare școală,astfel încât toți copiii să își dezvolte maximal potențialul academic, emoțional, fizic și social. Educația incluzivă este răspunsul la această provocare adresată educației. Educația incluzivă este aceea în care ***toți copiii*** beneficiază de o ***educație de calitate***,într-un ***mediu incluziv.***

Fiecare dintre cele trei componente ale acestei definiții (toți copiii, educație de calitate, mediu incluziv) prezintă anumite caracteristici, astfel :

- Declarația de la Salamanca (1994), atunci când se raportează la ***toți copiii*** are învedere „copii cu dizabilități, copii supradotați, copii fără adăpost, copii din zone izolate sauaparținând unor grupuri nomade, copii aparținând unor minorități lingvistice, etnice sauculturale, copii cu HIV sau aparținând oricăror altor grupuri vulnerabile”.

- ***educația de calitate*** vizează crearea de oportunități reale pentru obținerea succesuluiîn învățare; performanța, promovabilitatea, infrastructura, tehnologia și confortul nureprezintă parametri de măsurare, ci capacitatea sistemului, a școlii și a ***profesorului de a creaoportunități de învățare pentru orice copil/elev;***

- ***mediul incluziv*** se referă la mediul în care sunt bineveniți, protejați și educați ***toți***copiii, indiferent de gen, caracteristici fizice, intelectuale, economice, lingvistice sau altecaracteristici (UNESCO).

Cu referire la educația incluzivă, UNESCO promovează modelul școlii prietenoase, încare copilul beneficiază de un mediu sigur, sănătos și protector de învățare.

Așadar, educația incluzivă prevede schimbarea și adaptarea continuă a sistemuluieducațional, care să răspundă diversității copiilor și cerințelor individuale de dezvoltare,pentru a oferi tuturor, oportunități și șanse egale de a beneficia de o educație de calitate.

În lucrarea *Educație incluzivă* (2017, p. 25) sunt identificate următoarele principii debază ale educației incluzive:

- egalitatea și egalizarea șanselor;
- respectarea interesului superior al copilului;
- nondiscriminarea, toleranța și valorificarea diferențelor;
- individualizarea procesului de educație și dezvoltarea la maxim a fiecărui copil;
- cooperarea și parteneriatul social.

Principiul fundamental al școlii incluzive este acela că toți copiii trebuie să învețeîmpreună, iar diferențele care pot exista între ei (cognitive, aptitudinale, socio-economice,etnice, religioase, etc.) sau dificultățile în care se pot afla să nu mai aibă nici o importanță, cisă devină o sursă de învățare și progres. Prin urmare, școala incluzivă se adresează individualităților, dar oferă în același timp și oportunitatea colaborării și cooperării într-unclimat educațional inclusiv și tolerant.

În condițiile actuale, pentru a răspunde diversității copiilor, școala trebuie să își extindă scopul și rolul, adaptându-se la cerințele și nevoile de învățare ale elevilor. Oferireaunor servicii educaționale de calitate, creșterea gradului de participare a tuturor elevilor latoate activitățile și reducerea nivelului de excluziune sunt parametri de măsurare a educațieiincluzive.

Astfel, școala incluzivă promovează:

- un mediu în care se învață acceptarea diversității fizice, psihice, sociale, economiceși culturale;
- progresul individual al elevului și mai puțin comparațiile dintre elevi;
- învățarea prin cooperare, elevii fiind încurajați să se ajute unii pe alții;
- un curriculum diferențiat, în funcție de nevoile elevilor;
- valorificarea resurselor educaționale ale comunității.

În școala incluzivă sunt combătute atitudini și comportamente, precum:

- etichetarea (atribuirea unei persoane a unor caracteristici, cel mai adesea negative);
- prejudecățile (păreri, idei preconcepute, de regulă eronate și nefavorabile despre opersoană);

 stereotipurile (idei fixe, mituri sau păreri comune, în general greșite, în legătură cudiverse grupuri sau persoane);

 discriminare (nedreptățirea, persecutarea altuia, ca urmare a prejudecăților șistereotipurilor pe care cineva le are);

 marginalizarea (neglijarea, desconsiderarea, minimizarea pe nedrept a importanțeișisi valorii cuiva);

 segregarea (separarea fizică, izolarea)

Dezideratul oricărei societăți moderne este incluziunea socială. Incluziunea școlară, caoportunitate pentru orice copil, indiferent de particularitățile sale de dezvoltare și învățare,apartenență etnică, religioasă și socio-economică, devine primul pas spre punerea acesteia înpractică. De aici decurge rolul și importanța educației incluzive.

Bibliografie:

- Velișco, N., (coord.), 2017, *Educație incluzivă,* https://mecc.gov.md, [https://mecc.gov.md/sites/default/files/educatie_incluziva_final.pdf], accesat în iunie 2019;
- *** educatieincluziva.info, *Ce este educația incluzivă,* [http://educatieincluziva.info/ce_este_educatia_incluziva], accesat în iunie 2019.

Importanța artei dramatice și a storytelling-ului în procesul de predare la școlarii mici

Prof.înv.primar Sima Nicoleta
Școala Gimnazială „Avram Iancu” Arad

Pedagogia dramatică educațională pune accent pe dezvoltarea abilităților emoționale, cognitive și sociale ale elevilor prin intermediul activităților dramatice și a tehnicilor de storytelling. În ciclul primar, copiii au o imaginație bogată și sunt deschiși la metode de învățare interactive, iar storytelling-ul poate deveni un instrument puternic pentru a facilita învățarea prin joc de rol, improvizație și scenarii dramatice. Storytelling-ul este folosit pentru a transforma învățarea într-o experiență captivantă, facilitând învățarea prin jocuri de rol și improvizație.

Această lucrare explorează exemple de bună practică bazate pe storytelling în pedagogia dramatică, aplicate la elevii de ciclu primar.

Am abordat acest subiect din mai multe perspective ale învățării, așezând pentru început storytelling -ul ca instrument pentru dezvoltarea competențelor de comunicare.Ca exemplu de bună practică am luat „Povestea săptămânii”.

În cadrul orelor de comunicare în limba română (CLR), respectiv limba și literatura română (LLR), învățătorul introduce o poveste nouă la începutul fiecărei săptămâni, poveste ce este prezentată sub forma unei narațiuni interactive. Elevii sunt încurajați să participe la recrearea poveștii prin dialog, descrierea emoțiilor personajelor și prin jocuri de rol. La finalul fiecărei săptămâni apare probabilitatea de creare a propriei a versiune a poveștii, punându-se accent pe exprimarea liberă a elevului și improvizație.

Rezultatele obținute vizează dezvoltarea competențelor de exprimare orală, creșterea încrederii în sine a copiilor prin expunerea la vorbirea în public și îmbunătățirea capacităților de ascultare activă și de colaborare între colegi.

De asemenea, împrovizația dramatică poate fi folosită cu succes în predarea tuturor disciplinelor. Exemplific în rândurile care urmează o experientă didactică care poate fi aplicată eficient la orele de educație civică. Aceasta se numește „Tribunalul poveștilor”. În cadrul orelor de educație civică, învățătorul folosește improvizația dramatică pentru a discuta despre concepte precum dreptatea, responsabilitatea și cooperarea. Profesorul prezintă o situație inspirată dintr-o poveste populară sau un basm, cum ar fi o decizie greșită luată de un personaj. Elevii sunt împărțiți în grupuri și joacă roluri diferite într-un tribunal improvizat: judecători, avocați și martori. Ei discută dacă personajul ar trebui

iertat sau pedepsit, dezvoltând gândirea critică și etica. Această secvență de învățare se pretează în mod deosebit pentru elevii claselor a III-a și a IV-a.

Printre rezultatele așteptate se numără faptul că elevii învață să privească problemele din mai multe perspective, se dezvoltă abilități de argumentare și exprimare a opiniilor într-un mod structurat și nu în ultimul rând are loc o creștere a abilităților de colaborare și lucru în echipă.

Un alt palier deloc de neglijat are în vedere folosirea poveștilor pentru dezvoltarea empatiei și înțelegerea emoțiilor proprii și ale celorlalți. Pentru aceasta am ales ca exemplu „Povestea din cutie”.

Profesorul pregătește o cutie în care pune diverse obiecte legate de o poveste (o pană, o oglindă, un inel, etc.). Fiecare obiect este folosit pentru a introduce un nou personaj, iar elevii sunt invitați să își imagineze episodul și să descrie emoțiile personajelor. După ce povestea este spusă, profesorul îi ghidează pe elevi prin întrebări legate de ce au simțit personajele, cum ar fi reacționat ei în aceleași situații și cum pot relaționa povestea cu experiențele proprii.

Rezultatele așteptate vizează dezvoltarea la elevi a abilităților de empatie și recunoaștere a emoțiilor. Copiii învață să-și exprime propriile trăiri și să înțeleagă emoțiile celor din jur. Crearea unei atmosfere de clasă deschisă, în care elevii să se simtă confortabil și să împărtășească gânduri și sentimente.

Storytelling-ul poate avea ca obiectiv și crearea poveștilor colective pentru dezvoltarea imaginației și colaborării.Pentru aceasta am luat ca exemplu de bună practică „Povestea fără sfârșit”.

În cadrul unui proiect interdisciplinar, profesorul inițiază o poveste pe care fiecare elev din clasă o continuă pe rând. Povestea începe cu o introducere simplă și deschisă, iar fiecare elev adaugă un element nou în timp ce joacă rolul de povestitor pentru câteva minute. Clasele pot înregistra povestea finală sau chiar pot crea o piesă de teatru bazată pe această poveste.

Rezultatele așteptate vizează dezvoltarea creativității și imaginației elevilor, îmbunătățirea abilităților de colaborare și de gestionare a ideilor în grup, crearea unei legături mai strânse între elevi, datorită experienței de lucru în echipă.

Tehnicile de storytelling pentru consolidarea învățării interdisciplinare au de asemenea un rol important în învățare chiar și la discipline cu un conținut exact cum ar fi matematica. Ca exemplu de bună practică am ales „Aventura matematică”.

În cadrul orelor de matematică sau la clasele pregătitoare, I și a II-a, învățătorul creează o poveste despre un grup de aventurieri care trebuie să rezolve diverse probleme matematice pentru a depăși obstacolele întâlnite în călătoria lor. Fiecare problemă matematică este integrată în poveste, iar elevii sunt implicați în rezolvarea acesteia prin jocuri de rol și activități dramatice.

Rezultate dorite se centrează pe creșterea motivației și a interesului pentru matematică prin integrarea poveștilor și a jocurilor de rol, învățarea matematicii într-un mod mai plăcut și mai accesibil pentru elevi și consolidarea competențelor de rezolvare a problemelor prin metode colaborative.

Storytelling-ul în pedagogia dramatică este un instrument valoros pentru dezvoltarea multilaterală a copiilor din ciclul primar. Prin integrarea poveștilor în procesul de învățare, profesorii pot facilita dezvoltarea abilităților de comunicare, colaborare, gândire critică, empatie și rezolvare a problemelor.

In concluzie, exemplele de bună practică prezentată în această lucrare demonstrează că storytelling-ul poate transforma învățarea într-o experiență captivantă și relevantă pentru elevii din ciclul primar, contribuind la formarea unor competențe esențiale pentru viitor, exemplele practice și tehnicile prezentate putând fi adaptate în funcție de specificul clasei și de obiectivele educaționale urmărite. Storytelling-ul în pedagogia dramatică este o metodă eficientă, care facilitează dezvoltarea holistică a elevilor și transformă procesul de învățare într-o experiență plăcută, eficientă și atractivă .

Bibliografie:

1.https://www.acorns.ro/2019/01/storytelling/tehnici- Tehnici de storytelling în educația timpurie

2. https://atelierdecuvinte.ro/povestea-activitatea-didactica

STRATEGII DE INTERVENȚIE LA CLASĂ ÎN CAZUL EXISTENȚEI UNOR COPII CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE

Prof. înv. primar CIOCOTIȘAN LAURA CRISTIANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „VASILE ALECSANDRI” BAIA MARE

„Școlile trebuie să primească toți copiii, fără nici o deosebire privind condițiile lor fizice, sociale, emoționale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă și la copiii cu dizabilități sau talentați, copiii străzii și copiii care muncesc, copiii din populații îndepărtate sau nomade, copiii aparținând minorităților lingvistice și etnice” – Declarația de la Salamanca, 1994.

Am ales acest citat ca o introducere în tema pe care o voi aborda în continuare tocmai pentru că ideea subliniată aici reprezintă cheia succesului în ceea ce privește ansamblul sistemului educațional: lipsa discriminării, egalitatea de șanse, pluridisciplinaritate și multiculturalitate. Dintre toate categoriile sociale infantile prezentate, cazul copiilor cu cerințe educative speciale (tulburări de conduită, ADHD, tulburări emoționale, sindromul Down, dislexie, autism, sindromul Asperger ș.a.) este unul aparte tocmai pentru că, pe lângă obiectivele generale ale educației, există și altele suplimentare și complementare acestora.

În primul rând, profesorii trebuie să urmărească trei mari obiective atunci când se confruntă cu realizarea unor strategii de intervenție și integare a copiilor cu CES: identificarea nevoilor acestor copii, respectiv punctelor tari (cum, când și de ce copilul este neatent, impulsiv, hiperactiv?); realizarea unei echipe multidisciplinare (profesori, părinți, psihologi, medici, consilieri școlari etc.) care să urmărească unele comportamente, observații, contextele în care apar disfuncțiile; combinarea metodelor de instruire cu programul educațional personalizat (în raport cu vârsta și nevoile analizate).

În al doilea rând, există o serie de strategii la care copiii cu cerințe speciale răspund foarte bine: structura informațiilor transmise trebuie să fie dreaptă și fermă, iar rutina din cadrul activităților zilnice – respectată cu strictețe. Astfel, copilul înțelege ce se așteaptă de la el și că munca și comportamentul lui sunt atent monitorizate. Copiii trebuie să fie lăsați să lucreze/învețe după metodele prin care ei înțeleg mai bine, însă regulile clare și concise se impun din prima zi, la fel și consecințele logice ale respectării, respectiv încălcării acestora. Altfel spus, regula celor trei „R” poate fi un adevărat succes dacă este aplicată de către profesor în cazurile acestea speciale și nu numai: Rutină – Regularitate – Repetiție.

Un alt aspect important ține de managementul clasei, mai precis de așezarea în bancă a acestor copii: locul trebuie păstrat neschimbat, ferit de elemente distractoare, în apropierea profesorului pentru a putea fi monitorizat și încurajat, lângă un coleg atent și concentrat. Se recomandă așezarea în clasă pe rânduri, evitându-se distragerea atenției. Clasele cu număr mic de elevi sunt indicate pentru copiii cu ADHD sau cu alte cerințe speciale tocmai pentru că distractibilitatea este mică, iar oportunitățile pentru a lega prietenii sunt mai bune.

În cazul copiilor cu cerințe speciale, stima de sină este scăzută; ei tind să fie singuratici sau uneori chiar agresivi, prin urmare ceilalți colegi îi pot victimiza. Una dintre cele mai bune metode prin care se pot evita problemele de comportament apărute se referă la distragerea copiilor prin implicarea în altă activitate; astfel, elevii uită de conflictul anterior definitiv sau temporar (în momentul în care se dorește reluarea discuției în contadictoriu, aceasta s-a moderat în intensitate) prin implicarea în alte activități. Pentru ca metodele aplicate să funcționeze, profesorul trebuie să dețină controlul cu fermitate, dar în același timp să fie o persoană apropiată și caldă.

Copiii cu ADHD sunt sentimentali și iubitori, de aceea ei răspund bine la laude și la o atenție individuală crescută. Laudele trebuie să fie dese și imediat după ce a fost sesizat comportamentul pozitiv pentru un feedback cât mai eficient și un progres constant. Datorită acestui atașament pe care copiii îl manifestă, este importantă păstrarea aceluiași învățător/ profesor pe tot parcursul anului școlar.

În ceea ce privește activitățile instructiv-educative formale, există o serie de strategii de intervenție de care cadrul didactic trebuie să țină cont: orarul, regulile clasei, calendarul trebuie să fie afișate în spațiul școlar deoarece copiii cu cerințe speciale se concentrează mai bine dacă pot anticipa programul zilei; de asemenea, prezența unui ceas de perete este de mare utilitate în calcularea timpului necesar unei activități; sarcinile care impun un oarecare efort atențional ar trebui să fie parcurse dimineața, când puterea de concentrare este mai mare; este de preferat îndeplinirea unor sarcini în scris mai degrabă decât oral în cazul copiilor cu cerințe speciale; momentele de trecere de la o temă la alta să fie anunțate clar; înființarea unui sistem de semne prestabilite cu învățătorul prin intermediul cărora să se amintească elevilor necesitatea corectării unui comportament fără a recurge la o confruntare directă care le poate leza stima de sine; în aplicarea unor sarcini mai dificile, este importantă reducerea stimulilor auditivi și viziuali; utilizarea jucăriilor de acasă este permisă doar în timpul recreațiilor.

Pe parcursul perioadelor de timp nestructurate și fără supraveghere (locuri de joacă, pauze), este recomandat ca elevii cu cerințe speciale să fie ajutați de către colegii care au abilități sociale bune și care doresc. Studiile împreună, activitățile/proiectele comune, timpul de joacă, înființarea unor grupuri de învățare prin cooperare în care să fie incluși copiii cu cerințe speciale, dar supravegheați constant –

toate aceste activități conduc la o bună organizare a ideilor, la asumarea responsabilității, precum și la exersarea abilităților de relaționare interpersonală.

Concluzionând, crearea unui mediu securizant, în care elevul conștientizează că învățătorul este acolo pentru a-l ajuta este de asemenea un factor decisiv. Orice copil merită să fie ascultat, auzit, tratat cu respect, iar evitarea interpretării negative sau a criticismului de către învățător și implicit de către ceilalți copii va avea consecințe pozitive asupra actului educațional.

BIBLIOGRAFIE

- Dobrescu, I (2005): *Copilul neascultător, agitat şi neatent*, editura Infomedica, București;
- Egan, K, Popenici, Ș (2007): *Educația copiilor hiperactivi și cu deficit de atenție*, editura Didactica Press, București;
- *https://edupsihologie.wordpress.com/2014/10/27/strategii-de-succes-in-instruirea-scolara-a-copiilor-cu-adhd/*

Voluntariatul digital pentru incluziune

Prof. Enescu Krisztina
Școala Gimnazială „Dr. Bernády György”, Tg. Mureș

În era digitală, tehnologia joacă un rol esențial în conectarea oamenilor și în reducerea barierelor sociale. Voluntariatul digital reprezintă o formă modernă de implicare în comunitate, prin care oamenii își oferă timpul, abilitățile și resursele pentru a sprijini cauze sociale fără a fi nevoie de prezență fizică. Acest tip de voluntariat contribuie la construirea unei lumi incluzive, oferind acces la educație, resurse și sprijin pentru grupuri vulnerabile, indiferent de locație.

Ce înseamnă voluntariatul digital?

Voluntariatul digital presupune utilizarea internetului și a tehnologiilor digitale pentru a desfășura activități de voluntariat. Exemplele includ:

- Crearea de conținut educativ accesibil tuturor.
- Traducerea materialelor în limbi diferite pentru a ajunge la diverse comunități.
- Dezvoltarea aplicațiilor sau website-urilor pentru grupuri vulnerabile.

Această formă de voluntariat permite o participare globală și diversificată, reducând barierele geografice și fizice. Rolul voluntariatului digital în promovarea incluziunii, presupune accesibilitate crescută la educație și informații. Voluntarii creează cursuri online gratuite sau resurse educaționale pentru copiii din comunități defavorizate sau pentru persoanele cu dizabilități. Platforme precum Khan Academy sau Code.org sunt exemple de inițiative care promovează incluziunea digitală.

Integrarea socială a persoanelor marginalizate, cum ar fi programele digitale care permit conectarea persoanelor din zone izolate cu resurse sau oportunități. Promovarea diversității și a egalității. Rețelele sociale și campaniile online sunt un mijloc puternic de sensibilizare a opiniei publice cu privire la discriminare, rasism sau inegalitate de gen. Prin voluntariat, creatorii de conținut pot contribui la educarea societății în acest sens. Un exemplu relevant din școală, prin care voluntariatul și creatorii de conținut pot contribui la educarea societății, este organizarea unei campanii digitale de sensibilizare asupra diversității culturale sau incluziunii. Iată cum s-ar putea desfășura o astfel de inițiativă:

Proiect: Campanie digitală "**Diversitatea ne unește**"

Elevii, împreună cu profesorii, pot iniția o campanie online în care să creeze și să publice conținut educativ despre incluziune, diversitate culturală sau acceptarea persoanelor cu dizabilități.

Activitățile pot include: Crearea de materiale vizuale:Postere digitale, infografice și videoclipuri scurte care ilustrează importanța respectului pentru diversitate și incluziune.

Exemple: povești de succes ale persoanelor din comunități vulnerabile.Postări pe rețelele sociale ale școlii: Elevii pot publica articole sau mesaje inspiratoare despre cum să combatem prejudecățile. Utilizarea hashtag-urilor precum #IncluziuneÎnȘcoală sau #DiversitateaNeUnește pentru a răspândi mesajul. Organizarea unui webinar: Cu ajutorul profesorilor, elevii pot organiza sesiuni online pentru a discuta despre teme precum egalitatea de șanse sau lupta împotriva discriminării.

Impactul proiectului: educația colegilor și comunității. Prin distribuirea conținutului creat, campania poate sensibiliza elevii, părinții și profesorii cu privire la importanța incluziunii. Dezvoltarea abilităților digitale: Elevii participanți învață să utilizeze tehnologia pentru o cauză pozitivă. Crearea unei comunități mai incluzive: Prin promovarea mesajelor de acceptare, școala devine un exemplu de bună practică pentru alte instituții. Acest tip de proiect demonstrează cum elevii și profesorii pot deveni ambasadori ai incluziunii, folosind voluntariatul digital pentru a aduce o schimbare în societate. Sprijin pentru persoanele cu dizabilități. Dezvoltarea unor aplicații care să faciliteze accesul la informații (de exemplu, cititori de ecran pentru persoanele cu deficiențe de vedere) sau la locuri de muncă este un exemplu important de voluntariat digital.

Exemple de inițiative de voluntariat digital pentru incluziune:

Wikipedia: Mulți voluntari contribuie la crearea și traducerea articolelor pentru a oferi acces gratuit la cunoștințe pentru toată lumea.

Teach For All: Voluntarii oferă lecții online copiilor din comunități defavorizate.

Translators Without Borders: Această organizație folosește voluntari care traduc materiale critice pentru a sprijini comunități în criză.

AbilityNet: Oferă sprijin tehnologic gratuit persoanelor cu dizabilități sau bătrânilor, astfel încât să poată folosi tehnologia pentru a participa la viața socială.

Provocări ale voluntariatului digital presupune acces limitat la internet: În multe regiuni, persoanele vulnerabile nu au acces la tehnologie sau internet. Lipsa competențelor digitale, unde unele grupuri sociale nu au abilități necesare pentru a beneficia de sprijinul digital. De asemenea, securitatea datelor, un aspect important si esențial ca voluntarii să respecte confidențialitatea informațiilor sensibile.

Cum putem sprijini voluntariatul digital pentru incluziune?

Promovarea accesului universal la internet, oferirea de instruire digitală gratuită pentru voluntari și beneficiary, colaborarea între guverne, ONG-uri și companii tehnologice pentru a dezvolta proiecte de incluziune digitală.

Exemplu de sprijinire a voluntariatului digital pentru incluziune în școlile gimnaziale

Proiect: Clubul de Voluntariat Digital "Incluziunea prin Tehnologie"

În cadrul școlii gimnaziale, se poate înființa un club de voluntariat digital, unde elevii sunt implicați activ în proiecte digitale care promovează incluziunea. Acest club poate funcționa cu sprijinul profesorilor și al comunității locale, având ca scop educarea elevilor despre diversitate, învățarea abilităților digitale și implicarea directă în proiecte utile pentru grupuri vulnerabile.

Activități propuse în cadrul clubului: crearea de resurse digitale pentru copii din comunități dezavantajate; realizarea unor lecții video, fișe interactive sau povești ilustrate care să poată fi folosite de elevii din zone izolate sau cu acces limitat la resurse educaționale; mentorat digital pentru colegi. Elevii mai experimentați în tehnologie îi pot învăța pe colegii lor cum să folosească aplicații sau platforme digitale utile.

Campanii de conștientizare: Organizarea unor campanii digitale prin care să promoveze mesaje despre diversitate; egalitate și incluziune, utilizând bloguri școlare, platformele online ale școlii sau rețelele sociale supravegheate de profesori, crearea unei platforme locale. Elevii pot dezvolta, cu ajutorul profesorilor, un site sau o pagină a școlii unde să fie disponibile resurse educaționale accesibile pentru toți copiii, inclusiv cei cu dizabilități sau cei din medii defavorizate. Sprijinirea inițiativei; dotarea școlii cu tehnologie; oferirea de acces la computere, tablete și internet pentru a facilita participarea elevilor; colaborarea cu experți locali; invitarea unor profesioniști din IT sau ONG-uri pentru a susține ateliere de formare despre voluntariatul digital și incluziunea social; implicarea părinților și a comunității; organizarea de evenimente prin care părinții să fie încurajați să sprijine participarea copiilor în astfel de activități; crearea unui parteneriat cu alte școli,colaborarea cu alte unități școlare pentru a împărtăși resursele create și a extinde impactul proiectului.

Rezultate așteptate: elevii vor învăța să folosească tehnologia în mod responsabil și pentru o cauză nobilă;vor contribui activ la educarea colegilor și la sprijinirea grupurilor vulnerabile.

Se vor dezvolta competențe digitale și sociale care îi vor pregăti pentru viitor. Acest exemplu poate fi implementat cu ușurință în școlile gimnaziale, implicând atât elevii, cât și profesorii, pentru a susține incluziunea prin voluntariat digital.

Ca o concluzie, putem afirma faptul că, voluntariatul digital reprezintă o oportunitate de a folosi tehnologia pentru a crea o lume mai echitabilă și mai incluzivă. Prin eliminarea barierelor geografice și a limitărilor fizice, oamenii pot contribui la bunăstarea comunităților vulnerabile, indiferent de locul în care se află. Cu resurse adecvate și angajament, acest tip de voluntariat poate deveni un pilon important în construirea unei societăți incluzive.

Să fim solidari cu cei vulnerabili! Activitate educațională

Prof. Robu Cristina
Colegiul Național Pedagogic „Andrei Șaguna” Sibiu

În ceea ce privește activitățile de voluntariat pentru o lume incluzivă, în luna decembrie există două momente dedicate acestui aspect: **3 decembrie – Ziua Mondială a Persoanelor cu Dizabilități și 5 decembrie – Ziua Internațională a Voluntarilor**.

În 1992, Adunarea Generală a ONU a făcut apel la statele membre să marcheze pe data de 3 decembrie Ziua Mondială a Persoanelor cu Dizabilităţi pentru ca aceste persoane să fie tot mai mult integrate în societate (Rezoluţia 47/88).

Ziua de 3 decembrie este prilejul prin care fiecare dintre noi se poate implica şi îşi poate afirma sprijinul pentru ca persoanele cu dizabilităţi să se bucure de şanse egale, iar fiecare zi trebuie să aducă în plus o informaţie din domeniul dizabilităţii, pentru a înlocui o prejudecată sau pentru a produce o schimbare de mentalitate. Comunitatea are nevoie să cunoască aceste persoane, nevoile şi aptitudinile, serviciile pe care trebuie să le dezvolte.

Ziua Internațională a Voluntarilor pentru Dezvoltare Economică și Socială (5 decembrie), denumită mai frecvent Ziua Internațională a Voluntarilor (IVD), este o sărbătoare internațională mandatată de Adunarea Generală a ONU în 1985.

Ziua Internațională a Voluntarilor este sărbătorită de multe organizații neguvernamentale , societatea civilă și sectorul privat, printre altele. De asemenea, este marcat și susținut de Programul Voluntarii Națiunilor Unite (UNV).

Elevele clasei a X-a B, profilul învățător –educator, de la Colegiul Național Pedagogic „Andrei Șaguna” din Sibiu, însoțiți de profesor diriginte Robu Cristina, au ales să puncteze cele două momente prin două vizite la **Fundația „Un Copil, O Speranță” (UCOS – ROMÂNIA).**

Fundația „Un Copil, O Speranță” (UCOS – ROMÂNIA) este un ONG de utilitate publică, fondat în 1998 la Sibiu, având drept scop creșterea calității vieții copiilor și familiilor din România. Fundația oferă un complex de servicii de zi pentru copii, familie și comunitate.

Serviciile oferite copiilor vizează: evaluare, activități de terapie și recuperare (intervenție comportamentală, logopedie, kinetoterapie, terapie de integrare senzorială, terapie ocupațională, terapie prin arte combinate, terapie asistată de animale, terapie de relaxare, psihoterapie individuală,

psihoterapie de grup), activități educaționale, ativități recreative și de socializare, grup de dezvoltare personală, educare pentru integrare socială, facilitare acces la educație generală, masă caldă, transport.

Serviciile pentru familii ale fundației se axează pe: informare, evaluare, psihodiagnostic, consiliere, psihoterapie individuală, psihoterapie de cuplu, grup de sprijin, Școala părinților, servicii respiro pentru părinții copiilor cu handicap psiho – neuro – motor grav, cu vârste peste 10 ani.

Serviciile pentru comunitate au în vedere: campanii de informare/sensibilizare/educare, campanii de recrutare voluntari, workshop-uri și seminarii gratuite în cadrul Școlii părinților.

În data de 2 decembrie 2024, fundația a organizat **Ziua Porților Deschise**, prilej cu care, elevelor le-au fost oferite informații despre activitățile desfășurate în cadrul instituției și s-a realizat un tur al sălilor, explicându-li-se ce fel de activități sau terapii se desfășoară în fiecare dintre acestea.

Grupul de eleve a revenit la UCOS în data de 11 decembrie, pentru o activitate de două ore . Le-a fost explicat felul în care este conceput orarul activităților pentru cei aproximativ 100 copii și au putut să asiste la anumite secvențe de terapie în sala senzorială. De asemenea, în sala de conferințe s-a purtat o discuție în care elevele au argumentat motivul pentru care au dorit să revină în cadrul instituției și au fost vizionate două filmulețe, unul cu activități pe care terapeuții le realizează cu copiii și altul despre manifestările autismului. Vizita s-a încheiat cu o sesiune de feed back. Grupul a apreciat activitatea remarcabilă care se desfășoară în cadrul fundației, empatia și devotamentul celor care lucrează cu acești copii și felul în care fac față provocărilor.

Ziua a reprezentat un prilej şi o şansă, în acelaşi timp, pentru a fi solidari cu cei vulnerabili, pentru a încerca să cunoaştem experienţe, să înţelegem situaţii, să ne asumăm efortul de a construi o viaţă fără bariere şi are ca obiectiv promovarea înţelegerii dizabilităţii şi mobilizarea tuturor pentru asigurarea unei vieţi demne, egale din punct de vedere a drepturilor şi bunăstării persoanelor cu dizabilităţi.

https://mmuncii.ro/j33/index.php/ro/comunicare/comunicate-de-presa/3107-2013-12-03-cp

https://ro.wikipedia.org/wiki/Ziua_Interna%C8%9Bional%C4%83_a_Voluntariatului

Familia –partenerul școlii în integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale

Prof.Tăbleț Simona
Șc.Gimn.”înv.Clemența Beșchea” Căpățânești ,jud.Buzău

Fiecare persoană întâlnită de-a lungul vieții este unică ,specială și diferită într-un fel sau altul.Aceasta este premisa de la care trebuie să plece orice conversație , în familie, în școală, cu copiii sau elevii.Există pretutindeni oameni /elevi cu nevoi speciale, cu cerințe educaționale speciale .Perceperea lor socială, fie individuală fie de grup, a variat de la o societate la alta, de la o perioadă la alta .Este diferită chiar în cadrul comunității persoanelor cu deficiențe .Omul, ca ființă socială are nevoie de apartenență la grup ,de socializare ,de solidaritate ,de siguranță.Le poate dobândi doar dacă întreaga societate (comunitatea,familie,școală) respectă principiul normalizării, respectiv eliminarea separării copiilor cu CES și integrarea/acceptarea lor de către ceilalți copii și întreaga societate .Comunitatea trebuie să accepte existența diferențelor, să înțeleagă modul în care acești copii sau tineri se adaptează la cerințele vieții sociale , să înțeleagă necesitatea includerii lor într-un mediu școlar nediscriminatoriu . Integrarea persoanelor cu cerințe educaționale speciale trebuie să răspundă nevoilor diverse ale acestora, pentru a le asigura o dezvoltare eficientă și normală.

Atunci când familia , școala,comunitatea și elevul colaborează se poate asigura climatul optim în care se pot reduce diferențele dintre nivelul de educație ,se poate îmbunătăți sănătatea și bunăstarea ,astfel încât toți copiii să aibă șanse maxime să obțină succesul școlar în funcție de capacitățile personale (stilul personal,ritmul de dezvoltare,aptitudini,caracteristici, dorințe) . Este necesară eliminarea totală a barierelor în învățare şi asigurarea participării la educație a tuturor celor cu risc de excludere şi marginalizare sau discriminare .

Școala obișnuită trebuie să devină un loc potrivit pentru a-i educa pe toți copiii din comunitatea sa, prin folosirea unor mijloace eficiente de combatere a atitudinilor discriminatorii și de creare a unei comunități primitoare în care să se realizeze o educație pentru toți, prin acceptarea tuturor categoriilor de persoane . Pentru integrarea școlară și socială a copiilor cu cerințe educaționale special (CES) este nevoie de programe individualizate de intervenție .Există:

- integrare totală – atunci când elevii cu CES petrec tot timpul în școala obișnuită;
- integrare parțială – atunci când elevii cu CES petrec doar o parte din timp în școala obisnuită;

- integrare ocazională – participare ocazională, în comun, la diferite activităţi (excursii, serbări, intreceri sportive, spectacole, etc).

În familie, în primii ani de viață, copilul este dependent de părinți (sau alți membri ai familiei). Ea oferă în primul rând mediul necesar dezvoltării fiziologice a copilului .Aici îi sunt satisfăcute primele nevoi ,dobândește primele deprinderi : cum să mănânce ,cum să meargă ,cum să se poarte. Tot aici acumulează primele informații și se confruntă cu primele reguli ce trebuie respectate. Familia, prin membrii săi ca modele, reprezintă un factor determinant în modelarea primelor principii de viață ale unui copil,în formarea de sine . Anii din familie ,"cei 7 ani de acasă", reprezintă o etapă extrem de importantă în ciclul de viață .

Reacțiile părinților în fața unui copil cu cerințe educaționale speciale/deficiențe sunt de mare importanță atît în raport cu proprii copii cât și cu ceilalți. Familia ,ca prima etapă a socializării, trebuie să joace rolul de mediator ,să privească în mod obiectiv problemele de adaptare ale copilului cu deficiențe ,să accepte că uneori reacțiile nepotrivite ale celor din jur nu sunt o dovadă de rea intenție ci de necunoaștere a nevoilor speciale. De asemenea este necesar să nu nege faptul că existența unei deficiențe înseamnă uneori dificultăți sociale ,înseamnă o perioadă de adaptare mai scurtă sau mai lungă ,înseamnă acceptarea propriei deficiențe .Atât părinții cât și elevii cu cerințe educaționale speciale trebuie să aibă așteptări rezonabile privind progresul școlar ,integrarea armonioasă.

În acești ani ,în familie ,se imprimă principalele trăsături caracteriale și morale. De aceea atmosfera familială trebuie să fie una armonioasă în care copilul să se simtă în siguranță ,să fie încurajat să exprime opinii , să fie corectat (prin argumente credibile) atunci când greșește.

Atitudinile părinților față de propriile persoane ,față de lucruri ,oameni,evenimente,determină la copiii lor aceleași atitudini .Curajul sau teama ,toleranța sau intransigența ,optimismul sau pesimismul ,exagerarea sau moderația vor fi unele din variantele pe care copilul le va prelua (cel puțin până la o anumită vârstă) . Uneori ,de-a lungul vieții(conștient sau mai puțin conștient), oamenii își vor raporta atitudinile ,comportamentele la cele văzute în timpul copilăriei ,în familie și vor acționa în consecință.

Copiilor trebuie să li se spună că fiecare persoană întâlnită este specială și diferită într-un fel sau altul,iar aceste "diferențe " nu îi fac pe oameni mai buni sau mai răi ,superiori sau inferiori.Diferențele sunt cele care ne fac pe toți unici și interesanți .Când alți copii arată sau se poartă diferit de tine ,cel mai bine este să –i înțelegem și să îi acceptăm .Părinții, în mod special, trebuie să

îl ajute pe viitorul tânăr să înțeleagă faptul că toleranța ,comunicarea sunt esențiale pentru adaptarea în orice societate .

Modul în care sunt abordate integrarea școlară dar și cea socială va determina asigurarea egalității de șanse precum și reușita pe plan școlar dar și pe plan personal a elevilor cu CES(cerințe educaționale speciale). Eforturile colective trebuie îndreptate spre acceptarea voluntară,conștientă a fiecărei persoane cu CES de către membrii grupurilor .În acest sens ,cadrele didactice care au în colectivitatea elevilor copii cu CES, vor colabora cu părinții și îi vor consilia , se vor implica direct în lucrul efectiv cu copiii,vor colabora cu profesorul de sprijin/consilierul școlar ,vor pune accent pe proceduri și metodologii de intervenție didactice adaptate .

O astfel de abordare poate genera egalitatea de șanse, participarea și integrarea școlară și socială.

Școala ,ca mediu de socializare ,va pune accent pe nevoile particulare ale fiecărui elev și va stimula astfel : o atitudine favorabilă a elevului față de școală ,față de efortul de învățare ; va facilita accesul acestuia la decizie ;va armoniza așteptările cu capacitățile individuale reale ; va sădi încredere în potențialul de dezvoltare /integrare a persoanei cu cerințe educaționale speciale; va accentua ideea că ceva diferit nu e neapărat rău ci poate fi ceva special.

Bibliografie :

1.Vrășmaș,T.-Învățământul și/sau inclusivpentru copiii cu CES .Ed.Aramis,2001,București

2.Gherguț ,A.-Psihopedagogia persoanelor cu cerințe educaționale special,Ed.Polirom,2006,Iași

3.Revista –Jurnal de învățare mediată ,2019

Voluntariatul: Lecții de viață și solidaritate pentru elevi

Costin Iulia Andreea,
Șc. Gim. Grigore Silași Beclean, BN

Voluntariatul reprezintă o oportunitate deosebită pentru a insufla elevilor valori precum empatia, generozitatea și respectul pentru cei din jur.
Organizarea unei activități de voluntariat cu prilejul Crăciunului, în care elevii clasei a V-a au oferit cadouri copiilor dintr-o școală specială, a fost o lecție valoroasă de viață. Beneficiarii acestei acțiuni au fost copii cu dizabilități cognitive, copii orfani și copii cu cerințe educaționale speciale. Într-un moment dedicat compasiunii și dăruirii, elevii noștri au învățat să aprecieze mai mult ceea ce au și să înțeleagă cât de importante sunt micile gesturi pentru cei aflați în nevoie.

Activitatea de voluntariat s-a desfășurat sub forma unui eveniment special, în care elevii clasei a V-a au pregătit și oferit cadouri copiilor dintr-o școală specială.
Această inițiativă a presupus mai multe etape:
1. *Planificarea activității*: Elevii, alături de părinți și de mine in calitate de dirigintă , au contribuit la alegerea și pregătirea cadourilor, asigurându-se că fiecare dar reflectă grija și atenția pentru copilasii de la școala specială.
2. *Interacțiunea directă*:Cadourile au fost însoțite de mesaje de încurajare și desene create de elevi. În cadrul întâlnirii, elevii au interacționat direct cu copiii din școala specială, au împărtășit momente de bucurie și au cântat colinde.
3. *Concluzia activității*:Discuțiile de la final au evidențiat impactul profund pe care această experiență l-a avut asupra elevilor, mulți dintre aceștia exprimând recunoștință pentru oportunitatea de a participa.

Prin contactul direct cu copiii din școala specială, elevii clasei a V-a au experimentat ce înseamnă să dăruiești fără a aștepta ceva în schimb.
Au înțeles cât de important este să fii atent la nevoile altora și să acționezi pentru a aduce o schimbare pozitivă.

Această activitate, desfășurată în preajma Crăciunului, a fost un moment de introspecție pentru elevi. Mulți dintre ei au realizat cât de norocoși sunt pentru ceea ce au:
familii iubitoare, acces la educație și bunuri materiale. În urma acestei experiențe, elevii au devenit mai conștienți de cât de prețioase sunt lucrurile pe care adesea
le iau ca fiind firești.

Pregătirea și desfășurarea activității a cerut elevilor să colaboreze, să se organizeze și să lucreze împreună. Acest proces a consolidat relațiile dintre ei și i-a învățat cât de importante sunt munca în echipă și solidaritatea în atingerea unui scop comun.

Crăciunul nu mai este doar o sărbătoare centrată pe primirea de cadouri, ci a devenit pentru elevi un prilej de a face o diferență în viețile altora. Elevii au trăit bucuria
de a dărui, descoperind că generozitatea le aduce o satisfacție profundă și de durată.
Pentru copiii din școala specială, această activitate a fost mai mult decât o simplă ocazie de a primi cadouri. A fost o experiență care le-a adus bucurie, atenție și sprijin emoțional. Mulți dintre aceștia au fost profund mișcați de gesturile elevilor, simțindu-se acceptați, văzuți și apreciați. Interacțiunea cu elevii din clasa a V-a le-a oferit momente de normalitate și veselie, contribuind la îmbunătățirea stării lor emoționale.

Acțiunea de voluntariat organizată cu prilejul Crăciunului a fost o experiență profundă și memorabilă atât pentru elevii clasei a V-a, cât și pentru copiii beneficiari.

Voluntariatul este mai mult decât o activitate extracurriculară – este o lecție de viață care formează caractere și contribuie la o societate mai empatică și unită.

Voluntariat pentru o lume incluzivă

MARIA GEANINA NICOLETA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NENCIULEȘTI
JUDEȚUL TELEORMAN

Voluntariatul reprezintă o cale esențială de a promova schimbarea în societate, contribuind la reducerea inegalităților și la crearea unui mediu mai incluziv. Acest concept implică dedicarea timpului, resurselor și energiei pentru a sprijini diverse cauze sociale, educaționale sau umanitare, fără a aștepta beneficii materiale. Într-o lume tot mai divizată, voluntariatul joacă un rol cheie în construirea unor punți între oameni și în promovarea unui sentiment profund de solidaritate.

Voluntariatul pentru o lume incluzivă presupune intervenții menite să asigure acces egal la oportunități pentru toate categoriile sociale, inclusiv pentru grupurile marginalizate sau vulnerabile. Acest tip de voluntariat promovează valori precum toleranța, empatia și respectul reciproc, contribuind la reducerea discriminării și a excluziunii sociale.

Incluziunea socială este un proces activ prin care societatea își asumă responsabilitatea de a integra toți cetățenii, indiferent de diferențele de gen, etnie, dizabilități, vârstă sau statut socio-economic. Aceasta implică nu doar eliminarea barierelor fizice, economice sau culturale, ci și crearea unor oportunități egale pentru ca fiecare individ să participe activ la viața comunității.

Voluntariatul are un rol crucial în acest proces, oferind mijloace prin care oamenii pot lucra împreună pentru a rezolva probleme sociale și pentru a reduce inechitățile. De exemplu, activități precum mentoratul pentru copii din medii defavorizate, organizarea de evenimente pentru persoanele cu dizabilități sau sprijinirea imigranților în procesul de integrare pot avea un impact semnificativ.

Beneficiile voluntariatului pentru o lume incluzivă

Voluntariatul aduce beneficii atât la nivel individual, cât și la nivel de comunitate. Iată câteva dintre avantajele majore ale implicării în astfel de activități:

Promovarea diversității Prin intermediul voluntariatului, oamenii au oportunitatea de a interacționa cu persoane din medii culturale, sociale sau economice diferite. Această interacțiune favorizează înțelegerea reciprocă și reducerea prejudecăților.

Creșterea coeziunii sociale Activitățile comune desfășurate de voluntari contribuie la consolidarea sentimentului de apartenență și la dezvoltarea unor relații de sprijin reciproc între membrii comunității.

Dezvoltarea personală Participarea la proiecte de voluntariat permite indivizilor să dobândească abilități noi, cum ar fi leadership-ul, managementul timpului sau comunicarea eficientă. De asemenea, voluntariatul contribuie la creșterea empatiei și a conștientizării sociale.

Combaterea stereotipurilor Prin implicarea directă în activități care vizează grupuri marginalizate, voluntarii pot înțelege mai bine provocările acestora, ceea ce duce la reducerea stereotipurilor și a discriminării.

Fiecare persoană are capacitatea de a contribui la o lume mai incluzivă, chiar și prin gesturi mărunte. Iată câteva modalități prin care ne putem implica:

- Participarea la campanii de conștientizare:
- Distribuirea de informații pe rețele sociale sau participarea la evenimente publice care promovează incluziunea.
- Sprijinirea organizațiilor locale: Voluntariatul în cadrul ONG-urilor care lucrează cu grupuri vulnerabile.
- Organizarea de activități: Crearea unor evenimente comunitare care să includă persoane din medii diverse.

Voluntariatul pentru o lume incluzivă este mai mult decât o activitate socială – este o responsabilitate comună și o oportunitate de a construi un viitor mai bun pentru toți. Prin implicarea noastră activă, putem contribui la reducerea inegalităților, la promovarea respectului reciproc și la consolidarea solidarității în comunitățile noastre.

O lume incluzivă nu este doar un ideal, ci un scop realizabil prin eforturile comune ale indivizilor și ale organizațiilor.

Bibliografie

Zamfir, C., & Vlăsceanu, L. (1993). *Dicționar de sociologie*. Editura Babel.

Badescu, G., & Comțan, M. (2001). *Participare publică și dezvoltare comunitară*. Editura Polirom.

Salamon, L. M., Sokolowski, S. W., & Haddock, M. A. (2012). *Measuring the Economic Value of Volunteer Work Globally*. John Hopkins University.

Călătorie către starea de bine

Prof. înv. primar Constantinescu Crina
Școala Gimnazială Nr.21, Sibiu

"Incluziunea este o filosofie ce îmbrățișează ideea că toate persoanele au ceva de valoare cu care să contribuie și toți au dreptul la apartenență. "

Lisa Friedman

În educație, în ultimii ani, starea de bine a devenit o componentă importantă cel puțin în viziunea celor responsabili de calitatea educației și a vieții beneficiarilor educației. Ideea de stare de bine a elevilor reprezintă un complex multidimensional care se referă la calitatea vieții școlare și vizează următoarele componente:

- *Starea de bine cognitivă* care este asociată cu realizarea și succesul; include modul în care sunt prelucrate informațiile și luate deciziile.
- *Starea de bine emoțională* se referă la conștiința de sine și reglare emoțională.
- *Starea de bine socială* se referă la experimentarea unor relații pozitive și conectarea cu ceilalți și este importantă pentru un comportament prosocial și empatia față de ceilalți.
- *Starea de bine fizică* reprezintă măsura în care o persoană se simte sănătoasă și în siguranță din punct de vedere fizic.
- *Bunăstarea spirituală* se referă la sentimentul unei persoane de sens și scop. Acesta poate include conexiunea la cultură, religie sau comunitate și include convingerile, valorile și normele etice.

Starea de bine este sensibilă la schimbările care au loc în cadrul procesului de dezvoltare al copiilor și este influențată de mediu și de condițiile socio-culturale. Teoreticienii și cercetătorii au subliniat importanța a patru variabile în obținerea stării de bine a elevilor:

- calitatea relațiilor dintre profesori și elevi;
- calitatea relațiilor dintre elevi;
- măsura în care este încurajată autonomia în procesul de învățare și luare a deciziilor;
- măsura în care școala oferă reguli clare, consecvente și corecte (Wang, M-T.,2012).

Din punctul de vedere al elevilor, starea de bine este echivalentă cu fericirea. Această "fericire" este simțită la școală atunci când ei dau răspunsuri bune la lecții, când primesc aprecieri pentru ele, când sunt acceptați de colegi. Succesul incluziunii şcolare eficiente depinde de starea de bine pe care o resimte elevul în cadrul școlii și care este strâns legată de atitudinea pozitivă a cadrelor didactice faţă

de incluziunea şcolară. Atitudinea elevilor unei clase faţă de un copil de altă etnie sau cu o dizabilitate este adesea o imitaţie fidelă a atitudinii cadrului didactic cu privire la acest copil.

Abordarea stării de bine a elevilor la şcoală începe prin a-i ajuta să simtă că sunt cunoscuţi şi apreciaţi ca indivizi în sine şi că viaţa şcolară are un sens şi un scop pentru ei. Acest lucru poate fi realizat într-o varietate de modalităţi, al căror efect cumulativ poate avea o influenţă foarte puternică asupra sentimentului de bunăstare. Accesul la activităţi semnificative, în care sunt abordate teme importante pentru elevi (alimentaţie sănătoasă, exerciţii fizice, relaţii pozitive, exprimarea emoţiilor, gestionarea gândurilor şi emoţiilor) duc la o stare de bine mai bună şi la o mai bună incluziune a copiilor.

O metodă simplă de a învăţa emoţiile, este cea în care îmi imaginez lumea emoţiilor ca un tobogan pe care alunec toată ziua, uneori e amuzant, alteori e înfricoşător, uneori mă plictiseşte, alteori mă enervează, ce e important e să cunosc aceste culori, să recunosc ce simt în funcţie de ce îmi arată corpul meu, să stau liniştit cât trec prin zonele neplăcute şi să mă bucur de cele plăcute.

Acestea sunt zonele de culoare.

ZONA VERDE	ZONA GALBENĂ	ZONA ALBASTRĂ	ZONA VERDE
este cea în care te simţi bine, eşti relaxat, bucuros, vesel, curios	este cea în care începi să simţi frustrare sau eşti îngrijorat, gelos, plictisit, vinovat, supărat	este cea în care te simţi trist, foarte obosit, retras, ruşinat, bolnav	este cea în care te simţi panicat, speriat, furios, dezorientat, îţi vine să ţipi, să distrugi, să explodezi

Ce avem de făcut în fiecare zonă? E extrem de simplu. Când suntem în zona albastră, ne odihnim. În cea verde facem ce vrem noi. În cea galbenă încetinim şi suntem atenţi. În cea roşie de oprim imediat şi respirăm adânc. Ca semnele de circulaţie.

Alte asocieri pe înţelesul copiilor:

- În momente de linişte le putem spune: *Uite, vezi, când stăm astfel, inima bate normal, mintea e liniştită, zâmbim. Suntem în zona verde, pe o poieniţă verde, în pădure.*
- Când începi să te enervezi, zici: *Simt cum inima bate mai repede, mă ia o căldură la urechi, îmi simt palmele ude, îmi vine să o iau la fugă ca un leu. Sunt în zona galbenă, un deşert. E timpul să revin în zona verde.*

- *Când te doare capul sau burtica, capul e ameţit, îţi simţi mâinile şi picioarele moi, nu vrei nici mâncare, nici joc, atunci eşti în zona albastră, pe o mare cu valuri care te clatină. Ceri ajutorul ca să revii în zona verde.*
- *Când deja vrei să distrugi, nu mai auzi, nu mai vezi, îţi vine să urli, eşti roşu la faţă şi îţi e cald, inima bate repede repede, respiri ca un trenuleţ de mare viteză, îţi bubuie capul, atunci eşti în zona roşie. Eşti pe zona din tobogan unde totul e foarte rapid şi simţi că nu ai nicio putere. Închizi ochii, strângi pumnii, respiri adânc de câteva ori şi vei reveni curând în zona galbenă, apoi în poienița verde.*

Un exercițiu eficient pentru revenire în zona verde de la cea roșie este "Tehnica broscuței țestoase":

1. Broscuța spune STOP: ne retragem câteva momente undeva unde ne place, de exemplu la fereastră.

2. Se ASCUNDE în carapace (își încrucișează mâinile la piept, își pune bărbia în piept, își lipsește picioarele unele de altele și închide ochii) și INSPIRĂ ADÂNC de 3 ori pentru a se calma.

3. Se gânsește la o SOLUȚIE sau la mod mai bun de a se comporta când este furioasă.

Reparația: După ce revenim în zona verde, ne asigurăm că reparăm ce am stricat cât eram în zona roșie. Punem la loc ce am dărâmat, cerem scuze de la cei pe care i-am speriat sau supărat. Promitem că ne străduim mai tare să traversăm toboganul roșu fără pagube data viitoare. *Ce făceam de nu am putut ține frâurile? Poate nu am dormit destul. Poate eram flămând?* Hai să vedem ce putem face să prevenim zona roșie.

Aprecierea: ne bucurăm de fiecare traversare cu succes a zonei roșii. *Ce bine ai reuşit să stai cu furia de data asta!Mi-a plăcut mult că ai spus ce te supără şi ai respirat cum am exersat.*

Cu emoțiile la joacă:

1. Ghici ce emoție e aici:

Când te simți a fi-n pericol
Și curajul… ți-e ridicol
Pe spinare te furnică
Fiindcă îți e tare…(**frică**)

De un vis ți se-mplinește,
Parcă sufletul zâmbește,
Tot ce a murit, învie
Când trăim o…(**bucurie**)

Dacă simți o apăsare
Și nimic sens nu mai are,
Atunci lacrimi curg pe fețe
Căci în suflet e … (**tristețe**)

Când vezi ceva frumos și inima îți tresare,
Zâmbești larg și sufletul se ridică-n zare.
Ce este?
Încântare

2. Mima cu emoții:

Fiecare jucător extrage câte un card și imită ilustrația astfel încât ceilalți să o poată ghici. Sunt permise mișcări și zgomotele, dar fără cuvinte! Cine ghicește primește cardul, câștigă cel care are cele mai multe la finalul jocului.

3. Hai să ne desenăm furia!

Luăm o foaie și creioane colorate și discutăm despre cum arată furia noastră. Se adresează la început întrebări serioase, apoi se ironizează: E urâtă? E cu țepi? Ce desen are pe chiloți?

4. Cum ar arăta și ar merge emoția asta?

Luăm pe rând emoțiile și imităm mersul lor dacă ar fi personaje.

5. Jurnalul emoțiilor positive/ De ce sunt mândru de mine azi?

Pe o foaie dintr-un caiet se notează zilnic un moment care îmi aduce zâmbetul pe buze sau de care sunt mândru. La finalul săptămânii se recitesc notițele și sunt premiate. Un exemplu de premiu este o zi fără teme sau o activitate distractivă la propunerea copiilor.

Nu știu dacă cunoașteți personal oamenii care sunt o adevărată inspirație, pentru noi și pentru alții din jurul lor. Oameni absolut molipsitori, care îți alimentează starea de bine imediat ce te afli lângă ei. Din păcate, oamenii aceștia nu sunt disponibili tot timpul, așa că, ce-ar fi să fim noi înșine acea persoană care ne ridică starea de spirit? Dacă nu avem pe cineva să ne laude, să ne asigure că e totul în regulă, să ne încurajeze, ce ne impiedica să o facem noi înșine? Vor fi și în viața copiilor multe momente în care vor fi singuri cu ei înșiși, fără cineva care să-i încurajeze și să-i sprijine. Așa că ar fi bine să învețe că o pot face și ei singuri.

Padletul.
Sugestii pentru activitatile desfășurate la clasele primare

Coza Ioana Maria, profesor pentru învățământ primar
Școala Gimnazială „Avram Iancu„ Baia Mare

Panoul online unde utilizatorii plasează „note/ stick-uri digitale” poate fi prezentat PADLETUL . Aceste stick-uri digitale pot conține text, link-uri web, fișiere încărcate, fotografii și chiar videoclipuri. Elevii pot fi anonimi sau elevilor li se poate cere să se conecteze. Padlet-ul este personalizabil și permite colaborarea profesorilor / elevilor în moduri diferite.

Dar, dincole de acestea, dascălul e cel care face ca o aplicație educațională ca aceasta să fie cu adevărat puternică. Așadar, sugerez câteva idei de padlet în clasă.

- Brainstorming pe un subiect, afirmație, proiect sau idee

Oferiți o idee, un cuvânt. Împărtășiți tabloul și lăsați elevii să își împărtășească ideile și comentariile. În acest fel, fiecare elev poate vedea ce gândesc ceilalți. Puteți discuta câteva dintre răspunsurile date cu întreaga clasă.

- Banca de întrebări live

Lăsați elevii să pună întrebări în timpul lecției. Este foarte util atunci când elevii nu înțeleg ceva sau au nevoie de o explicație mai bună. Opriți lecția cu 10 minute mai devreme și parcurgeți întrebările.

- Adună munca elevilor

Folosiți Padlet pentru a aduna munca elevilor, totul într-un singur loc. Nu-l utilizați pentru temele obișnuite, deoarece toți ceilalți elevi pot vedea ce au făcut ceilalți. Folosiți-l pentru articole, proiecte, cercetări pe un subiect.

Când îi lăsați pe elevii dvs. să cerceteze în baza unei teme date, aveți toate articolele și cercetările în același loc. Alți elevi pot arunca o privire și asupra cercetărilor altcuiva.

- Portofoliul online

Utilizați Padlet ca instrument de portofoliu pentru elevi. Creați tablouri pentru fiecare elev și lăsați-i să posteze sarcini, articole și proiecte pe el. În calitate de profesor, puteți să le comentați pe fiecare și să oferiți feedback semnificativ.

- Bilete la final de lecție

Lăsați elevii să răspundă la câteva întrebări importante pe bilete, cum ar fi „Ce ați învățat azi?”, „Ce nu ați înțeles? sau „Ce întrebări mai aveți?”.

Iată tipuri de bilete pe care ar putea răspunde elevii tăi:

- Notează trei lucruri pe care le-ai învățat astăzi.
- Dacă ar fi să explici lecția de astăzi unui prieten, ce i-ai spune?
- Ce întrebare aveți despre ce am învățat astăzi?

- Ce parte a lecției a fost mai dificilă?
- Notați două întrebări pe care le-ați pune într-un test despre lecția de astăzi.
- Care au fost principalele puncte pe care le-am abordat astăzi?
- Am folosit aplicația „X„ astăzi. A fost de ajutor? De ce sau de ce nu?

- Spărgător de gheață: 2 adevăruri și 1 minciună

Lăsați elevii să posteze un selfie și să adauge 2 adevăruri și 1 să mintă despre ei înșiși. Depinde de ceilalți studenți să afle care este o minciună.

- Sfârșitul anului școlar: oferă un compliment/o apreciere

Adăugați toate fotografiile elevilor dvs. pe tabloul Padlet sau lăsați-i să adauge o imagine. Apoi, toată lumea trebuie să scrie cel puțin un compliment ca un comentariu sub poza tuturor.

Toată lumea iubește complimentele!

- Discuții despre o carte/o lectură

Când întreaga clasă trebuie să citească aceeași carte, este distractiv să creezi o discuție despre personaje, lucruri pe care oamenii le fac în carte, semnificații ascunse, răsuciri de complot etc. Poți chiar să le lași să inventeze o continuare a cărții.

- Cunoștințe prealabile/cunoștințe deținute

Încercați să aflați ce știu deja studenții despre subiectul pe care urmează să-l predați. Ce cunoștințe anterioare au elevii dvs. despre acest subiect anume și ce nu știu? Studenții își postează doar cunoștințele pe Padlet, astfel încât să puteți vedea cum să vă construiți lecția.

- Evenimente curente

Pentru a vorbi despre evenimentele actuale, puteți lăsa un elev să adauge un articol pe tabloul Padlet pentru ziua următoare. În fiecare zi, un alt elev trebuie să adauge un alt articol. O modalitate distractivă de a parcurge evenimentele curente ale săptămânii.

Zidul zilei de naștere

Când este ziua de naștere a unui elev, puteți crea un perete Padlet pe care fiecare elev trebuie să scrie niște urări frumoase de ziua de naștere.

Puteți face același lucru și pentru un coleg de clasă bolnav. În loc de urări de ziua de naștere, îi lăsați să scrie niște gânduri pozitive sau să adăugați niște desene frumoase.

- Lista cărților

Lăsați elevii să adauge câteva cărți pe o tablă de liste de dorințe Padlet. Puteți alege 5 cărți (sau mai multe dacă doriți).

- Casetă de sugestii din bibliotecă

La fel ca în lista de dorințe de carte de mai sus, elevii pot face câteva sugestii de cărți pe care doresc să le citească. Biblioteca va căuta cărțile și le va achiziționa dacă sunt câteva sugestii bune.

- Idei meșteșugite

Împărtășiți un perete Padlet cu elevii și lăsați-i să posteze idei meșteșugite ziua mamei, Crăciun sau doar pentru AVAP. În acest fel te inspiri și încerci lucruri noi.

Adesea, oportunitatea de a lucra cu ceilalți înainte de a lucra pe cont propriu îi conduce pe elevi spre succes. Procesul de evaluare în grup face parte din învățare. Evaluarea individuală va fi cea mai utilă dacă oferim un feedback elevului, poate sub forma unui scurt comentariu.

Elevii învață să colaboreze și să comunice atât cu profesorul, cât și cu colegii lor; mai mult decât atât, aceștia dezvoltă competențe care îi face să interacționeze între ei în timpul învățării într-un mod colaborativ și respectuos; de asemenea, elevii devin mai încrezători și își dezvoltă abilitățile interpersonale în spațiul virtual; toate aceste aspecte declanșează un comportament care implică aprecierea lucrului în echipă, dar și dezvoltarea abilităților emoționale și sociale de învățare.

Rolul Religiei în formarea conduitelor morale la copii

Prof. Duluș-Gaboraș Nicolae Gheorghe
Școala de proveniență: Colegiul Naţional „Emanuil Gojdu„ Oradea

Biserica, familia și școala reprezintă factorii esențiali care participă la dezvoltarea armonioasă a copilului, atât din punct de vedere educațional, cât și spiritual sau moral-religios. Acești factori reprezentă mediul cel mai propice pentru un copil în ceea ce privește dezvoltarea sa personală ca ființă religioasă, dar și profesională de mai târziu. Familia și Biserica au un rol foarte important în ceea ce privește dezvoltarea armonioasă a copilului, realizând armonia trup-suflet, deprinderea cu un mod de a gândi și de a trăi care au dus la poruncile divine și sentimentul religios. Dacă Biserica transmite familiei neîncetat harul și binecuvântarea, familia veghează și călăuzește copilul spre a deveni o ființă morală și iubitoare. Armonia care există în familie, pacea, liniștea, respectul între soți, viață religioasă a părinților, vor crea un univers de frumusețe morală pentru copil, la care acesta se va raporta toată viața.

În cadrul orei de religie, pe lângă însuşirea principalelor învăţături de credinţă, reguli, tradiţii şi evenimente religioase ale Bisericii Ortodoxe, elevii dobândesc şi deprinderi, obişnuinţe spirituale, care îi înalţă, îi fac mai buni, mai respectuoşi, mai responsabili. Elevii vor înţelege treptat şi în mod liber că toate acestea sunt un rezultat al dragostei lui Dumnezeu pentru oameni şi răspunsul credinciosului la chemarea divinităţii.Vârsta copilăriei reprezintă terenul cel mai bun pentru a semăna Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece este un teren curat. Este vârsta la care orice rugăciune mică este trăită, prinde viaţă pe buzele curate ale micuţilor creştini. Săptămânal, profesorul de religie trăieşte bucuria reciprocă a revederii cu elevii săi de care se apropie cu tact şi multă dragoste, astfel încât, în timpul orelor de religie, elevii, eliberaţi de grijile cotidiene, ascultă Cuvântul lui Dumnezeu şi învaţă să-L urmeze.

Cel mai bun mijloc de a cunoaşte creaţia lui Dumnezeu, lumea în care trăim, este şcoala, predarea religiei în şcoală fiind considerată o adevărată punte spre împlinirea menirii de om, pe calea mântuirii. Ora de religie conduce pe om la scopul suprem al existenţei: trăirea comuniunii cu Dumnezeu. Prin educaţia moral-religioasă, viaţa omului se înalţă şi se edifică pe temelia adevărată, care este Domnul Iisus Hristos: „A educa înseamnă a purta de grijă de copii şi tineri în ceea ce priveşte curăţenia sufletească şi buna cuviinţă, a-l creşte pe copil moral, om drept, a-l creşte în evlavie, a avea grijă de sufletul lui, a-i modela inteligenţa, a forma un atlet pentru Hristos, pe scurt, a te îngriji de mântuirea sufletului lui. Educaţia este asemenea unei arte, artă mai mare decât educaţia nu există, pentru că toate

artele aduc folos pentru lumea de aici, arta educaţiei se săvârşeşte în vederea accederii la lumea viitoare" (Sf. Ioan Gură de Aur).

Este importantă studierea orei de religie în educația moral-religioasă a copilului, care, chiar dacă are uneori mai mult aspect informatic si îl introduce pe copil într-o lume de modele autentice, de exemple biblice și patristice, de unde va înțelege că sfințenia este un ideal uman întâlnit în toate timpurile și potrivit cu firea umană., după cum ne îndeamnă și psalmistul David: „Gustați și vedeți că bun este Domnul" (Psalm 33,8).

Educația moral-religioasă are nevoie de un mediu normal, lipsit de fanatism, de obligativitate. Trebuie să-i fie respectate copilului libertatea de gândire, dreptul de a alege cum să-și manifeste credința sau iubirea față de Dumnezeu și față de semeni.

Scopul educației este acela de a-i face pe copii să devină oameni morali, educați, să gândească și de aceea considerăm că educația ar trebui să înceapă pentru fiecare copil de acasă, apoi de la Biserică, plecând de la dragostea pentru copil și a familiei pentru Dumnezeu, până la educația moral-religioasă și spirituală ceea ce va netezi drumul copilului spre idealul educațional.

Bibliografie

- Biblia Ortodoxă
- Sfântul Ioan Gură de Aur, ***Cuvinte despre creșterea copiilor***, Editura Sophia
- **Petru Sebastian Tamaş (coordonator),** ***Strategii inovative în predarea religiei*****, Iași 2020**

SĂNĂTATEA DIN MEDIUL ÎNCONJURĂTOR

GRASU DANIELA - prof. biologie
C.N.Unirea, TR. Măgurele, Teleorman

Remediile naturiste sunt minunate de avut la îndemână, mai ales pentru a vă întări sistemul imunitar în mod natural. Dar, ca și dulăpiorul cu medicamente de acasă, nici imunitatea nu se construiește într-o singură zi.

Ca în cazul tuturor plantelor medicinale sau a remediilor pe baza de plante, se recomandă să le folosim sub supravegherea atentă a unui medic autorizat. Nu putem oferi sfaturi medicale, așa că nu veți găsi informații despre dozare în acest articol, ci doar enumerăm cele mai bune plante pe care le puteți folosi ca remedii naturiste.

Iată cele mai bune 15 plante medicinale pentru sănătate: menta, mușețelul, gălbenelele, lămâița, busuiocul, echinacea, oregano, usturoiul, hreanul, mărarul, salvia, rozmarinul, valeriana, gricioreiul, lavanda.

Menta

Veți observa că multe ierburi aromatice sunt și medicinale. Acestea sunt unele dintre cele mai ușor de cultivat, deoarece probabil că veți avea multe utilizări pentru ele, atât pentru a găti, cât și pentru a trata anumite tulburări.

Menta este minunată pentru indigestie și poate ajuta chiar și în cazul răului de mișcare. Este o plantă foarte răcoritoare, putând fi transformată în ceai de plante sau tinctură.

Utilizari medicinale pentru menta

- Tulburări digestive
- Probleme cu sinusurile
- Dureri de cap
- Rău de mișcare/grețuri de dimineața

Musetel

În S.U.A., mușețelul este folosit de obicei pentru anxietate și relaxare, în timp ce în Europa se utilizează pentru vindecarea rănilor și pentru a reduce inflamația, dar și pentru proprietățile calmante. Mușețelul se consumă ca ceai sau se aplica sub formă de compresa.

Topic, mușețelul poate fi utilizat pentru a trata iritația pielii, cauzată de radioterapie, în tratamentul împotriva cancerului. Mușețelul sub forma de capsule poate fi utilizat pentru a controla vărsăturile, pe parcursul chimioterapiei.

Gălbenele

Gălbenelele sunt cunoscute pentru proprietățile lor calmante. Veți găsi adesea extract de gălbenele în unguente pe bază de plante, geluri de duș și chiar șampoane.

Florile, a căror culoare poate varia, își răspândesc semințele și revin an de an. Gălbenelele sunt ușor de cultivat și polenizat, deoarece insectelor le plac aceste flori.

Deși, în sine, aroma de gălbenele nu este prea plăcută, în combinație cu ceva precum menta, puteți obține un ceai grozav.

Utilizări medicinale pentru gălbenele

- Probleme de piele
- Eczema
- Răni
- Antifungic (erupție cutanată, provocată de scutec)
- Stimulent limfatic (excelent pentru glandele inflamate)

Lămâița

Lămâița face parte din familia mentei. Dacă doriți să plantați ceva în gradină, alegeți lămâița deoarece are o multitudine de utilizări medicinale.

Nu numai că are o aromă plăcută, dar este și foarte blândă, așa că este o plantă excelentă pentru copii. În domeniul farmaceutic, cu cât un medicament este mai puternic, cu atât este mai periculos, dar nu este întotdeauna valabil și în lumea plantelor medicinale. O planta poate fi foarte puternica și, totodată, foarte blândă.

Dacă vă simțiți stresat, puteți să ieșiți în grădină și să zdrobiți în palmă câteva frunze de lămâiță. Inhalarea aromei poate ajuta la calmarea nervozității.

Utilizări medicinale pentru lămâița

- Reduce febra
- Răceli/gripa
- Tuse
- Calmează iritabilitatea/reduce stresul

- Favorizează somnul

Busuiocul sfânt

Originar din India, busuiocul sfânt este un ușor antihiperglicemiant, antiinflamator, antimicrobian și expectorant. Poate fi consumat sub forma de ceai și este bun pentru tratarea diabetului, a simptomelor de răceală sau tuse. Busuiocul sfânt poate ajuta la tratarea problemelor tractului intestinal, precum și a astmului și febrei.

Sucul din această plantă poate fi extras și aplicat pe înțepături de insecte, pecingine sau alte afecțiuni ale pielii.

Echinacea

Echinacea este folosită în mod obișnuit pentru a trata sau preveni răcelile, gripa și infecțiile și pentru vindecarea rănilor. Multe studii au analizat cât de bine funcționează echinacea pentru a preveni sau scurta durata unei răceli. Unele studii arată anumite beneficii ale utilizării acestei plante pentru infecțiile căilor respiratorii superioare.

Se recomandă utilizarea pe termen scurt, deoarece unele studii au arătat că, folosită pe termen lung, echinacea poate afecta sistemul imunitar al organismului.

Persoanele alergice la plantele din familia margaretelor riscă să aibă o reacție alergică la echinacea. Tot din familia margaretelor fac parte ambrozia, crizantemele și gălbenelele.

Oregano

Oregano este indispensabil în orice gospodărie, pentru că este atât de delicios pe pizza! Oregano este excelent pentru gătit, dar și ca plantă medicinală.

Este antimicrobiană, așa că vă ajută în lupta împotriva virusurilor, ciupercilor și bacteriilor. De asemenea, este extrem de bogată în antioxidanți.

Utilizări medicinale pentru oregano

- Antiviral
- Antifungic
- Bogat în antioxidanți
- Răceală

Usturoiul

Fiecare grădină de verdețuri ar trebui să aibă usturoi și ceapă. Chiar dacă nu vă place gustul acestor plante, proprietățile lor medicinale sunt incredibile. Sunt antimicrobiene și ajută la combaterea multor boli.

Mulți preferă să fermenteze usturoiul în miere și, la primul semn de boala, mănâncă un cățel sau doi de usturoi pentru a ajuta la eradicarea rapidă a bolii.

Utilizări medicinale pentru usturoi

- Antibiotic
- Antifungic
- Antiviral
- Abcese dentare
- Infecții la nivelul pielii
- Răceli

Hrean

Hreanul este o rădăcina foarte picantă, care se asortează foarte bine cu preparatele din carne. Este o plantă medicinală foarte eficientă în caz de probleme ale tractului respirator.

Utilizări medicinale pentru hrean

- Infecție a sinusurilor
- Infecție bronșică
- Infecții ale tractului urinar

Mărarul

Din punct de vedere medicinal, semințele de mărar sunt utile la eliminarea gazelor și/sau a balonării. Trebuie doar să luați câteva semințe și să le mestecați.

Utilizări medicinale pentru mărar

- Indigestie
- Depresie
- Dureri menstruale

Bibliografie:

Surse:

https://www.rhs.org.uk/education-learning/libraries-at-rhs/articles/history-healing-plants

https://www.urmc.rochester.edu/encyclopedia/content.aspx?contenttypeid=1&contentid=1169

https://www.botanicgardens.org/blog/top-10-medicinal-plants

https://homesteadingfamily.com/15-medicinal-herbs-to-grow/

Suport pentru incluziunea elevilor cu CES la ora de educație fizică și joc și mișcare

Profesor Toma Marcian Mihail
Profesor Coșcodan Mihaela
Școala Gimnazială Nr. 195

În prezent, învățământul incluziv reprezintă un principiu fundamental al educației moderne, având ca scop integrarea elevilor cu Cerințe Educaționale Speciale (CES) într-un mediu educativ comun, alături de ceilalți copii. Incluziunea nu doar că sprijină dezvoltarea personală a elevilor cu CES, dar contribuie și la construirea unui climat școlar pozitiv, caracterizat prin respect, empatie și solidaritate. În acest context, este important ca școlile să adopte strategii care să faciliteze integrarea acestor elevi în colectivul clasei, asigurându-le sprijinul necesar pentru a învăța și a se dezvolta pe deplin.

Elevii cu Cerințe Educaționale Speciale sunt cei care au nevoi educaționale diferite față de majoritatea colegilor lor, datorită unor condiții de sănătate fizică sau mentală care le afectează capacitatea de a învăța într-un mod convențional. Aceste condiții pot include, printre altele, dizabilități motorii, deficiențe de auz, deficiențe de vedere, autism, ADHD, dislexie, tulburări de învățare, tulburări emoționale și comportamentale. Identificarea timpurie a acestor nevoi este esențială pentru a putea aplica intervenții corespunzătoare și pentru a sprijini elevul în procesul educațional.

Incluziunea educațională nu este doar un act de drept, ci și un mod de a crea un mediu în care diversitatea este apreciată și valorificată. Prin integrarea elevilor cu CES într-un colectiv de învățare comun, aceștia beneficiază de interacțiuni sociale și educative care le dezvoltă abilități de viață, competențe sociale și emoționale. În plus, elevii care nu au CES învață să fie mai toleranți, mai empatici și să își dezvolte abilități de comunicare și colaborare. Astfel, incluziunea contribuie la formarea unei societăți mai echitabile și mai responsabile.

Pentru ca un elev cu CES să fie integrat cu succes într-o clasă, este necesar să existe un sistem de sprijin atât la nivelul școlii, cât și la nivelul colectivului de elevi. Suportul trebuie să se realizeze prin adaptarea curriculumului. Planurile de învățământ trebuie să fie flexibile și adaptate la nevoile individuale ale elevului. Aceasta poate include ajustarea conținutului, utilizarea de materiale didactice special concepute și adaptarea modului de livrare a lecțiilor. De exemplu, elevii cu dificultăți de învățare pot beneficia de mai mult timp pentru a înțelege informațiile sau de sarcini mai ușor de gestionat. Un alt support erste asigurat de utilizarea tehnologiei assistive. Tehnologia poate reprezenta un instrument esențial pentru sprijinirea elevilor cu CES. Dispozitivele electronice, aplicațiile

educaționale și software-ul de accesibilitate pot ajuta elevii să înțeleagă lecțiile, să comunice mai eficient și să participe activ în procesul educațional. De asemenea, colaborarea cu specialiști este esențială. Învățătorii, consilierii școlari, psihopedagogii și logopedii joacă un rol crucial în identificarea nevoilor elevilor și în oferirea unui sprijin adecvat. Aceste profesii sunt esențiale pentru dezvoltarea unor planuri individualizate de învățare care să sprijine elevii cu CES.

Pe lângă cele prezentate mai sus, este necesară formarea continuă a cadrelor didactice. Profesorii trebuie să fie pregătiți să facă față diversității din clasă. Acest lucru presupune formare profesională continuă în domenii precum pedagogia specială, gestionarea comportamentelor dificile și utilizarea tehnologiilor educaționale. Formarea cadrelor didactice este esențială pentru crearea unui mediu de învățare favorabil incluziunii.

Integrarea unui elev cu CES în colectivul clasei necesită aplicarea unor strategii pedagogice și sociale specifice. Acestea sunt esențiale pentru a asigura atât participarea activă a elevului în activitățile educaționale, cât și pentru a crea un mediu de învățare pozitiv și incluziv.

Pe parcursul lecțiilor profesorii trebuie să creeze un climat de învățare în care toți elevii, indiferent de nevoile lor, să se simtă în siguranță și sprijiniți. Acest lucru presupune atât ajustarea spațiului fizic al clasei, cât și aplicarea unui stil de învățare diferențiat, care să răspundă nevoilor fiecărui elev. Interacțiunile sociale sunt esențiale pentru dezvoltarea competențelor sociale și emoționale ale elevilor cu CES. Aceste interacțiuni pot fi încurajate prin activități de grup, proiecte comune și evenimente extracurriculare, care să includă toți elevii și care să promoveze valori precum empatia, respectul și solidaritatea. Aceste valori contribuie la crearea unui mediu în care toți elevii, inclusiv cei cu CES, se simt acceptați și respectați.

Implicarea părinților este la fel de importantă pentru succesul procesului de incluziune. Colaborarea între școală și familie poate oferi un sprijin suplimentar elevilor cu CES, contribuind la dezvoltarea unor planuri educaționale personalizate și la monitorizarea progresului acestora.

Incluziunea elevilor cu CES aduce numeroase beneficii atât pentru aceștia, cât și pentru ceilalți elevi din clasă. Atât elevii cu CES, cât și cei fără CES, au oportunitatea de a învăța să interacționeze, să colaboreze și să rezolve conflictele într-un mod constructiv. Aceste competențe sunt esențiale pentru integrarea lor socială și profesională ulterioară. Încrederea câștigată în urma integrării crește performanța lor academică și personală, crește încrederea în propriile posibilități, crește stima de sine. De asemenea, incluziunea în educație promovează o societate mai tolerantă și mai echitabilă, în care diversitatea este apreciată și toți indivizii au șanse egale de a se dezvolta și de a contribui la binele comun.

Incluziunea elevilor cu CES în colectivul școlar este un demers necesar și benefic pentru toți cei implicați în procesul educativ. Crearea unui mediu de învățare incluziv presupune adaptarea metodelor

pedagogice, colaborarea între profesioniști și implicarea activă a elevilor și părinților. Prin promovarea diversității și a respectului reciproc, școlile pot contribui la dezvoltarea unei societăți mai incluzive, în care toți elevii, indiferent de capacitățile lor, au șanse egale de a învăța și de a se dezvolta.

Un exemplu de activitate de integrare a unui copil cu CES la ora de educație fizică poate fi un joc de echipă cu reguli simplificate, adaptate nevoilor copilului respectiv. Aceasta poate include activități fizice care ajută la dezvoltarea abilităților motrice, sociale și de comunicare, într-un mod accesibil și incluziv pentru toți copiii din grup.

Activitatea: „Jocul cu mingea în echipă” - Adaptat pentru integrarea unui copil cu CES

Obiective:

1. Dezvoltarea abilităților motrice grosiere (mișcări de bază: alergare, aruncare, prindere).
2. Stimularea colaborării și comunicării între copii.
3. Îmbunătățirea coordonării și a încrederii în sine.
4. Crearea unui mediu de învățare inclusiv, în care fiecare copil este sprijinit.

Materiale: o minge ușoară și moale (pentru a reduce riscurile de accidentare), spațiu mare de joc, fără obstacole periculoase.

Descrierea activității:

1. Formarea echipelor: Se împart copiii în două echipe, asigurându-se că fiecare echipă este echilibrată din punct de vedere al abilităților fizice. Copilul cu CES poate fi inclus într-o echipă cu colegi care pot să-l sprijine în mod activ (de exemplu, un coleg care să-l ajute la prinderea mingii sau să-l ghideze în mișcările corecte).
2. Explicarea regulilor: Activitatea va include reguli simple, ușor de înțeles:
   - Fiecare echipă trebuie să prindă mingea și să o paseze către coechipierii lor.
   - Scopul jocului este ca mingea să ajungă de la un capăt al terenului la altul, prin pase succesive.
   - Copilul cu CES poate avea un rol specific, de exemplu, să fie responsabil pentru a prinde mingea sau pentru a o transmite unui coleg, iar acest rol poate fi adaptat în funcție de capacitățile sale.
3. Modificarea activității: Dacă copilul cu CES întâmpină dificultăți în a prinde mingea sau a o arunca, se poate opta pentru folosirea unor mingi mai mari sau mai ușoare și pentru a reduce distanța dintre jucători. De asemenea, pentru copiii cu dificultăți de motricitate fină sau

coordonare, se poate permite ca mingea să fie pasată de mai multe ori în același timp, până când copilul se simte confortabil.

4. Sprijin individualizat: În situația în care copilul are nevoie de asistență suplimentară, un coleg sau profesorul poate să-l ghideze prin mișcările corecte (exemplu: ghidarea mâinilor pentru a prinde mingea sau ajutarea la deplasarea pe teren).
5. Feedback pozitiv: La finalul activității, se acordă feedback pozitiv fiecărui copil, încurajându-i pentru eforturile lor, inclusiv pentru copilul cu CES. Acesta poate învăța să aprecieze propriile progrese și să își dezvolte încrederea.

Această activitate poate fi adaptată în funcție de nevoile copilului cu CES. De exemplu, pentru copii cu deficiențe de vedere se poate folosi o minge cu sunet sau un obiect care face zgomot, pentru a ajuta copilul să o localizeze mai ușor. Pentru copii cu dificultăți de mobilitate se pot modifica regulile pentru a beneficia de mai mult timp pentru a se deplasa sau se poate permite ca mingea să fie pasată mai des de același jucător.

Beneficiile câștigate prin această activitate asigură copilului cu CES o mai bună cooperare în echipă și va simți că face parte din grup, ceea ce contribuie la integrarea sa socială, ajută la dezvoltarea abilităților motrice într-un mediu de învățare pozitiv și învață restul copiilor să fie mai răbdători și să ofere sprijin colegilor cu nevoi speciale. Astfel, activitatea de educație fizică devine un mediu incluziv și stimulant, în care fiecare copil este respectat și ajutat să își atingă potențialul.

ȘCOALA DE VARĂ

Profesor de psihopedagogie specială:
Urs Mariana Simona
Centrul Școlar de Educație Incluzivă Nr.1 Oradea

Vacanţa de vară este perioada cea mai frumoasă pentru toți copiii. Cei mai mulţi dintre ei pleacă în excursii sau la bunici la țară. Foarte mulți dintre ei nu prea au cu cine să se joace în timpul vacanței. De aceea, noi ne-am gândit să venim în ajutorul lor și să organizăm o școală de vară pentru a face mai lină trecerea de la școală la vacanță. Ei devin dornici să se joace cu colegii lor și să participe la activități organizate.

„Şcoala de vară” este un proiect la care participă elevii școlii noastre, dar și cadrele didactice care se implică în procesul educațional. Dacă ținem cont că școala noastră se află în mediul urban și că activitățile lor sunt mai limitate, ne-am propus, prin acest proiect, să desfășurăm multe activităţi cu copiii care să-i ţină aproape de şcoală și să le ofere bucuria petrecerii cu prietenii și colegii de clasă.

Copiii trebuie să comunice între ei, să știe să se organizeze, să respecte niște reguli, să aibă încredere în ei şi, mai ales, să se bucure împreună.Prin acest proiect, copiii vor vedea că şcoala este un altfel de loc unde vor putea să și învețe, dar să se și bucure de tot ceea ce îi înconjoară.

Scopul:

Implicarea voluntară a copiilor în activităţi recreativ-instructive, precum şi însuşirea, pe termen scurt şi lung, a unor alternative real-educative de petrecere a timpului liber.

Obiective:

1. Dezvoltarea capacităţii de comunicare și de relaționare cu alţi copii, de aceeaşi vârstă, dar şi de vârstă diferită;
2. Dezvoltarea imaginaţiei şi creativităţii prin activitățile zilnice;
3. Dezvoltarea abilităţilor de comunicare prin exprimarea opiniei personale;
4. Manifestarea bucuriei de a fi împreună cu ceilalţi colegi și prieteni;
5. Adoptarea unor stări de acceptare, negociere, colaborare cu ceilalți;
6. Îmbunătăţirea relaţiilor elevilor cu cadrele didactice dar şi cu alţi elevi ai şcolii;
7. Promovarea imaginii şcolii;

Resurse umane:

• Cadre didactice voluntare (profesori care predau la clasele gimnaziale, învăţători, personal auxiliar);

• Elevi ai claselor primare și gimnaziale.

• Familiile elevilor participanţi;

• Comunitatea locală.

Resurse materiale:

• Rechizite necesare unor activităţi practice: creioane colorate, acuarele, hârtie colorată, cartoane colorate, hârtie autocolantă şi creponată, foarfece, creioane, lipici, etc;

• Laptop, imprimantă, consumabile;

• Afişe, fluturaşi, broşuri;

• Diplome pentru elevi, adeverințe pentru voluntari, materiale din partea partenerului de proiect (caiete, cărți, jocuri logice, etc.)

Rezultate asteptate:

ϖ Atragerea altor copii care provin din alte şcoli şi care locuiesc la bunici la țară, pentru a avea şansa unui schimb de experienţă între copii;

ϖ Convingerea părinţilor asupra importanţei educării timpului liber la copii;

ϖ Participarea părinţilor la activităţi, prin contribuţii oricât de mici – realizându-se astfel un parteneriat voluntar pentru şcoală;

ϖ Realizarea unor activităţi şi produse deosebite ale elevilor.

Activitati propuse:

Interval orar: 09:00 - 12:00.

1. Limbă şi comunicare

- exerciţii de dezvoltare a limbajului creativ;

- exerciţii de dezvoltare personală, jocuri de rol – exprimarea liberă a emoțiilor;

-exercitii de reflectare asupra diferitelor forme de acceptare;

- exerciţii şi jocuri de comunicare în grup;

- exerciții de dezvoltare creativă și exprimare artistică;

2. Educație ecologică – Activitate de ecologizare

- Plante și viețuitoare-realizare de insectare și ierbare;

- Activitate de ecologizare în curtea școlii.

- Plantarea unor copaci în curtea școlii.

3. Arte vizuale și abilități practice:

- Realizare de produse de cofetărie și patiserie;

- Reciclarea hârtiei - tangramul

- Comuna mea - crearea unei machete.

4. Activități sportive

- exerciţii şi jocuri de grup, activităţi în aer liber
- handbal, volei, fotbal.

Promovare proiect

- pe internet, publicarea pe site-ul școlii, pe pagina de facebook a școlii

Diseminare şi evaluare proiect

- expoziție cu pozele realizate în timpul desfășurării activităților;
- feed-backul dintre elevi și profesori;
- feed-backul din partea părinţilor asupra activităţilor desfăşurate;
- discuţii finale între profesori.

Voluntariatul: Cheia unei lumi incluzive și solidare

Catană Ana Gabriela
Colegiul Tehnic ,Ion Creangă” Târgu-Neamț

“Voluntariatul este un factor important în crearea unei pieţe europene competitive a muncii şi, totodată, în dezvoltarea educaţiei şi formării profesionale, precum şi pentru creşterea solidarităţii sociale.”

Contribuția individului la binele comunității prin muncă, bani sau educație, reziliența în fața dezastrelor și a conflictelor, activismul social, misiunile spirituale sau oricare alte forme ale voluntariatului au fost mereu prezente în istoria omenirii. Voluntariatul este o activitate intrinsecă a umanității care are la bază valori ca solidaritate, altruism, echitate, respect, transparență, învățare continuă, dorința de a contribui la schimbările sociale.

O societate care are la bază valorile voluntariatului și care oferă oportunități de voluntariat are rezultate pozitive în ceea ce privește dezvoltarea, educația, spiritul civic. Voluntariatul reduce inegalitățile sociale, economice și de mediu.

Activitatea de voluntariat este neprețuită nu doar pentru valoarea pe care aceasta o aduce societății, cât și pentru dezvoltarea personală și starea de mulțumire, de bine, a persoanei care dedică timp, resurse financiare, efort, experiență pentru binele celorlalți. Activitatea de voluntariat are la bază motivația voluntarului de a contribui benevol la o schimbare în societate, motivație care provine din valori ca: generozitate, altruism, solidaritate, echitate, respect, incluziune, curaj, determinare, optimism, entuziasm, încredere, curiozitate.

Noțiunea de incluziune merge dincolo de conceptul de integrare, cunoscut deja. Când se vorbește de integrare, se evocă un individ care este în afara grupului, și, pentru care, se va face un „efort” pentru a-l primi în grup. Noțiunea de incluziune este traducerea într-o orientare socială și politică a valorilor conținute în Declarația Drepturilor Omului și Cetățeanului: „*Toți oamenii se nasc și rămân liberi și egali în drepturi*”. Ea recunoaște fiecăruia, apartenența egalității drepturilor grupului în care el trăiește – națiune, școală, cartier, oraș.

Învăţământul incluziv presupune ca tinerii şi copiii cu dizabilităţi şi ceilalţi, fără probleme, să înveţe în instituţiile de învăţământ având sprijinul corespunzător. Indiferent de deficienţa sau dificultatea de învăţare, copiii au un rol de jucat în societate după terminarea şcolii. Minorii cu dizabilităţi au drepturi egale cu ceilalţi, o educaţie separată ar duce la marginalizare şi discriminare împiedicând formarea, împlinirea de sine şi afirmarea personalităţii.Diminuarea prejudecăţilor se poate

face prin identificarea şi caracterizarea atitudinilor etnice şi rasiale ale copiilor şi descoperirea modului în care ele pot fi modificate în procesul de instruire.

Educaţia incluzivă urmăreşte o modalitate instituţionalizată de şcolarizare a copiilor cu dizabilităţi, dar şi a altor copii cu cerinţe educative speciale în şcoli şi clase obişnuite.

Învăţământul integrat pentru copiii cu probleme are mai multe dimensiuni:

– *dimensiunea legislativă şi administrativă*, legată preponderent de politicile educaţionale; constă în aceea că şcolarizarea acestor copii trebuie să fie o parte integrantă şi o responsabilitate a sistemului naţional de învăţământ;

– *dimensiunea pedagogică* care evidenţiază necesitatea apropierii condiţiilor de predare–învăţare pentru copiii cu dizabilităţi de cele accesibile celorlalţi copii, din punct de vedere al locului de şcolarizare şi al curriculumului;

– *dimensiunea socială* care reliefează importanţa relaţiilor, a interacţiunii sociale dintre copii, are efecte pozitive pentru toţi copiii.

Voluntariatul și incluziunea socială sunt două concepte care se întrepătrund profund, având la bază valorile comune de solidaritate, empatie și respect pentru diversitate. Prin natura sa, voluntariatul reprezintă o formă activă de a reduce inegalitățile și de a contribui la construirea unei societăți în care toți indivizii sunt acceptați și valorizați.

Mulți oameni din societate sunt excluși din cauza unor factori precum dizabilitățile, lipsa resurselor economice, diferențele culturale sau statutul social. Voluntarii acționează ca punți între aceste grupuri vulnerabile și restul comunității. Prin implicarea în proiecte care oferă sprijin acestor persoane – fie că este vorba despre educație, sănătate sau integrare socială – voluntariatul ajută la reducerea barierelor și promovează interacțiuni pozitive.

Unul dintre cele mai valoroase aspecte ale voluntariatului este capacitatea sa de a aduce împreună oameni din medii diferite. Într-un proiect de voluntariat, participanții au ocazia să colaboreze cu persoane pe care, în mod normal, nu le-ar întâlni. Aceste experiențe favorizează empatia, înțelegerea și respectul reciproc. Un exemplu concret este implicarea elevilor și studenților în proiecte care sprijină persoanele în vârstă izolate. Prin simplul act de a le vizita și a petrece timp cu ei, voluntarii construiesc relații care combat singurătatea și stigmatizarea socială.

Programele de voluntariat bine gândite nu doar că ajută persoanele defavorizate, ci și le oferă ocazia să fie auzite. Voluntarii care colaborează cu grupuri vulnerabile aduc în atenția societății problemele cu care acestea se confruntă, generând astfel schimbări pozitive. Astfel, prin implicarea voluntarilor în ajutorarea copiilor din medii defavorizate, pot oferi acestora nu numai sprijinul educațional necesar, ci și o sensibilizare a opiniei publice în legătură cu nevoia de investiții în educație egalitară.

Prin implicarea activă în diverse proiecte, voluntarii contribuie la crearea unei societăți mai echitabile. Acțiunile lor diminuează inechitățile, fie că este vorba de distribuirea alimentelor pentru familii cu venituri mici, accesul la servicii medicale pentru comunități izolate sau susținerea drepturilor minorităților.

Când voluntarii se implică activ pentru a face lumea mai incluzivă, ei devin modele pentru ceilalți membri ai comunității. Implicarea lor demonstrează că schimbarea începe cu pași mici, și că, fiecare persoană poate contribui la crearea unei lumi mai juste și mai deschise.

Prin voluntariat, indivizii nu doar că ajută direct, ci contribuie la transformarea mentalităților, sensibilizând societatea cu privire la importanța incluziunii.

Voluntariatul este, așadar, o forță puternică pentru promovarea incluziunii sociale. Prin acțiunile lor, voluntarii aduc schimbări concrete în viața celor marginalizați, dar și în modul în care comunitatea privește diversitatea. Într-o lume în continuă schimbare, voluntariatul rămâne unul dintre cele mai eficiente mijloace de a construi o societate în care nimeni nu este lăsat în urmă.

Bibliografie:

- Cristina Bîcîilă, Oana Clocotici, Ioana Nanu, Marina Oțelea, Ecaterina Stativă, *Manualul Voluntarului*, 2021
- https://evomind.org/revista_articol/educatia-incluziva-un-deziderat-al-viitorului/

STUDIU DE CAZ

Profesor psihopedagog: Manea Gheorghița
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Periș

Date personale:

Numele elevului: N. A.

***Data naşterii* : 06.09.2007**

***Sexul*:** M

Diagnostic psihologic: Întârziere psihică ușoară **QI=67** (F70); ADHD (F90.0); Tuburare de limbaj expresiv și tulburare de articulare a vorbirii (F80.0, F80.1); Microcefalie

Diagnostic terapeutic/logopedic: dislexo-disgrafie

Şcoala: Centrul Şcolar pentru Educaţie Incluzivă Periş; Jud. Ilfov

Clasa: clasa a IX-a, Integrată Chitila

Date referitoare la mediul familial:

Numele si prenumele părinţilor/reprezentantului legal:

- tata : - T**.** D**.**
- mama: T.R.

***Ocupaţia părinţilor* :**

- tata : muncitor la STB București
- mama**:** angajată la DSASPC Ilfov ca părinte la care se află în plasament elevul

***Tipul familiei* : tradițională**

Climatul familial : Copilul se află în plasament în această familie de la vârsta de 3 ani, care în prezent este constituită din 4 membrii. Are o soră mai mare cu 6 ani, a familiei de rezidență sănătoasă fizic și psihic, care urmează o facultate în acestă perioadă. Nivelul de subzistență este mediu, dar toți membrii familiei (atât restrânse cât și extinse) își concentrează efortul și resursele financiare pentru sănătatea, terapia și educația copilului.Mama, în special, fiind și reprezentant legal al copilului se preocupă și colaborează cu managerul de caz și psihologii copilului de la DSASPC Ilfov, cu medicii și terapeuții pentru sănătate, bună conviețuire și dezvoltare a acestuia. De asemenea, părinții sunt preocupați de formarea abilităților de autonomie personală, deoarece copilul necesită asistență în activitățile zilnice. Relațiile familiale sunt bazate pe iubire și încredere cu ușoare tendințe de supraprapotecție ceea ce îl determină pe copil să mențină un comportament infantil.

***Nivelul integrării copilului in plasamentul familial*:** integrare totală

***Traseu educaţional* :**

- În perioada preșcolarității a urmat cursurile Grădiniței cu program normal nr. 1 Chitila ;
- A absolvit școala primară de masă în cadrul Școlii Primare „Ion Olteanu" Chitila, unde a beneficiat de profesor itinerant și de sprijin, consiliere psihologică și terapie logopedică
- Începând cu clasa a V-a este elev în cadrul C.S.E.I. Periș, la clasa integrată Chitila (clasă specifică deficienților mintal sever). În prezent este elev în casa a IX-a în cadrul aceleiași instituții școlare.

Instrumente utilizate:

- *în examinarea limbajului şi a comunicării*:

-proba alfabetului ilustrat;

-proba vorbirii independente (număratul de la 1 la 10, zilele săptămânii, culorile, povestirea);

-povestire după imagini (s-a notat fluenţa vorbirii, amplitudinea vocii, vocabularul, ritmul);

-proba de orientare spaţială şi temporală;

-proba de cunoaştere a vârstei psihologice a limbajului;

-proba pentru disgrafie: dictare de litere, silabe, cuvinte, scurte propoziţii, despărţirea în silabe a 4-5 cuvinte.

- *în examinarea nivelului intelectual:* Matrici progresive Raven standard ; Bateria de evaluare neuropsihologică NEPSY ; Scala de inteligență WISC V
- *în examinarea profilului personalităţii:*Testul Goodenough; Testul Familia.
- *alte metode utilizate în investigare;* observaţia sistematică; interviul cu profesorii.

Examinare psihopedagogică:

- ***motricitate:*** motricitate generală: ușoară hiperkinezie cu rigiditate în mișcări ; lateralitate: dreaptă
- ***conduite şi structuri perceptiv motrice****:*

-Cunoașterea schemei corporale: da (denumește în limbaj verbal);

-Structuri perceptiv-motrice de culoare: denumește în limbaj verbal toate culorile;

-Structuri perceptiv motrice de formă: denumeste formele geometrice de bază ; nu denumeste formele geometrice în spațiu ;

-Structuri perceptiv-motrice de mărime: nu cunoaste denumirea verbală „scund/inalt''

-Structuri perceptiv-motrice de orientare spaţială: nu se orienteaza corect in spatiu.

-Orientarea şi structura temporală: denumeste verbal zilele saptamanii; nu cunoaste lunile anului in ordinea succesivă; nu cunoaste succesiunea anotimpurilor ; nu recunoaște termenii de ieri, azi, mâine, poimâine, răspoimâine, alaltăieri.

- ***procese psihice:***

A. *Nivelul intelectual*: Întârziere psihică ușoară QI= 67 ;

B. *Atenţia*: - concentrare fluctuantă ; distributivitate deficitară

C. *Memoria* – mecanică

D. *Limbajul:*

a) aparatul fonoarticulator: structură- bună; mobilitate- bună;

b) auzul: localizează şi identifică sunetele;

c) auzul fonematic: normal, aude sunetele izolate şi le reproduce;

d) examinarea limbajului oral :

- vorbirea reflectată: nivelul sunetelor: omisiuni – nu ; înlocuiri :f-v, z-j, ș-j, c-g; distorsiuni: h-i; ce-che; nivelul cuvintelor - vocabular 1500-2000 de cuvinte; nivelul propoziţiilor - vorbeşte în propoziţii simple
- vorbirea independentă: denumirea unor imagini - bună; recitarea-fără ritm oratoriu; formarea unor propoziţii după imagini - da, dar cu greşeli gramaticale; capacitatea de exprimare şi comprehensiune - deficitară
- examenul vocii: ritm – sacadat; tonalitate - medie

E) *Examinarea limbajului scris:*

- citirea:

-citirea unui text cunoscut – la nivel de grafem, face sinteza cuvintelor mono și bisilabice, nu citeşte expresiv;

-citirea unui text necunoscut - întâmpină dificultăţi

-ritmul citirii - greoi

- scrierea:

-aspect grafic - scris necaligrafic, dar inteligibil;

-copierea se situează la nivelul cuvintelor și a propozițiilor scurte;

-structura gramaticală: dificultăţi legate de trecerea cuvintelor de la numărul singular la plural, nesiguranţa genului, difcultăți legate de timpul verbului;

-scrierea cifrelor – corectă până la 20 - 30.

- ***procese afective:***

  -dezechilibrat;

  -calm, uneori obedient;

  -inhibat în anumite situații;

  -cooperant în majoritatea activităților;

  -toleranţă scăzută la frustrare;

  -manifesta un relativ interes pentru activitățile sportive ;

- **comportamente:** manifestări specifice: apatic, introvertit, reținut.

a) verbale: imitație a unor semne, gesturi sau grimase cu aspect negativ;

b) fizice: violență involuntară datorată excesului de afectivitate;

c) agresivitate pasivă: comportament cooperant de cele mai multe ori.

- ***motivaţie: extrinsecă, pozitivă.***
- ***personalitatea:***

Este sociabil, prietenos, respectuos cu cadrele didactice, preferă sarcinile executive. Prezintă o ușoară imaturitate afectivă, o rezistenţă scăzută la frustrare, dar cu o stimă de sine ridicată (se consideră capabil în anumite sarcini de execuție, dar în realitate trebuie ghidat și supravegheat permanent), cu labilitate emoțională. Este ușor de manipulat de către o persoană completează profilul psihocomportamental al elevului.

- temperament: melancolic
- aptitudini: în ajutorul fizic al activităților gospodărești; rețele sociale
- Interese: uneori pentru relațiile cu colegii

Interventie terapeutic-logopedică:

Cauzele care au determinat aparitia deficientelor de vorbire sunt:

- deficiența de intelect;

- problemele de adaptare la învățământul primar de masă;

- slaba stimulare a vorbirii copilului in ontogeneza timpurie.

Prin intervenția terapeutică logopedică se va urmări:

- formarea capacităților copilului de a pronunța clar, prin articularea corectă a fonemelor, silabelor, cuvintelor, enunțurilor simple, respectând în același timp accentul și intonația;
- dezvoltarea proceselor psihice prin care se edifică limbajul (atentia, memoria, gandirea);
- stimularea și dezvoltarea tehnicilor de îmbogatire a vocabularului activ pe bază de manipulare și verbalizare în cadrul acțiunilor și jocurilor;
- formarea capacităților de comprehensiune verbală.

***Evoluția elevului*:**

- se adaptează și reacționează pozitiv la solicitările programelor de intervenție;
- rezultate bune au fost obținute în cadrul lucrului individual în cabinetul de terapie.

Prognoza pe termen scurt:

- corectarea dislexiei și disgrafiei;

- operarea cu conceptul de formă;

- operarea cu conceptul de dimensiune;

***Prognoza pe termen lung*:**

-formarea și dezvoltarea abilităților cu caracter integrativ și a abilităților sociale;

-prognoza este dependentă de gradul de implicare al subiectului în activitatea de învățare.

RECOMANDARE
pentru obținerea unei burse a unui elev cu CES din clasa mea

Prof. înv. primar RĂCHIȚAN CORINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.21 SIBIU

Prin realizarea acestei recomandări, un elev cu CES din clasa mea a obținut o bursă pe un an de zile de la o firma recunoscută la nivel național. Consider că poate fi o inspirație pentru cadrele didactice care doresc să întindă o mână de ajutor acestor copii deosebiți.

Ș.P. este un elev cu mult potențial și angajament, iar candidatura sa pentru această bursă este cu siguranță demnă de luat în seamă deoarece este un **LUPTĂTOR**

Lucrează foarte mult pentru a fi în rând cu ceilalți
Urmărește scopuri bine stabilite de el însuși
Poate depăși obstacole de ordin fizic și emoțional
Trudește pentru visul lui de a deveni portar într-o echipă de fotbal
Arată compasiune pentru cei din jur, nu o cere
Triumfă în competițiile la care participă
Obține admirație și respect de la cei din jur
Renunțarea nu este o opțiune pentru el

Vorbesc despre unul dintre elevii mei, Ștefi, un copil de 10 ani cu tetrapareză spastică, “un băiat care luptă de la 6 luni pentru a-i contrazice pe medicii care nu i-au dat nicio șansă de a merge” (după spusele mamei).

În urma intervențiilor chirurgicale din străinătate și a nenumăratelor ore de terapie, reușește să meargă prin clasă singur, să iasă la tablă, să scrie, să calculeze și să-și exprime punctul de vedere la fel ca ceilalți elevi. De fapt, nici nu acceptă să fie tratat diferit. Din prima zi de Clasa Pregătitoare a rămas singur în clasă, deși avea dreptul la însoțitor.

Am ales ca în această recomandare să nu pun accentul pe rezultatele lui școlare (ele fiind foarte bune, printre primii din clasă), ci pe ambiția lui de a-și depăși limitele. Își dorește foarte mult să învețe foarte bine limba engleză și să lucreze pe computer pentru a profesa în acest domeniu.

Este susținut în permanență de părinți, atât la școală cât și la activitățile de recuperare, deși, gândul lor este, de cele mai multe ori, la costurile mari ale operațiilor următoare. Un ajutor din partea dumneavoastră le-ar aduce “o clipă de răgaz, momente de liniște în familie”.

Parada Fructelor de Toamnă

Autor : prof.înv.primar Șerbotei Marina

Școala Gimnazială nr 31, București, Sector 2

În data de 25 octombrie 2024 ,elevii clasei I B, coordonați de prof. înv. primar Șerbotei Marina , Școala Gimnazială nr 31, București au participat și au inițiat activități despre ce reprezintă sănătatea mintală și corporală cu ocazia ”Paradei Fructelor de Toamnă”.

Elevilor le-a fost prezentat informații despre cum putem să combinăm consumul de fructe, legume cu activitățile sportive și astfel corpul și mintea noastră să fie sănătoase, vesele și armonioase.

Elevii au realizat împreună cu doamna salata de fructe sănătoasă.

Obiective :

-să înțelegem ce înseamnă consumul de fructe / legume; ” Un măr pe zi, ține doctorul departe”

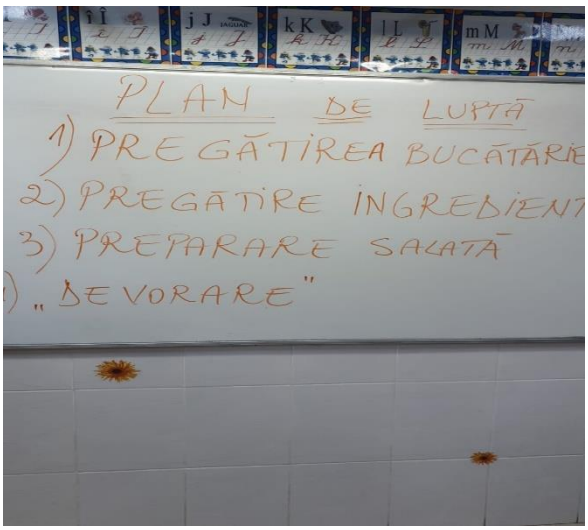
-să recunoască fructele / legumele de toamnă;

-să învețe cum putem consuma fructele / legumele; (crude, fierte, coapte)

-să diferențieze gustul dintre un fruct crud și un fruct prelucrat; (gem,dulceață, plăcintă)

-să învețe despre ”igienă” fructelor și ce reguli să respecte când le consumăm ; (spălate, decojire)

-să realizeze salata de fructe, pașii în realizarea unui desert delicious;

GRUPURI DE LITERE

ESEU- Voluntariat pentru o lume incluzivă

Prof. Bereș Ionela,
Școala Gimnazială Nicu Enea Bacău

„Cel mai mic act de bunătate valorează mai mult decât cea mai mare intenție.” – Oscar Wilde

Voluntariatul, în termeni simpli, este activitatea desfășurată de oameni pentru oameni, care oferă bucurie și împlinire, satisfacție și încredere. Indiferent de vârstă, de religie, de cultură, de etnie, de etosul cultural al persoanelor implicate etc., voluntariatul, prin activitățile sale, creează legături și unește oameni, având același scop comun- dorința de a dărui un strop de speranță și de a readuce zâmbetul pe chipul tuturor.

Voluntariatul pentru o lume incluzivă înseamnă implicarea activă în inițiative și proiecte care promovează diversitatea, egalitatea și respectul pentru toți oamenii, indiferent de rasă, gen, dizabilitate, orientare sexuală, religie sau alte diferențe. Acest tip de voluntariat poate avea un impact profund asupra comunităților, contribuind la construirea unei societăți mai echitabile și unite.

Voluntariatul reprezintă o formă de solidaritate care implică dăruirea de timp, energie și resurse pentru binele comunității, fără a aștepta o recompensă materială. Prin voluntariat, oamenii își deschid inimile către cei din jur, întinzând mâna celor care au nevoie de sprijin. Într-o lume aflată în continuă schimbare, în care diversitatea devine tot mai evidentă, voluntariatul joacă un rol esențial în promovarea unei lumi incluzive, unde toți oamenii sunt respectați și tratați cu egalitate.

Indiferent de tipul acțiunilor care implică voluntariatul, acestea au ca scop conștientizarea, sensibilizarea și responsabilizarea oamneilor, ajutându-i pe aceștia să-si formeze propriul sistem de valori și conduite, care au ca punct de plecare grija față de semeni și mediul înconjurător.

Este demonstrat faptul că, voluntarii sunt persoane mult mai fericite, mai pozitive și mai încrezătoare decât cei care nu se angajează în astfel de acțiuni. Acțiunile de voluntariat au un efect pozitiv asupra sănătății, combate stresul, ajută la interacțiunea socială și lucru cu alte persoane, având un important impact psihologic (Wilson și Musick, 2000). Acestea sunt doar o parte din motivele pentru care oamenii trebuisă se implice în astfel de acțiuni.

Concluzionez prin a spune că, voluntariatul este mai mult decât o activitate – este o expresie a solidarității, a empatiei și a dorinței de a contribui la binele comun. Prin dedicarea timpului și a energiei pentru a ajuta comunitatea, voluntarii joacă un rol esențial în construirea unei lumi mai bune, mai

echitabile și mai incluzive. Această implicare aduce beneficii atât pentru cei ajutați, cât și pentru voluntari, care își dezvoltă abilități, descoperă noi perspective și se îmbogățesc sufletește. Într-o lume marcată de diferențe, voluntariatul demonstrează că prin acțiuni simple, dar semnificative, putem reduce inegalitățile, putem conecta oameni și putem crea o societate mai unită.

Așadar, voluntariatul nu este doar un act de altruism, ci o responsabilitate pe care fiecare dintre noi ar trebui să o îmbrățișeze pentru a contribui la un viitor mai bun.

Bibliografie:

Neagoe, E. (2021). Impactul activităților de voluntariat în educația preșcolară, Edict, nr.1, https://edict.ro/impactul-activitatilor-de-voluntariat-in-educatia-prescolara/

Wilson, J., Musick, M. (2000). The effects of volunteering on the volunteer in *Law and contemporary problems,* 62(4), 141-168.

Felicitările digitale în Canva

Prof. inv. primar Voicu Gabriela Alina
Școala Gimnazială ”Pia Brătianu”

Canva este o platformă online de design grafic care permite utilizatorilor să creeze o varietate de materiale vizuale, de la postere și pliante la postări pe rețelele sociale, prezentări, invitații și felicitări. Este destinată atât profesioniștilor, cât și celor care nu au experiență în design, oferind o interfață intuitivă și instrumente puternice pentru a crea designuri atrăgătoare rapid și ușor.

Caracteristici principale ale Canva:

1. **Modele predefinite**: Canva oferă sute de șabloane pentru toate tipurile de proiecte, inclusiv felicitări, cartonașe, invitații, logo-uri, postări pentru social media și multe altele. Aceste șabloane sunt complet personalizabile.
2. **Bibliotecă vastă de elemente grafice**: Utilizatorii au acces la o gamă largă de imagini, ilustrații, fonturi, pictograme și elemente grafice. Multe dintre aceste resurse sunt gratuite, dar există și opțiuni premium disponibile pe baza unui abonament.
3. **Instrumente de editare ușor de folosit**: Canva oferă un editor vizual drag-and-drop care permite utilizatorilor să adauge și să ajusteze texte, imagini, culori și elemente grafice cu ușurință. Poți modifica dimensiunile, pozițiile și stilurile elementelor pentru a crea un design personalizat.
4. **Opțiuni de colaboare**: Canva permite colaborarea în timp real cu alți utilizatori. Poți invita persoane să editeze sau să lase comentarii pe proiectele tale.
5. **Export și partajare**: După ce ai finalizat designul, poți salva proiectul într-o varietate de formate (JPEG, PNG, PDF, GIF, MP4 etc.). De asemenea, poți partaja designul direct pe rețelele sociale sau prin linkuri.
6. **Canva pentru echipe și profesioniști**: Există opțiuni plătite (Canva Pro și Canva for Teams) care oferă funcții suplimentare, cum ar fi accesul la o bibliotecă mai largă de resurse, opțiuni de redimensionare a designurilor și posibilitatea de a stoca fișiere în cloud.
7. **Aplicație mobilă**: Canva are o aplicație disponibilă pe iOS și Android, ceea ce face posibilă crearea și editarea designurilor de pe dispozitive mobile, oriunde te-ai afla.

Felicitarile în Canva sunt modele personalizabile pentru diverse ocazii, cum ar fi Crăciunul, Anul Nou, zilele de naștere, nunțile sau alte evenimente speciale. Canva oferă un editor ușor de folosit care permite utilizatorilor să creeze felicitări personalizate adăugând imagini, texte, ilustrații și elemente grafice.

Iată câteva caracteristici ale felicitărilor create în Canva:

1. **Modele predefinite**: Canva oferă o gamă largă de șabloane predefinite pentru felicitări, care pot fi personalizate rapid. Aceste șabloane sunt disponibile pentru diverse teme și stiluri.
2. **Personalizare ușoară**: Poți adăuga texte, imagini, forme și ilustrații, iar fiecare element poate fi modificat (de exemplu, schimbarea culorilor, fonturilor, dim**ensiunilor, poziției etc.)**
3. **Designuri atractive**: Canva include elemente grafice, fundaluri și animații care pot transforma felicitarea într-o piesă unică, cu un aspect profesionist.
4. **Export și partajare**: După ce ai personalizat felicitarea, o poți salva într-un format de imagine (JPEG, PNG, PDF) sau o poți trimite direct prin e-mail sau pe rețelele sociale.
5. **Accesibilitate și ușurință în utilizare**: Canva este accesibilă atât pe desktop, cât și pe dispozitive mobile, iar interfața intuitivă face crearea de felicitări o activitate simplă, chiar și pentru cei fără experiență în design.

În concluzie, felicitările în Canva sunt ideale pentru a adăuga un element personalizat și creativ la orice sărbătoare sau ocazie specială.

Bibliografie:

1. **Canva. (n.d.).** *Canva: Design anything. Publish anywhere.* Canva. Accesat la 15 decembrie 2024, de pe https://www.canva.com
2. McGonigal, A. (2020). *Designing for Non-Designers: The Ultimate Guide to Canva*. Self-published.
3. **Lewis, J. (2021).** *How to Use Canva for Graphic Design: A Beginner's Guide.* Design Wizard. Accesat la 15 decembrie 2024, de pe https://www.designwizard.com/blog/how-to-use-canva

Acțiunea de voluntariat - mijloc de susținere socială și dezvoltare emoțională

Ban Florentina
CSEI Nr. 1 Orade

Abstract

Activitatea de voluntariat presupune implicarea și colaborarea mai multor factori: în primul rând copiii care provin din medii educaționale și sociale diferite; participarea cadrelor didactice din mai multe instituții cât și implicarea organizațiilor și asociațiilor non profit.

Activitațile descrise în continuare s-au limitat și desfasurat la nivel de clasă – învățământ special în colaborare cu un număr mic de copii din școala de masă pe bază de invitație și cu scopul de-a face împreună ceva.

Indiferent de anotimp, satul românesc este minunat prin veșnicia vremurilor, dar parcă iarna are ceva mai mult decât mirific: căsuțe frumos colorate de apusul soarelui, copaci golași așteptând parcă să îmbrace mantia zăpezii, jocul fulgilor de nea, copii gălăgioși, bucurii mii și mii, bucurii manifestate la săniuș pe derdelușul din marginea satului, prin jocul fulgilor de nea pufoși și sclipicioși, bucurii pe care le găsim și la activitățile școlare și de voluntariat și care ne însuflețesc chiar și pe noi dascălii și care parcă , măcar pentru un minut ne amintesc de copilăria noastră și ne transpun acolo.

Iarna bogată în culoarea alb ne-a permis și nouă elevilor clasei a III – a B să ne putem bucura de toată bogăția și frumusețea ei și am reușit să facem în miniatură un colț de sat românesc, iarna.

Odată cu trecerea de la anotimpul hibernal la vremea îmbietoare a primăverii, elevii din clasa a III – a B împreună cu învățătoarea lor au întâmpinat și ei sosirea noului anotimp printr-un colaj de activități menite să surprindă frumusețea acestui anotimp, dar mai ales renașterea la viață a naturii.

” Iarna în sat”

Indiferent de anotimp, satul românesc este minunat prin veșnicia vremurilor, dar parcă iarna are ceva mai mult decât mirific: căsuțe frumos colorate de apusul soarelui, copacii golași așteptând parcă să îmbrace mantia zăpezii, jocul fulgilor de nea, gălăgioșii copii, tineri și bunici la derdelușul din marginea satului...; toate acestea și nu numai ne – au ajutat și pe noi cei mici din clasa a III – a B să muncim mai mult și să vă arătăm ce- am obținut....

Obiectivele urmărite în cadrul activităților au fost:

- Dezvoltarea capacității de orientare spațio – temporală;
- dezvoltarea motricității fine;

- decuparea și utilizarea adecvată a materialelor necesare;
- formarea deprinderi de lipire / dezlipire;
- utilizarea materialelor reciclabile într- un mod adecvat;
- asamblarea unui produs final din părțile componente;
- stimularea creativității elevilor.

Materiale necesare:

- foi colorate cartonate;
- batistuțe demachiante ;
- bețișoare de urechi;
- hârtie albă;
- fâșii din pungi de plastic;
- lână albă;
- hârtie colorată;
- lipici;
- perforatoare cu fulgi;
- foarfecă.

” Căsuțe hibernale ”

Iarna aduce cu ea pentru toți copiii bucurii mii și mii, colorate și argintii, bucurii manifestate la săniuș pe derdeluș prin jocul fulgilor de nea pufoși și sclipicioși, bucurii pe care le găsim și la activitățile școlare și care ne însuflețesc și pe noi dascălii și care parcă , măcar pentru un minut ne amintesc de copilăria noastră și ne transpun acolo.

Iarna bogată în culoarea alb ne-a permis și nouă elevilor clasei a III – a B să ne putem bucura de toată bogăția și frumusețea ei și am reușit să facem în miniatură un colț de sat românesc, iarna.

Obiectivele urmărite în cadrul activității au fost:

- Dezvoltarea capacității de orientare spațio – temporală;
- dezvoltarea motricității fine;
- formarea deprinderii de tăiere, de lipire / dezlipire;
- asamblarea unui produs final din părțile componente;
- stimularea creativității elevilor.

Materiale necesare:

- nuci de diferite marimi;

- foarfecă;
- ață de cânepă;
- carton sau bucată de placaj;
- hârtie albă;
- hârtie creponată;
- aracet ;
- batistuțe demachiante ;
- lipici;
- șprei argintiu;
- fâșii din pungi de plastic;
- polistiren;
- sclipici

” Colaj de primăvară ”

Odată cu trecerea de la anotimpul hibernal la vremea îmbietoare a primăverii, elevii din clasa a III – a B împreună cu învățătoarea lor au întâmpinat și ei sosirea noului anotimp printr-un colaj de activități menite să surprindă frumusețea acestui anotimp, dar mai ales renașterea la viață a naturii.

Astfel, elevii au realizat mai multe lucrări:

- ” Buburuza ”
- ” Peisaj de primăvară”;
- ” Barza în cuib”, etc.

Obiectivele urmărite în cadrul activităților au fost:

- asamblarea unui produs final din părțile componente;
- dezvoltarea motricității fine;
- formarea deprinderii de tăiere, de lipire / dezlipire;
- colorarea în contur a diferitelor forme;
- stimularea creativității elevilor.

Materiale necesare:

- pop – corn;
- foarfecă;
- carton negru;
- hârtie colorată;

- hârtie creponată;
- creioane colorate;
- carioci;
- lipici;
- ochișori din plastic;

Scopul final al celor trei activități propuse este acela de – a stimula activitatea cognitivă a copiiilor cu CES prin diversitatea și înlănțuirea algoritmică a acțiunilor implicate în realizarea lor. Este cunoscut faptul că activitatea cognitivă a copiilor cu CES este greoaie și anevoioasă tocmai prin specificitatea operațiilor gândirii, a conținuturilor și a produselor acesteia.

Obținerea produsului final presupune aici implicarea cognitivă a mai multor factori:

- capacitatea de înțelegere a sarcinilor de lucru;
- capacitatea de transfer cognitiv a informației și de punere în practică a acesteia;
- surprinderea algoritmilor (pașilor) de rezolvare a acțiuni cognitive;
- reținerea (memorarea) și ordonarea secvențială a algoritmilor de rezolvare;
- cunoașterea (identificarea) și descrierea imaginii obținute în ansamblu.

Toți acești factori cognitivi implicați se dezvoltă și se manifestă în mod particular și individual la copiii cu CES, necesitând includerea informațiilor din arii curiculare diferite.

Prin repetări constante, de lungă durată copiii cu CES pot dezvolta abilități cognitive cu finalitate practică.

De asemenea prin colaborarea cu alți copii din alte clase, elevii cu CES au reușit să -și dezvolte abilități sociale și emoționale, fiind oarecum obligați de – a accepta persoane noi , reziliența la nou se contureaza ca o caracteristică a acestei categorii de persoane. Acțiunile de voluntariat le puten caracteriza ca acțiuni de susținere socială și dezvoltare emoțională a copiilor cu CES.

Voluntariatul în educația inclusivă între actualitate și realitate

Dinu-Pătrașcu Mădălina,
Școala Gimnazială ”Ion Câmpineanu”, Câmpina
Dinu-Pătrașcu Mihail, L.T.A.S.

”Victor Slăvescu”, Ploiești

De cele mai multe ori, educația inclusivă este asociată cu elevii care au dizabilități sau care au ”nevoi educaționale speciale”. În fapt, însă incluziunea se referă la educația școlară a tuturor copiilor și tinerilor, dacă luăm în calcul conceptual ”școli pentru toți”.

Incluziunea reprezintă un process amplu care poate crește practice la nesfârșit nivelul învățării și al participării pentru mulți elevi. O școală inclusivă este o școală în continuă mișcare.

Școala incluzivă este:

- unitate de învățământ în care se asigură o educație pentru toți copiii.
- reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare.
- nu selectează și nu exclude.
- este deschisă, tolerantă, prietenoasă și democratică.
- este naturală prin eterogenitatea ei.
- valorizează toți elevii.
- se adaptează la diversitatea nevoilor educaționale și la particularitățile de învățare și dezvoltare.

Excluderea copiilor, tinerilor și adulților de la oferta educațională de masă este acum recunoscută ca discriminare care echivalează cu o violare a drepturilor lor fundamentale.

Legislația internațională a drepturilor omului conține atât interdicții exprese cât și interdicții implicite împotriva segregării pe motive de rasă, etnie sau naționalitate în instituțiile educaționale. Tratatele internaționale cele mai relevante sunt:

- Convenția UNESCO împotriva discriminării în educație (CDE)
- Acordul internațional asupra dreptrurilor civile și politice (AIDCP)
- Acordul internațional asupra drepturilor economice, sociale și culturale (AIDESC)
- Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială (CEDR)
- Convenția Națiunilor Unite asupra drepturilor copilului (CNUDC)
- Convenția europeană pentru protecția drepturilor și libertăților fundamentale ale omului (CEDO)
- Convenția cadru pentru protecția minorităților naționale

România este semnatară a tuturor acestor tratate.

România are de asemenea prevederi constituționale care integrează în mod expres obligațiile asumate: Articolul 6 – „Statul recunoaște și garantează persoanelor aparținând minorităților naționale dreptul la păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase".

Şcoala tradiţională versus şcoala incluzivă

Şcoala tradiţională	Şcoala incluzivă
Diferenţele dintre elevi sunt mascate şi se acţionează asupra lor doar când devin problematice	Diferenţele dintre elevi sunt studiate şi acceptate ca bază de pornire în demersul instructiv-educativ
Interesele elevilor sunt rar apelate	Elevii sunt ghidaţi în sensul cunoaşterii propriilor interese şi a alegerilor ghidate de acestea
Domină activitatea cu întreaga clasă	Se folosesc forme de organizare a activităţii diferite: pe grupe, în echipe, frontal, individual
Timpul este inflexibil	Timpul este flexibil, în funcţie de nevoile elevilor
Se admit interpretări unice ale ideilor şi evenimentelor	Se caută perspective multiple asupra evenimentelor şi ideilor (gândirea critică)
Profesorul direcţionează comportamentul elevilor	Profesorul facilitează activitatea independentă a elevilor
Profersorul rezolvă problemele clasei	Elevii se ajută între ei, asistaţi de profesori în rezolvarea problemelor
Profesorul planifică secvenţele, obiectivele instruirii şi furnizează standarde de evaluare a activităţii	Elevii, împreună cu profesorul, acţionează în vederea stabilirii obiectivelor, criteriilor de evaluare
Se respectă CE trebuie învăţat	Respect pentru CINE învaţă

Iată câteva aspecte-cheie ale educaţiei incluzive:

a). Bazată pe comunitate – şcoala reflectă comunitatea ca întreg.

b). Fără bariere – este accesibilă tuturor, atât sub aspectul fizic, cât şi sub cel curricular, prin sisteme de sprijin şi metode de comunicare.

c). Promovează colaborarea – prin care se înţelege că o şcoală incluzivă lucrează cu alte şcoli, mai degrabă decât competitiv, împotriva altor şcoli

d). Promovează egalitatea – o şcoală incluzivă are un caracter democratic, toţi membrii având drepturi şi responsabilităţi.

În anii '70-'80, noţiunea de integrare a câştigat teren printre cei implicaţi în conceperea politicilor, adoptându-se politici de integrare în multe ţări. Termenii de integrare şi incluziune sunt adesea confundaţi. De aceea, se impune o diferenţiere a acestora.

Principiile unei şcoli incluzive de succes

- O viziune a egalităţii şi incluziunii public afirmată
- Sisteme de cooperare
- Roluri şi responsabilităţi flexibile
- Parteneriat cu părinţii, care se implică în activităţile de planificare şi implementare a strategiilor unei şcoli inclusive

Modalităţi de realizare a educaţiei incluzive

Punerea problemei

Cum pot fi profesorii ajutaţi să îşi organizeze clasele în aşa fel încât să faciliteze procesul de învăţare pentru toţi elevii lor?

Cum pot fi restructurate şcolile în aşa fel încât să sprijine eforturile profesorilor?

Dezvoltarea profesorilor

Următoarele strategii pentru dezvoltarea profesorilor sunt importante:

Învăţarea prin experimentare - strategie puternică înseamnă că profesorii participă la experienţe ce ilustrează şi stimulează interesul lor pentru noi posibilităţi de acţiune.

Se pune accentul pe învăţarea prin experimentare. Profesorii sunt astfel încurajaţi să privească mediul din clasă prin ochii celui care învaţă şi, în acelaşi timp, să lege aceste experienţe de practicile din şcoala unde lucrează.

Doi factori-cheie extrem de importanţi pentru crearea în clasă a unui mediu de lucru orientat spre includerea tuturor:

a) Primul factor se referă la importanţa pe care planificarea o prezintă pentru clasa "ca întreg".

S-a accentuat mult importanţa planificării pentru persoane individuale. Deşi potrivită pentru munca desfăşurată în contexte mici şi relativ izolate, această metodă se dovedeşte a fi lipsită de practică în şcolile cu număr mare de elevi. Aici principala preocupare a profesorului trebuie să fie planificarea activităţilor pentru întreaga clasă. De asemenea, dacă se pune prea mult accentul pe planificarea individualizată, concept ce a dominat sectorul educaţiei pentru persoane cu nevoi speciale, se pierd din vedere alţi factori contextuali ce ar putea fi utilizaţi pentru stimularea şi sprijinirea procesului de învăţare al fiecărui membru din clasă. Acest aspect ne duce către cel de-al doilea factor-cheie.

b). Este foarte util să încurajăm profesorii să recunoască şi să utilizeze mai eficient orice resurse care ar putea sprijini procesul de învăţare al copiilor. Este vorba în special de acele resurse disponibile în fiecare clasă, şi anume, copiii înşişi. În fiecare clasă elevii reprezintă o sursă bogată de experienţe, inspiraţie, provocări şi sprijin, care, dacă este utilizată, poate aduce un plus de energie în îndeplinirea

sarcinilor şi activităţilor stabilite de profesor. Însă, toate acestea depind de abilitatea profesorului de a canaliza această energie. Aceasta este o chestiune de atitudine, care depinde de recunoaşterea capacităţii copiilor de a contribui la procesul de învăţare şi a faptului că învăţarea este într-o mare măsură un proces social. Putem facilita acest proces ajutându-i pe profesori să-şi dezvolte abilităţile necesare organizării claselor în aşa fel încât acestea să încurajeze procesul învăţării.

Aceste considerente ne duc la cel de-al treilea factor-cheie în vederea creării în clasă a unui mediu de lucru orientat spre includerea tuturor: improvizarea, sau, altfel spus, abilitatea de a modifica planurile şi activităţile în timpul desfăşurării lor, ca răspuns la reacţia persoanelor din clasă. Cu ajutorul acestor procese profesorii pot încuraja implicarea activă şi, în acelaşi timp, pot ajuta la personalizarea lecţiilor în funcţie de nevoile fiecărui individ. Această abordare corespunde modului de gândire actual prezent în lumea cadrelor didactice, unde se observă o acceptare crescândă a faptului că practicile se dezvoltă prin procese intuitive, în cadrul cărora profesorii "jonglează" cu planurile de lecţie, cu activităţile propuse, încercând pe cât posibil să răspundă reacţiilor din partea elevilor.

Sprijin pentru experimentare şi analiză

Pe lângă aspectul legat de crearea de noi oportunităţi pentru profesori, cealaltă strategie considerată utilă se referă la sprijinirea experimentelor în clasă, efectuate sub o formă ce încurajează procesul de analizare a activităţilor desfăşurate. În acest sens, elementul cel mai important este lucrul în echipă.

Să încurajăm profesorii să formeze echipe şi / sau parteneriate, în cadrul cărora membri echipei acceptă să se ajute unii pe alţii la examinarea diferitelor aspecte din practica lor.

Modelul "persoanelor cu deficienţe" a fost foarte mult criticat în ultimii ani. (Ainscow, 1991; Barton, 1993; Dyson, 1990, Fulcher, 1989; Oliver, 1988).

Drept rezultat, am asistat la o schimbare a modului de gândire ce se caracterizează prin faptul că acum explicaţiile cu privire la eşecul în materie de educaţie nu se mai leagă de caracteristicile individuale ale copiilor sau de familiile acestora, ci de procesul de şcolarizare.

În acest fel s-au putut introduce noile abordări, bazate pe un punct de vedere interactiv. Însă, în ciuda bunelor intenţii, abordarea bazată pe acest punct de vedere dă naştere unei versiuni mai blânde, mai liberale, dar de multe ori mai ascunsă, a modelului "persoanelor cu deficienţe", care priveşte copiii cu nevoi speciale drept indivizi cu nevoi speciale de predare, adică aceşti copii au nevoie de metode de predare diferite, pentru a înregistra succese în procesul de învăţare. Astfel, în ciuda eforturilor făcute în direcţia integrării copiilor consideraţi a avea nevoi speciale, cu accent pe diferenţierea programelor şcolare şi pe sprijin suplimentar în activităţile din clasă, în multe şcoli şi săli de curs se observă încă practicarea modelului "persoanelor cu deficienţe", orientat spre diferenţiere.

În mod similar, noile metode de predare, elaborate ca parte din proiectul UNESCO, cum ar fi învăţarea activă şi lucrul în grupuri, pot ajuta la crearea unor medii de învăţare mai receptive, unde elevii pot fi trataţi în mod individual, participând în acelaşi timp la experienţe ce le pot încuraja dorinţa de a învăţa mai bine. Totuşi, aplicarea fără discernământ a acestor metode poate duce la practicarea unor moduri de lucru ce continuă să adopte modelul "persoanelor cu deficienţe". Prin urmare, trebuie să ajutăm profesorii să se dezvolte ca adevăraţi profesionişti pentru a depăşi limitele şi pericolele pe care le implică modelul "persoanelor cu deficienţe". Numai în acest mod ne putem asigura că acei copii, care întâmpină dificultăţi în procesul de învăţare, pot fi trataţi cu respect şi pot fi consideraţi drept persoane potenţial active şi capabile să înveţe; numai aşa reacţiile respectivilor copii pot fi utilizate drept stimulent pentru dezvoltarea profesorilor.

În concluzie, cea mai bună modalitate prin care putem ajuta profesorii să răspundă la dificultăţile educaţionale este examinarea influenţei factorilor contextuali asupra gândirii şi practicilor profesioniste. Pentru acest lucru este necesar să renunţăm la preocuparea faţă de metode şi materiale pentru a încuraja profesorii să adopte metode de analiză, să aibă suficientă încredere în experimentele noi, ce apar drept urmare a reacţiilor copiilor. Procesul de analiză nu este unica condiţie necesară învăţământului profesionist. El trebuie implementat împreună cu puncte de vedere alternative. De aici, nevoia de oportunităţi pentru a demonstra diferitele moduri de lucru şi necesitatea de a lucra împreună cu alţi colegi.

Bibliografie

1. BOURHIS, R.Z., LEYENS, J.F. (coord.) (1997) – *Stereotipuri, discriminare şi relaţii intergrupuri*, Polirom, Iaşi
2. DASEN, P., PERREGAUX, C., REY, M. (1999) – *Educaţia interculturală*. Experienţe, politici, strategii, Polirom, Iaşi
3. DOISE, W., DESCHAMPS, J.C., MUGNY, G (1996) – *Psihologie socială experimentală*, Polirom, Iaşi
4. GOLU, P. (1974) – *Psihologie socială*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti
5. NICOLESCU, B. (1999) – *Transdisciplinaritatea*, Polirom, Iaşi
6. WIEVIORKA, M. (1994) – *Spaţiul rasismului*, Humanitas, Bucureşti

x x x (1998) – *Conflictele şi comunicarea: un ghid prin labirintul artei de a face faţă*

Studiu de caz-caracterizare psiho-pedagogică

Prof.Înv.Primar-Vulc Elena Mihaela
Colegiul Național „Mihai Eminescu” Petroșani

În anul școlar 2023 – 2024, eleva E. L. a făcut parte din colectivul clasei a IV-a B . În calitate de prof.înv.primar al acestei clase am constatat în cazul elevei E. L. următoarele aspecte:

- **Mediul familial** – mama elevei este plecată în Spania cu ceilalți trei copii, ea aflându -se în grija bunicului patern grav bolnav.
- **Climatul familial** – conflicte mici și trecătoare.
- **Regim educativ** – lipsa supravegherii.
- **Colaborarea școală** – familie – familie care răspunde la dialog doar la solicitări exprese.
- **Rezultate la învățătură**

  a) discipline cu rezultate bune/foarte bune – educație muzicală, educație plastică, educație fizica;

  b) discipline cu rezultate modeste – limba engleză;

  c) discipline unde întâmpină dificultăți: limba și literatura română, matematică;

  d) materii la care a rămas corigentă – limba și literatura română, matematică;

  e) situații de repetenție – datorită celor două situații de corigență eleva a rămas repetentă;

  f) activități extrașcolare în care se implică – nu s-a implicat în activitățile extrașcolare.

- **Nivelul achizițiilor școlare** – se situează la limita nivelului inferior al programei școlare.
- **Probleme școlare** – absenteism
- **Procese intelectuale** – atunci când profesorul explică sarcinile, eleva este distrasă de alte activități; pentru realizarea sarcinilor are nevoie de atenționări suplimentare din partea profesorului, nu se focalizează pe sarcinile de lucru; omite părți importante ale informației învățate atunci când este solicitată la răspuns; exprimare ușoară și corectă.

Conduita la clasă

a) participarea – se lasă greu antrenată, participă doar când este solicitată;

b) comportamentul în timpul orelor – nereceptivă la cerințele și normele de conduită.

- **Motivația de învățare** – scăzută
- **Receptivitatea de învățare** – scăzută
- **Participare și implicare** - fluctuantă
- **Conduita în grup, relația cu profesorii** – se integrează în grup dar preferă sarcinile executive, manifestă respect în relația cu profesorii

Trăsături de caracter

a) atitudini față de ceilalți – respect, prietenie;

b) atitudini față de muncă – neimplicare;

c) atitudini față de sine – nepăsare.

. Menționăm că bunicul său a fost contactat și informat despre situația școlară a elevei.

PREVENIREA SI COMBATEREA ABANDONULUI SCOLAR

TURICĂ NATALIA-LĂCRĂMIOARA
LICEUL TEORETIC « IONIŢĂ ASAN » - CARACAL

Abandonul şcolar reprezintă părăsirea sistemului educativ, indiferent de nivelul la care s-a ajuns, înaintea obţinerii unei calificări sau pregătiri profesionale complete sau înaintea încheierii ciclului de studiu început.

I. Cauze ce ţin de condiţia socio-economică a familiei

a) situaţia materială - Copiii care trăiesc în familii sărace au şanse mici de a-şi însuşi o educaţie şcolară completă, deoarece datorită situaţiei materiale precare, părinţii nu pot asigura copiilor cele necesare pentru şcoală;

b) relațiile în familie - Mulţi dintre copii sunt victime nu doar ale sărăciei, ci şi ale angajării lor în munci gospodărești;

c) dezinteresul părinţilor - De multe ori, părinții nu sunt interesaţi la ce școală merg copiii lor, ce învaţă, dacă învaţă sau nu, sau dacă se integrează în colectivul de copii;

d) nivelul de educaţie scăzut al părinţilor - De cele mai multe ori, populaţiile defavorizate au un nivel foarte scăzut de educaţie;

e) calitatea locuintei – Din cauza lipsei spațiului fizic, dotării precare și a lipsei utilităților, copiii nu dispun de condiţiile necesare studiului şi efectuării temelor. Din aceste motive, rezultatele şcolare scad, acest fapt împlicând creşterea numărului cazurilor de insucces şi de abandon şcolar;

f) mediul familial - De multe ori, în aceste familii atmosfera este caracterizată de certuri frecvente și violențe favorizate de consumul de alcool, lucruri ce au efecte negative asupra psihicului copilului, a capacității de asimilare, influențând comportamentul acestuia la școală și în societate;

g) lipsa ajutorului la învățătură - Indiferența părinţilor cu privire la educaţia şi activitatea şcolară a copiilor conduce la apariţia fenomenului de insucces sau abandon şcolar;

h) părinți reticenti - Parintii fara educatie vor fi foarte reticenti atunci cand va fi vorba de educatia propriilor copii.

II. Cauze ce ţin de şcoală

a) organizarea şi metodele didactice - Cadrul didactic trebuie să folosească metode active cu ajutorul cărora să îi influenţeze pe elevi în direcţia dorită, metode care să dea rezultatele aşteptate;

b) atitudinea necorespunzătoare a cadrelor didactice - Unii dascăli nu mai au răbdarea cuvenită, reacţionează greşit, se enervează, ţipă la copii şi manifestă violenţă fată de aceştia, în special față de elevii cu rezultate slabe la învățătură sau cu devieri comportamentale;

c) baza materială a şcolii - Lipsa materialelor didactice în şcoli reprezintă un alt risc de abandon şcolar. Chiar dacă toate cadrele didactice sunt bine pregătite, lipsa materialelor didactice moderne îi impiedică să îşi desfăşoare activitatea în condiţii optime;

d) dezinteresul şcolilor - Lipsa de interes a școlilor în furnizarea programelor de educație compensatorie pentru copiii cu risc de eșec școlar.

III. Cauze ce ţin de elev

a) starea lui psihologică - Se referă la reacţia fiecărui elev la apariţia insuccesului şcolar şi a conflictelor cu autorităţile şcolare. În astfel de situaţii elevii care nu au resursele necesare pentru a se mobiliza în vederea depăşirii dificultăţilor vor căuta să-şi satisfacă nevoia de valorizare personală în afara şcolii, eventual prin abandon;

b) caracteristicile de personalitate - Se întâmplă foarte des ca aceleaşi măsuri educative să aibă efecte diferite, la copii diferiti. Aceasta se explică prin faptul că elevul reacţionează diferit în funcţie de trăsăturile personalităţii lui, care îi determină o anumită conduită;

c) atitudinea elevilor faţă de procesul educativ - Pe de o parte dezinteres – elevul nu depune eforturile necesare şi dovedeşte lipsă de răspundere fată de activitatea şcolară, pe de altă parte – elevul poate întâmpina dificultăţi în însuşirea cunoştinţelor care se predau;

d) potențialul limitat al elevilor - Inteligența limitată sau sub limită, calitățile memoriei și atenției slab dezvoltate.

Actiuni pentru prevenirea şi combaterea abandonului şcolar în şcolile defavorizate

1. Asigurarea accesului la educaţia de bază pentru toţi copiii, tinerii şi adulţii, prin programe actualizate şi adaptate grupurilor ţintă. Acest lucru poate fi realizat prin:

- dezvoltarea unor programe care să vizeze combaterea şi prevenirea abandonului şcolar;
- asigurarea accesului la educaţie a copiilor proveniţi din familii dezavantajate social, prin programe alternative de tip semiinternat.
- includerea în unele programe care au drept scop ocuparea unui loc de munca.

2. Cuprinderea integrală a preşcolarului în învăţământul preşcolar. Acest lucru ar presupune:

- îmbunătăţirea condiţiilor din învăţământul preşcolar;
- direcţionarea acţiunilor mediatorilor şcolari în sensul cuprinderii tuturor copiilor în formele de învăţământ preşcolar;
- atragerea către învăţământul preşcolar a copiilor proveniţi din familii dezavantajate social.

3. Refacerea echităţii în educaţie şi formarea competenţelor de bază pentru toţi, astfel încât să favorizeze pregătirea profesională ulterioară şi participarea la viaţa activă:

- promovarea de politici şi programe social-educaţionale adecvate grupurilor vulnerabile;
- asigurarea accesului fiecărui copil provenit din rândul grupurilor dezavantajate la educaţia de bază şi stimularea performanţei şcolare a acestora;

- dezvoltarea de programe ce vizează combaterea şi prevenirea abandonului şcolar;
- dezvoltarea reţelei de mediatori şcolari prin care se asigură încurajarea participării populaţiei de rromi la învăţământul obligatoriu;

4. Dotarea şcolilor cu mijloace moderne de învăţământ, cu reţele de informare şi comunicare, dotarea corespunzătoare a bibliotecilor şcolare:

- alocarea sumelor necesare măririi fondului de carte şcolară;
- dotarea cu calculatoare a unităţilor şcolare şi asimilarea limbajului informatic de către elevi, văzut ca o nouă "alfabetizare" și prin atragerea de resurse extrabugetare.

5. Asigurarea calităţii serviciilor de sprijin educaţional personalizat pentru copiii cu CES, orientare şcolară şi consiliere profesională

- dezvoltarea reţelei de cadre didactice de sprijin, optimizarea utilizării resurselor şi eficientizarea măsurilor de intervenţie a acestora prin formare continuă şi coordonarea dezvoltării serviciilor de intervenţie;
- formarea cadrelor didactice pentru asigurarea unui bun parteneriat în vederea intervenţiei în echipă, în cadrul sprijinului acordat copiilor cu CES integraţi în învăţământul de masă;
- creearea unor cursuri și traininguri pentru cadrele didactice în vederea îmbunătățirii metodelor de predare-învățare și totodată a atitudinii față de elevi;
- conturarea unei personalitati independente și responsabile a elevului prin implicarea sa în activități educative de grup care să îi stimuleze abilitățile: sociale, emotionale și cognitive;
- îmbunătăţirea relației de colaborare dintre părinți și școală.

Învățarea prin activități nonformale

Prof. psihopedagog - Cătoi Daniela Ioana
Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă, Brașov

Un instrument care poate sta la baza activităților de incluziune este metoda ORID. Numele metodei vine de la primele litere din cuvintele care definesc cei patru pași ai acesteia:

Obiectivitate – informațiile pe care grupul le are.

Reflexie – complexul de sentimente pe care grupul le are cu privire la situația dată.

Interpretarea – analiza problemelor care au generat situația neplăcută.

Decizia – răspunsul comun pentru rezolvarea situației problemă.

Acest instrument pornește de la ideea că fiecare copil trebuie să fie informat cu privire la toate aspectele situațiilor în care este implicat, să fie atent la emoțiile pe care le simte și să le gestioneze corect, astfel încât deciziile pe care le ia să nu-i creeze ulterior frustrări. Astfel copilul va trebui să asculte, să împărtășească percepțiile și emoțiile, să elimine prejudecățile în scopul obținerii unei înțelegeri profunde a experienței trăite.

Descrierea metodei: Profesorul pregătește planul întrebărilor care vor sta la baza desfășurării metodei, după care va prezenta obiectivele desfășurării activității, va explica pașii și beneficiile pe care această metodă le poate avea.

APLICAȚIE

Denumirea exercițiului: „SPINUL"

Acest exercițiu se poate desfășura cu copii de toate vârstele de la preșcolarii mari pînă la liceu sau chiar și cu adulți.

Desfășurarea exercițiului: Copiii sunt așezați pe covor. Profesorul aduce un coș, acoperit cu o pânză, în care se afla ceva...surpriza... Copiii sunt invitați să vină aproape de coș dar au voie doar să privească.

Întrebare: Ce credeți că se află în coș? După ce fiecare copil spune ce crede că se află în coș, surpriza va fi descoperită. În coș se află crenguțe cu spini.

Obiectivitate: Fapte, Întâmplări, Simțuri

Întrebările în acest pas sunt obiective, menite să scoată la suprafață date vizibile, "palpabile" cu privire la situația aflată în discuție.

Întrebări: - Ce sunt acestea? - Ce v-a atras atenția și de ce? - Ce sunet ați asocia acestor crenguțe cu spini?

Copiii învață că toți putem vedea în același timp același lucru, însă în mod diferit și cu percepții total opuse.

Reflexie: Reacții, Sentimente

Întrebările în acest pas, sunt predominant afective, ce vizează răspunsurile emoționale cu privire la anumite întâmplări.

Întrebări: - Ce ați simțit când ați văzut aceste crenguțe cu spini? - Ce ați simțit când ați atins spinul ? - Care a fost reacția celorlalți când au atins spinul? - Ce sentiment ți-a provocat această întâmplare?

Acest pas reprezintă o invitație la "expunerea sentimentelor", care îngreunează sufletul și stau la baza multor frustrări sau limitează accesul spre dezvoltare. Profesorul poate interveni atunci când va simți că, copiii au o inhibiție cu privire la această expunere, întrebându-i dacă au simțit supărare/bucurie,curiozitate, frică etc.

Întrebare: Tu ai fost vreodată SPIN pentru cineva?

Interpretarea: De ce? Cum? În ce fel? Întrebările la acest pas au rolul de a-i face pe elevi să descopere valoarea, sensul, semnificația experienței discutate pentru fiecare dintre ei.

Întrebări: - Care a fost aspectul cel mai semnificativ al acestei întâmplări? - Ce ai învățat din această experiență? - Cum poți utiliza ce ai învățat din această experiență în viața ta de zi cu zi? - Ce a schimbat în atitudinea ta această experiență?

Copiii pot descoperii aspecte despre ei înșiși pe care nu le știu, chiar din răspunsurile colective.

Indiferent dacă este utilizată în scopuri educative, profesionale sau personale, ORID rămâne o metodă de referință pentru promovarea discuțiilor constructive și proceselor de învățare.

BIBLIOGRAFIE:

Băncilă C., Comăniciu L., Labăr P., Florescu D.M., Martin B., Săcărea A., Vîrvă M.- Curs „Învățarea prin metode nonformale”, Organizator: CCD Brașov, 2024.

Tinerii sunt viitorul

Profesor Țărău Teodora Giorgiana
Grădinița cu Program Prelungit nr. 1 Tinca
Structura Grădinița cu Program Normal ne. 3 Gurbediu

Viitorul unei societăți este strâns legat de educația oferită copiilor. De aceea trebuie să îi învățăm de la cele mai fragede vârste să dăruiască. Copiii obișnuiți să dăruiasca, fără a astepta ceva în schimb, vor cunoaște satisfacția acestui gest.

Voluntariatul ne ajută să ne asigurăm că lumea se îndreaptă în directia dorită de noi. Putem darui diverse lucruri materiale dar și timp din timpul nostru. În jurul nostru sunt multe personae care au nevoie de ajutor.

Foarte mulți ani am lucrat la o grădiniță mare, într-un oraș mare. De-a lungul anilor am participat la numeroase acțiuni de voluntariat. În preajma sărbătorilor m-am implicat alături de colegele mele în strângerea de pachete pentru copiii sărmani. Aceste pachete ajungeau unde era nevoie de ele cu ajutorul diferitelor fundații și organizații. Dacă în țară sau în țările vecine de întâmpla o catastrofă, eram printre primele care organizam strângerea de ajutoare. Ne-am implicat direct în strângerea de fonduri pentru renovarea unui spital. Am organizat spectacole caritabile pentru strângerea de fonduri necesare pentru tratarea în străinătate a unor copiii bolnavi. Am încălțat copiii la începutul anului școlar, le-am oferit rechizite. Am mers în vizită la azile de bătrâni. Am dus la film și în excursii copiii instituționalizați. Am adunat produse de igienă, legume, fructe și haine pentru centrele de zi. Mă consideram o persoană care își ajută semenii.

Dar, anul acesta, când din motive personale, mi-am schimbat locul de muncă, la o grădiniță de la țară, am descoperit că de fapt toate acele activități menționate mai sus, au fost făcute din inerție, din datorie, din obligație. Am primit o lecție deosebit de valoroasă de la o colegă, mult mai tânără, debutantă, dar foarte atentă și inimoasă.

Preșcolarii grădiniței provin în mare parte din familii dezorganizate, la limita săraciei și needucate. Puțini copiii, trăiesc într-un mediu sănătos. De aceea ne-am implicat în dotarea grădiniței, pentru a o transforma într-un mediu atractiv unde copiii să vină cu drag. Am reușit acest lucru. Într-o zi colega mea aduce o folie cu sunca, din acelea feliate și îmi spune: „Ați văzut, surorile X, în fiecare zi mănâncă pâine cu margarină, am adus suncă să le pun pe pâine.” Eu marea filantroapă nu am observant aceasta, dar ea, sensibilă atentă a văzut. I-am spus asta! Fetele și-au primit sunca, în fiecare zi de atunci, iar eu mi-am primit lecția.

De multe ori este nevoie de cineva pentru a ne aduce cu picioarele pe Pământ. Suntem prea plini de noi, de reușitele noastre și nu vedem nevoile mici de lângă noi. Nu spun că nu trebuie să ajutăm și să ne implicăm în proiecte mari, spun doar că trebuie să fim atenți și la nevoile de lângă noi.

Impactul voluntariatului asupra dezvoltării armonioase a elevului

Prof.înv.primar Hojda Ioana Mihaela
Școala Profesională Specială Câmpulung Moldovenesc, Suceava

Voluntariatul este activitatea care ne ajută să ne asigurăm personal că lumea se îndreaptă în direcția dorită de noi. Deși mulți oameni definesc voluntariatul superficial spunând că aceasta reprezintă muncă neplătita a unor oameni, voluntariatul este ceva mult mai profund. Prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respectiv, lumea în mijlocul căreia trăim. În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor într-un fel sau altul, fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, putem să dăruim atât cât ne permitem și nu doar în ceea ce privește resursele materiale. Putem să dăruim deopotrivă lucruri materiale dar și timp din timpul nostru, atunci când, de exemplu, ne dorim să petrecem timp cu persoane care nu au familii sau să oferim cunoștințe dobândite anterior de noi.

Voluntariatul presupune schimb de cunoștințe, idei, servicii, oportunități de a cunoaște oameni noi și de a lega tot felul de relații cu aceștia. Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală. Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

De ce si cum am putea să convingem elevul să facă voluntariat? Iată câteva motive:

- Prin voluntariat își creionează mai bine setul de valori după care se conduce în viață;
- Învață să aprecieze lucrurile pe care le au și să se bucure chiar și de mărunțișuri;
- Își setează obiective mai realiste în viață;

- Obține abilități de comunicare și relaționare socială care îi vor fi utile pe viitor și în carieră;
- Într-un CV, activitățile de voluntariat sunt considerate de mulți angajatori ca experiență profesională;
- Poate descoperă în activitățile de voluntariat realizate, hobby-uri și își poate forma orientări profesionale pe această linie;
- Își formează abilități de lider, dobândește o capacitate mai bună de a lua decizii;
- Își formează prieteni noi;
- Îi crește încrederea în sine și se simte util societății;
- Își petrece timpul într-un mod cât se poate de plăcut, în același timp învățând lucruri noi.

Voluntariatul este o activitate ce poate dezvolta armonios personalitatea unui elev care învaţă să fie bun fără a aştepta vreo recompensă materială. Implicat în activităţi de voluntariat, elevului i se oferă de fapt şansa descoperirii propriilor abilităţi şi dobândirea altora, beneficiile calităţii de a fi voluntar fiind numeroase. Altruismul este şi trebuie să fie trăsătura principală a voluntarului, dorinţa de a sprijini pe cei din jur, de a se implica în problemele comunităţii fiind motivaţia unui tânăr de a deveni preocupat a ajuta fără recompense materiale.Voluntariatul înseamnă, în primul rând, interacţiune cu oameni care au aceleaşi aşteptări şi care se raportează la aceeaşi grilă de apreciere, fapt care ajută copilul să se descopere, să se regăsească şi, astfel, să construiască împreună un sistem de valori cu ajutorul căruia să intervină pentru a schimba radical o situaţie. Prin această activitate copilului i se oferă şansa să-şi descopere propriile abilităţi, dar şi să dobândească altele.Este cunoscut faptul că unii copii sunt în mod natural sociabili, în timp ce alţii sunt caracterizaţi de timiditate şi le este greu să se integreze.

Voluntariatul are un rol hotărâtor în dezvoltarea personalităţii copilului, întrucât contribuie la dobândirea abilităţilor de comunicare şi relaţionare socială. Obţinând aceste abilităţi, încrederea în sine creşte, imaginea de sine se conturează, iar respectul pentru ceea ce îl înconjoară se creionează. În acest sens, a voluntaria înseamnă a crea legături constructive şi durabile între oameni şi comunităţi, în aşa fel încât oferă copilului posibilitatea de a exersa şi de a dezvolta abilităţile sociale.Având în vedere că în viaţa unui copil pot exista şi momente dificile (neînţelegeri în familie, divorţul părinţilor, etc.), activităţile de voluntariat pot fi un beneficiu, pentru că reduc riscul de depresie. Înconjurat în permanenţă de oameni, tânărul experimentează metode de socializare care îi permit să depăşească mai uşor eventualele impedimente de ordin moral.Prin voluntariat copilul învaţă să fie responsabil de faptele sale, deoarece ştie că alţi oameni depind de munca lui şi, de aceea, se va strădui să-şi facă treaba cât mai bine. Responsabilitatea este o calitate pe care o dobândeşte prin felul în care decide să acţioneze şi să reacţioneze, indiferent de circumstanţele în care se găseşte.Copilul deprinde abilitatea de a lucra

în echipă, implicându-se activ şi căutând soluţii. Devine înţelegător faţă de problemele celorlalţi şi încercă să le rezolve. De altfel, în acest mod, dezvoltă şi calitatea de a fi empatic, pentru că va încerca să ia locul celui aflat în dificultate şi să găsească cea mai bună cale de a-l determina să depăşească momentul.Voluntarul învaţă să adopte o atitudine tolerantă faţă de cei din jurul său, învaţă că acceptarea şi aprecierea diversităţii este soluţia pentru a comunica în mod constructiv în situaţii sociale diverse.În perioada şcolarizării se oferă posibilitatea elevului să experimenteze voluntariatul. Se ştie că dascălii promovează acest tip de activitate, pentru că i-au înţeles beneficiile.

Există o preocupare continuă la nivelul fiecărei şcoli de a implica educabilii în cât mai multe acţiuni de voluntariat, elaborând an de an un calendar de fapte bune al celor care doresc să- şi ofere ajutorul necondiţionat. Şi, nu de puţine ori am fost plăcut surprinşi să aflăm că singuri, elevii noştri, au iniţiat proiecte la nivelul clasei sau al şcolii, prin care solicitau ralierea altor colegi în scopul rezolvării unei probleme a comunităţii.Elevii implicaţi în activităţi de voluntariat pentru protecţia mediului conştientizează mai uşor importanţa respectării şi ocrotirii naturii, fiind responsabilizaţi faţă de impactul pe care îl are comportamentul individului asupra mediului inconjurator. Expunându-le sursele de poluare, prezentându-le factorii de mediu şi rolul lor, şi implicându-i efectiv în colectarea deşeurilor aflate în spaţiul public, va creşte gradul de educaţie ecologică în rândul tinerei generaţii.Prin voluntariatul de promovare a valorilor şi tradiţiilor culturale româneşti, copilul va înţelege care-i sunt rădăcinile şi devine conştient şi mândru de identitatea sa culturală. Astfel, încrederea în forţele proprii creşte, iar societatea va câştiga un individ ce se va raporta la adevăratele valori care ne definesc.Solidaritatea ar trebui să fie o constantă a vieţii omului. Astfel, iniţiativele voluntare de sprijinire a persoanelor a căror condiţie socială este defavorabilă, trezesc în copil dorinţa de a fi solidar, de a face bine şi de a-şi oferi ajutorul, manifestând înţelegere faţă de cei aflaţi în neputinţă.

Elevul se va simţi împlinit dacă activităţile la care participă din proprie iniţiativă răspund nevoilor individuale sau ale comunităţii din care face parte. Răbdarea, îngăduinţa, cordialitatea sunt calităţi pe care le câştigă dacă este încurajat să-şi folosească inteligenţa şi ingeniozitatea. De asemenea, creativitatea şi originalitatea pot fi stimulate atunci când copilul este antrenat în acţiunile voluntare, abilităţi ce vor contribui la formarea sa. Acestea corespund profilului unui voluntar care promovează un stil de viaţă bazat pe inovaţie în spiritul evoluţiei societăţii căreia îi aparţine.

Voluntariatul este, în esenţă, un mod plăcut, constructiv şi incitant de a petrce timpul liber. Copilul va fi ferit de anturajul nepotrivit, de eventuala idee a inutilităţii lui sau de anxietate, pentru că va avea întotdeauna această alternativă de a fi altfel decât ceilalţi care nu împărtăşesc această idee.

Oportunitatea majoră ce derivă din această îndeletnicire constă în lărgirea orizontului abilităţilor profesionale. Pentru elev este cel mai eficient mijloc de a alege cariera care i se potriveşte, de a găsi mai târziu un loc de muncă care să-i placă, care să-i satisfacă aşteptările şi care să-l motiveze permanent.

Neţinând seama de tipul de voluntariat pentru care se optează, acesta rămâne o acţiune complexă ce reprezintă investiţie în propria persoană. Copilul, indiferent de vârstă, reuşind să ajute pe alţii, protejând mediul în care trăieşte, promovând valorile, în acelaşi timp se ajută şi pe sine, dezvoltându-se frumos. Dacă tinerii au experienţe pozitive în calitate de voluntari, şansele ca ei să desfăşoare acest tip de activităţi în întreaga lor existenţă sunt mari. În acest mod, ei vor încuraja alţi tineri să devină voluntari la rândul lor, deci să acţioneze întru realizarea şi desăvârşirea binelui comun.

Bibliografie:

1. Andronic, R.-L., 2009, Comportamentul prosocial şi voluntariat în România postdecembristă. O abordare psihosociologică a programelor de intervenţie (teză de doctorat), Facultatea de Sociologie şi Asistenţă Socială, Universitatea din Bucureşti.

2. Asociaţia pentru Relaţii Comunitare şi Allavida, 2003, Tendinţe ale comportamentului filantropic în România: donatori individuali şi companii, Asociaţia pentru Relaţii Comunitare şi Allavida, Cluj-Napoca.

3. Simon, Marinela Cristina, Voluntariatul în domeniul social, Editura Institutul European, Colecţia Academica, Iaşi, 2017.

4. http://federatiavolum.ro

Inimi deschise, mâini întinse

POPESCU ANDREEA
GRĂDINIȚA NR. 5, POPEȘTI-LEORDENI, JUD. ILFOV

Introducere

Tema „Inimi deschise, mâini întinse” reprezintă o invitaţie la reflecţie asupra solidarităţii, compasiunii și ajutorului reciproc. Într-o societate tot mai preocupată de individualism și competiţie, este esenţial să ne reamintim importanţa empatiei și a sprijinului oferit celor din jur. Acest referat explorează semnificaţia acestor valori și impactul pe care le au asupra comunităţii și a relaţiilor interumane.

1. Ce înseamnă o inimă deschisă?

A avea o inimă deschisă implică capacitatea de a empatiza cu ceilalţi, de a asculta fără a judeca și de a manifesta bunăvoinţă. Este vorba despre disponibilitatea de a accepta diversitatea, de a înţelege nevoile celor din jur și de a oferi suport necondiţionat. Persoanele cu „inimi deschise” sunt cele care reușesc să aducă alinare și bucurie altora, contribuind la construirea unor relaţii bazate pe încredere și respect reciproc.

2. Mâini întinse - simbolul ajutorului

Mâinile întinse reprezintă simbolul acțiunii și al altruismului. Ele sugerează dorinţa de a oferi sprijin concret, fie că este vorba despre ajutor material, emoţional sau spiritual. Actele de generozitate și bunătate au un impact profund asupra societăţii, contribuind la reducerea suferinţei și la consolidarea comunităţilor. În momente de criză, mâinile întinse pot fi adevărate punți de salvare.

3. Importanţa solidarităţii în societatea contemporană

Societatea modernă se confruntă cu multiple provocări: sărăcie, inegalităţi sociale, singurătate și izolare. În acest context, solidaritatea devine mai importantă ca oricând. Implicarea în acțiuni de voluntariat, sprijinirea celor vulnerabili și promovarea valorilor umanitare sunt modalităţi prin care putem construi o lume mai bună. Un exemplu elocvent în acest sens este mobilizarea comunităţilor în fața dezastrelor naturale sau a crizelor umanitare.

4. Exemple de inimi deschise și mâini întinse

De-a lungul istoriei, au existat numeroase exemple de oameni care și-au dedicat viaţa ajutorării altora. Personalităţi precum Maica Tereza, Nelson Mandela sau Florence Nightingale sunt dovada că bunătatea și altruismul pot schimba destine. Și în viaţa de zi cu zi, gesturile simple – precum donarea de alimente, sprijinirea unui vecin în nevoie sau participarea la campanii de binefacere – pot face o diferenţă uriașă.

5. Beneficiile empatiei și ale ajutorului reciproc

Atât cei care oferă ajutor, cât și cei care îl primesc, beneficiază de pe urma acestor acțiuni. Studiile arată că persoanele implicate în acte de generozitate au un nivel mai ridicat de satisfacţie și fericire. De asemenea, empatia și sprijinul contribuie la reducerea stresului, la îmbunătăţirea relaţiilor interumane și la crearea unui sentiment de apartenenţă la comunitate.

Exemple de bune practici pentru implementarea temei **„Inimi deschise, mâini întinse”** în grădiniță. Acestea pot fi integrate în activitățile zilnice pentru a promova solidaritatea, empatia și colaborarea:

1. Jocuri de grup pentru dezvoltarea empatiei

- **Jocul „Cum te simți?”**: Fiecare copil primește o imagine cu o situație (de exemplu, un copil care a pierdut o jucărie, un altul care ajută pe cineva etc.). Copiii discută cum cred că se simte personajul și cum l-ar putea ajuta.
- **„Mâini prietenoase”**: Fiecare copil desenează conturul mâinilor pe hârtie. În interiorul desenului scrie sau desenează gesturi de ajutor (de exemplu, „ajut un coleg să-și adune jucăriile” sau „împart gustarea”).

2. Ateliere practice de solidaritate

- **Proiect „Ajutăm animalele”**: Grupa poate crea mici hrănitoare pentru păsări folosind materiale reciclabile sau poate colecta hrană pentru adăposturile de animale.
- **Crearea „Cutiei bucuriei”**: Copiii aduc mici obiecte (jucării, cărți) pe care le pot dona altor copii din medii defavorizate.
-

3. Lecturi educative și povești despre solidaritate

- Povești precum *„Pomul generos”* de Shel Silverstein sau *„Prietenii iepuraşului”*, care ilustrează importanța prieteniei și ajutorului reciproc. După lectura poveștii, se poate organa o discuție sau un desen tematic.
- Crearea de povești interactive în care copiii aleg cum să ajute un personaj aflat în dificultate.

4. Activități de voluntariat pentru comunitate

- **Plantarea florilor**: Copiii pot planta flori sau puieți în grădina grădiniței sau în spații publice. Activitatea este o lecție despre contribuția la bunăstarea comunității.
- **Vizite intergeneraționale**: Se poate organiza o vizită la un centru pentru vârstnici, unde copiii pot cânta, recita poezii sau desena împreună cu seniorii.

5. Ziua prieteniei

O zi tematică în care copiii fac schimb de felicitări sau cadouri simbolice; fiecare copil oferă un desen sau o jucărie unui coleg, învățând bucuria de a dărui.

6. Activități artistice pe tema „Mâini întinse”

- **Colaj de grup**: Fiecare copil pictează sau decorează un contur de mână. Toate mâinile sunt lipite pe un panou, formând o imagine colectivă cu mesajul „Împreună suntem mai buni”.
- **Picturi pe tema empatiei**: Copiii pot desena sau picta situații în care au ajutat pe cineva sau au fost ajutați.

7. Teatru educativ

Organizarea unei scenete simple în care copiii joacă roluri despre prietenie, ajutor reciproc și empatie. Exemplu: un copil care se pierde și ceilalți îl ajută să își găsească familia.

8. Parteneriate cu familiile

- Implicarea părinților în proiecte de solidaritate. De exemplu, o campanie comună de strângere de haine sau jucării pentru copiii nevoiași.
- Organizarea de ateliere comune copil-părinte pe tema „Cum să ajutăm mai mult”.

Aceste activități nu doar că vor dezvolta abilitățile sociale ale copiilor, dar îi vor ajuta să interiorizeze valori esențiale pentru viață.

În concluzie, „Inimi deschise, mâini întinse” este mai mult decât un slogan; este un mod de viaţă care poate transforma lumea în care trăim. Prin promovarea empatiei, generozităţii și solidarităţii, putem contribui la construirea unei societăţi mai unite și mai armonioase. Fiecare dintre noi are puterea de a face bine, iar impactul fiecărui gest, oricât de mic, poate fi imens.

Educația incluzivă: Șansa tuturor la un viitor mai bun

Tîrboacă Elena
Școala Gimnazială ”Profesor Cristea Stănescu” Cornu, Prahova

Educația incluzivă reprezintă un concept esențial al societății moderne, punând accent pe asigurarea accesului egal la educație pentru toți copiii, indiferent de mediul din care provin, de situația financiară a familiei sau de alte bariere sociale și culturale. Aceasta încurajează integrarea tuturor elevilor într-un mediu de învățare comun, oferindu-le sprijin personalizat pentru a-și dezvolta potențialul. Printr-o astfel de abordare, educația incluzivă nu doar că reduce inegalitățile, ci contribuie și la construirea unor comunități mai unite și mai tolerante.

Cele două cazuri prezentate în continuare ilustrează provocările, dar și rezultatele pozitive ale aplicării educației incluzive.

Gabriel este un băiat de 9 ani dintr-un sat mic. Provine dintr-o familie cu mari dificultăți financiare. Tatăl lucrează în construcții, însă pe perioada iernii veniturile familiei scad considerabil. Mama lui Gabriel, fără posibilitatea de a lucra, se ocupă de creșterea copiilor. Situația lor precară a dus la probleme de frecvență școlară pentru Gabriel. După o primă săptămână la școală, el a început să lipsească frecvent, deseori câte două săptămâni la rând.

Învățătoarea, îngrijorată de absențele repetate, a încercat să ia legătura cu părinții, însă fără succes.

Într-o zi, învățătoarea a discutat cu medicul de familie al comunității, încercând să înțeleagă dacă lipsa băiatului de la școală ar putea avea cauze medicale. Acesta a negat o posibilă problemă de sănătate, dar i-a oferit un indiciu esențial despre situația familiei lui Gabriel. Cu ajutorul medicului, învățătoarea a reușit să vorbească cu mama copilului, explicându-i că Gabriel are un potențial ridicat și că abandonul școlar ar însemna pierderea unor oportunități importante pentru el.

Această colaborare în comunitate a dat rezultate. Mama lui Gabriel a început să facă eforturi pentru a-l trimite la școală regulat. Astăzi, datorită implicării învățătoarei și a solidarității comunității, Gabriel este unul dintre cei mai buni elevi din clasă și visează să devină medic sau învățător.

Andrei, un băiat de 10 ani de etnie romă, locuiește într-un oraș. El provine dintr-o familie numeroasă, având încă patru frați. Viața lui Andrei este marcată de sărăcie extremă și de responsabilități nefirești pentru vârsta lui. În loc să meargă la școală, Andrei își petrece zilele ajutând la treburile casei sau cerșind pentru a contribui la veniturile familiei.

Deși sora lui mai mică este lăsată să meargă la școală, Andrei nu a mai frecventat cursurile din clasa întâi, deoarece mama lui a decis că familia are nevoie de ajutorul lui. Întrebat dacă și-ar dori să se

întoarcă la școală, Andrei a răspuns cu lacrimi în ochi că ar vrea foarte mult. Cu toate acestea, nimeni din comunitatea sa sau din școala pe care a părăsit-o nu a încercat să intervină sau să-l ajute.

Povestea lui Andrei este un exemplu dureros al eșecului societății de a implementa principiile educației incluzive. Lipsa implicării comunității și a autorităților a dus la pierderea dreptului fundamental al copilului la educație și la perpetuarea unui cerc vicios al excluziunii sociale.

Cele două cazuri subliniază importanța colaborării dintre profesori, părinți, autorități locale și comunitate pentru a combate abandonul școlar și pentru a oferi copiilor șanse egale la educație. În cazul lui Gabriel, implicarea activă a unui cadru didactic dedicat și sprijinul comunității au schimbat radical parcursul copilului, demonstrând că barierele economice și sociale pot fi depășite prin solidaritate și perseverență. În schimb, situația lui Andrei arată ce se întâmplă atunci când lipsește acest sprijin: un copil talentat este condamnat la marginalizare, cu șanse reduse de a-și construi un viitor mai bun.

Educația incluzivă nu este doar un ideal, ci o necesitate pentru dezvoltarea unei societăți echitabile și prospere. Fiecare copil are dreptul la o educație de calitate, iar barierele sociale, economice sau culturale nu ar trebui să îi stea în cale. Printr-un efort comun al profesorilor, familiilor și comunității, putem asigura o șansă reală pentru toți copiii, contribuind la crearea unei lumi în care fiecare individ este valorificat și susținut. Educația incluzivă este cheia unui viitor mai bun, în care nimeni nu este lăsat în urmă.

REȚEAUA

Prof. Olteanu Corina
Școala Gimnazială Nr. 21 Sibiu

Activitatea pe care o prezentăm mai jos s-a desfășurat în perioada Școala Altfel - 2024, împreună cu elevii clasei a VI-a B coordonați de d-na prof. diriginte Olteanu Corina și d-na profesor itinerant și de sprijin Schiau Florentina, având ca parteneri Asociația „Education for Change-Educație pentru Schimbare”.

Scopul activității a fost ca elevii să recunoască diferențele și similaritățile dintre ei și ceilalți din clasă, să își aprecieze mai mult colegii și să reflecteze la importanța de a relaționa cu alte persoane și de a se sprijini unul pe altul.

Descrierea activității:

- MOTIVAȚIA – 10 min.

Așezați în cerc, elevii strigă numele unui coleg și îi aruncă mingea, menționând o calitate a acestuia. Elevul care a primit mingea face același lucru cu un alt coleg. Mingea va fi aruncată doar elevilor care încă nu au primit-o. Se repetă exercițiul, de această dată cu două mingi, aruncate consecutiv, acelorași colegi, la interval de câteva zeci de secunde. Elevii trebuie să se miște rapid, astfel încât mingile să nu se întâlnească.

- EXPLORAREA – 10 min.

Elevii formează două cercuri, unul interior și altul exterior, cu același număr de elevi. Aceștia vor fi poziționați cu fața spre celălalt cerc.

Fiecare discută cu colegul din fața lui despre calitățile lui, câte un minut fiecare. Așteptați ca fiecare pereche să vorbească și să împărtășească și apoi cereți cercului interior să se rotească în sensul acelor de ceasornic, trei poziții.

Invitați elevii să vorbească de data aceasta cu noul partener despre activitățile preferate în timpul liber. Repetați exercițiul de cel puțin patru ori, abordând diverse aspecte de intercunoaștere (muzica preferată, cărțile/filmele preferate, valorile importante, temerile cele mai mari).

După ultima rundă, cere elevilor să formeze un cerc mare.

- DIALOGUL ȘI DESCOPERIREA – 20 min.

Puneți un ghem de sfoară în mijloc și invitați pe rând elevii să dea ghemul unui coleg care i-a atras atenția în timpul interacțiunilor, menționând ce anume i-a plăcut în conversația cu acesta. Fiecare elev va păstra un capăt al firului, astfel se va forma o rețea de sfoară între ei.

NOTĂ: Ghemul va fi dat doar celor care încă nu l-au primit. În cazul în care ultimii colegi nu au reușit să interacționeze, ceilalți îi vor ajuta menționând o caracteristică pozitivă a celui care a primit ghemul, desprinsă din conversațiile cu acesta.

În timpul activității, încurajați-i pe elevi să precizeze de ce le-a plăcut acea caracteristică a colegului sau dacă au identificat lucruri comune cu aceștia.

După ce fiecare a vorbit, continuați dialogul, întrebând elevii:

• Ce vedeți?

• Ce reprezintă aceasta rețea și cum a fost ea creată?

• Care sunt punctele care se suprapun?

• Ce se întâmplă când unul dintre colegi lasă sfoara jos sau trage mai tare de aceasta?

Construiți dialogul pe baza a ceea ce elevii exprimă și împărtășesc. Scoateți în evidență anumite aspecte din dialogul lor, ajutându-i să reflecteze la următoarele aspecte:

• Deși venim din diferite culturi, etnii și religii, toți suntem interconectați.

• Indiferent de diferențele dintre noi, trebuie să învățăm să ne respectăm și să ne apreciem unul pe celălalt.

• Identitățile noastre sunt formate prin relațiile și experiențele cu ceilalți. Atitudinea față de cei din jur ne definește, comportamentul nostru reprezintă cartea noastră de vizită.

- REFLECȚIA – 5 min.

Cereți copiilor să scrie pe un post-it lucrurile învățate în urma discuțiilor cu colegii din aceasta lecție iar apoi să îl lipească pe o foaie de flipchart.

- ACȚIUNE

Fiecare elev va desena un copac care considera ca îl reprezintă. Pe măsură ce interacționează cu alți colegi pe tot parcursul săptămânii, elevii sunt invitați să scrie numele acestora în jurul copacului. În dreptul fiecărui nume vor scrie ceea ce le-a plăcut în această interacțiune.

Modalități de evaluare a activității:

Înregistrarea feedback-ului oferit de participanți la sfârșitul activității.

IMPORTANŢA VOLUNTARIATULUI

Prof. înv.primar Onuț Maria
Colegiul Național Mircea cel Bătrân, Rm. Vâlcea

Voluntariatul este o activitate prin care îţi poti dezvolta abilităţile conversaţionale, poţi participa la diferite **evenimente** care te vor ajuta să îţi îmbogăţeşti cultura generală. Voluntariatul îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve.

A fi voluntar înseamnă să dai dovadă de răbdare, compasiune și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijini. A a fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit. Activitatea de voluntariat presupune, aşadar, interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism.
Voluntariatul se deosebeşte de alte tipuri de activităţi prin faptul că:

- este o activitate desfăşurată în **beneficiul comunităţii** / beneficiul public.
- este o activitate **neremunerată** sau care nu urmăreşte un câştig financiar, chiar dacă include decontarea unor cheltuieli derivate din activitatea respectivă (transport, consumabile, etc.).
- este o activitate desfăşurată **de bunăvoie**, fără vreo constrângere de vreun fel sau altul.
- este, de regulă, derulată într-un **cadru organizat** (sub tutela unei organizaţii sau a unui grup de inţiativă), spre deosebire de acţiunile spontane de binefacere.

Este o simplă prejudecată să gândim, că voluntariatul, este doar o activitate fără beneficii materiale. Trebuie să îl vedem ca pe un beneficiu social integrat, care îți deschide drumul networking-ului, instruirii și perfecționării în timp. Faci o muncă voluntară, pentru că așa simți, pentru că te regăsești în valorile și misiunea grupului respectiv, pentru că te integrezi în ansamblu acelui grup și simți că rezonezi cu proiectele implementate. Ești voluntar dintr-o cauză nobilă, pentru a ajuta și a împărtăși cu ceilalți. Fiind implicat într-o activitate de voluntariat vei avea următoarele *beneficii:*

- te dezvolţi şi interacţionezi cu o reţea socială nouă – atât personal cât şi profesional;
- eşti parte din comunitate şi ajuti la îmbunătăţirea acesteia;
- explorezi interese şi hobby-uri noi;
- dai naştere unui simţ al împlinirii personale;
- completezi CV-ul şi îmbunătăteşti **oportunităţile de carieră;**
- îţi îmbunătăţeşti sănătatea – persoanele care se oferă voluntari pe o perioadă mai lungă de timp sunt cunoscute pentru o **stare de sanatate** mai bună întrucât nu sunt expuse bolilor de inima sau formelor de **depresie**, vizitează un cabinet medical din ce în ce mai puţin şi trăiesc cu mai mult de peste un an faţă de cei care nu cunosc această practică;

- eşti un bun exemplu pentru copii tăi, pentru elevii tăi.

Voluntariatul înseamnă mai mult decât orice definiţie, investiţia în propria persoană. Creşti o dată cu proiectul tău, îţi asumi riscuri şi creezi legături durabile. Tu te ajuti pe tine, ceea ce este comparabil cu şcoala vieţii. Toate situaţiile care pot interveni în finalizarea proiectului de voluntariat înseamnă acumularea de experienţă profesională şi învăţarea gestionarii crizelor de orice fel.

Prin voluntariat se dezvoltă foarte uşor şi repede abilitatea de comunicare. Barierele ridicate de timiditate, frica de vorbit în public, greutăţile întâmpinate în crearea unor legături de prietenie sunt spulberate. A voluntaria înseamnă apartenenţă la un grup, un grup care devine în scurt timp o familie, iar relaţiile deşi sunt de natură profesională, devin şi personale. Sub marea umbrela a comunicării, socializarea joacă un al rol foarte important. Voluntariatul creeaza punţi între oameni şi comunităţi. Fără să vrem, suntem nevoiţi să socializăm în viaţa de zi cu zi pentru a putea exista. Voluntariatul te învaţă tehnici şi metode de socializare astfel încât timiditatea, teama şi frica să dispară, toate acestea ajutând la creşterea ta din punct de vedere profesional.

Privită din perspectiva educaţiei, practica voluntariatului este raportată la interacţiunea factorilor principali ai educaţiei: familia, şcoala, societatea. Interdependenţa acestora descrie un exerciţiu de sprijin reciproc, în care rolurile de voluntar şi beneficiar sunt pe rând asumate de fiecare dintre ei. O comunitate care susţine dezvoltarea actului educativ din şcoală, va beneficia ulterior de generaţii de profesionişti, de actori sociali implicaţi, activi şi capabili de schimbare; pe de altă parte, acţiunile de voluntariat ale instituţiilor şcolare şi reprezentanţilor lor de a răspunde nevoilor comunităţii, vor contribui la rezolvarea problemelor actuale ale societăţii. Rezultatele unor astfel de acţiuni voluntare nu sunt temporare sau imediate, ci, abordate pe termen lung, vizează dezvoltarea durabilă atât în spaţiul educaţional, cât şi în cel social. În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp, ca aceasta să fie prețuită cu adevărat. În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc). Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale

(încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

De ce si cum am putea să convingem elevul să facă voluntariat? Iată câteva **motive**:

- ✓ Prin voluntariat își creionează mai bine setul de valori după care se conduce în viață;
- ✓ Învață să aprecieze lucrurile pe care le au și să se bucure chiar și de mărunțișuri;
- ✓ Își setează obiective mai realiste în viață;
- ✓ Obține abilități de comunicare și relaționare socială care îi vor fi utile pe viitor și în carieră;
- ✓ Într-un CV, activitățile de voluntariat sunt considerate de mulți angajatori ca experiență profesională;
- ✓ Poate descoperă în activitățile de voluntariat realizate, hobby-uri și își poate forma orientări profesionale pe această linie;
- ✓ Își formează abilități de lider, dobândește o capacitate mai bună de a lua decizii;
- ✓ Își formează prieteni noi;
- ✓ Îi crește încrederea în sine și se simte util societății;
- ✓ Își petrece timpul într-un mod cât se poate de plăcut, în același timp învățând lucruri noi;

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

Bibliografie:

- ✓ https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie
- ✓ Andronic, R.-L., 2009, *Comportamentul prosocial şi voluntariat în România postdecembristă. O abordare psihosociologică a programelor de intervenţie* (teză de doctorat), Facultatea de Sociologie şi Asistenţă Socială, Universitatea din Bucureşti.
- ✓ Asociaţia pentru Relaţii Comunitare şi Allavida, 2003, *Tendinţe ale comportamentului filantropic în România: donatori individuali şi companii,* Asociaţia pentru Relaţii Comunitare şi Allavida, Cluj-Napoca.

Incluziunea elevilor cu CES în învățământul de masă

Prof. Zoican Alexandra Marinela
Grădinița P.P. „Tinker Bell”
Localitatea:Bocșa
Județul:Caraș-Severin

„Eu sunt copilul! Tu ţii în mâinile tale destinul meu. Tu determini în cea mai mare măsură, dacă voi reuşi sau voi eşua în viaţă! Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire. Educă-mă, te rog, ca să pot fi o binecuvântare pentru lume”. („Child's Appeal”, Mamie Gene Cole) (Artagea, 2019, p. 9)

În Declarația Universală a Drepturilor Omului,(ONU, 1994) noțiunea de *incluziune,* prevede că toate ființele umane se nasc libere şi egale în demnitate şi drepturi. Aceasta sugerează ideea că *incluziunea* reprezintă acceptarea tuturor oamenilor, indiferent de diferențele dintre aceștia. Totalitatea persoanelor trebuie apreciate pentru ceea ce sunt și pentru competențele lor și nu pentru modul în care se mișcă, vorbesc sau se manifestă. *Incluziunea* dă voie oamenilor să pună în valoare diferențele dintre ei, apreciind unicitatea fiecărei persoane. Mai târziu, această noțiune a fost dezvoltată și modificată, atribuindu-se diferite nuanţe semantice acestui concept. (Balog, 2019, p. 7)

Educaţia incluzivă a luat naștere și s-a dezvoltat în ultimii ani ca o normă funcţională regăsită atât la nivelul unităților de învățământ, cât şi în practici educaţionale desfăşurate la nivel şcolar, familial, social. Este educația care își pune bazele pe școală ca partener al familiilor şi pe perceperea comunităţii ca fiind susținătorul și partenerul esențial al acesteia. Cu mult timp în urmă, în pedagogie s-a dezvoltat integrarea educativă ca principiu în antiteză cu ideea segregării în educație, explicată și dezbătută pe numeroase platforme pedagogice. Prezenta noțiune capătă un nou înțeles în raport cu realitatea educaţiei speciale. (Vrăsmaș, 2008, p. 21)

Educaţia incluzivă pleacă de la premisa că *dreptul la educaţie* reprezintă unul din principalele drepturi ale omului şi *piatra de temelie* a unei societăţi corecte. Pentru a respecta acest drept, mişcarea *„Educaţie pentru Toţi”* susține că toți copiii au dreptul de a beneficia de educaţia de bază. Educaţia incluzivă este o continuare a *Educaţiei pentru Toţi* prin identificarea unor metode și procedee prin care unitățile de învățământ să fie gata să primească și să accepte toți copiii din comunitate, unde aceştia se simt în largul lor, indiferent de dezavantaje, particularităţi, dizabilități sau dificultăţi. Aceste unități de învățământ scot în evidență diferenţele dintre copii, pe care nu le caracterizează drept deficiențe. Prin urmare incluziunea face referire la toți copiii care învaţă, accentul căzând cu precădere asupra copiilor care, în mod tradiţional, au fost privați de oportunităţile oferite de educaţie, respectiv,

copiii cu dizabilități și cei cu cerinţe speciale, iar aceasta presupune ca toţi copiii să se implice activ în viaţa şi activităţile grădiniţei și şcolii, indiferent de necesitățile pe care le au.(Bulat, 2015, p. 12)

Indexul pentru incluziune, a apărut în anul 2000, pentru prima dată la Centrul de Educaţie Incluzivă, la Londra, fiind folosit în zilele noastre în toată lumea, incluziunea este definită drept „*procesul de creştere a gradului de participare şi de reducere a gradului de excludere a copiilor din culturile, Curriculum-ul şi comunităţile şcolilor locale"*. În prezentul context, incluziunea şi segregarea nu sunt stări fixe. Grădiniţele și şcolile merg treptat spre incluziune, găsind astfel o rezolvare la problema segregării. (Vrânceanu, 2011, p. 7)

Obiectivul acestei educaţii îl reprezintă optimizarea performanţelor și abilităţilor având ca punct de pornire registrele şi nivelurile deja existente, acumularea unor competenţe sociale, care să le asigure o intrare utilă şi persoanelor aflate în dificultate, şi celorlalte categorii: „*Educaţia incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătăţire a instituţiei şcolare, având drept scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susţine participarea la procesul de învăţământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunităţi.*"

De-a lungul vremii, comportamentul societății față de indivizii cu cerințe educative speciale a fost unul de respingere, devalorizare, izolare și segregare. Prima oportunitate spre șansa copiilor care au grad de învățare mai greoi și care necesită o atenție educațională sporită o regăsim la Comenius în Didactica Magna: „*Cu cât cineva este mai greoi şi mai puţin dotat de la natură, cu atât mai mult are nevoie de ajutor, spre a se elibera de mărginirea şi prostia sa".* (Vrăsmaș, 2010, p. 10)

Dacă *educaţia integrată* vizează mai mult persoanele cu CES și măsurile de egalizare a șanselor în plan individual, *educaţia incluzivă* pune accentul pe perspectiva socială- pe mediile școlare și pe necesitatea adaptării acestora la o diversitate tot mai mare de copii, cu prioritate a celor aflați în situația unui risc mai mare de marginalizare și respingere. (Vrăsmaș, 2010, p. 16)

Unul dintre avantajele *şcolii incluzive* îl reprezintă optimizarea de ansamblu a calităţii educaţiei, sporind eficacitatea creșterii numărului de copii care fac progrese evidente în unitățile de învățământ– de unde reiese că unii autori sunt tentați să folosească în locul sintagmei „școală incluzivă" pe cel de „şcoală/educaţie eficientă". Acest nou tip de educaţie, reprezintă o detașare de normativitatea educaţiei tradiţionale, fiind flexibilă și adaptată la nevoile copiilor cu CES.

Termenul de strategie în educaţia integrată se îndepărtează de accepţia din pedagogia europeană-continentală , apropiindu-se de cea anglo-saxonă .

În ceea ce privește *integrarea şcolară a copiilor cu cerinţe educative speciale* pot fi depistate mai multe perspective:

- ✓ *perspectiva individuală*- accentuează identificarea şi evidențierea problemelor caracteristice de învăţare ale fiecărei categorii de copii cu cerinţe educative speciale;

- ✓ *perspectiva de grup* – face referire la legăturile copilului cu ceilalţi membrii ai grupului şi la modul de a găsi soluții în grup la problemele de învăţare sau la modurile de comunicare și relaționare între copiii cu CES şi restul copiilor, ca o clauză a acceptării şi valorizării reciproce în colectiv;
- ✓ *perspectiva curriculară* -acţionează prin adaptarea conţinuturilor şi a mijloacelor de învăţare la particularităţile individuale de dezvoltare ale fiecărui copil, la dificultăţile specifice de învăţare, la tehnicile specifice învăţământului integrat, folosind modalităţi de sprijin şi suport. (Buda, 2019, p. 46)

Identificarea strategiilor educaţiei integrate este absolut necesară oricărui cadru didactic, care dorește să fie responsabil și să răspundă tuturor cerinţelor și exigenţelor educative diverse ale copiilor, care păşesc în unitate cu dorința de a progresa. Este de datoria cadrului didactic să se adapteze conform fiecărui caz, să-şi stabilească activitatea didactică astfel încât să îndeplinească cerinţele educative ale întregului colectiv de copii, dar și fiecărui copil.

Pentru a beneficia cu succes de *incluziunea* copiilor cu cerințe educative speciale în unitățile şcolare este necesar să ținem cont de capacitatea lor de integrare, de capacitatea școlii, dar și a familiei să susțină această integrare. (Cara, 2014, p. 34)

În concluzie educația incluzivă presupune furnizarea și monitorizarea unui program special conceput și coordonat, un set de practici de instruire și evaluare corespunzătoare, bazate pe cercetare și servicii pentru elevii cu cerințe educative speciale. Aceste practici și servicii de instruire sunt adaptate pentru a identifica și aborda punctele forte și provocările individuale ale elevilor; pentru a-și îmbunătăți educația, dezvoltarea comportamentală și fizică; și să promoveze echitatea și accesul la toate aspectele privind școala, comunitatea și societatea. (Hornby, 2014, p. 4)

Bibliografie

1. Artagea, A.-M. (2019). Perspective și experiențe în educația incluzivă. *Dynamis,* (p. 99). Constanța.
2. Balog C. E. B. (2019). *Educația incluzivă ți managementul conflictelor.* Cluj-Napoca: Erasmus+ Porți deschise pentru toți copiii.
3. Buda C. C. Ț, S. (2019). *Alternative educaționale de succe.* Repere metodologice în activitatea instructiv-educativă și terapeutică din învățământul special. Baia-Mare: Editura Ceconi

4. Bulat G., N. (2015). *Suportul educațional Asistența copiilor cu cerințe educaționalespeciale.* Chișinău: Editura Lumos Foundation Moldova
5. Cara, A. (2014). Evoluția paradigmei educaționale din Republica Moldova: De la Excluziune la Incluziune. *Institutul de Științe ale Educației*, 36.
6. Hornby, G. (2014). *Inclusive Special Education-Based Practices for Children with Special Needs and Disabilities.* Springer.
7. Vrămaș, E. (2008). *Educația copiilor cu cerințe educative speciale.*
8. Vrăsmaș, T. (2010). *Incluziunea școlară a copiilor cu cerințe educationale speciale. Aspirații și realități.*
9. Vrăsmaș, E. (2008). Educația copiilor cu cerințe educative speciale.
10. Vrânceanu, M. (2011). *Incluziunea socio-educațională a copiilor cu dizabilități în grădinița de copii.* Chișinău.

ROLUL JOCULUI DIDACTIC ÎN DEZVOLTAREA PERSONALITĂŢII UMANE

PROF. ÎNV. PREŞCOLAR: NECOARĂ ANA
GRĂDINIŢA P.P „TINKER BELL” BOCŞA,
JUDEŢ: CARAŞ-SEVERIN

Deşi jocul are un scop de care jucătorul nu este conştient, el nu este lipsit de semnificaţie. Astfel un joc care s-a pornit doar de dragul distracţiei se poate transforma într-un important factor de exersare, fără ca jucătorii să fi avut această intenţie.

Un joc distractiv poate avea chiar efecte terapeutice, putând afirma în cele din urmă că exerciţiul şi terapia sunt efecte funcţionale secundare.

Propun în cele ce urmează o scurtă analiză a diferitelor forme ale jocului.

a) Jocul ca ocupaţie a timpului liber (distracţie – petrecere)

Jocul poate însemna şi variaţie şi echilibru, el servind la eliberarea din monotonia vieţii cotidiene. Echilibrul se realizează în primul rând datorită plăcerii funcţionale care acţionează în joc, care îi ajută pe participanţi să adopte un mod deosebit de a privi lumea. Jucătorii sunt participanţi şi trebuie să facă abstracţie de rolurile pe care le deţin de obicei în joc, se stabilesc relaţii diferite de cele ce domnesc sub imperiul normelor şi al legilor din lumea reală.

b) Jocul ca destindere

Prin destindere şi echilibru se realizează şi odihna dar şi fortificarea. Jocul aduce cu sine destindere şi odihnă, fiind o fază în care omul pendulează între muncă şi joc. Jocul este deci opus muncii, dar reprezintă totuşi un echilibru.

c) Jocul ca terapie

Destinderea şi fortificarea sunt forme simple ale terapiei. Însă jocul are un efect terapeutic mult mai extins. Jocul poate fi folosit pentru diagnosticarea unor conflicte psihice. De exemplu se consideră că cine îşi va descărca, pe terenul de fotbal, mişcările instinctuale asupra imaginii duşmanilor săi, nu o va transfera asupra vreunui membru al familiei sale şi probabil va manifesta o purtare acceptabilă în acest cadru social.

Investind pe copil, pe timpul jocului, cu o funcţie, vom preîntâmpina eventualele supărări provocate de acţiunile acestuia.

d) Jocul ca treaptă a evoluţiei

Din punct de vedere al adulţilor, în joc predomină o anumită lipsă de seriozitate, acţiunea are loc într-un circuit închis, deci jocul este specific vârstei copilăriei. Din acest motiv jocului i se atribuie denumirile *copilăresc* sau *copilăros*, iar adulţii îl acceptă cu oarecare rezerve.

Dar jocul şi copilăria sunt apropiate, deoarece modul de a lua copilul contact cu lumea, de a o observa, este asemănător cu caracteristicile jocului. Pentru copil prezentul are altă dimensiune decât pentru adult care este tentat să considere ca ireal/ludic acest mod al copilului de a privi, observa lumea.

Jocul pe roluri ia naştere tot din modalitatea copilului de a privi lumea; el (jocul pe roluri) oferă copilului posibilitatea de a-şi crea o lume proprie, mai greu înţeleasă de adulţi.

Tocmai din aceste motive putem considera înstrăinarea adultului de joc şi totodată de copilărie nu este doar un proces de perfecţionare, de maturizare ci şi o pierdere, o sărăcire a adultului.

e) Jocul ca exerciţiu

Jocul este o lume aparentă care nu este supusă aceleiaşi legalităţi ca realitatea. Din acest motiv,jocul se pretează exersării *scopurilor real-fictive* care în caz de eşec, nu sunt sancţionate şi nu au consecinţe.

K. Groos consideră jocul ca fiind o posibilitate de antrenament conştient şi că omul/copilul se pregăteşte pentru viitoarele acţiuni importante prin joc conduse de instincte, fără o reglementare din afară. Jocul formează o fază preliminară de exerciţiu, dirijată de instincte şi de impulsuri.

Însă această teorie a exerciţiilor preliminare trebuie modificată, pentru că factorul imitaţie are astăzi o altă apreciere. Astfel, dacă Groos considera jocul fetiţelor cu păpuşile un exerciţiu condus de instinct, sociologii îl văd ca o urmare a mecanismelor sexual-specifice de socializare.

Nu lipsit de importanţă este faptul că formele de joc trebuie considerate instrumente ale procesului de socializare. Dar nu numai pătura socială are influenţe asupra jocului. De exemplu: numărul fraţilor şi poziţia fiecăruia în sânul familiei generează jocul ca retragere în sine sau jocul cu parteneri, sau atmosfera în familie – dacă atmosfera este destinsă cu situaţii ludice dese sau în familie predomină o tensiune.

Este recomandabil crearea unor premise pentru situaţii ludice: spaţiu şi cameră pentru joc, eliminarea interdicţiilor în ceea ce priveşte jocul copilului, locuri de joacă/joc artificial construite, jucării confecţionate care favorizează ficţiunea.

Se poate considera valabilă constatarea că activitatea spontană în joc cât şi activitatea şi spontaneitatea persoanelor creatoare, se pot corela cu organizarea pedagogică a jocurilor, constituind un posibil stimulator pentru îmbogăţirea categoriei perceptive şi pentru dezvoltarea unui raport calificat faţă de rezolvarea unor probleme.

f) Jocul – aventură şi cutezanţă

Pornind de la ciudata particularitate a omului – găsirea securităţii – putem afirma că pentru acesta jocul înseamnă cutezanţă şi aventură.

Dar de unde rezultă gustul omului pentru aventură? Se poate considera că o dată atins sentimentul de securitate, omul nu poate rezista prea mult în această situaţie şi recurge atunci la aventură, inventând tot felul de jocuri ce provoacă şansele şi diferitele forme de risc (de exemplu: jocuri de noroc, automobilismul, sportul subacvatic, paraşutismul, etc.). Dar tendinţa de aventură a omului nu trebuie să se manifeste doar în formă ludică; există efecte catastrofale cauzate de această tendinţă (războaiele de exemplu, pasiunea pentru pariuri). Setea de aventură poate distruge. Poate că această sete sau mai bine zis efectele ei negative se pot diminua, atenua dacă şi în lumea adulţilor s-ar acorda jocului un spaţiu mai important decât cel pe care-l ocupă.

g) Jocul – principiu artistic

Raportul formă-conţinut constituie obiectul esteticii. Jocul păstrează echilibrul între conţinut şi formă, iar din acest motiv elementele de joc se găsesc în toate domeniile estetice; în *jocul* culorilor şi al formelor.(E.E.Geisller, cap.6, p.209)

Legătura joc-estetică constituie cauza pentru care jocul poate fi considerat principalul teritoriu al *repausului* (ca echilibru şi armonie dintre jucător şi obiectul jocului). Angajarea faţă de regulile jocului, răspunsul liber la situaţia de joc nu sunt contradicţii ci se condiţionează reciproc. Aceste lucruri l-au determinat pe Schiller să afirme (în scrisorile sale despre estetică) că „Omul poate fi cu adevărat om numai atunci când se joacă, dar nu pentru că în joc nu face nimic ci tocmai pentru că el poate acţiona concret.”

h) Jocul – element cultural dinamic

Jocul implică întotdeauna un anumite *exces de forţă*: desfăşurarea acţiunii ludice naşte plăcere, nu grijă, oferind persoanei libertate. Am putea însă concluziona, în acest caz, că jocul este o pierdere de timp, ceva de prisos, un exces care trebuie consumat din pură nedumerire. Dar este tot atât de adevărat că acest surplus, exces se poate epuiza în forme ludice, putând deveni chiar suport (îmbrăcate în forme organizatorice bineînţeles). Şi cultura poate reieşi din această formă de surplus de forţă obiectivată sub forma jocului, dar numai în măsura în care nu vom înţelege sensul transformării ei estetice – cultura nu-şi are originea în necesitate şi grijă ci într-un comportament caracterizat întotdeauna în vădite elemente ludice.

Când vorbim despre joc ca despre un simbol al lumii înţelegem prin aceasta un raport similar între adevărat şi realitate, în joc se deschide o lume care este adevărată dar şi ireală în acelaşi timp şi

aceasta pentru că orice acţiune ludică se transformă în plăcere, are loc în libertate, oferă jucătorului o dispoziţie fericită sau după cum afirmă Eugen Fink „o oază a fericirii”.

Oferind jocului posibilitatea de a deveni simbol îi permitem totodată să fie şi rădăcina cultului, pentru că acea *oază a fericirii* înlătură *caracterul temporal al griji*„…toate particularităţile şi semnificaţiile jocului pot acţiona în diferite moduri asupra proceselor instructive şi educative, evidenţiindu-se când unul, când altul din elementele jocului”.

Bibliografie

1. Cerghit,I. – *Metode de învăţământ,* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1976
2. Chateau,J. – *L’enfant et le jeu*, Edition du Scarabée, Paris, 1967
3. Claparède,Ed. – *Psihologia copilului şi pedagogie experimentală*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1975

„Inimi deschise, mâini întinse”- voluntariat pentru o lume incluzivă

Prof. Simionaș-Fejes Monika
Grădinița cu Program Prelungit nr.1 Aleșd

Ce bine că au rămas întipărite cuvintele prețioase ale lui Nelson Mandela, care a afirmat că: „Educaţia este cea mai puternică armă pe care voi o puteţi folosi pentru a schimba lumea”. Cred că acum aceste cuvinte sunt mai valoroase și de actualitate ca oricând, mai cu seamă că profesorii de azi au o responsabilitate uimitor de mare în ceea ce privește generația de azi, referitor la transmiterea valorilor naționale, acceptarea diversității, unicității omului, formarea abilităților și principiilor sănătoase care vor dăinui peste generații.

Pentru educarea copiilor este foarte mare nevoie de uniunea, cooperarea și colaborarea profesorilor și a părinților pentru a ave impact asupra copiilor, să existe un consens între vorbele și faptele adulților, pentru a fi cu adevărat modele vii și oglinzi veritabile în care copiii să se uite și să învețe, să se simtă confortabili, să iubească și să accete identitatea lor, să fie mândri de locul în care trăiesc, să se simtă valoroși, importanți și parte a societății, comunității atât școlare, familiare dar și comunitare.

Nu putem aștepta impicare din parte copiilor, dacă ei nu au văzut aceasta în școala lor, în familia lor sau în grupul de prieteni. Copiii trebuie educați să fie empatici, să-și deschidă inima, să fie darnici, să ajute la nevoie, să folosească resursele care le stau la dispoziție în scopuri nobile , astfel se vor simții împliniți, fericiți, iubiți, respectați și folositori.

Acțiunile, campaniile, târgurile, cluburile care din când în când își deschid porțile atât în grădinițe, școli și în comunitate , au rolul de a deschide inimile oamenilor, de a întinde o mână de ajutor familiilor nevoiașe, persoanelor vârstnice, caselor de copii, azilelor de bătrâni, oamenilor din cercurile noastre de prietenie.

Pentru a fi un adult cu inimă deschisă și iubitoare, trebuie să începem deja în educația timpurie să punem bazele, să sădim iubirea față de semenul nostru, atenția, empatia, dorința de a ajuta, de a întinde o mână de ajutor, de a aduce bucurie acolo unde este nevoie, de a rosti un cuvânt de îmbărbătare, de a nu trece cu nepăsare lângă cei neajutorați.

V-ați gândit vreodată, dacă am face tot ce am învățat în copilărie, dacă am asculta de îndemnurile inimii, ce lume frumoasă am avea? Dacă am împărții pâinea noastră așa cum am învățat la grădiniță cu vecinul care este sărac, flămând, dacă am da bătrânilor o mica parte din ceea ce avem pentru a-I scăpa de

grija zilei de mâine, dacă am împărții din hainele noastre pe care oricum nu le mai folosim celor care nu-și permit să-și cumpere o haină nouă, ce frumos ar fi!

Grădinița și școala prin profesorii săi valoroși și implicarea familiilor, îi învață pe copii prin tot felul de acțiuni voluntare să își folosească timpul, resursele, abilitățile și îndemânările pentru a-și deschide inima și a întinde o mână de ajutor, implicând și ajutând copiii cu diferite cerințe educaționale, ca societatea să le vadă importanța și valoarea acestora. Aceștia se unesc într-un gând și suflet pentru a realiza împreună tot felul de aranjamente, de a aduna donații, etc pentru realizarea unui târg de toamnă, de Crăciun sau de Paști. Astfel copiii sunt învățați că nu ajunge doar să constați nevoia celor din jur , ci prin acțiunile lor pot schimba în bine viața comunității. Iubesc voluntariatul și pledez pentru el peste tot, deoarece atunci când oamenii se unesc pentru un scop anume și duc la bun sfârșit ceea ce își propun dovedesc că sunt cu adevărat OAMENI, că pot dărui din timpul lor, din banii lor, din bunurile lor, din ceea ce au în suflet mai bun, iubire pentru semenul lor, de aceea merită educați preșcolarii și școlarii ca apoi la maturitate să trăiască lecțiile predate de profesorii lor și de a practica ceea ce le-a rămas imprimat în inimă, bunătatea.

EDUCAŢIE INCLUZIVĂ
EDUCAŢIE PENTRU DIVERSITATE

Școala gimnazială Leșile
Prof. înv. primar: Săftoiu Maria

MOTTO:

"Există un singur fel de a înţelege oamenii, anume de a nu ne grăbi să-i judecăm, ci de a trăi în preajma lor, de a-i lăsa să se explice, să se dezvăluie zi de zi, să se zugrăvească ei înşişi în ei..." (Charles Augustin Saine – Beune)

Ne întrebam uneori de ce nu toti elevii nostri nu progresează la fel? Cum am putea să-i ajutăm să progreseze? In opinia mea, fiecare profesor trebuie să înțeleagă, în primul rând, că fiecare elev este diferit, că are stilul său propriu de a învăța și nevoile proprii în ceea ce priveste asimilarea informațiilor. O necesitate a învățământului românesc actual o reprezintă capacitatea profesorului de a se adapta la necesitătile fiecărui elev. Această metodă de adaptare este reprezentativă pentru şcoala incluzivă, o şcoală ce se axează pe includerea acelor copiii sau chiar grupuri ce au fost anterior marginalizate şi care implică în procesul de învăţare şi de luare a deciziilor, părinţii, îngrijitorii şi consilierii specializaţi.

În urma studiilor, s-a dovedit că metodele utilizate în cadrul claselor incluzive pot îmbunătăţi semnificativ performanţa tuturor elevilor. Școala incluzivă constituie un teren de pregătire ideal, în comparaţie cu educaţia în centre sau şcoli speciale, care are riscul de a-i menţine pe copii şi adolescenţi în afara societăţii, pentru viitoarea integrare a acestor elevi în societate. In loc să-i izolăm şi să spunem că sunt „dificili", „turbulenţi" sau chiar „handicapaţi", am putea să admitem faptul că aceşti copii ar putea progresa mai mult într-o clasă obişnuită, dacă noi, profesorii, am accepta că educaţia este pentru toţi. Cel mai important lucru de luat în considerare este că predarea în cadrul diversităţii implică predarea pentru fiecare individ în parte. Ţinând cont de interesele fiecărui elev, de experienţele şi ţelurile sale realizăm, de fapt, un pas important în educaţia elevilor şi integrarea lor în societate, după terminarea studiilor. Mai mult, putem spune că

diferenţele dintre indivizi sunt mult mai pregnante decât cele dintre grupuri. Una dintre cele mai mari provocări ,căreia trebuie să-i facă faţă un profesor este adaptarea stilului de predare astfel încât să corespundă necesităţilor fiecărui elev în parte. O nouă dimensiune care începe să se contureze în peisajul învăţământului românesc este aceea de democratizare şi egalizare a şanselor fiecărui copil în parte. În acest scop a fost înfiinţată şi şcoala incluzivă – un răspuns la redimensionarea educaţiei. Scopul şcolii incluzive este de a crea pentru toţi copiii un cadru prielnic învăţării, pornind de la premiza că diferenţele dintre oameni sunt normale şi ele trebuie acceptate.

Un rol important în cadrul şcolii incluzive îl are pedagogia şi învăţarea centrată pe elev, de aceea, acest lucru implică automat adaptarea curriculumului şi metodelor de predare la capacitatea şi nevoia fiecărui elev în parte. Predarea la elevii cu nevoi speciale solicită aceleaşi strategii şi practici ca şi predarea la orice alt tip de clasă. Cu alte cuvinte, o bună metodă de predare în general va fi o bună metodă de predare şi pentru elevii cu nevoi speciale. Toţi elevii au dreptul să aştepte de la învăţământ cele mai bune şi eficiente metode, iar elevii cu CES nu fac diferenţă. O provocare pentru învățământul românesc este școala incluzivă, însă ea nu trebuie privită ca o ameninţare pentru performanţa învățământului de masă. Multe dintre instituţiile abilitate în a lucra cu asa zișii "elevi diferiți" consideră dificil, să integreze elevii cu nevoi speciale în cadrul claselor obişnuite. Însă această teamă poate fi depăşită prin educaţie, resurse didactice adecvate, sprijin şi nu în ultimul rând credinţa că incluziunea este un drept moral şi social ce nu poate fi negat nimănui. În cadrul şcolarizării copiilor cu CES există anumite etape ce trebuie urmate, printre care, în primă fază, este acceptarea ideii că există astfel de copii, recunoaşterea dreptului lor la educaţie, integrarea lor treptată în cadrul şcolilor obişnuite. În consecinţă, pe măsură ce aceşti copii vor creşte, vor deveni adulţi şi vor avea probabil proprii copii, incluziunea va fi deja un fapt acceptat şi o măsură firească în cadrul educaţiei. Copiii educaţi în cadrul şcolii incluzive vor fi mai bine pregătiţi să interacţioneze cu diverşi indivizi precum şi cu diverse situaţii din lumea reală. In cadrul şcolii incluzive profesorii trebuie să colaboreze cu diferiţi specialişti în domeniul educaţiei, cum ar fi psihologi, consilieri, terapeuţi şi alţi specialişti pentru că doar împreună vor reuşi să obţină cele mai bune rezultate.

Profesorul consultant pentru CES este probabil cel care va lucra cel mai mult cu fiecare profesor în parte, el fiind şi cel care va participa în cea mai mare măsură la orele de curs. Şcoala incluzivă implică schimbări în curriculum, presupune îmbunătăţirea sistemului educaţional pentru toţi elevii, în modul de predare al profesorilor, în modul de învăţare al elevilor, precum şi schimbări în modul cum interacţionează copiii cu CES cu colegii lor şi viceversa. Ideea este ca şcolile, centre de învăţare şi educaţie, să se schimbe astfel încât să devină comunităţi educaţionale în care nevoile tuturor elevilor şi profesorilor să fie îndeplinite. Şcolile incluzive nu mai asigură o educaţie obişnuită sau o educaţie specială, ci asigură o educaţie incluzivă, iar ca rezultat elevii vor putea învăţa împreună. Cu alte cuvinte, acest tip de şcoală este deschisă tuturor elevilor, astfel încât toţi elevii să participe şi să înveţe. Pentru ca acest lucru să se întâmple, profesorii şi şcolile, în general, au nevoie de o schimbare, pentru a întâmpina cu mai mult succes diversitatea nevoilor elevilor.

Educaţia incluzivă este un proces de facilitare a procesului de învăţare pentru toţi elevii, chiar şi pentru cei ce au fost anterior excluşi. Printre avantajele şcolii incluzive se numără faptul că elevii cu CES sunt trataţi ca parte integrantă a societăţii, au ca model restul colegilor care nu au probleme, atât copiii cu CES cât şi colegii lor îşi dezvoltă abilităţile comunicative, devin mai creativi, acceptă diversitatea,etc. Profesorii adoptă metode diverse de predare-învăţare, de care beneficiază toţi elevii, nu numai cei cu CES. Socializarea între elevii şi dezvoltarea prieteniilor între colegi este destul de importantă în dezvoltarea procesului de învăţare, datorită schimbului de informaţii permanent. Cadrele didactice din cadrul şcolii incluzive trebuie încurajate să adopte practici moderne în cadrul orelor de curs, să se autoperfecţioneze în permanenţă în ceea ce priveşte copiii cu CES. Un alt rol important pe care cadrele didactice îl au este acela de a-i face pe copiii fără probleme să-şi accepte şi să-şi ajute colegii cu CES, fără a-i ridiculiza, sau exclude. Trebuie precizat, de asemenea, că alături de cadrele didactice şi colegii de clasă, un rol important în asigurarea succesului copiilor cu CES este atribuit familiei şi părinţilor acestor copiii. A fost demonstrat, de altfel, că în acele cazuri în care părinţii şi familia, în general s-au implicat activ în procesul de învăţare, copiii cu CES au avut rezultate mult mai eficiente. Prin implicarea activă a familiei se crează, de fapt, o comunitate incluzivă ce-i va ajuta pe copiii cu CES să se integreze mai repede şi cu mai mult succes în

societate, după terminarea studiilor. De aceea, necesitatea de redimensionare a învăţământului pentru a stabili standarde educaţionale şi pentru a determina şcolile să devină responsabile de rezultatele elevilor, necesită un mare efort şi dedicaţie, atât colectiv cât şi individual. Pentru aceasta trebuie să credem că fiecare copil în parte poate învăţa şi reuşi, că diversitatea ne este utilă tuturor şi că elevii expuşi diferitelor riscuri le pot depăşi printr-o atenţie şi implicare din parte cadrelor didactice şi a comunităţii, în general. Pe măsură ce învățământul de masă va suferi o redimensionare, incluziunea nu va mai fi privită ca o acţiune izolată, distinctivă, ci va deveni o acţiune naturală, simultană.

În concluzie, școala incluzivă ne demonstrează, aşadar, că suntem unul, dar nu unul şi acelaşi. Aşadar, putem afirma, că incluziunea nu-i implică numai pe copiii cu CES, ea fiind, de fapt, o realitate, presupunând recunoaşterea faptului că fiecare copil este unic.

Bibliografie

1. Vrăsmaș, T. (2010). Incluziunea școlară a copiilor cu cerințe educative speciale /UNICEF, București: Editura Vanemonde.
2. Vrăşmaş, T., (2001), Învăţământul integrat şi/sau incluziv, Editura Aramis, Bucureşti.
3. Strategii diferențiate ți inclusive în educație, Editura Polirom, Iași, 2005.

„Inimi deschise, mâini întinse”
Solidaritate, empatie și sprijin comunitar

Lukács Irén, profesor educație timpurie
Grădinița cu Program Prelungit ”Manpel”, Târgu Mureș

Introducere

Într-o lume dinamică și adesea marcată de provocări, principiile solidarității și sprijinului reciproc sunt mai importante ca oricând. Expresia „Inimi deschise, mâini întinse” reflectă o atitudine empatică și generoasă, care ne inspiră să fim atenți la nevoile celorlalți și să contribuim la binele comunității. Acest referat explorează importanța acestui concept în educație și societate, cu accent pe rolul său în formarea unor generații responsabile și pline de compasiune.

1. Semnificația expresiei „Inimi deschise, mâini întinse”

Această expresie simbolizează două dimensiuni complementare ale sprijinului uman:

- **Inima deschisă**: Disponibilitatea de a empatiza, de a înțelege nevoile și emoțiile celorlalți fără prejudecăți.
- **Mâna întinsă**: Acțiunea concretă de a oferi ajutor, resurse sau sprijin emoțional.

În educație, aceste valori sunt fundamentale, deoarece copiii și tinerii învață prin exemplu să fie solidari, responsabili și să contribuie activ la construirea unei lumi mai bune.

2. Importanța conceptului în educație

2.1. Dezvoltarea empatiei

Prin încurajarea copiilor să-și deschidă inimile către nevoile celorlalți, educația contribuie la dezvoltarea empatiei, o trăsătură esențială pentru relații sănătoase. Activitățile de grup, proiectele sociale sau poveștile despre solidaritate pot ajuta la înțelegerea diversității și a nevoii de sprijin reciproc.

2.2. Construirea comunității școlare

Când elevii învață să se sprijine reciproc, se creează un mediu școlar sigur și plăcut. Fiecare copil simte că aparține unei comunități care îl susține, ceea ce sporește încrederea în sine și motivația pentru învățare.

2.3. Formarea caracterului

Atitudinea de a avea „inima deschisă” și „mâna întinsă” promovează valori precum respectul, altruismul și responsabilitatea socială, contribuind la formarea unor cetățeni activi și conștienți.

3. Exemple practice de aplicare a conceptului

3.1. În grădinițe și școli

- **Ateliere de voluntariat**: Colectarea de jucării, cărți sau alimente pentru copiii din medii defavorizate.
- **Jocuri de colaborare**: Activități care stimulează lucrul în echipă și sprijinul reciproc.
- **Lecții despre bunătate**: Lecturarea unor povești despre solidaritate și discuții pe tema acestora.

3.2. În comunitate

- **Campanii umanitare**: Organizarea de evenimente în care elevii și familiile lor se implică activ în sprijinirea celor în nevoie.
- **Sprijin reciproc**: Învățarea copiilor să fie atenți la colegii care au nevoie de ajutor emoțional sau academic.

4. Beneficiile unei atitudini de solidaritate

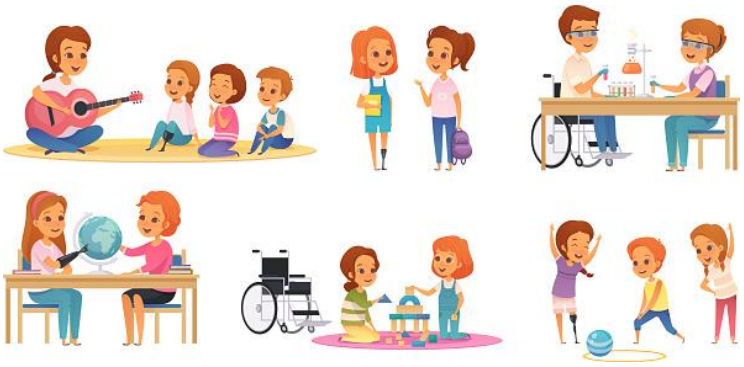
- **Pentru individ**: Dezvoltarea stimei de sine, a empatiei și a sentimentului de utilitate.
- **Pentru comunitate**: Crearea unui mediu sigur, colaborativ, în care toți membrii se simt apreciați și respectați.
- **Pentru societate**: Promovarea unei culturi a binelui comun și a responsabilității sociale.

5. Concluzie

„Inimi deschise, mâini întinse” este mai mult decât o expresie – este un mod de a trăi și de a educa. Implementarea acestui concept în mediul educațional și comunitar poate transforma nu doar viețile celor care primesc sprijin, ci și ale celor care îl oferă. Încurajarea solidarității încă din copilărie este esențială pentru construirea unei societăți mai bune, bazate pe empatie, respect și bunătate.

EDUCAŢIA INCLUZIVĂ ÎN GRĂDINIŢĂ

Prof.înv.preșcolar Fazekas Beáta Orsolya
Școala Gimnazială nr.1 Viișoara,Bihor

Fiecare copil este diferit şi special şi are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu dizabilităţi.Toţi copiii au dreptul la educaţie în funcţie de nevoile lor. Educaţia incluzivă are ca principiu fundamental un învăţământ pentru toţi,împreună cu toţi, care constituie un deziderat şi o realitate ce câștigă adepți și se concretizează în experiențe și bune practici de integrare/ incluziune.

Educația de tip incluziv este o educaţie de calitate, accesibilă şi care îşi îndeplineşte menirea de a se adresa tuturor copiilor, fără discriminare. În întreaga lume, din ce în ce mai mulți copii care provin din medii defavorizate urmează grădinițele, școlile primare sau gimnaziale.În cele mai multe țări se stipulează prin lege că toți copiii trebuie să beneficieze de educație.

Grupul Român pentru Educație Incluzivă (GREI) are ca obiectiv general conectarea României la eforturile internaționale în realizarea educației incluzive, susținerea și dezvoltarea modelului românesc și promovarea acestuia la nivel național și european. Principiile pe care GREI le promovează sunt simple, clare și de maximă generalitate:

- fiecare copil este unic și valoros în cadrul sistemului de educație;

-fiecare copil poate învăța;

-politicile școlare sunt cele care trebuie să încurajeze mai curând ideea de școală pentru copil, decât cea de copil pentru școală;

-încurajează dezvoltarea și susținerea serviciilor de sprijin în școală , pentru a oferi oportunități de dezvoltare tuturor elevilor, dar și pentru a forma și sprijini profesorii;

- susțin parteneriatul educațional dintre profesori, părinți, elevi, alături de toți profesioniștii care dau valoare adăugată actului educațional; educație incluzivă înseamnă sprijin și educație pentru toți, grijă și atenție pentru fiecare.

În acest sens, integrarea educativă vizează reabilitarea și formarea persoanelor cu nevoi speciale, aflate în dificultate psihomotorie, de intelect, de limbaj, psihocomportamentală, senzorială, printr-o serie de măsuri de natură juridică, politică, socială, pedagogică. Astfel, conștiința copiilor, de la cea mai fragedă vârstă, trebuie formată și dezvoltată , învățându-i pe aceștia că primirea copiilor

„diferiți”, alături de toți ceilalți, trebuie făcută nu de dragul lor, în primul rând, și nu din milă pentru ei, ci pentru dreptul fiecărui individ de a participa la acțiuni comune pentru dezvoltarea lui ulterioară , pentru a contribui și el la dezvoltarea comunității în care trăiește.

Grădinița are ca scop crearea unui program coerent și coordonat de incluziune a copiilor preșcolari cu diferite dizabilități, de alte etnii, proveniență socială etc. și pregătirea celorlalți copii în vederea acceptării acestora alături de ei, fără diferențe de manifestare comportamentală sau verbală.

Grădinița care îi receptează în colectivitatea sa pe copiii defavorizați și își determină intern „direct și indirect”, atitudinea față de aceștia este alcătuită din: educatoare, părinți, copii, iar la nivel extern, societatea cu numeroase instituții și diverși factori media. O condiție esențială pentru reușita acestor acțiuni comune ale celor trei factori activi din grădiniță este existența unor relații de înțelegere, constructive care se realizează prin atitudini deschise, prin disponibilitate, printr-un „pozitivism” specific ce se cimentează cu voință și convingere.

Educatoarea trebuie să cunoască deficiențele copiilor pe care îi va primi în grupă în scopul înțelegerii acestora și pentru a-și putea modela activitățile, în funcție de necesitățile copiilor. Grupa în care va fi integrat copilul cu cerințe speciale va trebui să primească informații într-o manieră corectă și pozitivă despre acesta. Este foarte importantă sensibilizarea copiilor și pregătirea lor pentru a primi în rândurile lor un coleg cu dizabilități. Sensibilizarea se face prin stimulări: crearea și aplicarea unor jocuri care permit stimularea unor deficienţe (motorie, vizuală, auditivă), ceea ce determină copiii să înţeleagă mai bine situaţia celor ce au dizabilităţi: prin povestiri, texte literare, prin discuţii, vizitarea/ vizita unor persoane cu deficienţe.

Primirea în grupă a copilului cu cerinţe educative speciale, atitudinea faţă de el trebuie să păstreze o aparenţă de normalitate, copilul trebuind să fie tratat la fel cu ceilalţi copii din grupă. Conduita şi atitudinea educatoarei trebuie să demonstreze celorlalţi copii că i se acordă preşcolarului cu dizabilităţi. Ea trebuie să îşi asume rolul de moderator , să promoveze contactul direct între copiii din grupă şi să direcţioneze întrebările şi comentariile acestora către copilul cu cerinţe educative speciale.

De asemenea, trebuie să-i încurajeze şi să-i stimuleze ori de câte ori este nevoie pe aceştia, dându-le încrederea în forţelele proprii, în propria reuşită în acţiunile întreprinse, evidenţiind unele abilităţi sau interese speciale lor în dezvoltarea şi sprijinirea cărora trebuie implicate şi familiile copiilor. Copiii cu cerinţe educative speciale integraţi în programul grădiniţei trebuie să dispună de o bună colaborare între educatoare, părinţi, psihologi şi profesorul logoped. Părinţii sunt parteneri la educaţie pentru că deţin cele mai multe informaţii despre copiii lor.

Această relaţie a grădiniţei cu părinţii copiilor cu cerinţe educative speciale este necesară şi benefică. Părinţii informează grădiniţa şi despre factorii de influenţă negativă care ar trebui evitaţi (

fobii, neplăceri, stimuli negativi, atitudini care determină inhibarea / izolarea copiilor). Angajarea şi responsabilizarea familiei în educaţia copiilor este fundamentală pentru reuşita participării la programul instructiv- educativ al grădiniţei. La orice copil, în mod particular la copiii cu dizabilităţi, gradul de interes şi de colaborare a părinţilor cu grădiniţa este, cel mai adesea, proporţional cu rezultatele obţinute de aceştia. De aceea, putem afirma că familia este primul educator şi are cel mai mare potenţial de modelare.

Grădiniţa are rolul de a sprijini familiile să aibă încredere în resursele proprii, să facă faţă greutăţilor cu care acestea se confruntă. Educaţia părinţilor şi consilierea acestora au un rol important în integrarea copiilor cu afecţiuni de natură psihică, emoţională ori de altă natură în grădiniţă. Rezultatele muncii pentru promovarea incluziunii, atât directe cât şi indirecte, faţă de partenerii educaţionali, părinţi, apar după intervale mari de timp şi sunt efectul unui exerciţiu asiduu, susţinut.

Grădiniţa este incluzivă printr-un curriculum flexibil şi deschis ce permite adaptări succesive. Nu copilul urmează curriculumul, ci acesta este un instrument menit să sprijine dezvoltarea lui, se adaptează nevoilor şi particularităţilor acestuia. Când spunem „grădiniţă incluzivă”, nu trebuie să ne ducem cu gândul la copiii cu CES, ci la fiecare copil în parte, pentru că fiecare are un ritm propriu de dezvoltare şi la un moment dat poate avea nevoie de anumite cerinţe speciale în ceea ce priveşte educaţia. Există, de asemenea, şi anumite situaţii de risc, în care educatoarea trebuie să cunoască trăirile şi comportamentele copilului, pentru a-l sprijini.

O planificare nu poate porni aşa, tradiţional, ca altă dată, de la conţinuturi, ci de la personalităţile copiilor, de la caracteristicile şi particularităţile individuale. Pe de altă parte, grădiniţa, ca instituţie, nu poate face faţă singură cerinţelor multiple ale unui program eficient de educaţie. Este nevoie de un parteneriat între grădiniţă- familie- comunitate, de o construcţie comună în folosul copilului, fără prejudecăţi, bazată pe respect reciproc, acceptare, toleranţă, indiferent de situaţia economică, socială sau educaţională a părinţilor. Educatoarea, la rândul ei, trebuie să răspundă diversităţii şi unicităţii fiecărui copil, să-şi orienteze pozitiv atitudinea, limbajul şi metodele pedagogice. Copilul preşcolar se află într-un proces de formare în care fiecare gest, fiecare cuvânt, fiecare privire din partea adulţilor care îl înconjoară poate să îi influienţeze imaginea de sine. Este foarte importantă atitudinea educatoarei la acţiunile copilului, apelativele, aprecierea pozitivă sau negativă, pentru a-i da copilului încredere în forţele proprii.

Pentru a evalua copilul, educatoarea trebuie să aibă în vedere competenţele şi capacităţile educaţionale ale fiecărui copil şi să identifice:

- cum este fiecare;
- ce ştie fiecare;

- ce face fiecare;
- cum cooperează cu ceilalţi.

În concluzie, pentru abordarea unei educaţii incluzive în grădiniţă, educatoarea trebuie să respecte următorii paşi:

-să elaboreze un plan de dezvoltare a grădiniţei în care să se precizeze concret parteneriatul cu familia şi comunitatea;

-să fie pregătit întregul personal al grădiniţei pentru a primi toţi copiii, fără discriminări;

-să asigure un climat primitor şi deschis prin organizarea mediului educaţional cât mai eficient şi stimulator;

-să aibă discuţii, în prealabil, cu copiii pentru a se accepta unii pe alţii, pentru a negocia, a colabora şi a lucra împreună;

-să asigure un curriculum flexibil şi deschis la care să aibă acces şi părinţii;

-să evalueze fiecare copil prin observaţie directă şi indirectă pentru a asigura participarea lui adecvată la activităţile curriculare;

-să asigure accesul tuturor copiilor la programul grădiniţei, dar şi la modificările şi adaptările acestuia;

-să asigure participarea tuturor familiilor la decizii şi acţiuni în favoarea tuturor copiilor;

-să evalueze permanent şi periodic progresele pe care le fac toţi copiii, nu numai di punctul de vedere al achiziţiilor intelectuale, dar şi al relaţiilor sociale, al cooperării şi colaborării, al dezvoltării imaginii de sine şi încrederii în forţele proprii;

-să elaboreze planuri individualizate, personalizate pentru copiii care au nevoie de sprijin în anumite componente ale dezvoltării şi la anumite momente;

-să ajusteze permanent curriculumul pentru a-l adapta la nevoile educative ale copiilor;

-să realizeze un permanent schimb de idei, experienţe şi soluţii cu celelalte colege, din grădiniţă sau din alte instituţii, precum şi cu familiile copiilor.

Bibliografie:

-Ecaterina Vrăşmaş-,, Educaţia copilului preşcolar”, Editura ProHumanitas, Bucureşti, 1999;

-Ecaterina Vrăşmaş-,,Introducere în educaţia cerinţelor speciale”, Editura Credis, Bucureşti, 2004.

DESPRE INTEGRARE ȘI INCLUZIUNE

PIȚIGOI GEORGIANA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 1 – CĂLIMĂNEȘTI

Învățământul incluziv se referă la faptul că, un copil cu cerințe speciale presupune plasarea acestuia în cadrul unui colectiv de copii tipici și în același timp, căutând soluții în ceea ce privește integrarea sa. Ceea ce va rezulta evidențiază excluderea copilului diferit. Pentru o integrare cu succes este necesar ca legislația să fie aplicată cu strictețe, prezența psihoterapeuților, sprijin de specialitate, resurse umane și materiale.

Educaţia incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătăţire a instituţiei şcolare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susţine participarea la procesul de învăţământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunităţi. Acest lucru înseamnă că şi o şcoală specială poate fi incluzivă sau poate dezvolta practici incluzive în abordarea copiilor. Şcolile deschise, prietenoase, în care se urmăreşte flexibilitate, calitatea predării-învăţării, evaluarea permanentă şi parteneriatul educaţional sunt şcoli incluzive. Incluziunea apare astfel ca o mişcare spre extinderea scopului şi rolului şcolii obişnuite, un proces de transformare a acesteia pentru a putea răspunde cerinţelor unei mai mari diversităţi de copii. Educaţia incluzivă, ca deziderat educativ, promovează o pedagogie centrată pe copil, în condiţiile în care învăţământul trebuie să se adapteze diferenţelor dintre oameni, la cerinţele specifice de educaţie care derivă din acestea. Elementele ce ţin de educaţie trebuie să fie accesibile, deschise, tolerante şi flexibile tuturor participanţilor.

În ciuda faptului că prezența profesorului de sprijin (rol ce apare încă din Legea privind Statutul Cadrului Didactic din 1997) pentru acești copii s-a discutat încă din anii '90, aceasta s-a aplicat abia după anul 2000. În anul 2001 se aprobă metodologia de organizare şi funcţionare a serviciilor educaţionale pentru copiii/ elevii cu deficienţe integraţi în şcoala publică, prin cadre didactice de sprijin/ itinerante: „În România copiii cu dizabilităţi au acces la diferite forme de educaţie şi pot fi înscrişi, în funcţie de gradul de dizabilitate, în sistemul de învăţământ special sau în învăţământul de masă. Copiii cu deficienţe medii, cu dificultăţi de învăţare şi tulburări de limbaj, cu tulburări socio-afective sau comportament sunt integraţi în şcolile de masă unde pot beneficia de servicii educaţionale de sprijin.” (OMEC nr. 4653/ 2001). Profesorul itinerant și de sprijin este persoana specializată în activităţile educative şi recuperatorii adresate copiilor integraţi în învăţământul de masă. El poate fi angajatul unei şcoli speciale, al unui centru şcolar sau chiar angajatul unei şcoli de masă.

Atribuţiile cadrului didactic de sprijin sunt multiple și adesea covârșitoare: colaborează cu comisia internă de evaluare continuă din şcoală/ centrul de resurse; colaborează cu întregul corp profesoral al unităţii de învăţământ în care este înscris copilul/ elevul; elaborează şi realizează planul de intervenţie personalizat şi adaptarea curriculară în parteneriat cu cadrele didactice de la grupă/ clasă; colaborează cu cadrele didactice de la grupa/ clasa în care sunt elevi cu cerinţe educative speciale; realizează evaluarea periodică a elevilor cu CES; consiliază familiile copiilor/ elevilor care beneficiază de serviciile de sprijin si colaborează cu acestea – lucruri enorme ca solicitare fizică și psihică a unui singur om!

Din punct de vedere legal normarea şi încadrarea cadrelor didactice de sprijin și itinerante se realizează în funcţie de numărul de copii cu CES şi de gravitatea afecţiunilor acestora: o normă de 16 ore pentru 8-12 copii/ elevi cu cerinţe educative speciale în grupe de grădiniţe/ clase din unităţi de învăţământ obişnuit o normă de 16 ore pentru 4-6 copii/ elevi cu deficienţe severe/ asociate, integraţi în grupe/ clase din şcoala obişnuită.

În realitate, în norma de 16 ore, profesorul itinerant ar trebui să lucreze cu un număr mult mai mare de copii, adesea dublu! mai mult decât atât,vorbim despre categorii diferite de CES, fiecare cu particularitățile sale,copiii nefiind repartizați unui cadru didactic pe criteriul aceluiași diagnostic. Continuitatea pe post reprezintă o altă problemă. Este foarte important ca profesorii de sprijin să aibă continuitate pe post după ce copiii cu CES s-au ataşat de ei și după ce s-au pus bazele unei relații de colaborare cu eficiență pentru ambele părți. Astfel, din cauza multiplelor atribuţii care revin profesorilor de sprijin, aceştia - din lipsa timpului fizic necesar - nu pot realiza cu succes toate aceste activităţi.

De aceea, credem că principala problemă este insuficienţa numărului de profesori de sprijin în raport cu numărul de copii cu CES din cadrul şcolilor unde îşi desfăşoară activitatea, sau chiar lipsa totală a profesorilor de sprijin din anumite unităţi de învăţământ. În anii 2004-2005 s-au stabilit măsuri de ameliorare a metodologiei de organizare şi funcţionare a Serviciilor educaţionale de sprijin pentru copiii cu CES: OMEC nr. 5379/ 2004, HG nr. 1251/ 2005. Aceste reglementări abordează diferite aspecte specifice integrării copiilor cu CES în învăţământul de masă: resurse umane, curriculum şi resurse educaţionale, resurse materiale şi financiare.

Pe lângă activităţile de intervenţie recuperatorie realizate de profesorii de sprijin, copiii cu CES ar trebui să beneficieze teoretic, și de alte servicii speciale: activităţi de recuperare fizică, consiliere şcolară, terapia tulburărilor de limbaj organizate de alţi specialişti: kinetoterapeuţi, medici, consilieri şcolari, psihologi, logopezi etc. Aceşti specialişti ar trebui să lucreze în echipă cu profesorul de sprijin, și să își acorde suport reciproc profesional şi uman, consultare, luare împreună a deciziilor în abordarea fiecărui caz. Primul pas pentru integrare este realizarea compensării. Procesul compensării

poate contribui la medierea, la suplinirea unor funcţii psihice dereglate sau absente şi astfel la o dezvoltare aproximativ normală şi corespunzătoare vârstei.

A doua formă de intervenţie este recuperarea: folosirea sistematică şi eficientă a restanţelor funcţionale ale copilului. Integrarea este optimizată ,în cele mai fericite cazuri şi prin recuperarea prin psihoterapie: diminuarea trăirilor afective negative, a frustraţiei,a complexelor, a sentimentului de inferioritate şi inutilitate; prin stimularea încrederii în sine, prin conştientizarea cauzelor ce conduc sub o formă sau alta spre eşec, dar şi prin asumarea deficienţei.

Optimizarea integrării în grupul de covârstnici se face prin terapie educaţională – integrată; se face o corelare a formelor de terapie prin joc, terapie prin învăţare, terapie cognitivă, art-terapie, meloterapie, terapie ocupaţională. Așadar, în vederea realizării incluziunii, ar trebui să existe pe lângă profesorul de sprijin şi alte resurse umane alocate serviciilor educative specializate: consilier şcolar, logoped care colaborează cu profesorul de sprijin, contribuind la recuperarea diferitelor tipuri de deficienţe, psihologul, kinetoterapeutul, psihoterapeutul etc.

Bibliografie

1. RADU, Ion -„Psihologia educației și dezvoltării’’, Editura Academiei, București, 1983
2. Ghid de predare-învățare pentru copiii cu cerințe educative speciale, Ionel Mușu, Unicef, 2000;
3. GHERGUȚ, Alois, Psihopedagogia persoanelor cu cerințe special. Strategii diferențiate ți inclusive în educație, Editura Polirom, Iași, 2005;
4. UNESCO, 2005. Guidelines for Inclusion Ensuring Access to Education forAll, Paris, p.27.
5. UNESCO, 2009. Incluziunea în educaţie. Ghid de politici. Paris.
6. VRĂŞMAŞ, T, Învăţământul integrat şi/ sau incluziv. Bucureşti: Aramis, 2004.
7. VRĂŞMAŞ, T. Şcoala şi educaţia pentru toţi. Bucureşti: Miniped, 2003.
6. VRĂŞMAŞ, E. Introducere în educaţia cerinţelor speciale. Bucureşti: CREDIS, 2006.

Volunteering for an inclusive world

Chiriac Erika Karina,

Școala Gimnazială Constantin Parfene, Vaslui

Volunteering plays a key role in promoting an inclusive society, contributing to the development of social skills and civic awareness. This implies not only that it supports communities, but also transforms individual perspectives on the diversity and needs of those around them.

The benefits of volunteering

- Development of social skills:

Participation in voluntary activities helps individuals develop skills such as solidarity, tolerance, and social responsibility. This interaction with various social groups allows a better understanding of the challenges faced by people with disabilities or other marginalized categories13.

- Enhancing Empathy:

Volunteering provides the opportunity to see the world through the eyes of others, which increases empathy and awareness of social issues. Engaging in actions alongside people with mobility difficulties, for example, can highlight neglected infrastructural needs1.

- Stimulating personal development:

Volunteering activities contribute to increasing self-esteem and self-confidence, helping participants to become more sociable and responsible. They learn to act altruistically, without seeking material rewards.

Inclusive education is another crucial aspect that supports volunteering. The European Union promotes initiatives that encourage the participation of young people in voluntary activities, such as the Erasmus+ program, which offers opportunities for training and study abroad. These programs not only support the personal development of young people, but also contribute to the creation of a more cohesive and fair society.

Conclusion

Involvement in voluntary activities not only improves the lives of communities, but also transforms the individual, promoting fundamental values such as inclusion and solidarity. It is essential that both formal and non-formal education integrate these practices to form aware and responsible citizens capable of contributing to a better world for all.

Volunteering for an inclusive world is a form of active involvement in society that promotes diversity, acceptance and equality for all, regardless of differences in culture, religion, disability or any other individual characteristic. Involvement in such initiatives benefits both the community and the volunteers, contributing to personal development and creating a fairer world.

Here are some project ideas and initiatives that can support this cause:

1. Support for people with disabilities

- Organization of educational and recreational activities.
- Creating accessible and inclusive spaces.
- Providing technical support for the use of assistive devices.

2. Integration of migrants and refugees

- Foreign language courses to facilitate integration.
- Cultural events that promote intercultural exchange.
- Mentoring programs to support adaptation to a new society.

3. Combating discrimination and promoting equality

- Human rights awareness campaigns.
- Organizing workshops for anti-discrimination education.
- Creating platforms that give visibility to marginalized groups.

4. Inclusive education

- Volunteering in schools to support vulnerable students.
- Development of extracurricular programs for social inclusion.
- Support in community centers that provide accessible educational resources.

5. Promoting mental and emotional health

- Support groups for people experiencing emotional challenges.
- Mental health awareness activities.
- Volunteering in telephone support lines or online platforms.

Voluntariat, pentru o lume incluzivă

Prof. Floarea Mariana,
Liceul Tehnologic Topoloveni, Argeș

Voluntariatul reprezintă o expresie a solidarității umane, un act de generozitate și implicare care contribuie semnificativ la dezvoltarea unei societăți mai bune. Prin natura sa, voluntariatul promovează valori precum respectul, egalitatea și responsabilitatea socială, fiind un instrument esențial pentru construirea unei lumi incluzive.

Ce înseamnă o lume incluzivă?

O lume incluzivă este una în care fiecare individ, indiferent de gen, rasă, religie, dizabilități sau statut social, are acces la oportunități egale și se poate bucura de respect și acceptare. Incluziunea presupune eliminarea barierelor care limitează participarea și integrarea tuturor în viața economică, socială și culturală. În acest context, voluntariatul joacă un rol crucial în promovarea incluziunii, oferind sprijin comunităților marginalizate și creând spații de interacțiune și cooperare.

Beneficiile voluntariatului pentru incluziune

1. **Creșterea conștientizării sociale**: Voluntarii sunt adesea implicați în proiecte care aduc în prim-plan problemele unor grupuri vulnerabile, cum ar fi persoanele cu dizabilități, minoritățile etnice sau cei afectați de sărăcie. Prin aceste activități, comunitatea devine mai conștientă de dificultățile cu care se confruntă aceste grupuri și este motivată să acționeze.
2. **Promovarea diversității**: Programele de voluntariat creează oportunități de colaborare între persoane din medii diferite, contribuind la reducerea prejudecăților și promovarea dialogului intercultural.
3. **Dezvoltarea abilităților sociale**: Implicarea în activități de voluntariat îmbunătățește capacitatea de comunicare, empatia și spiritul de echipă, calități esențiale pentru construirea unei societăți incluzive.
4. **Sprijinirea grupurilor vulnerabile**: Prin acțiuni concrete, cum ar fi organizarea de evenimente, oferirea de educație sau sprijin material, voluntarii contribuie la integrarea și emanciparea celor aflați în dificultate.

Exemple de voluntariat incluziv

Un exemplu remarcabil începe cu inițiativele ce sprijină integrarea persoanelor cu dizabilități în comunitate. Proiectele care oferă cursuri de formare profesională, ateliere creative sau activități sportive adaptate contribuie la creșterea autonomiei acestor persoane și la schimbarea percepțiilor negative ale societății.

De asemenea, organizațiile care promovează educația pentru copii din medii defavorizate sunt exemple de voluntariat incluziv. Prin ore de meditații, mentorat sau activități extracurriculare, voluntarii ajută acești copii să-și depășească limitele impuse de contextul socio-economic.

Cum poate deveni voluntariatul mai incluziv?

Pentru ca voluntariatul să fie cu adevărat incluziv, este important ca programele și inițiativele să fie accesibile tuturor. Acest lucru implică:

- Crearea de activități adaptate nevoilor diverselor grupuri.
- Asigurarea unui mediu sigur și lipsit de discriminare.
- Promovarea participării active a beneficiarilor în planificarea și implementarea proiectelor.

Concluzie

Voluntariatul este o forță motrice pentru schimbarea socială și un catalizator pentru incluziune. Prin implicarea și dedicarea oamenilor, putem construi o lume în care fiecare voce este auzită, iar fiecare persoană are o șansă egală de a contribui la binele comun. Astfel, voluntariatul nu doar că transformă viețile celor care beneficiază de sprijin, dar și pe ale celor care se implică, promovând o societate mai unită și mai incluzivă.

Inimi deschise,mâini intinse

Prof .Vlădan Maria
Prof .Dânga Diana Gema
Școala Gimnazială Nr. 195

Incluziunea este un proces care poate creşte practic la nesfârşit nivelul învăţării şi al participării pentru toţi elevii. De fapt incluziunea are loc concomitent cu creşterea gradului de participare. O şcoală incluzivă este o şcoală în mişcare.

Educaţia incluzivă presupune:
Valorizarea egală a tuturor elevilor şi a personalului
Creşterea participării tuturor elevilor la educaţie şi, totodată, reducerea numărului celor excluşi din cultura, curricula şi valorile comunităţii promovate prin şcoala de masă
Restructurarea culturii, a politicilor şi a practicilor din şcoli, astfel încât ele să răspundă diversităţii elevilor din localitate
Reducerea barierelor în învăţare şi participare pentru toţi elevii, nu doar pentru cei cu dizabilităţi sau cei etichetaţi ca având „nevoi educaţionale speciale”
Însuşirea învăţămintelor rezultate din încercările de depăşire a barierelor de accesare a şcolii şi de participare din partea unor elevi
Înţelegerea diferenţelor dintre elevi ca resursă pentru procesul de învăţare, nu ca o problemă ce trebuie depăşită
Recunoaşterea dreptului elevilor la educaţie în propria lor localitate
Evoluţia gradului de incluziune în şcoli, atât în privinţa personalului, cât şi în privinţa elevilor
Creşterea rolului şcolilor în construirea comunităţilor şi a valorilor lor, precum şi în creşterea performanţelor
Cultivarea unor relaţii de susţinere reciprocă între şcoli şi comunităţi
Recunoaşterea faptului că incluziunea în educaţie este un aspect al incluziunii în societate
Participarea şcolară înseamnă învăţarea alături de ceilalţi copii şi colaborarea cu ei, prin împărtăşirea experienţelor de învăţare. Ea presupune implicarea activă în învăţare şi dreptul la opinie în ceea ce priveşte modul în care educaţia este trăită de către fiecare copil. Mai mult, participarea înseamnă recunoaşterea, acceptarea şi valorizarea ca personalitate.

În contextul reformei privind sistemul rezidenţial de îngrijire al copiilor, tot mai mulţi copii cu cerinţe educaţionale speciale vor fi încadraţi în şcoala comunitară în următorii ani. Este oare şcoala noastră pregătită pentru acceptarea acestora? Deşi în ultimii doi ani s-au făcut paşi considerabili în acest sens, totuşi încă mai este mult de făcut. La nivel de intenţie Guvernul a demonstrat că este gata să accepte copiii cu cerinţe educaţionale speciale în şcolile din comunitate astfel încât copiii să se poată întoarce în familiile lor, dar la nivel de reglementare legislativă încă mai rămâne mult de făcut. Cadrele didactice nu cunosc metodologia de lucru cu acești copii, nu ştiu cum să-i noteze, ce fel de teste să le

aplice la sfârşit de an şcolar şi dacă o fac-este oare legal? Foarte multe întrebări fără răspuns la momentul de faţă, dar sperăm că în viitorul apropiat vom găsi răspuns la multe din ele.

Adesea, educația incluzivă este asociată cu acei copii care au dizabilităţi sau care au „cerințe educaționale speciale” (copii cu CES). În realitate, termenul de „incluziune” face referire la conceptul de educație a tuturor copiilor și tinerilor, conform dezideratului „școală pentru toți”…, dar ce înseamnă acest concept de „educație incluzivă”?

Vom începe cu definirea termenului de „incluziune”; conform Dicționarului Explicativ al Limbii Române, cuvântul „incluziune” își are originea în limba franceză – „inclusion”, dar provine și din latinescul „inclusion”, având mai multe sensuri, conform DEX:
1 Particulă de metal străin conținută în masa unui corp solid;
2 Defect de fabricație al unei piese, datorat prezenței unor incluziuni (1) sau unor particule metalice izolate în masa ei;
3 Proprietate care constă în faptul că oricare element al unei mulțimi aparține și altei mulțimi.

Astfel, conform variantei 3, putem spune că incluziunea educațională reprezintă un proces de învățare , la care participă toți preșcolarii unei grupe; de fapt incluziunea are loc concomitent cu creșterea gradului de participare… deoarece educația incluzivă înseamnă:

Valorizarea egală a tuturor preșcolarilor și a personalului;
Creşterea participării tuturor preşcolarilor grupei la educaţie şi, totodată, reducerea numărului celor excluşi din cultura, curricula şi valorile comunităţii promovate prin şcoala/ grădinița de masa;
Restructurarea culturii, a politicilor şi a practicilor din şcoli și grădinițe, astfel încât ele să răspundă diversităţii elevilor/preşcolarilor din localitate;
Reducerea barierelor în învăţare şi participare pentru toţi copiii, nu doar pentru cei cu dizabilităţi sau cei etichetaţi ca având „nevoi educaţionale speciale”;
Însuşirea învăţămintelor rezultate din încercările de depăşire a barierelor de accesare a şcolii/grădiniței şi de participare din partea unor elevi/preşcolari;
Înţelegerea diferenţelor dintre elevi/ preşcolari ca resursă pentru procesul de învăţare, nu ca o problemă ce trebuie depăşită;
Recunoaşterea dreptului copilului la educaţie în propria localitate;
Evoluţia gradului de incluziune în unitățile de învățământ, atât în privinţa personalului, cât şi în privinţa copiilor;
Creşterea rolului unităților de învățământ în construirea comunităţilor şi a valorilor lor, precum şi în creşterea performanţelor;
Cultivarea unor relaţii de susţinere reciprocă între unitățile de învățământ şi comunităţi;
Recunoaşterea faptului că incluziunea în educaţie este un aspect al incluziunii în societate.
Dacă abordăm optica reformei în domeniul educației actuale, vom observa că din ce în ce mai mulți copii cu nevoi sau cerinţe educaţionale speciale sunt înscriși actualmente în învățământul normal de masă. Dar e oare grădinița sau şcoala noastră pregătită pentru această acceptare a lor? Consider că în ultimii ani s-au realizat progrese considerabile, dar încă mai sunt multe de făcut…

Trebuie menționat faptul că metodologia de lucru cu acești copii cu nevoi speciale nu este foarte bine definită pentru cadrul didactic din învățământul de masă ce are o grupă/ clasă de 19 preșcolari/ elevi (în medie), din care unul (cel puțin) este cu cerințe educaționale speciale…

Cum îl notezi pe acest copil cu nevoi speciale astfel încât să nu îl dezavantajezi? Ce fel de teste să-i aplici la sfârșit de an şcolar? Etc.

Pentru a facilita realizarea cu brio a educației incluzive în grădinițe și școli, consider că, la nivel de clasă/ grupă sau măcar la nivel unitate de învațământ, trebuie să existe un specialist, altul decât cadrul didactic de la clasă/ grupă, care să ofere asistenţă educaţională (recuperare educaţională, suport în pregătirea temelor), asistenţă psihologică (consiliere individuală şi de grup), asistenţa personalului didactic(cadru didactic de sprijin, logoped, psiholog, psihopedagog); cadrele didactice trebuie să beneficieze anual de cursuri gratuite si obligatorii de perfecționare pentru a-și alinia practicile educaționale cu vremurile în care trăim; cadrele didactice cât și subiecții educației-copiii trebuie să beneficieze de materiale auxiliare gratuite și de calitate, părinții copiilor trebuie și ei educați astfel încât să recunoască, să înțeleagă și să accepte deficiențele propriilor copii pe principiul „o situație problemă conștientizată este pe jumătate rezolvată” acest lucru dorindu-se a fi realizat prin intermediul cursurilor, seminarelor etc. gratuite și obligatorii la care să participe, pe lângă părinții tuturor copiilor din unitate și specialiști!

Dacă ne dorim o educație modernă, haideți să modernizăm educația încă de la grădiniță! Terapii specifice (psihoterapie, ore de recuperare logopedică).

Bibliografie:

- Ccfmoldova.org – ASOC. Copil Comunitate Familie MOLDOVA
- Dexonline.ro
- Kinderpedia.co

Modalități de dezvoltare a unor relații de încredere între cadrele didactice, elevi și părinți

Prof. Elena Florea,
Liceul Tehnologic Auto Curtea de Argeș

După cum afirmă Platon, educația este „arta de a forma deprinderi”, acest privilegiu revenind, în primul rând, profesorului. Pentru a ne atinge scopurile, noi, cadrele didactice, trebuie să construim o relație pozitivă cu elevii, să existe o bună comunicare cu aceștia, să le ascultăm nevoile pentru a fi și noi ascultați, să le înțelegem sentimentele, să le oferim libertate, dar să înțeleagă totodată și care sunt limitele admise prin respectarea anumitor reguli, să fim mereu un exemplu demn de urmat.

Legătura elev-profesor reprezintă modul în care cadrul didactic se adresează elevului; această relație este una interdependență, se polarizează, ajută elevii să-și însușească noi cunoștințe, să empatizeze cu cei din jur, să înțeleagă și să se facă înțeleși, să-și dezvolte personalitatea, să-și modeleze caracterul și comportamentul și să-și atingă aspirațiile. Relațiile pozitive profesor-elev duc la câștigarea încrederii copiilor, oferă acestora sfaturi, iar elevii ajung să vadă în cadrul didactic un bun sfătuitor, un consilier și prieten. Consolidarea relației profesor-elev depinde în mare măsură de dăruirea și implicarea cadrului didactic, de tactul său pedagogic și dragostea față de elevi.

Sunt studii care arată că cel mai important factor care determină calitatea educației pe care o primește un copil este calitatea profesorului său. Este recomandat ca profesorul să stabilească aceleași așteptări pentru toți școlarii. Se dorește ca toți elevii să aibă capacități deosebite de învățare, să fie activi la cursuri și să obțină rezultate bune la sfârșitul anului școlar, astfel cadrul didactic să îi îndrume în procesul de formare pe toți, nicidecum să renunțe la cei care nu reușesc. Este de bun augur ca un profesor să aibă obiective clare, scrise, care să prezinte lecții într-un mod vizibil și structurat, care să ofere elevilor, o idee clară despre ceea ce vor învăța, care sunt sarcinile și care este politica de notare. În școală, este necesar să existe un respect reciproc între cadrul didactic și elev, respect pe care copiii îl învață, și-l însușesc și-l manifestă față de cei din jur. Atitudinea afectivă și pozitivă a educabilului influențează dezvoltarea socio-afectivă a elevilor, cât și a celor cu CES, în special abordarea pozitivă la comportamentele negative ale elevilor și răbdarea de care profesorul dă dovadă în situații critice.

Pe lângă cunoștințele largi despre materia predată și standardele curriculare, este excepțional ca un profesor să aibă și entuziasm, atitudine grijulie și pasiune pentru educație, să cunoască disciplina și tehnicile de gestionare a clasei, precum și dorința de a face diferența în viața tinerilor.

Cursurile să fie organizate în așa fel încât să se reducă la minimum distragerea atenției elevilor.

Metodele moderne aplicate la clasă permit implicarea activă a întregului grup de elevi, creând armonie, atmosfera relaxantă, dezvoltare cognitivă și afectivă.

Acum avem acces la tehnologie, la inteligența artificială; sălile de clasă sunt dotate cu table smart și putem accesa tot felul de platforme educaționale, de exemplu Livresq sau Eduboom care dispun de lecții interactive, de teste adaptate la nivelul lor de înțelegere, elevii pot rezolva singuri testele, pot vizualiza greșelile, respectiv răspunsurile corecte. Este adevărat că procesul educațional necesită răbdare, timp și bani, dar cu ajutorul nostru și al familiei, elevul poate căpăta încredere în forțele proprii, poate acumula cunoștințe și deprinderi care să îl facă competitiv pe piața muncii.

În multe școli, cadrele didactice utilizează în managementul clasei, ca practică de instruire, comunicarea și interacțiunea ca modalitate de creștere a implicării elevilor, a rezultatelor lor, gândirea pozitivă și reglarea emoțiilor. Provenind din medii diferite și având experiențe de viață și reguli impuse cu strictețe, elevii nu sunt toți la fel de deschiși din punct de vedere emoțional, cu atât mai mult cei care provin din medii defavorizate sau cei cu cerințe educaționale speciale, dar profesorul este cel care prin muncă, încurajare și răbdarez, obține deschidere și empatie din partea elevilor.

Profesorul nu mai este acea persoană autoritară, exigență, care se impune prin control agresiv, strictețe și ostilitate în fața elevilor, ignorând personalitatea copilului, acum cadrul didactic ascultă elevul, îndrumă, coordonează, oferă încredere reciprocă, învață prin cooperare, colaborare, respectă și ascultă, construind în permanență o relație pozitivă cu acesta, fără a abuza de autoritate și oferindu-i un exemplu demn de urmat.

Bibliografie:

1. Bontaș, I – Pedagogie, Editura All Education S.A., Timișoara, 1998
2. Cucoș, C – Pedagogie, Editura Polirom, Iași, 2006
3. Pânișoară, I.O. – Ghidul profesorului, Editura Polirom, Iași, 2017

Importanța ludoterapiei în activitățile cu elevii cu CES

Înv/prof. itinerant și de sprijn Gospodin Sorina
CȘEI ”Elisabeta Polihroniade” Vaslui

Ludoterapia sau terapia prin joc este recomandată copiilor cu nevoie speciale, și, deși ședințele pot părea simple momente de joacă, ele sunt mai mult decât atât. Este un tip de tratament util în anumite situații și pentru mulți copii, așa că părinții își doresc să știe ce este mai exact ludoterapia și cum îi poate ajuta pe cei mici. Deci haideți în lumea în care jocul nu este doar un joc, ci un instrument prin care copiii cu nevoi speciale primesc ajutorul necesar.

Ludoterapia se bazează pe ideea potrivit căreia copiii comunică în mod inconștient prin joc. Mai exact, jucându-se, copiii dezvăluie multe lucruri despre ei înșiși, fără a-și da seama că o fac. Jocul este modalitatea prin care copiii învață cum să interacționeze cu lumea din jur și cum să își dezvolte abilitățile necesare. Drept urmare, este ceva ce vine natural și este un mijloc prin care se pot exprima.

Prin joc, copilul scoate la suprafață emoțiile, fie în mod direct, fie simbolic. În felul acesta, terapeutul va putea observa starea emoțională a micuțului. Deoarece se joacă împreună terapeutul și copilul, se creează un mediu sigur pentru exprimarea emoțiilor, permițându-le pacienților implicați în ludoterapie să scoată la suprafață emoții care altfel ar fi dificil de exprimat. Fiindcă iau parte împreună la joc, apare încrederea între terapeut și copil, creându-se astfel o relație terapeutică, ceea ce poate fi de mare ajutor pentru copiii care poate nu au încredere în necunoscuți.

Rapoartele Play Therapy International (PTI) arată că până la 71% dintre copiii care fac ludoterapie beneficiază de efectele pozitive ale terapiei. O ședință are o durată cuprinsă între 30 și 45 de minute.

Atfel spus**,** terapia prin joc este benefică în special pentru cei care au probleme de comunicare și exprimare într-o manieră pozitivă și sănătoasă., iar în acest sens au fost efectuate unele cercetări în ceea ce privește terapia prin joc pentru copiii cu afecțiuni precum autism, deficit de atenție și hiperactivitate, depresie, tublurări de anxietate/ stres, traume fizice sau emoționale și nu numai.

Chiar dacă unii oameni tind să nu creadă în beneficiile ludoterapiei, iar unora dintre părinți le este greu să înțeleagă beneficiile pe care le poate avea copilul „doar jucându-se”. Cert este că fie cu îndrumarea unui terapeut sau fără acest personaj în scenariu, copiilor le place să comunice prin joc, indiferent dacă adulții observă sau nu lucrul acesta. De exemplu, un copil violent cu jucăriile atunci când este implicat într-un joc poate fi considerat agresiv, când în realitate poate fi vorba despre oglindirea violenței domestice la care a asistat sau asistă.

Printre beneficiile terapiei prin joc se numără următoarele:

- **Le oferă copiilor care nu pot comunica verbal posibilitatea de a se exprima prin joc.** De exemplu, dacă un copil refuză să vorbească, ar putea să își exprime sentimentele sau nevoile prin desen sau pictură.
- **Creează un spațiu în care copilul se poate simți în largul lui**, în locul formelor tradiționale de psihoterapie.
- **Îi oferă copilului posibilitatea de a se implica în procesul terapeutic.** Ludoterapia eficientă îi permite copilului să folosească jucării și medii liniștitoare pentru el și îi respectă ritmul.
- **Îi ajută pe copii să își înțeleagă emoțiile**, în special dacă în trecut le-a fost greu sau poate chiar imposibil să facă acest lucru.
- **Îi ajută pe copii să își dezvolte abilitățile sociale și de comunicare** în timp. După câteva ședințe, un copil care nu vorbea ar putea începe să lege cuvinte pentru a forma propoziții.

În funcție de problemele și de nevoile copilului, terapeutul fie îl va ghida pe cel mic spre anumite metode de lodoterapie, fie îl va lăsa pe el să le aleagă. Există numeroase moduri prin care terapeutul poate folosi terapia prin joc pentru a-l cunoaște mai bine pe copil și pentru a-l ajuta să facă față problemelor.

Un exemplu de joc pentru antrenarea motricității motricității generale și expresive este **JOCUL "CURSA ANIMALELOR"**

Materiale necesare : -se pot folosite jetoane cu animale domestice.

Scopul jocului: - antrenarea motricității motricității generale și expresive

Desfășurarea jocului:

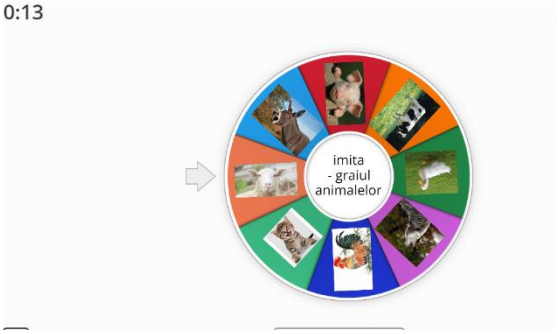
Profesorul le explică elevilor că e ora mesei iar animalele trebuiesc hrănite.(în fucție de momentele zilei: micul dejul, prânz-ul, cina) însă pentru aceasta, toți copiii vor trebui să imite animalele care participă la servirea mesei, pe rând, folosind onomatopee și mișcări corporale:

➢ Elevii primesc aleotoriu jetoanele cu animale domestice:

- Li se explică elevilor ordinea în care acestea sunt inviate să i-a loc la masă (calul, vaca, capa, oaia, gâsca, curcanul, puiul, porcul, pisica, câinele, etc..
- Pentru ca aceștia să nu și încurce rândul profesorul va afișa ordinea jetoanelor pe tablă și va elimina pe rând în timpul jocului animalul care se așează la masă;

➢ Caii sunt primele animale care ajung la hrană prin galop (copii sunt rugați să imite galopul cailor, utilizând bătăi ale palmelor pe bancă și cu bătând cu piciorul în podea pentru a imita galopul cailor, în același timp utilizează onomatopeele specifice acestui animal (profesorul le explică că sunetul se realizează cu limba pornind din cerul gurii).

- Astfel copii vor imita cu ajutorul corpului și a onomatopeelor fiecare animal în parte:
  -vaca – elevul va lovi palmele și picioarele mai lent și va imita animalul „Muuuuuuuuu! Muuuuu!" …..
- la final toți elevii vor fi așezțați la masa rotundă și își vor primi recompensa.

Jocul se poate realiza și cu ajutorul ruletei (https://wordwall.net/resource/2622526/onomatopee)

În concluzie, ludoterapia sau terapia prin joc poate fi benefică pentru copiii diagnosticați cu anumite probleme de sănătate sau tulburări, dar și pentru cei care au trecut prin experiențe foarte dificile (în aceste scenarii sunt incluse probleme ca: autism, ADHD, depresie, anxietate, traume, abuzuri etc.). Cercetările de până acum sugerează că terapia prin joc este benefică pentru aceste categorii de copii, însă mai sunt necesare și alte studii care să vină în sprijinul celor făcute până în prezent. Dar un lucru este cert: jocul este esențial pentru copii, poate transmite multe informații despre el și problemele sale, deci nu trebuie neglijată latura aceasta atât de importantă din atât de multe motive.

Bibliografie

- Gherguț, A., *Psihopegogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii de educație integrată,* Iași, Polirom 2001
- https://www.healthline.com/health/play-therapy
- https://gymnasium.ub.ro/index.php/journal/article/view/515
- https://www.verywellmind.com/play-therapy-definition-types-techniques-5194915
- https://playtherapy.org.uk/how-does-play-therapy-work
- https://www.medicalnewstoday.com/articles/play-therapy

VOLUNTARIATUL ȘI BENEFICIILE SALE

Georgescu Marilena-Camelia
Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”, Arad

„Voluntariatul reprezintă participarea voluntarului, persoană fizică, la activități de interes public desfășurate în folosul altor persoane sau al societății, organizate de către persoane juridice de drept public sau de drept privat, fără remunerație, individual sau în grup”. Astfel se definește termenul de voluntariat în legislația națională, potrivit Art. 3. Lit. a) din legea 78/2014.

Orice activitate de voluntariat are la bază un set minimal de principii cheie:

- se realizează într-un cadru organizat, căpătând forme instituționalizate ca grupuri, asociații etc;
- are în vedere binele comun, nu câștiguri materiale sau remunerări;
- nu presupune obligativitate sau contrângerea de a participa.

Având în vedere perspectiva motivațională care se află în spatele celor care participă la acțiunile de voluntariat, este necesar să interpretăm demersurile lor prin prisma unei dimensiuni simbolice ce ține de apanajul spiritului civic, al coeziunii comunitare și, nu în ultimul rând, al eticii. Implicarea în acțiunile civice face apel la responsabilitate, dar și la dezvoltarea cooperării interumane. De fapt, aceasta este maniera prin care se trece de la un cerc vicios la un cerc virtuos pentru reorganizarea relațiilor sociale prin conștientizarea ideii că trebuie să oferim pentru ca apoi să putem cere!

Voluntariatul a început să fie promovat în țara noastră abia după Revoluția din anul 1989. Organizații foarte bine cunoscute din întreaga lume au început să înființeze în România filiale care au beneficiat de întreaga experiență a acestor organizații.

Conform legislației naționale, în România există două tipuri de voluntari: cei implicați în organizațiile gazdă (presupune participarea oricărei categorii socio-profesionale) și cei care activează în serviciile de urgență (ISU, SMURD). Pentru cei din a doua categorie, reglementările sunt mult mai stricte, în mod proporțional cu riscurile existente (acestea sunt mult mai ridicate), iar în ceea ce privește nivelul de profesionalizare, se poate specifica faptul că este unul foarte înalt.

Activitățile de voluntariat sunt promovate și dezvoltate în cadrul tuturor unităților de învățământ de către Asociația Națională SNAC România. Strategia acesteia presupune dezvoltarea activității de voluntariat realizată de elevii din învățământul preuniversitar, dar și de studenți.

Obiectivele generale pe care și le propune sunt următoarele: dezvoltarea educațională a voluntarilor, includerea persoanelor izolate din punct de vedere social în viața comunităților lor locale, încurajarea implicării elevilor ca voluntari în activități desfășurate cu persoane aflate în dificultate, în scopul susținerii procesului de incluziune socială a acestora și, nu în ultimul rând, realizarea implicării și incluziunii persoanelor aflate în dificultate, prin angajarea tuturor celor interesați într-un program educațional de activități ce promovează într-o foarte mare măsură incluziunea socială.

De asemenea, Asociația Națională SNAC, România, are în vedere și câteva obiective specifice, pe care este absolut ncesar să le amintim: încurajarea elevilor în sensul practicării voluntariatului, pregătirea tuturor voluntarilor în cadrul unor cursuri speciale, organizarea unor activități incitante, atât pentru persoanele aflate în dificultate, cât și pentru voluntari, stimularea și dezvoltarea abilităților cu nevoi speciale prin activități recreative (de imaginație și terapeutice): dansul, sportul, artele plastice, arta dramatică, muzica, IT-ul, aromoterapia, abilitățile manuale etc; inițierea de programe de acțiune comunitară între voluntarii din unitățile de învățământ preuniversitar (universitar), organizații nonguvernamentale, pe de o parte, și peroanele aflate în dificultate, pe altă parte.

Așa cum bine știm, beneficiarii direcți ai Strategiei Naționale de Acțiune comunitară sunt copiii cu dizabilități, copiii cu dificultăți de învățare și adaptare școlară și socială, persoanele din categorii considerate vulnerabile. Beneficiarii indirecți ai asociației sunt voluntarii, familiile persoanelor aflate în dificultate, comunitatea și, de asemenea, societatea.

Un fapt deosebit de interesant este acela că voluntariatul poate aduce o serie de beneficii precum: formarea de noi abilități și competențe, voluntariatul reprezintă o modalitate ideală de a explora noi domenii, stima de sine și sentimenul de împlinire vor crește prin adăugarea unui aport de valoare societății, munca în echipă oferă posibilitatea de a învăța diferite lucruri privite din mai multe perspective, este dezvoltată capacitatea empatică a celor implicați, cresc altruismul și gradul de conștientizare.

O școală care investește voluntari în societate, va beneficia în viitor de un spațiu social foarte bine dezvoltat care, cu siguranță, îi va garanta condiții mai bune de desfășurare a actului educativ.

- Legea78/2014privind reglementarea activității de voluntariat în România, accesat în 12.10.2020: www.dreptonline.ro/legislatie/legea_78_2014_reglementare_activitate_voluntariat.php;
- Andronic, R.-L., 2009, *Comportamentul prosocial şi voluntariat în România postdecembristă. O abordare psihosociologică a programelor de intervenţie* (teză de doctorat), Facultatea de Sociologie şi Asistenţă Socială, Universitatea din Bucureşti.
- Voicu, Bogdan, 2005, „Voluntariatul", în B. Voicu, *Penuria pseudo-modernă a postcomunismului românesc. Volumul I. Schimbarea socială şi acţiunile indivizilor,* Editura Expert Projects, Iaşi.

VOLUNTARIATUL – UN MOD DE MANIFESTARE A RESPONSABILITĂȚII SOCIALE

Prof. înv. primar LULĂ CORINA,
Liceul Teoretic. „Henri Coandă”, Craiova

Există o arie largă de noţiuni, definiţii şi tradiţii în ceea ce priveşte voluntariatul. Totuşi, ceea ce este comun în Europa este că oriunde oamenii se implică împreună în activităţi pentru a se ajuta reciproc, pentru a îi susţine pe cei cu nevoi, pentru a conserva mediul înconjurător, pentru a participa în campanii pentru drepturile omului, sau pentru a iniţia acţiuni menite a asigura fiecăruia o viaţă decentă – atât societatea în ansamblu, cât şi fiecare voluntar ies în câştig, iar coeziunea socială este semnificativ întărită.

Mai bine de 100 de milioane de europeni sunt implicaţi în activităţi de voluntariat, trăiesc în solidaritate şi prin aceasta aduc o contribuţie în societate. Un sondaj Eurobarometru efectuat în 2006 relevă faptul că 3 din 10 europeni pretind a fi activi ca şi voluntari şi că aproape 80% din respondenţi consideră că activităţile de voluntariat reprezintă o parte importantă a vieţii demografice în Europa.

De ce voluntariatul contează?

Voluntarii reflectă diversitatea societăţii europene, având implicate persoane de diferite vârste, femei şi bărbaţi, angajaţi şi şomeri, oameni cu diferite origini etnice, credinţe, cetăţeni de toate naţionalităţile.

Voluntarii sunt implicaţi într-o mare varietate de activităţi, cum ar fi furnizarea de activităţi educative şi servicii, ajutor reciproc sau auto-ajutor, campanii, acţiune comunitară şi pentru mediul înconjurător. Voluntariatul este unul dintre modurile în care persoane cu orice tip de abilităţi şi profil, pot contribui la schimbări pozitive.

Voluntariatul este un mod de incluziune şi coeziune socială. Contribuie la crearea unei societăţi coerente, cu legături bazate pe încredere şi solidaritate, şi prin aceasta, la crearea de capital social. Este o sursă puternică de reconciliere şi reconstrucţie.

Acțiunile de voluntariat joacă un rol important în identificarea de soluţii pentru problemele societăţii. Voluntarii şi organizaţiile lor sunt adesea primii în dezvoltarea de acţiuni inovatoare pentru a identifica, a da voce şi a răspunde nevoilor care se ivesc în societate. Voluntarii ajută la îmbunătăţirea calităţii şi cantităţii de servicii şi la dezvoltarea creativă de noi servicii.

Voluntariatul este un factor economic semnificativ. Sectorul de voluntariat contribuie estimativ cu 5% în PIB-ul economiilor naţionale şi multe dintre organizaţiile non profit depind puternic de munca voluntarilor pentru a-şi susţine activităţile.

Persoanele implicate în acțiuni de voluntariat sprijină crearea de parteneriate inovatoare între sectorul profit, autorităţile publice şi sectorul non profit. Asemenea parteneriate, dublate de natura iniţiatică a multor dintre activităţile de voluntariat, pot conduce la crearea de noi oportunităţi de angajare.

Voluntariatul oferă oportunităţi de educaţie formală şi non-formală şi este, prin urmare un instrument esenţial în formarea continuă. Prin voluntariat, oamenii dobândesc cunoştinţe, îşi exersează abilităţi şi îşi extind reţelele sociale, ceea ce adesea poate conduce la diversificarea şi îmbunătăţirea ofertelor de angajare la dezvoltare personală şi socială. Oricine poate să devină voluntar și să aducă o contribuție, oricât de mică, la lumea care ne înconjoară. Important este doar să îți dorești acest lucru! "Faptul că nu poți să faci totul nu e o scuză pentru a nu face nimic." (Ashleigh Brilliant)

Prin puterea exemplului copiii și tinerii pot învăța să se implice în viața comunității. Împreună cu transmiterea informațiilor școala trebuie să educe elevilor săi adevăratele valori, să formeze oameni sensibili la nevoile societății. Pentru aceasta am desfășurat o serie de activități de voluntariat, în diferite domenii.

Un exemplu îl pot constitui acțiunile din cadrul parteneriatului „Fii om de omenie!”:

„Cartea – minunea cea mai de preţ a omenirii”, „Echipele sportive - un model de viaţă”, „Prietenia mea cu persoane cu nevoi speciale”, „Mediul de lângă noi ne reprezintă”, „A fi european”, „Lumea actorilor ne învaţă”, „Colegii mei de şcoală; prietenii mei de joacă”, „De vorbă cu reprezentanţii comunităţii locale”, „Fii om de omenie!”.

Ele au avut ca **obiective:**

- educarea spiritului civic şi umanitar pentru implicare în viaţa oraşului sau comunei;
- stimularea comportamentului participativ prin trecerea de la achiziţia pasivă şi conformistă la acţiunea transformatoare, trecerea de la „a învăţa” la „a învăţa să fii şi să devii”;
- exersarea deprinderilor de lucru în echipă, a capacităţii de a stabili relaţii de colaborare, de întrajutorare între membrii grupului şi a capacităţii de exprimare liberă a opiniilor proprii;
- cultivarea interesului pentru practicarea unui comportament activ, liber, responsabil, tolerant, deschis, comunicativ, reflexiv, autoevaluativ;
- dezvoltarea gândirii independente, a iniţiativei, a imaginaţiei şi solidarităţii.

Grupul țintă a cuprins elevii de clasa a IV-a din școala noastră, de la Școala Cârcea și de la Centrul de Plasament Nr. 1 Craiova.

Activitățile derulate au condus la o serie de **rezultate:**

- Elevii din clasele primare au fost interesaţi de acţiunile derulate în proiect. Ei au învăţat ce înseamnă să fii voluntar şi şi-au manifestat dorinţa de a continua această activitate şi în viitor. Evidenţierea lor la finalul acţiunilor i-a motivat să-şi pună în valoare capacităţile pentru derularea cu succes a următoarelor demersuri.
- Cadrele didactice şi-au manifestat creativitatea profesională prin utilizarea unor strategii alternative cu eficienţă crescută în atingerea obiectivelor programului.
- Acţiunile întreprinse au contribuit la îndeplinirea obiectivelor stabilite, dar şi la descoperirea unor noi provocări, probleme cu care se confruntă astăzi sistemul educaţional şi care impun găsirea unor soluţii pe măsură.
- Rezultatele programului „Fii om de omenie!” s-au reflectat atât în modalităţi concrete (biblioteci personale, expoziţii, spectacole, colecţii diverse, albume, reviste pentru elevi) cât şi în progresele înregistrate în planul formării personalităţii elevilor sub diferite aspecte, cu precădere în dezvoltarea unui comportament democratic şi participativ.

Prin intermediul proiectului a fost stimulat comportamentul participativ al copiilor, a fost dezvoltată capacitatea acestora de a face faţă unor situaţii, de a se angaja în acţiune, de a interacţiona la nivelul grupurilor. Copiii au avut prilejul de a-şi valorifica propriile cunoştinţe despre drepturile copilului, de a exersa drepturi şi responsabilităţi civile: dreptul de exprimare liberă a gândirii şi a opiniilor, dreptul de a participa la luarea deciziilor. Prin acţiunile întreprinse şi-au manifestat dorinţa de comunicare, imaginaţia, creativitatea artistică, disponibilităţile în plan afectiv şi aptitudinile fizice.

În derularea proiectului s-a reuşit implicarea părinţilor şi a altor factori responsabili cu educaţia copiilor contribuind astfel la armonizarea educaţiei de tip formal, nonformal şi informal. În vederea unei bune coordonări au fost constituite echipe de cadre didactice şi grupe de elevi voluntari care au proiectat şi desfăşurat fiecare activitate. Responsabilităţile în cadrul grupurilor au fost stabilite în mod democratic. Invitaţii şi-au adus propria contribuţie la reuşita acţiunilor desfăşurate. Comunicarea permanentă între participanţii la proiect a avut ca scop depistarea precoce a obstacolelor şi găsirea unor soluţii viabile de depăşire a acestora. Coordonatorul de program a înregistrat opiniile participanţilor la activităţi şi le-a transmis pentru publicare redactorului revistei.

Pentru măsurarea impactului au fost utilizate următoarele metode şi instrumente: chestionare, observări, interviuri, analize comparative. În urma evaluării impactului au fost identificate următoarele aspecte:

- la nivelul instituţiei: creşterea interesului pentru problematica educaţiei pentru democraţie prin modalităţi alternative;

- la nivelul elevilor şi preşcolarilor: conştientizarea acestora de necesitatea formării unui comportament participativ şi cultivarea încrederii reciproce a respectului faţă de om şi de realizările fiecăruia dintre noi;
- la nivelul cadrelor didactice participante: dobândirea unor competenţe de a realiza obiectivele educaţiei pentru democraţie şi participare într-un mod eficient, care să trezească interesul elevilor pentru acest domeniu de educaţie;
- la nivelul comunităţii: acordarea sprijinului autorităţilor locale şi a unor instituţii cu responsabilităţi în educaţia copiilor; conştientizarea părinţilor despre rolul activ al familiei în însuşirea şi respectarea normelor de comportare în societate de către copii, în manifestarea unor atitudini favorabile luării deciziilor şi exprimării opiniilor personale.

Pentru **diseminare** s-au desfășurat:

- mese rotunde de informare a celorlalţi elevi din şcoală, a părinţilor, a celorlalte cadre didactice – lunar;
- raportări la Consiliul de Administraţie, Consiliul Profesoral, Consiliul Părinţilor – trimestrial;
- dialoguri deschise, dezbateri interactive.

Ca materiale de **promovare** au fost utilizate:

- expoziţie cu fotografii de la activităţile desfăşurate în proiect;
- postere, afişe informative, pliante;
- revista „Fii om de omenie!”.

Pentru multiplicarea **exemplelor de bună practică** au fost organizate schimburi de experienţă , au fost invitaţi reprezentanţi ai televiziunilor locale care au preluat şi prezentat în emisiuni aspecte din experienţa acumulată de participanţii la proiectul „Fii om de omenie!”.

Cu siguranță,voluntariatul este o modalitate prin care putem readuce o rază de speranță în sufletele celor pentru care soarta, din păcate, nu a rezervat prea multe bucurii. De asemenea, prin voluntariat nu numai că sădim un zâmbet pe chipul celor care prea rar zâmbesc, dar învățăm totodată să fim responsabili, receptivi la problemele celorlalți…într-un cuvânt: să fim oameni.

Bibliografie:

www.voluntar.ro

http://www.provobis.ro/

http://evoluntar.ro/forum/

1. Theodosiu, D. – *Mai aproape de elevi,* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1972
2. Tomşa G. - *Consilierea şi orientarea în şcoală,* Casa de Editură şi Presă Viaţa Românească, Bucureşti, 1999

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ

PROF.ÎNV.PREȘCOLAR:POPA FLORICA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ SICHEVIȚA
STRUCTURA- GRĂDINIȚA P.N.
SICHEVIȚA

Procesul de implementare a educației incluzive este complex și implică participarea tuturor actorilor: autorități publice centrale, instituțiile de învățământ general, familia, instituțiile de formare profesională inițială și continuă, societatea civilă.În acest context, trebuie avut în vedere modificarea strategiei de coordonare și implicare activă a cadrelor didactice, părinților, elevilor și comunității în procesul decizional și în politicile de dezvoltare a școlii. Astfel, parteneriatul școală-familie-comunitate trebuie să devină o prioritate a strategiilor orientate către asigurarea unei educații de calitate pentru toți copiii.

Dezvoltarea parteneriatelor cu familia și comunitatea este esențială în asigurarea unui proces educațional incluziv de calitate. Cadrul didactic trebuie să asigure relații de colaborare și respect cu familia și comunitatea, să motiveze implicarea părinților și a membrilor comunității, dezvoltând parteneriate, menite să antreneze structurile asociative ale copiilor /elevilor și ale părinților și instituțiile partenere din comunitate la elaborarea proiectelor educaționale, în scopul sporirii calității educației la nivel de clasă sau instituție.

Formarea cadrelor didactice din perspectiva asigurării unei educații de calitate pentru toți copiii vizează redefinirea domeniilor de competență, care reflectă profilul cadrului didactic incluziv, după cum urmează :

− oferă elevilor un spaţiu de manifestare şi afirmare a valorilor diversităţii;

− acordă suport tuturor elevilor;

− cooperează/colaborează cu alţii (cu alţi specialişti).

În același timp, studiile arată că, în prezent, formarea continuă a cadrelor didactice în domeniul educației incluzive nu oferă suficient suport metodologic practic în dezvoltarea competențelor necesare cadrului didactic pentru lucrul în echipă și suport individualizat fiecărui elev.

De asemenea, un aspect important al asigurării accesului la o educație incluzivă de calitate îl reprezintă implicarea copiilor în procesul de luare a deciziilor. Însă, studiile în domeniu menţionează că în majoritatea cazurilor, copiii cu dizabilităţi sunt excluși din procesele de luare a deciziilor care îi afectează, opinia lor fiind neglijată și ignorată de autorităţi.

Toți copiii, fără discriminare , au dreptul de a participa la jocuri și activități recreative proprii vârstei, precum și la viața culturală și artistică.

În concluzie, ca obiective prioritare pentru implementarea unei educații de calitate pentru toți copiii, se regăsesc:

- asigurarea șanselor egale la o educaţie de calitate pentru fiecare copil, tânăr, adult, la toate nivelurile și ciclurile sistemului de învăţământ;
- formarea unei culturi şi a unei societăţi incluzive în vederea incluziunii în comunitate a copiilor şi tinerilor cu cerinţe educaţionale speciale;
- elaborarea și dezvoltarea cadrului de asigurare a calităţii pe dimensiunea educaţie incluzivă;
- consolidarea capacităţilor instituţionale la toate nivelurile de învăţământ pentru asigurarea accesului, relevanţei și calităţii educaţiei incluzive;
- prevenirea și combaterea violenţei, neglijării şi exploatării copiilor;
- redimensionarea semnificaţiei sociale a maternităţii şi a paternităţii şi a rolului ambilor părinţi în creşterea şi educarea copiilor.

Toate acestea au menirea atingerii unui scop final care se constituie într-un corpus ce variază în funcție de particularitățile socio-economice și culturale ale unei societăți

.Bibliografie:

Mareș T., Ivan S., Egalitatea de șanse în educație, dezvoltarea personală și integrare socială, Editura Universitară, București, 2013

Voluntariatul pentru copii

Anca Anamaria Vele,
Școala Gimnazială ”Vasile Alecsandri” Baia Mare

O lume incluzivă nu este doar o aspirație, ci și o responsabilitate colectivă care cere empatie, acțiuni concrete și angajament pe termen lung. O lume incluzivă este o lume în care diversitatea este apreciată, respectată și celebrată. Este un spațiu în care toți oamenii, indiferent de rasă, gen, orientare sexuală, dizabilitate, vârstă, religie sau statut social, se simt bineveniți, valorizați și capabili să participe pe deplin la viața socială, economică, culturală și politică. (Graham, 2023)

Într-o lume incluzivă fiecare persoană are acces la aceleași oportunități, iar nevoile specifice sunt recunoscute și abordate. Spațiile, serviciile și informațiile sunt concepute pentru a fi utilizate de toată lumea, inclusiv de persoanele cu dizabilități. Diferențele sunt recunoscute ca o resursă valoroasă și nu ca o barieră. Comunicarea deschisă și respectuoasă promovează înțelegerea reciprocă și solidaritatea. (Borkket, 2018)

Într-o lume incluzivă sunt organizate campanii și programe care încurajează respectul pentru diversitate și combat prejudecățile. Pentru a crea o lume incluzivă trebuie să fim conștienți de propriile prejudecăți și să lucrăm pentru a le depăși. Să încurajăm incluziunea în conversații, să susținem vocile marginalizate și să promovăm respectul reciproc. Promovarea unei politici de diversitate și incluziune și crearea de spații sigure, susținerea accesului egal la oportunități de dezvoltare. Pentru o lume incluzivă trebuie să susținem inițiativele care promovează echitatea, cum ar fi proiectele educaționale, infrastructura accesibilă sau programele pentru grupuri vulnerabile. O lume incluzivă nu este doar o aspirație, ci și o responsabilitate colectivă care cere empatie, acțiuni concrete și angajament pe termen lung.

Voluntariatul pentru o lume incluzivă evidențiază importanța contribuției comunității în promovarea egalității, diversității și accesibilității pentru toți. **Voluntariatul** este o activitate benefică care aduce numeroase avantaje atât pentru copii, cât și pentru comunitate. Aceasta implică participarea copiilor în activități altruiste, organizate pentru a ajuta persoane, animale sau mediu. De asemenea, voluntariatul pentru copii include și activități desfășurate de adulți în beneficiul copiilor, în diverse domenii, cum ar fi educația, sănătatea sau dezvoltarea personală.

Crearea unui mediu incluziv se poate realiza prin implicarea elevilor în activitățile de voluntariat și în programe educative sub forma unor ateliere despre diversitate și incluziune si în organizarea de sesiuni de informare pentru comunitate despre discriminare, prejudecăți și beneficiile diversității. De exemplu,

pentru a încuraja comunicarea cu persoanele cu deficiențe de auz, pot fi organizate cursuri pentru învățarea limbajului semnelor. Mai mult, se pot realiza proiecte comunitare pentru incluziunea persoanelor cu dizabilități, dar și parteneriate cu centrele locale pentru a facilita integrarea lor în viața socială și profesională. De asemenea, se pot organiza evenimente sportive incluzive prin activități în care toată lumea, indiferent de abilități, poate participa sau activități de sprijin pentru refugiați și crearea de spații sigure pentru integrare și schimb cultural. Promovarea incluziunii culturale se poate realiza și prin festivaluri multiculturale, sărbătorirea diversității prin muzică, dans și gastronomie sau programe de sensibilizare, povestiri despre viețile și experiențele celor din medii diferite, toate acestea încurajând empatia. Împreună cu alte organizații, se poate extinde impactul proiectelor. Pot fi organizate campanii de conștientizare, mesaje publice pentru a încuraja acceptarea și respectul reciproc.

Voluntariatul, în acest context, este o cale de a sparge barierele și de a crea o lume mai incluzivă și mai echitabilă. Să fim conștienți de propriile prejudecăți și să lucrăm pentru a le depăși. Să încurajăm incluziunea în conversații sigure și să susținem accesul egal la oportunități de dezvoltare.

Dintre beneficiile aduse copiilor prin acțiunile de voluntariat, putem aminti dezvoltarea empatiei și a altruismului. Copiii învață să fie mai atenți la nevoile celor din jur și să ofere ajutor fără a aștepta ceva în schimb (Alriksson-Schmidt, 2006). De asemenea îmbunătățirea abilităților sociale prin participarea în echipă și interacțiunea cu diferite persoane îi ajută pe copii să-și dezvolte abilitățile de comunicare și colaborare. Prin stimularea responsabilității și prin asumarea unor sarcini specifice, copiii înțeleg importanța angajamentului și își dezvoltă simțul responsabilității. Încurajarea creativității și a rezolvării problemelor prin activitățile de voluntariat le oferă ocazia de a gândi creativ și de a găsi soluții la diferite provocări. Nu în ultimul rând, voluntariatul poate influența pozitiv atitudinea copilului față de comunitate, crescând șansele ca acesta să devină un adult implicat civic.

Activități de voluntariat potrivite pentru copii

1. **Protecția mediului**:
    - Plantarea de copaci, colectarea de deșeuri, reciclarea creativă.
2. **Ajutor pentru colegi**:
    - Oferirea de sprijin pentru teme, învățare sau integrarea unor copii mai timizi sau vulnerabili.
3. **Campanii sociale**:
    - Strângerea de donații pentru copii defavorizați sau participarea la campanii de conștientizare.
4. **Voluntariat pentru animale**:
    - Ajutor în cadrul adăposturi pentru animale sau participarea la campanii de adopție.

5. **Proiecte artistice și educaționale**:
    - Crearea de desene sau spectacole pentru persoane în vârstă, copii din spitale sau alte grupuri care au nevoie de încurajare.

Cum pot adulții sprijini voluntariatul la copii?

1. **Găsirea oportunităților adecvate**:
    - Activitățile trebuie să fie adaptate vârstei și capacităților copiilor.
2. **Oferirea unui exemplu personal**:
    - Implicarea părinților sau educatorilor în activități de voluntariat inspiră copiii să participe.
3. **Crearea unui mediu sigur**:
    - Este important ca activitățile să fie desfășurate într-un cadru supravegheat, care să asigure siguranța copiilor.
4. **Încurajarea și aprecierea eforturilor**:
    - Recunoașterea contribuțiilor copiilor le crește încrederea în sine și motivația.

Bibliografie:

Linda J. Graham, Inclusive Education for the 21st Century Theory, Policy and Practice, Published December 8, 2023 by Routledge

Penny Borkket, Cultural Diversity and Inclusion in Early Years Education , 2018

Alriksson-Schmidt, A. I. & Co, Quality of Life and Resilience in Adolescents with a Mobility Disability, Journal of Pediatric Psychology, 2006

Paul Morrow, Cultural Inclusion for Young People with SEND Practical Strategies for Meaningful Inclusion in Arts and Culture, 2023

https://www.pointsoflight.org/blog/4-ways-to-make-volunteering-more-inclusive-for-all-abilities/

https://www.goodera.com/blog/dei-volunteer-opportunities-ideas

Utilizarea metodelor interactive în procesul de predare – învăţare

Prof. înv. primar- CIMPEANU VALENTINA,
Școala Gimnazială „ NICOLAE BALCESCU„,
Mun. DRAGASANI, jud. VALCEA

„Orice metodă pedagogică rezultă din întâlnirea mai multor factori şi, din acest punct de vedere, educaţia va rămâne mereu o artă: arta de a adapta, la o situaţie precisă, indicaţiile generale date de cărţile de metodologie.” Gaston Mialaret

Metodele activ-participative pun accent pe învăţarea prin cooperare, aflându-se în antiteză cu metodele tradiţionale de învăţare. Elevii nu sunt doar un receptor de informaţii, ci şi un participant activ la educaţie. În procesul instructiv-educativ, încurajarea comportamentului participativ înseamnă pasul de la „a învăţa” la a „învăţa să fii şi să devii”, adică pregătirea pentru a face faţă situaţiilor, dobândind dorinţa de angajare şi acţiune. Principalul avantaj al metodelor activ-participative îl reprezintă implicarea elevilor în actul didactic şi formarea capacităţii acestora de a emite opinii şi aprecieri asupra fenomenelor studiate. În acest mod, elevilor le va fi dezvoltată o gândire circumscrisă abilităţilor cognitive de tip superior, gândirea critică.

Activitatea instructiv-educativă se desfăşoară în baza unor finalităţi, este pusă în practică prin intermediul unui sistem de metode şi procedee, apelează la o serie de mijloace tehnice de realizare, iar rezultatele sunt verificate şi evaluate prin strategii specifice. Curriculum-ul şcolar integrează toate aceste componente, dintre care o poziţie centrală revine metodelor care fac posibilă atingerea finalităţilor educaţionale.

Metodele de învăţământ pot fi definite ca „modalităţi de acţiune cu ajutorul cărora, elevii, în mod independent sau sub îndrumarea profesorului, îşi însuşesc cunoştinţe, îşi formează priceperi şi deprinderi, aptitudini, atitudini, concepţia despre lume şi viaţă”.(M.Ionescu, V.Chiş)

Metoda este selectată de cadrul didactic şi este pusă în aplicare în lecţii sau activităţi extraşcolare cu ajutorul elevilor şi în beneficiul acestora; presupune, în toate cazurile, o colaborare între profesor şi elev, participarea lor la căutare de soluţii, la distingerea dintre adevăr şi eroare şi care, sub forma unor variante şi/sau procedee selecţionate, se foloseşte pentru asimilarea cunoştinţelor, a trăirilor valorice şi a stimulării spiritului creativ.

Când se alege o metodă, se ţine cont de finalităţile educaţiei, de conţinutul procesului instructiv, de particularităţile de vârstă şi de cele individuale ale elevilor, de psihosociologia grupurilor şcolare, de natura mijloacelor de învăţământ, de experienţa şi competenţa cadrului didactic.

Metodele tradiţionale, expozitive ori frontale lasă impresia că nu ar mai fi în conformitate cu noile principii ale participării active şi conştiente a elevului. Acestea pot însă dobândi o valoare deosebită în condiţiile unui auditoriu numeros, având un nivel cultural care să-i asigure accesul la mesajul informaţional transmis raportat la unitatea de timp.

Metodologia didactică actuală este orientată către implicarea activă şi conştientă a elevilor în procesul propriei formări şi stimularea creativităţii acestora. În acest context, prefacerile pe care le cunosc metodele de învăţământ cunosc câteva direcţii definitorii. Relaţia dinamică-deschisă constă în raporturile în schimbare ce se stabilesc între diferitele metode. Diversitatea metodelor este impusă de complexitatea procesului de învăţare, fiecare metodă trebuie să fie aleasă în funcţie de registrul căruia i se raportează. Amplificarea caracterului formativ al metodelor presupune punerea accentului pe relaţiile sociale pe care le are elevul în procesul de culturalizare şi formare a personalităţii. Reevaluarea permanentă a metodelor tradiţionale vizează adaptarea lor în funcţie de necesităţi şi raportarea lor la evoluţia ştiinţei.

Metodele de predare-asimilare pot fi clasificate în:

1. Tradiţionale: expunerea didactică, conversaţia didactică, demonstraţia, lucrul cu manualul, exerciţiul;

2. Moderne: algoritmizarea, modelarea, problematizarea, instruirea programată, studiul de caz, metode de simulare(jocurile, învăţarea pe simulator), învăţarea prin descoperire.

Principala metodă de educare a gândirii în învăţământul tradiţional o constituie expunerea profesorului, completată cu studiul individual al elevului. Această metodă a fost criticată, susţinându-se că ea nu favorizează legătura cu practica. Lipsa de legătură cu realitatea vine de la atitudinea elevilor: ei asistă pasiv la expunere, pe care ştiu că trebuie să o repete. Cealaltă metodă tradiţională, convorbirea cu întreaga clasă, antrenează mai mult participarea elevilor, dar elevii sunt ghidaţi, nu ştiu ce se urmăreşte. Aşadar, forma clasică a învăţământului dezvoltă puţin gândirea elevilor. Ulterior s-au preconizat diverse moduri de organizare a învăţământului, denumite şcoli active, în care accentul cade pe studiul individual efectuat de elevi. Modul nou, activ, de organizare a învăţământului se dovedeşte superior, dar solicită mult timp. Odată cu descongestionarea programelor şcolare în cadrul reformei învăţământului, se va începe şi activizarea predării în şcoala românească.

Metodele activ-participative pun accent pe învăţarea prin cooperare, aflându-se în antiteză cu metodele tradiţionale de învăţare. Educaţia pentru participare ii ajuta pe elevi sa-si exprime opţiunile în domeniul educaţiei, culturii, timpului liber, pot deveni coparticipanţi la propria formare. Elevii nu sunt doar un receptor de informaţii, ci şi un participant activ la educaţie.În procesul instructiv-educativ, încurajarea comportamentului participativ înseamnă pasul de la „a învăţa” la a „învăţa să fii şi să devii”, adică pregătirea pentru a face faţă situaţiilor, dobândind dorinţa de angajare şi acţiune.

Principalul avantaj al metodelor activ-participative îl reprezintă implicarea elevilor în actul didactic şi formarea capacităţii acestora de a emite opinii şi aprecieri asupra fenomenelor studiate. În acest mod, elevilor le va fi dezvoltată o gândire circumscrisă abilităţilor cognitive de tip superior, gândirea critică. Aceasta reprezintă o gândire centrată pe testarea şi evaluarea soluţiilor posibile într-o situaţie dată, urmată de alegerea rezolvării optime pe baza argumentelor. A gândi critic înseamnă a deţine cunoştinţe valoroase şi utile, a avea convingeri raţionale, a propune opinii personale, a accepta că ideile proprii pot fi discutate şi evaluate, a construi argumente suficiente propriilor opinii, a participa activ şi a colabora la găsirea soluţiilor.

Principalele metode de dezvoltare a gândirii critice sunt:

- metoda Ciorchinelui; metoda Mozaic;
- metoda Cubul; metoda Turul Galeriei;
- metoda 6/3/5;
- metoda Lotus;
- metoda Palariile ganditoare;
- metoda Frisco
- metoda Schimba perechea;
- metoda Explozia stelara;
- diagrama Venn;
- metoda Cauza-efect.

Pentru ca învăţarea prin cooperare să se bucure de un real succes, se impune respectarea unor reguli. Literatura de specialitate relevă faptul că, pentru ca elevii să fie dispuşi să lucreze în echipă, se impune respectarea a două condiţii: asigurarea unui climat pozitiv în clasă; formularea unor explicaţii complete şi corecte asupra sarcinii de lucru, astfel încât aceasta să fie înţeleasă de toată lumea.

În vederea asigurării unui climat pozitiv în sala de clasă este necesar ca elevii să aibă impresia că au succes în ceea ce fac.

Factorii care asigură succesul într-o clasă sunt: formularea de expectanţe pozitive faţă de elevi; utilizarea unor strategii de management educaţional eficient; stabilirea de obiective clare şi comunicarea acestora elevilor; valorificarea la maxim a timpului destinat predării; evaluarea obiectivă. Eficienţa muncii în grup depinde de claritatea explicaţiei pentru sarcinile de lucru. Profesorii trebuie să ofere explicaţii cât mai clare şi să se asigure că ele au fost corect înţelese de către elevi.
Literatura de specialitate oferă o imagine fidelă asupra antitezei care se creează între metodele tradiţionale şi cele moderne utilizate în predare.

Metodele tradiţionale au următoarele caracteristici:
• pun accentul pe însuşirea conţinutului, vizând, în principal, latura informativă a educaţiei,; • sunt centrate pe activitatea de predare a profesorului, elevul fiind văzut ca un obiect al instruirii, asadar comunicarea este unidirectionala,
• sunt predominant comunicative,;
• sunt orientate, în principal, spre produsul final, evaluarea fiind de fapt o reproducere a cunostintelor;
• au un caracter formal şi stimulează competiţia;
• stimulează motivaţia extrinsecă pentru învăţare;
• relaţia profesor-elev este autocratică, disciplina şcolară fiind impusă.Aceste metode genereaza pasivitatea in randul elevilor.

La polul opus, metodele moderne se caracterizează prin următoarele note: • acordă prioritate dezvoltării personalităţii elevilor, vizând latura formativă a educaţiei; • sunt centrate pe activitatea de învăţare a elevului, acesta devenind subiect al procesului educaţional; • sunt centrate pe acţiune, pe învăţarea prin descoperire;
• sunt orientate spre proces;
• sunt flexibile, încurajează învăţarea prin cooperare şi capacitatea de autoevaluare la elevi, evaluarea fiind una formativa;
• stimulează motivaţia intrinsecă;
• relaţia profesor-elev este democratică, bazată pe respect şi colaborare, iar disciplina derivă din modul de organizare a lecţiei.Prin metodele moderne se incurajeaza participarea elevilor, initiativa si creativitatea.

Din toate cele menţionate rezultă faptul că profesorul trebuie să-şi schimbe concepţia şi metodologia instruirii şi educării, să coopereze cu elevii, să devină un model real de educaţie permanentă. În mod sigur o metodologie de succes va implica împletirea celor două modele (clasic şi modern), având proporţii diferite între ele în funcţie de situaţia momentului, de colectiv şi bineînţeles de obiectivele educaţionale urmărite.

Elementul cheie în educaţie îl reprezintă elevul care trebuie să realizeze o serie de procese pentru a putea cunoaşte şi utiliza practic informaţiile însuşite. O învăţare eficientă presupune mai întâi înţelegerea faptelor, analizarea acestora, formularea unor idei pe baza cunoştinţelor dobândite ulterior, generalizarea şi abstractizarea lor.
Profesorul nu mai este cel care ţine o prelegere în faţa elevilor ci e mediator şi îndrumător în activitatea de învăţare pe care aceştia o parcurg. Predarea se realizează prin utilizarea unor metode activ – participative care să solicite interesul, creativitatea,imaginaţia,implicarea şi participarea elevului,în scopul însuşirii unor cunoştinţe care să–i folosească.

Bibliografie:
• Cerghit, I, 2006, Metode de învăţământ, , editura Polirom, Iaşi
• Ionescu, M., Radu I., Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001
• Moise, C., 1996, Concepte didactice fundamentale, Ankarom, Iaşi

MOBILITĂŢILE EUROPENE
UN VIITOR COMUN PENTRU COPIII NOŞTRI

Feleagă Nicoleta-
Şcoala Gimnazială “Principesa Margareta”

Cadrul didactic trebuie să fie animat de o puternică receptivitate faţă de tot ce este nou si important în specialitatea sa şi în pedagogie, iar în practică să dovedească un efort continuu spre autodepăşire, pentru a face faţă sarcinilor pe care le ridică învăţământul.

Am avut ocazia să participăm în luna martie a acestui an, alături de cadre didactice, inspectori, formatori şi metodişti pentru învăţământul primar din Municipiul Bucureşti şi din Judeţul Călăraşi, la Proiectul Leonardo da Vinci (LLP/LdV/VETPRO/2012/RO/356)- ”Îmbunătăţirea competenţelor formatorilor din învăţământul primar în domeniul ştiinţelor”.

Proiectul îşi propunea realizarea unui schimb de experienţă şi transfer inovativ de bune practici pentru creșterea calității predării științelor în învățământul primar. Obiectivele proiectului au fost: dezvoltarea de noi competențe cadrelor didactice din învățământul primar pentru proiectarea și realizarea unor sesiuni de formare orientate spre învățarea stiințelor prin experimente cheie; dezvoltarea de competențe digitale în vederea îmbunătățirii procesului de predare al stiințelor la clasele primare. Stagiul de o săpămână s-a desfășurat la Universitatea Frederick din Nicosia, Cipru. In cadrul Departamentului de Formare a cadrelor didactice din Universitatea Frederick s-au iniţiat primele comunicări, organizaţia gazdă prezentându-şi baza materială, cultura organizaţională, metode şi tehnici specifice de lucru.

Am participat în cadrul proiectului la ateliere de lucru ce au avut ca finalitate fişe de observare a lecţiei specifică ştiinţelor naturii, o unitate de învăţare pentru integrarea computerului în lecţie, elaborarea criteriilor pentru un ghid de experimente pentru ştiinţe în învăţământul primar.

Dezbaterile au constituit o sursă de învăţare activă prin tematica abordată :caracteristicile unei lecţii experimentale de calitate, metoda interviului ca instrument de evaluare individuală, teoria constructivistă, învăţarea diferenţiată prin valorificarea TIC.

Am păşit cu o curiozitate enormă în lumea ştiinţei şi a predării acesteia. Alături de colegi am experimentat şi ne-am pus un infinit de întrebări. Am asistat la activităţi didactice experimentale în domeniul ştiinţelor: stări de agregare, degajarea căldurii, circuitul electric. Am dezbătut caracteristicile unei lecţii experimentale de calitate şi am realizat o fişă de lucru pentru elevi cu structura specifică unei lecţii experimentale. Formatorul nostru, prof. dr. Nicos Valanides ne-a prezentat teoria constructivismului. Prin studii de caz şi jocuri de rol am învăţat activ despre utilizarea unor strategii

de lucru constructiviste în predarea ştiinţelor în învăţământul primar. Cadrul didactic ne-a angajat şi ne-a provocat, a încurajat spiritul interogativ, discuţiile în grupul de lucru, autonomia şi iniţiativa. Prin utilizarea seturilor de informaţii primare, materiale fizice cu manipulare interactive ne-a determinat să explorăm natura, să gândim critic şi să reflectăm profund.

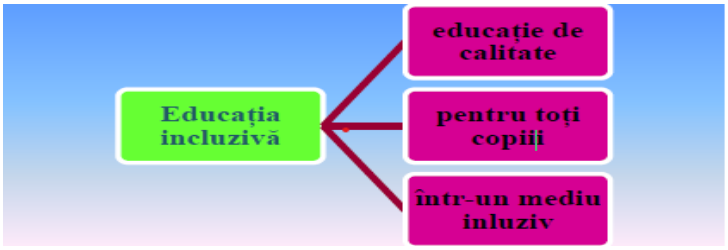
Am analizat oportunităţile şi intrumentele de învăţare diferenţiată la ştiinţe prin utilizarea eficientă a softurilor educaţionale. S-a realizat astfel structura unui ghid şi a unui site pentru ştiinţe dedicate cadrelor didactice şi elevilor deopotrivă.

Ne-am întors entuziasmaţi şi hotărâţi să punem în practică câteva idei. I-am învăţat pe elevi să folosească date experimentale şi un mod ştiinţific de a gândi pentru a justifica explicaţii şi soluţii ale problemelor întâlnite. Aplicăm teoria constructivismului, învăţarea activă şi interactivă. În orele de ştiinţe, şi nu numai, accentul l-am pus nu atât pe cunoştinţe, cât pe procesele (mentale/cognitive) prin care acestea se obţin. A gândi corect sau a putea rezolva orice fel de probleme cu care ne confruntăm, devin acum abilităţi cruciale. În acest fel se evidenţiază necesitatea pregătirii elevului nu ca pe un cercetător şi om de ştiintă, ci ca pe un cetăţean european care să utilizeze demersul ştiinţific în vederea înţelegerii şi participării active la viaţa socială.

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ,O NECESITATE ÎN ȘCOLI

PROF.ÎNV.PRIMAR:POPOVICI MARIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ SICHEVIȚA

Educația incluzivă este adesea văzută ca adresându-se elevilor cu dizabilități sau cu „nevoi educaționale speciale”. De fapt, incluziunea se referă la educația școlară a tuturor copiilor, conform conceptului „școala pentru toți”.

Fiecare copil este unic și diferit, are abilități distincte, învață în ritmul și stilul său propriu, iar școala are menirea de a se adapta și valorifica aceste particularități.

Copiii cu cerinţe educative speciale fac parte din societatea noastră, aceştia mai mult decât ceilalţi copii au nevoie de o permanentă socializare şi colaborare cu alţi copii pentru asigurarea integrării sociale a lor. Prin contactul direct cu elevii din alte instituţii şcolare şi prin participarea alături de ei la diverse activităţi se realizează diminuarea izolării şi înlăturarea, în mare măsură, a tendinţelor de agresivitate, contribuind la îmbunătăţirea modului lor de viaţă. Tendinţa de a crea şi sprijini cadrul necesar integrării sociale a copiilor cu dizabilităţi este cu cât mai activă, cu atât mai eficientă, argumentul suprem constituindu-l beneficiile psihosociale ale incluziunii, aceasta facilitând asumarea de roluri sociale proprii în comunitate şi stabilirea de relaţii sociale.

Crearea unor parteneriate între şcoală, familie şi comunitate dar şi între diverse instituţii şcolare, presupune succesul elevilor la şcoală şi mai târziu în viaţă. Atunci când părinţii, elevii şi ceilalţi membri ai comunităţii se consideră unii pe alţii parteneri în educaţie, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcţioneze. „Unde-s mulţi, puterea creşte” spune învăţătura populară şi numai prin unirea efortului părinţilor, cadrelor didactice, a şcolii şi a comunităţii se poate face o mai bună integrare a copiilor cu CES. Asistenţa psihopedagogică specifică acordată acestor elevi este şi ea foarte importantă. Aceasta se realizează de către psihopedagog, profesor itinerant, consilier şcolar, ca şi de alţi profesionişti (inclusiv medici) sau de echipe de intervenţie multidisciplinară. Există, în principal, două etape importante în modificarea comportamentelor: observarea sistematică a comportamentelor în cauză, inclusiv a faptelor care precedă şi a celor care urmează; ascultarea activă – angajarea într-o relaţie de parteneriat cu copilul – este foarte importantă mai ales la vârsta preşcolară şi şcolară mică; manipularea acestor conduite şi evenimente în scopul obţinerii conduitei dezirabile.

Din experiența personală pot afirma că profesorul poate folosi în procesul de predare-învăţare-evaluare diverse strategii şi intervenţii utile: în primul rând trebuie să ţină cont de crearea unui climat afectiv-pozitiv. Stimularea încrederii în sine şi a motivaţiei pentru învăţare, încurajarea sprijinului şi cooperării din partea colegilor, formarea unei atitudini pozitive a colegilor, încurajarea independenţei şi creşterea autonomiei personale sunt aspecte semnificative de care cadrul didactic trebuie să ţină cont în vederea facilitării integrării şcolare a acestor copii. Este foarte important ca noi, cadrele didactice, să le încurajăm eforturile, să îi sprijinim, să îi apreciem pozitiv în realizarea sarcinilor şcolare, fără a crea dependenţă.De asemenea, folosirea frecventă a sistemului de recompense, laude,

încurajări, întărirea pozitivă, astfel încât să fie încurajat şi evidenţiat cel mai mic progres, centrarea învăţării pe activitatea practică nu sunt de neglijat când vorbim despre copii cu CES. De cele mai multe ori, când lucrăm cu elevi cu cerinţe educative speciale, ne gândim la sarcini împărţite în etape mai mici, realizabile, la folosirea învăţării afective, la adaptarea metodelor şi mijloacelor de învăţare, evaluare, dar şi la sprijinirea elevului să devină membru al unui grup. Este bine să organizăm activităţi de grup care să stimuleze comunicarea şi relaţionarea interpersonală (jocuri, excursii, activităţi extraşcolare, activităţi sportive, de echipă), să îi sprijinim emoţional, să folosim un limbaj simplu, accesibil elevului şi nivelului lui de înţelegere.Aşezarea în prima bancă a elevilor cu deficienţe de vedere, îmbunătăţirea calităţii iluminării, adecvarea materialelor didactice sunt aspecte pe care profesorul nu le omite când lucrează cu astfel de copii. Poziţia profesorului trebuie să fie astfel încât fiecare elev să-l poată vedea, iar în dialogul profesor-elev, profesorul să vorbească stând numai cu faţa spre elevi.

O altă perspectivă ce nu poate fi omisă de către cadrul didactic este aşezarea copiilor cu hiperactivitate şi deficit de atenţie în primele banci, astfel încât să nu le distragă atenţia restul colectivului şi să fie aşezaţi în apropierea elevilor care sunt acceptaţi de colectiv ca modele pozitive.Într-o abordare incluzivă, toţi elevii trebuie consideraţi la fel de importanţi, fiecăruia să îi fie valorificate calităţile, pornind de la premisa că fiecare elev este capabil să realizeze ceva bun. Consider că nu există „reţete” pentru integrarea copiilor cu CES în învăţământul de masă. Cei care manifestă deschidere pentru integrarea acestora vor găsi şi strategiile potrivite. Fiecare copil are dreptul la educaţie şi merită să i se acorde o şansă. Învăţând împreună, copiii învaţă să trăiască împreună, să se accepte şi să se ajute la nevoie. Subtilele devieri de la normele firești, constituie bariere puternice, care împiedică derularea procesului de integrare în învăţământul de masă a copiilor cu deficienţe mintale şi/sau tulburări de comportament. Se impune, în această situaţie, renunţarea, cât mai curând, la inerţia instalată în activitatea educaţională, culturală şi socială în care sunt antrenaţi atât copiii cu deficienţe, cât şi familiile lor.

Bibliografie

1. Dumitru G.; Bucurei C.; Cărăbuţ C., „Integrarea elevilor cu cerinţe educative speciale”, Timişoara, EdituraMirton, 2006.
2. Cucoş, C.,“Pedagogie”,Iaşi, EdituraPolirom, 2006.. 3. Tomşa, G., Consiliere şcolară, Credis, Bucureşti, 2000.

„FIECARE PUI ARE-N LUME LOCUL LUI”
VOLUNTARIATUL ȘI EDUCAȚIA INCLUZIVĂ ÎN GRĂDINIȚĂ

STOICA OANA ALINA,
ȘCOALA GIMAZIALĂ „LIVIU REBREANU”-
GRĂDINIȚA P.P. „LICURICI”, TG-MUREȘ

În țara noastră, voluntariatul, a cunoscut în ultimii ani o dezvoltare rapidă, fie că vorbim de voluntariat la nivel local, până la nivel național și internațional. Se știe că voluntariatul este un element în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea.

Voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educaţiei şi a formării profesionale. Voluntariatul presupune interacţiune, spirit civic, lucrul în echipă, curaj, încredere, colaborare, responsabilitate şi dinamism.înseamnă să fii activ şi util să te conectezi la colectivitate, poţi obţine calităţi şi abilităţi noi, să socializezi mai mult, să fii util într-un mod distractiv. Voluntariatul în unităţile de învăţământ este o activitate de pe urma căruia atât preşcolarii, cât și cadrele didactice și părinții implicați au foarte multe de învăţat, de dobândit noi abilităţi, voluntariatul este o activitate de conştientizare a tinerilor că sunt utili societăţii, au importanţă ca şi individ, pentru că societatea are nevoie de astfel de indivizi. În grădiniță activitățile de voluntariat se desfășoară împreună cu cei mici cu sprijinul părinților, deci sunt implicați și adulții în acest tip de activități. Se acolectează fructe, legume, haine etc. care ulterior sunt donate în diferite locuri pentru a sprijini nevoile celor care duc lipsă. Voluntariatul este un serviciu adus aproapelui. Prin voluntariat, copiii și adulții își creionează mai bine setul de valori după care se conduc în viată, învață să aprecieze bunurile, bucuriile pe care le-au făcut celor din jur, își setează obiective mai realiste în viață. Îmbunătăţirea situaţiei dificile a copiilor ce provin din familii defavorizate şi de etnie romă, ameliorarea decalajului din punct de vedere socio-economic dintre copii, stimularea participării copiilor, părinţilor şi bunicilor din aceste categorii la viaţa social-educativă şi culturală sunt doar câteva dintre obiectivele voluntariatului. Faptul ca voluntariatul este de interes public fiind iniţiat în folosul altora, am considerat că este şi de datoria noastră ca profesori, să-i învăţăm pe copii şi părinţi să identifice problemele comunităţii şi să se implice în rezolvarea lor. Prin colaborare, susţinere şi înţelegere se poate crea o lume mai bună şi se poate da o şansă în plus la educaţie. În acest tip de acțiuni sunt impicați toți copiii, fie că sunt sau nu „speciali”. Toţi copiii au dreptul la educaţie în funcţie de nevoile lor. Educaţia incluzivă are ca principiu fundamental un învăţământ pentru toţi,împreună cu toţi, care constituie un deziderat şi o realitate ce câștigă adepți și se concretizează în experiențe și bune practici de integrare/ incluziune.

Educația de tip incluziv este o educaţie de calitate, accesibilă şi care îşi îndeplineşte menirea de a se adresa tuturor copiilor, fără discriminare. În întreaga lume, din ce în ce mai mulți copii care provin din medii defavorizate urmează grădinițele, școlile primare sau gimnaziale. În cele mai multe țări se stipulează prin lege că toți copiii trebuie să beneficieze de educație.

Integrarea/ incluziunea poate fi susținută de existența unui cadru legislativ flexibil și realist, de interesul și disponibilitatea cadrelor didactice din școala de masă și din școala specială, de acceptul și susținerea părinților copiilor integrați, de implicarea întregii societăți civile, dar și de nivelul de relații ce se formează și se dezvoltă la nivelul clasei integratoare care se bazează pe toleranță și respect față de copilul cu probleme. Grădinița care îi receptează în colectivitatea sa pe copiii defavorizați și își determină intern „direct și indirect”, atitudinea față de aceștia este alcătuită din: educatoare, părinți, copii, iar la nivel extern, societatea cu numeroase instituții și diverși factori media. O condiție esențială pentru reușita acestor acțiuni comune ale celor trei factori activi din grădiniță este existența unor relații de înțelegere, constructive care se realizează prin atitudini deschise, prin disponibilitate, printr-un „pozitivism” specific ce se cimentează cu voință și convingere.

În grădinița de copii, educatoarea trebuie să cunoască deficiențele copiilor pe care îi va primi în grupăîn scopul înțelegerii acestora și pentru a-și putea modela activitățile, în funcție de necesitățile copiilor. Grupa în care va fi integrat copilul cu cerințe speciale va trebui să primească informații într-o manieră corectă și pozitivă despre acesta. Este foarte importantă sensibilizarea copiilor și pregătirea lor pentru a primi în rândurile lor un coleg cu dizabilități. Sensibilizarea se face prin stimulări: crearea și aplicarea unor jocuri care permit stimularea unor deficienţe (motorie, vizuală, auditivă), ceea ce determină copiii să înţeleagă mai bine situaţia celor ce au dizabilităţi: prin povestiri, texte literare, prin discuţii, vizitarea/ vizita unor persoane cu deficienţe. Primirea în grupă a copilului cu cerinţe educative speciale, atitudinea faţă de el trebuie să păstreze o aparenţă de normalitate, copilul trebuind să fie tratat la fel cu ceilalţi copii din grupă. Conduita şi atitudinea educatoarei trebuie să demonstreze celorlalţi copii că i se acordă preşcolarului cu dizabilităţi. De aceea trebuie să exprime aceleaşi aşteptări şi să stabilească limite similare în învăţare ca şi pentru ceilalţi copii din grupă. Ea trebuie să îşi asume rolul de moderator , să promoveze contactul direct între copiii din grupă şi să direcţioneze întrebările şi comentariile acestora către copilul cu cerinţe educative speciale.

De asemenea, trebuie să-i încurajeze şi să-i stimuleze ori de câte ori este nevoie pe aceştia, dându-le încrederea în forţelele proprii, în propria reuşită în acţiunile întreprinse, evidenţiind unele abilităţi sau interese speciale lor în dezvoltarea şi sprijinirea cărora trebuie implicate şi familiile copiilor. Copiii cu cerinţe educative speciale integraţi în programul grădiniţei trebuie să dispună de o bună colaborare între educatoare, părinţi, psihologi şi profesorul logoped. Părinţii sunt parteneri la

educaţie pentru că deţin cele mai multe informaţii despre copiii lor. Relaţia de parteneriat între părinţi şi grădiniţă presupune informarea părinţilor cu privire la programul grupelor, la conţinuturile şi metodele didactice, dar presupune şi întâlniri cu aceştia, participări la expoziţii, excursii, serbări, vizite, etc., în care sunt implicaţi proprii lor copii.

Această relaţie a grădiniţei cu părinţii copiilor cu cerinţe educative speciale este necesară şi benefică, ea furnizând, informaţional, specificul dizabilităţii preşcolarului, precum şi date despre contextul de dezvoltare a acestuia. Părinţii informează grădiniţa şi despre factorii de influenţă negativă care ar trebui evitaţi (fobii, neplăceri, stimuli negativi, atitudini care determină inhibarea / izolarea copiilor). Angajarea şi responsabilizarea familiei în educaţia copiilor este fundamentală pentru reuşita participării la programul instructiv- educativ al grădiniţei. La orice copil, în mod particular la copiii cu dizabilităţi, gradul de interes şi de colaborare a părinţilor cu grădiniţa este, cel mai adesea, proporţional cu rezultatele obţinute de aceştia. De aceea, putem afirma că familia este primul educator şi are cel mai mare potenţial de modelare. Grădinița are ca scop crearea unui program coerent și coordonat de incluziune a copiilor preșcolari cu diferite dizabilități, de alte etnii, proveniență socială etc. și pregătirea celorlalți copii în vederea acceptării acestora alături de ei, fără diferențe de manifestare comportamentală sau verbală. De asemenea, se impune și implementarea unor strategii coerente de dezvoltare a conștiinței și a comportamentelor copiilor în spiritul toleranței și nediscriminării, a acceptării de șanse egale pentru toți copiii.

Grădiniţa are rolul de a sprijini familiile să aibă încredere în resursele proprii, să facă faţă greutăţilor cu care acestea se confruntă. Educaţia părinţilor şi consilierea acestora au un rol important în integrarea copiilor cu afecţiuni de natură psihică, emoţională ori de altă natură în grădiniţă. Rezultatele muncii pentru promovarea incluziunii, atât directe cât şi indirecte, faţă de partenerii educaţionali, părinţi, apar după intervale mari de timp şi sunt efectul unui exerciţiu asiduu, susţinut. Centrarea atenţiei educaţionale pe grupurile vulnerabile este un indiciu al nivelului de civilizaţie atins de o anumită societate şi aceasta impune căutarea unei noi formule de solidaritate umană, fapt ce are o semnificaţie aparte în societatea noastră.

Bibliografie:

1. Simon, Marinela Cristina, Voluntariatul în domeniul social, Editura Institutul European, Colecţia Academica, Iaşi, 2017;
2. Legea voluntariatului 195/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 25 aprilie 2007.
3. -Ecaterina Vrăşmaş-„ Educaţia copilului preşcolar”, Editura ProHumanitas, Bucureşti, 1999;
4. -Ecaterina Vrăşmaş-„Introducere în educaţia cerinţelor speciale”, Editura Credis, Bucureşti, 2004.

Elemente descriptive ale educaţiei incluzive

Prof. Carmen Geanina Lăcătuşu,
Colegiul „Vasile Lovinescu” Fălticeni

Educația incluzivă se referă la o abordare educațională care urmărește să ofere oportunități echitabile de învățare pentru toți elevii, indiferent de originea, abilitățile sau dizabilitățile acestora. Aceasta garantează că toți elevii, inclusiv cei cu dificultăți fizice, cognitive, sociale sau emoționale, învață împreună în același mediu, în loc să fie segregați în programe sau instituții separate.Educația incluzivă se bazează pe echitate, diversitate, colaborare și sprijin.

O școală incluzivă este școala care îmbrățișează diversitatea prin oferirea unui mediu de învățare în care toți elevii, indiferent de apartenenţa lor culturală, socială, etnică, rasială, religioasă și economică sau de abilităţile și capacităţile lor intelectuale sau fizice sunt incluși în cadrul educației generale. Scopul școlii incluzive este de a se asigura că fiecare elev are acces egal la o educație de calitate și este sprijinit în moduri care îi permit să reușească și să se simtă valorizat.

Principalele caracteristici ale educației incluzive sunt:

- promovează egalitatea îndeosebi prin integrarea elevilor cu nevoi diverse în clasele obișnuite, educația incluzivă;

- asigură faptul că toți elevii, indiferent de proveniență sau capacitate, au acces la aceleași oportunități;

- integrarea socială face referire la faptul că elevii din mediile incluzive dezvoltă adesea abilități sociale mai bune pe măsură ce învață să interacționeze cu colegii din medii diverse;

- rezultate îmbunătățite pentru toți elevii: cercetările sugerează că educația incluzivă poate duce la îmbunătățirea rezultatelor academice atât pentru elevii cu dizabilități, cât și pentru colegii lor; atunci când grupuri diverse lucrează împreună, ele învață unele de la altele și își dezvoltă gândirea critică și abilitățile de empatie;

- o mai bună dezvoltare a cadrelor didactice: cadrele didactice din mediile incluzive devin adesea mai versatile, învățând cum să adapteze metodele și materialele didactice pentru a răspunde nevoilor tuturor elevilor;

- concentrarea pe punctele forte: educația incluzivă se concentrează pe punctele forte ale fiecărui elev, mai degrabă decât pe punctele lor slabe, creând o experiență de învățare mai pozitivă și mai puternică.

Strategii de implementare a educației incluzive:

- instruirea diferențiată are în vedere adaptarea metodelor de predare pentru a răspunde nevoilor diverse ale elevilor, cum ar fi oferirea mai multor modalități de acces la conținut (de exemplu, suporturi vizuale, explicații orale, activități practice);

- design universal pentru învățare este un cadru educațional care își propune să îmbunătățească și să optimizeze predarea și învățarea pentru toți oamenii, pe baza cunoștințelor științifice privind modul în care oamenii învață. Acesta include furnizarea de mijloace multiple de reprezentare, exprimare și implicare.

- predarea în colaborare, în cadrul căreia profesorii din învățământul general și cei din învățământul special lucrează împreună, este o abordare care poate spori incluziunea. Profesorii colaborează pentru a planifica lecțiile, a modifica materialele și a oferi sprijin.

- sprijin de la egal la egal, tutoriatul între colegi sau sistemele de prieteni pot ajuta elevii să se simtă sprijiniți și integrați în comunitatea școlară;

- modificarea/ adaptarea curriculumului, a sarcinilor și a evaluărilor pentru a răspunde nevoilor tuturor elevilor. Aceasta ar putea implica simplificarea instrucțiunilor, furnizarea de formate alternative de evaluare sau oferirea de mai mult timp pentru sarcini.

- activităţi practice în companii este o abordare care extinde principiile incluziunii dincolo de sala de clasă, oferind elevilor experiențe din lumea reală care promovează oportunități egale de învățare și dezvoltare în medii diverse. Activităţile practice pot juca un rol semnificativ în a ajuta elevii cu abilități, medii și nevoi diferite să dobândească competențe profesionale valoroase, să-și îmbunătățească încrederea în sine și să se integreze mai bine în societate și pe piaţa muncii.

Utilizarea tehnologiilor digitale în educația incluzivă are rol important atât pentru comunicare, colaborare, dezvoltare profesională, cât și pentru a îmbunătăți incluziunea și implicarea activă a copiilor din preprimar, primar, gimnazial și liceal. Tipuri de tehnologii digitale folosite:

- tehnologie asistivă - instrumente precum software de conversie a vorbirii în text, cititoare de ecran și dispozitive de comunicare ajută elevii cu dizabilități să acceseze și să se implice în materialele de învățare;
- resurse online și platforme de învățare - tehnologiile de învățare adaptivă și conținutul digital pot fi personalizate pentru a se potrivi ritmului și nevoilor de învățare ale fiecărui elev;
- săli de clasă virtuale - pot veni în sprijinul elevilor care nu se pot deplasa fizic la şcoală.

Cadrele didactice joacă un rol crucial în promovarea unui mediu de învățare incluziv. Unele responsabilități cheie includ:

- adaptarea metodelor de predare pentru a răspunde nevoilor diferite ale elevilor lor;

- crearea unui mediu şcolar favorabil - o clasă incluzivă ar trebui să fie primitoare și favorabilă, unde fiecare elev se simte apreciat și înțeles;

- dezvoltarea profesională continuă a cadrelor didactice;

- colaborarea cu personalul de sprijin, profesioniști din domeniul educației speciale, logopezi, consilieri și alți experți pentru a se asigura că elevii primesc sprijinul adecvat.

În ciuda beneficiilor sale, implementarea educației incluzive vine cu anumite provocări:

- lipsa resurselor - nu toate școlile au resursele financiare, personalul specializat sau tehnologia necesare pentru a implementa practici cu adevărat incluzive;

- pregătirea cadrelor didactice - este posibil ca profesorii să nu aibă pregătirea sau experiența necesare pentru a gestiona eficient clase diverse și pentru a răspunde nevoilor elevilor cu dizabilități;

- structuri de sprijin inadecvate - în multe școli, serviciile de sprijin, cum ar fi personalul de educație specială, consilierii sau terapeuții pot fi limitate, ceea ce face dificilă furnizarea asistenței necesare elevilor cu nevoi speciale;

- stigmatizarea și stereotipurile - elevii cu dizabilități sau din grupuri marginalizate se pot confrunta în continuare cu stigmatul social sau cu excluderea în cadrul unei clase, împiedicându-le participarea și progresul.

Educația incluzivă a luat amploare la nivel mondial, în special odată cu adoptarea Convenției ONU privind drepturile persoanelor cu handicap și a Obiectivului de dezvoltare durabilă, care pune accentul pe educația incluzivă și echitabilă. Multe țări depun eforturi pentru a crea politici incluzive, deși punerea în aplicare variază foarte mult în funcție de contextele locale, de resurse și de atitudinile societății.

Aceasta este esențială pentru promovarea unui mediu de învățare echitabil, favorabil și responsabilizant pentru toți elevii. Ea celebrează diversitatea și garantează că fiecare elev, indiferent de abilități sau trecut, poate prospera din punct de vedere academic și social. Deși există provocări, eforturile continue în elaborarea politicilor, formarea profesorilor și alocarea resurselor pot face din educația incluzivă o realitate pentru toți elevii din întreaga lume.

Bibliografie: UNITATEA DE MANAGEMENT AL PROIECTELOR CU FINANȚARE EXTERNĂ, Proiectul privind Învățământul Secundar– ROSE, EDUCAȚIE INCLUZIVĂ - GHID pentru LICEE - Maria Kovacs

https://www.inclusive-education-in-action.org/background

MAGIA SARBATORILOR DE IARNĂ
-REFERAT-

NUMELE AUTOR: PROF. ÎNV. PREȘ. IONIȚĂ CAMELIA
UNITATEA: GRĂDINIȚA PRICHINDEL,
SECTOR 6, BUCUREȘTI, ROMÂNIA

Importanța păstrării valorilor naționale, a conservării si promovării tradițiilor in societatea contemporană este constituită din nevoia de a ne cunoaște istoria, datinile, folclorul și meșteșugurile pe care le-au păstrat și transmis strămunii noștri.

În primul rând, trebuie să promovăm tradițiile pentru a ne cunoaște istoria, identitatea naţională, să vedem care sunt valorile care ne leagă de patrie, să învăţăm că suntem liberi datorită strămoşilor şi eroilor patriei care şi-au dat viaţa pentru ţară. Să-i învățăm și să prețuim fondul nostru național este precum o emblemă pentru propria persoană.

În al doilea rând, conservarea și promovarea tradițiilor sunt necesare, deoarece acestea reprezintă o parte a patrimoniului imaterial pe care îl avem, ca națiune. Ca parte a patrimoniului, tradițiile constituie o marcă identitară, fără de care nu putem vorbi despre o națiune română.

Baladele, cântecele, doinele, șezătorile, arta ceramică, țesăturile populare, împletiturile din nuiele, portul popular și nu în ultimul rând dansurile populare alcătuiesc un inestimabil patrimoniu spiritual al Romaniei.

Copiii trebuie îndrumați să-și îndrepte atenția spre fondul străbun de valori artistice și documentare pentru a-l iubi, a-l aprofunda și a-l urma. Noi, cadrele didactice, trebuie să-i îndrumămîn acest sens, să trezim în sufletul copiilor sentimente de adâncă dragoste, de admirație și de mândrie fată de zona geografică în care s-au născut.

Este momentul să specificăm faptul că sărbătorile de iarnă au constituit și vor constitui un prilej de adâncă trăire sufletească pentru toată populația acestui ținut binecuvântat din totdeauna.

Emoțiile copiilor își spun cuvântul încă de la sărbătoarea Sfântului Nicolae, Moșul cerându-le copiilor cumințenie, ascultare, înțelepciune, pentru a le pune în ghetuțele curate, îngrijite de ei, daruri.

Împodobirea pomului este un prilej de lucruri pentru micuții și părinții acestora. Podoabele sunt lucrate de către copii împreună cu educatoarea/învățătorul în cadrul activităților practice și a centrului de interes- artă. Împodobirea bradului dezvoltă copiilor gustul estetic, astfel că fiecare dorește ca podoabele sale să fie cât mai frumoase. Bradul simbolizează viață lungă, sănătoasă, iar podoabele lui, dorința omului pentru bunăstare și frumusețe. Faza pregătitoare pentruserbarea pomului

de iarnă și venirea lui Moș Crăciun cu daruri este la fel de emoționantă ca și desfășurarea evenimentului în sine. Interesul copiilor pentru repertoriu, pentru vestimentația adecvată, pentru obiectele pe care le vor folosi, este mare.

La colindă participă toți copiii din grupă. Acestea sunt creații ale poporului, păstrate de secole și milenii și aduc din adâncul vremurilor mărturia de credință a unui neam creștin.

„Plugușorul”, obicei foarte iubit de cei mici, este însușit cu ușurință. Un copil spune textul vestind sosirea Anului Nou cu clopoțelul,iar la îndemnul:„Ia mai mânați, măi!”, toți strigă: ”Hăi-hăi!” și se urează belșug, sănătate etc.

„Sorcova” și „Steaua” sunt specifice atât băieților, cât și fetelor. Ei recită textele specifice acestor obiceiuri, însoțiți de sorcovă (floare, crenguță de brad,o împletitură de flori din hârtie) și stea.

Aceste obiceiuri le desfășurăm la serbările pomului de iarnă în prezenta lui Moș Crăciun,a părinților și invitaților, dar unele dintre ele sunt desfășurate și individual, deoarece sunt cunoscute și nu lipsesc din familiile romanilor.

Prin serbările desfășurate, educatorul îl învață pe copil rostul intonației, al vestimentației, al mișcărilor cerute de text, îl ajută să desprindă mesajul, fapt ce le trezește copiilor atât mândria de a fi purtătorii mesajelor străbunilor, cât și responsabilitatea că ei trebuie să transmită mai departe aceste tradiții.

Noi, educatorii, trebuie să „sădim” încă din fragedă copilărie în sufletele copiilor dragostea pentru folclor, dans popular, cântec popular, pentru tot ceea ce au creat strămoșii noștri.

Pentru a ști cine este, copilul trebuie să învețe cine au fost strămoșii lui, căpătând astfel sentimentul de apartenență la colectivitatea națională.

BIBLIOGRAFIE:

Arhivele Naționale Constanța (A.N.C.), Fond Prefectura Constanța, Dosar nr. 17, 1945A.N.C., Fond Primăria Tuzla, Dosar 314/1957

Bărbulescu, Mihai, ș.a., *Istoria României*, Editura Enciclopedică, București, 1998Cuget Liber, An II, Nr. 183/26 aprilie 1945

Dobrogea Nouă, An XI, Nr, 3 103/18 iulie 1958

Miu, Petrică, Cristea, Traian, *Costinești pagini de istorie locală*, Editura Ex Ponto, Constanța, 2005

Tismăneanu, Vladimir, *Stalinism pentru eternitate: o istorie politică a comunismului românesc,* Editura Polirom, Iași, 2005

Proiectul educational:*“ Voluntar în școala mea”*

prof. Irina Sincă,
C. N. „I. L. Caragiale”, Ploiești, Prahova

MOTIVAREA PROIECTULUI

În învatamântul modern, o mare importanță o are modalitatea prin care elevii se raportează la interesul lor de a spori accentul practic în cadrul activităţilor de voluntariat. De asemenea, este important ca elevii colegiului să comunice și să realizeze activități împreună în cadrul programului școlii şi nu numai.

În acest sens, Proiectul educațional „ *Voluntar în școala mea”* este direcționat către elevii celor 9 clase din ciclul primar, fiind organizat și susţinut de către liceeni.Astfel, aceștia îi sprijină pe colegii lor mai mici, să înţeleagă lumea în care trăiesc, să se cunoască pe sine, să recepteze şi să transmit mesaje, să-și exprime gândurile şi sentimentele prin comunicare verbală, utillizând un limbaj bogat şi nuanţat.

1. **PARTENERI ÎN PROIECT**
   C.N.”I.L Caragiale”, Ploieşti, reprezentat prin directorul unităţii, dna **Prof. Pandelache Laura Elena**
   Coordonatorii proiectul: Ioan Gabrela, Popescu Elena-Irina, Nedeloiu Verginia, Sincă Irina, Vlad Gabriela, Suditu Iulia.
   Prof.pt înv.primar: Stanciu Nicoleta, Baroianu Aida, Stroe Cristina, Obogeanu Carmen, Barlaboi Cristina, Nae Elena, Manole Aneta, Iliescu Simona, Țolu Andreea, Marin Elena.
   Prof.diriginți:Amăran R., Arsene F., Andreescu C., Bîlgă Ghe., Bucur M., Popa A., Stoica A.
2. **GRUPUL ŢINTĂ**

- Elevii C.N.”I.L Caragiale”, Ploieşti,

3. **OBIECTIVELE GENERALE**
   - Cultivareea spiritului de colaborare, întrajutorare şi întrecere;
     - Promovarea dialogului şi al comunicării între elevii implicaţi în proiect;
     - Dezvoltarea colaborării între cadrele didactice;
   - Exersarea deprinderilor elementare de comportament social
4. **RESURSE UMANE**:

- Elevii Colegiului Naţional „Ion Luca Caragiale”, clasele de liceu
- Părinţi;
- Profesori / diriginţi

5. **LOCUL DEFĂŞURĂRII:**Scoala mică I. L. Caragiale din str. Romană
6. **RESURSE TEMPORALE: OCT.2024-MAI 2025**
7. **ACŢIUNI**:

- Activităţi de colaborare, de sprijin între elevii de liceu, învăţători, elevii din invatamantul primar

8. PĂRŢILE SEMNATARE ALE CONTRACTULUI SE OBLIGĂ, ca în timpul acţiunilor comune, să asigure:

- buna colaborare între cadre didactice şi elevii implicaţi în proiect;
- susținerea elevilor în activitatea proiectului;
- suportul material necesar desfăşurării acţiunilor;
- supervizarea interacţiunilor între elevi în plan socio-educaţional şi emoţional.

9. MEDIATIZAREA PROIECTULUI:

- pe site-ul www.didactic.ro
- pe site-ul Colegiului Naţional „l.L. Caragiale”, Ploieşti - presa locală.

10. EVALUAREA IMPACTULUI: (cadre didactice, elevi,)

- schimburi de impresii, prin corespondenţă sau direct;
- realizarea unei prezentări în PowerPoint cu acţiunile desfăşurate.

ROLUL VOLUNTARIATULUI ÎN VIAȚA COPIILOR

Prof.înv.primar –Bârda Maria-Ana,
Școala Profesională Dumbrăvița, Maramureș

Voluntariatul este activitatea care ne ajută să ne asigurăm personal că lumea se îndreaptă în direcția dorită de noi. Deși mulți oameni definesc voluntariatul superficial spunând că acesta reprezintă munca neplătită a unor oameni, voluntariatul este ceva mult mai profund. Prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respectiv lumea în mijlocul căreia trăim. În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor într-un fel sau altul, fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, putem să dăruim atât cât ne permitem și nu doar în ceea ce privește resursele materiale. Putem să dăruim deopotrivă lucruri material, dar și timp din timpul nostru, atunci când de exemplu ne dorim să petrecem timp cu persoane care nu au familii sau să oferim cunoștințe dobândite anterior de noi.

Voluntariatul presupune schimb de cunoștințe, idei, servicii, oportunități de a cunoaște oameni noi și de a lega tot felul de relații cu aceștia. Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință.

Viitorul și evoluția unei societăți sunt strâns legate de educația pe care le-o oferim copiilor. Este oportun să le cultivăm interesul și plăcerea pentru activitățile de voluntariat, adaptat vârstei lor. Să nu uităm că povara unei lumi o vor duce pe umeri copiii de azi. Copiii obișnuiți să dăruiască de la o vârstă fragedă , fără a aștepta ceva în schimb, vor cunoaște satisfacția pe care un astfel de gest o aduce. Uneori un simplu mulțumesc face mai mult decât orice altă posibilă răsplată. Pentru încurajarea tinerilor către activitățile de voluntariat, putem apela la discuții cu scopul conștientizării necesității efectuării acestui tip de activități și desigur și prezentarea unor modalități concrete de realizare a acestor activități, individual, dar și în grupuri organizate. Tinerii pot fi încurajați, antrenați să se implice în activități de protecție a mediului, pot efectua activități propriu zise sau de consiliere a altor oameni în vederea menținerii unui mediu curat și implicit a unei planete sănătoase. În acest sens, la nivelul școlii noastre am desfășurat ani la rând un proiect de voluntariat **„Dumbrăvița verde”** având drept scop ecologizarea comunei, proiect în care s-au implicat foarte mulți elevi, dar și alți tineri din comunitate. De asemenea un alt domeniu unde există mare nevoie de implicarea voluntarilor este și domeniul social. Este necesară activarea sentimentului de empatie față de semenii noștri și încurajarea tinerilor și a copiilor încă din grădiniță să se implice în activități destinate ajutorării semenilor aflați în nevoie. Prin proiectul **„Dăruind vei dobândi”** am urmărit dezvoltarea spiritului de echipă, de cooperare şi încredere în ceilalţi. Activitatea s-a concretizat prin formarea unor ateliere de lucru, confecționarea de obiecte handmade, vânzarea acestora, fondurile fiind donate „Asociației Esperando” și altor centre și cămine de vârstnici din Baia Mare.

Un alt beneficiu adus de activitățile de voluntariat este creșterea încrederii în sine, acesta oferă un confort psihic oricărui individ care hotărăște să depună un astfel de efort în spiritul voluntariatului. Totodată , în urma activităților de voluntariat se dezvoltă și spiritul de apartenență la grup, atât de necesar pentru asigurarea unei bune colaborări între indivizi pentru evoluția societății.

Voluntariatul oferă valenţe educative, fiind o formă de învăţare prin acţiune practică, care poate genera dobândirea de cunoştinţe şi abilităţi.

Bibliografie

https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie http://amelie.ro/carierista/importanta-voluntariatului

Voluntariat şi oportunităti de formare pentru tineri şi adulţi prin programul Erasmus+

Prof. Camelia Mitrache
Colegiul Economic “Gheorghe Chiţu”&
Asociaţia Culturală ARTEC , Craiova

Noile politici ale Uniunii Europene încurajează sectorul educației și formării să ia măsuri pentru a contribui la tranziția verde și pentru a consolida competențele tuturor cursanților în materie de sustenabilitate.

Cursanții de toate vârstele trebuie să fie în măsură să își dezvolte cunoștințele, competențele și stilul de viață pentru a trăi într-un mod cât mai durabil, pentru a adopta noi modele de consum și a contribui la un viitor mai ecologic.

Europa nu este doar un concept politic sau geografic, ci mai presus de toate, este un spațiu atotcultural. Se bazează pe moștenirea culturală comună care face ca europenii să aibă au un puternic simț al identității.

În acest context, Asociaţia Culturală ARTEC alături de Colegiul Economic „ Gheorghe Chițu” susține şi încurajează mobilitățile de formare continuă ale tinerilor si adulților voluntari din Craiova, sub egida programului Erasmus + , derulând proiecte finanțate de Comisia Europeana pe diferite teme de interes general.

Un astfel de proiect aflat în derulare este „The Power of Heritage for Civic Engagement and Lifelong Education”, 2023-2025, Nr. 2023-1-FR01-KA210-ADU-000155028, implementat în parteneriat cu organizaţiile Temps Choisi, Franta, instituţie coordonatoare, Dinant Creative Factory, Belgia, Italia Nostra, Italia, Asociaţia Culturală ARTEC şi Colegiul Economic “Gherghe Chitu” Romania, partener asociat, grup ţintă 20 de adulţi si tineri artişti din cele 4 ţări partenere.

Scopul primordial al proiectului vizează două sfere – individuală și socială. Pe de o parte – participanții își vor descoperi moștenirea și identitatea regională, pe de altă parte, prin contactul cu reprezentanții regiunilor îndepărtate, modelăm atitudini de toleranță și respect.

Vom sprijini dezvoltarea competențelor și abilităților cheie ale adulților, contracarând excluziunea sociala cu ajutorul schimbului de bune practici în domeniul activităților legate de educație, centrate în jurul patrimoniului cultural și artistic al Europei.

Obiectivele proiectului se axează pe definirea, construirea și consolidarea sentimentului de identitate regională și europeană prin abordarea problemelor legate de regionalism și de moștenirea europeană comună, prin atragerea beneficiarilor proiectului (tineri, artisti, adulti cu nevoi speciale, operatori culturali, reprezentanti ai comunității locale) si prin promovarea turismului regional ca

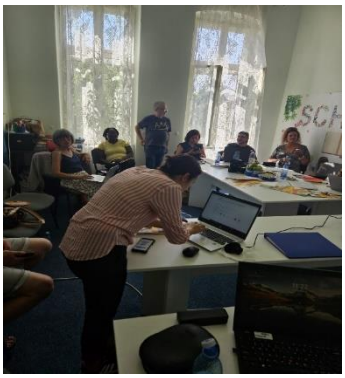
instrument de predare și educație prin legătura dintre școlile partenere cu instituții culturale și de turism locale, ONG-uri.

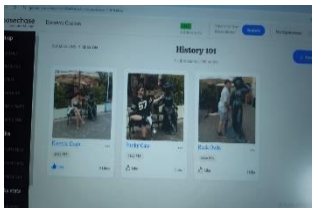
Rezultatele acestui proiect inovator vor fi vizibile prin:

- Crearea unei rețele internaționale de actori implicați în formarea adulților având ca temă moștenirea istorică și culturală europeana;
- Abilitatea de a crea și întreține o rețea de lucru internațională prin crearea de parteneriate de învățare;
- 3 întâlniri internaționale de formare, de asemenea o conferință pentru lansează activități în cele 3 țări partenere. (ITA + ROM + FR);
- Conferință finală în BELGIA
- Crearea a 12 module de formare în domeniul promovării patrimoniului cultural , pilotate la nivel local;
- Un cadru de referință care conține informații privind politicile și strategiile de conservare și promovarea patrimoniului cultural și natural;
- Un ghid pe tema angajamentului civic si al educației prin arta și patrimoniu;
- Un scurtmetraj cultural ;
- Un site web .

Conținutul prezentului material reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorilor, Comisia Europeană nu este responsabilă pentru modul în care va fi folosit conținutul informației.

STIMULAREA CREATIVITĂȚII PRIN ”TEHNICA VISELOR”

Unitatea de învățământ:
Grădinița cu Program Prelungit Nr.12, Iași
Propunător:Postolache Georgiana

DEFINIȚIE:

„TEHNICA VISELOR” este o tehnică de stimulare și expresie a creativității, bazată pe crearea unei stări asemănătoare reveriei, dirijată de coordonator (cadru didactic/psiholog) în care copilul își lasă în voie imaginația să lucreze pentru a exprima cum își închipuie el vitorul;ce poate face el în viitor, cum va arăta locuința lui,colegii lui, școala, parcul, etc., apoi compară cele imaginate cu realitatea în vederea obținerii unor proiecții fezabile pentru viitor ale perspectivelor repere.

OBIECTIVUL URMĂRIT:

Stimularea imaginației prin crearea unei situații compatibile cu cele existente în viața reală.

DESCRIEREA METODEI:

ETAPELE METODEI:

1. *Organizarea copiilor în grupuri de câte patru.*

Copiii pot fi organizați în grupuri eterogene,sarcina fiind comună pentru toate gruprile , sau în grupuri omogene după inteligența predominantă (grupul lingviștilor, grupul constructorilor, al desenatorilor etc.),sarcina didactică diferind sau nu de la un grup la altul.

2. *Prezentarea sarcinii didactice*

În cadrul temei „Familia mea”:fiecare copil își imagineaza cum va fi și arăta familia sa pe care o va avea când va fi mare.

Grupa 1- Lingviștii Compuneți 5-7 propoziții în care să descrieți familia.

Grupa 2- Arhitecții. Construiți o machetă a familiei așa cum v-o imaginați când veți fi mai mari.

Grupa 3- Naturaliștii. Imaginați-vă cum va arăta familia perfectă.

Grupa 4 -Kinestezicii. Creați un program artistic pentru teatrul de păpuși din viitor.

3. *Explorarea „VISULUI”*

Copiii își imaginează în grup, colaborează pentru rezolvarea sarcinii de lucru.

Psihologul stimulează copiii în funcție de inteligența evidențiată,sugerând procedeele imaginației:amplificare,diminuare, așezare spațială,schematizare,multiplicarea etc., efectuarea unor combinații care să modifice spectaculor rezultatul.

4. *Prezentarea muncii în grup*

Fiecare grup prezintă rezultatele obținute:text, machetă,poster, teatru de păpuși, în forma cât mai plăcută.

5. *Activități în grupuri*

În cadrul acelorași grupuri, psihologul/cadrul didactic revine cu altă sarcină: „ *Gândiți-vă, din ceea ce v-ați imaginat,ce poate fi adevărat. Timpul la dispoziție este cel pe care îl arată clepsidra.”*

6. Prezentarea rezultatelor

Fiecare grup prezintă soluțiile viabile în funcție de timpul transpunerii în realitate.

BENEFICII:

- Stimuleazp imaginația și creativitatea
- Dezvoltă gândirea critică.
- Impulsionează depășirea barierelor
- Activează grupurile prin competiția permanentă.
- Oferă posibilitatea afrimării de sine.
- Contribuie la intercunoaștere interrrelaționare.
- Stimulează compararea soluțiilor.
- Impune stabilirea unei paralele între lumea reală și cea imaginară.
- Stimulează buna dispoziție.

DE REȚINUT!

- Monitorizați activitatea pe grupuri și încadrați-vă în timpul stabilit.
- Prin joc copiii pot să vizualizeze o temă dată!
- Criticile nu sunt prezente în astfel de activități.
- Îmbinați „TEHNICA VISULUI” cu metoda BRAINSTORMING pentru un randament bun al activității.

CONCLUZII:

Această tehnică poate fi utilizată cu maximă eficiență ca tranziție în activitățile integrate, acordând tema reveriei cu subiectul abordat într-o categorie de activități precum-Educarea limbajului; Cunoașterea mediului, etc. Urmată de o alta, de competență artistică.

Dacă prima categorie de activități a presupus o concentrare și efort în elaborarea unor sarcini dintr-o fișa, joc didactic, tehnica„Visului” asigură secvența de relaxare necesară și obligatorie pentru desfășurarea optimă a programului zilnic.

BIBLIOGRAFIE:

1. Silvia B., Elena G., Georgeta R., Mihaela Fulga. 2002.*Metode interactive de grup*.Ed.Arves, București.
2. Revista învățământului Preșcolar. Ediția 3-4.2010.Editura Arlequin.București
3. Lovinescu, A. V.1979. *Jocuri-exercițiu pentru preşcolari*, Editura Didactică şi Pedagogică, București.
4. Dumitrana, M. 2000. *Didactica preşcolară,* Ed. V&I Integral, Bucureşti.

Studiu de caz utilizat în unitatea de conținut „Modalități de rezolvare a conflictelor”, în lecția *Rezolvarea conflictelor prin negociere*

Popescu Tamara-Vasti
Liceul de Artă „Gheorghe Tattarescu” Focșani

Studiați următoarele comportamente didactice și evaluați sarcinile cerute:

În clasa a IX-a sunt doi elevi cu nevoi speciale care sunt integrați în învățământul de masă și adesea apar neînțelegeri și conflicte între elevi. Diriginta conștientizează elevii să fie toleranți, să manifeste un comportament empatic și plin de înțelegere astfel încât toți elevii să se simtă parte activă a colectivului, în ciuda diferențelor dintre ei.

Unul dintre elevii cu CES solicită mai mult atenția profesorilor, cere explicații suplimentare, pretinde să fie ascultat și le cere colegilor să cedeze mereu în favoarea lui. De exemplu, întârzie destul de des la prima oră și se așteaptă ca profesorii și colegii să tolereze acest comportament.

Cazul 1.

Elevul: Bună ziua!

Profesorul: Iarăși ai ajuns târziu la oră!

Elevul: Știți că nu-mi place să mă trezesc devreme.

Profesorul: Mama mi-a promis că te va ajuta să sosești la timp.

Elevul: Vă rog să nu mă stresați cu mai multe întrebări, trebuie să mă acceptați așa cum sunt!

Profesorul: Știi că rămâi cu lecțiile mereu neterminate, nu vrei să încerci să ajungi la timp?

Elevul: Vreau să mă lăsați așa, nu-mi place că insistați doar știți că trebuie să mă tratați altfel deoarece sunt special. Nu vreau să vin mai devreme la școală.

Profesorul îl poftește să meargă la locul lui.

Cazul 2

Elevul: Bună ziua!

Profesorul: Azi este a șaptea oară când ajungi târziu!

Elevul: Doamna director a spus că...

Profesorul: Nu te scuza! Nu pot să fiu de acord cu această atitudine! Dat viitoare nu voi accepta să mai vii la ore! Ai înțeles?

Elevul pleacă speriat spre bancă.

Cazul 3

Elevul: Bună ziua!

Profesorul: Ai cam întârziat!

Elevul: Trebuia să termin urgent un desen pentru un concurs și ieri nu am reușit.

Profesorul: Apreciez preocuparea ta pentru domeniul artistic, dar nu e prima dată când întârzii!

Elevul: Scuzați-mă, nu m-am gândit că vă deranjează așa de mult!

Profesorul: Nu vei reuși să-ți iei lecțiile în mod corespunzător și vei rămâne în urmă cu materia. Nu vrei să încerci să-ți corectezi atitudinea?

Elevul: Îmi voi da tot interesul! Voi încerca și sper să reușesc! Mulțumesc pentru înțelegere!

1. Caracterizați comportamentul profesorilor în cele trei situații.
2. Caracterizați reacțiile și așteptările elevului în cele trei situații.
3. Cine credeți că a pierdut în cele trei situații, elevul sau profesorul? Dar cine s-a impus?
4. Care este un conflict deschis?
5. În care situație este un conflict ascuns?
6. În care caz s-a negociat în favoarea elevului?
7. În ce situație profesorul manifestă un comportament incluziv?
8. Ce soluții propuneți pentru primele două cazuri?
9. Ce înseamnă *a fi diferit*, dar totuși inclus în învățământul de masă?
10. Cum ar trebui să se raporteze elevul la ROI?
11. Cum se poate soluționa un conflict între părinții care au așteptări exagerate din partea profesorilor și instituția de învățământ?
12. Care sunt provocările cărora trebuie să le facă față ceilalți colegi de clasă?
13. Prezentați avantajele includerii în învățământul de masă! Prezentați dezavantajele!
14. Dă exemple de comportamente asertive și tolerante pe care le pot adopta colegii unui copil special!

Soluții privind integrarea copiilor cu Cerințe Educaționale Speciale în învățământul de masa

Prof. înv. preșcolar Michai Anamaria
Grădinița cu Program Prelungit ”Prichindelul Isteț”, Turda

Integrarea copiilor cu cerințe educative speciale în sistemul de învățământ de masă are ca scop egalizarea șanselor pe plan individual și facilitarea adaptării acestora la mediul social. Acest proces trebuie să asigure un mediu favorabil dezvoltării armonioase și echilibrate a personalității, promovând respectul, demnitatea și capacitatea de a lua decizii în mod autonom. Fundamentată pe principiul normalizării, integrarea urmărește să ofere persoanelor cu nevoi speciale acces la o viață cât mai apropiată de standardele obișnuite ale societății. Totuși, acest proces este unul complex, care implică pregătire atentă și o abordare pe termen lung, dincolo de simpla includere formală în structurile educaționale. Integrarea reprezintă o cale esențială pentru a atinge normalizarea, punând accent pe copil și plasându-l în programe adecvate de recuperare, stabilite în urma evaluării realizate de specialiști. Acest proces se concentrează pe satisfacerea nevoilor individuale prin intervenții specializate, asigurând astfel o dezvoltare armonioasă și eficientă. Fiecare copil este unic și valoros, indiferent de dificultățile întâmpinate în procesul de învățare și dezvoltare. Integrarea trebuie să țină cont de stilul de învățare, ritmul propriu de dezvoltare, caracteristicile și aptitudinile fiecărui copil, precum și de așteptările celor din jur, în special ale părinților. Ideea integrării copiilor cu cerințe educative speciale în învățământul de masă a apărut ca o necesitate a societății de a asigura condiții educaționale echitabile, care să le permită acestora o participare deplină alături de ceilalți copii. Cu toate acestea, procesul de integrare întâmpină obstacole din cauza atitudinilor, percepțiilor și mentalităților care încă mai generează bariere semnificative.

Grădinițele și școlile de masă oferă cadrul ideal pentru educarea tuturor copiilor dintr-o comunitate, contribuind la combaterea discriminării și la construirea unui mediu primitor și incluziv. Prin acceptarea și valorizarea diversității, aceste instituții pot promova o educație accesibilă și echitabilă pentru toți copiii.

Educația incluzivă, conform UNESCO (2000), presupune eliminarea tuturor barierelor din procesul de învățare și garantarea participării active a tuturor persoanelor expuse riscului de excludere și marginalizare. Așadar, integrarea copiilor cu Cerințe Educaționale Speciale (CES) în învățământul de masa reprezintă un obiectiv esențial pentru promovarea unei educații incluzive și

echitabile. Această integrare poate fi realizată prin implementarea unor soluții bine structurate și adaptate nevoilor specifice ale copiilor. Iată principalele direcții de acțiune: **1. Adaptarea curriculumului** care se referă la: **individualizarea planurilor de învățământ** și anume crearea și aplicarea Planurilor Educaționale Individualizate (PEI) pentru fiecare copil cu CES, astfel încât activitățile de învățământ să corespundă nevoilor și capacităților individuale; **curriculum flexibil,** adică adaptarea conținutului și a metodelor de predare pentru a permite copiilor cu CES să participe activ și să progreseze în procesul educațional. **2. Formarea și sensibilizarea cadrelor didactice,** ceea ce presupune **programe de formare continuă** și anume organizarea de cursuri, ateliere și sesiuni de instruire pentru educatori, cu focus pe: tehnici de predare adaptate copiilor cu CES, managementul claselor diverse și identificarea timpurie a dificultăților de învățământ și comportament. De asemenea este necesar să se **cultive sensibilitatea și empatia** prin dezvoltarea unei culturi incluzive în grădinițe și școli, folosind activități care promovează diversitatea și încurajează atitudini pozitive față de copiii cu cerințe educative speciale.

3. Suportul educațional specializat implică angajarea de asistenți educaționali pentru a oferi sprijin individual sau de grup pe parcursul activităților zilnice, precum și colaborarea cu specialiști, cum ar fi psihologi, logopezi și terapeuți, pentru a răspunde nevoilor individuale ale fiecărui copil. **4. Tehnologie asistivă** include utilizarea dispozitivelor și a software-urilor adaptate, precum calculatoare cu programe de citire a textului sau tablete cu aplicații de comunicare augmentativă. De asemenea, presupune dezvoltarea de resurse online care să le permită copiilor cu CES să învețe în propriul ritm, prin activități interactive și personalizate, care presupune introducerea de dispozitive și software-uri adaptate, (calculatoare cu programe de citire a textului, tablete cu aplicații de comunicare augmentativă), dar și crearea unor resurse online care să permită copiilor cu CES să învețe în ritmul propriu, oferind activități interactive și adaptate. **5. Implicarea familiei** presupune construirea unui parteneriat activ între educatori și părinți, care să includă: organizarea de ședințe periodice pentru evaluarea progresului copilului, oferirea unui feedback constant privind activitățile desfășurate în grădiniță și organizarea de sesiuni de informare pentru părinți,cu scopul de a le oferi sprijin în înțelegerea nevoilor copilului și în contribuția la dezvoltarea acestuia.

6.Incluziunea socială se referă la susținerea activităților extracurriculare, cum ar fi organizarea de evenimente comune (sportive, artistice sau recreative), care să încurajeze interacțiunea și cooperarea între toți copiii. De asemenea, include implementarea unor programe anti-bullying, care vizează adoptarea unor strategii clare pentru prevenirea bullying-ului și crearea unui mediu sigur și prietenos pentru toți elevii.

7. Politicile și reglementările fac referire la la promovarea și implementarea unor legi care asigură acces egal la educație pentru copiii cu CES,

precum și la o finanțare adecvată, care să includă alocarea de resurse suficiente pentru pregătirea cadrelor didactice și achiziționarea de materiale didactice și tehnologii asistive.

8. Evaluarea continuă și ajustarea presupune monitorizarea constantă a progresului copilului prin evaluări periodice și adaptarea planului educațional în funcție de nevoile acestuia. De asemenea, include obținerea de feedback regulat de la cadrele didactice, părinți și, acolo unde este posibil, de la copii, pentru a îmbunătăți procesul de integrare.

În concluzie, integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă necesită o abordare colaborativă și un angajament constant din partea tuturor factorilor implicați: cadre didactice, familii, autorități și comunitate. Prin implementarea acestor soluții într-o manieră integrată și coordonată, putem asigura un mediu educațional incluziv care să permită fiecărui copil să-și atingă potențialul maxim, contribuind astfel la dezvoltarea unei societăți mai echitabile și mai deschise.

Bibliografie

1. **Bălan, A. (2014). *Educarea copiilor cu nevoi speciale*. Editura Polirom.**
2. **Bucur, M., & Călinescu, G. (2016). *Includerea copiilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul de masă: Teorie și practică*. Editura Didactică și Pedagogică.**
3. **Tufescu, S. (2018). *Strategii educaționale pentru copii cu cerințe speciale*. Editura Tritonic.**
4. **Grigorescu, A. (2019). *Soluții și strategii pentru integrarea copiilor cu CES în educația preșcolară*. *Revista pentru Educație și Dezvoltare*, 12(3), 45-56.**
5. **Ministerul Educației Naționale. (2019). *Ghid pentru integrarea copiilor cu dizabilități în învățământul de masă*. București: Ministerul Educației Naționale.**

ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRACURRICULARE ÎN DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII ELEVILOR

Toma Veronica

Gradinita cu PP Nr 36, Galati

Activitățile extracurriculare joacă un rol esențial în dezvoltarea personalității tinerilor, contribuind la formarea unor abilități și competențe care nu sunt neapărat acoperite în cadrul școlar tradițional.

Activitățile extracurriculare sunt o parte importantă a dezvoltării elevilor și pot include o varietate de activități care ajută la dezvoltarea abilităților sociale, creativității, sportului și a altor interese personale.

Aspecte importante ale acestui rol:

Dezvoltarea abilităților sociale

Activitățile extracurriculare oferă oportunități de interacțiune cu colegii, profesorii și alți membri ai comunității. Aceste interacțiuni ajută la dezvoltarea abilităților de comunicare, empatie și colaborare, esențiale pentru viața personală și profesională.

Formarea identității personale

Participarea la diverse activități extracurriculare permite tinerilor să exploreze diferite interese și pasiuni, contribuind astfel la formarea identității lor. Aceasta poate include sportul, arta, muzica, voluntariatul și altele, care îi ajută să înțeleagă mai bine cine sunt și ce își doresc de la viață.

Dezvoltarea abilităților de leadership

Multe activități extracurriculare implică asumarea unor roluri de conducere, fie că este vorba despre organizarea unui eveniment, coordonarea unei echipe sportive sau conducerea unui club. Aceste experiențe sunt cruciale pentru dezvoltarea abilităților de leadership și a încrederii în sine.

Îmbunătățirea abilităților de gestionare a timpului

Implicarea în activități extracurriculare necesită o bună gestionare a timpului, tinerii învățând astfel să echilibreze studiile cu alte responsabilități. Aceasta le dezvoltă capacitatea de a planifica și de a prioritiza sarcinile.

Dezvoltarea creativității

Activitățile artistice și culturale stimulează creativitatea și gândirea critică. Tinerii care participă la astfel de activități învață să își exprime ideile și emoțiile într-un mod original și inovator.

Promovarea sănătății fizice și mentale

Activitățile sportive și recreative contribuie la menținerea unei stări de sănătate fizică optime, dar au și un impact pozitiv asupra sănătății mentale, ajutând la reducerea stresului și anxietății.

Învățarea valorilor și a responsabilității

Participarea la activități extracurriculare, în special cele de voluntariat, contribuie la dezvoltarea unei conștiințe sociale și a valorilor civice. Tinerii învață importanța responsabilității și a contribuției la comunitate.

8.Îmbunătățirea performanțelor academice

Studiile arată că elevii care participă la activități extracurriculare au tendința de a avea performanțe academice mai bune. Acest lucru se datorează în parte dezvoltării abilităților de gestionare a timpului și a disciplinei.

Explorarea intereselor și pasiunilor

Activitățile extracurriculare oferă elevilor oportunitatea de a explora și de a descoperi noi interese sau talente pe care poate nu le-ar fi descoperit altfel.

Pregătirea pentru viitor

Implicarea în activități extracurriculare dezvoltă competențe esențiale pentru carieră, cum ar fi munca în echipă, rezolvarea problemelor și abilitățile de comunicare. Aceste competențe sunt foarte apreciate de angajatori.

Creșterea încrederii în sine

Realizările în cadrul activităților extracurriculare, fie că este vorba despre competiții, spectacole sau proiecte, contribuie la creșterea stimei de sine și a încrederii în propriile abilități.

EXEMPLE DE ACTIVITATI EXTRALICULARE:

Sporturi: fotbal, baschet, volei înot, atletism, arte marțiale, dans.

Cluburi și organizații: club de dezbateri, club de ecologie, club de lectură, club de știință, club de informatică.

Activități artistice: teatru, cor sau ansamblu muzical, pictură sau desen,fotografie, scriere creativă.

Voluntariat: activități de ajutorare a comunității**,** participare la campanii de mediu**,** lucru cu copii sau vârstnici.

Cursuri și atelier: ateliere de gătit, cursuri de prim ajutor, ateliere de dezvoltare personală (ex. leadership, comunicare)

Călătorii educaționale:excursii la muzee, tabere de vară cu activități educaționale, proiecte internaționale sau schimburi culturale.

Competiții și olimpiade: Olimpiade de matematică, fizică, chimie, competiții de robotică**,** concursuri de artă sau literatură

Activități tehnologice: programare și dezvoltare de jocuri**,** participarea la hackathoane**,** crearea de vloguri sau podcasturi

Concluzie:

În concluzie, activitățile extracurriculare sunt fundamentale în dezvoltarea personalității tinerilor, oferindu-le oportunități valoroase de învățare și creștere personală. Acestea nu doar că completează educația formală, dar contribuie la formarea unor indivizi echilibrați, competenți și implicați social.

Activitățile extracurriculare sunt esențiale pentru dezvoltarea holistică a elevilor și studenților, contribuind la formarea unei personalități echilibrate și pregătite pentru provocările viitorului.

MINUTA

Incheiataastazi 08.06.2024

GRUPA Mare A

TEMA ACTIVITATII:,,Îmbrățișare pe litoral**,,**

MIJLOC DE REALIZARE: Excursie școlară

LOC DE DESFASURARE: Litoral Constanța, Jurasica Neptun, Delfinariul Constanța

PERSOANE IMPLICATE: copii, cadre didactice, părinți, bunici

OBIECTIVE URMARITE:

-Să cunoască elemente despre flora și fauna din rezervația naturală locală.

-Să cunoască specii de delfini , vizionând spectacolul cu delfini.

-Să participe la activitătile de joc desfășurate pe plajă.

EDUCATOARE

Toma Veronica

Educaţia pentru toţi prin eficientizarea incluziunii şi a diversităţii

Mădălina Elisabeta Constantin,
Liceul Tehnologic Târnăveni

Statul este chemat să ofere fiecărui copil şanse egale la integrare şi educaţie, indiferent de provocările cu care copiii s-ar putea confrunta la nivel de posibilitate în ceea ce priveşte dezvoltarea, învăţarea şi participarea la activităţi. Un rol seminificativ revine în acest sens nu doar învăţământului formal, ci şi celui nonformal.

Elevii cu cerinţe educaţionale speciale se confruntă cu un risc crescut de abandon şcolar. Necesităţile educaţionale suplimentare ale acestora, complementare obiectivelor generale ale educaţiei, sunt adaptate particularităţilor individuale şi celor caracteristice unei anumite deficienţe/dizabilităţi sau tulburări/ dificultăţi de învăţare ori de altă natură, necesitând şi o asistenţă complexă socială, medicală, educaţională etc.

Putem menţiona ca strategii de incluziune a elevilor cu cerinţe educaţionale speciale colaborarea permanentă cu personalul specializat; crearea și selectarea resurselor educaționale deschise și a altor categorii de mijloace și resurse educaționale; găsirea de resurse în vederea achiziţionării sau realizării de materiale şi echipamente necesare desfăşurării activităţii educaţionale; crearea și asigurarea de materiale adaptate nevoilor educaționale ale acestor elevi; formarea iniţială şi perfecționarea cadrelor didactice pentru adaptarea la specificul elevilor cu CES.

Activităţile formale și nonformale eficientizează integrarea elevilor cu CES, oferindu-le posibilitatea de a îşi potenţa înclinaţiile și aptitudinile, sentimentul efortului răsplătit și al valorii, obţinând rezultate remarcabile în domenii extrașcolare (concursuri, festivaluri etc). Toate acestea contribuie la eficientizarea efortului de reducere a riscului de abandon şcolar şi de a reveni în societate ca membri integraţi şi implicaţi.

Bibliografie:

1. **Ministerul Educaţiei și Cercetării**, *Ghid pentru desfășurarea activităţilor educaţionale și terapeutic recuperatorii în învăţământul special şi special integrat, anul școlar 2020-2021*, Editura Didactică și Pedagogică S.A, Bucuresti, 2020
2. **Ungureanu, Dorel**, *Educaţia integrată şi şcoala inclusivă*, Editura de Vest, Timişoara, 2000
3. **Verza, Emil; Verza, Florin Emil** (coordonatori), *Tratat de psihopedagogie specială*, Editura Universităţii din Bucureşti, 2011
4. **Vrasmaș, Ecaterina Adina**, *Introducere în Educația cerințelor speciale*, Universitatea din București, Editura Credis, 2004

Comunicarea educațională. Stiluri de comunicare. Comunicare verbală vs comunicare non-verbală. Definiții, descrieri, analiză comparativă între stilurle de comunicare.

Ariton Raluca Alexandra,
Gradinita cu PP Nr 36, Galati

Comunicarea reprezintă o modalitate fundamentală de interacţiune psiho-socială, un schimb de mesaje între indivizi menit să realizeze relaţii interpersonale durabile prin care se poate influenţa menţinerea sau modificarea comportamentului individual sau de grup.. Comunicarea este prezentă în toate domeniile vieţii sociale.

Comunicarea educațională este un proces esențial în contextul predării și învățării, care implică schimbul de informații, idei și emoții între cadrele didactice și elevi/studenți. Acest tip de comunicare poate fi **verbală, nonverbală** sau **scrisă** și joacă un rol crucial în crearea unui mediu educațional eficient și motivant.

Strategii pentru îmbunătățirea comunicării educaționale:

1. **Ascultarea activă** - profesorii trebuie să fie receptivi și să acorde atenție nevoilor și preocupărilor elevilor.
2. **Claritatea mesajelor** - nformațiile trebuie prezentate clar și concis pentru a evita confuziile.
3. **Utilizarea tehnologiei** - instrumentele digitale și platformele online pot facilita comunicarea și accesul la resurse educaționale.
4. **Empatia și susținerea** - Cadrele didactice ar trebui să manifeste empatie și să creeze un mediu în care elevii se simt în siguranță să-și exprime opiniile și să pună întrebări.

În concluzie,**comunicarea educațională** este un pilon fundamental al procesului de învățare. Eficacitatea acesteia depinde de abilitatea cadrelor didactice de a utiliza diverse forme de comunicare și de a crea un mediu educațional pozitiv și stimulativ

Stiluri de comunicare:

Stilul de comunicare *reprezintă modalitatea prin care o persoană transmite, folosind elemente verbale, nonverbale și paraverbale, informații în cadrul interacțiunilor sociale.* În acest fel ne vom putea da seama de cum este persoana respectivă și cum tinde să relaționeze cu cei cu care interacționează. Felul în care prelucrează informațiile și modalitatea în care le transformă în fapte de comportament, în judecăți practice, sociale sau evaluative, este determinat de *trei elemente:*

1. **atitudinea** – ca modalitate de raportare a individului la viața socială, la ceilalți indivizi și la sine;
2. **modelul de comunicare învățat – asertiv, non-asertiv, agresiv sau manipulator**;
3. **temperamentul persoanei**.

Stilul non-asertiv (*atitudinea de fugă pasivă*) – tendința de a se ascunde, de a fugi mai degrabă decât de a-i înfrunta pe alții. Se poate manifesta printr-un exces de amabilitate și conciliere,

prin tendința de a amâna luarea unei decizii ,teamă maladivă de a nu fi judecat de ceilalți, supărare resimțită în cazul unui eventual eșec.

Pentru a evita aceste lucruri individul preferă să se supună hotărârii celorlalți, însă această dorință nu exclude apariția sentimentelor de ciudă, mânie mocnită sau ranchiună.

Stilul agresiv (*atitudinea de atac*) – tendința de a fi mereu în față, de a avea ultimul cuvânt, de a se impune cu orice preț, indiferent dacă sunt lezate sau supărate alte persoane, folosindu-se de orice mijloc(contrazice, umilește, se răzbună, șochează prin comportamentul său).

Această atitudine stimulează agresivitatea și antipatia partenerilor și are ca efect, pentru persoana în cauză, sentimentul de a nu fi iubită, respectată și apreciată de ceilalți.

Stilul manipulator (*atitudinea de manipulare*) – reprezintă preferința individului pentru un rol de culise, tendința de a aștepta momentul potrivit pentru a ieși la lumină și pentru a se pune în valoare. Apare tendința de a căuta intenții ascunse în spatele oricăror afirmații ale celorlalți. Se poate manifesta astfel:

Stilul asertiv (*atitudinea constructivă*) – reprezintă capacitatea de autoafirmare, de exprimare onestă, directă și clară a opiniilor și a drepturilor proprii, fără agresivitate și fără a-i leza pe ceilalți.

Persoana are capacitatea de a-și urmări propriile interese, fără a încălca nevoile celorlalți, știe să asculte și este dispus să se facă înțeles, se bazează pe propriile forțe în atingerea obiectivelor, fără a provoca resentimente celorlalți și, de cele mai multe ori, persoana reușește să câștige simpatia acestora.

Comunicarea eficientă depinde, în mare măsură, de felul în care comunicăm, adică de stilul comunicării.

Stilurile de comunicare sunt clasificate astfel:

- Stilul neutru, caracterizat prin absenţa deliberată a oricărei forme de exprimare a stării sufleteşti;

- Stilul familiar, care presupune o mare libertate în alegerea mijloacelor de expresie;

- **Stilul solemn**, care are ca trăsătură specifică căutarea minuţioasă a acelor formule, cuvinte sau moduri de adresare, menite a conferi enunţării o notă evidentă de ceremonie, solicitată de împrejurări deosebite, în vederea exprimării unor gânduri şi sentimente grave;

-**Stilul administrativ**, care este un stil funcţional, având ca element definitoriu prezenţa unor formule sintactice clişeu, cu ajutorul cărora se efectuează o comunicare specifică instituţiilor;

-**Stilul ştiinţific**, ce se caracterizează prin aceea că în procesul comunicării se apelează la formele de deducţie şi de inducţie raţională ignorându-se într-o oarecare măsură, sensibilitatea şi imaginaţia;

-**Stilul publicistic**, ce abordează o mare varietate tematică, punând accentul pe informaţie mai mult decât pe forma de prezentare,

Comunicarea verbală vs comunicarea non-verbală

Comunicarea verbală este procesul de transmitere a informațiilor, ideillor, emoțiilor și intențiolr între oameni prin utilizarea limbajului vorbit sau scris, implică folosirea cuvintelor și a frazelor pentru a exprima gânduri și a interacționa cu alții. Comunicarea verbală poate fi formală sau informală și poatea avea loc în diverse contexte, cum ar fi:

1. **Conversații zilnice** - schimburi obișnuit de idei între prieteni, familie sau colegi
2. **Discuții și prezentări** – exprimarea organizată și structurată a ideilor în fața unui public
3. **Întâlniri și negocieri** – discuții formale între două sau mai multe părți pentru a lua decizii, sau a ajunge la un acord
4. **Învățare și predare** – transferul de cunoștințe și abilități prin predare și învățare în școli, universități și alte instituții de educație.
5. **Scrisori și e-mailuri** – comunicare scrisă, care permite transmitrea de mesaje într-un mod detaliat și structurat.

Comunicarea verbală într-un context organizațional este caracterizată de elemente precum **tonul, claritatea și stilul**, care influențează semnificativ modul în care mesajele sunt recepționate și interpretate de către destinatari.

Tonul comunicării(felul în care se spune ceva) poate afecta în mod dramatic percepția și răspunsul emoțional al ascultătorului. De exemplu, un ton de comandă poate fi eficient în situații de criză care necesită o acțiune rapidă, în timp ce un ton consultativ ar putea fi mai potrivit pentru setările de colaborare în care contribuția diferiților membri ai echipei este valoroasă.

Claritatea în comunicarea verbală implică utilizarea unui limbaj precis și simplitate pentru a evita neînțelegerile și pentru a se asigura că mesajul este înțeles așa cum este intenționat.

Stilul de comunicare verbală se referă la modul în care o persoană folosește limbajul vorbit pentru a transmite mesaje, a influnța audiența și crea relații. Reflectă, adesea cultura organizațională și poate varia de la formal la informal, în funcție de context și de relația dintre comunicatori.

Comunicarea non-verbală. Limbajul corpului, expresiile faciale și gesturile, contactul vizual joacă un rol semnificativ în întărirea sau contrazicerea mesajelor verbale. lndiciile non-verbale pot oferi informații suplimentare despre emoțiile, atitudinile și intențiile unei persoane

Relația dintre comunicarea verbală și cea non-verbală este crucială pentru asigurarea unor schimburi clare și eficiente în cadrul organizației. Comunicarea verbală, cuprinde elemente precum **tonul**, **claritatea și stilul**, oferă conținutul substanțial al mesajelor.

Comunicarea non-verbală, inclusiv limbajul corpului, expresiile faciale și gesturile, transmit adesea emoțiile, atitudinile și reacțiile subiacente. Când aceste două forme de comunicare sunt aliniate, ele se întăresc reciproc, sporind claritatea și impactul mesajului. În schimb, discrepanțele dintre indicațiile verbale și non-verbale pot duce la confuzie și interpretare greșită, subminând încrederea și claritatea în comunicare.

Diferența dintre comunicarea verbală și cea nonverbală: comunicarea verbală utilizează cuvinte, comunicarea non-verbală se bazează pe semne.

INTEGRAREA COPIILOR CU CES IN COLECTIVITATE

CORNELIA ANTONACHE
ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 BUMBEŞTI-JIU

Fiecare copil este unic şi îşi are propria sa valoare, indiferent de problemele pe care le prezintă în procesul de învăţare şcolară. Recunoaşterea drepturilor egale pentru toţi oamenii, în general şi pentru toţi copiii, în mod special, fără discriminare, subliniază faptul că nevoile fiecăruia sunt la fel de importante.

Tendinţa de a crea şi sprijini cadrul necesar integrării sociale şi societale a copiilor cu dizabilităţi este cu cât mai activă, cu atât mai eficientă, argumentul suprem constituindu-l beneficiile psihosociale ale incluziunii, aceasta facilitând asumarea de roluri sociale proprii în comunitate şi stabilirea de relaţii sociale.

Integrarea nu poate fi un proces impus de anumite interese personale, de sentimente sau atitudini umanitare sau de politici educaţionale şi sociale cu caracter propagandistic. Ea trebuie simţită ca un act responsabil - asumat de comunitate, de familie, de personalul şcolii – ca un proces de normalizare a vieţii de zi cu zi a persoanelor aflate în dificultate.

Copilul cu handicap este mai vulnerabil şi mai dependent decât copilul normal. Nici acasă, unde este ancorat în contextul familiei, el nu-şi poate exprima în faţa părinţilor sau faţă de el însuşi experienţa pe care o capătă în legătură cu sensurile primare, ceea ce nu înseamnă că nu ar poseda aceste experienţe. Ele sunt însă difuze, anonime, fără formă şi contur definit. De aceea copilul cu dizabilităţi are nevoie, mai mult decât alţi copii, de un mediu şcolar bine structurat şi diferenţiat, în care să se dezvolte şi să se instruiască.

Convingerea noastră este că aceşti copii au dreptul firesc de a aparţine societăţii şi de a se integra cât mai bine acesteia, mai cu seamă după terminarea şcolii. Comunitatea, la rândul ei, are obligaţia de a-i accepta diminuând riscurile marginalizării acestora până la eliminarea atitudinii de respingere din partea copiilor normali, în sensul acceptării şi sprijinirii lor.

Sarcina şcolii este de a crea acest mediu în care copilul să-şi diferenţieze trăirile şi să se structureze ca personalitate, deoarece este incontestabil că nu poate rămâne acasă.

Cum se poate realiza aceasta? Dar mai ales...Este acest lucru realizabil?... cu circuit închis. În acest circuit închis apar atât tulburări specifice (refuzul comunicării, fuga din unitate, refuzul oricărei forme de autoritate, contestarea familiei de proveniență, manifestări explozive, neglijarea ţinutei vestimentare, ticuri nevrotice, comportament hiper-politicos), cât şi tulburări nespecifice (minciuna-fabulaţia, limbaj agresiv şi vulgar, comportament agresiv, autoagresivitatea, impulsivitatea, furtul,

vagabondajul, cerşitul, consumul de alcool şi fumatul, devianţe sexuale, eşecul şcolar), pentru ameliorarea cărora s-a făcut apel la o morală rezultată din cooperare(în care ansamblul regulilor de convieţuire se constituie pe baza respectului reciproc şi trăirii intense a sentimentului de egalitate), din interiorizarea cerinţelor privind datoria.

Educaţia diferenţiată vizează adaptarea activităţii de instruire la posibilităţile diferite ale elevilor, la capacitatea de înţelegere şi ritmul de lucru propriu unor grupuri de elevi sau chiar fiecărui elev în parte.

Pentru ca educaţia copiilor cu cerinţe speciale să fie eficientă, pe de o parte trebuie să aibă un caracter integrat, iar pe de altă parte trebuie să aibă un caracter diferenţiat, să fie adaptată particularităţilor elevilor.

Caracterul integrat al învăţământului ne pune în faţa problematică a situaţiei în care un copil cu handicap este integrat într-o clasă obişnuită. În fapt este vorba pe de o parte de situaţia copilului respectiv, iar pe de altă parte, de situaţia clasei în care este integrat. Sub ambele aspecte, ceea ce urmărim este o bună înţelegere reciprocă, o existenţă socială normală a copiilor, în ciuda diferenţelor existente. Pentru copilul cu handicap aceasta înseamnă a fi înţeles şi acceptat, cu tot ce are el pozitiv, cu tot ce poate aduce vieţii de grup. Această normalizare a relaţiilor este benefică şi pentru ceilalţi elevi, care învaţă să respecte dreptul la diferenţă, sa fie solidari cu semenii lor care întâmpină dificultăţi în viaţă.

Raporturile ce se stabilesc cu fiecare elev în parte sunt foarte importante. Elevul trebuie să simtă că este apreciat ca individ. Astfel, elevii vor participa la procesul de învăţământ dupa posibilităţile fiecăruia, cadrele didactice trebuind să-şi adapteze metodele pedagogice în consecinţă.

Cadrele didactice puse în situaţia de a avea în colectivitatea lor un copil cu dizabilităţi acţionează în urma unei reflexii îndelungate. Un punct important al intervenţiei cadrelor didactice îl reprezintă colaborarea cu părinţii şi consilierea acestora , implicarea lor directă în lucrul efectiv cu copiii , nu doar în calitate de observatori, ci de participanţi activi. Dar, cadrul didactic în general, nu este psiholog. Aici intervine consilierul familial care fiind un specialist poate mai bine să ghideze părinţii copiilor cu dizabilităţi , pe calea optimă pentru fiecare copil în parte.

Nu putem face abstracţie de faptul că avem şi copii instituţionalizaţi. Este o realitate. Important este să dorim să ne schimbăm atitudinea vizavi de aceştia, să înţelegem ce rol important avem, noi, cei care suntem privilegiaţi să creştem şi să educăm copii fără asemenea probleme, chiar şi faţă de aceşti copii. Rolul nostru este de a participa efectiv la schimbarea mentalităţii societăţii, oferind informaţii şi practici ancorate în realitate. Trebuie să găsim diverse modalităţi de integrare socială activă a acestor copii, pentru a diminua factorii care duc la o instabilitate emoţională, la un limbaj dezvoltat insuficient, la un comportament dificil şi să determinăm un echilibru emoţional, încredere în

cei apropiaţi pentru a putea relaţiona mai uşor, să participăm la formarea deprinderilor necesare vieţii în colectivitate. Nu numai şcoala are obligaţia şi menirea de a influenţa în bine bunul mers al dezvoltării acestor copii. Câţi dintre noi işi dau seama că aceşti copii au – pe lânga problemele similare cu ale unui copil obişnuit – şi problemele specifice situaţiei care a determinat instituţionalizarea lor? Rezolvarea acestor probleme necesită o tratare individuală prin activităţi de corecţie şi de recuperare şi prin includerea copilului în sistemul educaţional obişnuit.

Toate acestea nu cer un efort atât de mare din partea noastră, dar tratarea lor cu nepăsare sau indiferenţă, sau şi mai rău, excluderea acestei realităţi din sfera preocupărilor noastre, poate duce la nedezvoltarea celorlalte procese psihice şi a personalităţii acestor copii, în definitiv. Copiii cu CES demonstrează un nivel scăzut de adaptare şcolară, lipsa deprinderilor de viaţă, lipsa de iniţiative, instabilitatea atenţiei, autocontrolul nedezvoltat. Dacă nu din alte motive, atunci, măcar din spirit civic ar trebui să le dăm atenţia cuvenită.

Copiii sunt o categorie socială care în ciuda aparenţelor nu au timp să aştepte: dacă sunt lăsaţi să crească fără ajutorul de care au nevoie, personalitatea viitorului adult are cu siguranţă de suferit.

Nu cred ca am avea suficiente cuvinte pentru a exprima bucuria de a realiza cât de multe pot învăţa copiii cu nevoi speciale alături de colegii lor din şcolile de masă. Şi aceştia au personalităţi distincte şi se pot raporta la alte persoane ca fiinţe umane sensibile şi deschise! Ceea ce au nevoie este receptivitatea şi deschiderea din partea celorlalţi membri ai societăţii.

Instituţiile (în sens social) pot suferi modificări, pot să apară noi structuri. Importantă este însă schimbarea normelor şi mentalităţilor. Modul în care vor fi priviţi aceşti copii va duce sau nu la o rezolvare a problemelor individuale sau societale pe care ei le ridică.

Ne-am ales a fi dascăli, deci suntem responsabili pentru călăuzirea paşilor mărunţi ai elevilor noştri! Trebuie să învăţăm să trăim cu ei iubindu-i, pentru că nimic nu ne permite să întoarcem privirea. Deşi din punct de vedere civic nu putem fi condamnaţi pentru că am văzut un om în nevoi şi am trecut pe alături, ceva ne şopteşte că din punctul de vedere al moralei actul este condamnabil şi nici chiar civismul nu-l admite. Să nu uităm că „nimic nu-i mai frumos, mai nobil dacât meseria de profesor sau învăţător, de grădinar de suflete umane, de călăuză a celor mai curate, mai pline de energie şi de căldură suflete umane”. (D. Almaş)

Bibliografie:

1. A. Ghergut, Sinteze de psihopedagogie speciala, Editura Polirom, 2005
2. A. Gherguț, „Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale.Strategii de educație integrată”, Ed. Polirom, Iași, 2001.
3. Hall și Tinklin 1998 „Elevii cu deficiențe din învățământul superior”, Consiliul Scoțian de Cercetare a Educației.
4. T. Vrăjmaș, „Învățământul integrat și / sau incluziv pentru copiii cu cerințe educative speciale”, Ed. Aramis, București, 2001.
5. Holdevici, Irina – Gândirea pozitivă. Ghid practic de psihoterapie raţional-emotivă şi cognitiv-comportamentală, Bucureşti, 2000.
6. Popovici, Doru Vlad – Elemente de psihologia integrării, Editura Pro Humanitate, Bucureşti, 1999.
7. Weihs, Thomas J. – Să-i ajutăm iubindu-i, Editura HUMANITAS, Bucureşti, 1992.
8. Idem, Copilul cu nevoi speciale. Elemente de pedagogie curativă, Editura TRIADE, Cluj-Napoca, 1998.

Voluntariatul pentru o lume incluzivă

Săndulache Ioana – Lidia
Liceul de arte „Regina Maria,, Alba Iulia

Voluntariatul reprezintă una dintre cele mai valoroase forme de implicare socială, având un rol esențial în construirea unei lumi incluzive, bazate pe solidaritate, respect și toleranță. În contextul educațional al unui liceu de arte, voluntariatul devine o oportunitate de manifestare a creativității și dăruirii elevilor în sprijinul comunității. Voluntariatul este un un act de dăruire și responsabilitate.

Elevii Liceului de Arte dispun de multiple talente artistice, care pot fi valorificate prin voluntariat în diverse proiecte sociale. Fie că este vorba despre organizarea de evenimente culturale, ateliere creative pentru copii sau expoziții caritabile, implicarea elevilor contribuie la dezvoltarea unei lumi mai incluzive.

Voluntariatul în acest context nu înseamnă doar sprijin material sau organizare de evenimente, ci și transmiterea unor valori umane precum empatia, toleranța și acceptarea diversității. Prin arta lor, elevii pot aduce bucurie persoanelor din grupuri vulnerabile – copii, bătrâni sau persoane cu dizabilități.

Implicarea elevilor în proiecte sociale și culturale cum ar fi:

Spectacole caritabile și concerte – Organizarea de spectacole pentru strângerea de fonduri pentru cauze sociale.

Ateliere artistice – Realizarea de ateliere de pictură, desen sau muzică pentru copiii din centre de plasament sau școli speciale.

Expoziții tematice – Elevii pot crea lucrări de artă care să reflecte teme sociale precum incluziunea, toleranța și diversitatea.

Campanii de voluntariat comunitar – Participarea la activități de ecologizare, amenajare a spațiilor publice sau promovarea culturii în comunitate.

Prin astfel de activități, elevii își dezvoltă competențele artistice, dar și abilități de comunicare, leadership și lucru în echipă. În plus, ei devin exemple pozitive

Voluntariatul aduce beneficii multiple atât elevilor, cât și societății, cele mai importante beneficii le voi prezenta mai jos:

Dezvoltare personală și profesională – Elevii dobândesc experiență practică, învață să colaboreze și să se organizeze eficient.

Creșterea stimei de sine – Implicarea în proiecte sociale le oferă satisfacția de a contribui la schimbarea în bine a comunității.

Consolidarea spiritului civic – Participarea activă la proiecte sociale îi transformă pe elevi în cetățeni responsabili și implicați.

Voluntariatul realizat de elevii Liceului de Arte reprezintă o expresie a dăruirii și implicării în comunitate. Prin talentul lor creativ și prin inițiativele sociale în care se implică, aceștia contribuie la construirea unei lumi incluzive, bazate pe respect și solidaritate. Astfel, voluntariatul devine nu doar o activitate extracurriculară, ci și o lecție de viață care le oferă elevilor posibilitatea de a schimba lumea prin artă și generozitate.

Recomandări pentru lectura suplimentară
Arabul de pe strada evreiască din Paris:
Eric-Emmanuel Schmitt, "Domnul Ibrahim şi florile din Coran"

Monica Mitea
C.N. "Ion Maiorescu" – Giurgiu

Eric-Emmanuel Schmitt este deţinătorul unui doctorat în filosofie şi autor prolific de literatură. În limba română au fost traduse multe dintre romanele sale, aş aminti aici "Oscar şi Tanti Roz", "Domnul Ibrahim şi florile din Coran", "Jurnalul unei iubiri pierdute".

Acţiunea romanului "Domnul Ibrahim şi florile din Coran" se petrece în Parisul anilor tineri ai actriţei Brigitte Bardot, în Parisul cel ospitalier, care oferă o "acasă" multor naţionalităţi.

Momo–Moise–Mohamed este copilul care creşte singur şi descoperă lumea pe cont propriu. Trăieşte împreună cu tatăl său, dar acesta îl va părăsi şi ulterior se va sinucide. Simte abandonul (fusese părăsit şi de mamă), însă modul său de a vedea viaţa îl face să înregistreze totul într-un ton amar-ironic oarecum salvator şi să meargă mai departe. Crescut singur (relaţia cu tatăl este proastă), Momo va dovedi o extraodinară capacitate de adaptare. Știe cum să procedeze pentru a economisi mai mulţi bani din ceea ce-i dădea tatăl, şterpeleşte conserve de la băcănia din colţ – băcănia domnului Ibrahim, minte când e cazul, pentru a obţine ceea ce doreşte. Matur cu mult înainte de vreme (inclusiv iniţierea erotică are loc timpuriu), preia oarecum rolul mamei, ocupându-se de treburile gospodăriei care de obicei îi revin femeii. Tatăl nu îşi asumă rolul de adult, îl lasă pe copil împovărat de griji, dar, mai mult, caută să-i inducă permanent un sentiment de inferioritate prin comparaţia cu un frate fictiv – Popol. Lumea adulţilor îi dă micului Moise senzaţia unei închideri ermetice. Cel care reuşeşte să fisureze această lume şi îi întinde o mână prietenoasă este domnul Ibrahim.

Domnul Ibrahim este minoritarul de pe strada minoritarilor, "arabul" de pe strada evreiască, deşi, cu subtilitatea care îl caracterizează, defineşte cuvântul "arab" punându-l în legătură cu meseria pe care o practică: "În comerţ, arab înseamnă că ţii deschis de la opt până la miezul nopţii şi duminica." Este o prelungire modernă camuflată, combinată a motivului "bunului sălbatic" şi a "bătrânului înţelept". Domnul Ibrahim stă într-o nemişcare parmenidiană în băcănia sa, este mereu acolo. Domnul Ibrahim vede şi înţelege, dar este subtil şi discret. Se împrieteneşte cu Momo (pe care mai târziu îl adoptă), îi intuieşte întotdeauna intenţiile, ştie ce are în minte şi cum îi este viaţa, fără ca Momo să-i spună prin cuvinte. Nişa rămasă vidă în viaţa lui Momo prin plecarea tatălui (şi a mamei) va fi ocupată în mod fericit de domnul Ibrahim. El pare să fie înţelepciunea din Coran care prinde chip , nu învăţătura luată

ad litteram, ci asimilată, trecută prin experienţa sa de viaţă şi prin modul său de a vedea lumea, întocmai cum o albină transformă trecând prin corpul ei nectarul cules din flori (spirituale) în miere.

Călătoria pe care cei doi o fac împreună spre Orient are semnificaţii diferite pentru fiecare dintre ei. Dacă pentru Momo călătoria înseamnă descoperire de sine şi de lume, eliberare de balastul sentimentelor negative (vezi dansul dervişilor rotitori) şi despărţire de copilărie, domnul Ibrahim porneşte aparent mânat de "nostalgia originilor", pentru ca în cele din urmă să-şi ia rămas bun de la cele ale lumii. Pentru el aceasta este Călătoria spre Marele Tot.

În perioada în care tatăl îi stă alături (fizic, numai), Momo este copilul-adult; când domnul Ibrahim îi devine tată, Momo se transfigurează într-un adolescent-copil – recuperare a copilăriei pe care nu a avut-o. Nu întâmplător apar întrebări şi aluzii cu privire la problema identităţii (vezi şi alternanţa numelor Momo-Moise-Mohamed): "Acum sunt Momo şi toată lumea … mă cunoaşte", "Pentru toată lumea sunt arabul din colţ" (suprapunere peste imaginea domnului Ibrahim – căci toţi tindem să ne identificăm cu persoanele pe care le iubim).

Finalul ne lămureşte asupra problemei identitar-naţionale: nu contează dacă eşti arab, evreu sau de altă etnie, ceea ce contează este "omenescul" din noi.

STUDIU - CONTRIBUȚIA ACȚIUNILOR DE VOLUNTARIAT LA DEZVOLTAREA PERSONALĂ A INDIVIDULUI

înv. Marc Aurica

Școala Gimnazială Câmpeni

A fi voluntar înseamnă a aloca resurse de timp pentru o cauză cu care te identifici emoțional, în care crezi și pentru care ești dispus să acționezi. Aceasta e și cheia acțiunii voluntare, să alegi cauza care trezește în tine un sentiment atât de profund, o dorință de implicare atât de mare, o pasiune așa de mistuitoare, încât să fii dispus ca din timpul tău, singura ta resursă neregenerabilă, să aloci acelei cauze. Se spune inclusiv că ți-ai descoperit vocația și menirea pe acest pământ dacă ești dispus să faci voluntar acțiuni care țin de pregătirea ta și pentru care în mod obișnuit ai fi plătit, și probabil că, într-o societate ideală, am fi cu toții voluntari.

Motivele pentru care oamenii fac voluntariat sunt diverse. De la satisfacția de a contribui, până la bucuria de a urmări evoluția în timp a beneficiarilor, mai ales dacă ne referim la educație, sau a testa și dezvolta noi abilități. Voluntariatul îți oferă șansa de a te descoperi sau redescoperi.

Primul pas, în alegerea unei cauze este s-o găsești pe cea cu care rezonezi. Voluntariatul este un demers foarte personal, nu vei putea performa sau ajuta cu adevărat dacă domeniul nu te pasionează câtuși de puțin. Apoi să decizi cu ce poți contribui: cu timpul tău, ocazional sau continuu, cu experiența profesională, resurse materiale, rețeaua socială proprie. Când știi în ce și cu ce vrei să te implici totul se derulează apoi de la sine.

Adesea, voluntariatul adună oamenii din medii culturale diverse, astfel tinerii vor avea contact cu situații diferite de cele de zi cu zi. Acest lucru nu include numai a cunoaște persoane de altă naționalitatea, religie, orientare politică sau persoane cu dizabilități, ci presupune interrelaționare cu mentalități și personalități diferite. Munca în echipă nu numai că favorizează abilitățile de colaborare, ci oferă și oportunități de a învăța multe lucruri din diferite perspective și crește nivelul de toleranță. Putem spune că voluntariatul constituie un context propice de dezvoltare personală și profesională a indivizilor prin creșterea nivelului de încredere între persoane, întărirea și diversificarea relațiilor sociale, schimbarea viziunii față de societate și conștientizarea rolului de cetățean activ.

Cercetările realizate pe tema efectului faptelor bune la locul de muncă arată că voluntariatul are un impact în crearea unui mediu de lucru mai creativ, mai sănătos și care favorizează colaborarea, iar când îi ajuți pe alții devii mai fericit.

Date fiind beneficiile evidente ale empatiei, ne întrebăm, cum ne întărim acest impuls și cum îl transmitem generației următoare? Părinții se gândesc constant la cum să-și ajute copiii să reușească în viață, să câștige mai mulți bani, să avanseze profesional sau să fie pur și simplu fericiți. Dar e la fel de important să transmitem valori precum compasiunea, în special dacă ne dorim cu adevărat ca ei să fie fericiți. Acest principiu devine cu atât mai important cu cât lumea e din ce în ce mai bulversată de tentații tehnologice și de tendința de a înlocui relațiile reale cu unele virtuale, superficiale, care ne pot compromite capacitatea de a fi empatici. empatia e dezvoltată prin puterea exemplului. "Iubirea ne stimulează creierul", spunea Mary Gordon,

o fostă educatoare, implicată în acțiuni de voluntariat. Ea arăta că "Trebuie să le arătăm copiilor ce înseamnă iubirea pe măsură ce îi creștem. Învățarea este un proces care se întâmplă în mod natural prin interacțiune, nu instruire, Iar copilul reflectă starea emoțională a părinților".

Am participat la acțiuni de voluntariat atât alături de elevii mei, cât și individuale. Acestea mi-au oferit șansa de a descoperi lucruri noi, dar si de a mă redescoperi. Voluntariatul nu înseamnă doar muncă neplătită. Voluntariatul îți dă ocazia să cunoști oameni noi, o multitudine de lucruri utile, îți oferă șansa de a avea experiențe noi, la sfârșitul cărora vei descoperi un nou TU.

Unul dintre proiectele umanitare și de voluntariat, realizate împreună cu elevii clasei, părinții și alte colege, a fost"Cu drag, din suflet de copil!".

Argument - Cu toţii ştim că atitudinile şi comportamentul nostru faţă de tot ce ne înconjoară încep a se forma de la cea mai fragedă vârstă. Iniţial părinţii, apoi profesorii încearcă să ne familiarizeze cu diferite norme şi valori morale. Una din aceste valori este şi solidaritatea cu cei din jurul nostru. Educatorul tuturor timpurilor este cel care se gândeşte şi la sensibilizarea comunităţii în care trăieşte în legătură cu realităţile crude, de neimaginat, uneori, pe care le trăiesc unii din semenii noştri, adulţi şi copii.

Atunci când, cu eforturi materiale minime, dar cu multă iubire, se poate pune un mic stâlp de rezistenţă la întărirea încrederii în ceilalţi, niciun sacrificiu nu este prea mare.

Acest proiect urmăreşte trezirea, atât în copii, cât şi în părinţii acestora, a unor sentimente de toleranţă şi apropiere faţă de copiii și vârstnicii cu dificultăți materiale din orașul nostru.

Atât elevii noştri, cât şi părinţii lor învaţă să fie mai buni, încercând să creeze momente de bucurie acestora și astfel, împreună ne-am propus să luptăm împotriva factorilor care duc la sărăcie şi sperăm că efortul personal va avea un efect multiplu asupra celor aflați în dificultate.

În scopul cultivării și dezvoltarii spiritului de solidaritate cu aceștia, vom încerca împreună cu copiii din școala noastră să oferim bucurie copiilor și vârstnicilor cu dificultăți materiale, pentru care orice nouă zi este o luptă și care trăiesc cu speranța vie că într-o zi va fi mai bine.

În acest sens vom face apel la toți copiii din școală să realizeze obiecte specifice sărbătorilor de peste an, atât la orele de AVAP, cât și în timpul liber, pe care să le prezinte într-o expoziție și apoi să le vândă părinților elevilor școlii, iar cu banii obținuți să pregătească surprize copiilor și vârstnicilor aflați în dificultate. Vor fi contactați și agenții economici din oraș pentru a-i sensibiliza în privința copiilor și vârstnicilor din oraș, aflați în dificultate.

Toate cadourile vor ajunge la cei vizați, care ne dorim să le primeasca cu bucurie.

Prin această activitate vrem sa oferim copiilor o schimbare în educația lor, ținând seama de schimbarea mentalităților față de semenii aflați in dificultate, trăind astfel o nouă experiență de viață.

Obiectivul general /scopul- Atragerea unor fonduri pentru a achiziţiona îmbrăcăminte, rechizite şcolare şi alte bunuri necesare pentru ca aceşti copii să ducă un trai decent cât şi bunuri materiale pentru vârstnicii cu o situație precară din oraș. Ajutorarea lor pentru a se integra mai bine în societate şi pentru a le oferi încredere în propria persoană. Realizarea unui parteneriat între instituţii diferite având ca scop educarea unei personalităţi armonioase, în concordanţă cu cerinţele şi provocările mileniului.

Obiectivele specifice ale proiectului-

- identificarea, monitorizarea şi intervenţia umanitară în aceste cazuri sociale;
- atragerea elevilor, a părinților și a agenților economici din oraș în ample acţiuni umanitare;
- stabilirea unei relaţii cât mai strânse între elevii și vârstnicii aflaţi în dificultate şi cei cu disponibilitate de a ajuta;
- formarea şi educarea spiritului de întrajutorare la vârste foarte mici;
- crearea unor momente de bucurie în viaţa celor care primesc, dar şi a celor care dăruiesc;
-formarea unei conduite favorabile, a unui stil de viaţă sănătos din punct de vedere fizic, emoţional şi socio-moral;
-formarea unor deprinderi care să stimuleze sentimente de dragoste, de ocrotire a tot ce-i inconjoara, educarea laturii afective a copiilor;
- stimularea cooperării de grup pentru îndeplinirea sarcinilor propuse, în vederea realizării unor rezultate cu impact pozitiv şi stimulator pentru toţi cei implicaţi in proiect;

Activităţi propuse, în ordinea în care se vor desfăşura

1. Popularizarea proiectului în cadrul şcolii , în rândul cadrelor didactice, elevilor şi părinţii acestora;
2. Întâlnirea cu un reprezentant al Centrului de asistență socială de pe lângă Protopopiatul Ortodox, pentru dezbaterea proiectului şi găsirea unor soluţii viabile pentru finanţarea acestuia;
3. Identificarea persoanelor (copii, vârstnici) din oraşul nostru, cu o situaţie materială dificilă, sprijiniţi de Protopopiatul Ortodox;
4. Pregătirea unor pachete cu alimente pentru persoanele mai sus amintite în colaborare cu agenţii economici din oraş, elevii, părinţii elevilor şi Protopopiatul Ortodox;
5. Oferirea pachetelor cu alimente pregătite, celor nevoiaşi, prin intermediul Protopopiatului Ortodox, cu ocazia Crăciunului, Sfintelor Paşti şi Rusaliilor;
6. Împărtăşirea impresiilor.

Prin activităţile desfăşurate copiii au fost educaţi în spiritul respectului faţă de semenii aflați în dificultate, față de un mod de viaţă sănătos, creştin, să fie generoşi cu cei care nu au posibilităţi materiale suficiente pentru un trai decent.

Cu siguranță, nu trebuie să căutăm sau să așteptăm o invitație specială, formală, la a face fapte bune. Dimpotrivă, dacă asimilăm voluntariatul cu propria inițiativă, este încă și mai bine. Gesturile mici, spontane, de multe ori neștiute de nimeni, sunt la fel de importante, contribuie la același bine comun de care avem atâta nevoie. Iar dacă la un moment dat reușim să îi cooptăm și pe alții în jurul “cauzei” noastre, deja ajungem din lumea celor care practică voluntariatul în rândul celor care îl propagă. Putem considera că am ajuns la nivelul următor!

Doar atunci când înveți să dăruiești, poți spune că ești un om împlinit. Binele este o parte din esența noastră.

Bibliografie:

Asociația Volum,2016, Ghid pentru măsurarea efectelor și impactului voluntariatului asupra organizației gazdă;

https://www.thriveglobal.ro/stories/voluntariatul-de-ce-este-important-sa-daruiesti-din-timpul-tau-singura-resursa-neregenerabila/

https://thriveglobal.ro/stories/stiinta-confirma-iubirea-stimuleaza-creierul/

https://thriveglobal.ro/stories/doru-mitrana-prin-voluntariat-castigi-ceea-ce-ai-pus-la-bataie-atunci-cand-ai-decis-sa-te-implici/

ȘCOALA CA O FAMILIE

profesor Andrei Petronela
Școala Gimnazială ,,Daniela Cuciuc" Piatra-Neamț

Școala ca o familie reprezintă un proiect de voluntariat pentru copiii inimoși care au avut colegi provenind din familii ce nu le-au oferit sprijinul de care ar fi putut să beneficieze în momentele grele. Momentul în care elevii au decis să devină voluntari a fost acela când au descoperit tristețea din ochii colegului lor care nu știa să citească, dar cunoștea și distingea literele. Pentru el, micii voluntari au dorit să facă lumea un pic mai bună. Astfel, acestuia i s-a oferit o a doua șansă pentru a nu abandona drumul frumos al educației și al devenirii.

Cu ajutorul cadrelor didactice, copiii au realizat semnne de carte și ornamente specifice sărbătorilor de iarnă cu mesaje de susținere și încurajare pentru colegul lor de clasă, pe care i le-au dăruit: Vei reuși! Nu renunța! Suntem alături de tine! Împreună vom reuși! Ești puternic! Bucuria din ochii copilului mai puțin norocos i-a învățat că puterea interioară din fiecare om este mai mare decât orice obstacol. Deși era un copil aflat în nevoie, era bine integrat în colectivul clasei, iar cei implicați în activitatea de voluntariat erau toleranți, empatici și îi transmiteau să aibă încredere în el, aducându-i zâmbet și bucurie în fiecare zi când participa la orele de curs.

Cu multă răbdare, dragoste și dăruire, toți voluntarii s-au implicat în activitățile creative, interactive și, mai ales, atractive și colorate. Micii voluntari au fost grupați pe echipe pentru o bună distribuire a responsabilităților. Unii elevi au desenat toate literele alfabetului, după care le-au decupat. Alții au alcătuit apoi cuvinte scurte ce urmau a fi deslușite. O echipă era responsabilă de dictarea unor cuvinte monosilabice ce urmau a fi scrise pe tabla magnetică, astfel încât toată oportunitatea de dezvoltare să fie sub semnul jocului, atât de iubit de toți copiii, indiferent de mediul social din care provin. Ulterior, aceștia s-au gândit să pregătească și câteva cuvinte bisilabice pentru a-și provoca colegul. Surprinzător a fost faptul că, deși inițial nu reușea să lege aceste noi cuvinte, și-a dorit să încerce, exclamând ,,Vreau să le citesc!". Cu timpul, pe parcursul unui an școlar, a putut citi singur mesajele de încurajare scrise cu ceva timp în urmă de colegii drăgăstoși.

Copiii voluntari care au oferit timpul și răbdarea lor au primit în schimb o bucurie interioară care este mai presus de orice cuvinte alese. Astfel, s-a reușit creșterea stimei de sine în cazul colegului, precum și implicarea continuă a tuturor elevilor în realizarea activităților propuse. Clasa noastră incluzivă a oferit tuturor șansa de a face ceva constructiv împreună și a încurajat învățarea prin cooperare, dezvoltându-le abilități și competențe sociale, precum încrederea în sine și în ceilalți, spiritul civic, toleranța și solidaritatea.

Multiculturalitate, toleranță și incluziune – prezentare de caz

Profesor pentru învățământ primar Radu Mihaela-Denisia
Școala Gimnazială Nr. 3, Mangalia, județ Constanța

Andrei, Ayan, Iza, Otilia, Manuk, Nurten, Petya, Selim, Stephanyan, Ștefan .... prenumele unor copii dintr-o clasa oarecare, dintr-o școală din Mangalia. Copii de etnie română, tătară, turcă, copii de lipoveni sau de armeni.

Municipiul Mangalia, parte a provinciei istorice Dobrogea. Dobrogea se detașează de restul regiunilor istorice din România printr-un model aparte de convieţuire interetnică, precum şi un model de identitate exemplar. Elementele diferențiatoare n-au împiedicat convieţuirea în bună înțelegere a tuturor etniilor. Fiecare şi-a adus contribuția la conturarea civilizației tradiționale dobrogene, etniile respectându-și reciproc obiceiurile, religia, modul de viață. Pe baza conștiinței identității etnice, membrii unui grup etnic constituie o comunitate specifică, manifestată prin relații strânse între ei şi o ușoară izolare de ceilalți. Caracteristicile etnice sunt învățate şi transmise din generație în generație, dar, în același timp, membrii grupurilor etnice își modifică opiniile, uneori în mod substanțial, sub influența majorității cu care vin în contact.

În Mangalia structura populației după etnie este, în linii generale, următoarea: români - 82.4%, turci - 4.1%, tătari - 3.3%, rromi – 0.45%, ruși-lipoveni - 0.3% [1]. Etniile din arealul municipiului Mangalia se află într-un proces de reafirmare a identității lor culturale, continuând dialogul care există aici de sute de ani cu etnia (acum) majoritară, dar şi între ele.

În opinia noastră, pe baza experiențelor avute într-o localitate multietnică / multiculturală, o societate a convieţuirii armonioase se referă la o societate care se bazează pe principii de respect reciproc, toleranță și acceptare. Este o societate în care diferențele culturale, etnice și religioase sunt acceptate și valorificate, în care toți membrii sunt tratați cu demnitate și egalitate și în care conflictele și discordiile sunt abordate și rezolvate în mod pașnic și constructiv.

Pentru a transforma acest proiect utopic în realitate este nevoie de o schimbare fundamentală a comportamentului individual și colectiv. Această schimbare trebuie să fie bazată pe principii precum respectul față de sine, respectul față de ceilalți, toleranța, înțelegerea reciprocă și acceptarea diversității. Pe de altă parte, ar trebui să fim mai înțelegători și să ne educăm unii pe alții în această direcție.

Educația pentru o societate a convieţuirii armonizate se referă la procesul prin care oamenii învață să se respecte și să se accepte reciproc, să se bucure de o viață în comunitate și să se comporte

armonios în relațiile lor. Această educație ar trebui să se concentreze pe modelarea comportamentelor pozitive, îmbunătățirea abilităților de comunicare și rezolvarea conflictelor și să promoveze concepte precum toleranța, înțelegerea și empatia. Educația ar trebui să se bazeze pe principii precum respectul pentru diversitate, recunoașterea valorilor individuale și colaborarea eficientă.

Educația ar trebui să permită elevilor să învețe cum să se comporte în mod civilizat, cum să se comporte în moduri care armonizează și să învețe cum să se bucure de o viață în comunitate. Reducerea ponderii comportamentelor violente sau agresive, atât în spațiul şcolar, cât şi în spațiul social depind, în primul rând, de cultivarea obligațiilor școlare. Elevii aparținând minorităților etnice sunt uneori obiectul unor acte de rasism; în mod contrar, acești tineri pot aduce speranțe în școală, dar şi experiențe negative.

Într-un studiu al Institutului de Științe ale Educației [2] au fost investigate opiniile elevilor și profesorilor privind frecvența unor forme foarte variate de manifestare a violenței între elevi: expresii jignitoare referitoare la apartenența etnică / la apartenența religioasă / la alte trăsături fizice și psihice; certuri și conflicte ș.a.m.d.. Analiza expresiilor folosite de elevi a arătat că, în opinia acestora, expresiile jignitoare referitoare la trăsăturile fizice și psihice, apartenența etnică și situația socio-economică sunt cel mai frecvent folosite între colegi. Cei mai mulți elevi, 37,9% au declarat că s-au întâlnit des și foarte des cu situații în care colegii au folosit expresii jignitoare referitoare la trăsăturile fizice sau psihice. La momentul întocmirii prezentei lucrări nu avem cunoștință de existența unor studii științifice complete și non-contrastante care să stabilească un grad de violență pentru un anumit grup etnic.

Copiii își acceptă familia așa cum este şi pot deveni ceea ce persoanele semnificative din familie își imaginează că sunt. Socializarea din școală este mai puțin marcantă decât cea din familie, „copilul devenind prizonierul lumii definite de părinţii săi" [3], dar socializarea şcolară determină elevii să fie performanți, să fie pozitiv motivați pentru a respecta regulile de comportament școlare. Într-un sens larg, adaptarea şcolară implică acceptarea în grupul de egali şi obținerea de performanțe școlare.

Școala promovează valori și principii precum respectul față de ceilalți, toleranța și acceptarea. Prin aceste valori și principii, școala oferă un cadru în care copiii și tinerii învață să își exprime sentimentele și să asculte punctele de vedere ale altora, să respecte diversitatea culturală și religioasă și să se bucure de beneficiile coabitării și colaborării. ghidându-se după aceste reguli.

În plus, școala trebuie să creeze oportunități pentru elevi de a lua parte la proiecte și activități care să promoveze o conviețuire armonioasă. Acestea ar putea include proiecte de dezvoltare a

comunităților, activități de voluntariat și discuții și dezbateri pe teme care vizează diversitatea culturală și toleranța. În cele din urmă, școala trebuie să creeze o atmosferă de respect și egalitate printre elevi. Acest lucru ar trebui să includă și faptul de a-i încuraja pe elevi să se prezinte și să se abordeze unul pe celălalt cu respect și empatie. Această atitudine pozitivă poate contribui la crearea unei comunități care să valorizeze și accepte diversitatea și toleranța.

În principiu, convieţuire armonioasă între elevii de etnie diferită poate fi realizată prin:

- ✓ Promovarea unui mediu de învățare tolerant și incluziv, în care toți elevii sunt respectați, indiferent de etnie.
- ✓ Crearea unui mediu de învățare pozitiv: în locul unui mediu de învățare competitiv, elevii trebuie să încurajeze unul pe celălalt și să lucreze împreună pentru a învăța și a se dezvolta.
- ✓ Respectarea și înțelegerea reciprocă: elevii au responsabilitatea de a se trata unul pe celălalt cu respect și de a înțelege că toți au aceleași drepturi și obligații.
- ✓ Educație culturală: elevii și profesorii trebuie să își împărtășească culturile și să se încurajeze reciproc să participe la activități culturale și educaționale.
- ✓ Discuții deschise: e important ca elevii și profesorii să înceapă discuții deschise despre diferențele culturale și etnice, pentru a încuraja înțelegerea și toleranța, respectul pentru istoria și cultura fiecărui grup.
- ✓ Utilizarea tehnologiei: utilizarea tehnologiei și a social media poate ajuta la construirea unei comunități în care toți elevii sunt egali și au aceleași drepturi.

Bibliografie

[1] Institutul Național de Statistică din România, *Rezultatele finale ale Recensământului din 2011: „Tab8. Populația stabilă după etnie – județe, municipii, orașe, comune"*, iulie 2013.

[2] Horga Irina (coord.) *Un mediu de învățare nonviolent pentru toți copiii. O cercetare la nivel național în învățământul primar și secundar*, Institutul de Științe ale Educației, București, 2018, pp. 26 – 27.

[3] Neamțu, Cristina, *Devianța şcolară. Ghid de intervenție în cazul problemelor de comportament ale elevilor*, Editura Polirom, Iaşi, 2003, p. 834.

INTEGRARE ȘI INCLUZIUNE

Educ. Raduca Magdalena
Gradinita Novaci

Învățământ incluziv nu înseamnă doar să plasez un copil cu CES într-un colectiv de copii tipici, așteptând să se producă, de la sine, integrarea. Rezultatul va fi tocmai stigmatizarea și excluderea celui diferit. Este nevoie de legislație care să se aplice ferm, de sprijin de specialitate, de echipă interdisciplinară, de mijloacele materiale și umane. Este nevoie de timp în care lucrurile se fac bine, profesionist și este nevoie de constanță.

Deși, în România integrarea copiilor cu CES în învăţământul de masă este reglementată printr-o serie de acte normative, iar problematicile integrării şi incluziunii au fost abordate încă de la începutul anilor '90, rolul de profesor itinerant și de sprijin (rol ce apare încă din Legea privind Statutul Cadrului Didactic din 1997), a fost pus în aplicare concret, abia după anul 2000. În anul 2001 se aprobă metodologia de organizare şi funcţionare a serviciilor educaţionale pentru copiii/ elevii cu deficienţe integraţi în şcoala publică, prin cadre didactice de sprijin/ itinerante: „În România copiii cu dizabilităţi au acces la diferite forme de educaţie şi pot fi înscrişi, în funcţie de gradul de dizabilitate, în sistemul de învăţământ special sau în învăţământul de masă. Copiii cu deficienţe medii, cu dificultăţi de învăţare şi tulburări de limbaj, cu tulburări socio-afective sau comportament sunt integraţi în şcolile de masă unde pot beneficia de servicii educaţionale de sprijin." (OMEC nr. 4653/ 2001). Profesorul itinerant și de sprijin este persoana specializată în activităţile educative şi recuperatorii adresate copiilor integraţi în învăţământul de masă. El poate fi angajatul unei şcoli speciale, al unui centru şcolar sau chiar angajatul unei şcoli de masă.

Atribuţiile cadrului didactic de sprijin sunt multiple și adesea covârșitoare: colaborează cu comisia internă de evaluare continuă din şcoală/ centrul de resurse; colaborează cu întregul corp profesoral al unităţii de învăţământ în care este înscris copilul/ elevul; elaborează şi realizează planul de intervenţie personalizat şi adaptarea curriculară în parteneriat cu cadrele didactice de la grupă/ clasă; colaborează cu cadrele didactice de la grupa/ clasa în care sunt elevi cu cerinţe educative speciale; realizează evaluarea periodică a elevilor cu CES; consiliază familiile copiilor/ elevilor care beneficiază de serviciile de sprijin si colaborează cu acestea – lucruri enorme ca solicitare fizică și psihică a unui singur om!

Din punct de vedere legal normarea şi încadrarea cadrelor didactice de sprijin și itinerante se realizează în funcţie de numărul de copii cu CES şi de gravitatea afecţiunilor acestora: o normă de 16 ore pentru 8-12 copii/ elevi cu cerinţe educative speciale în grupe de grădiniţe/ clase din unităţi de

învăţământ obişnuit o normă de 16 ore pentru 4-6 copii/ elevi cu deficienţe severe/ asociate, integraţi în grupe/ clase din şcoala obişnuită.

În realitate, în norma de 16 ore, profesorul itinerant ar trebui să lucreze cu un număr mult mai mare de copii, adesea dublu! mai mult decât atât,vorbim despre categorii diferite de CES, fiecare cu particularitățile sale,copiii nefiind repartizați unui cadru didactic pe criteriul aceluiași diagnostic. Continuitatea pe post reprezintă o altă problemă. Este foarte important ca profesorii de sprijin să aibă continuitate pe post după ce copiii cu CES s-au ataşat de ei și după ce s-au pus bazele unei relații de colaborare cu eficiență pentru ambele părți. Astfel, din cauza multiplelor atribuţii care revin profesorilor de sprijin, aceştia - din lipsa timpului fizic necesar - nu pot realiza cu succes toate aceste activităţi.

De aceea, credem că principala problemă este insuficienţa numărului de profesori de sprijin în raport cu numărul de copii cu CES din cadrul şcolilor unde îşi desfăşoară activitatea, sau chiar lipsa totală a profesorilor de sprijin din anumite unităţi de învăţământ. În anii 2004-2005 s-au stabilit măsuri de ameliorare a metodologiei de organizare şi funcţionare a Serviciilor educaţionale de sprijin pentru copiii cu CES: OMEC nr. 5379/ 2004, HG nr. 1251/ 2005. Aceste reglementări abordează diferite aspecte specifice integrării copiilor cu CES în învăţământul de masă: resurse umane, curriculum şi resurse educaţionale, resurse materiale şi financiare.

Pe lângă activităţile de intervenţie recuperatorie realizate de profesorii de sprijin, copiii cu CES ar trebui să beneficieze teoretic, și de alte servicii speciale: activităţi de recuperare fizică, consiliere şcolară, terapia tulburărilor de limbaj organizate de alţi specialişti: kinetoterapeuţi, medici, consilieri şcolari, psihologi, logopezi etc. Aceşti specialişti ar trebui să lucreze în echipă cu profesorul de sprijin, și să își acorde suport reciproc profesional şi uman, consultare, luare împreună a deciziilor în abordarea fiecărui caz. Primul pas pentru integrare este realizarea compensării. Procesul compensării poate contribui la medierea, la suplinirea unor funcţii psihice dereglate sau absente şi astfel la o dezvoltare aproximativ normală şi corespunzătoare vârstei.

A doua formă de intervenţie este recuperarea: folosirea sistematică şi eficientă a restanţelor funcţionale ale copilului. Integrarea este optimizată ,în cele mai fericite cazuri şi prin recuperarea prin psihoterapie: diminuarea trăirilor afective negative, a frustraţiei,a complexelor, a sentimentului de inferioritate şi inutilitate; prin stimularea încrederii în sine, prin conştientizarea cauzelor ce conduc sub o formă sau alta spre eşec, dar şi prin asumarea deficienţei.

Optimizarea integrării în grupul de covârstnici se face prin terapie educaţională – integrată; se face o corelare a formelor de terapie prin joc, terapie prin învăţare, terapie cognitivă, art-terapie, meloterapie, terapie ocupaţională. Așadar, în vederea realizării incluziunii, ar trebui să existe pe lângă profesorul de sprijin şi alte resurse umane alocate serviciilor educative specializate: consilier şcolar,

logoped care colaborează cu profesorul de sprijin, contribuind la recuperarea diferitelor tipuri de deficienţe, psihologul, kinetoterapeutul, psihoterapeutul etc.

Bibliografie

Ion Radu -„Psihologia educației și dezvoltării’’, Editura Academiei, București, 1983
Ghid de predare-învățare pentru copiii cu cerințe educative speciale, Ionel Mușu, Unicef, 2000 Alois Gherguț Psihopedagogia persoanelor cu cerințe special. Strategii diferențiate ți inclusive în educație, Editura Polirom, Iași, 2005

SUNTEM COPII- SUNTEM LA FEL!

VIȘOIU LUMINIȚA,
ȘCOALA GIMNAZIALA NR 1 CORBENI, ARGEȘ

Școala incluzivă este unitatea de învățământ în care se asigură o educație pentru toți copiii și reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare. Principiul fundamental al școlii incluzive este acela că toți copiii trebuie să învețe împreună oriunde este posibil acest lucru, iar diferențele care pot exista între ei să nu aibă nicio importanță.

Educația incluzivă este un proces permanent de îmbunătățire a instituției școlare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susține participarea la procesul de învățământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunități. O școală incluzivă este o școală democratică care încearcă să realizeze respectul reciproc între membrii implicați și modurile lor diferite de experiență și viață. Școala poate să își rezolve multe din problemele cu care se confruntă colaborând, prin intermediul parteneriatelor, cu factori instituționali locali, cu părinții, cu organizațiile guvernamentale sau nonguvernamentale, cu agenții economici, autoritățile locale și centrale, etc.

Un exemplu de bună practică pentru educaţia incluzivă consider că este Parteneriatul ,,O școală pentru toți"pe care şcoala noastră l-a încheiat cu Asociaţia pentru Consilierea şi Ajutorul Persoanelor în Dificultate (ACAPID). Scopul acestui parteneriat a fost acordarea unor servicii de asistenţă şi suport pentru copiii cu dizabilităţi, pentru copiii proveniţi din familii cu risc social (monoparentale, defavorizate social sau material, părinţi plecaţi în străinătate, familii dezmembrate, etc) prezentând risc de abandon şcolar, eşec şcolar, acordarea de spărijin şi ajutor în activităţi extracurriculare şi participare la evenimente social- culturale.

Prin acest parteneriat s-a dorit :

- Creşterea interesului faţă de şcoală şi faţă de persoanele aflate în dificultate prin derularea de activităţi care să-l facă vizibil în societate.
- Informarea și conștientizarea opiniei publice asupra problematicii și riscurilor abandonului școlar și importanța sprijinirii copilului defavorizat și a copilului cu dizabilități pe parcursul procesului instructiv educativ, în scopul implicării membrilor comunității în soluționarea acestora
- Dezvoltarea abilităților de comunicare, a capacității de a înțelege și transmite intenții, gânduri, sentimente, promovarea de valori cum sunt : toleranța, solidaritatea, nediscriminarea, egalitatea de șanse

- Schimbarea percepției copilului defavorizat social față de instituțiile statului implicate în procesul educativ și creșterea încrederii acestuia în capacitatea sa de dezvoltare și progres, creșterea stimei de sine, în propriul potențial
- Desfășurarea de activități având ca scop principal integrarea școlară/ în comunitate
- Optimizarea stării psihice, autocunoașterea și dezvoltarea personală a elevului
- Dezvoltarea abilităților practice dar și descărcarea emoțională realizată prin intermediul lucrărilor realizate în cadrul unor activități artistice
- Dezvoltarea competențelor cheie care să faciliteze adaptarea la societate, la cerințele acesteia, integrarea armonioasă
- Implicarea elevilor școlii în organizarea de colecte și oferirea de donații copiilor aflați în dificultate(activități desfășurate cu precădere în perioada sărbătorilor)

Modalitățile de colaborare s-au realizat prin desfășurarea de activități de socializare (serbări, acțiuni cu tematică). Una dintre acestea, intitulată „ Suntem copii- suntem la fel” a avut loc în ziua de 06 decembrie. Mai întâi s-a organizat o masă rotundă având ca temă problematica copiilor aflați în dificultate și în situații de risc, la Centrul de Zi pentru copiii proveniți din familii aflate în dificultate Sf Cristofor. Activitatea a avut ca scop îmbunătățirea relațiilor de comunicare, dezvoltarea unei atitudini pozitive față de persoanele aflate în dificultate și implicarea activă a comunității în sprijinirea copiilor proveniți din familii aflate în situații de risc. La finalul activității, elevilor înscriși în programele centrului li s-au oferit cadouri de Sf Nicolae : obiecte de îmbrăcăminte, jucării, dulciuri, etc

O altă activitate din cadrul proiectului s-a numit Jocul Măștilor. În prima etapă, copiii au primit câte o farfurie de hârtie decupată în dreptul ochilor, s-au plimbat cu ea în cerc fără să vorbească. Apoi au fost încurajați să-și personalizeze masca folosind culori, conform preferințelor. După terminarea jocului a avut loc o discuție privind diferențele dintre cele două situații : cum a fost să arătăm toți la fel? Care situație a fost mai plăcută și de ce? Jocul a fost punctul de plecare pentru o dezbatere despre diferențele dintre oameni și avantajele diversității pentru că jocul reprezintă pentru copii o modalitate de a-și exprima propriile capacități.

Educația incluzivă se desfășoară în cadrul unui proces interdisciplinar zilnic, cuprinzând forme de organizare multiple și toate domeniile de activitate.

BIBLIOGRAFIE

1. Badea Ana, Anghel Maria Magdalena, Postelnicu Corina Georgeta – Educația incluzivă- Dimensiuni, provocări, soluții pentru o școală a diversității- suport curs- Editura Ars Libri, Buzoiești, 2019
2. Crișan A. – Curriculum diferențiat și personalizat, Editura Polirom, Iași, 1998
3. Ungureanu Dan- Educația integrate și școala incluzivă, Editura de Vest, Timișoara, 2000
4. Vrășmaș Traian, Învățământul integrat și/sau incluziv, Editura Aramis, București, 2001

ROLUL VOLUNTARIATULUI ÎN EDUCAREA ELEVILOR

Prof. Drăghiță Rodica
Centrul Școlar de Educație
Incluzivă „Aurora" Reșița

Voluntariatul este activitatea desfășurată din proprie inițiativă, prin care o persoană fizică își oferă timpul, talentele și energia în sprijinul altora fără o recompensă de natură materială/financiară, motivația principală fiind legată de o adeziune personală față de tematica sau scopul activității în care este implicat, sau dorința de a-și dezvolta anumite competențe.

Există patru principii fundamentale care stau la baza activităților de voluntariat, principii care deosebesc voluntariatul de alte activități asemănătoare precum practica profesională:

- este o activitate desfășurată în beneficiul comunității/beneficiul public;
- activitatea desfășurată nu urmărește un beneficiu financiar;
- este o activitate benevolă realizată dintr-o motivație personală, fără constrângeri exterioare;
- este realizată într-un cadru organizat, sub coordonarea unei organizații sau a unui grup de inițiativă, diferențiindu-se de acțiunile spontane de binefacere. Activitatea de voluntariat presupune întrunirea concomitentă a tuturor principiilor prezentate mai sus, lipsa unuia din acestea transformă respectiva activitate într-o acțiune diferită de o acțiune tipică de voluntariat.

Programele de voluntariat au luat amploare în ultimile decenii atât ca formă de educație nonformală, cât și informală. În Legea voluntariatului (art. 1) este menționat faptul că voluntariatul este un factor important în crearea unei pieţe europene competitive a muncii şi, totodată, în dezvoltarea educaţiei şi formării profesionale, precum şi pentru creşterea solidarităţii sociale.

Se pot identifica mai multe tipuri de voluntariat din perspectiva modului în care este realizat:

- voluntariat direct/spontan - activități realizate direct de o persoană pentru ajutorarea altor personae;
- voluntariatul organizațional - activități realizate benevol și cu titlu gratuit de o persoană în cadrul unei organizații. Voluntariatul organizațional poate fi realizat: în cadrul unei organizații cu scop lucrativ sau în cadrul unei organizații fară scop lucrativ sau în cadrul unei organizații de drept public (instituție) sau de drept privat (ONG, sindicat);
- formal - pe baza unui contract de voluntariat;
- informal - fără o relație contractuală explicită între voluntar și organizația gazdă.

Tinerii în plină dezvoltare au nevoie de experiențe care să le ofere prilejul de a-și forma și consolida misiunea și viziunea personală sau profesională, explorând oportunitățile și extinzându-și

orizonturile. Astfel, în acord cu cele menționate anterior, voluntariatul poate aduce o serie de beneficii precum:

- permite formarea de noi abilități și competențe sau poate fi o oportunitate de a menține sau chiar de a dezvolta abilitățile existente. Oferă o modalitate excelentă de a obține experiență în domeniul în care vizează să activeze sau poate fi recrutat de o anumită instituție în urma prestării unor activități de voluntariat;
- oferă o mare oportunitate de dezvoltarea a rețelei personale și profesionale, astfel pe baza activităților de voluntariat tinerii pot primi recomanadări de la managerii instituțiilor unde au activat, iar dacă se gândesc la o schimbare în ceea ce privește plaierul de activitate al carierei, voluntariatul este o modalitate perfectă de a explora noi domenii;
- satisfacția personală, stima de sine și sentimentul de împlinire vor crește, prin adăugarea unui aport de valoare societății. Fie că este vorba despre o persoană extovertiră sau introvertită, se pot dezvolta, totodată, abilitățile de comunicare și sociale prin contactul cu diferite persoane în contexte variate;
- voluntariatul adună oamenii din medii culturale diverse, astfel tinerii vor avea contact cu situații diferite de cele de zi cu zi. Acest lucru nu include numai a cunoaște persoane de altă naționalitatea, religie, orientare politică sau persoane cu dizabilități, ci presupune interrelaționare cu mentalități și personalități diferite. Munca în echipă nu numai că favorizează abilitățile de colaborare, ci oferă și oportunități de a învăța multe lucruri din diferite perspective și crește nivelul de toleranță;
- un alt aspect important ce merită menționat, este faptul că prin voluntariat se pot crea lideri. Calitățile de conducere, luarea a inițiativei, crearea de noi viziuni, modalități de a contribui și de atingere a unor obiective prin gândire strategică sunt aspecte ce pot fi îmbunătățite în cadrul coordonării unui grup de voluntari. Gestionarea unei echipe implică abilități de leadership, capacitatea de a motiva și inpira pe ceilalți, gestionarea schimbărilor, medierea conflictelor. Alte aspecte ale dezvoltării personale/ profesionale prin intermediul voluntariatului, care trebuiesc amintite, sunt dezvoltarea capacității empatice, calitatea comportamentului prosocial, creșterea gradului de conștientizare și altruismul.

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse și rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educative, etc).

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din

care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

Din experiența profesională, pot afirma că a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim. Cu riscul că mă repet, a fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve. În acest context, m-am implicat în activități de voluntariat în parteneriat cu altă școală aflată la periferia orașului.

Ca urmare a acestei colaborări am inițiat câteva activități sociale și educative, la care am participat împreună cu un grup de elevi, care s-au oferit voluntari pentru a-i ajuta pe copiii care întâmpină dificultăți în învățare. Astfel, în cadrul proiectului „Învățăm împreună" s-a creat o punte de legătură între elevii celor două școli, prin jocuri și activități distractive de învățare.

Alte activități de voluntariat la care am participat cu elevii mei au fost cuprinse în proiectul „Bunici și nepoți". În cadrul acestora, elevii au confecționat mărțișoare pe care le-au dăruit bătrânelor de la Centrul de Persoane Vârstnice din oraș și au prezentat un program artistic.

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere. Valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.

În concluzie, putem spune că voluntariatul constituie un context propice de dezvoltare personală și profesională a tinerilor prin creșterea nivelului de încredere între indivizi, întărirea și diversificarea relațiilor sociale, schimbarea viziunii față de societate și conștientizarea rolului de cetățean activ.

Bibliografie:

1. Asociația VOLUM, 2016, *Ghid pentru măsurarea efectelor și impactului voluntariatului asupra organizației gazdă;*

2. *Legea voluntariatului* 195/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 25 aprilie 2007.

3. *Iteach.ro*

Utilizarea instrumentelor digitale în vederea stimulării lecturii și a dezvoltării creativității copiilor în cadrul orelor de limba și literatura română

Autor: Răducea Mihaela
Instituția: Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria”, Ploiești

Ritmul din ce în ce mai alert al evoluției societății ca urmare a descoperirilor din domeniul tehnologiei generează contradicții greu de acceptat în rândul dascălilor generației contemporane.

În contextul actual, misiunea educatorului se complică din moment ce nivelul culturii adolescenților tinde să scadă în raport invers proporțional cu progresul civilizației. Pentru a întâmpina provocările în mod constructiv, managerul actului educațional trebuie să găsească o strategie de relaționare eficientă a tuturor resurselor implicate. Tinerii pot fi absorbiți din lumea virtuală și orientați spre făgașul culturii înainte ca ignoranța să triumfe. N-am renunțat să cred că adolescenții au șansa să devină lectori pasionați de universul literelor, dacă toate observațiile noastre cu privire la diminuarea interesului pentru lectură se concretizează în demersuri concrete, menite să producă schimbări de atitudine. Nu mai este un secret pentru nimeni faptul că elevii din zilele noastre sunt tentați să își petreacă timpul liber în spațiul virtual și privesc lectura cu indiferență, fără să-i înțeleagă avantajele. Cărțile închid între paginile lor povești care, în opinia lor, nu au păstrat legături cu realitatea. Discuțiile frecvente pe această temă cu elevii mei m-au determinat să constat faptul că aceștia se raportează la lectură din perspectivă pragmatică, fiind interesați de beneficii concrete, imediate. De fiecare dată când dezbatem problema dezinteresului pentru citit, elevii se grăbesc să-mi expună argumentele lor: tema cărții nu corespunde preocupărilor acestora, subietul este depășit și nu are legătură cu ceea ce trăiesc ei, limbajul este inaccesibil.

În primul rand, competenţa de receptare a unui mesaj scris stă la baza dobândirii de noi cunoștințe la toate disciplinele. Pentru a asimila informații, elevul trebuie mai întâi să citească, apoi să înțeleagă și în cele din urmă să interpreteze fragmentul, motiv pentru care lectura eficientă este cheia receptării. De asemenea, lectura este un procedeu prin care se stimulează creativitatea, gândirea autonomă și imaginația cititorilor.

Lumea personajelor literare poate fi privită ca un laborator în care se analizează diferite situații de viață ce pot deveni experiențe de învățare pentru toți cei care n-au apucat să străbată „drumul spre înțelepciune”. Chiar dacă vremurile sunt altele, chiar dacă viziunea asupra lumii se modifică de la o generație la alta, stările de spirit sunt aceleași. Iubirea, amărăciunea și teama nu sunt invenții ale epocii contemporane. Ele și-au făcut loc în sufletul omenirii încă de la începuturile ei, „toate-s vechi și nouă toate”, motiv pentru care nu trebuie să irosim nicio ocazie să cumulăm învățături din experiențele altora.

Lectura oferă refugii posibile pentru momentele în care evenimentele par să ne copleșească și realitatea ne încruntă spiritul. Acolo „patimile adorm" între pagini de carte și frunțile se însenineză.

Profesorul de Limbă şi literatură română se află într-o continuă căutare de soluții care să-l ajute să depășească actuala criză a lecturii şi se dorește o contribuție la eficientizarea procesului de receptare a literaturii prin prezentarea unor strategii concrete de lucru utilizate în cadrul orei de literatură. Integrarea instrumentelor digitale la clasă devine o provocare din ce în ce mai acerbă în societatea modernă, la ale căruei provocări trebuie să ne adaptăm rapid. Utilizarea platformelor digitale precum Zoom, Meet sau Google Classroom înlesnește contactul elevilor cu universul cărții în format digital. Profesorul poate capta mai ușor atenția elevilor, încărcând pe platforme materiale atractive de învățare, cărți în format electronic, prezentări Prezi sau Power-Point care să le capteze interesul elevilor, să îi determine să citească, să îi îndrume către universul lecturii.

Elevul este implicat activ în descifrarea conținutului ideatic al textului care îi stârnește o gamă variată de reacții: îl sensibilizează, îl contrariază, îi trezește amintiri etc.Chiar dacă internetul vine în ajutorul elevilor leneși cu prezentări detaliate ale subiectului operelor literare, informațiile solicitate de jurnalul cu dublă intrare nu pot fi completate în absența lecturii, de aceea, avem convingerea că metoda poate fi folosită cu succes în stimularea lecturii pentru se dovedește un exercițiu eficient de antrenare a gândirii critice și a imaginației. Oricare ar fi denumirea dată cititorului, oricare ar fi trăsăturile care îi descriu obișnuințele de lectură, cititorul trebuie să-și exercite cu entuziasm rolul său de actor în actul receptării pentru că, parafrazându-l pe Umberto Eco, opera, rămâne deschisă, fiindcă nicio interpretare nu reușește să-i epuizeze sensurile. Perpessicius nota în *Memorial de ziaristică:* „Adevăratul cititor, la fel cu adevăratul drumeț, e acela care citește de dragul de a citi, care-și face din satisfacțiile ce-i procură lectura deprinderi superioare și care nu obosește niciodată. "

Cititul ne oferă șansa de a ne ramifica sertarele minții prin intermediul cărților care ne solicită popasuri reflexive și întortocheate călătorii spre abisul conștiinței

BIBLIGRAFIE:

1. Adler, J., Mortimer, Charles ,Van Doren, *Cum se citește o carte. Ghidul clasic pentru o lectură inteligentă,* Editura Paralela 45, Pitești, 2014.

2. Balotă, Nicolae, *Arta lecturii,* Editura Cartea Românească, București, 1978.

3. Bocoș, Mușata-Dacia, *Instruirea interactivă,* Editura Polirom, Iași, 2013.

Promovarea unei culturi incluzive la clasă

Munteanu Silvia Alexandra
Colegiul Național Pedagogic „D.P.Perpessicius”, Brăila

În general, atunci când oamenii se simt incluși, sunt mai deschiși în a lua parte la activități, își împărtășesc gândurile și îi ascultă activ pe ceilalți. Din contră, atunci când se simt excluși, se întâmplă exact invers. Incluziunea – sau lipsa acesteia – poate avea un impact major asupra personalității, așa că ea ar trebui promovată încă din școală.

Iată trei convingeri pe care ar trebui să le împărtășească profesorii incluzivi:

1) Profesorii incluzivi consideră că fiecare copil are dreptul – și poate – să învețe și că, prin urmare, fiecare copil merită să fie educat. În școală, în calitate de profesor incluziv, nu ar trebui să luăm în seamă un coleg care ar putea spune că un anumit copil este o pierdere de timp pentru tine atunci când încerci să-l ajuți să învețe.

2) Profesorii incluzivi cred, de asemenea, în anumite valori, care pot fi considerate ca rădăcini care stau la baza modului în care aceștia cred că școlile și sălile de clasă ar trebui să funcționeze ca niște comunități la scară mai mică. Printre acestea, am putea enumera valori comune incluzive precum colaborarea, cooperarea, participarea, afirmarea diversității, încrederea, onestitatea, respectul, atenția, compasiunea, empatia, creativitatea, perseverența și speranța.

3) Profesorii incluzivi împărtășesc anumite convingeri legate de vocația lor. Un profesor incluziv crede că este capabil să predea oricui și că poate face o diferență pozitivă în viața fiecărui copil.

Un profesor incluziv va fi cu adevărat interesat de cursanții lui și va arăta acest lucru ascultându-i, punându-le întrebări, observându-i în acțiune, respectându-le limba maternă și experiențele de învățare a limbilor și observând caracteristicile lor, remarcând atât punctele lor tari, cât și pe cele slabe.

E de la sine înțeles însă că lucrurile nu vor merge întotdeauna în clasă conform așteptărilor noastre. Când se întâmplă acest lucru, un profesor incluziv își va aminti că incluziunea este o călătorie pas cu pas. El va reflecta la ceea ce s-a întâmplat, va vorbi cu elevii și va face un plan despre cum să facă lucrurile diferit data viitoare. El își iartă propriile greșeli, învață din ele și continuă să persevereze. Este în natura umană să acceptăm că suntem diferiți și că avem ceva de învățat pe tot parcursul vieții.

Elevii care au crescut într-un mediu de învățare incluziv vor fi mai pregătiți pentru societatea diversă și lumea complexă în care vor trebui să se integreze după terminarea studiilor. Elevii care sunt expuși la diverse culturi și contexte sociale învață să aprecieze diversitatea într-o societate

multiculturală. În plus, atunci când elevii se simt incluși și sprijiniți, aceștia se implică mai mult în activități și își aduc propriile contribuții, ceea ce duce la rezultate școlare îmbunătățite și chiar la performanță academică. Strategiile incluzive promovează colaborarea și o învățare activă. Elevii sunt în centrul atenției, iar activitățile se concentrează pe nevoile acestora. Mediul incluziv de învățare este mult mai stimulant, iar elevii sunt mult mai interesați să se implice. De asemenea, elevii analizează diverse perspective și devin conștienți de diferite puncte de vedere, ceea ce le este de un real ajutor în procesul de rezolvare de probleme. Expunerea acestora la o varietate de idei îi poartă dincolo de propria viziune asupra lumii și astfel, aceștia își dezvoltă abilitățile de gândire critică. Prin intermediul strategiilor incluzive utilizate la clasă, elevii simt realmente că aparțin unui grup. Și astfel, vor putea dezvolta mai ușor relații de prietenie, atât cu profesorii, cât și cu colegii acestora. Aceasta duce la îmbunătățirea stării de bine și, ca urmare, aceștia se simt mai încrezători și au o stimă de sine mai crescută.

Promovarea strategiilor incluzive la clasă este de un real folos nu doar pentru elevi, ci și pentru profesori. Astfel, aceștia au ocazia să reflecteze mai mult asupra propriilor strategii de predare-învățare-evaluare și își dezvoltă abilitățile de cunoaștere și de înțelegere a contextelor și nevoilor propriilor elevi. În consecință, își vor îmbunătăți strategia de predare și vor deveni din ce în ce mai buni și mai performanți.

Dacă vrei ca elevii tăi să respecte și să-și afirme diversitatea, trebuie să cauți modalități prin care pui în practică acest lucru, prin predarea și conversațiile tale cu ei la clasă.

În cele ce urmează, vă propun două exerciții care încurajează îmbrățișarea diversității. **Exercițiul 1:** Elevii sunt rugați să aleagă cinci persoane din lista de mai jos cu care ar fi cel mai interesați să vorbească și apoi să își justifice alegerea.

A. Un fotbalist celebru milionar

B. O cântăreață și compozitoare premiată

C. Un soldat care luptă într-o armată rebelă

D. Un expert economist, recent ales președinte al unei țări africane

E. Un sportiv de elită cu o listă lungă de recorduri mondiale și medalii de aur olimpice

F. Un reprezentant al unei organizații de caritate pentru copii

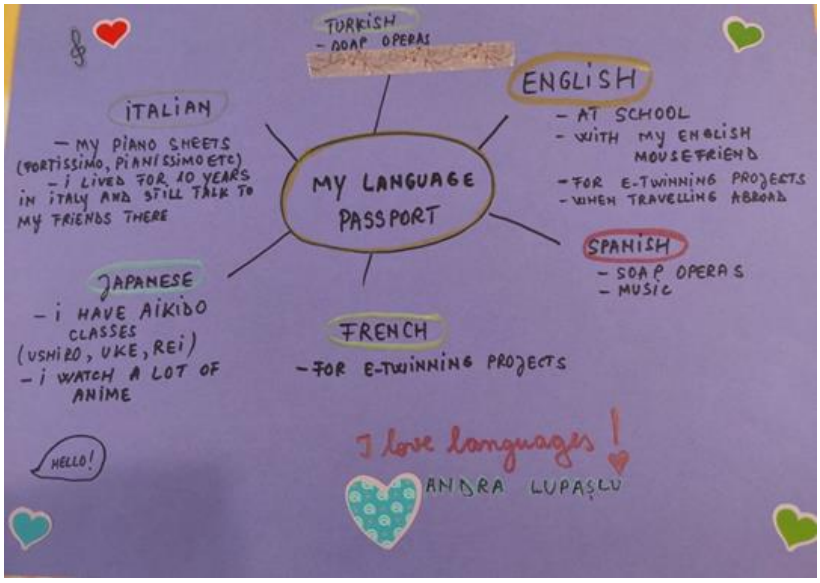
H. O fată de 13 ani

I. O bunică de 68 de ani

Exercițiul 2:

Pentru a promova diversitatea limbilor, putem realiza cu elevii pașapoarte lingvistice, instrumente ușor de realizat, în care elevii elaborează, individual, o prezentare generală a limbilor din propriul repertoriu. Pașaportul lingvistic îi ajută pe elevi să înțeleagă că, de fapt, fiecare dintre noi este

multilingvist și astfel, devin mai conștienți de propiile competențe lingvistice. Profesorii creează astfel un mediu care îmbrățișează diversitatea lingvistică, iar elevii învață să respecte colegii care provin din diverse medii culturale și comunități etnice. Atașez mai jos un exemplu de pașaport lingvistic realizat de unul dintre elevii mei.

În concluzie, promovarea unui mediu incluziv, deschis și tolerant trebuie încurajat, deoarece nu putem atinge armonia atunci când toată lumea cântă aceeași notă. Același lucru este valabil și pentru oameni.

Rolul voluntariatului în educația contemporană

MUSTACĂ Delia
Școala Gimnazială Nr. 17 „Ion Minulescu" Constanța

În epoca actuală, mai mult decât oricând, școala se confruntă cu situații complexe pe care trebuie să le organizeze și să le coordoneze într-un mod care să nu contravină reglementărilor legale care se combină cu respectarea unor norme sanitare și sociale dintre cele mai stricte. Cu toate acestea, activitatea de voluntariat poate să se desfășoare în continuare, așa cum ne-o dovedesc numeroase acțiuni la care au participat elevi, tineri, cadre didactice din școlile constănțene.

Privită ca organizație cu valori bine stabilite, școala și actorii educaționali pot implementa cu succes acele activități caracteristice voluntariatului văzut drept activitate desfășurată din proprie inițiativă, de orice persoană fizică în folosul altora, fără a primi în schimb o contraprestație materială[1] iar voluntarul este acea persoană care își pune la dispoziție abilitățile și cunoștințele proprii în folosul programelor unei organizații și a grupului țintă de care acestea se ocupă, fără a pretinde avantaje materiale[2].

În acest context, educația pentru mediu joacă un rol dintre cele mai importante în procesul complex pe care îl parcurge elevul pe traseul său educațional.

În timp, educația pentru mediu a fost înțeleasă sub mai multe forme: educație în afara școlii, educația pentru conservarea naturii, educație pentru sau despre mediu etc. Ea este, până la urmă, o pregătire pentru viață în care se poate interveni prin acțiune directă asupra personalității umane în formare, în scopul de a asigura o evoluție a societății actuale în armonie și compatibilitate cu mediul natural[3].

Școala, alături de alte instituții informative și formative, trebuie să își asume un rol fundamental în realizarea deziderateloreducației pentru mediu sau ale educației pentru dezvoltare durabilă[4]. În această ecuație, intervin organizațiile nonguvernamentale, cele care au resurse și oameni pentru a implementa programe care să poată fi aplicate în parteneriat cu școala[5].

Una dintre cele mai importante organizații de acest fel din județul Constanța este „Mare Nostrum" care este „o asociaţie non-profit, apolitică şi independent ecologistă din Constanţa, înfiinţată

[1]Centrul de Voluntariat Constanța, *Drepturile și obligațiile voluntarilor,* CENTRAS Constanța, p. 2.
[2]*Ibidem.*
[3]Bucovală, Carmen, Cândea, Mihaela, *Programul de Educație pentru Mediu al Mării Negre. Eco-etica și educația pentru mediu,* ONG Mare Nostrum, Constanța, 2004, p. 3.
[4]Bucovală, Carmen, *Ghid pentru activități de teren. Educație pentru mediu în zona costieră românească,* ONG Mare Nostrum, Constanța, 2003, p. 21.
[5]Lambru, Mihaela (coord.), Vameșu, Ancuța (coord.), *România 2010. Sectorul neguvernamental-profil, tendințe, provocări,* București, 2010, p. 8.

în 1993 la inițiativa unor tineri specialiști, din diferite domenii legate de cercetarea marină și protecția mediului, care au realizat că știința singură nu poate rezolva gravele dezechilibre ecologice apărute în regiunea Mării Negre"[6].

În timp, această organizație a derulat mai multe activități în parteneriat cu școlile constănțene, multe dintre ele legate de protejarea mediului prin colectarea selectivă a deșeurilor. În anul 2023 au fost organizate 29 de ateliere educative care au avut ca rezultat peste 3 tone de deșeuri colectate și predate din cinci școli din Constanța. Activitățile s-au desfășurat în cadrul proiectului „Azi pentru mâine" în care s-au implicat peste 10 voluntari[7].

O activitate curentă desfășurată de școli în parteneriat cu diferite organizații este aceea de curățare și igienizare a unor zone din arealul geografic costier sau lacustru al județului deoarece zonele umede sunt sensibile la degradare din cauze antropice. Ele se referă, în cazul nostru, la fâșia de litoral al Mării Negre sau la lacurile interioare. În aceste zone apa este prezentă în mod permanent iar curățenia ei asigură supraviețuirea întregului ecosistem[8].

Pe această linie se înscriu acțiunile de ecologizare a unor zone precum Lacul Tăbăcăriei. Ele au fost realizate, de-a lungul timpului, din inițiative publice (RAJA Constanța) sau private (diferite organizații neguvernamentatle).

Una dintre acțiunile de acest fel aparține asociației „Act for Tomorrow", care, cu sprijinul Administrației Bazinale de Apă Dobrogea Litoral (ABADL) a realizat o campanie de voluntariat pentru curățarea deșeurilor de pe lacul din parcul Tăbăcărie. Campania s-a numit „Acționăm pentru ape"și a propus mobilizarea comunității locale să se implice în ecologizarea, prevenirea și combaterea poluării cu deșeuri a apelor din România[9]. Evenimentul, anunțat pe 31 august 2020, a avut loc pe 5 septembrie și s-a bucurat de participarea unui număr mare de voluntari.

Ca urmare a participării elevilor și tinerilor la acțiuni de voluntariat, rezultă o serie de beneficii pentru aceștia: creșterea nivelului de implicare social, creșterea gradului de angajabilitate, dezvoltarea personal a voluntarilor printr-o dezvoltare și profesionalizare a managementului voluntarilor, evidențierea competențelor pe care tinerii le-au dobândit în numeroase arii de activitate și în context de învățare (nonformală, informal), dincolo de ceea ce au învățat la școală, conștientizare abilităților personale și a modului în care ele pot fi aplicate în continuarea studiilor, a pregătirii profesionale și personale etc.[10].

---

[6]Apud https://ongmarenostrum.wordpress.com/despre-noi/, 30.01.2024.
[7]*Ibidem.*
[8]Bucovală, Carmen, Cândea, Mihaela, *op. cit.*, p. 5.
[9]Apud https://www.constantadeazi.ro/ampla-actiune-de-voluntariat-pentru-curatarea-lacului-tabacarie-afla-cum-poti-participa/, 31.01.2024.
[10]Diaconu, Roxana, Bogdan, Iulia, Bucur, Ionică, *Validarea învățării nonformale realizate prin activități de voluntariat,* Editura Vif, Constanța, 2010, p. 9.

Avantajele participării la acest tip de activități se extind și asupra educatorilor (profesori, consilieri, asistenți sociali) în procesul de educație formal sau profesională la competențele pe care ei le acumulează în diverse context. Au de câștigat și potențialii angajatori care pot avea mai multe informații despre abilitățile practice al viitorilor candidați, abilități care nu pot fi atestate prin certificate de calificare obținute în sistemul formal de educație[11].

Bibliografie selectivă

Bucovală, Carmen, Cândea, Mihaela, *Ghid pentru activități de teren. Educație pentru mediu în zona costieră românească,* ONG Mare Nostrum, Constanța, 2003

Bucovală, Carmen, Cândea, Mihaela, *Ghidul elevului pentru activități la clasă. Educație pentru mediu în zona costieră românească,* ONG Mare Nostrum, Constanța, 2003

Bucovală, Carmen, *Programul de Educație pentru Mediu al Mării Negre. Eco-etica și educația pentru mediu,* ONG Mare Nostrum, Constanța, 2004

Centrul de Voluntariat Constanța, *Drepturile și obligațiile voluntarilor,* CENTRAS Constanța

Diaconu, Roxana, Bogdan, Iulia, Bucur, Ionică, *Validarea învățării nonformale realizate prin activități de voluntariat,* Editura Vif, Constanța, 2010

Lambru, Mihaela (coord.), Vameșu, Ancuța (coord.), *România 2010. Sectorul neguvernamental-profil, tendințe, provocări,* București, 2010

[11] *Ibidem,* p. 10.

Strategii de predare şi învățare incluzivă

Delighiosu Laura Cristina
Colegiul Național ,,Ana Aslan”, Brăila

Metodele de predare şi învățare sunt într-o permanentă schimbare, iar sălile de clasă din prezent sunt total diferite de cele de acum un deceniu, oferind o experiență unică elevilor implicați. În acest articol voi prezenta evoluția predării incluzive şi implicit enumerarea a câtorva strategii eficiente pentru crearea unui mediu de învățare incluziv.

Ce este predarea incluzivă?

Acest concept se referă la o predare bazată pe egalitate, în care educatorii creează un mediu de învățare unde toți elevii- indiferent de etnie, dizabilități, gen, orientare sexuală şi mediul familial- au şanse egale pentru a reuşi. Toți elevii trebuie să primească acelaşi respect şi să li se dea şansa să-şi atingă potențialul maxim. Profesorii trebuie să identifice barierele, obstacolele care i-ar împiedica pe elevi în participarea la diverse activități, realizarea temelor sau învățare.

Care sunt principalele trăsături ale învățării şi predării incluzive?

Crearea unui mediu de învățare sigur

Acest lucru se referă la un spațiu sigur din punct de vedere psihologic în care elevii să-şi exprime opiniile fără teama de a fi tachinați sau ironizați. De asemenea, şcoala ar trebui să fie un loc care să asigure siguranță fizică fără abuzuri de vreun fel. În consecință, educatorii trebuie să fie foarte fermi şi să le explice copiilor să respecte părerile altora, să manifeste empatie, să nu apeleze la bullying. De exemplu, într-un astfel de spațiu elevii nu ar trebui să ezite să-şi exprime confuzia atunci când nu înțeleg ceva şi să nu se streseze că vor fi batjocorâți pentru că nu au priceput din prima.

Diversificarea materialelor de învățare

În loc să li se ofere informații de top de academicieni şi experți, întâlnirea cu un autor sau o celebritate îi poate ajuta să se conecteze mai bine cu ce li se predă. Diverse păreri îi vor ajuta pe elevi să-şi dezvolte abilitățile de gândire critică, oferind o perspectivă mai holistică asupra unei anumite teme.

Luarea în considerare a nevoilor elevilor

Cunoaşterea propriilor elevi şi adaptarea metodelor la nevoile lor ar trebui să fie o prioritate pentru profesori. Unii elevi ar putea avea dificultăți de învățare care ar îngreuna cititul. Astfel, ar fi necesare

mai multe materiale video şi audio, care să-i ajute să țină pasul cu colegii lor. Scopul principal este acela de a se asigura că niciun elev nu rămâne în urmă doar pentru că are nevoi diferite față de cele ale colegilor.

Participarea unanimă a elevilor

Pentru unii copii, a ridica mâna şi a răspunde entuziast este cel mai uşor lucru din lume. Pentru alții, este o experiență înfricoşătoare şi, în ciuda cunoştințelor solide pe care le au, aceştia nu au curajul să facă acest lucru. Astfel, îndepărtarea acestei bariere necesită mult timp pentru a se crea un mediu de învățare mai deschis şi mai incluziv. În plus, o dată cu creşterea învățării online, utilizarea unor strategii prin care toți elevii să participle activ la discuții este de asemenea un pas important.

Dezvoltarea unei relații strânse cu fiecare elev

Este ideal ca profesorii să nu arate favoritism față de anumiți elevi sau să trateze în mod negativ anumiți elevi. Aceştia trebuie să fie afectuoşi şi prietenoşi cu toți copiii. Altfel, nu vei fi decât o persoană care stă în fața clasei, care le predă şi dă teme. Elevii se deschid mult mai mult în fața profesorilor în care au încredere,

Beneficiile predării incluzive

Creşterea stimei de sine a elevilor

A vorbi în fața unei clase și a recita un răspuns poate fi o provocare pentru mulți. Îmi amintesc nenumărate situații în care profesorii puneau întrebări, doar pentru a vedea cum mâinile elevilor erau ascunse în buzunare sau lipite de dedesubtul pupitrelor. Un mediu incluziv va aborda aceste piedici, fie ajutând copiii să-și depășească teama de a vorbi în public, fie găsind alte modalități de a-i evalua în timp ce își dezvoltă abilitățile necesare pentru a depăși acest obstacol specific. Evitând aceste situații incomode și adesea dureroase, elevii pot deveni mai încrezători în răspunsurile lor, fără să-și facă griji cu privire la modul în care le oferă.

Creşterea nivelului de participare

Obiectivul de a elimina barierele și obstacolele pentru elevi este unul important, iar realizarea acestuia va încuraja elevii să participe și să transforme procesul într-unul mai plăcut. Indiferent de vârstă, elevii

vor fi mult mai predispuși să participe dacă se simt confortabil în mediul lor. Asta înseamnă că nu vor fi judecați pentru ceea ce spun, că opiniile și punctele lor de vedere vor fi apreciate și că nu vor exista reacții negative.

De asemenea, dacă activitățile sau evaluările sunt mai puțin intimidante pentru elevi sau sunt adaptate nevoilor lor specifice, aceștia se vor concentra doar pe a-și demonstra cunoștințele și inteligența. În loc să forțeze răspunsuri de la elevi, educatorii care promovează învățarea incluzivă vor descoperi mai probabil elevi dispuși să participe de bunăvoie, nu doar din obligație.

Creșterea nivelului de implicare

Mergând mână în mână cu încrederea și participarea, nivelul de implicare este crucial. Elevii neimplicați sunt mult mai puțin predispuși să rețină informații, să participe activ în clasă și să obțină rezultate bune la examene și evaluări. Elevii implicați vor fi mai predispuși să se bucure de un subiect dacă sunt angajați activ în procesul de învățare.

Îmbunătățirea înțelegerii elevilor

Există numeroase motive pentru care elevii nu reușesc sau întâmpină dificultăți în a exprima ceea ce știu. Cei cu dificultăți de scriere vor avea nevoie de mai mult timp sau de cineva care să dicteze ceea ce spun, în timp ce alții vor suferi de nervozitate extremă și de un blocaj total al minții când instrucțiunile sunt citite cu voce tare. Alți elevi pot avea probleme de auz sau impedimente de vorbire care fac testele orale sau auditive incredibil de dificile. Găsirea unor metode de evaluare care să minimizeze aceste limitări poate face o mare diferență, la fel ca și reflecția și autoevaluarea.

Îmbunătățirea atitudinii față de școală și educație

Cu toții am auzit stereotipul vechi că nimeni nu iubește școala și că învățarea nu este tocmai distractivă. Realitatea este însă departe de adevăr, deoarece tindem să ne amintim doar cele mai plictisitoare ore și subiecte din perioada noastră de educație. Elevii care se regăsesc în autorii pe care îi studiază sau în temele și subiectele explorate în clasă vor fi automat mai implicați în ceea ce învață. Lipsa acestei identificări poate face ca subiectul să pară străin și ciudat. În mod similar, lupta cu o serie de eseuri scrise atunci când ai dificultăți de scriere va influența negativ părerea ta despre examene.

În concluzie, oferirea unui mediu incluziv elevilor înseamnă, în esență, să le oferi cea mai bună șansă de a reuși. Astfel, le permiți să se bucure de experiența de învățare și să o facă în propriul ritm, într-un mod și într-un loc care îi face să se simtă în largul lor.

References

Ambrose, S. A., Bridges, M. W., DiPietro, M., & Lovett, M.C. (2010). *How learning works*: *Seven research-based principles for smart teaching*. San Francisco, CA: Jossey Bass.

https://www.academia.edu/8726332/The_Inclusion_Toolbox_Strategies_and_Techniques_for_All_Teachers

Activitate educațională
Reducerea risipei alimentare şi educaţia pentru gătit şi consum responsabil

Profesor:Armaşu Elena
Liceul de Turism şi Alimentaţie ”Dumitru Moţoc"Galați

Educația pentru reducerea risipei alimentare şi educaţia pentru gătit şi consum responsabil în domeniile turismului și alimentației este importantă pentru formarea unor profesioniști responsabili,capabili să facă față provocărilor viitoare. Prin integrarea conceptelor de sustenabilitate în activităţile educaționale, colaborarea cu comunitatea, utilizarea tehnologiei și evaluarea impactului, liceul nostru contribuie la dezvoltarea unei generații conștiente și angajate în promovarea unui viitor sustenabil.

Prin activităţile educaționale derulate de elevii liceului nostru,aceştia au conştientizat că o treime din totalul alimentelor produse pentru consumul uman este irosită.

Elevii au fost informaţi despre ultimul raport ONU care arată că o persoană aruncă 79 de kilograme de alimente pe an şi că această problemă globală a cuprins şi România,unde majoritatea restaurantelor se confruntă cu risipa alimentară.

Au fost conştientizaţi că o soluţie pe termen lung pentru a combate această problemă este gastronomia sustenabilă, că aceasta este viitorul alimentaţiei.

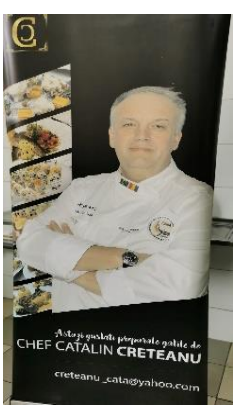
Una dintre activităţile educaționale care a avut impact maxim în rândul elevilor atât de liceu cât şi de şcoală profesională, s-a desfăşurat în colaborare cu agentul economic BISTRO ALL TIME GALAȚI,unde elevii noştri își desfăşoară stagiile de practică.

Tema activităţii a fost ″Să gătim sustenabil!", Workshop cu chef **Cătălin Creţeanu** în cadrul programului" Săptămâna verde", activitate înscrisă în agenda de activități a Concursului regional de abilități culinare și creativitate Ospitalitate marca România!

Preparatele vedetă au fost:

- Brânză Camembert în cataif crocant
- Pui Caprese
- Pani Puri cu parfait de sardine

S-a demonstrat că dacă vrei să adopți un stil de viață mai prietenos cu mediul înconjurător, unul dintre cele mai bune locuri pentru a începe este chiar bucătăria ta.

Astfel,educația pentru sustenabilitate a devenit o componentă importantă în organizarea şi desfăşurarea activităţilor educaționale.

Activitatea a jucat un rol esențial în formarea competențelor practice referitoare la problemele sociale, economice și de mediu. Acest proces implică creșterea conștientizării, aprofundarea înțelegerii, promovarea valorilor și atitudinilor sustenabile, precum și participarea activă în comunitate.

La **Liceul de Turism şi Alimentaţie "Dumitru Moţoc"**, promovarea sustenabilității este o prioritate, iar cadrele didactice joacă un rol esențial în acest proces. Prin diverse inițiative, profesorii integrează conceptele de dezvoltare durabilă în activitățile educaționale.

.

De exemplu, elevii pot realiza produse sau preparate culinare, având în vedere reducerea risipei alimentare şi economia de energie și combustibili. Aceste preparate vor fi ambalate în ambalaje biodegradabile sau reciclabile.

Elevii sunt încurajați să dezvolte proiecte inovative care să abordeze problemele de sustenabilitate din turism și alimentație. Aceste proiecte pot include dezvoltarea unor soluții

tehnologice pentru reducerea deșeurilor alimentare, crearea unor platforme de promovare a turismului ecologic sau propunerea unor meniuri sustenabile pentru restaurante.

Utilizarea studiilor de caz concrete,în activităţile educaționale,care ilustrează bunele practici în domeniul turismului și alimentației sustenabile, poate ajuta elevii să înțeleagă impactul acțiunilor lor.

De exemplu, analizarea unor destinații turistice care promovează turismul responsabil sau a restaurantelor care folosesc produse locale și organice poate inspira elevii să adopte aceste practici.

Elevii sun motivați să analizeze și să genereze soluții pentru problemele de mediu prin sesiuni de brainstorming și discuții de grup.

Platformele online pot oferi elevilor acces la resurse educaționale, cursuri și webinarii despre sustenabilitate. De asemenea, aplicațiile mobile pot ajuta la monitorizarea consumului de resurse, la promovarea unor obiceiuri de consum mai responsabile si la reducerea risipei alimentare.

Elevii sunt încurajați să ofere feedback constructiv și să participe activ la discuții despre sustenabilitate pentru a crea o cultură a responsabilității și implicării.

În cadrul unor activităţi practice extraşcolare (concursuri; workshop-uri; crearea unor standuri, târguri de profil; activități în aer liber; discuții pe teme diverse, legate de probleme morale sau sociale; joc de rol și simulări ale situațiilor din viața reală; prezentări și proiecte), elevii vor experimenta direct aspecte ale sustenabilității.

Bibliografie:

Kolb, David A. Învățarea experiențială: experiența ca sursă de învățare și dezvoltare, Pearson Education, 2015.

Cerghit, I. „Metode de învăţământ”, Editura Polirom, Iaşi, 2006.

eduscoala.ro/resurse/metoda-invatarii-pe-baza-de-proiecte

https://www.edu.ro/educatie-pentru-dezvoltare-durabila

https://www.horeca.ro

„ DIVERSITATEA ȘI INCLUZIUNEA LA CLASĂ”

PROF. PREDA ALINCUȚA VOICHIȚA,
C.N. „ANDREI MUREȘANU” BISTRIȚA

Societatea contemporană prezintă o multitudine de elemente diverse, în care fiecare individ încearcă să își găsească locul și rolul cât se poate de bine. Școala joacă un rol esențial în dezvoltarea unor generații capabile să îmbrățișeze diferențele și să colaboreze armonios. Diversitatea și incluziunea la clasă reprezintă o necesitate practică, nu doar un ideal educațional. Prin acceptarea și valorificarea tuturor elevilor, indiferent de identitatea culturala, religioasă, abilitate sau de mediul din care provin se concretizează un mediu în care fiecare are o șansă reală de a reuși în domeniul care îi prezintă interes.

În primul rând, diversitatea la clasă reprezintă o oglindă a societății, prin care se reflectă complexitatea și interconectarea lumii moderne. Această varietate ajuta la modernizarea tehnicilor de predare și evaluare deoarece sunt introduse concepte noi care sunt menite sa ofere oportunități egale tuturor elevilor. Este o sursă de bogație prin tot ceea ce cuprinde ea, pentru că reușește să întrunească diferite culturi, etnii, dar și numeroase tipuri de capacități fizice sau cognitive, ori de statut socio-economic. Diversitatea aduce cu ea atât beneficii individuale, cât și colective. Pentru elevi, contactul cu colegii care provin din alte medii promovează empatia, înțelegerea și toleranța reciprocă.De exemplu, un elev care vorbește o altă limbă sau care provine dintr-o altă cultură nu reprezintă numai o provocare pentru sistemul educațional, ci o oportunitate de dezvoltare pentru întreaga comunitate școlară.Fiecare elev are povești unice care atunci când sunt ascultate și integrate conturează un amplu mozaic de perspective.

Totodată, varietatea la clasă oferă o șansă fiecărui elev. Nu trebuie să existe stereotipuri sau prejudecăți în rândul copiilor. Fiecare are propria sa identitate, iar școala trebuie să armonizeze diferențele prin tehnici moderne de educație. Toți suntem egali, de aceea nu trebuie ca factori precum etnia, culoarea, religia sau altele să influențeze în mod negativ dezvoltarea și performanța fiecăruia. Diferențele acestea nu exprimă capacitatea intelectuală a elevului. Este necesar ca acestuia să i se ofere aceleași resurse de învățare, aceleași ocazii ca să demonstreze ceea ce poate face și aceleași oportunități de progres.

În al doilea rând, incluziunea la clasă reprezintă o abordare educațională care recunoaște valoarea fiecărui elev, indiferent de particularitățile, originile sau abilitățile lui.Clasele de astăzi sunt un microcosmos al societății, reflectând o varietate de culturi, limbi, experiențe, abilități și nevoi. Incluziunea este un principiu fundamental care promovează egalitatea de șanse și care pune bazele unei societății favorabile pentru toată lumea. Ea presupune adaptarea mediului școlar, astfel încât fiecare elev să se simtă sprijinit, acceptat și valorizat pentru a ajunge să își atingă țelurile, maximizându-și potențialul. Acest lucru semnifică faptul că educația devine personalizată, ținând cont de nevoile individuale, fie ele legate de ritmul lor de învățare, de diferențele culturale sau de alte dificultăți specifice. Incluziunea oferă resursele și sprijinul necesar fiecarui elev, indiferent de particularitățile sale.

De asemenea, într-o clasă incluzivă, copiii își dezvoltă capacitatea de a colabora, de a rezolva conflicte, de a concepe argumente solide pentru susținerea punctelor de vedere proprii dar și de a

accepta perspective diferite. Lumea contemporană este una diversă și foarte complexă din numeroase puncte de vedere , iar această expunere a copiilor în tot ceea ce ține de noutate și varietate îi ajută să devină adulți capabili să navigheze în această societate în care empatia, răbdarea și înțelegerea, sunt virtuți fundamentale în conturarea unui caracter plăcut și bine definit.

Într-un mediu incluziv, copii înțeleg faptul că diferențele nu sunt o barieră în atingerea scopurilor, ci o sursă de putere. Succesul este accesibil oricui, indiferent de punctul de plecare. Incluziunea școlară reprezintă o șansă reală pentru fiecare de a-și găsi locul în lume. Aceasta facilitează exprimarea ideilor și a propriilor opinii, indiferent de aspectele distinctive ale fiecăruia.

În concluzie, diversitatea și incluziunea la clasa sunt absolut necesare pentru ca un elev să-și poata atinge scopurile. Fiecare are dreptul la șanse egale, indiferent de particularitățile sale. Comunitatea școlara are rolul de a contribui la formarea individului prin abordarea tehnicilor diverse care să ajute la modelarea și dezvoltarea acestuia.

EDUCAȚIA PENTRU TOȚI

Prof.ed.timpurie: Coste Delia
G.p.p.nr.54-structura G.p.p.nr.42
Oradea,Bihor

Incluziunea pune accentul pe necesitatea ca sistemul educaţional şi instituţiile educaţionale să se schimbe şi să se adapteze pentru a răspunde nevoilor elevilor(Ainscow, 1998, Kisanji, 1999).

Educația incluzivă presupune un process permanent de îmbunătăţire a instituţiei şcolare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susţine participarea la procesul de învaţământ a tuturor copiilor din cadrul unei comunităţi. Ideea de incluziune pleacă de la principiul că orice individ, oricat ar fi de diferit, aparţine de fapt şi de drept grupului social. Există un loc de drept pentru el, şi există o recunoaștere a acestui drept.

Educația incluzivă este o educaţie de calitate, accesibilă şi care îşi îndeplineşte menirea de a se adresa tuturor copiilor, fără discriminare. În întreaga lume, din ce în ce mai mulți copii care provin din medii defavorizate urmează grădinițele, școlile primare sau gimnaziale.În cele mai multe țări se stipulează prin lege că toți copiii trebuie să beneficieze de educație.

Fiecare copil este diferit şi special şi are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu dizabilităţi. Toţi copiii au dreptul la educaţie în funcţie de nevoile lor. Educaţia incluzivă are ca principiu fundamental un învăţământ pentru toţi, împreună cu toţi, care constituie un deziderat şi o realitate ce câștigă adepți și se concretizează în experiențe și bune practici de integrare/ incluziune.Așadar, educația incluzivă, ca un reper al unei educații pentru toți, este o nevoie a epocii noastre, punându-se accentul pe diversitatea umană. Conceptul de incluziune s-a folosit mai întâi ca alternativă, dar s-a constatat că dincolo de copiii cu dizabilități, care erau o prioritate în integrare, mai sunt și alte categorii de copii cu C.E.S. în planul educațional pentru care sunt necesare intervenții și abordări specializate, inclusiv servicii de sprijin în grădinițe pentru o evoluție pozitivă a copiilor în plan cognitiv.Educația incluzivă presupune: dezvoltarea de relații interpersonale deschise între copii, flexibilizarea programelor școlare, diversitatea strategiilor educaționale, promovarea egalității în drepturi și responsabilității pentru toți copiii, asigurarea accesului în mod egal la oportunitățile de învățare. De asemenea, educația incluzivă pune accentul pe diversitatea umană și pe respectul față de semenii săi.O grădiniță care promovează educația incluzivă se caracterizează prin următoarele aspecte: recunoaște și acceptă diferențele de natură intelectuală, fizică și psihică; concepe strategii didactice în funcție de cerințele oricărui copil;

cadrul didactic desfășoară activități diferite pentru identificarea cerințelor speciale; lucrul în echipă; relații pozitive cadru didactic- părinte- preșcolar; etc.

Grădinița este o instituție a comunității care trebuie să ofere servicii educaționale oricărui copil, indiferent de origine, natura sau particularitățile bio-psiho-socio-culturale. De asemenea, o instituție nu poate face față singură cerințelor multiple a educației incluzive, deoarece grădinița își poate îndeplini sarcinile numai în parteneriat cu familia sau cu alte categorii de specialiști. Educația incluzivă presupune parteneriatul educațional în care cadrul didactic, părintele, preșcolarii și specialiști în domeniu participă împreună la proiectarea, derularea și evaluarea programelor educative.

Preșcolaritatea, sau a doua copilărie cum o numesc psihologii, reprezintă o etapă fascinantă și complexă în evoluția copilului, mereu surprinzătoare, marcată de schimbări cantitative și calitative în plan fizic, cognitiv, socioafectiv și comportamental. Deși familia rămâne un factor important în această etapă, grădinița asigură cadrul formal necesar dezvoltării psihice a copilului în contextul unor activități coerente, planificate și sistematice.Orice copil are o serie de particularități, caracteristici care se referă la modul, stilul, ritmul și specificul învățării sale. În același timp o serie de copii au particularități ce îndreptățesc un sprijin suplimentar, activități specifice pentru realizarea sarcinilor de învățare; este vorba de cerințe speciale, diferite de ale majorității copiilor și care determină măsuri specifice.

O grădiniţa incluzivă în care dorim să lucrăm ar trebui să arate că este :

- o grădiniţă în care copiii zâmbesc, cântă şi se mişcă;
- o grădiniţă despre care atât personalul, cât şi părinţii şi copiii ştiu că le aparţine şi arată acest lucru (panouri, anunţuri, iniţiative…);
- o grădiniţă în care fiecare grupă arată că este o comunitate în miniatură şi fiecare copil ştie că aparţine unei astfel de comunităţi (sigla grupei, stabilită, lucrată cu copiii şi afişată);
- o grădiniţă cu reguli emanate, agreate, asumate, afişate şi respectate de cei care o populează (personal, părinţi, copii);
- o grădiniţă în care părinţii sunt bineveniţi oricând alături de educatoare şi copii
- o grădiniţă în care părinţii sunt învăţaţi să se joace cu proprii copii, să spună/să citească poveşti copiilor, să-i aprecieze, să-i iubească;
- o grădiniţă în care toţi sunt importanţi (adulţi şi copii) şi fiecare are propria valoare;
- o grădiniţă în care problemele fiecăruia rămân la poartă şi unde fiecare păşeşte ca egal al celuilalt;
- o grădiniţă în care jucăriile şi materialele de lucru sunt la îndemâna copiilor;
- o grădiniţă în care culorile, sunetele şi mobilierul emană echilibru, respect, armonie;
- o grădiniţă în care catedra nu este o barieră între copil şi educatoare;
- o grădiniţă în care uşile pot sta deschise şi totuşi fiecare să se simtă în siguranţă şi respectat;

- o grădiniţă în care totul este etichetat, numai copiii nu, iar ordinea, mirosul de curăţenie te fac să te simţi ca acasă;
- o grădiniţă în care copilul este încurajat să experimenteze, să pună întrebări, să spună ce simte;
- o grădiniţă în care adulţii nu au timp de altceva decât de binele copiilor care îi păşesc pragul;
- o grădiniţă în care copiii ştiu şi sunt încurajaţi să facă alegeri;
- o grădiniţă în care educatoarea ştie să le vorbească celor mici despre o piatră, chiar şi atunci când nu are o piatră la îndemână;

Jocul "Pătrunde în cerc" este un exemplu de activitate incluzivă ce poatet fi desfășurată cu preșcolarii în grădiniță : Preșcolarii se așează în cerc, ținându-se de mână. Doi dintre ei vor sta în afara cercului. La comanda liderului „Pătrunde în cerc!", cei doi trebuie să găsească o modalitate de a pătrunde în interiorul acestuia. Nu există reguli asupra modului de a pătrunde în cerc și nici a celorlalți de a-i primi. Fiecare hotărăște modul de intrare/acceptare în interiorul grupului (forță fizică, cuvinte frumoase etc.) Copiii trebuie să conștientizeze faptul că jocul este o formă plăcută de a învăța. Învățămintele extrase din joc sunt mai ușor de reținut și mai ușor de înțeles, importanța acestora fiind foarte mare. Asocierea situațiilor de joc cu situații de viață permite elevilor găsirea soluțiilor potrivite oricărei probleme întâmpinate.

De fapt, cercetările au demonstrat că aproape toţi copiii se descurcă mai bine din punct de vedere academic şi social în structuri incluzive.

Prin urmare, din acest motiv educaţia incluzivă nu mai este percepută ca o abordare necesară pentru anumite grupuri de copii.Astăzi, în toate contextele naţionale diferite în care se aplică, mesajul de bază al educaţiei incluzive este că educaţia de bună calitate reprezintă un DREPT fundamental al omului şi copiii au dreptul la educaţie generală. Educaţia incluzivă caută "*să răspundă tuturor necesităţilor copiilor, tinerilor sau adulţilor, cu un accent deosebit pe cei vulnerabili la marginalizare şi excludere socială*"***(UNESCO, 1994).***

Educația incluzivă fiind un fenomen complex, constituie o provocare pentru instituţiile implicate şi pentru societatea în ansamblu şi are drept consecinţă nevoia de schimbare atât a mentalităţilor cât şi a politicilor educaţionale. Este recunoscut faptul că, în ultimii ani, s-au făcut progrese simţitoare în ceea ce priveşte incluziunea în şcolile de masă, însă aceste realizări/încercări rămîn a fi insuficiente pentru asigurarea șanselor egale la educație și instruire a copiilor.

Bibliografie:

1.Ungureanu Dorel, ”Educația integrată și școala incluzivă, Editura de Vest, Timișoara, 2000

2.Vrășmaș Ecaterina, „Introducere în educația cerințelor speciale”, Editura Credis, București, 2004

3.Vrăsmaş,Ecaterina,”Premisele educaţiei incluzive în grădiniţă”,Editura Vanemonde, Bucureşti.2010

4.Educația incluzivă în grădiniță - Freepedia Edu.

.

COMPLEMENTARITATEA METODELOR TRADIŢIONALE ŞI ALTERNATIVE DE EVALUARE

prof.înv.primar Tănase Victorița-Maria,
Școala Gimnazială "Constantin Brâncoveanu"- Călărași

Evaluarea didactică considerată multă vreme o componentă secundară a procesului didactic, înregistrează o schimbare în bine în contextul reformelor educaţionale care au loc în sistemul educaţional românesc contemporan.

Evaluarea modernă promovează tranziţia de la noţiunea de control al însuşirii cunoştinţelor la conceptul de evaluare a rezultatelor învăţării şi a proceselor pe care le implică; ea trebuie abordată în termeni de procese şi nu de proceduri/ modalităţi de măsurare a rezultatelor învăţarii. La ora actuală, se tinde spre o evaluare complexă realizată prin intermediul unei metodologii complexe şi a unui instrumentar diversificat. Astfel s-a extins gama metodelor de evaluare şi se vorbeşte de complementaritatea metodelor tradiţionale cu altele noi, moderne, ce reprezintă de fapt alternative în contextul educaţional actual şi s-a îmbogăţit substanţial sistemul tehnicilor şi instrumentelor de evaluare.

Metodologia evaluării rezultatelor şcolare cuprinde mai multe forme şi metode care sunt grupate din perspectiva unor criterii variate. În funcţie de criteriul istoric, metodele de evaluare se grupează astfel: **metode tradiţionale de evaluare** (evaluarea orală, evaluarea scrisă, evaluarea prin probe practice, testul docimologic) și **metode moderne, alternative şi complementare de evaluare** (observarea sistematică a comportamentului elevului, portofoliul, investigaţia, proiectul autoevaluarea, etc.). Analiza metodelor de evaluare, fiecare prezentând însuşiri distinctive, avantaje şi dezavantaje, conduce în mod logic la complementaritatea acestora; fiecare dintre metodele utilizate este recomandabilă pentru evaluarea unor tipuri de rezultate şcolare şi trebuie adaptată contextului în care este utilizată cu referire la : vârsta elevilor, obiectivele urmărite, natura conţinuturilor verificate, tipul de decizii ce urmează a fi luate, etc. Dezavantajele unor metode de evaluare se compensează cu avantajele ce decurg din aplicarea altora pentru a da eficienţă actului de evaluare, motiv pentru care subliniem în continuare avantajele şi dezavantajele unor metode de evaluare.

Evaluarea orală este una dintre cele mai răspândite metode de evaluare şi prezintă mai multe avantaje dintre care amintim: flexibilitatea şi adecvarea individuală a modului de evaluare prin posibilitatea de a alterna tipul întrebărilor şi gradul lor de dificultate în funcţie de calitatea răspunsurilor oferite de elev; posibilitatea de a clarifica şi corecta imediat eventualele erori sau neînţelegeri ale elevului în raport cu un conţinut specific; formularea răspunsurilor urmărind logica şi dinamica unui

discurs oral, ceea ce oferă mai multă libertate de manifestare a originalităţii elevului a capacităţii sale de argumentare; stabilirea unei interacţiuni optime cadru didactic-elev. Metoda are însă şi unele dezavantaje: ea este mare consumatoare de timp, are un nivel scăzut de fidelitate şi validitate. Un alt dezavantaj este şi acela referitor la dificultatea de a selecţiona pentru toţi elevii examinaţi întrebări cu acelaşi grad de dificultate.

Evaluarea scrisă. În condiţiile în care se doreşte eficientizarea procesului de instruire şi creşterea gradului de obiectivitate în apreciere, probele scrise sunt practicate şi uneori chiar preferate datorită unora dintre avantajele lor: dau posibilitatea elevilor să lucreze în ritm propriu, relevând mai pregnant capacitatea lor de organizare a cunoştinţelor după un plan logic, expunere, disciplină în gândire, deprindere de muncă, independenţă, putere de sinteză şi de exprimare în scris etc. Un alt avantaj al probelor scrise ar fi acela că au o valoare de obiectivitate şi imparţialitate mai mare decât cele orale. Probele scrise au desigur şi dezavantaje şi anume: oferă elevului o slabă retroinformare utilă, îngrădesc sever sfera cunoştinţelor ce urmează a fi verificate, lipseşte climatul psihologic şi cel afectiv.

Evaluarea prin probe practice. Probele practice oferă posibilitatea evaluării capacităţii elevilor de a aplica cunoştinţele în practică, precum şi a gradului de stăpânire a priceperilor şi a deprinderilor formate. Elevii îşi dezvoltă atât competenţe generale (comunicare, analiză, sinteză, evaluare), cât şi competențe aplicative (utilizarea datelor, a instrumentelor de lucru, interpretarea rezultatelor).

Testul docimologic prezintă atât avantaje cât şi dezavantaje. Dintre avantaje amintim: obiectivitate sporită (datorită corelării intrinseci între obiectivele didactice, conţinuturile învăţarii şi itemii testului); rigurozitate în măsurarea achiziţiilor elevului şi în aprecierea modului de rezolvare a itemilor/ probelor conţinute în test; vizează întreaga personalitate a elevului, nu doar componenta cognitivă/ intelectivă; dezvoltă capacitatea de autoevaluare la elevi în măsura în care aceştia pot verifica singuri corectitudinea modului de rezolvare a itemilor; oferă prin rezultatul lor posibilitatea adoptării de decizii oportune şi în timp util destinate ameliorării actului didactic. Testele docimologice se elaborează greu, efortul pentru realizarea lor fiind relativ mare datorită complexităţii itemilor şi cuantificării diferenţiate a acestora.

Alături de modalităţile de evaluare tradiţionale pe care le-am analizat anterior, la ora actuală se utilizează şi modalităţi alternative sau complementare de evaluare a căror pondere devine tot mai semnificativă în paleta activităţilor evaluative desfăşurate la nivelul întregului sistem de învăţământ. Aceste modalităţi nu au fost concepute în ideea de a le înlocui pe cele clasice, ci din dorinţa de a face evaluarea mai flexibilă, mai atractivă atât pentru evaluatori, cât şi pentru cei care fac obiectul evaluării.

Observarea sistematică a comportamentului elevului este un produs al interacţiunii cadru didactic– elev şi oferă cadrului didactic posibilitatea de a cunoaşte progresele în învăţare (cunoştinţe

acumulate şi mai ales capacităţi formate), interesele şi aptitudinile elevilor, precum şi atitudinea lor în activitatea şcolară. Avantajul esenţial constă în surprinderea fenomenelor psihopedagogice în ritmul şi în modul lor natural de manifestare. Ea prezintă dezavantajul că este o metodă de evaluare care cere mult timp şi este subiectivă, fapt ce face necesară completarea datelor obţinute cu ajutorul ei cu date obţinute prin alte metode.

Portofoliul constituie nu atât o metodă distinctă de evaluare, cât un mijloc de valorizare a datelor obţinute prin evaluări realizate; are în vedere toate „produsele" elevilor şi, în acelaşi timp, progresul de la o etapă la alta. Portofoliul evidenţiază nivelul general de pregătire, rezultatele deosebite obţinute în unele domenii, ca şi rezultatele slabe în altele, interese şi aptitudini demonstrate, capacităţi formate (capacitatea de a observa şi de a manevra informaţia, metodele de lucru, capacitatea de a măsura şi de a compara rezultatele, capacitatea de a investiga şi de a analiza, capacitatea de a raţiona şi de a utiliza proceduri simple, cunoştinţe, capacitatea de a sintetiza şi de a realiza un produs), atitudini, dificultăţi întâmpinate în învăţare.

Investigaţia prezintă avantajul de a fi un veritabil instrument de analiză şi apreciere a cunoştinţelor, capacităţilor şi personalităţii elevilor; ea contribuie la dezvoltarea capacităţilor de ordin aplicativ al elevilor mai ales în cazul rezolvării de probleme, al dezvoltării capacităţilor de argumentare etc.

Proiectul reprezintă o metodă mai complexă de evaluare care plasează elevul într-o situaţie autentică de cercetare şi acţiune, facilitează achiziţionarea unor metode de muncă specifice, tehnici de elaborare şi de execuţie a unor lucrări ştiinţifice, practice, stimulează creativitatea, cultivă gândirea proiectivă, încrederea în forţele proprii. Ca şi în cazul altor metode alternative de evaluare şi în cazul proiectului dezavantajul constă în aceea că minimalizează rolul profesorului şi necesită mult timp.

Autoevaluarea prezintă o serie de avantaje: oferă elevilor ocazia de a-şi dezvolta autonomia deoarece ei ajung să transfere în diverse situaţii abilitatea de a evalua realizările lor, permite elevilor să îndeplinească o funcţie altădată rezervată profesorului, iar acesta dispune astfel de mai mult timp pentru a satisface nevoile individuale ale elevilor săi; elevii dezvoltă prin practicarea autoevaluării abilităţi din ce în ce mai importante.

După cum bine ştim, evaluarea este componenta care întregeşte procesul instructiv – educativ de predare – învăţare. Eficientizarea acestei componente nu poate fi realizată decât dacă sunt utilizate complementar metodele tradiţionale de evaluare cu cele alternative. Astfel se pot diminua lipsurile fiecărei metode în parte, iar elevul este primul care are de câştigat în urma aplicării unei astfel de strategii.

Metodele tradiţionale nu trebuie abandonate ci, fiecare cadru didactic are datoria ca în practica şcolară să combine acele metode de evaluare ale căror valenţe pozitive să determine obiectivitatea evaluării, măsurarea şi aprecierea cât mai exactă a performanţelor şcolare ale elevilor, conştient fiind că de calitatea evaluării depind motivaţia elevilor pentru învăţare, realizarea învăţării şi sentimentul acestora că sunt valorizaţi cum se cuvine.

Metodele alternative de evaluare, complementare celor clasice rămân încă o provocare pentru cadrele didactice. Este benefic pentru elevi, dar şi pentru cadrele didactice, ca metodele de evaluare să fie cât mai diversificate deoarece elevii ajung să accepte mai uşor procesul de evaluare şi să-şi diminueze reţinerile referitoare la evaluarea performanţelor lor şcolare, să nu mai considere că munca lor a fost în zadar pentru simplul fapt că în momentul evaluării nu sunt notaţi corect, realist şi obiectiv.

Utilizarea metodelor alternative de evaluare îmbinate armonios cu cele tradiţionale, contribuie la promovarea înţelegerii profunde a conceptelor fundamentale ale materiilor studiate, acordând elevilor posibilitatea de a investiga, analiza, observa, experimenta, fie individual, fie în grup, în funcţie de stilul de învăţare, de particularităţile de vârstă şi intelectuale, posibilităţile reale de care dispune, asigurând astfel progresul individual într-un ritm propriu fiecăruia.

În concluzie, utilizarea complementară a metodelor de evaluare, duce la diminuarea erorilor de notare, eficientizând astfel întreg procesul instructiv-educativ.

BIBLIOGRAFIE:

******* ***Curriculum Naţional***, MEN, 1998

Alexandroaia, Florentina, (2010), *Rolul metodelor alternative de evaluare în individualizarea performanţelor şcolare,* Ed. Sfântul Ierarh Nicolae;

Lisievici, Petru (2002) *Evaluarea în învăţământ: teorie, practică, instrumente*, Bucureşti, Editura Aramis;

Păun, E., Iucu, R.B., Şerbănescu, L.,(2008), *Statutul profesional al cadrului didactic:statut-roluri, competenţe, standarde, personalitate, formare continuă, evaluare, autoevaluare* în vol. „Pregătirea psihopedagogică. Manual pentru definitivat şi gradul didactic II, coordonat de D.Potolea, I. Neacşu, R.B. Iucu, I.O.Pânişoară, Polirom, Iaşi.

ROLUL EDUCAȚIEI INCLUZIVE ÎN PREDAREA DISCIPLINEI BIOLOGIE

Profesor Stoicovici Adina-Elena
Liceul Teoretic Recaș, Timiș

Educația incluzivă reprezintă un proces educațional care promovează dreptul fiecărui elev de a beneficia de oportunități egale de învățare, indiferent de diferențele individuale. În cadrul disciplinei biologie, aplicarea principiilor incluzive poate contribui semnificativ la dezvoltarea competențelor științifice, sociale și emoționale ale elevilor. Biologia, ca știință care studiază viața, oferă oportunități de învățare experiențială, observare directă și colaborare, fiind ideală pentru implementarea strategiilor educaționale incluzive.

Principiile educației incluzive în biologie

1. Accesibilitatea informației: crearea materialelor didactice adaptate elevilor cu Cerințe Educaționale Speciale (CES), precum fișe simplificate, materiale tactile sau descrieri audio.

2. Participarea activă: încurajarea implicării tuturor elevilor în activități de explorare, experimente și proiecte.

3. *Respectarea diversității*: integrarea unor metode didactice care să respecte ritmul și stilul de învățare al fiecărui elev.

4. Colaborarea și incluziunea: promovarea lucrului în echipe mixte, pentru a dezvolta empatia și interacțiunea pozitivă între colegi.

Strategii didactice incluzive în predarea biologiei

1. Învățarea bazată pe explorare: biologia se învață cel mai bine prin observarea și explorarea directă a fenomenelor naturale.

Exemple: observarea plantelor în grădina școlii; analizarea structurii unei frunze prin microscop.

Adaptări pentru elevii cu CES:

Elevii cu deficiențe de vedere pot explora plantele prin atingere.

Elevii cu dificultăți de învățare pot utiliza fișe cu imagini sau diagrame simple.

2. Utilizarea tehnologiilor asistive: softuri educaționale interactive, simulări 3D sau aplicații digitale care explică fenomene biologice pot sprijini învățarea elevilor cu nevoi speciale.

Exemple: aplicații care simulează funcționarea sistemului digestiv; videoclipuri educaționale subtitrate sau narate.

3. Metode multisenzoriale: biologia poate fi învățată prin integrarea mai multor simțuri, ceea ce facilitează învățarea elevilor cu diverse dificultăți.

Exemple: realizarea unui model tactil al unei celule; analiza semințelor prin miros, atingere și observare.

4. Proiecte colaborative: elevii lucrează în grupuri pentru a explora un subiect, cum ar fi realizarea unui poster despre biodiversitate. Roluri specifice sunt atribuite fiecărui elev, adaptate în funcție de abilitățile acestora.

Exemplu de activitate educațională incluzivă în biologie

Tema: Structura și funcțiile celulei

Obiective:

- să recunoască părțile componente ale unei celule.
- să înțeleagă funcțiile de bază ale organitelor celulare.

Desfășurare:

1. Captarea atenției: Profesorul prezintă un model 3D al unei celule (real sau digital).

2. Activitate practică: Elevii creează un model al celulei folosind materiale ușor de manipulat (plastilină, hârtie colorată).

3. Adaptări:

Elevii cu dificultăți motorii primesc materiale predecupate.

Elevii cu deficiențe de vedere folosesc modele tactile pentru a simți organitele.

4. Discuție: Fiecare grup prezintă modelul creat și explică funcțiile organitelor.

Beneficiile educației incluzive în biologie

1. Creșterea accesului la învățare: Toți elevii pot participa activ, indiferent de abilități.

2. Dezvoltarea empatiei: Lucrul în echipe mixte promovează înțelegerea și acceptarea diversității.

3. Îmbunătățirea rezultatelor școlare: Metodele adaptate facilitează înțelegerea conceptelor.

4. Stimularea creativității: Elevii sunt încurajați să găsească soluții inovatoare și să își exprime ideile într-un mod accesibil lor.

Educația incluzivă în predarea biologiei reprezintă o modalitate eficientă de a valorifica potențialul fiecărui elev, oferindu-le șanse egale la dezvoltare și învățare. Prin aplicarea strategiilor didactice inovatoare și prin crearea unui mediu educațional accesibil, biologia devine o disciplină captivantă și relevantă pentru toți elevii. Această abordare nu doar că sprijină dezvoltarea

competențelor științifice, ci și contribuie la formarea unor generații mai tolerante și mai bine pregătite pentru diversitatea lumii în care trăim.

Bibliografie:

1. Ghiduri de bune practici în educația incluzivă – Ministerul Educației.
2. Strategii pentru învățarea incluzivă în științe – UNICEF.

Voluntariatul- o ușă către alte inimi

Profesor învățământ preșcolar Jurubiță Daniela- Aurelia,
Grădinița cu Program Prelungit Nr.7 Alexandria

Înainte de a aborda tematica voluntariatului este necesar să cunoaștem sensul acestui termen. Astfel, conform DEX , voluntariatul este o ”activitate desfășurată în folosul altor persoane sau al societății, fără a urmări un câștig material.”

Luând în considerare acest aspect, putem evidenția faptul că persoana care face voluntariat, în mod practic, dedică timp și resurse în vederea îndeplinirii unui scop caritabil.

De ce facem/ se face voluntariat?

După cum am explicat mai sus, voluntariatul reprezintă o acțiune liberă și conștientă a ființei umane și există o serie de motive pentru care oamenii aleg să facă voluntariat. Iată câteva dintre acestea:

- *pentru că oamenilor ”le pasă”;*

  Omul este o ființă socială; acesta a fost creat pentru a fi în legătură cu alți oameni și a fost înzestrat cu capacitatea de a empatiza cu ceilalți, chiar până la nivelul profund de a sacrifica timp, bani și alte resurse în acest sens.
- *pentru a se conecta cu alți oameni;*

  Voluntariatul oferă oportunitatea ființei umane de a colabora cu alți oameni în vederea ”realizării binelui în lume”. Astfel, oameni de diverse vârste, etnii, clase sociale se unesc pentru un bine comun, creând noi legături și prietenii.
- *pentru dezvoltare personală;*

  Adesea oamenii doresc să își extindă orizontul cunoașterii/ cel al experienței și apelează la diverse metode, printre care și voluntariatul.
- *pentru a- și găsi un scop în viață.*

  Făcând voluntariat, unele persoane își găsesc plinătatea și scopul în viață.

Cum influențează societatea voluntariatul?

Acțiunile de voluntariat au un impact puternic atât la nivel individual, cât și la nivelul societății.

Voluntarii sunt liantul societății; aceștia sunt cei care își ajută semenii dezinteresat, dezvoltă programe, proiecte, oferă suport comunităților vulnerabile. Viața oamenilor aflați în situații vulnerabile ar fi mult mai grea fără sprijinul și inițiativa voluntarilor.

De asemenea, pe lângă suport financiar, voluntarii oferă și sprijinul moral de care are atâta nevoie ființa umană atunci când se află în situații dificile ale vieții.

În altă ordine de idei, voluntariatul influențează situația economică a unei țări, în sensul că prin aportul financiar și inițiativa voluntarilor se fac economii în ceea ce privește bugetul, dar și mobilizarea, poate peste program, al personalului angajat . De altfel, realitatea societății românești în care trăim ne- a demonstrat faptul că de multe ori ONG-urile au reușit să realizeze în România, în scurt timp, ce nu a reușit statul într- o perioadă îndelungată (secții necesare în spitale, dotări, ridicarea unor case pentru oamenii năpăstuiți de diverse fenomene meteo extreme, deschiderea unor centre pentru persoane cu dizabilități, împădurirea unor zone- cheie etc.).

Influența pozitivă a voluntariatului se observă și la nivel individual, în sensul că prin practicarea voluntariatului, persoana își dezvoltă noi abilități, devine mai empatică, prezintă un nivel scăzut al stresului, este mai fericită întrucât își găsește poate un scop în viață și simte că face parte dintr- un plan măreț de ”salvare” a omenirii.

Voluntariatul în comunitatea mea

Și pentru că voluntariatul înseamnă să fii proactiv, în continuare vom prezenta câteva moduri în care am reușit să aducem binele în comunitatea noastră:

-donații

Întrucât suntem în colaborare cu Crucea Roșie din România, am avut oportunitatea să aducem binele în comunitate prin donații (alimente, rechizite, îmbrăcăminte). Acestea au avut ca destinație refugiații din Ucraina sosiți în localitatea noastră și alte familii aflate în situații vulnerabile.

De asemenea, am donat alimente, jucării pentru copiii aflați în subordinea D.G.A.S.P.C.

În preajma sărbătorilor de iarnă , dar și cu ocazia zilei de 1 Iunie am organizat un târg caritabil, care a avut ca scop sprijinirea unor copii din familii defavorizate.

-proiecte caritabile

Pe parcursul anilor școlari am dezvoltat parteneriate cu instituții abilitate să sprijine copiii aflate în situații vulnerabile ori care provin din familii defavorizate.

-voluntar în acțiune

Cu ocazia săptămânii ”Școala altfel ”copiii au avut oportunitatea să fie voluntari pentru o lume mai curată, colectând gunoaiele existente în curtea grădiniței. De asemenea, în ”Săptămâna verde”, aceștia au distribuit pliante pe tema protecției mediului înconjurător, au plantat flori sau copaci, contribuind la asigurarea unui mediu înconjurător mai curat.

Concluzionând, voluntariatul aduce un mare plus comunității, reunește oameni în realizarea binelui comun, deschide inimi, deschide porți și realizează o diferență enormă în lumea în care trăim.

Voluntariatul nu rezolvă toate problemele umanității, însă cu siguranță aduce schimbări benefice acesteia.

„Inimi deschise, mâini întinse”- voluntariat pentru o lume incluzivă

Prof. Simionaș-Fejes Monika
Grădinița cu Program Prelungit nr.1 Aleșd

Ce bine că au rămas întipărite cuvintele prețioase ale lui Nelson Mandela, care a afirmat că: „Educaţia este cea mai puternică armă pe care voi o puteţi folosi pentru a schimba lumea”. Cred că acum aceste cuvinte sunt mai valoroase și de actualitate ca oricând, mai cu seamă că profesorii de azi au o responsabilitate uimitor de mare în ceea ce privește generația de azi, referitor la transmiterea valorilor naționale, acceptarea diversității, unicității omului, formarea abilităților și principiilor sănătoase care vor dăinui peste generații.

Pentru educarea copiilor este foarte mare nevoie de uniunea, cooperarea și colaborarea profesorilor și a părinților pentru a ave impact asupra copiilor, să existe un consens între vorbele și faptele adulților, pentru a fi cu adevărat modele vii și oglinzi veritabile în care copiii să se uite și să învețe, să se simtă confortabili, să iubească și să accete identitatea lor, să fie mândri de locul în care trăiesc, să se simtă valoroși, importanți și parte a societății, comunității atât școlare, familiare dar și comunitare.

Nu putem aștepta impicare din parte copiilor, dacă ei nu au văzut aceasta în școala lor, în familia lor sau în grupul de prieteni. Copiii trebuie educați să fie empatici, să-și deschidă inima, să fie darnici, să ajute la nevoie, să folosească resursele care le stau la dispoziție în scopuri nobile , astfel se vor simții împliniți, fericiți, iubiți, respectați și folositori.

Acțiunile, campaniile, târgurile, cluburile care din când în când își deschid porțile atât în grădinițe, școli și în comunitate , au rolul de a deschide inimile oamenilor, de a întinde o mână de ajutor familiilor nevoiașe, persoanelor vârstnice, caselor de copii, azilelor de bătrâni, oamenilor din cercurile noastre de prietenie.

Pentru a fi un adult cu inimă deschisă și iubitoare, trebuie să începem deja în educația timpurie să punem bazele, să sădim iubirea față de semenul nostru, atenția, empatia, dorința de a ajuta, de a întinde o mână de ajutor, de a aduce bucurie acolo unde este nevoie, de a rosti un cuvânt de îmbărbătare, de a nu trece cu nepăsare lângă cei neajutorați.

V-ați gândit vreodată, dacă am face tot ce am învățat în copilărie, dacă am asculta de îndemnurile inimii, ce lume frumoasă am avea? Dacă am împărții pâinea noastră așa cum am învățat la grădiniță cu vecinul care este sărac, flămând, dacă am da bătrânilor o mica parte din ceea ce avem pentru a-I scăpa de

grija zilei de mâine, dacă am împărții din hainele noastre pe care oricum nu le mai folosim celor care nu-și permit să-și cumpere o haină nouă, ce frumos ar fi!

Grădinița și școala prin profesorii săi valoroși și implicarea familiilor, îi învață pe copii prin tot felul de acțiuni voluntare să își folosească timpul, resursele, abilitățile și îndemânările pentru a-și deschide inima și a întinde o mână de ajutor, implicând și ajutând copiii cu diferite cerințe educaționale, ca societatea să le vadă importanța și valoarea acestora. Aceștia se unesc într-un gând și suflet pentru a realiza împreună tot felul de aranjamente, de a aduna donații, etc pentru realizarea unui târg de toamnă, de Crăciun sau de Paști. Astfel copiii sunt învățați că nu ajunge doar să constați nevoia celor din jur , ci prin acțiunile lor pot schimba în bine viața comunității. Iubesc voluntariatul și pledez pentru el peste tot, deoarece atunci când oamenii se unesc pentru un scop anume și duc la bun sfârșit ceea ce își propun dovedesc că sunt cu adevărat OAMENI, că pot dărui din timpul lor, din banii lor, din bunurile lor, din ceea ce au în suflet mai bun, iubire pentru semenul lor, de aceea merită educați preșcolarii și școlarii ca apoi la maturitate să trăiască lecțiile predate de profesorii lor și de a practica ceea ce le-a rămas imprimat în inimă, bunătatea.

Voluntariatul – o lecție de viață

Prof. Marin Sultănica Tănțica
Școala Gimnazială nr. 1 Slobozia Conachi

Personalitatea viitorului adult este determinată în mare măsură de școală și de familie, de modul în care copilul este educat și format. Atât școala, cât și familia pot crește sau diminua încrederea în sine a copiilor, creativitatea și dezvoltarea aptitudinilor lor.

Învățământul modern promovează o metodologie axată pe acțiunea, pe promovarea metodelor interactive care să solicite mecanismele gândirii, ale inteligenței, ale imaginației și creativității. Elevii trebuie apropiaţi de valorile morale și civice nu numai în familie ci, mai ales, în școală, în cadrul activităţilor şcolare şi extraşcolare sau în cadrul unor proiecte și activități de voluntariat.

Voluntariatul este activitatea desfășurată din proprie inițiativă, prin care o persoană fizică își oferă timpul, talentele și energia în sprijinul altora fără o recompensă de natură financiară. Voluntariatul reprezintă o modalitate prin care pot fi întărite şi susţinute valorile legate de comunitate, de serviciul adus aproapelui, de ataşamentul faţă de celălalt. Misiunea şcolii, a dascălilor ei este de a promova o cetăţenie activă, de a educa tineri deschişi, responsabili, foarte implicaţi, care să-şi dea timpul, abilităţile şi cunoştinţele lor în beneficiul altora, care să se dedice unei cauze nobile, obiectiv marcant al învățământului într-o România ce aparține Uniunii Europene.

A educa tânăra generație în spiritul valorilor morale și implicării civice înseamnă a crește în iubire, prețuire, toleranță și respect față de semeni.

Voluntariatul a devenit un element important în dezvoltarea educației și formării profesionale. Activitățile de voluntariat le oferă copiilor prilejul să interacționeze cu ceilalți, le dezvoltă spiritul civic și organizatoric, conduc la creșterea încrederii în sine, cultivarea compasiunii, înțelegerii față de semeni. Elevii colaborează, iau inițiativă, devin conștineți de nevoile celorlalți, își promovează ideile și se implică în realizarea acțiunilor cu dimanism, în mod plăcut. Volutariatul înseamnă, în același timp, apartenența la un grup și ajutor necondiționat oferit celor care au nevoie. Implicarea elevilor în acțiuni de voluntariat reprezintă pentru ei o valoare esențială a reîntoarcerii în comunitate, care le dezvoltă abilități sociale importante.

Voluntariatul în şcoală este un prim pas în conştientizarea tinerilor de rolul lor în societate, de importanţa lor ca individ, de nevoia societăţii de oameni ca el. Este o activitate de pe urma căreia adolescenţii au multe lucruri de învăţat: noi abilităţi, noi contacte, experienţă într-un anumit domeniu. Este soluţia pentru o dezvoltare complexă a adolescentului. Ideea de voluntariat este privită pe de o parte ca activitate extraşcolară, o activitate care să ajute la ocuparea timpului liber dar şi a formării adolescentului ca persoană, şi pe de altă parte voluntariatul privit ca acumulare de experienţă de muncă,

factor de responsabilitate şi maturitate. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noştri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Trebuie să reuşim să transformăm valorile sociale în principii de conduită personală.

Orice implicare în activităţi de voluntariat implică o formă de învăţare socială. Implicarea în activităţi de voluntariat dezvoltă o serie de abilităţi şi competenţe sociale, cum ar fi de exemplu solidaritatea, toleranţa, încrederea, spiritul civic şi responsabilitatea socială.

Cel mai important lucru pe care îl poate oferi activitatea de voluntariat este faptul că îi învață pe copii să lucreze în echipă. Copiilor de aceiași vârstă, cu aceleași preocupări, le va face plăcere să lucreze împreună. Pentru a participa la o activitate de voluntariat trebuie in primul rând să-ți dorești lucrul acesta. Ceea ce faci trebuie să vină din inimă și nu dintr-o constrângere sau impunere din partea cuiva. Noi, cadrele didactice avem nobila misiune de a-i forma pe copii în spiritul acestor valori umane care să le permită o bună integrare în societate. Atunci când ne implicăm în proiecte in beneficiul unei cauze sau al comunităţii , nu contribuim doar la dezvoltarea comunităţii, ci şi la dezvoltarea noastră personală şi profesională.Voluntarii dăruiesc, voluntarii învaţă, voluntarii experimentează, voluntarii lucrează in echipă. A ne implica în activităţi de voluntariat înseamnă a ne dezvolta empatia, sensibilitatea sufletească, dăruirea, atenţia la nevoile celor din jurul nostru.

O comunitate care susţine dezvoltarea actului educativ din şcoală, va beneficia ulterior de generaţii de profesionişti, de actori sociali implicaţi, activi şi capabili de schimbare; pe de altă parte, acţiunile de voluntariat ale instituţiilor şcolare şi reprezentanţilor lor de a răspunde nevoilor comu nităţii, vor contribui la rezolvarea problemelor actuale ale societăţii. Se constată că rezultatele unor astfel de acţiuni voluntare nu sunt temporare sau imediate, ci, abordate pe termen lung, vizează dezvoltarea durabilă atât în spaţiul educaţional, cât şi în cel social.

Voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii și adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere. Valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi.

Bibliografie

Campbell, Ross, *Educaţia prin iubire,* 2001, Bucureşti, Editura Curtea Veche;

Neagu I. B., *Ghid despre voluntariat pentru adolescenţi,* 2015, București, Dilema veche

Şcoala şi familia – un parteneriat de neânlocuit în educarea copiilor

Prof. Popescu Oana-Camelia
Centrul Scolar de Educatie Incluziva nr.1, Bacau

Factorii primordiali care ajută copiii în formarea, dar şi în desăvârşirea educaţiei acestora, sunt *şcoala* şi *familia*. Instituţiile şcolare influenţează, prin condiţiile concrete în care se desfăşoară procesul de învăţământ, personalitatea copiilor. Pe de altă parte, funcţia educativă a familiei constă, printre altele, în formarea priceperilor, deprinderilor de viaţă şi chiar a sentimentelor, rolul familiei fiind extem de important în dezvoltarea copiilor din punct de vedere fizic, intelectual, moral sau estetic.

De-a lungul timpului, a fost necesar să fie dezvoltat un nou concept, care să pună în lumină schimbările care s-au produs în relaţia şcoală-familie. Acest concept a fost denumit *parteneriat educaţional* şi reprezintă o formă de comunicare, cooperare şi colaborare, toate fiind interdependente în sprijinirea copiilor, la nivelul procesului educaţional. Acest proces presupune şi *factori educaţionali*, care constituie o unitate de cerinţe, opţiuni, decizii, dar şi de acţiuni educative.

Parteneriatul educaţional se realizează între *instituţiile educaţionale* (familie-şcoală-comunitate), *agenţii educaţionali* (copii, părinţi, profesori sau alţi specialişti în rezolvarea unor probleme
educaţionale), *membri ai comunităţii*, cu influenţă asupra creşterii, educării şi dezvoltării copiilor (medici, autorităţi locale, clerici, ş. a.), implicând atât *influenţele educative*, exercitate în anumite momente asupra copiilor, dar şi *programele de creştere, îngrijire şi educare a copiilor*.

Părinţii pot influenţa comunitatea şi pot contribui la dezvoltarea valorilor comunităţii. Activitatea educativă care se realizează în şcoală nu poate fi separată sau izolată de alte influenţe educative, care se exercită asupra copiilor. Educaţia pe care copiii o primesc în familie, în şcoală şi de la comunitate este cea care desăvârşeşte fiinţele umane, încă de la cea mai fragedă vârstă. Acţiunile care implică părinţii, produc o schimbare în ambientul familial şi cresc aspiraţiile, atât ale părinţilor pentru copiii lor, cât şi ale copiilor înşişi. Copiii obţin rezultate şcolare în funcţie de modul în care părinţii se implică în procesul de învăţare, asigurându-le acestora toate cele necesare pentru studiu în timpul orelor de curs, cât şi pentru studiu individual.

Tot în mediul familial se formează cele mai importante deprinderi de comportament: respectul, politeţea, cinstea, sinceritatea, decenţa în vorbire şi atitudine – aşa-numiţii "şapte ani de-acasă". Cu

toate acestea, între familie şi şcoală trebuie să existe o permanentă colaborare, care se poate realiza prin vizite reciproce, şedinţe sau lectorate cu părinţii.

În fond, un parteneriat familie-şcoală sau şcoală-familie reprezintă relaţia cea mai profitabilă pentru toţi cei care participă la acest demers. Astfel, profesorii află stadiul de evoluţie al fiecărui copil, în ce mod aceştia ajung mai repede la succes sau ce-i interesează şi-i pasionează; în acelaşi timp, părinţii vor afla în ce momente trebuie să-şi susţină proprii copii, sau în ce fel să-i motiveze şi să-i ajute.

Parteneriatul educaţional se aplică la nivelul tuturor acestor relaţii. Colaborarea dintre şcoală şi familie presupune o comunicare efectivă şi eficientă, o unitate de cerinţe şi o unitate de acţiune, când este vorba de interesul copiilor. În cazul în care ne referim la *optimizarea comunicării între profesori şi părinţi*, putem lua în calcul atât calitatea celor doi poli ai colaborării (profesori şi părinţi), percepţiile fiecăruia, atitudinile care-i caracterizează, caracteristicile instituţiei şcolare sau caracteristicile familiei şi, nu în ultimul rând, modul de comunicare.

Implicarea părinţilor în rezolvarea problemelor şcolare şi în sprijinirea procesului instructiv-educativ are o serie de *motivaţii*, dintre care putem enumera faptul că părinţii îşi cunosc copiii şi doresc să-i descopere ca elevi, şi, de asemenea, părinţii au nevoie de informaţii referitoare la îndeplinirea rolului de elevi, de către copiii lor. Printre *formele de colaborare* ale părinţilor cu şcoala putem enumera: prezenţa la şedinţe şi lectorate; asistarea elevilor în efectuarea temelor; participarea la activităţile cultural-artistice şi sportive; organizarea unor expoziţii, serbări sau excursii; organizarea unui colţ verde în şcoală; atragerea unor fonduri pentru şcoală sau susţinerea bibliotecii şcolare prin donaţii de cărţi.

De multe ori apar dificultăţi de comunicare şi de dezvoltare a relaţiei şcoală-familie-şcoală. De aceea trebuie cunoscuţi factorii care favorizează dar, în acelaşi timp, şi blochează o comunicare eficientă. Lipsa de comunicare din partea uneia dintre ele, afectează evoluţia elevilor, rezultatele şcolare precum şi natura comportamentelor acestora.

Printre *factorii care favorizează comunicarea* putem evidenţia transmiterea informaţiilor de către profesor, într-o formă accesibilă părinţilor; evitarea analizării critice sau blamării părintelui; mediul ambiant de discuţie trebuie să fie plăcut; capacitatea profesorului în mobilizarea părinţilor pentru a comunica şi, în acelaşi timp, de a le asculta problemele; evitarea subiectelor care privesc elevii-problemă, prin programarea şi finalizarea unor discuţii individuale cu aceştia; rezolvarea problemelor copiilor, implicarea în găsirea unor soluţii eficiente şi sprijinirea/încurajarea părinţilor în schimbarea atitudinii negative ale copiilor.

Cooperarea cu familia poate fi un test profesional şi poate fi considerată ca făcând parte din datoria profesională a omului de la catedră, deoarece părinţii sunt parteneri ai şcolii, iar eficacitatea

învăţământului poate fi ameliorată prin cooperarea între şcoală şi familie. Părinţii fiind responsabilii legali faţă de educaţia copiilor, atât părinţii, cât şi profesorii, pot beneficia de avantajele unei astfel de colaborări.

Greşelile părinţilor decurg, uneori, şi din prea mare dragoste pe care o poartă copiilor. De aceea, între familie şi şcoală trebuie să existe o permanentă colaborare. Un parteneriat şcoală-familie este relaţia cea mai profitabilă, pentru toţi cei care participă la acest demers.

Menirea şcolii nu este numai de a înzestra copiii cu un bagaj de cunoştinţe cât mai mare, ci şi de a stimula *calitatea de om* a acestora. Din ce în ce mai mult se mediatizează ideea de a sprijini părinţii şi nu de a-i substitui. Se identifică tot mai clar ideea unor intervenţii asupra familiei şi deci, în primul rând, asupra p ărinţilor, pentru a-i ajuta, forma şi susţine în atribuţiile educative care le revin.

Bibliografie :

1. Vrasmas, E.-A., *Consilierea şi educaţia părinţilor,* Editura Aramis, Bucureşti, 2002.
2. Bunescu Gh., Alecu G., Badea D., *Educaţia părinţilor. Strategii şi programe,* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1997.
3. Nica I., Ţopa L. , *Colaborarea şcolii cu familia elevilor de clasa I*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1974.
4. Stoian, M., *Abecedarul părinţilor*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1972.

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI PRIN POVEŞTI EDUCAŢIONALE ADAPTATE PENTRU EDUCATIE INCLUZIVA

PROF.ÎNV.PRIMAR ANGELA LUPU
ŞC.GIMN „RADU POPA" SIGHŞOARA

BUNĂTATEA OPUSĂ RĂUTĂŢII

BĂIATUL CU GHIOZDAN PORTOCALIU

Băiatul cu ghiozdan portocaliu l-a invitat astăzi pe Mircea, colegul său de bancă, pe la el. I-a promis că-i va arăta ceva foarte amuzant. După ce și-a făcut temele, Mircea s-a dus acasă la băiatul cu ghiozdan portocaliu. — Hai, Mircea, mergem în grădină să-ţi arăt ceva amuzant şi apoi luăm mingea şi mergem în parc. În grădină s-au urcat într-un pom. Acolo se afla un cuib de păsărele. Băiatul cu ghiozdan portocaliu a rupt o rămurică şi a început să împingă cu ea cuibul. Puişorii au început să ciripească foarte tare.

— Ha, ha, ha! Vezi ce frică le este? Nu e amuzant?

— Nu mi se pare amuzant. Hai să mergem în parc! Lasă puişorii în pace! Gândeşte-te cum te-ai simţi dacă ai fi în locul lor.

Au mers în parc cu mingea. Acolo s-au întâlnit cu o colegă de clasă care mânca îngheţată. Băiatul cu ghiozdan portocaliu i-a aruncat mingea în faţă. Fetei i-a căzut îngheţata.

— Hei, ai făcut-o intenţionat! i-a spus Mircea.

— Cine ajunge primul în capătul celălalt al parcului e cel mai tare! a strigat băiatul cu ghiozdan portocaliu în timp ce a început să alerge, călcând panseluţele.

Într-un târziu, Mircea ajunge lângă el.

— Nu-mi place să mă joc cu tine. Ai fost răutăcios şi cu puişorii şi cu colega noastră. Iar panseluţele... n-a mai rămas nimic din ele. Acum îmi dau seama de ce colegii evită să se joace cu tine. Dacă vrei să fim prieteni trebuie să-ţi schimbi comportamentul.

S-au despărţit supăraţi.

A doua zi băiatul cu ghiozdan portocaliu i-a spus lui Mircea:

— Le-am dus firimituri puişorilor, i-am cerut scuze colegei noastre şi i-am cumpărat o îngheţată. Cu panseluţele... nu ştiu cum s-o rezolv.

— Mergem azi în parc şi te ajut să plantăm câteva. Apoi ne jucăm cu mingea.

RESPECTUL ŞI LIPSA DE RESPECT

FETIŢA CU CIORĂPEII ROZ

Fetiţa cu ciorăpeii roz intră pe uşa clasei cu viteză. Nici n-a observat că în graba ei a lovit o colegă. Se aşază în bancă şi tocmai când îşi scotea rechizitele din ghiozdan a intrat doamna învăţătoare.

— Bună dimineaţa, copii!

— Bună dimineaţaaa!

Fetiţa cu ciorăpeii roz nici măcar nu s-a ridicat de pe scaun, iar despre salut nici nu mai poate fi vorba. La fel s-au petrecut faptele şi la finalul orei. La sfârşitul orelor, a dat buzna pe uşa scolii şi s-a aşezat lângă o baltă care tocmai se formase de la ploaie. Avea în plan să-şi stropească doar câteva colege pe care nu le considera „de nasul ei".

Dar tocmai a apărut bunicul ei. Fără să îl salute, îl întreabă: — Mi-ai cumpărat umbrelă?

— Nu! Vânzătoarea a spus că nu vinde umbrele pentru fetiţe cărora le lipseşte respectul. Vino sub umbrela mea!

Ruşinată, fetiţa cu ciorăpeii roz a lăsat capul în jos şi a păşit sub umbrela bunicului.

CURAJUL, FRICA ŞI LAŞITATEA

TREI PRIETENI

Fabi, Petre şi Andu sunt trei prieteni, elevi în clasa a treia. Într-o după-amiază de sâmbătă, cei trei prieteni au plecat să bată mingea într-o poieniţă de la marginea satului. Jocul lor preferat s-a înfiinţat imediat. Mingea zbura într-o parte şi-n alta ca un zmeu înaripat, dar la un moment dat, o rafală de vânt a purtat-o în depărtare.

Văzând că mingea a dispărut fără urmă, băieţii au început s-o caute îngrijoraţi. Deodată, în faţa lor a apărut o groapă adâncă pe fundul căreia se odihnea nemişcată, mingea.

Fabi nu se gândi prea mult şi sări în groapă după minge, o aruncă afară dar el nu mai reusi să iasă de acolo. Petre se aplecă pe marginea gropii, îi întinse o mână lui Fabi, dar căzu şi el în groapă.

Andu nu zăbovi nicio clipă şi se îndepărtă în fugă de groapă. Cei doi colegi de joacă strigau disperaţi după el:

— Hei, Andu! Unde fugi? Vino să ne ajuţi! Nu fi laş!

Pe cei doi îi cuprinse frica. Începură să strige cât puteau de tare:

— Ajutor! Ajutor! Am căzut în groapă! Peste câteva minute, Andu apăru împreună cu tatăl său şi îi ajutară pe cei doi să iasă din groapă. Aceştia se grăbiră să-şi ceară scuze.

— Noi credeam că ai fugit şi ne-ai abandonat. Te rugăm să ne ierţi!

— Altă dată să fiţi atenţi prin ce fel de locuri vă jucaţi, căci vă puteţi accidenta, spuse tatăl lui Andi.

Pestalozzi, J.H. (1997). Cum îşi învaţă Gertuda copiii. Bucureşti: Editura Didactică şi Pedagogică.
Francesc Miralles, Alex Ravira.Poveşti pentru copii fericiţiBucureşti:Editura Humanitas 2022

IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR DE VOLUNTARIAT ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE

Profesor pentru educația timpurie: Dinu Dana-Elena
Unitatea școlară: Școala Gimnazială „Petrache Cernătescu”, Cernătești, Dolj

Educaţia pentru cetăţenie democratică este considerată, pe plan european, ca prioritate a reformelor educaţionale. Aceasta este văzută ca instrument al coeziunii sociale bazată pe drepturile şi responsabilităţile cetăţenilor. De asemenea, reprezintă o dimensiune majoră a politicilor educaţionale în toate ţările europene. Astfel, se poate spune că educaţia pentru cetăţenie democratică este un scop educaţional, dirijând sistemul de învăţământ către un set de valori comune.

Educaţia morală este un proces complex şi neîntrerupt care trebuie început de la cea mai fragedă vârstă, când copilul, imitând, îşi formează deprinderi de comportare civilizată. Succesul educaţiei morale la vârsta preşcolară nu vine de la sine, ci este rezultatul unei munci stăruitoare, migăloase, desfăşurată cu pasiune şi responsabilitate atât de educatoare cât şi de părinţi. Pentru început, copiii vor fi învăţaţi să acţioneze în concordanţă cu cerinţele adulţilor, iar mai târziu, vor fi ajutaţi să înţeleagă de ce este bun un anumit comportament şi nu altul, iar ei vor fi capabili să discearnă.

Din experienţa acumulată, am constatat că, pentru reuşită în educaţia moral-civică a preşcolarilor trebuie respectate particularităţile de vârstă şi individuale ale fiecărui copil şi trebuie să se ţină cont de mediul familial în care creşte copilul. Pentru un rezultat pozitiv, pentru a avea eficienţă, se impune ca, influenţele educative care se exercită asupra lui în familie, trebuie să se sincronizeze cu cele ale grădiniţei.

Grădiniţa, prin specificul ei, are rolul de a-i modela pe copii pentru o armonioasă convieţuire în colectiv. În colectiv, raporturile, faptele de comportament sunt reglementate prin prisma unor categorii şi valori specifice: binele şi răul, cinstea şi necinstea, hărnicia, dragostea de muncă, îndrăzneala, omenia ş.a.

La această vârstă, activitatea din grădiniţă poate valorifica din plin fondul afectiv al copiilor, fiind ajutaţi să aibă încredere în ei şi în cei din jur, să se comporte într-un anume fel, pentru binele colectiv.

Dezvoltarea morală a copiilor şi a tinerilor înseamnă formarea comportamentelor morale, a sentimentelor şi înţelegerii morale, a empatiei şi dragostei faţă de celălalt. Toate acestea sunt rezultatul

unui proces îndelungat care începe de cel puţin de la preşcolaritate. Înaintea vârstei de trei ani, după depăşirea crizei afective, copiii dobândesc o capacitate nouă, aceea de a răspunde pozitiv la cerinţele adulţilor şi de a se subordona acestora.

Voluntariatul este activitatea desfașurată din proprie inițiativă, prin care o persoană fizică își oferă timpul, talentele și energia în sprijinul altora fără sprijinul altora, o recompensă de natură financiară, dar care poate deconta cheltuielile realizate în sprijinul proiectului în care este implicată. Patru principii definitorii stau la baza activității de voluntariat și o deosebesc de activități similare (precum internshipul/practica, etc):

- este o activitate desfașurată în beneficiul comunității / beneficiul public.
- este o activitate neremunerată sau care nu urmărește un câștig financiar, chiar dacă include decontarea unor cheltuieli derivate din activitatea respectivă (transport, consumabile, etc.).
- este o activitate desfășurată de bunăvoie, fără vreo constrângere de vreun fel sau altul.
- este de regulă derulată într-un cadru organizat (sub tutela unei organizații sau a unui grup de inițiativă), spre deosebire de acțiunile spontane de binefacere.

Cadrele didactice trebuie să formeze copiilor gustul pentru activităţi care să le facă bine din punct de vedere sufleteşte si de pe urma cărora să beneficieze şi alţii. Astfel de activităţi pot fi: concursuri,târguri, baluri mascate şi evenimente organizate la care se pot face donaţii, vizite la centre de copii sau de bătrâni.

Educatoarea este cea care îi implică pe copii în rolul de voluntar şi le prezintă toate beneficiile pe care le poate obţine de pe urma activităţilor de voluntariat. Promovarea voluntariatului în unităţile de învăţământ, în familiile copiilor, în comunitate, înseamnă comunicare, spiritul de echipă, ieşire din rutină, cultivarea normalităţii în comunitate şi creşterea gradului de sensibilizare a populaţiei cu privire la valorile şi importanţa voluntariatului.

Prin participarea şi implicarea directă a preşcolarilor, părinţilor, cadrelor didactice la aceste acţiuni, voluntariatul a devenit o cale prin care orice om poate fi alături de comunitate şi problemele ei. Voluntariatul contribuie şi la formarea personalităţii copiilor prin cunoaşterea şi utilizarea conceptelor cu privire la voluntariat, prin exprimarea unui mod de gândire creativ, în structurarea şi rezolvarea sarcinilor de lucru, conştientizarea impactului social şi moral al acţiunilor de voluntariat, dobîndirea unor comportamente responsabile faţă de mediu şi implicit faţă de viaţa omului şi manifestarea spiritului de iniţiativă în acţiunile de voluntariat.

Iniţierea copiilor în ABC-ul voluntariatului de mediu începe cu:

- identificarea problemelor de mediu în grădiniţă, în familie, în comunitatea locală şi intervenţia în schimbarea comportamentului şi atitudinii faţă de mediu;

- furnizarea de informaţii şi instrucţiuni pe înţelesul tuturor;

- identificarea propriilor greşeli de comportament faţă de mediu şi anihilarea lor prin asumarea de responsabilităţi de ecologizare, de plantare, de informare cu obţinerea de performanţe pentru sănătatea mediului;

În concluzie, putem spune că voluntariatul constituie un context propice de dezvoltare personală și profesională a tinerilor prin creșterea nivelului de încredere între indivizi, întărirea și diversificarea relațiilor sociale, schimbarea viziunii față de societate și conștientizarea rolului de cetățean activ.

➢ Bibliografie:

- Asociația VOLUM,2016, Ghid pentru măsurarea efectelor și impactului voluntariatului asupra organizației gazdă;
- Cerghit, I.& Vlăsceanu, L. (coord.). Curs de pedagogie. Bucureşti: Editura Universităţii Bucureşti, 1988;
- Velea, L.S., Toderaş, N., Ionescu, M., "Participarea elevilor în şcoală şi în comunitate. Ghid pentru profesori şi elevi", TEHNE Centrul pentru Inovare şi dezvoltare în educaţie, ed. Agata, Botoşani, 2006.

CUM LUPTĂM CU FENOMENUL DE BULLYING ? ROLUL EDUCAȚIEI ÎN FORMAREA DE ATITUDINI

Florentina-Camelia Bîrzacu
„ Liceul Tehnologic „ Matei Basarab”

Potrivit unui recent sondaj al asociației Salvați Copiii (Save the Children Romania) , 82% din elevii români au fost martori la bullying în școala lor. Acest procent enorm arată amploarea fenomenului de violență școlară și necesitatea imperioasă de a veni cu măsuri pentru combaterea și gestionarea situațiilor conflictuale între elevi.

Ceea ce sondajele arată este doar vârful iceberg-ului , cauzele și manifestările acestui fenomen au rădăcini adânci , pe parcursul mai multor generații școlare , în timp ce acutizarea a fost evidentă după perioada de pandemie. Siguranța școlară este absolut necesară , punctul de pornire pentru procesul educativ, prin urmare, la nivelul instituțiilor de învățământ s-au format echipe pe prevenire, gestionare și monitorizare a situațiilor de bullying. În plus, numeroase cursuri de formare, ateliere și webinarii abordează acest fenomen în încercarea de a pregăti cadrele didactice să intervină în situații care implică bullying.

Ca și cadru didactic începând cu anul 2005, am fost martoră la procesul de schimbare a generațiilor de elevi și profesori și implicit la apariția acestor tipuri de manifestări. Dacă la începutul activității mele didactice, situațiile conflictuale erau rare, punctuale și simplu de identificat , provocate de elevi- problemă cunoscuți la nivelul clasei și al unității: elevi cu un număr mare de absențe, cu rezultate slabe la învățătură, proveniți din repetenție și din familii dezorganizate. În prezent, fenomenul de bullying este mult mai complex, cu manifestări subtile și dificil de perceput la prima vedere. Doar prin o implicare sporită a cadrelor didactice și a familiilor se poate vorbi de prevenție și măsuri eficiente de combatere a violenței. Pe lângă acestea, se remarcă implicarea Ministerului Afacerilor Interne prin dese acțiuni de informare și prevenire la nivelul unităților de învățământ, ceea ce denotă și gravitatea fenomenului de bullying în școli.

În anul școlar 2023-2024, fac parte din comisia de combatere a violenței la nivelul Liceului Tehnologic „ Matei Basarab” Strehaia, alături de alți colegi. Mai presus de predarea materiei și dezvoltarea competențelor vizate la fiecare disciplină, este nevoie să lucrăm ca o echipă pentru dezvoltarea unei competențe superioare, aceea de conștientizare a rolului pe care fiecare elev îl joacă în procesul de asigurare a siguranței școlare. Cu alte cuvinte, beneficiarii care primesc informații dobândesc capacitatea de selectare și de auto-control. Așa cum o spune și tema acestui simpozion, „ Atitudinea E Totul”, aceasta este soluția pentru a combate violența școlară. Formarea unei generații de elevi cu atitudinea potrivită este cea mai valoroasă investiție.

Pentru a putea îndeplini acest obiectiv, cadrele didactice participă la cursuri de perfecționare, webinarii, workshopuri, toate vizând formarea în vederea combaterii fenomenului de bullying în școli. Din experiența personală, țin să menționez participarea ca voluntar la cursul de instruire „ Intervenții în bullying asupra elevilor din grupuri vulnerabile”, din cadrul unui proiect derulat la Facultatea de Sociologie și Psihologie, Universitatea de Vest din Timișoara.

Atenția acordată violenței școlare pornește de la nivelul pre-școlar și depășește nivelul pre-universitar , dovadă stau cercetările doctorale și post-doctorale în acest domeniu. Așa cum nivelul

de agresiune de tip bullying variază ca intensitate și manifestare de la violență verbală, fizică, de gen sau cyberbulying , la fel de diverse și complexe pot fi cercetările asupra diferitelor situații .

Impactul pe care bullyingul îl provoacă se răsfrânge asupra întregii societăți, elevii devin adulți care vor manifesta în societate acele atitudini pe care le-au format și întărit la vârsta școlară. Din nou, revenim la atitudine, o componentă a personalității în formare la tineri. Tocmai pentru că tinerii sunt încă în formare, atitudinea lor poate fi încă modelată, există flexibilitate și posibilitatea de transformare: din victimă în tânăr conștient de valoarea personală, din agresor în tânăr conștient de urmările propriilor acțiuni. Pentru a putea facilita această formare de atitudini, există programe și proiecte naționale care se adresează elevilor, părinților și cadrelor didactice deopotrivă. Este nevoie de un parteneriat autentic școală- elevi- părinți astfel încât să se diminueze faptele de violență școlară.
Pe parcursul anului școlar 2022-2023, am derulat proiectul „ Necenzurat” la nivelul clasei a VII-a din cadrul unității noastre, în calitate de profesor diriginte al clasei. Agenția Națională Antidrog , prin centrele de prevenire, evaluare și consiliere antidrog și Ministerul Educației Naționale au implementat în parteneriat acest proiect național.
Este deosebit de util faptul că există o componentă pentru elevi și una pentru părinți, cu obiective legate de îmbunătățirea cunoștințelor legate de factorii de risc și protecție , precum și de dezvoltarea abilităților interpersonale, cum ar fi competențele de coping, rezolvarea de probleme, luarea deciziilor și stabilirea obiectivelor. Un copil infirmat va fi capabil să ia cele mai bune decizii pentru sănătatea și siguranța lui.
Elevii au fost deosebit de receptivi și interesați de parcurgerea celor 12 lecții, au completat caietul elevului și s-au creat discuții fructuoase pentru temele abordate dar și pentru o mai bună cunoaștere și interacțiune la nivelul colectivului. O comunicare pozitivă și implicarea în activități de dezvoltare personală sunt ingrediente necesare pentru a crea un cadru potrivit dezvoltării de abilități și

deprinderi, adică acelor atitudini vizate.

Efortul de a combate violența școlară nu se oprește la finalul unui proiect , ci este continuat zi de zi, prin cultivarea unor relații corecte, amiabile dar ferme în raport cu elevii noștri și prin menținerea unei legături strânse cu familia. Dată fiind importanța asigurării unui climat sigur, atât fizic, cât și emoțional, consider deosebit de valoroasă comunicarea cu elevii noștri. Pot spune că este elementul esențial în activitatea mea ca profesor de limbă engleză, deoarece punctul de plecare în abordarea diverselor teme este experiența personală, argumentarea propriilor idei și acceptarea părerilor diferite din cadrul colectivului. Specialiștii în didactică vorbesc despre crearea unui safe speaking environment, adică un mediu de comunicare sigur, în care există toleranță și incluziune și se resping manifestări de discriminare și ură. Pot spune deasemenea că textele literare pe care le regăsim în manuale sunt surse excelente de analiză și inspirație, prilej de exersare a unor atitudini de viitor adult capabil de auto-analiză, spirit critic și mai ales, empatie.

Din punct de vedere personal, am identificat ca și grup deosebit de vulnerabil fetele din cadrul colectivelor de elevi. Diferența de gen este un factor important de discriminare, alături de situația socio- materială și mediul familial. Fetele sunt mai vulnerabile la bullying verbal, emoțional, precum și la cyberbullying . Totodată, elevele care provin din mediul rural, din familii cu părinți plecați la muncă în străinătate, trec mai des prin momente de tensiune în raport cu alți colegi sau colege.La apelul meu către elevi de a veni cu eseuri sau desene pe tema violenței, am primit numeroase creații doar de la fete, iar cele mai multe au făcut referire la bullyingul verbal, de etichetare, hărțuire și discriminare. Mă bucură derularea proiectului Word Vision în școala noastră, în acest an școlar, care are ca grup țintă predilect fetele(dar nu numai) și are ca obiective să-i ajute pe tineri să-și identifice punctele forte, să-și îmbunătățească bunăstarea emoțională, socială și fizică, să descopere efectul pe care social media îl are asupra imaginii personale, . În ansamblu, tinerii pot căpăta o mai mare încredere în propria persoană și să se elibereze de constrângerile exterioare

legate de modul în care sunt priviți. O imagine pozitivă asupra propriei persoane îi încurajează pe elevi sâ participe la activități sociale și academice, deci să-și împlinească potențialul.

Ca și concluzie, fenomenul de bullying în școlile din țara noastră este un fenomen complex și imprevizibil, dificil de anticipat și gestionat doar prin aplicarea unei strategii abstracte, teoretice. Pe lângă aplicarea promptă a regulamentului școlar, implementarea proiectelor de prevenire și informare, se cere o permanentă colaborare cu familia și o comunicare onestă cu elevii. Aceștia din urmă au nevoie să fie tratați cu respect, considerație și empatie pentru a putea prelua la rândul lor acest tip de relaționare. Învățarea nu vine doar din informațiile transmise, ci și din exemplul personal.

Bibliografie:

https://www.unicef.org/romania/ro/pove%C8%99ti/cum-s%C4%83-vorbi%C8%9Bi-cu-copilul-dumneavoastr%C4%83-despre-bullying

https://www.cdc.gov/violenceprevention/youthviolence/bullyingresearch/fastfact.html

https://www.healthdirect.gov.au/bullying

Studiu de caz

PROF. INV. PRIMAR VĂDUVA NATALIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NICOLAE BĂLCESCU,
MUN. DRĂGĂȘANI, JUD. VÂLCEA

Date de identificare

Numele si prenumele: R.A
Nascuta in anul 2015, luna aprilie, ziua 10

Domiciliata in Dragasani

Eleva la Scoala Gimnaziala Nicolae Balcescu, Dragasani

A absolvit clasele anterioare după cum urmeaza

- clasa I : 2022

- clasa a II-a: 2023

- clasa a III-a : 2024

Date privind situatia familiei elevei:

Tatal Costel: nu are un serviciu stabil

Mama Maria : casnica

Parintii sunt casatoriti, iar familia se compune din 4 membri: tatal, mama si doi copii; locuiesc impreuna cu bunica din partea tatalui. Eleva participă activ la viata de familie, se ocupă și de supravegherea fratelui mai mic.

Interesul fata de activitatea scolara a elevei de catre părinti este scazut si i se acorda doar in situatii speciale – o singura data a venit tatal la scoala sa se intereseze de situatia la invatatura a elevei si de doua ori bunica pentru alte probleme ce nu aveau legatura directă cu situatia elevei la invatatura si disciplina. Tatal se implica foarte putin in educatia elevei, mama este dezinteresata.

În familie există unele neintelegeri cu influenta nefavorabila asupra elevei. Relatia dintre parinti si copii este autoritara, cu amenintari verbale frecvente si injurii. Parintii au studii medii si vor ca eleva sa promoveze clasa. Exista si unele dificultăți privind aspectul conditiilor de lucru : intr-o camera comuna stau toti cei patru membrii ai familiei, nu are un loc stabil de rezolvare al temelor pentru acasa, nu are biblioteca acasa, nu are un program de invatatura si joaca supravegheat de părinti.

Participă frecvent și la treburile gospodăresti, are propriile responsabilități; nu are insa posibilitati de a merge la un spectacol, sala de lectura.

Nu există rude care să se implice activ in educarea si ingrijirea elevei, este integrata în diverse grupuri de copii de aceaşi vârstă, anturaje dubioase. Prietenii pe care ii are in jurul ei fac parte din familii dezorganizate sau familii monoparentale.

Eleva este dezvoltata fizic mediu, starea de sanatate este medie; bunica spune ca ar avea probleme cardiace probleme ce nu sunt insa certificate de catre nicio fisa sau adeverinta medicala.

In cadrul lectiilor nu este activa, dornica de afirmare, isi rezolva uneori temele pentru acasa, nu isi duce la indeplinire toate sarcinile primite. Nu detine suficiente cunostinte teoretice matematice, abilitati practice de experimentare. Nu îi place sa citeasca foarte mult.

Ca stil de munca se observa pregatirea inegala, inconstanta cu nivel de preocupare și randament variabil. Nu este atrasa de activitatile desfasurate in clasă sau in afara acesteia, nu da dovada de interes. Îi place sa participe la serbarile scolare, executa cu promptitudine sarcinile comunicate de colectiv. De colegi este apreciata pentru implicarea in activitatile clasei si dezaprobata pentru comportamentul impulsiv, baietos de care da dovada uneori.

De regula, este agitata, violenta verbal si fizic uneori cu cei care o contrazic atentie concentrata, memoreaza relativ greu informatiile, intelege si explica greoi relatiile esentiale, se exprima relativ corect, omite litere in comunicarea scrisa, are un vocabular mediu dezvoltat, imprima greu expresivitate ideilor spuse, posedă capacitati creative medii in planul activitatilor practice productive, are inclinatii spre arte plastice.

Este incapabila de a finaliza o actiune intelectuala, refuza uneori sa accepte sarcinile scolare, uneori sincera, are relativ usor incredere in ceilalti, nu are delicatete in relatiile interumane.

Nu prezinta spirit de initiativa, simt critic si exigenta in munca, nu poseda spirit autocritic, nu este modesta si isi doreste sa se afirme in societate.

Solicita deseori sprijinul cadrului didactic, intra in stari conflictuale cu colegii, absenteaza foarte mult.

Achizitiile scolare sunt medii - dexteritate manuală redusă, memorie de lungă durată slabă, limbaj inadecvat, raţionament inductiv slab dezvoltat, imposibilitatea concentrării atenţiei, motivaţie slabă, puternic extrinsecă, voinţă slabă, manifestată prin refuz.

Strategii de interventie ale cadrului didactic

1. Identificarea situatiei:

Relaţia violentă faţă de colegii de clasă
Comportament agresiv
Opoziţie faţă de sarcinile şcolare.
Refuzul de a îndeplini sarcinile şi responsabilităţile şcolare.
Inadaptare şcolară

2. Diagnoza si prognoza

Colectarea informaţiilor s-a realizat prin discuţii cu subiectul, vizită la domiciliu şi întrevederi cu părinţii şi fratii, discuţii cu colegii de clasă, analiza produselor activităţii, observarea comportamentului şcolar.

Comportamentul scolar

Indicatori de conduită	**Elem. relevante**	**Motivare comportament**
Membru informal al grupului	Dorinţa de a realiza alte sarcini decât ce propriu-zis şcolare	Lipsă de interes faţă de disciplinele şcolare, nesupunere, opoziţie
Reacţii turbulente în clasă	Se ridică din bancă, vorbeste în timpul orei;	Nesupunere la normele disciplinare din clasă

	vorbitul în timpul procesului de predare şi pe parcursul activităţii,	
Opoziţie faţă de colegi	Ascunde rechizitele acestora Nerecunoaşterea faptei încercarea de a învinovăţi pe altul	Neputiinţa de a realiza o relaţie de colegialitate
Reacţii violente faţă de colegi	piedici, îmbrânciri, limbaj vulgar	Inadaptare la viaţa de grup
Nonrăspuns la cerinţele progra şcolare	Refuză să îndeplinească incapacitatea de a finaliza o activitate intelectuală singura incapacitatea de a asculta discursul profesorului şi de a îndeplini indicaţiile lui, fraudă (copiere), teama faţă de evaluare, întârziere frecventă la ore, absentează nemotivat, chiul	Dependenţă faţă de o prezenţă adultă autoritară Incapacitatea de a finaliza o sarcină şcolară
Reacţii verbale inadecvate	Înjurături şi alte expresii de acest gen	Opoziţie faţă de colegi

Programul de interventie al cadrului didactic

1.Criterii de analiza a situatiei:

- elemente ale unui comportament delicvent (atitudine opozantă faţă de colegi, expresii verbale neadecvate, elemente de violenţă)
- abaterile comportamentale sunt frecvente
- pericolul contaminării la nivel de grup
- inadaptare la normele şcolare, refuz de integrare în grup, randament şcolar scăzut, absenteism

2. Strategii de interventie

♦ Strategii de fraternizare

- dezvoltarea relaţiilor de colegialitate; încurajarea elevilor să o ajute la efectuarea temelor
- sprijin individual în rezolvarea temelor
- întrajutorare în echipă cu un elev bun (colegi de bancă)
- organizarea unor activităţi comune de clasă, în colaborare cu liderul grupului
- acordarea rolului de lider informal pe o perioadă limitată de timp
- controlul proxemic prin deplasarea profesorului în spaţiul elevei atunci când tinde să reacţioneze necorespunzător, însoţit de
- admonestare verbală

♦ Strategii de negociere

A) prin compromis:
- prezenţa zilnică la şcoală
- îndeplinirea responsabilităţilor pe care le are în clasă

- atitudine corespunzătoare faţă de colegi (R.A nu mai ...., aceştia o ajută la teme)

B) prin colaborare:

- angajamentul scris realizat de eleva, prin care prin care va accepta că nu va mai absenta nemotivata; de asemenea va cunoaşte care sunt aşteptările educatorului faţă de el
- stabilirea regulilor de comportament în clasă şi în afara ei; precizarea comportamentelor acceptate şi a celor neacceptate; precizarea măsurilor ce vor fi luate în cazul nerespectării acestor norme
- ignorarea răspunsului atunci când subiectul nu respectă normele de comportare în clasă; ignorarea unui răspuns bun poate atrage după sine un punctaj final mai mic
- tehnica timpului datorat, prin fixarea unui interval de timp şi a formei de activitate pe care o va realiza prin comun acord
- stabilirea în comun a unui nivel de succes pe care să îl atingă (de pildă, o medie la finalul semestrului)
- alegerea rolului, responsabilităţilor pe care le va îndeplini în clasă
- alegerea rolului pe care îl va îndeplini în diverse jocuri şi activităţi şcolare
- alegerea tipului de activitate la care să participe
- monitorizarea performanţelor obţinute, cu sprijin în timpul activităţii
- aspectul cantitativ al temelor
- colegul de bancă, banca în care să stea, grupul din care să facă parte în îndeplinirea unor sarcini şcolare

C) discuţii cu eleva - individuale pentru a identifica motivele neacceptării şi neîndeplinirii cerinţelor şcolare la anumite discipline; motivele absenţelor nemotivate la aceste discipline

D) acordul comun pentru avertisment scris în momentul acumulării a 10 absenţe nemotivate la o disciplină

♦ Strategii de ritual si rutina

Integrarea în activitatea de grup prin:

- roluri şi responsabilităţi în grup în echipă cu un coleg ales
- formarea unor grupe de lucru, în care va fi integrata alături de acei elevi cu care intra în conflict şi unde i se vor da sarcini adecvate pentru a simţi satisfacţia activităţii în colaborare cu acei coleg
- eliminarea din cadrul grupului pe o perioadă limitată pentru a reflecta asupra comportamentului, însoţită de discuţii cu subiectul, atunci când comportamentul negativ persisită

♦ Strategii de motivare:

- sprijin suplimentar
- încurajări
- aprecieri verbale a efortului de a se comporta adecvat
- satisfacţii spontane
- recompense sau autorecompense
- recunoaşterea progresului elevei

♦ Terapie ocupationala

- organizarea de excursii unde primeşte responsabilităţi precise

3. *Implementarea programului*

♦ *Prezentare problemei si motivarea ei* elevei, familiei, prin discuţii privind normele şi responsabilităţile şcolare

♦ *Evaluarea problemei*

– dezavantaje biologice (-)
- dezavantaje psihologice (motivaţie scăzută, nivel minim de înţelegere)
- dezavantaje pedagogice (incosecvenţa reacţiilor părinţilor, absenţa părinţilor, lipsă de autoritate)

♦ *Implementarea strategiilor*

- în activitatea şcolară zilnică
- în activităţi extraşcolare

♦ *Indicatori de evaluare*

- relaţii amicale, de întrajutarare cu colegii, renunţare la relaţiile violente
- participare la activitatea de grup
- îndeplinirea rolului şi responsabilităţilor din grup
- răspuns la sarcinile şcolare
- respect faţă de colegi
- diminuarea numărului de absenţe nemotivate

Impactul Educatiei STEAM în procesul instructiv educativ
Studiu de specialitate

Prof. Cherniciuc Ramona Cristina
Școala Gimnazială „Bogdan Vodă” Rădăuți

Educația **STEAM** este un concept educațional care integrează cinci discipline majore: Știință (Science), Tehnologie (Technology), Inginerie (Engineering), Artă (Art) și Matematică (Mathematics), pentru a crea o abordare interdisciplinară și aplicată a învățării. Acest model este conceput pentru a pregăti elevii pentru o lume din ce în ce mai complexă, unde gândirea critică, creativitatea și competențele tehnice sunt esențiale.

Componentele STEAM
Știință (Science): Explorează lumea naturală prin metode de investigare și experimentare. Disciplinele includ fizică, chimie, biologie și științele Pământului.
Tehnologie (Technology): Implică utilizarea și înțelegerea tehnologiei moderne, de la computere și software la echipamente avansate, pentru a rezolva probleme sau pentru a crea noi produse.
Inginerie (Engineering): Se concentrează pe proiectarea, construcția și optimizarea de structuri, sisteme și produse, punând accent pe aplicarea cunoștințelor științifice și matematice.
Artă (Art): Include arte vizuale, muzică, design și alte forme de exprimare creativă, care sunt integrate pentru a stimula inovația și pentru a adăuga valoare estetică și culturală proiectelor tehnice.
Matematică (Mathematics): Oferă instrumentele de bază pentru analiză, calcul și modelare, esențiale în toate celelalte discipline STEAM.

1. Impactul asupra abilităților cognitive și non-cognitive
Gândirea critică și rezolvarea problemelor: Studiile arată că educația STEAM contribuie semnificativ la dezvoltarea gândirii critice și a abilităților de rezolvare a problemelor. Elevii care participă la programe STEAM demonstrează o mai mare capacitate de a aborda probleme complexe din multiple perspective, folosind atât raționamente logice, cât și creativitatea .
Creativitate și inovație: Integrarea artelor în educația STEM promovează creativitatea și inovația. Un studiu publicat în Journal of Educational Research a arătat că elevii implicați în activități STEAM au dezvoltat idei mai originale și au avut o mai mare flexibilitate în gândire comparativ cu cei din programele tradiționale STEM .
Motivație și angajament: Cercetările indică faptul că educația STEAM crește motivația și implicarea elevilor. Activitățile practice și proiectele interdisciplinare fac învățarea mai relevantă pentru viața reală, ceea ce sporește dorința elevilor de a participa activ la procesul educativ .

2. Impactul asupra performanței academice
Îmbunătățirea performanței în disciplinele STEM: Mai multe studii au demonstrat că elevii care participă la programe STEAM obțin rezultate mai bune la matematică și științe. Aceste rezultate sunt atribuite abordării integrate, care facilitează înțelegerea conceptelor teoretice prin aplicarea lor în contexte reale și creative .
Performanță în arte și discipline umaniste: Pe lângă îmbunătățirea competențelor STEM, educația STEAM contribuie și la dezvoltarea abilităților artistice și a înțelegerii culturale, promovând o educație echilibrată care valorifică atât gândirea analitică, cât și cea creativă.

3. Impactul asupra abilităților sociale și emoționale

Colaborare și comunicare: Proiectele STEAM sunt adesea realizate în echipă, ceea ce ajută la dezvoltarea abilităților de colaborare și comunicare. Elevii învață să lucreze eficient în echipă, să își exprime ideile și să negocieze soluții .

Empatie și înțelegere interculturală: Prin integrarea artelor și a proiectelor cu impact social, educația STEAM poate spori empatia și înțelegerea diversității culturale, contribuind la formarea unor cetățeni globali responsabili.

4. Provocări și limitări ale educației STEAM

Integrarea eficientă în curriculum: Una dintre provocările majore identificate în studii este dificultatea integrării eficiente a componentelor STEAM în curriculum-ul existent. Profesorii necesită formare specializată și resurse adecvate pentru a implementa eficient programe STEAM .

Evaluarea impactului: Măsurarea impactului educației STEAM asupra elevilor poate fi complexă, deoarece implică evaluarea unor competențe interconectate și diverse, care nu sunt ușor de cuantificat prin metodele tradiționale de evaluare.

5. Exemple de activități STEAM

Proiecte de robotică: Elevii pot construi și programa roboți, aplicând cunoștințe de inginerie, tehnologie și matematică, iar designul robotului poate include elemente de artă pentru a-l face mai atractiv sau funcțional.

Experimente științifice cu design creativ: De exemplu, studierea proprietăților materialelor prin crearea unor structuri artistice, combinând astfel cunoștințe de chimie și fizică cu abilități artistice.

6. Concluzii și recomandări

Necesitatea formării profesorilor: Pentru a maximiza impactul educației STEAM, studiile recomandă investiția în formarea profesorilor. Aceștia trebuie să fie echipați cu cunoștințele și abilitățile necesare pentru a integra arta, tehnologia, ingineria și științele în mod coerent și eficient în predare.

Dezvoltarea resurselor educaționale: Crearea și implementarea de resurse educaționale specifice STEAM sunt esențiale pentru a sprijini învățarea interdisciplinară și pentru a facilita aplicarea practică a conceptelor teoretice.

Aceste concluzii subliniază faptul că educația STEAM are un impact pozitiv asupra procesului instructiv-educativ, contribuind la dezvoltarea unor abilități esențiale pentru elevii secolului XXI, dar subliniază și necesitatea unei implementări atente și bine planificate.

Educația STEAM reprezintă un model inovator și holistic de învățare care pregătește elevii pentru provocările unei lumi în schimbare rapidă, echipându-i cu un set larg de competențe interdisciplinare. Implementarea eficientă a acestui model poate transforma modul în care elevii învață și își aplică cunoștințele în viața reală.

Evaluarea în învățământul preșcolar

Toader Mariana, profesor pentru înv. preșcolar
Școala Gimnazială „Ioan Nenițescu" Tulcea

Evaluarea trebuie concepută nu numai ca un control al cunoștințelor sau ca mijloc de măsurare obiectivă, ci ca o cale de perfecționare, ce presupune o strategie globală a formării. Operația de evaluare nu este o etapă suprapusă procesului de învățare, ci constituie un act integrat activității pedagogice.

Evaluarea constituie o validare a justeţei secvenţelor educative, a componentelor procesului didactic şi un mijloc de delimitare, fixare şi intervenţie asupra conţinuturilor şi obiectivelor educaţionale. În vedera conceperii şi aplicării adecvate ale evaluării în activităţile preşcolare, ar trebui să se ţină cont de câteva mutaţii de accent, constatate în ultimul timp, având drept consecinţe redimensionarea şi regândirea strategiilor evaluative, în consens cu o serie de exigenţe:

- extinderea acţiunii de evaluare de la verificarea şi aprecierea rezultatelor, la evaluarea procesului, a strategiei care a condus la anumite rezultate; evaluarea nu numai a elevilor, ci şi a conţinutului, a metodelor, a obiectivelor, a situaţiei de învăţare
- luarea în calcul şi a altor indicatori, alţii decât achiziţiile cognitive, precum conduita, personalitatea elevilor, atitudinile etc.
- centrarea evaluării asupra rezultatelor pozitive şi nesancţionarea în permanenţă a celor negative
- transformarea copilului într-un permanent partener al educatorului prin autoevaluare, interevaluare şi evaluare controlată
- raportarea rezultatelor la obiectivele definite şi la evoluţia societăţii

Funcţiile evaluării preşcolarului

Evaluarea preşcolară reprezintă un ansamblu de activităţii dependente de anumite intenţii. Acestea transcend datele imediate şi contingente, raportându-se la o serie de funcţii şi scopuri bine determinate. Scopul evaluării nu este de a parveni la anumite date, ci de a perfecţiona procesul educativ. Raportat la derularea unei secvenţe de învăţare sau prin relaţionare la un ansamblu structurat de activităţi de formare, se desprind funcţii ale evaluării specifice dimensiunii normative (constatativă, diagnostică, prognostică), respectiv funcţii specifice dimensiunii formative (motivaţională, decizională, informaţională).

Privite din punctul de vedere al educatorului, funcţiile evaluării vizează:

- culegerea de informaţii cu privire la măsura în care au fost realizate obiectivele stabilite
- controlul asupra activităţii desfăşurate
- stabilirea eficienţei organizării, structurării, accesibilizării conţinutului, a alegerii strategiei adecvate grupei sau indivizilor din grupă
- descoperirea unor lacune, dificultăţi, rămâneri în urmă pentru ca pe baza lor să se elaboreze un program de recuperare (cu întreaga grupă, pe grupe mici sau individual)
- anticiparea, proiectarea, organizarea şi conducerea ştiinţifică, eficientă a următoarelor secvenţe de instruire

Pentru preşcolar, funcţiile specifice ale evaluării sunt:

- îl ajută să fixeze, să consolideze şi să reţină cunoştinţele prin repetare şi întărirea pozitivă pe care evaluarea o determină, să le integreze în sisteme
- să-i mărească încrederea în forţele proprii şi să-i descurajeze comportamentele negative
- îi susţine interesul pentru cunoaştere stimulându-i şi dirijându-i învăţarea
- contribuie la formarea capacităţii de autoapreciere şi la stimularea tendinţei de autoafirmare
- contribuie la întărirea legăturii grădiniţei cu familia.

Toate aceste funcţii demonstrează necesitatea includerii evaluării în activitatea didactică. Ele apar şi se actualizează diferenţiat, prin prevalenţa uneia faţă de alta la un moment dat. O probă evaluativă oarecare nu îndeplineşte toate funcţiile posibile în aceeaşi măsură. Toate funcţiile se pot întrezări, mai mult sau mai puţin, în toate situaţiile de evaluare.

Strategii de evaluare în grădiniţă

Activitatea educativă în grădiniţă este complexă şi solicită forme de evaluare variate, multiple, adaptate la particularităţile preşcolarilor. Diversitatea situaţiilor didactice, precum şi multitudinea de obiective ale evaluării presupun conceperea şi aplicarea unor strategii diferite care să mijlocească procesul evaluativ. Astfel, în grădiniţă sunt utilizate următoarele strategii şi forme de evaluare:

Evaluarea formativă (continuă) este indispensabilă înr-o pedagogie a formării centrate pe copil. Rezultatele se raportează, după fiecare secvenţă, la obiective, cu scopul de a înregistra lacune, greşeli

sau a confirma eficienţa învăţării. Evaluarea formativă ajută la prevenirea unor distorsiuni în învăţare, provenite din surse afective (nesiguranţă, încredere nejustificată, indiferenţă).

Evaluarea formativă are implicaţii atât în activitatea educatoarei/institutorului, cât şi în cea a copilului. Funcţia diagnostică şi prognostică sunt valorificate pentrul copil în stabilirea caracteristicilor viitorului program instructiv-educativ. Copilul va învăţa mai eficient dacă beneficează de rezultatele evaluării, şi le asumă parţial ca autoevaluare, dacă înţelege semnificaţia evaluării. Este o evaluare continuă, ea evită ruperea procesului de învăţare sau reluarea unor trasee lungi (greşit parcurse), printr-o învăţare conştientă de obiectivele, desfăşurarea şi rezultatele sale (feed-back). Continuitatea propriu-zisă nu este însă nci posibilă, nici necesară. Nu pot fi fixate norme de timp sau cantitate de informaţii ce se evaluează, evaluarea depinde de amplitudinea proceselor cognitive implicate, complexitatea activităţii, posibilităţile celui educat.

Evaluarea este necesară după fiecare secvenţă semnificativă a învăţării, fără care nu se poate înainta în proces. Chiar dacă cere un consum mare de timp, frecvenţa evaluării nu poate fi prea mare.

Evaluarea formativă se mai caracterizează prin punerea în legătură a rezultatelor sale cu activitatea trecută şi cu cea viitoare. Astfel, este o evaluare sumativă repetată, de sancţionare a copiilor care nu obţin performanţe în timp, cu scopul de a cultiva încrederea în propriile capacităţi de reuşită în învăţare.

Evaluarea sumativă este tipul de evaluare prin care se constată nivelul de performanţă atins în raport cu anumite exigenţe de formare care au fost stabilite la începutul unei perioade lungi de învăţare sau care se formulează abia în momentul evaluării. Constatările se exprimă în calificări atribuite copiilor, clasificări sau promovări ale acestora.

În grădiniţă putem vorbi de evaluare iniţială în momentul venirii copilului în instituţie şi evaluare finală, la părăsirea acesteia, când trebuie să i se completeze fişa psiho-pedagogică finală (profil de personalitate, inventar de cunoştinţe, interese şi posibilităţi de învăţare) pentru a se recomanda înscrierea la şcoală.

Autoevaluarea este o formă de trecere la autonomie (de exemplu reconstituirea unei imagini din bucăţele poate fi autoevaluată). Există activităţi pe care preşcolarul nu este capabil să le autoevalueze fără exerciţiu prealabil. Pentru autoevaluare este necesară cunoaşterea obiectivului şi a căii de realizare. Atunci când preşcolarul se autoevaluează, rezultatele sunt superioare.

Bibliografie:

- Curriculum pentru educație timpurie, 2019
- Cucoș, C., Pedagogie, Editura Polirom, 2006
- Ionescu M, Cartea educatoarei, Ghid practic-aplicativ, Târgu Mureș
- www.didactic.ro

VOLUNTARIATUL- UN MOTOR AL SCHIMBĂRII SOCIALE

Prof. Manea Mihaela Antoanela
Liceul Teoretic “ Tudor Vianu”- Giurgiu

Într-o lume diversă și tot mai complexă, conceptul de educație incluzivă și importanța voluntariatului sunt esențiale pentru construirea unei societăți echitabile și accesibile pentru toți. De-a lungul timpului, educația a evoluat, iar astăzi se pune un accent tot mai mare pe integrarea tuturor copiilor, indiferent de abilități sau contexte sociale, într-un sistem educațional comun. În acest context, voluntariatul joacă un rol crucial, devenind un element cheie pentru promovarea educației incluzive, sprijinind acele comunități care au nevoie de resurse și atenție suplimentară pentru a asigura un acces echitabil la educație. Voluntariatul este o formă de implicare socială prin care o persoană își dedică timpul și abilitățile pentru a sprijini o cauză nobilă, fără a primi remunerație financiară. În domeniul educației incluzive, voluntarii joacă un rol esențial, oferind suport direct pentru copiii care au nevoie de atenție suplimentară sau de resurse adiționale. Aceste activități de voluntariat pot include tutoriat, organizarea de evenimente educaționale, asistarea copiilor cu dizabilități în timpul lecțiilor sau organizarea unor activități extracurriculare care să sprijine integrarea lor în colectiv.

Educația incluzivă promovează un mediu în care toți elevii sunt acceptați și sprijiniți să-și dezvolte potențialul la maximum. Educația incluzivă nu doar că răspunde diversității de abilități și nevoi, dar încurajează și dezvoltarea empatiei, respectului și a colaborării între copii, dascăli și părinți. Unul dintre cele mai importante aspecte ale educației incluzive este integrarea elevilor cu dizabilități în școlile obișnuite. Voluntarii pot fi un ajutor esențial în această integrare, oferind suport personalizat acestor elevi, ajutându-i să înțeleagă lecțiile, să participe la activități și să dezvolte abilități sociale. Voluntarii nu ajută doar elevii cu dizabilități, ci contribuie și la crearea unui mediu educațional mai empatic și mai deschis diversității. Ei pot organiza activități care promovează înțelegerea și acceptarea diferențelor, cum ar fi workshopuri de sensibilizare sau sesiuni de educație interculturală. De asemenea, prin implicarea voluntarilor, copiii care nu sunt familiarizați cu conceptul de diversitate pot învăța prin exemplu să respecte și să aprecieze unii altora diferențele.

Voluntarii pot oferi, de asemenea, suport valoros cadrelor didactice și personalului din școli. În special în școlile cu un număr mare de elevi sau în cele cu resurse limitate, voluntarii pot ajuta profesorii să gestioneze mai eficient sala de clasă, să ofere suport suplimentar elevilor cu nevoi speciale și să contribuie la personalizarea învățării pentru fiecare copil în parte. În plus, voluntarii pot contribui la

sensibilizarea comunității cu privire la importanța educației incluzive și pot ajuta la organizarea de evenimente, campanii și ateliere care să promoveze acceptarea și integrarea diversității. Astfel, implicarea în voluntariat poate fi un pas esențial în crearea unui cadru educațional mai incluziv, bazat pe respectul pentru diversitate și pe promovarea valorilor umanității.

Educarea copiilor într-un sistem incluziv aduce numeroase beneficii nu doar pentru cei cu dizabilități, ci și pentru toți ceilalți elevi. Prin învățarea într-un mediu divers, copiii dezvoltă abilități de colaborare, empatie și respect față de ceilalți, care sunt esențiale pentru o societate echitabilă și integrată. Acest tip de educație conduce la:

- Dezvoltarea abilităților sociale și emoționale, copiii învață să interacționeze cu ceilalți, să înțeleagă și să aprecieze diferențele, dezvoltând abilități importante pentru viața adultă.
- Reducerea stigmatizării și a discriminării, atunci când toți copiii învață împreună, se reduc stereotipurile și prejudecățile, iar educația devine un instrument de integrare socială.
- Promovarea respectului pentru diversitate, elevii înțeleg că diversitatea este o valoare și că fiecare individ are ceva unic de oferit comunității.

Voluntariatul și educația incluzivă sunt două componente fundamentale ale unei societăți echitabile și solidare. Prin implicarea în activități de voluntariat, fiecare persoană are ocazia de a contribui la dezvoltarea unei educații accesibile pentru toți copiii, indiferent de diferențele lor. De asemenea, educația incluzivă reprezintă o oportunitate de a construi o lume în care toți indivizii sunt tratați cu respect și demnitate. Astfel, colaborarea dintre aceste două domenii poate duce la schimbări semnificative și durabile în societatea noastră.

Educația incluzivă în învățământul românesc

Bențe Maria Mirabela,
Grădinița cu Program Prelungit nr. 23 Ploiești

Educaţia incluzivă vizează reabilitarea şi formarea persoanelor cu nevoi speciale aflate în dificultate psiho-motorie, cu dizabilităţi senzoriale, intelectuale, de limbaj, psiho-comportamentale, printr-o serie de măsuri de natură juridică, politică, socială şi pedagogică. Principiul de bază al acestei tendinţe este acela de a adapta şcoala şi educaţia la diversitatea tipurilor şi a posibilităţilor de învăţare, la interesele şi abilităţile de care aceştia dispun. Această nouă orientare în realitatea educaţională presupune adoptarea unor reforme atât la nivel social cât şi la nivelul sistemului de învăţământ. În sens mai larg, integrarea educativă presupune schimbarea mentalităţilor cu privire la rolul social al şcolii, schimbarea mentalităţilor în plan individual, al cadrelor didactice, al părinţilor, etc.Reformele cele mai accentuate sunt cele la nivelul modului de desfăşurare a activităţii didactice.„Statutul persoanelor cu dificultăţi de învăţare sau al celor cu dizabilităţi decurge din atitudinea societăţii faţă de deficienţă şi deficienţi, deoarece ea este cea care construieşte o anumită imagine socială a omului şi care este investită cu valoare deplină în societate.” (C.Enăchescu, p.188)

Problematica integrării copiilor cu CES în învăţământul de masă aduce în discuţie conceptul de egalitate a şanselor. Prin egalitatea şanselor se înţelege acel proces prin care diversele sisteme ale societăţii şi mediului sunt puse la dispoziţia tuturor, în particular a persoanelor cu handicap.

Existenţa copiilor cu CES a pus în faţa învăţământului probleme dintre cele mai diverse, de la forme de organizare a activităţii, metodologia didactică, strategiile de evaluare, strategiile de predare/învăţare, modalităţi de diferenţiere a activităţii şi/sau a conţinuturilor învăţării, etc până la complexa problemă a segregării sau/şi integrării acestor copii în învăţământul de masă.

Până nu demult, în unele ţări printre care şi România, a separat persoanele care nu se ridicau la nivelul standardelor prestabilite, dificultatea de învăţare fiind considerată consecinţa unei boli care poate fi tratată numai într-un loc specializat. Copiii cu deficienţe uşoare care frecventau şcoli obişnuite nu beneficiau de o asistenţă psihopedagogică adecvată. S-au creat astfel şcoli şi instituţii speciale.Tot mai mult se face azi simţită nevoia ca şcolile obişnuite să se implice prin lărgirea obiectivelor lor, astfel încât să poată cuprinde o mai mare diversitate de elevi şi să permită înglobarea, în sistemul general, a cât mai multor copii cu cerinţe educaţionale specifice.

În această perspectivă, însăşi învăţământul special trebuie să fie:

-recunoscut ca responsabilitate a tuturor celor care activează în învăţământul normal şi la îndemâna tuturor celor care au nevoie de el;

-integrant, permiţând tuturor copiilor cu deficienţe să fie educaţi în mediul cel mai puţin restrictiv;

-flexibil şi centrat pe copil;

-profesional, practicat de profesori specialişti şi devotaţi;

-comprehesiv şi realist, în funcţie de realităţi actuale, aconomice, sociale, culturale şi politice.

Strategia naţională cu privire la egalizarea şanselor pentru copiii şi tinerii cu deficienţe are la bază ideea educaţiei pentru toţi şi pentru fiecare.

- Şcolile trebuie să includă în procesul de învăţământ toi copiii, indiferent de condiţiile fizice, intelectuale, lingvistice sau de altă natură;
- Învăţământul trebuie adaptat la cerinţele copilului şi nu copilul să se adaptaze la cerinţele prefabricate;
- Participarea la procesul de învăţământ în cadrul şcolilor obişnuite, deschise pentru toţi membrii societăţii;
- Şcoala incluzivă trebuie să recunoască şi să reacţioneze la diversele cerinţe ale elevului prin: programe de învăţământ adecvate, organizare eficientă, strategii didactice concrete, folosirea optimă a resurselor, parteneriate cu celelalte instituţii ale comunităţii;
- Copilul deficient trebuie să primească întregul sprijin suplimentar de care are nevoie pentru obţinerea de performanţe proprii după posibilităţile lui;

Succesul integrării poate fi realizat numai prin funcţionarea unor parteneriate autentice la nivelul instituţiilor guvernamentale, al asociaţiilor nonguvernamentale al elevilor, cadrelor didactice, părinţilor şi al comunităţii locale.

Existența unor acțiuni de voluntariat este esențială în integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă, schimbul de experiență dintre profesori, terapeuți implicați voluntar aducând un plus de valoare procesului educativ.

Inovarea didactică-esențială în relația profesor-elev-secretariat

Profesor: Joița Eugenia Alina
Liceul de Arte *Constantin Brăiloiu*, Târgu Jiu

Motto: „O educație bună este izvorul întregului bine în lume.” (Immanuel Kant)

Baza unei societăți funcționale o reprezintă calitatea umană și pregătirea profesională a componenților ei. Pentru dezvoltarea ambelor deziderate este necesar un context educational performant, actualizat în permanență, conectat la realitățile și provocările vieții cotidiene. Inovarea didactică este deci, unul dintre pilonii de bază ai unui sistem de învățământ pregătit să răspundă cerințelor tot mai diverse ale vieții de zi cu zi. Acesta trebuie să formeze educabili pregătiți să facă față provocărilor vieții, capabili să se integreze eficient pe piața muncii, aflată într-o permanentă transformare.

Dascălul reprezintă factorul esențial de care depinde formarea unor tineri de calitate, foarte bine pregătiți în domeniul ales, dar și cu o paletă largă de abilități și cunoștințe menite a-i ajuta înt-ro optimă integrare socială și ocupațională.

Metodele pedagogice folosite de către profesori în derularea actului educațional trebuie să fie astfel diverse, permanent conectate la noi cerințe și provocări, adaptate specificului clasei și stilului de învățare al fiecărui elev.

Inovarea didactică este un factor obligatoriu, față de care societatea nu poate funcționa eficient. Realitatea contemporană impune permanent noi și noi provocări, derulate într-un ritm alert, cu care școala trebuie să țină pasul. Metodele și procedeele didactice trebuie să fie inovative, să pună elevii în situații diverse, să le formeze abilitățile necesare rezolvării acestora, acumularea de cunoștințe și dezvoltarea competențelor în acest sens. Implicarea elevilor în proiecte dezvoltă abilități de comunicare, de prezentare, le lărgește orizontul și le dezvoltă personalitatea prin cultivarea stimei de sine. Elevii devin încrezători în forțele proprii, sunt conectați la diverse medii sociale și ocupaționale, își fac o imagine asupra domeniilor de activitate existente pe piața muncii, devenind astfel capabili să-și aleagă singuri, în cunoștință de cauză, traseul profesional, crescând calitatea vieții de zi cu zi, dar și a societății, în ansamblul ei. Participarea la competiții școlare le dezvoltă spiritul competitiv, ajută la gestionarea eficientă a emoțiilor, îmbogățește cultura generală.

Metodele educative trebuie să pună în prim plan elevul, să țină cont de particularitățile de vârstă și pregătire ale acestuia, să-i dezvolte spiritul creator, să-i valorifice creativitatea. Procesul educațional

trebuie să dețină un puternic caracter formativ, acțiunea elevului fiind preponderent de învățare prin descoperire. Este de asemenea importantă formarea unei capacități de autoevaluare cât mai precise, stimularea inițiativei elevilor, încurajarea de descoperire a lucrurilor noi, aspecte ce concură la conturarea personalității acestora.

Relația dintrecadrele didactice, elevi și secretariat joacă un rol esențial în implementarea inovațiilor. În acest context, este important să examinăm cum aceste trei componente interacționează și contribuie la succesul procesului educațional.

Cadrele didactice sunt principalele vehicule ale inovației în educație. Profesorii care adoptă noi metode pedagogice și tehnologii contribuie la crearea unui mediu de învățare mai dinamic și mai implicant. De exemplu, utilizarea platformelor de învățare online, a resurselor multimedia și a instrumentelor interactive poate transforma modul în care elevii învață și se implică în procesul educațional. Un autor important în acest domeniu este Sugata Mitra, cunoscut pentru proiectul său „The Hole in the Wall", care demonstrează capacitatea copiilor de a învăța în mod autonom cu ajutorul tehnologiei. Mitra susține că educația auto-organizată și accesul liber la informație pot revoluționa modul tradițional de predare și învățare.

Secretariatul joacă un rol vital în sprijinirea inovării educaționale prin administrarea eficientă a resurselor și facilitarea comunicării între toate părțile implicate. Un secretariat bine organizat poate reduce sarcinile administrative ale cadrelor didactice, permițându-le acestora să se concentreze mai mult pe activitățile educaționale.

Teoria managementului educațional a lui Peter Drucker subliniază importanța unei administrații eficiente pentru succesul oricărei organizații. Secretariatul școlii, prin utilizarea sistemelor informatice moderne și a practicilor administrative inovatoare, poate contribui semnificativ la îmbunătățirea experienței educaționale pentru elevi și profesori. Relația dintre cadrele didactice, elevi și secretariat este una de interdependență. O comunicare eficientă și un flux informațional clar între aceste părți sunt esențiale pentru implementarea cu succes a inovațiilor educaționale. Profesorii trebuie să fie susținuți de secretariat în utilizarea noilor tehnologii și metode, iar elevii trebuie să aibă acces la resursele necesare pentru a beneficia de aceste inovații. În lucrarea sa, „Diffusion of Innovations", Everett M. Rogers discută despre modul în care ideile și tehnologiile noi sunt adoptate într-o comunitate. Aplicând teoria sa în contextul școlii, putem înțelege că succesul inovațiilor educaționale depinde de colaborarea și comunicarea eficientă între toate părțile implicate.

Inovația educațională este esențială pentru dezvoltarea unui sistem de învățământ adaptat nevoilor contemporane. Cadrele didactice, elevii și secretariatul trebuie să colaboreze strâns pentru a crea un mediu educațional eficient și atractiv. Prin adoptarea de noi metode pedagogice, utilizarea

tehnologiilor moderne și administrarea eficientă a resurselor, aceste trei componente pot contribui semnificativ la îmbunătățirea calității educației.

În concluzie, școala trebuie să asigure cadrul necesar formării unui absolvent capabil să facă față provocărilor unei societăți aflată intr-o perpetuă schimbare, care capătă permanent valențe noi, solicitante, formarea capacității de adaptare la acestea, de „a învăța să înveți” pe întreaga durată a vieții.

Bibliografie

Cerghit, I., *Metode de învățământ,* Editura Polirom, Iași, 2006.

Drucker, Peter „The Effective Executive”, HarperCollins Publishers, 1966.

Ionescu,M., Radu, I., *Didactica Modernă,* Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001

Everett M,Rogers., „Diffusion of Innovations”, Free Press, 1962

Sugata, Mitra „The Hole in the Wall: Self-Organising Systems in Education”, TED Books, 2012.

DĂRUIND, VOM CÂȘTIGA!
Proiect educațional de voluntariat

Profesor Acatrinei Mihaela
Școala Gimnazială nr.1 Bogdănești,județul Suceava

1. Context și motivație - Voluntariatul reprezintă o metodă educațională activă care încurajează implicarea tinerilor în comunitate și dezvoltarea unui set de valori precum empatia, responsabilitatea și solidaritatea. Acest proiect își propune să transforme elevii în agenți ai schimbării pozitive, oferindu-le ocazia să participe la acțiuni care au un impact real asupra comunității.

2. Scopul proiectului - Promovarea spiritului civic și dezvoltarea personală a elevilor prin implicarea în activități de voluntariat care să contribuie la bunăstarea comunității și să dezvolte o legătură mai strânsă între generații și între diverse categorii sociale.

3. Obiective generale:

Dezvoltarea competențelor sociale, emoționale și civice ale elevilor.

Promovarea valorilor de solidaritate, generozitate și respect față de cei aflați în dificultate.

Stimularea implicării active a elevilor în comunitate prin acțiuni concrete.

Obiective specifice:

Organizarea a cel puțin 5 activități de voluntariat diferite pe parcursul anului școlar.

Implicarea unui număr minim de 20 de elevi și 2-3 profesori în activitățile proiectului.

Crearea de parteneriate cu alte instituții (azil de bătrâni, grădinițe).

Strângerea de fonduri sau donații pentru a sprijini persoane aflate în dificultate.

Creșterea nivelului de conștientizare în rândul elevilor cu privire la problemele comunității.

4. Grup țintă

Elevi din clasele gimnaziale și profesori coordonatori.

Beneficiari: bătrâni din aziluri, copii din medii defavorizate, colegi din școală, familii din comunitate.

5. Activități propuse

A. Vizită la Azilul de bătrâni din localitatea Bogdănești:

Elevii vor organiza activități recreative (colinde, poezii, jocuri) pentru rezidenții unui azil cu scopul combaterii singurătății persoanelor vârstnice și promovării respectului pentru generația în vârstă.

Resurse necesare: Transport, materiale pentru activități (instrumente muzicale, decorațiuni, cărți).

B. Sprijin pentru copiii din medii defavorizate:

Elevii vor organiza ateliere de creație și vor colecta rechizite, haine și jucării pentru copiii din comunitățile vulnerabile cu scopul îmbunătățiii condițiilor de viață și sprijinirii accesului la educație pentru copiii aflați în dificultate.

Resurse necesare: Rechizite, materiale artizanale, donații de la comunitate.

C. Spectacol de colinde pentru părinți și profesori:

Elevii vor pregăti un spectacol de colinde și momente artistice pentru părinți, profesori și alți invitați, cu scopul de a strânge fonduri pentru o cauză socială. Scopul activității este dezvoltarea abilităților artistice ale elevilor și colectarea de fonduri pentru proiecte de voluntariat.

Resurse necesare: Sala de festivități, costume, invitații, decoruri.

D. Scrisori de sărbători:

Descriere: Elevii vor redacta scrisori cu urări de sărbători pentru bătrânii din aziluri, copiii din centre de plasament sau pentru alte categorii vulnerabile.

Scop: Transmiterea unui mesaj de speranță și bucurie în pragul sărbătorilor.

Resurse necesare: Hârtie, plicuri, culori, timp pentru redactare.

E. **Confecționarea de ghirlande și ornamente**:

Elevii, împreună cu copiii de la grădiniță, vor crea ornamente și ghirlande pentru decorarea claselor sau pentru donații.Scopul activității este stimularea creativității și întărirea relațiilor dintre elevi și preșcolari.

Resurse necesare: Materiale de artizanat (hârtie, lipici, sclipici, panglici).

F. Secret Santa:

Activitatea presupune organizarea unui schimb simbolic de cadouri între elevi, profesori și beneficiari ai proiectului. Scopul urmărit este promovarea generozității și a bucuriei de a oferi.

Resurse necesare: Cadouri simbolice, decoruri.

6. Etape de implementare

Planificare: Stabilirea echipei de coordonare (profesori și elevi voluntari)/Crearea unui calendar detaliat al activităților/Identificarea partenerilor (aziluri, grădinițe, ONG-uri).

Implementare: Organizarea efectivă a activităților propuse./Monitorizarea și evaluarea implicării elevilor.

Promovare: Promovarea proiectului prin afișe, social media și evenimente școlare./Crearea unui jurnal al activităților (fotografii, articole).

Evaluare și diseminare: Analiza rezultatelor (număr de participanți, feedback de la beneficiari)./Realizarea unui raport final.

7. Rezultate așteptate

Creșterea nivelului de implicare a elevilor în comunitate.

Îmbunătățirea stării emoționale a beneficiarilor (bătrâni, copii).

Consolidarea legăturilor dintre generații.

Promovarea unei culturi a voluntariatului în rândul elevilor și profesorilor.

8. Resurse necesare

Umane: Elevi, profesori, părinți, parteneri locali.

Materiale: Materiale creative, rechizite, cadouri simbolice, mijloace de transport.

Financiare: Fonduri strânse prin sponsorizări, donații și evenimente.

Concluzii după derularea proiectului

Proiectul „**Dăruind, vom câștiga!”** a fost o experiență transformatoare, nu doar pentru cei care au beneficiat de ajutor, dar și pentru elevii implicați. Aceștia nu doar că au învățat despre responsabilitate socială, dar au experimentat și ce înseamnă cu adevărat să dăruiești, să empatizezi și să te implici activ în viața comunității.

Fiecare acțiune, fiecare gest de bunătate, a fost o lecție despre generozitate, unitate și despre puterea de a crea schimbări pozitive. Astfel, acest proiect a contribuit la formarea unor tineri responsabili.

„Secret Santa” le-a oferit copiilor prilejul de a se gândi la ceilalți, iar gestul de a da cadouri simbolice le-a adus o lecție importantă despre generozitate și despre importanța de a face pe cineva să se simtă apreciat. În această atmosferă de sărbătoare, elevii au realizat că, uneori, ceea ce contează cel mai mult este gestul în sine, nu valoarea materială a cadoului.

Studiu de caz: „Delia și echipa de handbal”

Școala Gimnazială Berești-Tazlău
Jud.Bacău /Loc. Berești-Tazlău
Propunător: prof.înv.primar Lovin Lăcrămioara

Context:

Delia este o elevă de 11 ani care adoră handbalul. Este pasionată de acest sport și își dorește foarte mult să se alăture echipei de handbal a școlii. Cu toate acestea, atunci când își exprimă dorința de a face parte din echipă, unii colegi de la echipă încep să o țintească, râzând de ea din cauza înălțimii sale mai mici și a faptului că ea nu este la fel de experimentată ca ceilalți jucători. Aceștia îi spun că nu va putea niciodată să facă față antrenamentelor și că nu ar trebui să încerce. Delia devine tot mai descurajată și începe să se îndoiască de abilitățile sale sportive.

Întrebări pentru discuție:

1. **Identificarea bullyingului** :

• Care sunt comportamentele de bullying pe care Delia le experimentează? (ex: comentarii negative, excluziune, etc.)

• De ce credeți că colegii săi se comportă astfel?

2. **Impactul bullyingului** :

• Cum se simte Delia în urma acestor comentarii? (ex: nesiguranță, frustrare, tristețe)

• Ce efecte pe termen lung ar putea avea bullyingul asupra dorinței sale de a juca handbal?

3. **Perspectivele colegilor** :

• Discutați despre motivele pentru care colegii ar putea să reacționeze în acest mod. Considerați presiunea grupului sau teama de a fi în spatele cuiva perceput ca „mai puțin capabil/capabilă”.

4. **Intervenția** :

• Ce ar putea face Delia pentru a face față situației? Discutați despre opțiuni, cum ar fi căutarea sprijinului de la prieteni sau profesori.

• Ce ar putea face antrenorul echipei pentru a promova un mediu de echipă mai pozitiv și mai încurajator?

5. **Rolul spectatorilor** :

• Ce pot face colegii care observă bullyingul în această situație? Cum ar putea să o sprijine pe Delia?

• Este important ca aceștia să intervină. De ce? Discutați despre responsabilitatea colegială.

Activitate suplimentară: Simularea

• **Obiectiv** : Elevii vor explora diversele roluri în această situație și cum pot acționa în moduri pozitive.

• **Scenarii** : Împărțiți elevii în grupuri și oferiți-le diferite roluri (Delia, colegii care fac bullying, spectatori, antrenor). Fiecare grup va discuta și va juca o scenă în care să exploreze cum pot aborda situația.

• **Prezentare** : Elevii vor prezenta cum au interacționat personajele și ce lecții au învățat.

Concluzie:
1. **Reflecție finală** : Discutați despre ceea ce au învățat elevii din această activitate, despre importanța sprijinului reciproc în cadrul echipei și despre cum putem crea un mediu de acceptare și încurajare.

2.Angajament personal : Îndemnați-i să scrie un angajament personal pentru a sprijini colegii și pentru a combate bullyingul în școală.

Acest studiu de caz ajută elevii să înțeleagă aspectele sociale ale bullyingului, să exploreze importanța empatiei și solidarității, precum și să dezvolte abilități de intervenție și suport.

Dincolo de cuvinte și lovituri: Impactul bullying-ului asupra copilăriei

Profesor: Caramalău Mădălina-Nicoleta
Școala Gimnazială nr. 5 Galați

Copiii sunt purtătorii viitorului nostru și merită să crească într-un mediu în care sunt protejați, respectați și iubiți. Cu toate acestea, abuzul fizic, verbal și psihic încă reprezintă o amenințare serioasă.

Fiecare copil are dreptul să crească într-un mediu sigur și protejat împotriva oricărui tip de abuz sau violență. Abuzul fizic este inacceptabil și reprezintă o încălcare gravă a acestui drept fundamental. Niciun copil nu ar trebui să fie supus la lovituri, agresiuni sau alte forme de violență corporală din partea adulților sau a altor copii. Este responsabilitatea noastră, a tuturor, să ne asigurăm că copiii sunt în siguranță și că au acces la sprijin și protecție în caz de nevoie.

Copiii au dreptul să fie tratați cu respect și demnitate în toate interacțiunile lor cu adulții și cu ceilalți copii. Abuzul verbal, cum ar fi insultele, umilirea sau intimidarea, este la fel de dăunător pentru copii ca și abuzul fizic și poate avea consecințe grave asupra stimei de sine și dezvoltării lor emoționale. Este esențial să promovăm o cultură a respectului și să educăm adulții și copiii despre importanța vorbirii cu blândețe și respect reciproc.

Copiii au dreptul să crească într-un mediu în care sunt încurajați să exploreze, să învețe și să se bucure de viață. Abuzul psihic, cum ar fi manipularea emoțională, neglijarea sau izolarea socială, poate distruge inocența și bucuria copilăriei și poate avea consecințe grave asupra sănătății mentale și a dezvoltării emoționale a copiilor. Este datoria noastră să ne asigurăm că fiecare copil are acces la iubire, sprijin și oportunități de a-și atinge potențialul maxim.

Drepturile copiilor de a nu fi abuzați fizic, verbal și psihic sunt fundamentale pentru o societate sănătoasă și echitabilă. Este datoria noastră, ca membri ai acestei societăți, să ne asigurăm că toți copiii sunt protejați și respectați în fiecare aspect al vieții lor. Prin promovarea unei culturi a siguranței, respectului și iubirii, putem contribui la crearea unui viitor mai luminos și mai sigur pentru toți copiii.

VOLUNTARIAT-IMPLICARE,DEZVOLTARE

PROFESOR INVATAMANT PRESCOLAR:PLESCAN CORNELIA
SCOALA GIMNAZIALA NR 55,BUCURESTI,SECTOR 3

Voluntariatul reprezintă acțiunea de a oferi timpul și abilitățile personale în mod gratuit pentru a ajuta alte persoane sau pentru a contribui la îmbunătățirea comunității. Este o formă de implicare activă în societate, care aduce beneficii atât pentru cei care primesc ajutorul, cât și pentru cei care oferă voluntariatul. Voluntariatul este important în comunitate deoarece aduce o serie de avantaje, cum ar fi creșterea coeziunii sociale, îmbunătățirea calității vieții și dezvoltarea unui sentiment de apartenență și responsabilitate față de comunitate.Prin voluntariat, oamenii pot contribui la rezolvarea diverselor probleme sociale, cum ar fi sărăcia, lipsa accesului la educație sau protecția mediului înconjurător. De asemenea, voluntariatul poate aduce schimbări pozitive în viața celor care se implică, oferindu-le oportunitatea de a-și dezvolta abilități noi, de a-și construi rețele de contact și de a-și îmbunătăți starea de bine emoțională. Astfel, voluntariatul reprezintă un pilon important al unei societăți sănătoase și prospere. Voluntariatul reprezintă o oportunitate excelentă pentru a-ți dezvolta abilitățile personale și pentru a-ți construi rețele de contact valoroase. Prin implicarea în proiecte de voluntariat, poți avea ocazia să îți îmbunătățești abilitățile de comunicare, leadership, rezolvare a problemelor sau lucrul în echipă. De asemenea, poți dobândi noi cunoștințe și experiențe practice care îți vor fi utile atât în viața personală, cât și în carieră.

În plus, voluntariatul îți oferă posibilitatea de a cunoaște oameni noi și de a construi relații interpersonale semnificative. Poți întâlni persoane cu interese comune sau cu experiențe similare cu ale tale, ceea ce poate duce la formarea unor legături puternice și la crearea unor rețele de contact valoroase. Aceste conexiuni pot fi utile nu doar pentru viitoarele tale proiecte de voluntariat, ci și pentru cariera ta profesională sau pentru alte aspecte ale vieții tale personale.

Pentru a te implica în voluntariat în mod responsabil și sustenabil, este important să fii conștient de impactul pe care îl ai asupra comunității și asupra mediului înconjurător. În primul rând, este esențial să te informezi despre nevoile reale ale comunității și să identifici modalități eficiente prin care poți contribui la rezolvarea acestora. De asemenea, este important să colaborezi cu organizații sau instituții locale pentru a asigura că acțiunile tale de voluntariat sunt aliniate cu obiectivele și valorile comunităț

În plus, este important să fii conștient de impactul pe care îl ai asupra mediului înconjurător atunci când te implici în proiecte de voluntariat. Poți lua măsuri pentru a reduce consumul de resurse naturale, pentru a recicla materialele utilizate sau pentru a promova practici durabile în cadrul activităților tale de voluntariat. Prin adoptarea unui comportament responsabil și sustenabil, poți contribui la protejarea mediului și la crearea unui impact pozitiv pe termen lung în comunitate.

În plus, poți implica familia, prietenii sau colegii tăi în activitățile tale de voluntariat pentru a le oferi ocazia să experimenteze beneficiile implicării active în comunitate. Poți organiza evenimente sau campanii de strângere de fonduri pentru cauzele tale preferate sau poți implica alte persoane în proiectele tale pentru a crea un impact mai mare și pentru a inspira cât mai multe persoane să se alature mișcării voluntarilor. Prin exemplul tău personal și prin povestea ta autentică, poți fi o sursă puternică de inspirație pentru cei din jurul tău și pentru comunitatea ta în ansamblu.

În fiecare an, suntem cuprinşi de magia sărbătorilor de iarnă şi avem preocupări dintre cele mai diverse: alegerea cadoului perfect pentru cei dragi, pregătirea meselor festive, împodobirea bradului sau petreceri alături de prieteni.

Pentru câţiva dintre noi însă, această perioadă a anului reprezintă o oportunitate de a se implica şi de a fi util comunităţii şi oamenilor mai puţin norocoşi.

Multe **organizaţii caritabile** au mare nevoie de ajutor şi sunt deschise colaborării, chiar şi pe termen scurt, cu voluntari dornici să dea o mână de ajutor.

Pentru cei dintre voi care nu au încă planuri sau care doresc să petreacă un altfel de Crăciun, Blogunteer vă prezintă **10 oportunităţi de voluntariat**:

1. Ajutarea persoanelor fără adăpost

Există centre destinate persoanelor fără adăpost care funcţionează pe toată durata anului, dar sunt şi unele speciale, create pentru această perioadă.

Ce puteţi face concret?

- Intâmpinaţi oaspeţii şi le oferiţi haine şi produse de igienă
- Aprovizionaţi centrele cu alimente
- Oferiţi ceaiuri sau hrană caldă persoanelor aflate pe stradă
- Întreţineţi şi creaţi o atmosferă de sărbătoare în cadrul centrului: colinde, jocuri de societate, spectacole muzicale
- Activităţi de menaj: pregătirea paturilor, încălzirea camerelor, sarcini de bucătărie

2. Linii de sprijin şi asistenţă telefonică

Crăciunul poate fi o perioadă stresantă şi foarte greu de gestionat pentru persoanele singure, rămase fără familie sau prieteni.

O voce prietenoasă sau un email de încurajare poate alunga un gând rău şi poate fi o **rază de speranţă**.

3. Sprijinirea persoanelor în vârstă

- Distribuiţi pachete cu alimente, mese calde sau cadouri
- Voluntariat într-un centru destinat vârstnicilor: organizaţi mesele festive, staţi de vorbă cu ei, ascultaţi-le poveştile de viaţă şi depănaţi amintiri
- Organizaţi **activităţi de divertisment** pentru zilele de sărbătoare: împodobirea bradului, împachetarea şi deschiderea cadourilor, colinde, spectacole de teatru
- Vizitaţi vârstnicii care locuiesc singuri şi petreceţi timp cu ei

4. Familii şi copii defavorizaţi :

- Sprijiniţi centrele caritabile să sorteze donaţiile
- Împachetaţi şi trimiteţi cadourilor către aceste familii
- Documentaţi-vă cu privire la noi cazuri de copii sau familii care au nevoie de ajutor
- Oferiţi suport şi îndrumare pentru gestionarea situaţiilor de criză

5. Băncile de alimente

Cu siguranţă că spiritul Crăciunului i-a determinat pe mulţi să fie mai darnici şi să doneze mai multe alimente decât în alte zile din an. Voluntarii sunt cei datorită cărora acestea ajung la cei care au cu adevărat nevoie de ele.

6. Voluntar în spitale sau centre de îngrijire

Cu toţii sărbătorim Crăciunul, indiferent că suntem sănătoşi sau bolnavi. Din păcate, anumite persoane bolnave sunt abandonate de familie şi pe lângă povara bolii, o resimt şi pe cea a singurătăţii. Le puteţi oferi companie si un partener de conversaţie.

De asemenea, copiii bolnavi s-ar bucura să petreacă timp cu ajutoarele Moşului, să cânte colinde, să picteze, să umfle baloane sau să împodobească brăduţi.

7. Adăposturi pentru animale

În timpul Crăciunului, adăposturile sunt pline de animale abandonate şi nedorite. Bineînţeles că şi cei care lucrează în aceste centre îşi doresc să petreacă timp cu familia şi prietenii. În toată această perioadă, animalele au nevoie de un adăpost curat, de hrană, de un partener de joacă şi plimbare.

8. Oferirea primului ajutor şi a îngrijirilor medicale de bază

Numeroase evenimente nefericite şi excese de tot felul au loc cu ocazia Crăciunului, iar cei care au o diplomă de prim ajutor şi minime cunoştiinţe medicale certificate pot da o mână de ajutor în gestionarea acestor situaţii.
Puteţi activa în cadrul centrelor de permanenţă, în preajma pârtiilor sau la evenimentele organizate în aer liber.

9. Strângeţi fonduri pentru un ONG, o cauză sau un proiect

- Creaţi şi vindeţi obiecte de Crăciun online sau la târgurile de specialitate: felicitări, fulare şi căciuli croşetate, accesorii de păr, articole pentru brad
- Faceţi chete la locul de muncă sau în rândul familiei şi a prietenilor
- Organizaţi grupuri de colindători sau petreceri caritabile cu donaţii

10. Voluntar în comunitatea ta

- Invită un vecin singur la masa ta de Crăciun
- Ajută-ţi vecinii bolnavi sau în vârstă cu aprovizionarea sau deszăpezirea
- Oferă pachete cu mâncare şi prăjituri vecinilor cu o situaţia financiară dificilă,

Provocările predării în clase simultane în învățământul primar

Prof. înv. primar Mocanu Marinela
Școala Gimnazială Vârfurile, jud. Arad

Predarea în clase simultane, una dintre cele mai complicate provocări pentru cadrele didactice din învățământul primar, este mai frecventă, mai ales în zonele rurale, din cauza numărului limitat de elevi. Această practică presupune gestionarea întregului proces educațional pentru mai multe clase de elevi în același timp. Aceasta implică provocări didactice, organizaționale și psihopedagogice, necesitând o abordare dinamică, solicitantă, inovatoare, flexibilă și rezilientă.

1. Gestionarea timpului și planificarea activităților

Una dintre cele mai mari provocări este gestionarea timpului în mod eficient, astfel încât fiecare grup de elevi să primească atenția necesară. Profesorii trebuie să planifice lecții diferențiate, adaptate nivelurilor de dezvoltare și obiectivelor educaționale ale fiecărei clase. Acest lucru include:

- Elaborarea unor planuri de lecție detaliate, adaptate nevoilor fiecărei clase.
- Alternarea momentelor de predare directă cu activități independente.
- Crearea de materiale educaționale care să permită elevilor să lucreze autonom.
- Echilibrarea timpului de predare între clase fără a neglija niciun grup.
- Incorporarea unor orare flexibile care să permită abordarea situațiilor neprevăzute sau răspunderea la nevoile elevilor.

De exemplu, în timp ce un grup realizează exerciții gramaticale scrise sau activități de grup, profesorul poate preda o lecție nouă celeilalte clase. Acest lucru necesită, fără îndoială, o dublă concentrare și o planificare minuțioasă pentru gestionarea timpului și a dinamicii imprevizibile a clasei. Mulți profesori folosesc cronometre și rutine pentru activități pentru a facilita tranziții fluide și a maximiza utilizarea timpului.

2. Diferențele de vârstă și nivelurile de dezvoltare

Clasele simultane includ grupe de copii de vârste și niveluri de dezvoltare diferite, ceea ce necesită abordări didactice variate. Profesorii trebuie să:

- Planifice pentru nevoile individuale ale fiecărui copil, realizând evaluări continue și observații.
- Modifice metodele și strategiile de predare pentru a acomoda învățarea la niveluri diferite.
- Integreze activități care promovează abilitățile de socializare, dar care sunt relevante pentru toți copiii.

- Încurajeze învățarea reciprocă, în care copiii mai mari sau mai avansați îi ajută pe colegii mai mici pentru o creștere comună.
- Adapteze tehnicile de management al clasei pentru a răspunde diferitelor capacități de concentrare și dinamicilor comportamentale.

De exemplu, o lecție de limbă poate include exerciții comune de vocabular, dar sarcinile de gramatică sau compunere pot fi personalizate în funcție de nivelul fiecărei clase. Profesorii trebuie, de asemenea, să fie conștienți de etapele de dezvoltare ale elevilor și să-și adapteze așteptările și interacțiunile în consecință. Diferențierea instruirii este deosebit de importantă atunci când se predau subiecte care necesită înțelegerea secvențială, cum ar fi matematica sau științele.

3. Resurse limitate

În multe școli rurale, profesorii se confruntă cu lipsa resurselor educaționale, cum ar fi manualele adecvate, materialele didactice sau tehnologiile moderne. Acest lucru exacerbează provocările procesului de predare în clase simultane. Pentru a depăși aceste provocări, profesorii pot:

- Utiliza materiale creative și improvizate, cum ar fi fișe realizate manual sau resurse disponibile local.
- Implica comunitatea locală pentru sprijinirea școlilor cu donații de materiale sau voluntariat.
- Explora resurse educaționale online sau digitale pentru a diversifica activitățile de învățare, chiar și în medii cu tehnologie redusă.
- Face lobby la nivel instituțional pentru obținerea de finanțare sau resurse suplimentare.
- Dezvolta rețele de partajare a resurselor cu școlile din apropiere.

Limitările resurselor pot stimula, de asemenea, inovația, deoarece profesorii găsesc modalități de a preda lecții captivante cu resurse minime. De exemplu, povestirea, jocul de rol și învățarea bazată pe proiecte pot fi extrem de eficiente în medii cu resurse limitate, stimulând creativitatea și gândirea critică a elevilor.

4. Efortul emoțional și mental al profesorilor

Predarea în clase simultane reprezintă o responsabilitate uriașă pentru profesori, atât mental, cât și emoțional. Acest lucru poate duce la:

- Suprasolicitare fizică și psihologică din cauza orelor extinse de pregătire și predare.
- Sentimente de izolare sau inadecvare în abordarea nevoilor diverse ale elevilor.
- Dificultăți în menținerea unui echilibru între viața profesională și cea personală, deoarece volumul de muncă se extinde adesea în timpul liber.
- Creșterea nivelului de stres, mai ales atunci când sprijinul extern este minim sau inexistent.

Pentru a răspunde acestor provocări, profesorii au nevoie de:

- Programe de formare continuă și sprijin profesional care să ofere strategii pentru gestionarea eficientă a claselor simultane.
- Partajarea experiențelor și resurselor cu colegii și comunitatea educațională.
- Practici de autoîngrijire și servicii de consiliere profesională pentru a menține sănătatea mentală.
- Recunoaștere profesională sau stimulente pentru creșterea moralului și motivației.

O cultură a respectului și colaborării în cadrul școlii poate reduce, de asemenea, stresul emoțional asociat predării simultane. Programele de mentorat între colegi sau sesiunile regulate de consolidare a echipei pot oferi o platformă pentru împărtășirea strategiilor și mecanismelor de adaptare.

5. Implicarea părinților

Un alt aspect esențial al predării în clase simultane este implicarea părinților în procesul educațional. Profesorii pot colabora cu familiile pentru a sprijini învățarea acasă, asigurând continuitatea educației. Acest lucru poate include:

- Comunicarea regulată cu părinții despre progresul copiilor și activitățile din clasă.
- Organizarea de ateliere sau sesiuni de instruire pentru părinți despre cum să sprijine temele sau consolidarea conceptelor acasă.
- Încurajarea participării părinților la evenimentele din clasă sau activități extracurriculare pentru construirea unei comunități școlare mai puternice.
- Furnizarea de resurse sau ghiduri părinților despre cum să creeze un mediu favorabil învățării acasă.

Sprijinul părinților este crucial în clasele simultane, deoarece extinde mediul de învățare dincolo de sala de clasă și oferă elevilor consolidare suplimentară. Implicarea părinților în stabilirea obiectivelor și monitorizarea progresului asigură un angajament comun față de parcursul educațional al copilului.

Oportunități de creștere și inovație

În ciuda provocărilor, predarea în clase simultane oferă oportunități unice de creștere și inovare. Abilități precum gestionarea timpului, adaptabilitatea și rezolvarea creativă a problemelor pot fi dezvoltate de către educatori. Acest model poate:

- Promova un mediu de învățare strâns, în care elevii din diferite clase învață să colaboreze și să respecte diferențele.
- Încuraja practici inovatoare care pot fi ulterior adaptate în alte contexte educaționale.
- Funcționa ca un teren de testare pentru strategii pedagogice noi și abordări interdisciplinare.
- Îmbunătăți capacitatea profesorilor de a răspunde stilurilor și nevoilor diverse de învățare, făcându-i educatori mai versatili.

De exemplu, învățarea bazată pe proiecte, care integrează discipline precum științele, arta și studiile sociale, poate implica elevi de diferite vârste și abilități, dezvoltând în același timp gândirea critică și abilitățile de lucru în echipă. Profesorii pot, de asemenea, să experimenteze cu modele de clasă inversată, în care elevii explorează subiecte noi independent înainte de a participa la discuții ghidate în clasă.

Concluzii

Predarea în clase simultane în învățământul primar este o activitate foarte solicitantă, dar, în același timp, o oportunitate de creare a unor practici pedagogice inovatoare. Dacă profesorul este pregătit pentru această abordare, dacă comunitatea sprijină acest demers și dacă resursele sunt adaptate, aceasta poate deveni o experiență pozitivă pentru elevi, contribuind la dezvoltarea lor integrală.

Pe termen lung, lecțiile învățate din predarea simultană pot contribui la reforme educaționale mai ample, evidențiind importanța flexibilității, implicării comunitare și ingeniozității în depășirea provocărilor sistemice. Acest model, deși solicitant, subliniază impactul profund pe care educatorii dedicați îl pot avea asupra formării unor elevi reziliențși adaptabili.

Voluntariatul, pasul către construirea unei lumi mai bune

Profesor pentru învățământul primar Porfir Ionela
Școala Gimnazială nr. 1 Domnița, Iași

Conceptul de voluntariat a fost definit de-a lungul timpului în culturi diferite și din perspective diferite, fiecare țară dispunând de definiții și tradiții diferite. Literatura de specialitate oferă o serie de definiții ale voluntariatului, unele idealiste, altele prea generale sau nu suficiente pentru ca o activitate să fie evaluată ca fiind voluntară sau nu.

”Voluntariatul este activitatea de interes public desfășurată din proprie inițiativă de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestație materială. Activitatea de interes public este activitatea desfășurată în domenii cum sunt: asistența și serviciile sociale, protecția drepturilor omului, medicosanitar, cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific, umanitar, religios, filantropic, sportiv, de protecție a mediului, social și comunitar și altele asemenea.” (definiția din Legea Voluntariatului 2006)

”Voluntariatul este activitatea desfăurată din proprie inițiativă, prin care o persoană fizică își oferă timpul, talentele și energia în sprijinul altora fără o recompensă de natură financiară, dar care poate deconta cheltuielile realizate în sprijinul proiectului în care este implicată.” (definiția Pro Vobis)

”Voluntariatul este activitatea desfăurată din proprie initiativă, de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestație materială.” (Definiție adoptată de Consiliul Național al Voluntariatului, iunie 2002)

”Orice acțiune întreprinsă de o persoană fără a se gândi la recompense financiare.” (Tracker)

”Orice muncă prestată relativ fără constrângere de o persoană cu intenția de a ajuta și fără a urmări un câștig financiar imediat.” (Scheier)

”Impulsul de a se orienta spre satisfacerea nevoilor celorlalți fără a se gândi la recompense financiare.” (Manover)

Din anul 1985, la inițiativa Organizației Națiunilor Unite, Ziua Internațională a Voluntarilor este celebrată anual pe 5 decembrie. Tema anului 2024, ”Solidaritatea umană – resursa cea mai durabilă pentru un viitor comun”, subliniază rolul esențial al cooperării în construirea unei lumi mai bune pentru toți.

Voluntariatul oferă oportunitatea oamenilor de a deveni parte a soluțiilor. El dă putere indivizilor și comunităților, implicându-i direct în dezvoltarea lor. Voluntariatul oferă posibilitatea de a dezvolta abilități și calități personale, precum comunicarea, empatia, organizarea și capacitatea de a

rezolva probleme. Într-o lume tot mai complexă și marcată de provocări, voluntarii sunt adesea primii care intervin pentru a oferi sprijin acolo unde este cel mai necesar. Această formă de implicare transformă oamenii în actori activi ai schimbării, contribuind la progresul local, național și global, în direcția dezvoltării durabile și a păcii mondiale. Astfel, voluntariatul reprezintă un pilon important al unei societăți sănătoase și prospere.

Mai mult decât o activitate, voluntariatul este o modalitate de a trăi și de a relaționa cu ceilalți. Educația pentru voluntariat este esențială și ar trebui să înceapă din copilărie. Într-o societate caracterizată de competitivitate intensă, copiii au nevoie să descopere și să adopte valorile cooperării și ale solidarității, pentru a dezvolta un echilibru interior și o conexiune cu umanitatea. Principii precum empatia, respectul, compasiunea, echitatea și responsabilitatea devin fundamentale în formarea unei generații mai implicate social.

Voluntariatul nu este doar o activitate individuală, ci adesea implică familiile într-un efort comun. Astfel, acțiunile de educare a copiilor pentru voluntariat contribuie la o schimbare profundă în mentalitatea comunității. Copiii, prin acțiunile lor, devin mesagerii unei schimbări mai mari, inspirând familiile și comunitățile să contribuie la construirea unui viitor mai solidar.

Pentru mulți, copii sau adulți, activitățile desfășurate în cadrul voluntariatului reprezintă o sursă unică de satisfacție personală și oportunități de dezvoltare. Un voluntar simte mulțumire atunci când munca sa aduce beneficii precum:

- Dezvoltarea creativității în arii de interes personal: Voluntariatul oferă posibilitatea de a utiliza abilități și talente unice pentru a aborda provocările actuale și de a găsi soluții inovatoare.
- Extinderea rețelelor sociale și profesionale: Prin voluntariat, oamenii au ocazia să interacționeze cu persoane din diverse domenii, să construiască relații profesionale și prietenii. Este o oportunitate excelentă de a colabora în echipe mixte, formate din adulți, tineri sau copii, care lucrează pentru un scop comun bine definit.
- Explorarea de noi domenii și dezvoltarea competențelor: Voluntarii au posibilitatea de a-și perfecționa abilități transferabile, precum lucrul eficient în echipă sau predarea de cunoștințe, care pot fi ulterior valorificate și pe piața muncii remunerate.
- Contribuirea la schimbare: Implicarea în voluntariat permite participanților să influențeze politica publică și să aducă îmbunătățiri semnificative în viața comunității.

- Dobândirea de noi competențe și satisfacția rezultatelor: Experiențele acumulate în timpul activităților de voluntariat pot fi aplicate în diverse domenii și contribuie la dezvoltarea personală și profesională pe termen lun

Voluntariatul este un instrument valoros pentru autodezvoltare și, totodată, o modalitate prin care îți demonstrezi implicarea și preocuparea față de ceea ce se petrece în jurul tău. Prin implicarea în activități de explorare a diferitelor domenii, fiecare individ își îmbunătățește imaginea de sine, ceea ce duce la o mai bună autocunoaștere și la o atitudine pozitivă față de propriile trăsături. Așadar, voluntariatul devine tot mai mult o sursă valoroasă de dobândire a experienței și de dezvoltare, atât pe plan personal, cât și profesional, pentru tânăra generație.

Bibliografie:

Gherguț C. 2000, „Introducere în problematica educației integrate”, Editura Spiru Haret, Iași

POT SĂ AJUT ȘI EU !

PROF. CIUBOTARIU BEATRICE LILIANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ SPECIALĂ"C-TIN PĂUNESCU"TECUCI

Încă din fragedă pruncie învățăm să fim empatici cu cei din jurul nostru, învățăm să ascultăm și să ajutăm pe cei care ne cer ajutorul, învățăm să dăruim, să alinăm, să încurajăm și să iertăm pe aproapele nostru. Voluntariatul înseamnă, în primul rând, interacţiune cu oameni care au aceleaşi aşteptări şi care se raportează la aceeaşi grilă de apreciere, fapt care ajută copilul să se descopere, să se regăsească şi astfel, să construiască împreună un sistem de valori cu ajutorul căruia să intervină pentru a schimba radical o situaţie. Prin această activitate copilului i se oferă şansa să-şi descopere propriile abilităţi, dar şi să dobândească altele. Școala este cea care modelează și șlefuiește caracterul și modul de gândire a copilului.

Voluntariatul este o activitate ce poate dezvolta armonios personalitatea unui elev care învaţă să fie bun fără a aştepta vreo recompensă materială. Implicat în activităţi de voluntariat, elevului i se oferă de fapt şansa descoperirii propriilor abilităţi şi dobândirea altora, beneficiile calităţii de a fi voluntar fiind numeroase. Altruismul este şi trebuie să fie trăsătura principală a voluntarului, dorinţa de a sprijini pe cei din jur, de a se implica în problemele comunităţii, de a ajuta fără a aștepta recompense materiale.

Prin activitățile educative extracurriculare derulate în școală în săptămâna Școala Altfel, Săptămâna Verde sau alte activități din timpul anului școlar, se pot derula acțiuni de voluntariat, de responsabilizare pe diferite teme:ecologice,sociale, culturale, religioase. Elevii pot fi încurajați, antrenați să se implice în activități de protecție a mediului, de plantare a copacilor, florilor, de curățare a zonelor verzi, pot efectua activități propriu zise sau chiar de consiliere a altor oameni în vederea menținerii unui mediu curat și implicit a unei planete sănătoase.

La ora de cunoașterea mediului (Înv. special) una din teme vizează semănatul legumelor și cerealelor, primăvara. Pentru a înțelege mai ușor lecția am realizat o activitate practică în care au fost mobilizați și implicați toți elevii din clasă. Echipați cu șorțulețe, mănuși, pahare de plastic etichetate cu numele fiecărui copil, data, tipul de semințe cultivat, ne-am apucat de grădinărit. Într-o cutie mare am pregătit pământul (mărunțit și afânat cu degetele, curățat de dăunători și alte resturi vegetale), unii elevi și-au manifestat dorința de a lucra fără mănuși, chiar dacă se murdăresc pe mâini, pentru a simți mai bine textura pământului proaspăt afânat. Am lăsat pământul la odihnit puțin și am pregătit semințele

(porumb, fasole albă, pestriță, bob,mazăre). Pentru a grăbi puțin etapă de germinație am umezit semințele. Apoi fiecare copil a umplut pe jumătate paharul cu pământ, a semănat cate 2-3semințe/boabe din fiecare soi, conform etichetei de pe pahar, acoperind în continuare cu pământ. Au udat cu apă fiecare pahar și l-au așezat pe pervazul ferestrei la lumină și căldură. Prin rotație, fiecare copil a primit sarcina de a uda la două zile paharele cu semințe. Prin această activitate practică elevii învață lucruri noi despre plante observând direct și analizând evoluția lor,pornind de la stadiul de sămânța, germinație, alcătuire. După ce plantele vor crește suficient vor fi plantate în spațiul special amenajat din curtea școlii unde vor fi îngrijite în continuare. Provenind din centrul de plasament unii dintre elevi, nu prea au posibilitatea de a lua contact direct cu mediul înconjurător de aceea orice activitate practică chiar dacă se desfășoară și în clasă dă un plus de energie și bună dispoziție, având și rol terapeutic, responsabilizând și motivând pe fiecare în parte.

Un alt domeniu unde există mare nevoie de implicarea voluntarilor este și domeniul social. Este necesară activarea sentimentului de empatie față de semenii noștri și încurajarea tinerilor și a copiilor încă de la clasele mici să se implice în activități (după puterile lor) destinate ajutorării semenilor aflați în nevoie, a persoanelor bolnave,vârstnice, sărace.

Ajutând un bătrân, o persoană bolnavă la mici treburi gospodărești cum ar fi: măturatul curții, cumpărături, ștergerea prafului, udatul legumelor, hrănirea păsărilor și animalelor,căratul lemnelor, contează mult și-ți aduce și o stare de bine că ai putut și tu contribui la ajutorul cuiva aflat în necaz.

Prin activitățile de voluntariat copilul învaţă să fie responsabil de faptele sale, deoarece ştie că alţi oameni depind de munca lui şi, de aceea, se va strădui să-şi facă treaba cât mai bine. Responsabilitatea este una din calitățile pe care o dobândeşte prin felul în care decide să acţioneze şi să reacţioneze, indiferent de circumstanţele în care se găseşte.

Răbdarea, îngăduinţa, cordialitatea sunt calităţi pe care le câştigă dacă este încurajat să-şi folosească inteligenţa şi ingeniozitatea. De asemenea, creativitatea şi originalitatea pot fi stimulate atunci când copilul este antrenat în acţiunile voluntare, abilităţi ce vor contribui la formarea sa.

Voluntariatul este o activitate de grup. În urma activităților de voluntariat se dezvoltă și spiritul de apartenență la grup, atât de necesar pentru asigurarea unei bune colaborări între indivizi pentru evoluția societății. Voluntariatul este, un mod plăcut, constructiv şi incitant de a petrce timpul liber. Copilul va fi ferit de anturajul nepotrivit, de eventuala idee a inutilităţii lui sau de anxietate, pentru că va avea întotdeauna această alternativă de a fi altfel decât ceilalţi care nu împărtăşesc această idee. Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve.

Copilul, indiferent de vârstă, de deficiență,de problemele cu care se confruntă, reuşind să ajute pe alţii, protejând mediul în care trăieşte, promovând valorile, în acelaşi timp se ajută şi pe sine, dezvoltându-se frumos. Trebuie doar încurajat și stimulat pozitiv.

Bibliografie:

1. Cerghit, I.& Vlăsceanu, L. (coord.). Curs de pedagogie. Bucureşti: Editura Universităţii Bucureşti, 1988.
2. Creţu, C.Analiza dinamicii şi a dimensiunii calitative a programelor de formare continuă acreditate, destinate personalului din învăţământul preuniversitar, 2013,
3. Cristea, S. Dicţionar de termeni pedagogici. Bucureşti: Editura Didactică şi Pedagogică R.A., 1998.

PROIECT DE ACTIVITATE
„Mănușa și prietenii ei, căciula și fularul!"

Condrea Anca-Elena,
Grădinița cu P.P.
„Dumbrava Minunată, Nr. 18, Brașov, Jud. Brașov

- Grupa: Grupa Mică
- Categoria de activitate: ADE- Domeniul Științe, Abilități Matematice și ALA II (Joc de mișcare- „Nu scăpa bulgărele!")
- Tema jocului: „Mănușa și prietenii ei, căciula și fularul!"
- Titlul jocului: **„Iarna cu mănușa, căciula și fularul"**
- Tipul activității: Formare de priceperi și deprinderi
- Obiective operaționale:

O1- să denumească culorile căciulilor, mănușilor și a fularelor;
O2- să formeze mulțimi de căciuli, mănuși și fulare după culoare și denumirea lor;
O3- să formeze mulțimi de căciuli și mănuși după mărime (mare-mic) și denumirea lor.
O4- să transporte bulgărele de zăpadă într-o lingură, până la indicatorul dat;
O5- să introducă bulgărele de zăpadă în coșul aflat la linia de final;
O6- să manifeste în timpul activității spirit de echipă și cooperare.

✓ Strategie didactică:

- Metode didactice: conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, jocul, jocul didactic.
- Mijloace didactice: scaune, mese, cutia cu surprize, scrisoare de la Zâna Iarnă, Mănușa fermecată, imagini cu îmbrăminte de iarnă, imagini cu părinți și copii, cercuri colorate, tabla magnetică, insigne pentru echipe (echipa căciulilor și echipa mănușilor), șosete cu exerciții, jetoane cu îmbrăcăminte de iarnă, carioci colorate, flipchart pentru punctaj, steluțe-puncte laptop, recompense, bulgări din hârtie, hârtie creponată, cutii, linguri, mănuși.
- Forme de organizare: Frontal, individual, pe echipe
- Sarcina didactică: Alcătuirea unor mulțimi de același fel (căciuli, mănuși și fulare) după culoare și mulțimi de același fel (căciuli și mănuși) după mărime (mare-mic).
- Elemente de joc: întrecerea, aplauzele, surpriza, mânuirea materialului didactic, împărțirea steluțelor, închiderea și deschiderea ochilor.

Derularea activității (descrieți fiecare moment al activității):

Etape ale jocului	**Descrierea activității**
1.Moment organizatoric 5'	Se aigură condiţii optime pentru desfăşurarea activităţilor: - aerisirea sălii de grupă; -aranjarea mobilierului și a materialului didactic; - asigurarea unui climat educațional favorabil, în tema săptămânii; aranjarea copiilor în semicerc pe scaune.
2.Captarea atenției 2'	Pentru captarea atenției, le voi citi copiilor scrisoarea de la Zâna Iarnă: *Dragii mei copilași,* *Sunt eu, Zâna Iarnă, cred că ați auzit de mine! Am auzit doar lucruri bune despre*

	voi, cum că sunteți copii harnici, cuminti și ascultători, de aceea v-am trimis o cutie cu mai multe surprize, printre care și o mănușă fermecată! V-am trimis un joc, să vă jucați împreună, dar atenție, acesta are reguli pe care vă rog să le respectați! Pe parcursul activității veți mai descoperi si alte surprize pe care vi le-am pregătit. Abia aștept să văd rezultatul muncii voastre! Spor la treabă! Cu drag, ZÂNA IARNĂ
3.Anunţarea temei și a obiectivelor 2’	-Astfel captată atenţia, le voi spune copiilor că astăzi, la **domeniul Stiințe (Abilități matematice),** vom desfășura un joc didactic, unde vom forma mulțimi de căciuli, mănuși și fulare după culoare și mulțimi de același fel (căciuli și mănuși) după mărime (mare- mic).
4.Dirijarea învățării 15’	Copiii sunt împărțiți în două echipe: a căciulilor și a mănușilor. Aceștia primesc insigne pentru a nu se confunda echipa, apoi se va explica jocul trimis de Zâna Iarnă. **Explicarea regulilor jocului** După ce s-au format echipele, Mănușa fermecată va alege din fiecare câte un copil pentru a rezolva un exercițiu. Aceasta va cânta „Mânușa a plecat și la X pe cap s-a așezat”. Copilul care a fost atins de Mănușa fermecată, va ieși în fața colegilor și va rezolva sarcina menționată de educatoare. Dacă copilul numit are nevoie de ajutor, acesta poate fi ajutat de membrii echipei lui. Toate răspunsurile corecte sunt răsplătite cu o steluță, iar echipa care strânge cele mai multe este desemnată câștigătoare. De asemenea, răspunsurile corecte sunt aplaudate atât de educatoare, cât și de toți copiii. **Explicarea și demonstrarea jocului:** Le reamintesc copiilor că fiecare face parte dintr-o echipă (echipa căciulilor și echipa mănușilor), iar atunci când este atins pe cap de Mănușa fermecată, va iesi în fața colegilor pentru a rezolva un exercițiu. Tot în această etapă vom descoperi câteva din surprizele trimise de Zâna Iarnă, pentru a putea demonstra jocul. Pe covor voi pune 3 cercuri mari și colorate, iar în interiorul acestora, copiii vor introduce fie căciuli, fie mănuși, fie fulare de o anumită culoare, pentru a forma mulțimi. Se reamintește conceptul de mulțime, pentru a înțelege toți copiii. -De exemplu: *„Adaugă în cercul roșu, căciulile roșii”.* -Copiii vor fi întrebați ce mulțime au alcătuit, iar ei vor fi antrenați să răspundă: *„Am format mulțimea căciulilor roșii”.* **Desfășurarea jocului de probă** Doi copii, unul de la fiecare echipă, vor veni în față și vor rezolva un exercițiu. Eu voi citi exercițiul, iar ei vor încerca să-l rezolve. **Desfășurarea jocului propriu-zis** Vor fi aleși, pe rând, copii din ambele echipe să rezolve un exercițiu, iar cei care nu știu sunt ajutați de echipă. Pentru fiecare răspuns corect copiii vor primi câte o steluță. **Varianta 1** În cutia cu surprize sunt 2 șosete de culori diferite (roșie și galbenă). Prima

	dată voi alege șoseta roșie, in care se află un bilet. Voi scoate biletul din șosetă și voi citi varianta de joc care conține mai multe exerciții. *-Alege toate căciulile roșii și pune-le în cercul de aceeași culoare.* *-Alege toate mănușile galbene și pune-le în cercul de aceeași culoare.* *-Alege toate fularele albastre și pune-le în cercul de aceeași culoare.* *-Alege toate căciulile verzi și pune-le în cercul de aceeași culoare.* *-Alege toate fularele roșii și pune-le în cercul de aceeași culoare.* *-Alege toate mănușile albastre și pune-le în cercul de aceeași culoare.* Fiecare copil va fi întrebat ce a format, iar acesta va fi antrenat să răspundă : *,,Am format mulțimea căciulilor roșii", ,,Am format mulțimea fularelor galbene", ,,Am format mulțimea mănușilor albastre", etc.*
5.Obținerea performanței 10'	**Complicarea jocului** Mai departe jocul se va complica. Voi lua biletul din cea de- a doua șosetă și voi citi exercițiul. De data aceasta, copilul atins pe cap de Mănușa fermecată, va trebui să grupeze mănușile și căciulile după mărime (mare-mic). Pe tabla magnetică voi pune o imagine cu un copil într-un cerc roșu și o imagine cu niște părinți într-un cerc albastru. Căciulile și mănușile mici vor fi puse în cercul roșu, lângă copil, iar cele mari în cercul albastru, lângă părinți.
6. Asigurarea retenției și a transferului 10'	- Pentru destindere si relaxare la ALA II se desfăşoară jocul de mişcare: „Nu scăpa bulgărele!", care presupune competiție, întrecere, și bună dispoziție. Anunţ titlul şi modul de desfăşurare al jocului, apoi pe rând explic detaliat fiecare regulă şi execut jocul de probă. Supraveghez buna desfăşurare a jocului şi intervin dacă este necesar. -Pentru acest joc foarte amuzant vom avea nevoie de linguri, mănuși, două coșuri și câțiva bulgări din hârtie. Delimitez zona de start cu o panglică și cea de sosire cu cele două coșuri. Fiecare copil va purta câte o pereche de mănuși în timp ce încearcă să ducă un bulgăre din hârtie pe o lingură până la coș fără să-l scape. -Se formează două echipe, iar cea care reușește să termine prima de dus toți bulgării, este desemnată câștigătoare.
7.Încheierea activității 5'	-Vom stabili echipa câștigătoare prin numărarea „punctelor" acumulate. -In finalul activităţii se fac aprecieri asupra modului de comportare şi participare al copiilor pe parcursul activităţii şi se împart recompense- o față zâmbitoare.

Bibliografie:
1. Brebe. S., 2002, *Metode interactive de grup*- Ghid metodic, Editura Arves.
2. Valerica Anghelache, Mihaela Carmen Baroni, Alois Ghergut, Cristina Corina Bentea, Mihaela Denisa Liusnea, Ionela Bogdan, 2002, *Metodica activitatilor instructiv-educative din gradinita,* Editura Didactică și Pedagogică.
3. ***M.E.C.T. (2008), *Ghid de bune practici pentru educația timpurie a copiilor între 3-6/7 ani*, București;
4. M.E.N. *2019, ,,Curriculum pentru educație timpurie (3 – 6/ 7 ani)".*

Activitățile de voluntariat la liceeni

Prof. Lupulescu Manuela Elena
Liceul Teoretic „Iulia Hașdeu" Lugoj

Voluntariatul este activitatea desfășurată din proprie inițiativă, prin care o persoană își oferă timpul, talentul și energia în sprijinul altora, fără a aștepta o recompensă de natură financiară. Domeniile în care liceenii pot activa ca voluntari sunt: arta și cultura, sportul, educația și cercetarea, protecția mediului, sănătatea, asistența socială, religia, drepturile omului sau ajutorul umanitar.

Cel mai important aspect care trebuie avut în vedere atunci când liceenii devin voluntari este dacă activitățile de voluntariat vor fi pe măsura intereselor și abilităților lor. Există beneficii psihologice pozitive pentru tinerii care se implică în activități de voluntariat, cum ar fi un simț al apartenenței la grupurile de voluntari, respectiv creșterea încrederii și stimei de sine. Activitățile de voluntariat pentru liceeni sunt cele mai eficiente metode pentru ca ei să pornească pe calea potrivită în ceea ce privește cariera.

Lista ideilor din partea voluntarilor creativi este nelimitată pentru liceenii care doresc să facă o diferență în societate. Voluntariatul este modalitatea perfectă de a fi bineveniți ca membri productivi, activi ai unei comunități. Ca voluntari, liceenii își pot demonstra abilitățile independente și pot să lucreze în funcție de vârstă sau în funcție de nivelul lor real de calificare. Experiența dobândită prin voluntariat poate face o diferență de durată, oferind liceenilor sentimentul că au un scop, se autodepășesc și evită să se angajeze în comportamente negative sau să facă alegeri greșite, cum ar fi abuzul de droguri și de alcool.

Voluntariatul poate stimula aptitudinile și valorile importante ale vieții la liceeni. Elevii care participă la activități de voluntariat sunt recompensați cu noi abilități și perspective. Competențele dobândite pot include responsabilitatea pentru finalizarea sarcinilor, punctualitatea, fiabilitatea, îngrijirea și socializarea cu ceilalți.

Când își aleg activitățile de voluntariat, liceenii se orientează spre domenii familiare. Astfel, ei învață abilități noi, dar își rezolvă și mari necunoscute, cum ar fi viitorul carierei. Voluntariatul le înlesnește asimilarea de cunoștințe și abilități de specialitate gratuit, ceea ce este mai valoros decât orice câștig financiar. În acest sens, pentru liceenii aflați în anii terminali, voluntariatul constituie o pregătire foarte bună pentru carieră.

În spațiul educațional, implicarea elevilor în activitățile de voluntariat presupune un nivel ridicat al conștiinței civice, cu efect motivant pentru învățare și dezvoltare personală. Activitățile au un pronunțat caracter formativ, deoarece contribuie la dezvoltarea unor abilități de comunicare și

implicare socială, dar, în același timp, creează contextul descoperirii și manifestării potențialului individual al fiecărui elev, încurajându-i să se manifeste, să se implice activ în viața comunității, să-i ajute pe alții.

Totodată, voluntariatul este o activitate care presupune un grad ridicat de implicare din care rezultă mult stres și efort. Datorită voluntariatului se învață munca în echipă, arta compromisului și a diplomației, deprinderi extrem de utile atât în situații profesionale, cât și personale. De asemenea, actele de voluntariat combat depresia și anxietatea, știut fiind faptul că unul dintre factorii care duc la apariția depresiei este izolarea socială. Voluntariatul te menține în contact cu tot ceea ce este în jur, te împinge să socializezi cu alți oameni.

Voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, respectiv comunicarea și socializarea. Activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism.

Liceenii trebuie să fie familiarizați și cu situații în care printre voluntari sau celelalte persoane implicate direct sau indirect se află și persoane cu dizabilități. În astfel de cazuri voluntarii trebuie să fie pregătiți pentru gestionarea cu empatie a situațiilor respective. Acțiunile de voluntariat reprezintă un spaţiu non-formal care îi conferă elevului o mai mare libertate în acţiune şi gândire, în vederea dezvoltării sale ca individ. Aşadar, participarea la astfel de activități de voluntariat este extrem de utilă pentru elevi, întrucât aceştia se dezvoltă pe plan personal, învaţă să fie responsabili, să lucreze în echipă, să comunice şi să rezolve probleme. Liceenii învaţă ce este empatia şi că orice om, indiferent de problemele cu care se confruntă, de religie, convingeri sau cultură, merită respectul fiecăruia, întrucât cu siguranţă ne poate învăţa ceva.

Principiul pe care se bazează voluntariatul este ajutorul necondiționat și neremunerat. Astfel, implicându-se în activități de voluntariat, liceenii învață să lucreze în echipă, să coopereze în vederea realizării sarcinilor primite, dar și să își exprime ideile și părerile susținându-le cu argumente pertinente, să comunice empatic cu cei implicați direct și indirect, devenind astfel mai conștienți de problemele cu care se confruntă alte persoane, de problemele de mediu, interacționând cu fiecare membru al grupului din care fac parte, fiind astfel conectați la problemele comunității.

Bibliografie:

1. Orțan Florica, Educația pentru voluntariat, Editura Institutul European, 2022 ;
2. Șimon Marinela Cristina, Voluntariatul în domeniul social, Editura Institutul European, 2017;

Un viitor mai bun prin voluntariat

Autor: Minea Liliana Elena
Școala Gimnazială nr. 115, București

Educația este cheia unei societăți în care toți oamenii au șansa de a-și atinge potențialul. Într-o lume ideală, educația ar trebui să fie accesibilă și echitabilă pentru toți, indiferent de originea socială, economică, culturală sau de abilitățile fiecăruia. Cu toate acestea, realitatea ne arată că mulți copii și adulți se confruntă cu obstacole majore în calea educației, iar voluntariatul devine un instrument vital pentru a crea o lume mai incluzivă.

✓ **Ce înseamnă o educație incluzivă?**

Educația incluzivă nu înseamnă doar acces la școli sau materiale educaționale, ci și crearea unui mediu în care diversitatea este apreciată, iar nevoile individuale sunt respectate. Aceasta presupune integrarea copiilor cu dizabilități, sprijinirea celor din medii defavorizate, combaterea discriminării și promovarea egalității de șanse pentru toți. Din păcate, aceste idealuri sunt adesea greu de atins fără implicarea activă a comunității.

✓ **Voluntariatul – o soluție practică și profundă**

Voluntarii joacă un rol esențial în reducerea inegalităților din educație. Ei oferă timp, cunoștințe și resurse pentru a sprijini persoanele care au nevoie de ajutor. Proiectele de voluntariat pot varia de la inițiative locale, cum ar fi organizarea unor meditații gratuite sau cluburi de lectură, până la activități mai complexe, precum implementarea de programe educaționale pentru comunități marginalizate sau dezvoltarea infrastructurii școlare.

✓ **Exemple de contribuții valoroase ale voluntarilor în educația incluzivă:**

- **Sprijin educațional direct**: Voluntarii pot lucra ca mentori pentru copii din familii vulnerabile, oferind sprijin la teme, meditații sau îndrumare în dezvoltarea personală.
- **Integrarea copiilor cu nevoi speciale**: Prin formare și empatie, voluntarii pot ajuta copiii cu dizabilități să participe activ la ore și să se simtă acceptați în comunitate.
- **Crearea de resurse accesibile**: Proiecte precum traducerea manualelor în limbaj Braille sau dezvoltarea unor materiale educaționale digitale adaptate pentru diferite nevoi sunt esențiale pentru o educație incluzivă.

- **Activități extracurriculare**: Atelierele creative, sporturile și alte activități sociale sunt un mod excelent de a încuraja colaborarea și respectul între elevii din medii diferite.

✓ **Impactul voluntariatului asupra comunității și a voluntarilor**

Beneficiile voluntariatului sunt profunde, atât pentru cei care primesc ajutor, cât și pentru cei care se implică activ. Pentru copiii și tinerii care au acces limitat la educație, voluntarii pot însemna șansa unei vieți mai bune. Ei oferă mai mult decât ajutor concret – oferă încredere, motivație și sentimentul că nu sunt singuri.

Pe de altă parte, voluntariatul îi ajută pe cei implicați să-și dezvolte abilități precum empatia, răbdarea, comunicarea și adaptabilitatea. Este o ocazie unică de a învăța despre diversitate, de a înțelege mai bine complexitatea problemelor sociale și de a contribui la soluționarea lor.

✓ **Cum putem contribui la o lume incluzivă în educație prin voluntariat?**

- **Informare și sensibilizare**: Primul pas este să înțelegem problemele cu care se confruntă educația incluzivă și să le aducem în atenția comunității.
- **Implicare directă**: Fie că ne alăturăm unei organizații, fie că inițiem proiecte proprii, orice contribuție contează.
- **Colaborare cu instituțiile educaționale**: Prin sprijinirea școlilor și a profesorilor, putem ajuta la implementarea unor metode mai incluzive de predare.
- **Sprijin financiar sau material**: Chiar și donațiile mici pot avea un impact major, de la achiziționarea de rechizite pentru copiii defavorizați, la susținerea unor burse educaționale.

✓ **Un viitor mai bun începe cu fiecare dintre noi!**

Educația este fundamentul unei societăți echitabile și prospere, iar o lume incluzivă începe cu accesul egal la cunoaștere pentru toți. Voluntariatul reprezintă o cale puternică prin care fiecare dintre noi poate contribui la construirea unui sistem educațional care să nu lase pe nimeni în urmă.

Construirea unei lumi incluzive în educație nu este doar responsabilitatea instituțiilor, ci a fiecăruia dintre noi. Voluntariatul este mai mult decât un act de generozitate – este un pas activ spre schimbare. Prin timpul și efortul nostru, putem face educația mai accesibilă și mai echitabilă, contribuind la o societate în care fiecare individ are șansa de a străluci.

A fi voluntar în domeniul educației incluzive înseamnă mai mult decât a oferi ajutor: înseamnă a crea punți între oameni și a reduce barierele care împiedică accesul la oportunități. Prin implicare

activă, voluntarii pot sprijini copiii și adulții din comunități defavorizate, pot lucra cu persoane cu dizabilități sau pot facilita integrarea socială a celor din medii culturale diferite.

O lume incluzivă este posibilă doar prin eforturi comune. Împreună, prin implicare și dedicare, putem transforma educația într-un drept real pentru toți, contribuind la o societate mai unită și mai dreaptă.

Model de curriculum adaptat

Prof. TENCUȚIU ADRIAN
Colegiul Național „Onisifor Ghibu” Oradea

Numele și prenumele elevului:

Certificat de orientare școlară și profesională nr:

DIAGNOSTIC: DMU, IQ=64, tulburare mixtă de achiziție școlară, tulburare hiperkinetică și de conduită

CLASA: a VII-a

DISCIPLINA: Educație Muzicală

PERIOADA DE IMPLEMENTARE:

COMPETENȚE GENERALE:

1. Exprimarea unor idei, sentimente, atitudini, prin interpretarea unor lucrări muzicale;
2. Operarea cu elemente de scris-citit și limbaj muzical;
3. Aprecierea lucrărilor muzicale, inclusiv a conținutului lor afectiv, atitudinal și ideatic;

Competențe specifice	**Activități de învățare**	**Metode și mijloace adaptate**	**Criterii minime de evaluare**
1.1. Interpretarea unui repertoriu diversificat de lucrări muzicale, cu elemente omofone;	- exerciții de respirație, emisie, dicție; - exerciții de cântare individuală şi în grup; - interpretarea vocală;	Exercițiul muzical Cântecul Audiția	Recunoașterea in proporție de 50% a înălțimii sunetelor. Executarea unor formule ritmice simple.

1.2. Acompanierea instrumentală a unor lucrări vocal instrumentale;	- jocuri de improvizație vocală/instrumentală;	Exercițiul muzical Cântecul Audiția	Recunoasterea după auz a cel putin 2 instrumente muzicale care fac parte din familii instrumentale diferite
1.3. Asocierea textului și a mișcării scenice în exprimarea mesajelor lucrărilor muzicale;	- exerciții de mișcare scenică potrivită tipului de lucrare muzicală interpretată;	Exercițiul muzical Cântecul Audiția	Realizarea unor miscări scenice simple in concordanță cu lucrările muzicale propuse.
2.1. Utilizarea notației înălțimilor sunetelor în lecturarea și scrierea unor fragmente de piese formate din peste 5 sunete;	- jocuri de recunoaștere, intonare și scriere a unor note muzicale;	Fișa de lucru individualizată Exercițiul muzical Audiția	Participare activă la 50% din jocurile propuse.
2.5. Realizarea unor scurte fragmente muzicale, prin utilizarea repetiției, secvenței, contrastului;	- exerciții de combinare a unor segmente muzicale date; - interpretare vocală;	Fișa de lucru individualizată Exercițiul muzical Cântecul Audiția	Interpretarea unor segmente muzicale simple în grup și individual.
3.1. Argumentarea unor diferențieri calitative între două sau mai multe lucrări muzicale receptate;	- discutarea impresiilor personale despre lucrările audiate; - discuții în grupuri de elevi, pentru recunoașterea caracteristicilor care determină adecvarea muzicii la o situație dată;	Schița adaptată a lecției Fișă de lucru individualizată	Participarea activă la discuții.
3.2. Explorarea relației muzicii cu științele și natura	- descoperirea unor elemente descriptive în anumite lucrări muzicale;	Audiția	Realizarea unor lucrări care îmbină natura cu muzica.

Model Curriculum adaptat

Prof. Chiș Carmen Nicolette
Colegiul Național „Onisifor Ghibu” Oradea

Numele și prenumele elevului:

Certificat de orientare școlară și profesională nr:

DIAGNOSTIC: DMS, Sindrom Down

CLASA: a VI-a

DISCIPLINA: Biologie

Perioada de implementare:

COMPETENȚE GENERALE:

Competențe generale:

1. Explorarea sistemelor biologice,a proceselor și a fenomenelor cu instrumente și metode științifice
2. Comunicarea adecvată în diferite contexte științifice și sociale
3. Rezolvarea unor situații problemă din lumea vie pe baza gândirii logice și a creativității
4. Manifestarea unui stil de viață sănătos într-un mediu natural propice vieții

Competența generală 1. Explorarea sistemelor biologice,a proceselor și a fenomenelor cu instrumente și metode științifice			
Competențe specifice	**Activități de învățare**	**Metode și mijloace adaptate**	**Criterii minime de evaluare**
1.1. Selectarea unor texte, filme, tabele, desene, scheme, grafice, diagrame ca surse pentru extragerea unor informații referitoare la unele procese, fenomene și sisteme biologice.	- exerciții de observare a alcătuirii celulei vegetale,celulei animale,a unui animal și a unei plante - exerciții de observare a organelor	**Metode** -conversația , observația, exercițiul, învățarea prin descoperire **Mijloace** -imagini, coli de desen, creioane colorate	- recunoaște și denumește corect sistemele componente ale animalelor - recunoaște alcătuirea unei plante - descrierea plantelor și animalelor precizând caracteristicile sistemele componente și funcțiile acestora

1.2. Realizarea independentă a unor activități de investigare pe baza unor fișe de lucru date .	componente ale sistemelor de organe - exerciţii de identificare a rolului părţilor componente - exerciții de observare a funcțiilor plantelor și animalelor	-fișe de lucru diferențiate -atlase -mulaje	- denumește corect și științificorganele/sistemele de organe/funcțiile plantelor și animalelor)
Competența generală 2. Comunicarea adecvată în diferite contexte științifice și sociale			
2.1. Organizarea informațiilor științifice după un plan propriu 2.2. Realizarea de produse de prezentare a informațiilor sub formă de modele, forme grafice, texte, produse artistice, cu mijloace TIC, utilizând adecvat terminologia specifică biologiei	Completarea legendei unui desen realizat (alcătuirea unei plante sau a unui animal) - prezentare de portofolii tematice activităţi practice de utilizare a unor surse diverse de informare: albume, atlase, reviste, filme documentare, internet, dicţionare etc.;	**Metode** -conversația , observația, exercițiul, învățarea prin descoperire. **Mijloace** -imagini, coli de desen, creioane colorate -fișe de lucru diferențiate -atlase -mulaje	- adnotează desene care reprezintă noțiuni specifice plantelor si animalelor - utilizează diverse surse de informare despre animale (albume, atlase, planșe, reviste, filme documentare, etc). - realizează observații simple, respectând pașii unui algoritm de lucru.

Competența generală 3. Rezolvarea unor situații problemă din lumea vie pe baza gândirii logice și a creativității			
3.1. Interpretarea diverselor modele ale unor sisteme biologice	- exerciţii de utilizare a desenului pentru înregistrarea unor observaţii	**Metode** -conversația , observația, exercițiul, învățarea prin descoperire **Mijloace** -imagini, coli de desen, creioane colorate -fișe de lucru diferențiate -atlase	- precizeaza funcţiile fundamentale ale plantelor si animalelor(cu / fără sprijin), pe baza observaţiilor.
Competența generală 4. Manifestarea unui stil de viață sănătos într-un mediu natural propice vieții			
4.2. Identificarea relaţiilor dintre propriul comportament şi starea de sănătat**e**	- vizionarea unor filme in vederea stabilirii consecintelor pe termen scurt si lung a actiunii unor agenti patogeni/ factori poluanti asupra starii de sanatate a vietuitoarelor, inclusive a omului - realizarea de referate pe diverse teme .	**Metode** -conversația , observația, exercițiul, învățarea prin descoperire **Mijloace** -imagini, coli de desen, creioane colorate -fișe de lucru diferențiate -atlase	- realizează activităţi practice de îngrijire aanimalelor - manifesta comportamente adecvate respectând reguli de protecţie a mediului/animalelor în diferite contexte (curtea şcolii, parc, pădure etc)

Modalităţi de evaluare:

- portofoliul
- teste diferenţiate cuprinzând diferite tipuri de itemi

- verificare orală

Parteneriatul școală - familie

Prof. înv. primar David Ovidia Silvia
Școala Gimnazială ”Ioan Vlăduțiu” Luduș, jud. Mureș

Educația este un fenomen social de transmitere a experienței de viața a generațiilor adulte și a culturii către generațiile de copii și tineri, în scopul pregătirii lor pentru integrarea în societate.

Parteneriatele școală – familie au la bază ideea că profesorii, elevii, părinții sunt parteneri în educație. Cum parteneriatul presupune ideea de echipă, de pereche, de grup sau asociație, este lesne de înțeles că un astfel de parteneriat presupune implicare, efort, bune intenții, scop comun și rezultate valoroase.

Școala este instituția sociala în care se realizează educația organizată a tinerei generații. Ea este factorul decisiv pentru formarea unui om apt să contribuie la dezvoltarea societății, să ia parte activa la viața, să fie pregătit pentru muncă. Procesul de învățământ este cel care conferă școlii rolul decisiv î formarea omului. Misiunea școlii este aceea de a contribui la realizarea idealului educativ impus de cerințele vieții sociale. Procesul de educație din cadrul școlii este îndrumat și condus de persoane pregătite în mod special pentru acest lucru. Menirea școlii nu este numai de a înzestra elevii cu un bagaj de cunoștințe cât mai mare, ci și de a le stimula calitatea de om. Ora de dirigenție este cea în care ne putem apleca asupra acestei laturi. Tot în aceasta ora, se urmărește valorificarea abilitaților de interrelaționare, de asumare a responsabilităților, de cultivare a capacității de a lua o decizie corectă, de descoperire a propriilor interese și aspirații spre formarea școlară și profesională ulterioară. Școala a rămas punctul de pornire al orientării școlare și profesionale prin acțiuni de informare asupra posibilităților de continuare a studiilor, de detectare a intereselor profesionale și a aptitudinilor, de discutare a criteriilor după care elevii își decid viitorul și a ponderii de implicare a părinților în alegerea școlii și a profesiei pe care copiii lor o vor urma, dacă profesia aleasă este cea dorită de copil și dacă acesta din urmă are disponibilități intelectuale.

Ajungem astfel la un alt factor care contribuie la educarea copiilor și care este familia. Familia exercită o influență deosebit de adâncă asupra copiilor. O mare parte despre cunoștințele despre natura, societate, deprinderile igienice, obișnuințele de comportament, elevul le datorează educației primite în familie. Rolul familiei este foarte important în dezvoltarea copilului din punct de vedere fizic, intelectual, moral, estetic, s.a. Ca prim factor educativ, familia oferă copilului aproximativ 90% din cunoștințele uzuale (despre plante, animale, ocupațiile oamenilor, obiectele casnice), familia este cea care ar trebui să dezvolte spiritul de observație, memoria și gândirea copiilor. Copilul obține rezultatele

școlare în funcție de modul în care părinții se implică în procesul de învățare. Părinții trebuie să asigure copilului cele necesare studiului, trebuie să-și ajute copilul la învățătura. Acest ajutor însă trebuie limitat la o îndrumare sau sprijin, nefiind indicat să efectueze tema copilului. Cu timpul părinți se vor limita la controlarea temei de acasă și a carnetului de note. Deci, atitudinea părinților trebuie să fie una de mijloc: să nu-l ajute prea mult pe copil, dar nici să ajungă să nu se intereseze deloc de rezultatele acestuia. Tot în familie se formează cele mai importante deprinderi de comportament: respectul, politețea, cinstea, sinceritatea, decența în vorbire și atitudini, ordinea, cumpătarea, grija față de lucrurile încredințate. Toate acestea reprezintă de fapt ilustrarea cunoscutei expresii "a avea cei 7 ani de-acasă". Un elev fără "cei 7 ani de-acasă" va crea mereu probleme chiar și ca viitor adult. Aici trebuie reamintit ca, în general, elevii nu primesc în cadrul școlii nici un exemplu sau sfat negativ, toate acestea influențându-l în afara școlii. Din cele 24 de ore ale unei zile, elevul este la școala 5-6 ore, de restul timpului fiind responsabilă familia elevului. Uneori părinții uită ca trebuie să facă front comun cu profesorii, deoarece și unii și alții nu doresc decât dezvoltarea armonioasă a elevului, educarea și îmbogățirea cunoștințelor acestuia.

Dezvoltarea personalității copilului și a formării lui în conformitate cu idealul social și cel personal este influențată de diferențele de ordin economic, social, cultural care există între familii. Familia însă, în ciuda acestor diferențe, prezintă anumite însușiri comune. Condițiile de viață ale copilului sunt influențate de comportamentul părinților. Familia trebuie sa aibă disciplina ei. Toate problemele vieții se pot rezolva mai ușor într-un climat de prietenie și de înțelegere.

Există două **teorii** importante privind **relația școală-familie**:

1. **Teoria profesionalismului** care consideră ca un element esențial serviciul făcut altora, fără a gândi la avantaje personale; criteriile acestei teorii sunt: competența, servirea clienților, un cod de etică profesională;
2. **Teoria schimbului** care consideră acțiunea umană în funcție de un câștig personal; se consideră privilegii tradiționale ale profesorilor: un grad de autonomie, un salariu asigurat, o competiție restrânsă.

Astăzi sunt foarte clare avantajele aplicării teoriei profesionalismului în școli. O școală modernă și eficientă nu poate decât să se bazeze pe competența managerului, a profesorilor și a întregului personal și este foarte atentă la satisfacerea clienților săi.

Complexitatea sporită a societății actuale a dus la diferențierea factorilor educativi, la specializarea lor. S-ar putea crede că această specializare are drept rezultat, automat, dezvoltarea armonioasă a copilului, indiferent de calitatea intersectării acțiunilor și măsurilor luate. Lucrurile sunt, totuși, diferite. Considerarea individuală a acestora nu are relevanță. Efectele generale asupra copilului sunt rezultatul cumulat al educației din familie, de la școală, al influenței mediului și comunității.

Fiecare copil este unic. Indiferent care sunt premisele sale ereditare, mediul, educația își vor pune amprenta asupra structurii sale. Ceea ce contează este efectul cumulat al acțiunii acestor factori.

Astăzi, educația este un fenomen social de transmitere a experienței de viață a generațiilor adulte și a culturii către generațiile de copii și de tineri, în scopul pregătirii lor pentru integrarea în societate.

Parteneriatele şcoală – familie vin în sprijinul îmbunătăţirii comunicării dintre părinţi şi profesori. Ele se evidenţiază în activităţi comune, participarea părinţilor la diferite cursuri în care se explică acestora ce înseamnă o regulă în familie, ce înseamnă o pedeapsă când nu au fost respectate regulile şi ce înseamnă o laudă.

În cadrul parteneriatelor se clădesc relaţii între indivizi, acestea fiind caracterizate de responsabilităţi şi cooperări reciproce. Nu-şi mai au locul idei, din partea profesorilor, de genul: "dacă familia ne sprijină şi noi ne vom putea face datoria" sau din partea familiilor: "noi am crescut acest copil, este treaba voastră să-l educaţi".

Un parteneriat între cadrele didactice(profesionişti) şi familie este posibil numai dacă fiecare dintre cei implicaţi înţelege rolul pe care îl joacă în viaţa copilului. Părinţii au nevoie de educaţie pentru a şti cum să-şi crească copiii. Prezenţa părinţilor şi profesorilor împreună în activităţi de dezvoltare şi participare comunitară, influenţează pozitiv rolul lor în educaţia incluzivă.

Dacă părinţii şi cadrele didactice lucrează împreună, se poate sprijini dezvoltarea copilului, iar cerinţele sale pot fi îndeplinite într-o măsură mai mare.

Un parteneriat între familie şi şcoală nu se poate construi foarte repede, ci sunt necesare etape bine planificate. Această planificare duce la stabilirea unei relaţii de încredere şi cooperare activă cu cadrele didactice şi alţi profesionişti, familia fiind unul dintre factorii a căror contribuţie este foarte importantă în procesul de integrare şcolară a copiilor.

Bibliografie:

1. Bonchiș, Elena, Familia și rolul ei în educarea copilului, Editura Polirom, București, 2011
2. Bunescu, G, Alecu, G, Badea, D, Educația părinților, Strategii și programe, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997
3. Gherguţ, A. (2006), "Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale". Editura PoliromMaria Andruszkiewicz , Keith Prenton – „Educaţia incluzivă. Concepte , politici şi practiciîn activitatea şcolară"
4. Popescu, M. (2000). "Implicarea comunităţii în procesul de educaţie". Editura Corint

Un gând nobil convertit în acţiune

Prof.înv.primar Fodorean Diana Iustina
Şcoala Gimnazială „Andrei Şaguna”, Turda

Faptul de a trăi conform devizei „Fii acolo unde e nevoie“ este adoptat de milioane de oameni din întreaga lume. Aceştia oferă o mână de ajutor pe şantierele de construcţii, în birouri, în fabrici, în sanatorii, în aziluri, în lagăre de refugiaţi, în centre pentru persoane fără locuinţă, în cadrul trupelor de pompieri, în centre de ajutorare, în adăposturi pentru animale etc. Aceşti oameni sunt practic peste tot! Ei îşi folosesc calităţile în activităţi foarte diverse, de la construirea de case la strângerea de fonduri şi de la îngrijirea cu afecţiune a copiilor mici abandonaţi la consolarea bolnavilor incurabili. Ei sunt voluntari: oameni care prin acţiunile lor fac un bine celor aflaţi în nevoie.

Voluntariatul pretinde mai multe aspecte, cum ar fi devotament, spirit de sacrificiu, altruism şi dispoziţia de a lucra fără plată. Mulţi dintre cei care fac voluntariat de mult timp au spus că „voluntariatul înseamnă a te dărui: a da din timpul tău, a-ţi folosi mâinile, mintea, cunoştinţele profesionale, capacitatea de a-i ajuta pe alţii şi iscusinţa de a soluţiona situaţiile dificile“. Demn de remarcat este că această dăruire de sine le aduce foloase chiar şi voluntarilor.

Participarea la voluntariat alături de membrii familiei sau cu propriii elevi este o modalitate de a promova valori specifice precum compasiunea, responsabilitatea şi munca în folosul comunităţii, indiferent de vârstă.

Oportunităţile de voluntaria pentru copii şi tineri sunt numeroase. Câteva idei de voluntariat adaptate pentru familii cu copii mici şi adolescenţi, întrucît familia este cea care implementează copilul acest spirit civic ce va avea un efect pozitiv în viitor , care asigură o participare incluzivă şi un impact pozitiv ar putea fi:

- **Implicarea în curățenia comunitară**

Pornind într-o aventură și participând la o curățenie locală în comunitate. Această activitate este o modalitate excelentă pentru copii/elevi să facă voluntariat, să-și asume responsabilitatea pentru mediul înconjurător și să învețe despre protejarea acestuia.

- **Vizitarea unui azil de bătrâni**

Dedicând o după-amiază vizitării unui azil de bătrâni local, unde putem împărtăși povești, juca jocuri și oferi companie celor vârstnici. Pentru tinerii voluntari, această oportunitate îi poate ajuta să dezvolte empatie și o înțelegere mai profundă a importanței îngrijirii persoanelor în vârstă.

- **Voluntariatul la un adăpost pentru animale**

Pentru că în general copiii adoră animalele, aceasta este o idee minunată. Sarcinile pot varia de la plimbarea câinilor la curățarea cuștilor sau hrănirea animalelor sub supraveghere. Reprezintă o oportunitate valoroasă de voluntariat pentru elevi și tineri, deoarece îi învață responsabilitatea și cultivă dragostea pentru animale, cu atât mai mult cu cât mulţi dintre ei deţin un animal de companie.

- **Ateliere de creație pentru copii**

Organizarea unor ateliere de creație pentru copiii din comunitatea locală. Aceasta este o oportunitate minunată și creativă de voluntariat cu clasa de elevi, permițând tuturor să se implice, să împărtășească abilitățile lor și se bucure de timpul petrecut împreună.

- **Crearea unor pachete de îngrijire**

Faptul de a munci împreună pentru a pregăti pachete de îngrijire pentru membrii vulnerabili ai comunității sau cei aflați în nevoie. Aceasta este o activitate emoționantă de voluntariat pentru copii și adolescenți, deoarece îi învață despre compasiune, importanța sprijinului comunitar și bucuria care vine din a-i ajuta pe ceilalți, conform zicalei: „Este mai multă fericire în a da decât în a primi."

- **Înfrumusețarea parcului local**

Participarea la un proiect de înfrumusețare a parcului, petrecând ziua plantând flori, vopsind băncile sau colectând gunoiul. Această activitate este o oportunitate fantastică de voluntariat permițându-le micilor voluntari să se mândrească cu spațiile comunitare locale și să înțeleagă importanța menținerii acestora.

Un sprijin puternic oferit la nevoie reprezintă un gest nobil de grijă pe care îl putem face indiferent de vârstă. Imlicaţi din timp, cei mici vor deveni mari promovând constant valori prin participarea la proiecte cu caracter de voluntariat sau mentorat.

WEBOGRAFIE

https://search.app/kSbAzB4w16Ynn5v68

https://search.app/SzTKeykb9WutV4yQ9

Incluziunea școlară: Principii, provocări și bune practici

Prof.dr. Purcarescu Oana-Angela,
Colegiul National Pedagogic “Stefan Velovan”, Craiova

Incluziunea școlară reprezintă un concept și o practică educațională prin care se urmărește integrarea tuturor elevilor, indiferent de dizabilități, origini etnice, statut socio-economic sau alte diferențe, într-un mediu educațional comun. În esență, incluziunea școlară nu se limitează la simpla prezență fizică a copiilor în școală, ci presupune participarea activă a acestora la toate activitățile școlare și extracurriculare, adaptarea curriculumului la nevoile diverse ale elevilor și crearea unui climat de acceptare și respect reciproc.

1. Principiile incluziunii școlare

Incluziunea școlară se bazează pe câteva principii fundamentale:

• **Egalitatea de șanse**: Toți copiii au dreptul la o educație de calitate, fără discriminare. Acest principiu se bazează pe Declarația Universală a Drepturilor Omului și pe Convenția privind Drepturile Copilului, care subliniază dreptul fiecărui copil la educație.

• **Accesibilitatea și adaptabilitatea**: Școlile trebuie să fie accesibile din punct de vedere fizic și să ofere resurse adecvate pentru a sprijini elevii cu nevoi speciale. De asemenea, curriculumul și metodele de predare trebuie adaptate pentru a răspunde diversității elevilor.

• **Participarea activă**: Incluziunea nu se rezumă la prezența fizică a elevilor, ci implică participarea activă a acestora în toate aspectele vieții școlare. Elevii trebuie să aibă oportunități de a învăța împreună cu colegii lor și de a participa la activități extracurriculare.

• **Respectarea diversității**: Incluziunea promovează respectul pentru diferențele individuale și culturale, încurajând o atitudine de acceptare și valorizare a diversității.

2. Provocări în implementarea incluziunii școlare

Implementarea incluziunii școlare se confruntă cu numeroase provocări. Printre acestea se numără:

• **Lipsa de resurse**: Una dintre principalele bariere în calea incluziunii este lipsa resurselor financiare, umane și materiale. Mulți profesori nu au pregătirea necesară pentru a lucra cu elevii cu nevoi speciale, iar școlile nu dispun întotdeauna de infrastructura adecvată sau de materiale didactice adaptate.

• **Rezistența la schimbare**: În multe cazuri, comunitățile școlare și profesorii pot manifesta o rezistență la schimbare, preferând metodele tradiționale de predare și separare a elevilor cu nevoi speciale în clase separate.

• **Atitudini și prejudecăți**: Atitudinile negative și prejudecățile față de persoanele cu dizabilități sau alte nevoi speciale reprezintă o altă provocare majoră. Acestea pot proveni atât din partea colegilor de clasă, cât și din partea personalului școlar sau a părinților.

• **Curriculumul rigid**: Curriculumurile standardizate și rigide pot reprezenta o piedică în calea incluziunii. Ele nu permit flexibilitatea necesară pentru a răspunde nevoilor diverse ale elevilor.

• **Lipsa colaborării între specialiști**: Incluziunea necesită o colaborare strânsă între profesori, părinți, consilieri școlari, psihologi și alți specialiști. Lipsa acestei colaborări poate duce la eșecul eforturilor de incluziune.

3. Bune practici în incluziunea școlară

Pentru a aborda aceste provocări și a promova incluziunea școlară, mai multe bune practici s-au dovedit eficiente:

• **Formarea continuă a profesorilor**: Este esențial ca profesorii să beneficieze de formare continuă în domeniul educației incluzive. Aceasta poate include cursuri de specialitate, ateliere de lucru și schimburi de experiență cu alte școli care au implementat cu succes incluziunea.

• **Adaptarea curriculumului**: Curriculumul trebuie să fie flexibil și să permită adaptarea la nevoile diverse ale elevilor. Metodele de predare trebuie să fie interactive și centrate pe elev, iar materialele didactice să fie accesibile și relevante pentru toți copiii.

• **Colaborarea interdisciplinară**: Este important ca echipa educațională să colaboreze strâns cu alți specialiști (psihologi, logopezi, terapeuți ocupaționali) pentru a oferi un suport complet elevilor cu nevoi speciale.

• **Promovarea unui climat pozitiv**: Școlile trebuie să creeze un climat pozitiv, în care diversitatea este valorizată și respectată. Acest lucru poate fi realizat prin activități care încurajează empatia, respectul reciproc și cooperarea între elevi.

• **Implicarea părinților**: Părinții joacă un rol esențial în procesul de incluziune. Comunicarea deschisă și colaborarea între școală și familie sunt fundamentale pentru succesul incluziunii.

• **Utilizarea tehnologiilor asistive**: Tehnologiile asistive, cum ar fi software-ul educațional specializat, dispozitivele de comunicare augmentativă și alternative sau aplicațiile mobile adaptate, pot sprijini învățarea elevilor cu nevoi speciale.

4. Impactul incluziunii școlare asupra elevilor și comunității

Studiile arată că incluziunea școlară are beneficii semnificative atât pentru elevii cu nevoi speciale, cât și pentru cei fără astfel de nevoi. Elevii incluși în clase obișnuite au șanse mai mari de a-

și dezvolta abilitățile sociale și academice, de a dobândi o încredere sporită în propriile forțe și de a se simți acceptați și valorizați de comunitatea școlară (Ainscow, 2020).

De asemenea, elevii fără dizabilități care învață în medii incluzive dezvoltă o mai mare empatie, toleranță și înțelegere față de diversitate. Aceștia au oportunitatea de a interacționa cu colegi diferiți și de a învăța să coopereze și să colaboreze într-un mod constructiv.

Pe de altă parte, incluziunea școlară poate avea un impact pozitiv și asupra comunității, contribuind la crearea unui mediu mai inclusiv, tolerant și deschis. Prin promovarea valorilor respectului reciproc și ale egalității de șanse, incluziunea școlară ajută la formarea unei societăți mai juste și mai echitabile (Booth & Ainscow, 2016).

5. Concluzie

Incluziunea școlară este un obiectiv important al educației moderne, bazat pe principii de egalitate, accesibilitate, participare activă și respect pentru diversitate. Deși implementarea acestui concept întâmpină numeroase provocări, există și numeroase bune practici care pot contribui la succesul acestuia. În final, beneficiile includerii tuturor copiilor într-un mediu educațional comun sunt semnificative atât pentru elevii înșiși, cât și pentru comunitate în ansamblul său. Promovarea unei educații incluzive și de calitate pentru toți copiii trebuie să rămână o prioritate pentru sistemele educaționale din întreaga lume.

Bibliografie

1. Ainscow, M. (2020). *Promoting Equity in Schools: International Insights from Evidence and Experience*. Routledge.

2. Booth, T., & Ainscow, M. (2016). *Index for Inclusion: Developing Learning and Participation in Schools*. Centre for Studies on Inclusive Education.

3. Florian, L. (2019). *The SAGE Handbook of Inclusion and Diversity in Education*. SAGE Publications.

4. UNESCO (2020). *Global Education Monitoring Report: Inclusion and Education – All Means All*. Paris: UNESCO.

5. Slee, R. (2018). *Inclusive Education: From Policy to School Implementation*. Routledge.

PROBLEMATICA INTEGRĂRII COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

PROF. ÎNV. PRIMAR IOVLEV ANA

LICEUL CU PROGRAM SPORTIV „SZASZ ADALBERT” TÂRGU MUREȘ

În societatea românească copiii cu dificultăți de învățare sau copiii cu un ritm lent de acumulare de achiziții sunt priviți cu reticență în ceea ce privește integrarea lor în școlile normale. Această reținere vine din partea cadrelor didactice (un motiv ar fi tulburările de comportament ale copilului cu CES), din partea părinților copiilor cu CES, dar și din partea colectivului de elevi obișnuiți, cât și a părinților acestora. Pentru ca integrarea copiilor cu CES în școala de masă să se realizeze cu ușurință este nevoie de elaborarea unui curriculum adaptat în educația copiilor cu CES, de proiecte și programe, de elaborarea unor strategii în acest sens. Procesul didactic sau procesul de predare-învățare-evaluare ar trebui adaptat la diferențele dintre copii. Sigur că un copil cu dificultăți de învățare are nevoie de adaptare și integrare. Cadrul didactic este cel care organizează situațiile de învățare în care implică pe toți elevii astfel încât să pună în evidență sau să valorifice potențialul fiecărui elev într-o manieră pozitivă. Cu toate acestea este de menționat faptul că profesorul nu este singurul responsabil de integrarea copilului cu dificultăți în învățământul de masă.

Pentru ca integrarea copiilor cu dificultăți de învățare în școlile normale să fie posibilă este necesar să existe o comunicare între toți actorii implicați în procesul de integrare școlară. Aici ne referim la cadrele didactice, la profesorii de sprijin, la specialiști în logopedie, la specialiștii în psihopedagogie specială, părinții copiilor obișnuiți, dar și părinții copiilor cu deficiențe sau cu tulburări de învățare.

Cadrul didactic trebuie să găsească cele mai eficiente metode de motivare a copilului aflat în dificultate. Sunt convinsă că nu de puține ori un cadru didactic s-a aflat în imposibilitatea de a-și adapta demersul didactic la posibilitățile elevilor cu CES și a de a răspunde corect eventualelor cerințe venite din partea copiilor obișnuiți. Noi, ca și cadre didactice, ar trebui să creăm un mediu educațional care să se adapteze la nevoile educaționale și la particularițățile de învățare și dezvoltare ale tuturor copiilor. Cu alte cuvinte este necesar a se crea un mediu incluziv care să valorizeze toți copiii. În acest mediu incluziv aceștia trebuie să se simtă acceptați, protejați și educați potrivit particularităților fiecaruia dintre ei. Așadar, școala incluzivă trebuie să fie o școală deschisă și prietenoasă. De multe ori, părinții copiilor speciali nu au încredere în capacitatea unui cadru didactic de a ști cum să lucreze

adecvat într-un mediu școlar care include și copiii cu cerințe educaționale speciale. De aceea, mulți părinți preferă să-l integreze într-o școală specială din dorința de a-l proteja de influențele negative.

Copiii cu dificultăți de învățare sunt copiii care necesită atenție și asistență suplimentară, sprijin, îndrumare, răbdare deoarece un astfel de copil se confruntă cu probleme de cunoaștere, de învățare, de interacțiune, probleme sociale, emoționale, comportamentale. De aceea, acești copii nu pot să își valorifice potențialul intelectual în condiții obișnuite. Astfel, activitățile educative școlare și extrașcolare trebuie să fie concepute și aplicate astfel încât să vină în sprijinul acestor copii și să ușureze sau favorizeze o înțelegere a conținuturilor. Pentru ca acest lucru să fie posibil trebuie să vorbim de un set de atitidini privind educația incluzivă a copiilor cu dificultăți de învățare care pot deveni bariere în incluziunea copiilor cu CES în școlile de masă: atitudini la nivelul managementului școlar, atitudinea cadrelor didactice, atitudinea părintelui copilului cu deficiențe, atitudinea colegilor de clasă și a părinților elevilor obișnuiți.

La nivelul managementului școlar putem vorbi de o atitudine de reținere în ceea ce privește educația incluzivă. Cadrele didactice manifestă o oarecare reținere în a integra un copil cu CES în școala de masă în sensul că există o teamă în rândul acestora de a nu fi considerate vinovate sau răspunzătoare pentru eșecul școlar al elevilor integrați sau pentru neglijarea elevilor obișnuiți prin faptul că le-ar acorda o atenție scăzută în timpul activității didactice, caz în care ar atrage și nemulțumirea unor părinți. Un rol important îl deține și direcțiunea școlilor care trebuie să asigure spațiu și săli de clasă dotate cu materiale și aparatură specială pentru copiii cu CES, să sprijine cadrele didactice în ședințele cu părinții, să inițieze proiecte pentru integrarea socială a copiilor.

Cadrele didactice trebuie să aibă dorința de a ajuta copiii cu CES, să manifeste deschidere față de acești copii, să dea dovadă de echilibru interior și de o inteligență emoțională ridicată. Apoi, cadrul didactic trebuie să se implice într-o măsură cât mai mare pentru a satisface toate cerințele educaționale ale elevilor. O atitudine critică față de acești elevi și față de părinții acestora nu poate fi una constructivă. Dimpotrivă, copiii cu cerințe educaționale trebuie să fie tratați cu respect și demnitate. Stilul de predare trebuie să fie cât mai apropiat de stilul de învățare. Activitățile ludice sunt foarte importante, deoarece prin joc copiii cu dificultăți de învățare pot să se exprime mai bine. Consider că ar fi de ajutor ca profesorii din învățământul de masă să urmeze programe de formare pentru a ști cum să lucreze cât mai eficient cu copiii aflați în dificultate. Faptul că nu există o pregătire a cadrelor didactice în domeniul educației cu elevii cu CES face ca aceștia să fie reținuți în ceea ce presupune intergrarea acestor copii în școala de masă. Profesorul este nevoit să își adapteze lecțiile la nivelul elevilor și în funcție de reacțiile acestora. De asemenea, personalul din școală ar trebui să reacționeze

pozitiv la dificultățile întâmpinate de elevi și să asigure crearea unui climat afectiv – pozitiv. Așa cum am amintit mai sus, este absolut necesar ca persoanele dintr-o școală implicate în activități care presupun deschidere față de incluziunea copiilor cu cerințe educaționale trebuie atrași în programe de training sau trebuie să li se asigure cursuri de formare profesională unde pot descoperi noi metode de lucru pentru activitățile instructiv-educative ale copiilor deficienți.

Părintele copilului cu deficiențe ar trebui să accepte și să recunoască faptul că propriul său copilul are o problemă de învățare, socială, de interacțiune, comportamentală sau emoțională. Este foarte important ca părintele să aibă o atitudine de parteneriat, o atitudine colaborativă și să dorească să fie ajutat atât el, cât și copilul acestuia, deoarece este nevoie ca și părintele să preia o parte din sarcini. De asemenea, părintele trebuie să asculte de îndrumările venite din partea cadrului didactic, să desfășoare acasă activitățile sugerate de cadrul didactic respectând îndrumările acestuia. Cu alte cuvinte, trebuie să îl învățăm pe părintele copilului cu tulburări de învățare ce anume să facă acasă pentru a-și ajuta copilul, să-l învățăm cum să-și învețe copilul acasă.

În ceea ce privește atitudinea colegilor de clasă, respectiv atitudinea părinților elevilor obișnuiți, aici pot exista situații în care colegii de clasă să aibă o atitudine de respingere, de reținere față de colegul lor (copil cu CES). Pentru a elimina această situație este nevoie de prezența sau intervenția unui specialist care să spună atât elevilor, cât și părinților acestora de ce constituie un avantaj faptul că au în clasă un copil cu dificultăți de învățare. Există încă temerea că prezența unui copil cu CES în clasă va afecta performanțele școlare ale celorlalți elevi și va altera climatul clasei, fie prin tulburările de comportament, fie prin modificări ale orarului zilnic, fie prin faptul că elevul cu dificultăți de învățare va beneficia de o evaluare diferită. Menținerea unui climat optim în clasă ar trebui să fie una din preocupările majore ale cadrului didactic. Copilul cu dificultăți de învățare nu trebuie să se simtă marginalizat. Nicio clipă un copil cu CES nu trebuie să se gândească că nu este bun de nimic, că nu reușește să-și facă prieteni, că este diferit de ceilalți. Un astfel de copil are nevoie de prieteni, de îmbrățișări, are nevoie de dragoste. În niciun caz nu este bine să simtă frustrare, neîncredere în sime, deoarece toate acestea ar conduce spre un comportament autodistructiv, agresiv pentru a atrage atenția celor din jur. Dimpotrivă, unui astfel de copil trebuie să-i fie recunoscute capacitățile de învățare și de adaptare.

Concluzionând, un sistem ideal incluziv ar trebui să adopte politici incluzive, să asigure formarea continuă a cadrelor didactice care la rândul lor ar trebui să reacționeze pozitiv la dificultățile de învățare întâmpinate de elevi.

Bibliografie:

Suport de curs, Educația incluzivă – Stategii și metode de lucru cu copii cu CES. Prevenirea și combaterea barierelor de atitudine privind educația incluzivă

Psihopedagogie specială pentru examenul de titularizare în învățământ, 2021 (https://ExamenTitularizare.ro), lucrare elaborată în conformitate cu programa de specialitate, modificată prin Ordinul Ministrului Educației și Cercetării nr.5975/2020

INIMI DESCHISE, MÂINI ÎNTINSE

Prof. Eftimie Elena Camelia,

C.Ș.E.I. „Brădet”-Săcele, jud. Brașov

Elevii din învățământul special sunt beneficiarii activităților de voluntariat desfășurate de colegii din învățământul de masă. Activitățile de voluntariat în care sunt implicați elevii din învățământul special sunt o modalitate de a-i implica în activități ce țin cont de interesele și abilitățile lor. Ei se pot implica în activități care vizează utilizarea materialelor reciclabile pentru confecționarea obiectelor decorative de Crăciun, alături de alți colegi.

Pe parcursul activităților desfășurate în mod voluntar, copiii îşi dezvoltă spiritul de observaţie şi învaţă să reproducă ceea ce văd sau simt. Ei îşi dezvoltă o mai bună coordonare oculo-manuală şi îşi îmbunătăţesc motricitatea fină prin rupere, mototolire, tăiere, îndoire, lipire, legare, înşiruire, modelaj…

Învăţarea mai multor tehnici de lucru stimulează creativitatea deficienţilor mintal. Copilul deficient mintal realizează o lucrare, mai greu din imaginaţie, el nu are reprezentări vii, puternice care să-i influenţeze acea lucrare. Copilul „vede” în liniile sau volumele create de el un obiect, o fiinţă apropiată sau îndrăgită, ceva care îl atrage. Astfel, propria creaţie îi stimulează imaginaţia.

În cadrul acestor activități, elevii vin în contact cu numeroase obiecte pe care le observă şi le analizează, sunt puşi în situaţia să observe materialul de lucru, modelul obiectului ce urmează să se confecţioneze, ceea ce duce la dezvoltarea spiritului de observaţie şi a atenţiei. Elevii memoreaze explicaţiile primite privind etapele de lucru.

În procesul confecţionării unor obiecte, cum ar fi tablouri, cutii, jucării, ornamente, scontribuim la dezvoltarea gândirii şi a imaginaţiei elevilor.

Tema practică descrisă:

Obiecte decorative pentru Bradul de Crăciun

Tehnica de lucru: Tehnica şerveţelului

Obiecte decorative: ornamente pentru Bradul de Crăciun, Căsuța lui Moș Crăciun.

Materiale utilizate: şerveţele cu imagini specifice sărbătorilor de Crăciun, pensule, lac adeziv, foarfecă, carton colorat, șnur pentru agățători, ouă din polistiren.

Etapele de lucru:

Selectarea şerveţelelor- Modelul de aplicat reprezintă ceea ce trebuie decupat din şerveţel**.**

Decupajul- Decupăm desenul, după aceea se desfac straturile şi luăm primul strat, cel imprimat.

Compunerea de imagini- Compunerea de imagini se face în funcţie de obiectul decorat şi de ceea ce dorim să se obţină în urma lipirii.

Pregătirea fundalului- Decupajul se aplică pe un fundal deschis la culoare, deoarece şerveţelul este transparent şi nu poate fi aplicat pe un fundal de culoare închisă. În cazul nostru, am lipit șervețelele pe o coală de bloc de desen.

Aplicarea lacului adeziv pe suport, lipirea şerveţelului (decupajului)- Din cele trei straturi ale şerveţelului folosim stratul imprimat. Cu ajutorul pensulei se aplică un strat subţire de lac adeziv (aracet pentru tehnica șervețelului) pe suport. Şerveţelul (decupajul) se lipeşte deasupra, cu atenţie.

Aplicarea lacului adeziv peste şerveţelul lipit (decupaj)- Peste şerveţelul fixat se mai aplică un strat de lac adeziv. Aplicarea se face cu o pensulă lată cu părul moale, cu mişcări uşoare pentru a nu rupe şerveţelul, din centru către margini. După ce se usucă aracetul aplicat deasupra, sunt decupate imaginile obținute.

Elementele decorative sunt lipite pe un suport de carton colorat sub formă de glob, de căsuță, de tablou, obținând decorațiuni pentru bradul din clasă, bradul de acasă sau altele pe care le pot oferi cadou. Valoarea acestora este cu atât mai mare, având în vedere că sunt confecționate chiar de ei.

Este important să le dezvoltăm elevilor dorinţa de a realiza obiecte. O lucrare realizată cu propriile mâini îi stimulează chiar şi pe cei mai tăcuţi. Munca are un rol educativ sub orice formă s-ar desfăşura ea. În muncă se conturează trăsături pozitive de caracter cum sunt: perseverenţa, dârzenia, cinstea, corectitudinea. Relațiile ce se stabilesc între copii contribuie la închegarea colectivului, la dezvoltarea sentimentului de încredere şi prietenie reciprocă.

Pe parcursul activității de elaborare a decorațiunilor pentru bradul de Crăciun elevii memorează explicaţiile primite privind etapele de lucru. Obiectele decorative confecţionate (tablouri cu căsuța lui Moș Crăciun, ornamente diferite cu om de zăpadă, ursul polar, glob) sunt folosite de elevi atât pentru bradul din clasă., cât și pentru cel de acasă. De asemenea, ele sunt oferite cadou apropiaților.

Elevii vin în contact cu bogăţia formelor şi culorilor obiectelor pe care le confecţionează. Elevii își formează şi o atitudine corectă faţă de muncă şi faţă de rezultatele ei, învăţând să aprecieze atât obiectele lucrate de ei, cât şi pe cele lucrate de colegii lor.

Obiecte decorative

Bibliografie:

Facultatea de Psihologie și Științele, E. (2009). *Metodica abilităților practice-Curs pentru Învățământ la distanță.* Brașov: Editura Universității Transilvania.

Stan, L., Stoicescu, A.-M., Sersea, S., Stan, I., & Dumitru, I. (2007). *Abilități practice, educație tehnologică, Ghid metodic, clasele I-IV.* Aramis.

TRADIȚII ROMÂNEȘTI ÎN PRAG DE SĂRBĂTOARE

Prof.înv.primar Diana Buruian
Școala Gimnazială „Alexandru Vaida-Voevod” Cluj-Napoca

1 Decembrie 1918 – Marea Unire de la Alba Iulia, Ziua Națională a României! Eveniment măreț, grandios, profund, care ne marchează pe noi, românii, ca popor. Evenimentul va fi sărbătorit la nivel național, firește, cu fastul corespunzător. Se vor arbora drapele, înclusiv pe Face Book și Tik-Tok, se vor ține prelegeri și discursuri, se va vorbi despre sacrificiu și patriotism. PATRIOTISM!

De aici pornește întrebarea: cum îi fac eu, pe elevii mei, să înțeleagă semnificația și importanța acestui act istoric? Cum îi fac **să simtă, să vibreze**, într-o vreme în care patriotismul nu mai e în „trend”?

Academicianul Ioan Aurel Pop spunea „*Patriotismul, într-o simplă definiție, este prețuirea și înțelegerea locului de naștere, cu tot ce conține el*.” Cuvintele sale m-au inspirat și, în loc să aduc în prezent vremurile trecute, pe care mintea copiilor de azi nu le poate percepe („povești, ficțiune!”), i-am „dus” pe ei în trecut. Această întoarcere în timp am organizat-o în săptămâna „Școala altfel”.

După ce am stabilit programul activității, am trimis invitații tuturor persoanelor pe care le doream alături de noi: părinți, bunici, profesori. Trebuie să remarc implicarea deosebită a părinților. După cum spune doamna Diana. S., una dintre mămici, „O bună parte dintre noi ne-am întors cu drag la țară, în locurile copilăriei, la părinți sau la bunici, de unde am împrumutat obiecte tra- diționale”. În ziua premergătoare, am pregătit clasa pentru activitate. Nu pot să descriu surpriza și încântarea copiilor la intrarea în clasă! Aceștia, îm- brăcați cu ii sau în costume naționale, se perindau în jurul sălii, ca la muzeu. Unii nu mai văzuseră nicio-dată o casă de țară, alții își aminteau ce-au văzut la muzee sau la străbunici. Sala de clasă recrea interiorul unei case țărănești: cu preșuri pe jos, cu țoale pe patul improvizat, cu șterguri în jurul blidelor agățate pe pereți, cu păretare. Mesele erau încărcate de bunătăți de-ți lăsa gura apă numai privindu-le. S-au întrecut mămicile și bunicile în gătit, după rețete vechi, păstrate cu sfințenie în familie: pită de casă și cozonaci, sărmăluțe fierte în ceaun și fasole frecată, slănină cu ceapă bătută în pumn, mălai dulce și plăcinte cu silvoiță și, vedeta, mămăliguța cu brânză!

Surpriza zilei a fosi însă invitatul nostru special: domnul Victor Maghear, veteran de război, fost deținut politic și ... fost învățător, autor a două cărți de poezii. La 90 de ani aproape împliniți, cu luciditate și sensibilitate, ne-a povestit o parte din viața sa. A plâns în timp ce povestea cum era școala pe vremea lui și de ce a fost nevoit să renunțe, mai târziu, la învățământ (îl durea sufletul văzând copiii mergând desculți prin brumă, iar el nu-i putea ajuta). Când a vrut să ne recite poezia pe care a scris-o și pentru care a fost închis, vocea i s-a frânt într-un șuvoi de lacrimi. A prins tărie când a vorbit despre Alexandru Vaida-Voevod. Simțeam cum îi freamătă pieptul de mândrie patriotică. Parcă-i bătea inima mai cu putere în timp

ce sublinia „***Să nu uitați niciodată! Să nu uitați ce a făcut Alexandru Vaida-Voevod pentru țara noastră!"***

Copiii au prezentat câteva personalități românești (științifice, politice, cultural-artistice) care, de la Marea Unire și până acum, au dus faima și numele României în lume: Henri Coandă și Aure Vlaicu, Ecaterina Teodoroiu și Regina Maria, Victor Babeș și George Enescu, ș.a.

Cred ca EMOȚIA este cuvântul
cel mai potrivit să descrie acele momente.
Era atât de palpabilă și ne stăpânea pe
toți cei prezenți.Vechile cântece populare
patriotice au întregit atmosfera și au ridicat
trăirile fiecăruia, copii și adulți deopotrivă,
la cote înalte.

La sfârșit, toată lumea s-a înfruptat din bunătățile de pe mese. Toate au fost bune și gustoase, dar mămăliga cu brânză, slănina și ceapa bătută în pumn (așa cum am învățat eu de la bunicul meu) au fost cele mai apreciate de cei mici. Replica unor copii – „*Asta-i mâncare adevărată!", „Ce bine se mânca pe atunci*!" (adică era mâncare mai gustoasă, mi-a explicat mai apoi). În timpul acesta, domnul Victor Maghear, retras la o masă, a renunțat să-și mai șteargă ochii și, privind cu drag la copii, spunea printre lacrimi: „***Sunt fericit! Patria nu moare!"*** **Ce-au învățat copiii** – „Ne-am dat seama ce mult trebuie să ne ubim țara" (*Casian C.*) „Am aflat cum era în trecut și am învățat să prețuiesc mai mult ceea ce am" (*Sorina M.*)

„A fost cea mai frumoasă activitate, în primul rând pentru că **am simțit** cum se trăia pe vremuri. Până și părinții noștri s-au întors în copilărie, iar eu, personal, iubesc tradițiile și muzica românească." (*Denissa C.)* „A fost foarte frumoasă această activitate deoarece părinții și bunicii prezenți și-au retrăit copilăria, iar noi, copiii, am învățat ce înseamnă cu adevărat istoria românilor și ne bucurăm că suntem români." (*Mario B.*) „Mi-ar plăcea să existe măcar o dată pe an o zi ca aceasta" (*Magda V.*) „Datorită decorului și mâncărurilor tradiționale am reușit să ne imaginăm cum trăiau bunicii nostri și care e diferența dintre generația de atunci și cea de azi. A fost impresionantă toată atmosfera, iar prezența părinților a fost o bucurie pentru noi" (*Denisa D*):

Ce spun părinții – „Această zi minunată ne-a adus mai aproape atât unii de alții, ca parte a unui colectiv, cât și de tradițiile noastre. Ar fi bine dacă s-ar introduce în programa școlară câteva ore în care copiii ar învăța despre tradițiile noastre "(*mama Anamaria V*). „Putem spune că atât noi, părinții, cât și copiii noștri, am avut parte de o veritabilă și memorabilă lecție de istorie autentică" (mama *Diana S*). „Rar mi-a fost dat să văd atâta interes din partea copiilor pentru istoria neamului nostru" (*bunicul Valeriu H*). „Impresia întregii atmosfere a fost unică, cu impact pozitiv privind unirea dintre elevi, dascăli și părinți și păstrarea valorilor tradiționale românești" (*tata Alexandru D*) „O activitate deosebită cu scopul declarat de a dezvolta

sentimentul patriotic în rândurile elevilor, de a cunoaște și de a respecta valorile fundamentale ale istoriei țării. O reușită!” (mama *Mariana N.*)

Orele de educație civică ne-au oferit prile-
jul de a învăța că patriotismul este mai valoros dacă
este pus în relație cu alte valori: implicarea socială,
interesul pentru cultură, repere morale, respectul,
spiritul civic, sentimentul de mândrie patriotică.

Iar din respect și din bucuria de a fi împreună, câteva zile mai târziu, l-am sărbătorit pe domnul Victor Maghear la împlinirea vârstei de 90 de ani.

Beneficiile voluntariatului

Nagy Ioana Veronica,
prof. Colegiul Național „Gheorghe Șincai” Baia Mare, jud. Maramureș

Voluntariatul este o activitate nobilă care constă în oferirea de timp, energie și resurse pentru o cauză, o organizație sau o comunitate fără a pretinde recompense financiare (cu precizarea faptului că timpul este cea mai importantă și cea mai limitată resursă pe care o putem dărui).

„Legea voluntariatului” (195/2001) completată cu legea nr. 339/ 2006 consideră voluntariatul o activitate „de interes public desfăşurată din proprie iniţiativă de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestaţie materială.”

Domeniile în care se pot desfășura activități de voluntariat sunt: asistenţa şi serviciile sociale, protecţia drepturilor omului, sănătatea, cultura, arta, educația, învăţământul, ştiinţa, religia, filantropia, sportul, protecţia mediului, la care se adaugă alte activități specifice în plan umanitar, social şi comunitar.

Legea voluntariatului specifică faptul că activitățile de voluntariat sunt reglementate: „organizaţia gazdă este persoana juridică de drept public sau persoana juridică de drept privat, fără scop patrimonial, care administrează activitatea de voluntariat. În raport cu natura activităţii desfăşurate, complexitatea acesteia, riscurile pe care le implică, impactul produs, respectiv răspunderea pe care o implică, între părţi se poate încheia un contract de voluntariat.”

Această lege reglementează promovarea și facilitarea participării cetățenilor români și străini, în spiritul solidarității civice, la acțiuni de voluntariat, precum și participarea tinerilor la programe internaționale de voluntariat pentru tineri, implementate de structuri descentralizate în strânsă legătură cu autoritățile naționale responsabile pentru problemele tineretului.

Tipuri de voluntariat:

- Voluntariat internațional (în afara țării de origine);
- Voluntariat virtual (implicare în proiecte la distanță, prin internet: traduceri de documente, crearea de conținut pentru organizații sau realizarea/sprijinirea unor campanii social media);
- Voluntariat în situații de urgență (dezastre, conflicte armate sau alte situații critice);
- Voluntariat pentru experiența în muncă (optimizarea CV-ului);

Befriending este un tip special de voluntariat care constă în oferirea de suport moral și prietenie cuiva care are nevoie, care trece printr-o situație dificilă sau se simte singur. Acest tip de voluntariat se manifestă prin suportul unor persoane în vârstă, a unor părinți singuri, a familiilor cu număr mare

de copii, a unor adulți sau copii cu dizabilități sau cu probleme de sănătate sau cu dependențe, a copiilor cu dificultăți de învățare.

Beneficiile voluntarilor

Voluntarul este persoana care acționează de bună voie, din proprie inițiativă, în mod conștient să facă un serviciu (DEX), o persoană „care crede cu adevărat în oameni și în puterea lor de a schimba lucrurile în bine – și este gata să dovedească acest lucru" (Opportunity Association). Toți avem cel puțin o abilitate sau un talent pe care le putem pune în folosul comunității sau al unei persoane care au nevoie de ajutor.

Beneficii personale

Activitățile de voluntariat sunt foarte valoroase pentru dezvoltarea unei personalități echilibrate și responsabile. Experiența dobândită în astfel de activități oferă tinerilor un scop, conștiința propriei valori și a faptului că există semeni mai puțin avantajați/norocoși decât ei (aprecierea frumuseții vieții pentru ea însăși). Voluntariatul poate stimula aptitudinile și ***valorile importante ale copiilor pentru reconfigurarea condiției umane: generozitatea, empatia, responsabilitatea, iubirea, respectul, credința și bunătatea***, determinându-i să fie membri activi ai societății. Acestora li se adaugă alte avantaje:

- Dezvoltarea personală (comunicare, spirit civic și organizatoric, inițiativă, perseverență și capacitate de a rezolva probleme);
- Îmbunătățirea abilităților sociale (interacțiunea cu oameni din medii diferite: ascultare, cooperare, toleranță);
- Generarea unei schimbări prin propria implicare/contribuție;
- Dezvoltarea creativității în anumite zone de interes personal;
- Creșterea încrederii în sine;
- Posibilitatea de a învăța lucruri noi în funcție de domeniu;
- Îmbunătățirea sănătății mentale și emoționale (reduce „stresul și anxietatea, îmbunătățește starea de spirit și oferă un sentiment de satisfacție și împlinire"), combate furia și stimulează producția de endorfine (hormonii fericirii);
- Menținerea unei bune condiții fizice;
- Descoperirea realității înconjurătoare (conștientizarea părților urâte ale lumii în care trăim) și evoluția personală în concordanță cu transformările din societate;

Beneficii pentru carieră

Voluntariatul este un element important în dezvoltarea educației și a formării profesionale prin cultivarea responsabilității, răbdării și motivației. Acestora li se adaugă alte atuuri:

- Avantaje în procesul recrutării în câmpul muncii (arată că ești o persoană proactivă, dedicată și dispusă să învețe lucruri noi);
- Acumularea experienței în domenii noi sau de interes personal;
- Dobândirea unor competențe transferabile: leadership, gestionarea timpului, comunicare, abilități de organizare, muncă în echipă, planificare, utile în orice domeniu de activitate;
- Oportunitatea de a experimenta și de a descoperi adevărate pasiuni;
- Cunoașterea unor domenii și industrii diferite.

Impactul voluntariatului asupra comunității

Voluntariatul este o activitate practicată și sprijinită de instituții școlare, o activitate ce poate fi practicată de copii și de adulți, pe baza unui proces flexibil și liber ales, o dovadă în acest sens fiind și campaniile naționale: „Dăruind vei dobândi", „Niciodată singur", „New trees for new life", „reCONNECT" sau „Let*s do it!". Cele mai importante obiective ale acestora sunt:

- Sprijinirea persoanelor aflate în dificultate;
- Promovarea egalității de șanse și a incluziunii sociale a persoanelor vulnerabile, lupta împotriva discriminării;
- Sustenabilitatea mediului, conservarea energiei, combaterea efectelor poluării;
- Îmbunătățirea infrastructurii și a serviciilor publice (renovarea de școli, susținerea centrelor de ajutor social).

Așadar, voluntariatul este o modalitate extraordinară de a contribui la realizarea unei lumi mai bune, de a te dezvolta personal și profesional și de a îmbunătăți calitatea vieții celorlalți. Voluntariatul te poate ajuta să găsești un scop mai profund în viață, să dai dovadă de curaj, dăruire, solidaritate și răbdare.

Rezultatele unei acțiuni voluntare sunt imediate, iar voluntariatul este cel mai bun mod de a realiza că, într-adevăr, avem puterea de a face lucrurile mai bine și în folosul tuturor.

BIBLIOGRAFIE:

- „*Legea voluntariatului*" nr. 195 din 2001 cu completările ulterioare (2006, 2014);
- Suport de curs „*Voluntariat*" realizat de Far Da și CJRAE Buzău;
- „*Beneficiile voluntariatului*", de Nectarie Popa, twh.ro/blog/ghid despre beneficiile voluntariatului;
- Pro Vobis – Centrul Național de Voluntariat – „*Orientarea și instruirea voluntarilor*"; www.provobis.ro ;

Metode educaționale utilizate la elevii cu CES

Prof. Săraru Ionica Daniela
Școala Gimnazială Nr. 1 Videle, Teleorman

Copiii cu CES (cerințe educative speciale) reprezintă o categorie diversă de elevi care se confruntă cu dificultăți de învățare, dezvoltare sau integrare socială. Acești copii pot avea diverse afecțiuni, cum ar fi tulburări de învățare, dizabilități fizice sau mentale, sau dificultăți în dezvoltarea limbajului. Activitățile educative pentru copii cu CES sunt esențiale nu doar pentru dezvoltarea abilităților cognitive, dar și pentru stimularea abilităților socio-emoționale și integrarea acestora în societate. În acest referat, vom explora activitățile educative destinate acestor copii, importanța lor, metodele utilizate și rolul cadrelor didactice în procesul educativ.

Importanța activităților educative pentru copiii cu CES

Activitățile educative pentru copiii cu CES sunt fundamentale din mai multe motive:

1. **Dezvoltarea abilităților cognitive** – Prin activități educaționale structurate, copiii cu CES pot învăța să își îmbunătățească abilitățile de gândire, rezolvare de probleme și adaptare. Aceste activități sunt personalizate în funcție de nevoile fiecărui copil, pentru a maximiza dezvoltarea acestuia.
2. **Sprijin pentru integrarea socială** – Participarea la activități educative comune cu alți copii ajută la dezvoltarea abilităților sociale ale copiilor cu CES. Învățarea prin jocuri de grup, activități de colaborare și interacțiuni sociale este esențială pentru integrarea lor în colectivitatea școlară.
3. **Îmbunătățirea abilităților de viață** – Unele activități educaționale sunt orientate spre învățarea unor abilități de viață, cum ar fi gestionarea timpului, autoreglarea comportamentului și învățarea de tehnici de auto-ajutor.
4. **Stimularea dezvoltării emoționale** – Activitățile educaționale ajută copiii cu CES să își înțeleagă și să își controleze emoțiile. În acest sens, jocurile de rol, terapia prin artă și muzică, dar și activitățile de mindfulness pot juca un rol esențial în dezvoltarea lor emoțională.

Metode educaționale utilizate

Pentru a răspunde nevoilor copiilor cu CES, educatorii și terapeuții utilizează o gamă largă de metode educaționale adaptate. Acestea includ:

1. **Metoda individualizată** – Această metodă presupune adaptarea activităților educaționale la nevoile, ritmul și stilul de învățare al fiecărui copil. De exemplu, copiii cu dislexie pot beneficia de lecturi și învățături fonetice repetate, iar copiii cu TSA pot învăța mai bine prin imagini sau simboluri.
2. **Învățarea prin joc** – Jocul este o metodă esențială de învățare pentru copiii cu CES. Prin jocuri educative, copiii învață concepte fundamentale, își dezvoltă abilități sociale și cognitive, și pot experimenta situații reale într-un mediu sigur.
3. **Terapia prin artă și muzică** – Aceste metode stimulează creativitatea și exprimarea emoțională a copiilor, fiind deosebit de utile pentru copiii cu dizabilități fizice sau emoționale. De asemenea, pot îmbunătăți abilitățile motorii fine și încurajează colaborarea în grupuri.
4. **Tehnologia asistivă** – Utilizarea tehnologiilor speciale, cum ar fi dispozitivele de comunicare augmentativă (pentru copiii cu dificultăți de vorbire) sau software-ul de învățare adaptivă (pentru copiii cu dificultăți de învățare), este extrem de benefică. Aceste tehnologii ajută la creșterea independenței și la stimularea învățării.
5. **Abordarea multisenzorială** – Această abordare implică utilizarea simultană a mai multor simțuri (vizual, auditiv, tactil) pentru a sprijini învățarea. Activitățile multisenzoriale sunt deosebit de utile pentru copiii cu deficiențe de percepție sau dificultăți de integrare senzorială.

Rolul cadrelor didactice Cadrele didactice care lucrează cu copii cu CES joacă un rol esențial în adaptarea și implementarea activităților educaționale. Printre atribuțiile lor se numără:

1. **Evaluarea nevoilor educaționale ale copiilor** – Profesorii trebuie să cunoască în detaliu nevoile fiecărui copil și să colaboreze cu psihologi, specialiști în educația specială și părinți pentru a dezvolta planuri educaționale personalizate.
2. **Crearea unui mediu de învățare adaptat** – Este important ca mediul școlar să fie accesibil și sigur pentru copiii cu CES, astfel încât aceștia să se simtă confortabil și să poată participa activ la activitățile educaționale.
3. **Instruirea continuă** – Cadrele didactice trebuie să fie mereu la curent cu cele mai recente tehnici și strategii educaționale pentru copiii cu CES, participând la cursuri de formare continuă și adaptându-și abordările în funcție de evoluția copiilor.

Activitățile educative destinate copiilor cu CES sunt fundamentale pentru dezvoltarea acestora atât pe plan cognitiv, emoțional, cât și social. Prin metode educaționale inovative și personalizate, cadrele

didactice pot sprijini acești copii să își atingă potențialul maxim și să se integreze armonios în comunitate. Este important ca educația pentru copiii cu CES să fie continuu îmbunătățită, iar societatea să susțină aceste inițiative prin politici educaționale incluzive și accesibile tuturor.

Bibliografie:

Bălăceanu, C., & Toma, S. (2010). *Educația copiilor cu cerințe educaționale speciale*. Editura Didactică și Pedagogică.

Stein, R. (2010). *Metode de educație multisenzorială în învățământul special*. Editura Corint.

Dezvoltarea gândirii critice privind valorizarea metodelor activ-participative

Prof. înv. primar Ungureanu Violeta,
Şcoala Gimnazială „Leon Dănăilă”, loc. Darabani, jud. Botoşani

Motto :

„Gândirea reprezintă resursa supremă a omenirii. În gândire, principala dificultate este confuzia. Încercăm să facem prea multe deodată. Suntem copleşiţi de emoţii, informaţii, logică, speranţă şi creativitate. Este ca şi cum ai încerca să jonglezi cu prea multe mingi.” (Edward de Bono)

„Dacă îmi spui o să uit, dacă îmi arăţi o să ţin minte, dar dacă mă implici, o să înţeleg.” Anonim

Şcoala contribuie tot mai mult la modelarea personalităţii şi la cultivarea trăsăturilor ei. În întreaga operă de formare a omului nou, a personalităţii sale, un rol important, uneori chiar decisiv, îl au primii ani de şcoală.

Şcolii primare îi revine sarcina de a forma primele deprinderi de muncă intelectuală. De aceea, este necesar ca învăţătorul să fie preocupat în permanenţă de perfecţionarea metodelor şi procedeelor de predare-învăţare, a stilului de muncă în general, pentru optimizarea procesului instructiv-educativ.

Cadrul didactic trebuie să fie animat de o puternică receptivitate faţă de tot ce este nou şi important în specialitatea sa şi în pedagogie, iar în practică să dovedească un efort continuu spre autodepăşire, pentru a face faţă sarcinilor pe care le ridică învăţământul.

Utilizarea metodelor activ-participative de predare-învăţare în activitatea didactică contribuie la îmbunătăţirea calităţii procesului instructiv-educativ, având o reală valoare activ-formativă asupra personalităţii elevului.

Caracteristicile metodelor activ-participative :

- sunt atractive;
- stimulează implicarea activă în carcina didactică;
- stimulează iniţiativa;
- asigură o mai bună punere în practică a cunoştinţelor, priceperilor şi deprinderilor;
- asigură un demers interactiv al actului de predare-învăţare-evaluare;
- valorifică şi stimulează potenţialul creativ, originalitatea copiilor;
- acţionează asupra gândirii critice a elevilor;
- elevii devin responsabili în rezolvarea sarcinilor;

- promovează învăţarea prin cooperare;
- copiii învaţă să argumenteze acţiunile;
- îi învaţă pe elevi să comunice între ei şi să asculte părerile celor din jur.

Este foarte important ca în primii ani de şcoală, copilul să fie orientat corect spre a-şi dezvolta gândirea, capacitatea de a răspunde unor situaţii problematice, de a fi creativ şi eficient. Încă din clasele primare trebuie să-l familiarizăm pe copil cu utilizarea unor metode şi tehnici de muncă intelectuală, să-i dezvoltăm abilităţi de a învăţa prin descoperire, prin investigarea realităţii, în scopul stimulării curiozităţii şi creativităţii. Metodele activ-participative sunt acelea care îl ajută pe elev să găsească singur, sau în grup, cunoştinţele pe care urmează să şi le însuşească, să afle soluţii la probleme, să prelucreze cunoştinţele, să ajungă la reconstituiri şi resistematizări de cunoştinţe. Sunt metode care îl învaţă pe elev să înveţe să lucreze independent şi în grup.

Printre metodele care activizează predarea-învăţarea sunt şi cele prin care elevii lucrează productiv unii cu alţii, îşi dezvoltă abilităţi de colaborare şi ajutor reciproc. Ele pot avea un impact extraordinar asupra elevilor datorită denumirilor foarte uşor de reţinut, caracterului ludic şi oferind alternative de învăţare cu „priză" la copii. Astfel :

Brainstormingul sau asaltul de idei

O strategie care oferă posibilitatea de a-i pune pe elevi în situaţia de a se gândi la o temă pe care o vor întâlni în text şi de a face asociaţii în legătură cu aceasta.

* Dacă, de exemplu, se citeşte un text despre primăvară, li se cere elevilor să se gândească la idei, sentimente, evenimente pe care le pot asocia acestui anotimp.

* Se realizează un ciorchine de idei, o reţea care să sintetizeze ideile exprimate de ei.

Jocul anticipărilor

Se aplică în etapa de prelectură.

* Pornind de la titlul textului sau de la un fragment scurt care se citeşte, elevii sunt întrebaţi despre ce cred ei că este vorba în text şi ce îi face să se gândească la această anticipare.

* Li se pot oferi câteva variante de răspuns, iar ei să aleagă varianta pe care o consideră corectă.

Lectura predictivă

* Presupune citirea fragmentată a textului, făcută de către profesor/învăţător, care îi întreabă pe elevi ce cred ei că se va întâmpla mai departe şi de ce cred că se va întâmpla un anume lucru.

* Pe parcurs se întocmeşte o „hartă a predicţiilor" care constă în confruntarea

evenimentelor relatate de text cu ipotezele relatate anterior.

Ciorchinele

Este un organizator grafic prin care se evidenţiază într-o reţea conexiunile dintre ideile despre un subiect. Tehnica încurajează elevii să gândească liber şi deschis, să-şi organizeze cunoştinţele, putând fi folosită atât ca metodă de predare-învăţare, cât şi ca metodă de fixare.

Ciorchinele este o metodă de scriere eficientă, determinându-i pe elevii mai puţin motivaţi să lucreze. Poate fi nedirijat, când elevii notează toate ideile posibile într-o reţea realizată de ei şi semidirijat, când învăţătorul stabileşte nişte criterii pe baza cărora elevii vor completa ciorchinele.

Avantaje :

- nu se critică ideile propuse;
- poate fi utilizată ca metodă liberă sau cu indicare prealabilă a categoriilor de informaţii aşteptate de la elevi;
- se poate aplica individual, în perechi sau în grup;
- se poate aplica în orice moment al lecţiei;
- solicită gândirea şi capacitatea de a realiza analize, sinteze şi comparaţii.

Metoda cadranelor

Prin trasarea a două perpendiculare, pe tablă sau în caiet, se obţin patru cadrane.

* Cadranele cu expresii atitudinale se pot completa frontal, pe grupe şi individual.
* Elevii pot primi fişe individuale în care vor avea de completat cadranele :

I. Am admirat ... II. Dezaprob ....

III. N-am înţeles ... IV. Am învăţat ...

Sau fişe pe grupe, în acest caz fiecare grupă fiind solicitată să găsească în text cât mai multe răspunsuri pentru un singur cadran pe care trebuie să-l completeze.

Avantaje :

- stimulează atenţia şi gândirea;
- scoate în evidenţă modul propriu de înţelegere;
- conduce la sintetizare/esenţializare;
- uşurează asimilarea de noi cunoştinţe;
- se poate folosi cu succes la orele de recapitulare şi consolidare;
- se poate folosi în diferite momente ale lecţiei;
- stimulează interesul elevilor pentru activitatea didactică.

Procesul literar

* Este un joc de rol cu caracter general care presupune o dezbatere de pe poziţii

extreme (acuzare-apărare) a unor aspecte problematice dintr-o operă literară.

* Are o valoare constructivă mai mare atunci când este realizat pe baza unor alocuţiuni gândite şi redactate de elevi.

* Aceştia vor emite opinii personale cu privire la personajele incriminate, izvorâte din contactul direct cu textul literar.

Procesul judiciar

Împărţiţi-vă în două grupuri : acuzatorii şi apărătorii.

* Simulaţi un proces judiciar în care învinuitul ar fi Garoffi, băiatul care a lovit în ochi pe bătrân cu bulgărele de zăpadă şi nu-şi recunoaşte fapta.

* Folosiţi expresiile :

Apărătorii :

„Vă rog să-mi permiteţi ..."

„Nu cred că ..."

„De unde să ştie băiatul că ..."

„El nu este vinovat ..."

„Mi-e milă de băiat, căci ..."

„Îi este teamă să ..."

„Fapta sa nu este atât de gravă, de aceea, rog ..."

Acuzatorii :

„Cer pedepsirea ..."

„Îl acuz pe ..."

„Vă aduceţi aminte cum ..."

„Este adevărat că ..., dar ..."

„Fapta sa este o ..."

„Ceea ce a făcut este foarte ..., căci ...., deci cer să ...".

Cubul

Metoda cubului este folosită pentru explorarea unui subiect din mai multe perspective. Ea oferă posibilitatea de a dezvolta competenţele necesare abordării complexe şi integratoare.

Avantaje :

- determină participarea conştientă a elevilor prin implicarea maximă a acestora în rezolvarea sarcinilor;
- permite diferenţierea sarcinilor de învăţare;
- formează deprinderi de muncă intelectuală;
- stimulează gândirea logică a elevilor;

- creşte responsabilitatea faţă de învăţare şi faţă de grup;
- sporeşte eficienţa învăţării (elevii învaţă unii de la alţii);
- familiarizează elevii cu cercetarea ştiinţifică;
- formează abilităţi de comunicare şi cooperare.

Limite :

- rezolvarea sarcinilor solicită resurse mari de timp;
- se crează un zgomot oarecare;
- facilitează erori în învăţare;
- nu există un control precis asupra cantităţii/calităţii cunoştinţelor dobândite de fiecare elev.

Metodele moderne au tendinţa de a se apropia cât mai mult de metodele cercetării ştiinţifice, antrenând elevii în activităţi de investigare şi cercetare directă a fenomenelor. Utilizarea metodelor interactive în activitatea didactică are ca rezultat creşterea motivaţiei pentru învăţare şi a încrederii în sine, contribuie la formarea atitudinii pozitive faţă de obiectele de studiu în şcoală şi asigură condiţiile formării capacităţii copiilor de a interacţiona şi de a comunica, pregătindu-i mai bine pentru activitatea socială.

Bibliografie :

1. Creţu, C., „*Curriculum diferenţiat şi personalizat*", Editura Polirom, Iaşi, 1999;
2. Ion, Al., D., „*Dezvoltarea gândirii critice şi învăţarea eficientă*", Editura de Vest, Timişoara, 2000;
3. Pintilie, M., „*Metode moderne de învăţare-evaluare*", Editura Eurodidact, Cluj Napoca, 2002;
4. Crişan, Lucia, „*Cadrul didactic. Didactica disciplinelor. Metode, procedee educaţionale şi noi tehnologii*", Editura Polirom, Iaşi, 2009;
5. Oprescu, Victor, „*Dimensiunea psihologică a pregătirii profesorului*", Scisul Românesc, Craiova, 1983.

INIMI DESCHISE, MÂINI INTINSE - POVESTE DE IARNĂ

BĂICOIANU ELENA, PROFESOR PSIHOPEDAGOGIE SPECIALĂ,
CENTRUL ȘCOLAR DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ, COMUNA FILIPEȘTII DE TÂRG

Împreună, deschidem o poartă spre noi orizonturi, o călătorie într-o frumoasă poveste de iarnă în spiritul sărbătorilor creștine și tradiționale - o ușă deschisă către dăruire și alinare a sufletului uitat de semeni, bucuria copiilor în așteptarea lui Moș Crăciun. Toți copiii așteaptă cu bucurie sărbătorile de iarnă. Din motive diferite, unii dintre ei rămân cu speranța, mai ales cei care provin din medii defavorizate, din lipsa unui suport financiar din partea părinților.

Scopul oricărei acțiuni voluntare este unul umanitar. Acțiunile unui proiect presupune munca în echipă cu pasiune și dăruire, în ideea de continuare și conservare a tradițiilor și a obiceiurilor românești, a păstrării valorilor culturale – umanitate, demnitate.

Considerăm că rolul unui proiect de voluntariat este de integrare – strategie – dezvoltare, de conștientizare și responsabilizare – sensibilizare a tuturor semenilor noștri. De asemenea, activitățile de voluntariat stimulează potențialul creativ și artistic prin implicarea activă și directă, prin responsabilizarea elevului în propriul proces educativ, contribuind la dezvoltarea stimei de sine, a încrederii în propriile forțe, mai ales la elevii cu c.e.s.

Integrarea copiilor cu deficiențe în rândul voluntarilor ameliorează/ previn aspecte de discriminare, dezvoltă abilitățile de relaționare socială - relațiile de prietenie, schimbarea mentalității în spiritul valorilor civice democrat creștine și acceptarea diversității cultural – umane.

Parteneriatul este "o poartă deschisă" către activități educaționale de voluntariat, "o inimă deschisă" către cei care așteaptă un bun creștin pentru a le oferii un zâmbet, o bucurie, un dar din suflet cu gânduri bune. Organizarea acestor activități – de voluntariat, extrașcolare /extra curriculare, depind de posibilitățile fiecăruia, de mediul și comunitățile dispuse spre colabolare. În acest sens, organizatorul /profesorul desfășoară acțiuni de sensibilizare a comunității spre dăruire a unui strop de bucurie celor cu nevoi.

Activitățile destinate sărbătorilor de Crăciun sunt printre cele mai frumoase activități așteptate de către toată lumea și în special de copii. Manifestările sărbătorilor de iarnă cuprinde dăruire, bunătate, credință, dorințe, iertare, recunoștință și alinare (cuvinte pline de căldură) – unirea familiei într-un gând mai bun și pentru cei singuri plin de nevoi.

Copilăria este marcată de amintirile Sărbătorilor de Crăciun - „Așteptarea lui Moș Crăciun...!”, serbările școlare, colindele, împodobirea bradului, destăinuiri, dorințe – o poveste de iarnă. Avem poate cele mai frumoase tradiții și obiceiuri, cu multă credință, cadrul didactic alături de familie și comunitate duc mai departe aceste comori, în ideea păstrării și conservării culturii primite de la strămoșii noștri – un dar de la Dumnezeu.

Copiii scriu scrisori către Moș Crăciun, cu mare grijă și inocență, pe o coală de hârtie își așternd gânduri, dorințe, iertare și recunoștință, urări de bine. Unii dintre ei chiar spun cât de bine învață, dacă au fost cuminți...are loc o inter relaționare în comunicare atât directă (între colegi) cât și indirectă, cu cel căruia îi este destinată scrisoarea (Moș Crăciun). Copiii așteaptă, cu emoție darul care o să vină – de la cei cu inima deschisă, însă nu trebuie să uităm de părinții și bunicii noștri, de cei care au rămas singuri – un gest mărunt, un colind, un dar cu inima plină de compasiune, reprezintă o mare bucurie, un sentiment de dragoste, o dovadă suntem alături de ei.

Desfășurăm nenumărate activități, dar întotdeauna am pus întrebarea – „Noi ce putem face?” Răspunsul – prin fapte am dovedit – Și noi putem! Suntem alături de tine! Uniți vom reuși să facem lucruri minunate și pline de recunoștință. „Așteptăm, primim și dăruim!” Să ne cunoaștem mai bine! – Împodobirea bradului, scrisoare către Moș Crăciun, confecționarea de ornamente pentru brad, felicitări pentru cei dragi, atragerea de sponsori...sunt activități pe care elevii alături de profesori le desfășoară cu multă bucurie.

Aceste activități pun în valoare creativitatea, imaginația, formează deprinderi practice, relații de prietenie, spiritul de cooperare, dezvoltă abilitățile de socializare. Colindele, poeziile învățate este un exercițiu, transmit „magia sărbătorilor de iarnă”. Un exemplu practic: cu dragoste elevii au confecționat decorațiuni pentru împodobirea bradului, au realizat desene specifice anotimpului și sărbătorilor, felicitări pentru cei care îl vor însoți pe Moș Crăciun, pentru părinți... Cu sufletul deschis au pregătit poezii și colinde pentru cei care ne vor trece pragul...

Avem nevoie de înțelegere, de crearea unei stări emoționale bune, de sprijin și colaborare. Copiii plini de entuziasm, îmbracă cu inocență și frumusețe atmosfera sărbătorilor de Crăciun. Farmecul dat de luminițele sclipitoare din brad, cu vocea șoptită de copil, pierdută în colinde, ușa se deschide și... apare Moș Crăciun cu daruri. E veste minunată! „A sosiit...!” copiii bat din palme, mare veselie... Și dintr-o dată se face liniște. Toți copiii așteptă daruri cu mâinile întinse, daruri puse cu grija în sacul lui Moș Crăciun de la cei cu inima deschisă. Este descrierea unui moment de bucurie la sfârșit de an. Cu veselie pentru anul care vine, toți urează „La mulți ani!” și oferă o felicitare în care au

așternut cele mai bune gânduri pentru anul care vine – bunătate, generozitate, recunoștință. Activitatea a fost desfășurată la clasă împreună cu părinții.

Din experiența profesională, în activitățile didactice s-a dovedit valoarea acțiunilor de voluntariat în domeniul socio – cultural – educațional. Implementarea proiectelor de voluntariat în cadrul S.N.A.C., dezvoltarea parteneriatului instituțional are ca scop în general, dezvoltarea spiritului de voluntariat în rândul comunităților, contribuind la formarea de caractere, atitudini prosociale prin diversitatea umană și culturală.

Magia și farmecul copilăriei se regăsesc în datini, tradiții și obiceiuri românești, creștine. „Și eu pot!, Sunt alături de tine!”

IMAGINI SURPRINSE DIN ACTIVITATE – În așteptarea lui Moș Crăciun

ACTIVITATEA EXTRAȘCOLARĂ – FACTOR DETERMINANT AL PERFORMANȚEI ȘCOLARE

Prof. înv. preșc. GHERVASĂ RALUCA-NICOLETA
Școala de Artă „Sergiu Celibidache” Roman, jud. Neamț

Educația extracurriculară este realizată dincolo de procesul de învățământ și își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității copiilor. Educația prin activitățile extracurriculare urmărește identificarea și cultivarea corespondenței optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură. Trebuinţa de se juca, de a fi mereu în mişcare, este tocmai ceea ce ne permite să împăcăm școala cu viaţa.

Stabilirea activităților extrașcolare presupune implicarea, în egală măsură, a elevilor, a cadrelor didactice și a părinților. La nivelul unității de învățământ se aleg acele proiecte și activități care să corespundă obiectivelor educaționale specifice comunității școlare, fiind un rezultat al opțiunilor acesteia.

Scopul activităţilor extraşcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activităţi cât mai variate şi bogate în conţinut, cultivarea interesului pentru activităţi socio-culturale, facilitarea integrării în mediul şcolar, oferirea de suport pentru reuşita şcolară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale şi corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Activităţile extraşcolare se desfăşoară într-un cadru informal, ce permite elevilor cu dificultăţi de afirmare în mediul şcolar să reducă nivelul anxietăţii şi să-şi maximizeze potenţialul intelectual.

Oricât ar fi de importantă educaţia curriculară realizată prin procesul de învăţământ, ea nu epuizează sfera influenţelor formative exercitate asupra copilului. Rămâne cadrul larg al timpului liber al copilului, în care viaţa capătă alte aspecte decât cele din procesul de învăţare şcolară. În acest cadru, numeroşi alţi factori acţionează pozitiv.

În ceea ce privește *conținutul și organizarea* activităților, se recomandă elaborarea unor proiecte la nivelul claselor/al grupurilor de clase sau al școlii care să permită realizarea unor obiective educaționale prin activități care nu se pot desfășura în perioada cursurilor. Proiectele se pot organiza în parteneriat cu alte unități de învățământ, cu organizații neguvernamentale, cu palatele și cluburile copiilor, cluburile sportive scolare, cu institutii culturale și științifice cu poliția, jandarmeria, inspectoratul pentru situații de urgență, direcțiile de sănătate publică, agențiile pentru protecția

mediului. Elevii au posibilitatea de a alege activitățile la care doresc să participe. De asemenea, se va lua în considerare posibilitatea implicării părinților în activități, precum și a altor parteneri. Fiecare activitate va fi coordonată de unul sau mai multe cadre didactice, care vor lua toate măsurile necesare pentru supravegherea și asigurarea securității elevilor.

Exemple de activități extrașcolare: vizite la muzee, expoziţii, monumente şi locuri istorice, case memoriale; vizionarea de emisiuni muzicale, de teatru de copii, distractive sau sportive; spectacole; excursii și taberele școlare; serbări și concursuri școlare etc.

Activităţile extraşcolare, bine pregătite, sunt atractive la orice vârstă. Ele stârnesc interes, produc bucurie, facilitează acumularea de cunoştinţe, chiar dacă necesită un efort suplimentar. Copiilor li se dezvoltă spiritul practic, operaţional, manualitatea, dând posibilitatea fiecăruia să se afirme conform naturii sale. Copiii se autodisciplinează, prin faptul că în asemenea activităţi se supun de bună voie regulilor, asumându-şi responsabilităţi. Dascălul are, prin acest tip de activitate posibilităţi deosebite să-şi cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influenţeze dezvoltarea, să realizeze mai uşor şi mai frumos obiectivul principal – pregătirea copilului pentru viaţă.. Realizarea acestui obiectiv depinde în primul rând de educator, de talentul său, de dragostea sa pentru copii, de modul creator de abordare a temelor, prin punerea în valoare a posibilităţilor şi resurselor de care dispune clasa de elevi.

Activitățile extracurriculare sunt apreciate atât de către copii, cât și de factorii educaționali în măsura în care:

- valorifică și dezvoltă interesele și aptitudinile copiilor;
- organizează într-o manieră plăcută și relaxantă+ timpul liber al copiilor contribuind la optimizarea procesului de învățământ;
- formele de organizare sunt dintre cele mai ingenioase, cu caracter recreativ;
- copiii au teren liber pentru a-și manifesta ăn voie spiritul de inițiativă;
- participarea este liber consimțită, necodiționată, constituind un suport puternic pentru o activitate susținută;
- au un efect pozitiv pentru munca desfășurată în grup;
- sunt caracterizate de optimism și umor;
- creează un sentiment de siguranță și încredere tuturor participanților;
- urmăresc lărgirea și adâncirea influențelor exercitate în procesul de învățământ;
- contribuie la dezvoltarea armonioasă a copiilor.

Motivația este acea componentă a psihicului uman care are rol de stimulare și mobilizare energetică, de orientare a conduitei într-o anumită direcție. Deoarece reprezintă factorul determinant al fiecărei activități sau comportament, motivația este denumită și *motorul personalității.*

Pentru procesul de învățare, motivația reprezintă totalitatea acelor factori care declanșează, susțin și orientează comportamentul elevului, activându-i resursele psihice și energetice cu scopul de a asimila informații noi, de a-și forma priceperi și deprinderi. Motivația este factorul care dinamizează și ușurează procesul de învățare, prin intensificarea efortului și a concentrării atenției elevului. Elevul motivat acționează, este perseverent, tinde spre un obiectiv, învață mai ușor. Motivația reprezintă una dintre cauzele pentru care un elev învață sau nu învață. Dar, în același timp, motivația poate apărea ca efect al învățării. Rezultatele pozitive ale activității de învățare impulsionează eforturile ulterioare ale elevului, dezvoltându-i dorința de a învăța mai mult. Între motivație și învățare există o determinare cauzală reciprocă. Motivația impulsionează procesul de învățare, iar succesele obținute în urma învățării intensifică motivația.

Trecerea de la motivele externe la cele interne ale învățării este un proces de durată, care este influențat de cunoașterea și dezvoltarea intereselor și aptitudinilor copiilor, îmbunătățirea stimei de sine, formarea reprezentărilor și a deprinderilor morale.

Stimularea motivației de a învăța este o sarcină dificilă a cadrului didactic. Aceasta este, până la urmă, o artă care ține de măiestrie și har didactic. Pe baza modelelor teoretice, cadrul didactic își poate construi diferite strategii care să conducă la sporirea motivației școlare a elevilor. Aceste strategii trebuie să cuprindă elemente de noutate atât în cadrul metodelor de predare utilizate la clasă, cât și în formele de evaluare aplicate. Aprecierea progresului unui elev, a efortului pe care l-a depus, îmbunătățirea opiniei elevului despre propriile competențe, aprecierea reușitei în activitate sunt importante în stimularea motivației pentru învățare.,

Motivația școlară a elevilor depinde de o multitudine de factori, problemele motivaționale sunt diverse, astfel încât cadrul didactic nu poate aplica o strategie-standard, din contră, trebuie să se adapteze fiecărei situații și, pe cât posibil, fiecărui elev în parte.

Activităţiile extracurriculare contribuie la gândirea şi completarea procesului de învăţare, la dezvoltarea înclinaţiilor şi aptitudinilor şcolarilor, la organizarea raţională şi plăcută a timpului lor liber. Având un caracter atractiv, copiii participă într-o atmosferă de voie bună şi optimism, cu însufleţire şi dăruire, la astfel de activităţi. Potenţialul larg al activităţilor extracurriculare este generator de căutări şi soluţii variate. Succesul este garantat dacă ai încredere în imaginaţia, bucuria şi în dragostea din sufletul copiilor, dar să îi laşi pe ei să te conducă spre acţiuni frumoase şi valoroase.

BIBLIOGRAFIE

1. PÂNIȘOARĂ, I.-O., 2015, *Comunicarea eficientă,* Ed. Polirom, Iași;
2. POTOLEA, D., MANOLESCU, M., 2006, *Teoria şi metodologia curriculum-ului*, suport curs P.I.R;
3. SĂLĂVĂSTRU, D., 2005, *Psihologia educaţiei*, suport curs P.I.R;

Secţiunea II

Proiecte educative / Proiecte Didactice

Test - Basmul

Stan Mihaela
Școala Gimnazială „Simion Balint”, Copăceni

Se dă fragmentul de text:

Odată, nu chiar demult, mai degrabă în zilele noastre, în Țara Balaurilor, ce se află dincolo de Munții Urieșilor, pe Tărâmul Celălalt, s-a născut un pui de balaur care era altfel decât cei din neamul său. Părinții, un balaur solzos și o bălăuriță cochetă, cu vreo șapte capete coafate și cochete, și-au dat seama de asta încă de pe vremea când balaurul era în fașă, dar n-au spus nimănui, ca nu cumva să se facă de râs. Bebelușul balaur râdea în fiecare dimineață la soare, un fapt neobișnuit, căci se știe că, de când lumea, balaurii preferă întunecimile nopților fără lună. Nu-i plăcea să i se facă baie în jar încins și nici să doarmă încolăcit pe vreo comoară, așa cum făceau toți balaurii respectabili.

Când a crescut ceva mai mare, puiul de balaur a început să se comporte din ce în ce mai ciudat: iubea florile, iarba cea verde, cântul păsărelelor. Își petrecea serile privind melancolic cerul înstelat. Se apucase chiar să scrie versuri. Toate acestea și multe altele îi îngrijorau până peste poate pe părinții săi, mai ales că, precum se știe, balaurii sunt niște făpturi urâcioase și lipsite de sensibilitate.

Adina Popescu, *Aventurile lui Pâlpâilă*

Rezolvă cerințele:

1. Scrie indicii spațio-temporali.
   .....
   .....
2. Scrie formula inițială și explică semnificația ei.
   .....
   .....
   .....
3. Realizează fișa de identitate a personajului, după modelul:

Nume și prenume	
Componența familiei	
Aspect fizic	

Calități	
Obiceiuri	
Cum este văzut de ceilalți	

4. Realizează un desen al puiului de balaur, așa cum ți-l imaginezi tu, iar pe marginea desenului, notează trăsături morale ale acestuia, așa cum reies din text.

5. Scrie asemănările și deosebirile dintre puiul de balaur și balaurii cunoscuți de tine din lecturile tale.

.....

.....

.....

.....

.....

6. Scrie care era motivul de îngrijorare al părinților săi?

.....

.....

.....

.....

7. Descrie în 3 - 4 propoziții camera puiului de balaur, așa cum ți-o imaginezi tu.

.....

.....

.....

.....

8. Imaginează-ți că puiul de balaur e prietenul tău. Descrie în 8 – 10 rânduri o zi petrecută cu el.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Se acordă 1 punct din oficiu.

Succes!

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	Oficiu	Punctaj total
1 p.	1 p.	1 p.	1 p.	1 p.	1 p.	1 p.	2 p.	1 p	10 p.

Proiecte de activități de remediere/de dezvoltare la literatura română - Clasa a V-a

GHEARĂ ANCA-EMILIA

Liceul Teoretic„George St. Marincu“ Poiana Mare, Dolj

I.Proiect de activități de remediere la literatura română - Clasa 5

Unitatea 2 - Titlul: "Povești și povestiri"

Obiectivele proiectului:

1. Îmbunătățirea capacității de înțelegere a textelor literare.
2. Dezvoltarea abilităților de analiză și interpretare a unor opere literare.
3. Stimularea creativității și a exprimării scrise.

Activități propuse:

1. Lectura și discuții interactive:

- Se va citi împreună cu elevii o poveste și se va discuta despre personaje, intrigă și morală. Fiecare elev va fi încurajat să își exprime opinia despre lecțiile învățate.

2. Crearea unui Diorama:

- Elevii vor alege o scenă din povestea citită și vor crea un diorama (mini-scenă tridimensională) care să ilustreze acea scenă. Aceasta activitate va ajuta la dezvoltarea abilităților artistice și la înțelegerea profundă a textului.

3. Joc de rol:

- Fiecare elev va alege un personaj din poveste și va trebui să-l interpreteze într-un scurt dialog cu colegii săi. Aceasta activitate va stimula creativitatea și va ajuta elevii să se pună în locul personajelor.

4. Compunere creativă:

- Elevii vor scrie o continuare a poveștii citite sau o poveste originală inspirată de aceasta. Este important ca aceștia să respecte structura narativă: introducere, cuprins și concluzie. Compunerile vor fi prezentate în fața clasei, promovând astfel exprimarea orală.

5. Evaluare și reflecție:

- La final, se va organiza o discuție în care elevii vor vorbi despre ce au învățat în urma acestor activități. Se va încuraja feedback-ul constructiv și autoevaluarea.

Acest proiect de remediere va facilita o învățare activă și plăcută a literaturii, ajutând elevii să se familiarizeze cu concepte importante și să-și dezvolte abilitățile în limba română.

II. Proiect de activități de dezvoltare Clasa a V-a literatura română

Unitatea 2: "Personaje din literatură"

Obiective generale:

1. Înțelegerea și analizarea personajelor din opere literare studiate.
2. Dezvoltarea abilităților de exprimare orală și scrisă.
3. Stimularea creativității și a gândirii critice.

Activități propuse:

1. Lectura și discuția textelor:

- Elevii vor citi fragmente din opere literare reprezentative incluse în Unitatea 2. După lectură, se va organiza o discuție de grup în care vor fi identificate caracteristicile personajelor, motivațiile și conflictele acestora.

- Întrebări de stimulare: "Ce îi motivează acțiunile personajului principal?" sau "Cum se transformă personajul pe parcursul poveștii?"

2. Crearea unui poster:

- Fiecare elev va alege un personaj din operele studiate și va crea un poster care să includă: o descriere a personajului, citate relevante, imaginea sa (poate fi desenată sau decupată din diferite materiale didactice) și un scurt rezumat al rolului său în poveste.

- Posterele vor fi expuse pe pereții clasei, transformând astfel sălile de clasă în expoziții literare.

3. Joc de rol:

- Elevii vor fi împărțiți în grupuri și vor alege un episod dintr-o poveste unde să si joace rolurile personajelor. Această activitate va încuraja colaborarea și va îmbunătăți abilitățile de comunicare.

- La final, fiecare grup va prezenta scena aleasă și va explica importanța ei în conturarea caracterului personajelor.

4. Eseu creativ:

- Elevii vor scrie un scurt eseu în care să descrie cum ar reacționa dacă ar fi prieteni cu personajul ales. Acest exercițiu va stimula empatia și gândirea critică asupra relațiilor interumane.

Evaluarea va fi realizată prin observarea participării la activități, creativitatea în realizarea posterului și calitatea eseului final.

Proiect de cercetare

Iordăchioaie Teodora
Școala Gimnazială, com. Ion Creangă, jud. Neamț

Cadrul intervenției: Acest studiu își propune să examineze atitudinea profesorilor față de utilizarea noilor tehnologii în sala de clasă, atitudinea acestora față de integrarea TIC în demersul didactic, modul în care aceștia utilizează noile tehnologii și ideile lor cu privire la efectul acestora asupra învățării.

Modelul teoretic al intervenției

Cercetarea de față este parte a unui studiu mai vast, realizat în mai multe țări europene, având ca obiect utilizarea în activitatea didactică a tehnologiei informației și comunicării (TIC).

În diferite țări, europene și nu numai, au fost realizate mai multe studii având ca obiect utilizarea în activitatea didactică a tehnologiei informației și comunicării. Astfel de cercetări își propun să evalueze impactul fenomenului tehnologic în educație.

Au fost făcute unele studii privind avantajele utilizării TIC în predarea și învățarea limbii engleze. Hennessy[1] a declarat utilizarea TIC ca un catalizator care motivează cadrele didactice și cursanții să lucreze în noi moduri. Cercetătorul a înțeles că, pe măsură ce studenții devin tot mai liberi, profesorii simt că ar trebui să-i îndemne și să-i sprijine pe aceștia să acționeze și să gândească independent. Aplicarea noilor tehnologii în învățarea limbilor, modifică atitudinile de învățare ale elevilor și le sporește încrederea în sine.

Eaton[2] a afirmat că, comunicarea ce are la bază un computer, este o caracteristică utilă pentru învățarea limbilor străine. Discuțiile asistate de calculator prezintă mai multă participare decât discuțiile care ar avea loc față în față.

Baytak, Tarman și Ayas [3] au realizat un studiu prin care au urmărit care este rolul tehnologiei în învățarea limbilor străine. Rezultatele cercetării au arătat că învățarea elevilor a fost îmbunătățită prin integrarea TIC la clasă. Elevii au afirmat că utilizarea noilor tehnologii în școală face învățarea plăcută și îi ajută să învețe. Mai mult chiar, aceștia au spus că instrumentele TIC utilizate fac ca învățarea să fie interesantă, plăcută și interactivă. Un alt rezultat al cercetării a fost că utilizarea TIC mărește motivația elevilor, interacțiunile sociale și învățarea. Concluziile acestui studiu au evidențiat faptul că elevii și-au îmbunătățit situația școlară prin încorporarea noilor tehnologii în orele de predare la clasele lor.

Parvin și Salam[4] au realizat un studiu și au declarat că prin utilizarea tehnologiei, elevii ajung să-și sporească șansa de a comunica într-o limbă în diferite contexte și de a-și îmbogăți propriile cunoștințe. Elevii trebuie să aibă anumite oportunități de interacțiune socială pentru a-și exercita abilitățile în viața reală. Acest lucru nu se poate realiza decât printr-o cooperare a cursanților în activități reale. Rezultatele proiectului au arătat că utilizarea conținutului audio-vizual are un potențial puternic pentru îmbunătățirea și promovarea cursurilor interactive de limbă. Cu toate acestea, succesul studiului depinde de modul în care tehnologia este proiectată și implementată și modul în care cadrele didactice sunt instruite să o utilizeze.

Un alt studiu a fost realizat de Alsaleem [5] care a urmărit utilizarea aplicației WhatsApp în comunicare și cum ar putea aceasta contribui la îmbunătățirea vocabularului, alegerea cuvintelor și capacitatea elevilor de a comunica. Pe baza rezultatelor acestui studiu
s-a ajuns la concluzia că utilizarea aplicației a demonstrat o mai bună comunicare în rândul elevior, o mai mare atenție în utilizarea și alegerea cuvintelor.

Dispozitivul (procedura) intervenției

Studiul s-a realizat prin metoda anchetei și a utilizat ca instrument chestionarul. Spre deosebire de celelalte studii în care metodele de cercetare erau de ordin calitativ, prin utilizarea interviului, aceasta a utilizat o metodă de ordin cantitativ care permite colectarea unor date într-un timp relativ scurt și de la un număr mare de subiecți.

Metodologia implementata

Cercetarea a utilizat ca model experimental, modelul uni-factorial cu un singur grup.
Acest model se bazează pe o strategie de tip intra-subiect, în care un grup de subiecți este supus unui tratament aplicat o singură dată, cu una, două sau mai multe măsurări ale variabilei dependente.

Eşantionul cercetării a fost format dintr-un număr de 136 de cadre didactice din învățământul preuniversitar: învățământ preşcolar, primar, gimnazial și liceal.

Cercetarea a fost proiectată pentru a releva următoarele aspecte:
1. Investigarea resursei materiale care stă la baza asigurării și utilizării bazei informatice;
2. Diagnosticarea cauzelor eventualelor situații critice, a impedimentelor pe care școlile le întâmpină în acest complex și continuu proces de modernizare;
3. Cercetarea aspectelor asociate infrastructurii TIC (numărul de elevi per computer; frecvența și natura utilizării calculatorului în activitatea didactică, disponibilitatea oferită de școală);
4. Identificarea măsurii în care diverse discipline beneficiază de avantajele tehnologiei;
5. Identificarea unor elemente preliminare de impact al utilizării tehnologiei informațiilor și comunicării asupra elevilor, la nivelul dezvoltării integrate a comportamentelor intelectuale și socio-afective;
6. Aprecierea rolului competenței tehnologice în inserția profesională a viitorilor absolvenți și profesioniști;
7. Indicarea tipului de influența a TIC asupra modelării strategiilor de predare utilizate de către cadrul didactic.
8. Delimitarea orizontului de aşteptări ale cadrelor didactice privind actorii responsabili de susținerea programelor de integrare a TIC în educație.

Autorii nu au luat în calcul anumite variabile care ar putea exista și influența acest studiu. În opinia mea, vârsta repondenților , disciplina predată și zona în care aceștia își desfășoară activitatea au un rol important în rezultatele cercetării. Accesul internautic e, astăzi, facil tuturor şi în mod cert este la îndemâna celor tineri şi chiar foarte tineri, ale căror deprinderi în ale utilizării tehnologiilor moderne le întrec, oricum, cu mult pe cele ale celor vârstnici. Disciplina predată este din nou un element cheie ce poate influența rezultatul cercetării deoarece nu toate disciplinele se pretează la acest fapt. Zona în care cadrele didactice își desfășoară activitatea este un alt element important deoarece cu cât ne îndepărtăm de zona marilor orașe, tehnologia este tot mai puțin prezentă în unitățile de învățământ.

Rezultatele intervenției

În procent de 89,7% profesorii afirmă că există computere disponibile pentru elevi, însă doar 50% din cadrele didactice declară că școala asigură numărul necesar de computere pentru activitatea lor. Cadrele didactice găsesc probabil modalități complementare pentru nevoia de utilizare a computerului, mai ales că pregătirea lecțiilor (proiectarea, transpoziția didactică, actualizarea conținuturilor predării) se desfășoară preponderent acasă. Intensificarea activității didactice și a celei administrative identificată în ultimii ani nu oferă posibilități de timp sau spațiu de pregătire în cadrul școlii.

În identificarea obstacolelor folosirii TIC , așa cum apar în opinia cadrelor didactice, un procent surprinzător al respondenților, deloc de neglijat (25%), consideră că **întâmpină rezistență din partea școlii**. Acest fapt indică eterogenitatea opiniilor cu privire la informatizarea învățământului, deși cercetările aplicative realizate în ultimii ani ne vorbesc despre beneficiile evidente ale acesteia. Următoarele cauze în ordinea importanței relevă probleme externe, de ordin tehnic sau financiar. Deși în ultimii ani s-au făcut eforturi considerabile în a introduce TIC în strategiile de predare-învățare, problemele sunt departe de a se fi soluționat, dată fiind varietatea factorilor care le influențează, de la asigurarea bazei materiale şi până la dimensiunea formativă a pregătirii specifice a cadrelor didactice.

Distribuția procentuală a răspunsurilor cadrelor didactice per variantă de răspuns la itemul privind eficiența calculatoarelor pentru pregătirea elevilor în activități la diferite discipline

Impactul utilizării TIC în procesul de educație a constituit obiectul mai multor studii evaluative, relevarea impactului pozitiv fiind de domeniul evidenței. Analiza rezultatelor

	Procente per variantă de răspuns				
discipline	**1**	**2**	**3**	**4**	**5** = foarte eficient
Matematică	6,6 %	3,3 %	21,3 %	31,1 %	37,7 %
Științe	0 %	1,6 %	4,8 %	33,9 %	59,7 %
Istorie	0 %	6,7 %	25,0 %	33,3 %	35,0 %
Geografie	0 %	1,6 %	16,1 %	32,3 %	50,0 %
Limba maternă	3,3 %	20,0 %	25,0 %	30,0 %	21,7 %
Limbă străină	0 %	3,3 %	9,8 %	29,5 %	57,4 %
Educație fizică	47,5 %	27,9 %	19,0 %	3,3 %	3,3 %

(a procentelor pe varianta de răspuns) indică faptul că:
ƒ - Calculatoarele sunt în mod deosebit utile pentru adaptarea activităților de învățare pentru elevii cu cerințe speciale sau dificultăți de învățare (media răspunsurilor 3,18);
ƒ - Calculatoarele la clasă facilitează activitatea de predare (media 3,12);
ƒ - Tehnologia la clasă nu a avut niciun impact asupra activității mele de predare (media 3,09).

Impactul utilizării TIC, la nivelul elevilor

Care dintre următoarele modificări comportamentale au fost observate de dvs. ca urmare a utilizării calculatoarelor la clasă?	***Procente per variantă de răspuns***				
1 = deza-cord total	**1** = deza-cord total	**2**	**3**	**4**	**5** = total de acord
(a) Un interes mai mare de a învăța	14,1 %	10,9 %	14,1 %	23,4 %	37,5%
(b) Creşterea frecvenței la ore	15,6 %	12,5 %	7,8 %	26,6 %	37,5%
(c) O concentrare mai bună	4,8 %	19,0 %	15,9 %	30,2 %	30,2%
(d) Se lucrează mai bine în echipă	20,6 %	9,5 %	12,7 %	22,2 %	34,9%
(e) Rezultate şcolare mai bune	8,2 %	9,8 %	24,6 %	26,2 %	31,1%
(f) Îmbunătățirea competențelor de comunicare	14,3 %	12,7 %	22,2 %	28,6 %	22,2%
(g) Un management al proiectelor mai bun	14,5 %	17,7 %	11,3 %	22,6 %	33,9%
(h) Capacitate îmbunătățită de rezolvare a problemelor	11,3 %	12,9 %	21,0 %	24,2 %	30,6%
(i) O atitudine mai pozitivă la clasă	14,1 %	14,1 %	6,3 %	25,0 %	40,6%

Concluzia

Cercetări precum demersul de față sunt importante întrucât asigură o bază documentată, reală pentru introducerea proiectelor pilot şi a programelor educaționale de implementare a noilor tehnologii în învățământ. Strategiile de predare-învățare a conținuturilor curriculare, prin intermediul softurilor educaționale, necesită în prealabil un studiu detaliat și o bună cunoaștere a realității educaționale.

Pe baza rezultatelor cercetării de față, semnalăm două direcții care se constituie ca modalitățI viitoare de integrare a tehnologiei în activitatea didactică:

1. Crearea și promovarea unei noi metodologii pentru disciplinele școlare, bazată pe utilizarea TIC;
2. Diseminarea unor instrumente pedagogice pentru formarea inițială şi continuă a cadrelor didactice care să implice utilizarea TIC.

Pe lângă **valențele evident informative și formative ale utilizării TIC**, nu trebuie să neglijăm un aspect considerat important, cel puțin în concepțiile pedagogice internaționale, și anume cel al atractivității. **Mijloacele informatice moderne sporesc semnificativ atractivitatea procesului educațional**.

Se cunoaște faptul că există şi o limitare principială a posibilităților de utilizare TIC ce nu poate fi depăşită decît prin **menținerea unui rol important al profesorului** în achiziția, prelucrarea şi utilizarea informațiilor, în acțiunea de formare a deprinderilor şi abilităților practice. De aceea interesul acordat dezvoltării competenței tehnologice depășește etapa instruirii inițiale în profesie și se inserează pe parcursul întregii cariere didactice, necesitând o redefinire continuă a obiectivelor formării.

Bibliografie:

1. https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/00220270320002769 61?scroll=top&needAccess=true (accesat 12.02.2019)
2. https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED510276.pdf (accesat 12.12.2018)
3. http://ijreeonline.com/article-1-120-en.pdf (accesat 13.11.2018)
4. https://preserve.lehigh.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1049&context=fire (accesat 5.01.2019)
5. http://www.readwritethink.org/files/resources/lesson_images/lesson782/Rubric.pdf

PROIECT DE LECȚIE (SCHIȚĂ)

MANOLE DANIELA NICOLETA
Școala Gimnazială nr.20, București

DATA: 13.*11.2024*

UNITATEA DE ÎNVĂŢĂMÂNT: Şcoala Gimnazială nr.20

CLASA: I A

PROF. ÎNV.PRIMAR:: Manole Daniela Nicoleta

ARIA CURRICULARĂ: Matematică şi Ştiinţe ale naturii

DISCIPLINA: Matematică şi explorarea mediului

UNITATEA TEMATICĂ: Toti cei mici, la bunici

SUBIECTUL LECŢIEI: **S**căderea numerelor naturale de la 0 la 10

FORMA DE REALIZARE: activitate integrată

TIPUL LECŢIEI: consolidare şi sistematizare de cunoştinţe

DISCIPLINE INTEGRATE:

Comunicare în limba română

Matematică şi explorarea mediului

Dezvoltare personală

Arte vizuale şi abilităţi practice

Muzica si miscare

***COMPETENŢE SPECIFICE*:**

1.4. Efectuarea de adunări şi scăderi, mental şi în scris, în concentrul 0-100, recurgând frecvent la numărare;

1.6. Utilizarea unor denumiri şi simboluri matematice (termen, sumă, total, diferenţă, <, >, =, +. -) în rezolvarea şi/sau compunerea de probleme ;

3.1. Rezolvarea de probleme prin observarea unor regularitati din mediul apropiat;

5.2. Rezolvarea de probleme simple în care intervin operaţii de adunare sau scădere în concentrul 0-100, cu sprijin în obiecte, imagini sau reprezentări schematice

Comunicare în limba română

1.1.Recunoaşterea unor detalii dintr-un mesaj scurt, rostit clar şi rar.

Dezvoltare personală

3.1. Identificarea unor sarcini de lucru simple in contexte variate

Arte vizuale şi abilităţi practice

1.1. Sesizarea semnificaţiei unui mesaj vizual simplu, exprimat prin desen/ pictură/modelaj/colaj/ film/ desen animat, care reflectă un context familiar;

Muzica si miscare

2.1. Cântarea individuală sau in grup, asociind mișcarea sugerată de text și de ritm

OBIECTIVE OPERATIONALE:

Pe parcursul și la sfârșitul orei, elevii vor fi capabili:

O1. Să completeze cu numere și semne matematice potrivite operațiile de scădere, având la dispozitie material intuitv; obiectivul se consideră realizat dacă elevii completează corect cel putin 2 din cele 4 numere;

O2. Să efectueze operații de scădere în concentrul 0-10, având la dispozitie platforma educațională și material intuitiv; obiectivul se consideră realizat, dacă elevii rezolvă cel cel puțin 3 din 8 operații de scădere;

O3. Să compună probleme ce presupun rezolvarea printr-o operație de scădere, având la dispoziție material ilustrativ; obiectivul se considera realizat dacă 2 din cele 4 probleme vor fi compuse corect.

O4. Să efectueze exercitii de scădere, utilizând denumiri și simboluri matematice (termen, diferență, rest, minus), având la dispoziție material intuitiv; obiectivul se consideră atins dacă elevii rezolvă cel puțin 5 exerciții din cele 12 propuse.

STRATEGIA DIDACTICĂ:

A) METODE *ŞI* PROCEDEE: - jocul didactic, explicaţia, exerciţiul, conversaţia, observaţia;

B) MATERIALE DIDACTICE :ghicitori, tabla interactivă, caiet de creatie nr.1, fișe de lucru, videoproiector, laptop

C) FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual, în perechi;

RESURSE TEMPORALE: 45 minute

RESURSE UMANE: 24 elevi

RESURSE SPATIALE: sala de clasă

FORME SI TEHNICI DE EVALUARE: observarea sistematică a comportamentului elevilor, aprecieri verbale, evaluarea reciprocă, analiza produselor activităţii

BIBLIOGRAFIE:

MEM-„Programa pentru disciplinele Comunicare în limba romană, Matematică și explorarea mediului, Arte vizuale și abilități practice, Dezvoltare personală” aprobată prin ordin al ministrului Nr. 3418/19.03.2013;

- Manual- Matematica si explorarea mediului, manual pentru clasa I, EDU, Bucuresti. 2022
- O călătorie distractivă spre cunoașterea, caiet de creație nr.1, Corina Istrate, Dora Măcean, Manuela Koszorus
- Dumitru Alexandrina; Viorel-George Dumitru, Activităţi transdisciplinare pentru grădiniţă şi ciclul primar – jocuri didactice, Editura Paralela 45, Piteşti, 2009.
- Dumitru A, Dumitru L, Maria Luiza Ana, Elena Stroescu- Metodica predării matematicii la clasele CP-IV, Ed. Carminis, 2015
- Mihail Roșu- Elemente de matematică pentru profesorii din învățământul primar, editura Aramis, 2017
- Resursedidactice- https://wordwall.net/ro/resource/64292703/matematic%c4%83/terminologie-sc%c4%83dere-0-10

Desfășurarea lecției:
Moment organizatoric
Reactualizarea cunoștințelor: întrebări terminologie, calcul oral, Roata scăderilor, joc Wordwall
Captarea atenției: ghicitori matematice
Dirijarea învățării: caietul de creație nr 1, aplicația Editurii Edu
Exercițiile 1,2,3, pagina 48, joc didactic: Găsește albinuța!
Fixarea cunoștințelor: joc didactic Bingo
Asigurarea feedbackului- fișă de lucru/ colorarea conform codului
Încheierea lecției: aprecieri verbale, tema pentru acasă, intonarea „Cântecul numerelor”

PROIECT DIDACTIC

Prof. Pavlovici-Pătruț Bogdan
Colegiul Național Pedagogic „Carmen Sylva" Timișoara

Clasa: a VII-a

Aria curriculară: Om și societate

Disciplina : Religie, cultul ortodox

Unitatea de învățare: Viața comunității și sărbătorile creștine

Subiectul lecţiei: *Sărbători închinate Maicii Domnului*

Tipul lecţiei: comunicare/însușire de noi cunoștințe

Scopul lecției: Venerarea Maicii Domnului

Competențe generale:

1. Manifestarea unui comportament moral, în viața personală și în societate, în acord cu valorile religioase.
2. Raportarea experiențelor din viața de zi cu zi la principiile religioase, cu respectarea identității și diversității religioase.

Competențe specifice:

1.1. Identificarea mesajului moral-religios din texte sau suporturi expresive date (biblice, religioase, literare, plastice, istorice).

2.2. Selectarea unor reguli de comportament moral-religios din diferite contexte de viață, din perspectiva unor criterii date.

3.3. Identificarea unor responsabilități față de sine şi față de comunitate, după repere date, prin raportare la valorile moral-religioase.

Competențe derivate:

CD1: cunoaşterea rolului Fecioarei Maria în Întruparea Mântuitorului;

CD2: enumerarea sărbătorilor închinate Maicii Domnului şi data serbării fiecăreia;

CD3: prezentarea fiecare dintre aceste sărbători;

CD4: exprimarea modului de cinstire acordat Maicii Domnului în Biserica Ortodoxă.

Strategia didactică :

1. **Metode şi procedee** : rugăciunea, conversația catehetică, lectura, jocul didactic, explicația, întrebările, exercițiul.
2. **Mijloace de învăţământ**: tabla, caiete, fișe de lucru.

3. Forme de organizare a activităţii elevilor: activitate frontală, activitate individuală.

4. Evaluare: aprecieri verbale, observația sistematică a activității elevilor, observarea focalizării şi menţinerii atenţiei.

Resurse:

1. **Oficiale:**

Programa şcolară pentru disciplina Religie, cultul ortodox, clasa a VII-a;

Planificarea calendaristică, clasa a VII-a;

2. **Temporale:** - nr. de lecţii: 1
- durata: 50’

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

Etapele lecţiei / Timp	Compet. specifice	Conţinutul ştiinţific	Strategia didactică			Evaluare
			Metode și procedee/	Mijloace de învățare	Forma de organizare	
Momentul organizatoric 5’		Se asigură climatul favorabil desfăşurării lecţiei, a materialelor didactice. • Salutul • Rugăciunea Tatăl Nostru	Rugăciunea Conversația		Individuală Frontală	

Captarea atenţiei 3’	1.1.	➢ Elevii vor recunoaște icoana Buna Vestire (Anexa 1), pentru a le capta atenția și a le stârni curiozitatea.	Conversația	Anexa 1	Frontală Individuală	Observarea focalizării şi menţinerii atenţiei
Anunţarea titlului şi a obiectivelor lecţiei 3’	2.2.	Se anunţă tema şi obiectivele activităţii, în termeni accesibili elevilor. - Sărbători închinate Maicii Domnului Profesorul va realiza schema lecției și va împărți elevilor fișa cu schema lecției. (Anexa 2)	Explicația Expunerea	Tabla Caiete Anexa 2	Individuală Frontală	Observarea focalizării şi menţinerii atenţiei
Dirijarea învăţării 30’	3.3. 2.2. 1.1.	Elevii vor rezolva sarcinile de pe fișele de lucru. ❖ Citiți cu atenție afirmațiile de mai jos și completați următorul rebus. Pe coloana AB veți descoperi o sărbătoare închinată Maicii Domnului (Anexa 3) ❖ Completează spaţiile libere cu informaţiile corecte (Anexa 4) ❖ Anexa 5 - Rugăciune către Maica Domnului - Fragment din Acatistul Intrării în biserică a Maicii Domnului	Jocul didactic Întrebările Explicația Conversația catehetică	Fișele de lucru Anexele 3,4,5	Individuală Frontală	Aprecieri verbale Observarea sistematică a activității elevilor

Aprecierea, asocierea și generalizarea 4’	1.1.	-Ați observat, în cadrul acestei unități de învățare, că: ❖ Maica Domnului este cea mai cinstită dintre toți sfinții și îngerii; ❖ Sărbătorile închinate Maicii Domnului sunt pictate între Praznicele împărătești de pe catapeteasmă; ❖ Maica Domnului este mijlocitoarea noastră înaintea tronului Sfintei Treimi; ❖ Maica Domnului este model pentru toți cei care ascultă cuvântul lui Dumnezeu și îl fac roditor (Preafericitul Părinte Patriarh Daniel); ❖ „Însuși Fiul lui Dumnezeu și Fiu iubit al Fecioarei a dat pe Maica Sa mamă nouă tuturor și apărătoare", pentru a ne ajuta la mântuire. (Sfântul Nicodim Arghioritul, *Maica Domnului în teologia și imnografia Sfinților Părinți,* Monah Teoclit Dionisiacul, trad. Cristina Rogobete și Adrian Marinescu, Editura Bizantină, 2002, p.20)	Explicația		Frontală	Aprecieri verbale
Activitate suplimentară 3’	2.2.	Profesorul propune elevilor următorul exercițiu: Alcătuiește enunțuri cu termenii: preacinstire, a venera, sărbătoare, pelerinaj, a mijloci.	Exercițiul	Caiete	Individuală	Aprecieri verbale
Evaluarea activităţii elevilor 1’		Se fac aprecieri generale şi individuale, privind atât pregătirea elevilor pentru lecţie, cât şi implicarea lor în activitate.	Expunerea		Frontală	Aprecieri verbale
Încheierea activităţii 1’		• Rugăciunea	Rugăciunea			

Proiect didactic

Profesor înv. primar: PAVLOVICI-PĂTRUȚ MARIA
Profesor itinerant: PAVLOVICI-PĂTRUȚ MARINA-ADRIANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ MAȘLOC

Aria curriculară: Matematică şi ştiinţe ale naturii

Disciplina: Matematică

Unitatea tematică: Numerele naturale de la 0 la 10 000

Clasa: a III-a

Data: 19.11.2024

Subiectul: *Scrierea și citirea numerelor folosind cifre romane*

Tipul lecției: însușire de noi cunoștințe

COMPETENȚE GENERALE:

1. Identificarea unor relaţii / regularităţi din mediul apropiat
2. Utilizarea numerelor în calcule

COMPETENŢE SPECIFICE:

1.1. Observarea unor modele / regularităţi din cotidian, pentru crearea de raţionamente proprii

2.1. Recunoaşterea numerelor naturale din concentrul 0- 10 000 şi a fracţiilor subunitare sau echiunitare, cu numitori mai mici sau egali cu 10

Obiective operaţionale:

a. Cognitive :

- Scrierea și citirea cifrele romane;
- Aplicarea regulilor de scriere cu cifre romane în transformarea scrierii din cifre arabe în cifre romane şi invers, pentru numerele naturale până la 39.

b. Motrice:

- Utilizarea corectă a laptop-ului și a instrumentelor de scris.

c. Afective:

- Colaborarea pentru rezolvarea sarcinilor;
- Respectarea normelor de comportament.

Resurse:

I. Metodologice

Strategii didactice:

a) Metode şi procedee: conversația, observația, jocul didactic, explicația, exercițiul, expunerea.

b) Mijloace de învăţământ: fişe de lucru (online), creioane colorate, laptop, jocuri interactive.

c) Forme de organizare: activitate frontală.

II. Temporale: 50 minute

III. Umane: 2 elevi

IV. Forme şi tehnici de evaluare: Observare sistematică, observarea comportamentului verbal şi nonverbal, aprecieri verbale, autoevaluare.

V. DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

Evenimentul Didactic	Compet. specifice	Conţinutul ştiinţific	Strategia didactică			Evaluare
			Metode	Mijloace	Forme de organizare	
1.Moment organizatoric 2 min.		Se asigură climatul favorabil desfășurării lecţiei și pregătirea materialelor didactice.		Fișe de lucru, laptop, videopro-iector		
2.Captarea atenţiei 6 min.		Elevii ascultă și vizionează videoclipul cu atenție. ♣ https://www.youtube.com/watch?v=CktRdSjgKrk ♣ https://wordwall.net/ro/resource/6147470/cifre-romane	Conversaţia Expunerea Observația	Laptop Videopro-iector	Activitate frontală	Observarea comporta-mentului verbal şi nonverbal
3.Anunţarea temei 3 min.		Se anunţă tema şi obiectivele activităţii, în termeni accesibili elevului. ♣ Tema activităţii: *Scrierea și citirea numerelor folosind cifre romane*	Conversaţia Observația	Fișă de lucru	Activitate frontală	Observare sistematică
4.Dirijarea învăţării 25 min.		Elevii citesc o poveste a **Cifrelor romane** și pe lângă aceasta vor descoperi și un cod secret. (Anexa 1) În continuare aceștia vor rezolva următoarele sarcini de lucru. (Anexa 2) ♣ https://wordwall.net/ro/resource/23466553/mem/scrierea-numerelor-cu-cifre-romane	Conversația Jocul didactic	Fișe de lucru Laptop Videopro-iector	Activitate frontală	Observarea sistematică a elevului Aprieceri verbale

		♣ https://wordwall.net/ro/resource/5262108/scrierea-cu-cifre-romane	Observația			
5. Obţinerea performanţei 5 min.		♣ https://wordwall.net/ro/resource/23001775/cifre-romane	Explicaţia Exerciţiul	Laptop Videopro-iector	Activitate frontală	Observare sistematică Aprecieri verbale
6. Asigurarea feed-backului 8 min.		Elevii vor colora fișa de lucru după indicațiile date. (Anexa 3)	Conversația Observația	Fișa de lucru	Activitate frontală	Aprecieri verbale
7. Încheierea activităţii 1 min.		Se vor face aprecieri asupra participării elevilor la lecţie.	Conversaţia			Aprecieri verbale

PROIECT DIDACTIC

Profesor CAZANOI LAURA
Gradinița ELECTROMAGNETICA

GRUPA: Mare A

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: "Cu ce și cum exprimăm cea ce simțim?";

TEMA PROIECTULUI: "Zvon de primăvară";

TEMA SĂPTĂMÂNII: "Vestitorii primăverii";

TEMA ACTIVITĂŢII: *Pomii înmuguriţi;*

DOMENIU EXPERENȚIAL: Domeniul estetic și creativ (Activitate artistico-plastică);

TIPUL ACTIVITĂȚII: Consolidare de priceperi și deprinderi;

FORMA DE ORGANIZARE: frontală, individuală;

MIJLOCUL DE REALIZARE: pictură prin ștampilare;

SCOP: consolidarea deprinderii de a compune o tema si de a o reda plastic cu ajutorul deprinderilor formate;

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

C2. Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități);

C3. Activare și manifestare a potențialului creativ;

COMPORTAMENTE VIZATE:

C2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;

C3.1. Manifestă creativitate în activități diverse;

C3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative;

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1 – *Să combine corect culorile;*

O2 – *Să realizeze pictura conform tehnicii date;*

O3 - *Să parcurgă etapele de lucru păstrând acurateţea lucrării.*

STRATEGII DIDACTICE:

- Metode și procedee didactice: conversaţia, explicaţia, demonstraţia, exerciţiul;
- Materiale didactice: *guaşe, tablou canvas, pictură model, beţişoare de urechi, şervețele, planşete;*

FORME ŞI METODE DE EVALUARE: formativă orală, aprecieri verbale;

DURATA: 30 minute;

LOCUL DE DESFĂSURARE: sala de grupă

Momente Didactice	Conținut științific	Strategii Didactice	Evaluare
1. Moment organizatoric	- pregatirea climatului (aerisirea sălii de clasă, aranjarea mobilierului) si materialelor necesare desfasurarii activitatii; - deprinderi de ordine si disciplina; - copiii vor fi așezați câte doi la masă, având material individual pentru realizarea lucrării;	Conversatia	
2. Captarea atenției	Se va realiza cu ajutorul picturii model. Se va purta o scurtă convorbire despre anotimpul primăvara.	Conversația	
3. Anuntarea temei si obiectivelor activitatii	**Intuirea materialului didactic** -Ce avem pe mese? (bețișoare de urechi, guașe, palete pentru pictură, servețele umede, tablou cu silueta unui pom) Voi numi 2-3 copii să denumească materialele de pe mese. Vor fi întrebați ce cred ei că putem face cu aceste materiale. Anunțarea subiectului activității și obiectivelor propuse se realizeaza într-o formă accesibila copiilor: „ Astăzi vom picta împreună pomul înmugurit.” Se vor prezenta criteriile de evaluare: corectitudine, acurateţe, finalizarea lucrării.	Conversația	
4. Dirijarea noului conținut	**Prezentarea și analiza modelului.** Se analizează modelul și se poartă o discuție despre materialele folosite și tehnica de realizare. **Demonstrarea modului de lucru:**	Conversația	Frontală Individuală

	Se explică şi se demonstrează copiilor tehnica de lucru: 1. Combinarea culorilor roșu și alb pe paletă folosind bețișorul de urechi; 2.Realizarea mugurilor prin stampilarea bețișorului; 3. Infrumusetarea tabloului (dacă timpul ne permite) **Fixarea tehnicii de lucru** Se solicita un copil sa explice etapele de lucru, urmarindu-se lucrarea model si planșa cu etapele de lucru. **Exerciţii pentru încălzirea muşchilor mici ai mâinii:** Înainte de a începe lucrul se vor face cateva exerciţii de încălzire a muşchilor mici ai mâinii: Mișcăm degețelele Și batem pălmuțele Pumnilorii îi rotim Și apoi îi și lovim Am, n-am, am, n-am Pumnilorii închiși Degețelele mișcăm Și de lucru ne-apucăm! **Realizarea lucrării de către copii:** Copiii vor realiza lucrarea ținând cont de instrucțiunile și de etapele de lucru prezentate de educatoare. Aceștia vor fi încurajați să ceară ajutor dacă întâmpină dificultăți sau dacă simt că au nevoie de ajutor. Activitatea se va desfășura pe fundal muzical.	Explicația Demonstrația Exercițiul Conversația Explicația Demonstrația Exercițiul	Frontală Individuală

5. Evaluare	După finalizarea lucrărilor voi numi câțiva copii pentru a trece printre mese să aleagă lucrarea care le place cel mai mult, argumentând de ce. Se face evaluarea în funcţie de cerinţe: acurateţe, corectitudine, finalizare.	Conversația	Frontală Individuală
6. Incheierea activitatii	- aprecierei verbale pozitive legate de participarea copiilor la activitate;	Conversația	Orală

PROIECT DIDACTIC

Andronescu Draga – profesor psihopedagog
Școala Gimnazială Specială Constantin Păunescu București

Data	12.11.2024
Elev	P. G.-A.
Clasa	a III-a B
Școala	Gimnazială Specială Constantin Păunescu București
Profesor	Andronescu Draga
Disciplina	Terapii și programe de intervenție
Tema activității	Corpul uman
Subiectul	Schema corporală
Tipul activității	Corectiv-terapeutică

Competențe generale

- Explorarea proprietăților obiectelor și fenomenelor din mediul familiar prin intermediul experiențelor senzoriale

Competențe specifice

- Identificarea elementelor schemei corporale

Obiective operaționale

- **Cognitive:**
  - OC_1: Să identifice partea corporală numită de profesor pe propriul corp
  - OC_2: Să indice partea corporală numită de profesor pe imagine
  - OC_3: Să asocieze cuvântul auzit cu partea corporală corespunzătoare
  - OC_4: Să reconstituie figura umană din părțile componente
- **Psihomotrice:**
  - OP_1: Să efectueze exerciţii de motricitate generală
  - OP_2: Să coloreze figura umană
- **Afective:**
  - OA: Să manifeste interes pentru activitate.

Strategii didactice:

- **Metode:** dialogul dirijat, explicația, exemplul, observația dirijată, demonstrația, exercițiul, munca independentă.
- **Mijloace didactice:** laptop, platforma Wordwall, platforma logopedică Timlogo, imaginea corpului uman, jetoane, tablă magnetică, fișă de evaluare

Bibliografie:

- Programa școlară Terapii Și Programe De Intervenție - Învăţământ special primar - Dizabilităţi intelectuale grave, severe și/sau asociate, București 2021
- Terapia Tulburarilor de Limbaj- intervenții logopedice, Ecaterina Vrășmaș și Cornelia Stănica, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997

SCENARIUL DESFĂȘURĂRII ACTIVITĂȚII

NR. CRT.	ETAPA TERAPEUTICĂ	OB.	DEMERSUL TERAPEUTIC	STRATEGII DIDACTICE		EVALUARE
				METODE	PROCEDEE	
A. Etapa pregătitoare						
1.	**Momentul organizatoric**	Se asigură resurele necesare desfășurării activității corectiv- terapeutice în condiții optime.				
2.	**Captarea atenției**		Profesorul prezintă elevului imagini cu corpul uman	Dialogul dirijat	Laptop Wordwall	
B. Etapa terapiei general – recuperatorii						
3.	**Etapa terapiei generale**	OP_1 OA	**Exerciții de motricitate generală:** - exerciții de ridicare a umerilor, rotire a capului, întoarcere a capului stânga-dreapta, înclinare a capului, strângere a pumnilor	Explicația Exemplul Observația dirijată Demonstrația Exercițiul	Laptop Timlogo	**Probă practică:** - efectuarea exercițiilor de motricitate generală
C. Etapa terapiei specific – recuperatorii						
4.	**Anunțarea subiectului activității corectiv-terapeutice**	Profesorul anunță subiectul activității corectiv- terapeutice: *Schema corporală* și enumeră în mod explicit obiectivele urmărite.				

NR. CRT.	ETAPA TERAPEUTICĂ	OB.	DEMERSUL TERAPEUTIC	STRATEGII DIDACTICE		EVALUARE
				METODE	PROCEDEE	
5.	**Etapa terapiei specifice**		Profesorul îndrumă elevul:			
		OC_1 OA	să identifice partea corporală numită de profesor pe propriul corp	Explicația Demonstrația Exercițiul	Propriul corp	**Probă practică:** -indentificarea părții corporale numite de profesor pe propriul corp
		OC_2 OA	să indice partea corporală numită de profesor pe imagine	Explicația Demonstrația Exercițiul	Imaginea corpului uman	**Probă practică:** -indicarea pe imagine a părții corporale numită de profesor
		OC_3 OA	să asocieze cuvântul auzit cu partea corporală corespunzătoare	Explicația Demonstrația Exercițiul	Laptop Wordwall	**Probă practică:** - asocierea cuvântului auzit cu partea corporală corespunzătoare
		OC_4 OA	să reconstituie figura umană din părțile componente	Explicația Demonstrația Exercițiul	Jetoane Tablă magnetică	**Probă practică:** -reconstituirea figurii umane din părțile componente
6.	**Evaluare**		Profesorul prezintă sarcina de lucru și îndrumă elevul în realizarea acesteia:			
		OP_2	să coloreze figura umană	Explicația Munca indepententă	Fișă de evaluare	**Probă scrisă:** - colorarea figurii umane
7.	**Încheierea activității**	Elevul va fi apreciat pentru activitatea desfășurată.				

PROIECT DE ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ

Prof.înv.primar POPA MINODORA
Liceul Teoretic „Nicolae Jiga” Tinca

Titlul activităţilor: ”DIN INIMĂ PENTRU MAMA!”

Coordonatorul activităţilor: prof.înv.primar:POPA MINODORA

Scopul:

- Dezvoltarea limbajului şi a expresivităţii acestuia prin recitarea poeziilor dedicate mamei;
- Stimularea şi afirmarea potenţialului literar, artistic şi creativ al elevilor;
- Stimularea creativităţii, a curiozităţii intelectuale, a comunicării şi deschiderii culturale ca elemente constitutive ale personalităţii copilului.

Obiectivele :

- *Cunoașterea semnificației zilei de 8 Martie;*
- *Cultivarea dragostei faţă de cea mai dragă fiinţă – MAMA şi faţă de anotimpul primăvara.*
- *Formarea deprinderilor interpretative.*
- *Dezvoltarea vocii, auzului melodic şi a receptivităţii emoţionale.*
- *Crearea unor compoziții plastice/practice având ca suport textele litereare dedicate mamei;*
- *Transpunerea în cântec, și în imagini dragoste de mama.*

Activitati propuse:

Realizarea sarcinilor de lucru la centrele: arte, citire, scriere, construcții, matematică;

La activitate vor participa mămicile și erlevii din clasă

Locul desfășurării: Liceul Teoretic „Nicolae Jiga” Tinca

Participanti: elevi, mămici, bunici, cadrele didactice de la clasă,;

Resursele:

a. Umane : elevii clasei I Step by Step, cadrele didactice, mămicile;

b. Materiale: texte literare, lipici, cartoane, bloc desen, acuarele, etc.;

c. Finaciare: fără finanțar**e.**

Durata activităţilor: o oră și 30 de minute;

Desfașurarea activităţii:

Activitatea extracurriculară –**” Mami, te iubesc”** se va desfășura în cadrul Liceul Teoretic „Nicolae Jiga” Tinca

Copiii vor audia și vor memora cântece și poeziile scurte adaptate nivelului lor de vârsta dedicate mamei. Vor confectiona felicitări și buchete de flori pe care le vor oferi mamelor.

Modalităţi de evaluare a activităţilor: felicitări realizate, discuții libere purtate cu elevii, având ca temă Ziua internațională a femei.

Concluzii: Activitatea este gândită pentru îmbogățirea cunoștințelor elevilor, pentru lărgirea orizontului personal al copilului, iar scopul initial al acestei activități poate fi realizat prin buna colaborare dintre cadrele didactice, mame și copiii implicați în activitate.

PROIECT DE ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ

Prof.înv.primar GUȚ CORNELIA
Liceul Teoretic „Nicolae Jiga” Tinca

Motto : FIECARE STROP DE APĂ CONTEAZĂ...

Titlul activităţilor:”APA, IZVOR DE SĂNĂTATE! ”

Coordonatorul activităţilor: prof.înv.primar Guț Cornelia

Liceul Teoretic „Nicolae Jiga” Tinca

Participanți: Cadrele didactice , elevii, părinții și reprezentantul Companiei de apă.

Data desfăşurării activitatilor: 22.03.2024

Scopul:

- conștientizarea copiilor cu privire la importanța apei în existența noastră zilnică;
- sensibilizarea elevilor în păstrarea și protejarea calității apei;
- realizarea unor desene, colaje cu tema APA.

Obiectivele :

- Să cunoască semnificaţia zilei de 22 martie – Ziua Mondiala a apei;
- Să urmărească cu atenție prezentarea ppt și să formuleze enunțuri corecte în legătură cu cele văzute;
- Să enumere activitățile în care omul are nevoie de apă;
- Să observe circuitul apei în natură;

- Să audieze/intoneze cântece legate de tema propusă;
- Să realizeze desene, colaje cu tema APA.
-

Activitati propuse:

-discuții

-prezentare ppt

-circuitul apei în natură

-Importanța apei pentru un mediu sănătos

-realizarea unor desene/colaje

- audierea materialului propus de reprezentantul Companiei de apă

- intonarea unor cantece

Locul desfășurării: : Liceul Teoretic „Nicolae Jiga” Tinca

Resursele:

Umane :**a.** Elevii Clasei Pregătitoare Step by Step, cadrele didactice, părinții și reprezentantul Companiei de apă.

b.Materiale :texte literare, carti, acuarele, lipici, cartoane, bloc desen, plastilina

c.Finaciare: fără finanțar**e.**

Durata activităţilor: 60 min;

Desfașurarea activităţii:

Activitatea extracurriculară –**” Apa, izvor de sanatate!”** se va desfășura în cadrul Liceul Teoretic „Nicolae Jiga” Tinca

Elevii vor participa la prezentari despre importanta apei in viata de zi cu zi, vor audia si memora texte scurte adaptate nivelului lor de varsta. Vor transpune in activitati plastice si practice teme despre apa.

Modalităţi de evaluare a activităţilor: fotografii, discuții libere purtate cu elevii pe baza evenimentului.

Concluzii: Activitatea este gândită pentru îmbogățirea cunoștințelor școlarilor despre importanta apei ,despre consumul zilnic al acesteia, iar scopul initial al acestei activități poate fi realizat prin buna colaborare dintre cadrele didactice, copiii implicati in activitate și părinții.

Dezvoltarea motivației pentru învățare
- Proiect didactic -

Prof. Ramona Florescu

CJRAE – Școala Gimnazială "Dimitrie A. Sturdza" Iași

Disciplina: Consiliere și dezvoltare personală

Clasa: a VII-a

Tema: Dezvoltarea motivației pentru învățare

Competența generală:

Reflectarea asupra motivației și eficacității strategiilor pentru progres în învățare

Competențe specifice:

3.1. Identificarea factorilor personali și de context care facilitează/blochează învățarea

3.2. Prezentarea progreselor în învățare, utilizând modalități variate de comunicare

Obiective operaţionale:

O_1 - să identifice factori care facilitează învățarea, în prezentările propuse;

O_2 - să înţeleagă relaţia dintre stima de sine şi calitatea învăţării;

O_3 - să identifice în viaţa lor situaţii motivaţionale.

Strategia didactică:

- Metode și procedee: brainstorming, conversaţia dirijată, exerciţiul, problematizarea, observaţia.
- Mijloace de învăţământ : fișe de lucru, foi flip-chart, markere ;

Forme de organizare a activităţii: activitate frontală, activitate individuală, pe grupe.

Resurse online:

https://strigatpentrueducatie.ro/dezvoltare-personala/cum-sa-ajungi-un-om-de-succes/

https://www.psychologies.ro/dezvoltare-personala-cunoaste-te-2/cunoaste-te/7-moduri-de-depasi-eficient-un-esec-2164905?v=f5b15f58caba

http://momenteinviata.ro/scrisoarea-lui-alexandru-vlahuta-catre-fiica-sa-margareta/

https://destepti.ro/10-personalitati-de-succes-care-s-au-confruntat-mai-intai-cu-experienta-esecului

Desfășurarea activității:

Elevii citesc *Scrisoarea lui Alexandru Vlahuță către fiica sa Margareta* și răspund pe rând , în scris, la alegere, doar la una din întrebările:

1.Dacă ai fi Margareta, care ar fi sfatul cel mai de preț pe care l-ai primit de la tatăl tău și dacă ai citi scrisoarea la vârta de 50 de ani, ai considera că învațarea te-a lungul vieții te-a făcut fericit?

2.Dacă ai fi în locul tatălui, ai înlocui sau renunța la vreun sfat din scrisoare ținând cont de valorile societății actuale ?

În funcţie de răspunsurile la întrebări, elevii sunt organizaţi în patru grupe.

Grupa 1 - elevii care au răspuns că învațarea i-ar face fericiți;

Grupa 2 - elevii care au răspuns că învațarea nu i-ar face fericiți;

Grupa 3- elevii care au decis că ar înlocui scrisoarea cu alte sfaturi;

Grupa 4-elevii care au decis că nu ar înlocui sfaturile acestea rămânând viabile și astăzi.

Fiecare grupă trebuie să răspundă la întrebarea: care credeţi că este cea mai mare motivație pe care o poți oferi cuiva ca să învețe?

Fiecare grupă îşi prezintă răspunsul din perspectiva proprie.

Profesorul ghidează elevii să descopere factorii care au facilitat învăţarea.

Elevii sunt rugați să răspundă la următoarele întrebări:

- Se poate aplica tuturor copiilor această atitudine?
- Voi v-aţi simţit încurajaţi sau descurajaţi în anumite situaţii?
- Pot fi motivaţi unii copii care au un ritm mai lent de învăţare să nu se descurajeze?

Elevii urmăresc în continuare prezentare*a 10 Personalităţi de success care s-au confruntat mai întâi cu eşecul,* care le arată că performanţele şcolare la anumite discipline nu sunt întotdeauna corelate cu competenţele pe care le vor demonstra mai târziu, în viaţa lor.

Evaluare : fișă de de lucru – ce va completa portofoliul elevului.

Completează în tabelul de mai jos :

M-a surprins să aflu că:	Mi s-a confirmat că :
Mi s-a clarificat :	Întrebări care au apărut :

Evaluare:

Elevii au de realizat un scurt text (100 de cuvinte), având la alegere una dintre temele următoare:

1. ” Rețeta succesului”
2. ” Trei experiențe care m-au determinat să-nvăț mai bine”

Pentru categoriile de elevi în risc, această lecție poate fi adaptată prin schimbarea resurselor online și prin adaptarea sarcinilor de lucru, în funcție de aptitudinile și abilitățile elevilor aflați în situații de risc; prin sprijin – din partea cadrului didactic, a colegilor, tehnologiei, educatorilor specializați (se poate adapta textul din scrisoarea lui Vlahuță, înlocuindu-se anumite cuvinte sau expresii, reformulând, astfel încât să fie accesibil și unor astfel de elevi).

Pe parcursul orelor de limba română este nevoie de creșterea stimei de sine. Modalitatea de organizare a activităților de învățare (frontale, individuale sau pe grupe) contribuie la la creșterea stimei de sine.

Utilizarea metodelor și mijloacelor didactice care să favorizeze implicarea elevului în propriul proces de învățare, poate să creeze un climat favorabil orei de limba și literatura română. În acest sens, metoda de mai sus poate să fie adaptată și aplicată și în aceste ore, climatul pozitiv și relaxant facilitând învățarea, mai ales că autorul suportului ales nu le este necunoscut elevilor, fiind vorba de un scriitor cunoscut, pe care unii dintre ei l-au citit ca lectură suplimentară. Mai mult fiind vorba de o dubla ipostază, aceea de scriitor și tată de fată, este posibil ca acest aspect să le stârnească curiozitatea și să-i apropie mai mult de literatură, încurajându-i în a se exprima în scrieri reflexive care să contribuie la dezvolatarea lor personală.

PROIECT DE ACTIVITATE DIDACTICĂ

CHIDOVEȚ SABINA ANDREEA
CENTRUL ȘCOLAR DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ SUCEAVA

Clasa *: a-III-a - Sev*

Profesor – educator : *Chidoveț Sabina Andreea*

Unitatea de învățământ : *Centrul Școlar de Educație Incluzivă Suceava*

Aria Curriculară : *Terapie educațională complex și integrată*

Activitatea *: Stimulare cognitivă*

Unitatea de învățare : *Ce dragi îmi sunt sărbătorile!*

Subiectul *: Ghetuțele nerăbdătoare*

Domeniul de conținut: *Comportament cognitiv la nivelul integrării în plan social*

Tipul activității *: Consolidarea și fixarea noilor cunoștințe*

Scopul activității *: Formarea capacităților de a clasifica obiecte*

Sarcina didactică *: Dezvoltarea capacităților de a identifica și sorta în funcție de indiciilor primite*

Obiective operaționale :

La sfârșitul activității ,elevii vor fi capabili :

- *Să recunoască personajul principal al legendei;*
- *Să aleagă cadourile potrivite pentru ghetuțe;*
- *Să sorteze dulciurile;*

Strategii didactice

Resurse procedurale:

- ***Metode și procedee*** : conversația , explicația , exercițiul ,observația ,jocul didactic
- ***Mijloace de învățământ :*** laptop ,video-proiector , jetoane emotii, piese puzzle, fișe de lucru , instrumente de scris/colorat si lipit, recompense
- ***Forme de organizare*** : frontală , individual, pe nivele
- ***Loc de desfășurare :*** sala de clasă

Alte resurse :umane: 5 elevi , colectivul clasei a-III-a B-Sev temporale : 45 minute

Desfășurarea activității

Nr.crt	***Momentele activității***	***Ob.oper.***	***Conținutul activității***	***Strategia didactică***			***Evaluare***
				Metode și procedee	***Mijloace de învățământ***	***Forme de organizare***	
1.	***Moment organizatoric***		Asigurarea condiţiilor igienico-sanitare, pregătirea sălii de clasă. Pregătirea materialului didactic necesar , stabilirea liniștii , îndrumarea activității de pregătire a elevilor .	Conversația		Frontal	
2.	***Captarea și orientarea atenției***		Captarea atenției se va realiza prin intermediul unei discuții introductive: ✦ În ce anotimp suntem? ✦ În ce lună suntem? ✦ Care sunt sărbătorile cele mai importante din luna decembrie?	Conversația		Frontală	Observarea comportamentului elevilor Capacitatea de concentrare a atenției
3.	***Anunțarea temei și a***		Se va anunța tema activității , *Ghetuțele nerămdătoare care îl așteaptă pe Moș Nicolae.*	Conversația		Frontal	Observarea sistematica

	obiectivelor operaționale		După cum v-ați dat seama astăzi vom fi ajutoarele lui Moș Nicolae și vom încerca să facem fapte și lucrări cât mai frumoase pentru a îi bucura pe cei din jur.				
4.	***Desfășurarea propriu-zisă a activității***	O_1 O_2	Elevii vor urmări un PowerPoint în care li se va prezenta legenda Sfântului Nicolae după care vor răspunde la întrebări legate de povestea lui. În următoarea parte a lecției elevii vor avea de completat o fișă în care trebuie să unească punctele pentru a forma dulciurile pe care Moș Nicolae trebuie să le ducă copiilor cuminți . Anexa 1 Pentru a îl ajuta și mai mult pe Moș Nicolae fiecare elev va trebui să lipească în șosetă cadourile potrivite pentru a fi dăruite unui coleg din clasă. La finalul activității elevii vor face schimb de șosețele și vor vedea ce a primit fiecare. Anexa 2 Elevii mai au de parcurs o ultimă sarcină. Aceste sarcini se vor rezolva pe două nivele. Nivelul 1 va avea de colorat șoseta	Explicația Conversația Demonstrația Explicația	Prezentare PowerPoint Anexa 1 Fișe Lipici	Frontală Frontal Individual	Capacitatea elevilor de a se implica activ în activitate Capacitatea de a uni punctele de pe fișă Capacitatea elevilor de realiza sarcina didactică respectând criteriul dat

		O3	în care Moș Nicolae va pune cadourile. Anexa 3. Nivelul 2 va avea de sortat dulciuri în funcție de numărul dat. Anexa 4	Conversația Exercițiul	Anexa 2 Anexa 3 Anexa 4 Culori		Capacitatea elevilor de a lipi cadourile potrivite în sosetă
5.	***Evaluarea***	O_1 O_4	Fac aprecieri generale și individuale asupra modului în care au participat la activitate , asupra modului în care au răspuns și felul cum s-au comportat în timpul activității . Elevii vor fi recompensați din coșul trimis de Moș Nicolae.	Explicația Conversația		Frontal Individual	Capacitatea elevilor de a realiza sarcina de lucru primită.

Proiect de activitate educațională: "Împreună suntem speciali"*

Profesor psihopedagog Cobzaru Irina
Centrul Școlar de Educație Incluzivă Nr. 1 Bacău

Nivel de învățământ: Preșcolar

Durata: 40-50 minute

Grupa de vârstă: 4-6 ani

Tipul activității: Activitate integrată (educație socio-emoțională, educație plastică, mișcare și joc)

Tema: Acceptarea diversității și incluziunea socială

Obiective generale:

1. Dezvoltarea unei atitudini de acceptare și respect față de diversitate.

2. Stimularea cooperării și a empatiei între copii.

3. Dezvoltarea creativității și a expresivității prin activități practice și ludice.

Obiective specifice:

1. Recunoașterea și înțelegerea diferențelor și asemănărilor dintre persoane.

2. Exprimarea unor idei și emoții legate de prietenie și diversitate prin desen și joc.

3. Participarea activă la o activitate comună, evidențiind valoarea lucrului în echipă.

4. Dezvoltarea abilităților de comunicare și colaborare în grup.

5. Manifestarea empatiei și a unei atitudini pozitive față de colegi, indiferent de particularități.

6. Copiii vor recunoaște diferențele și asemănările dintre ei (culoare a pielii, nevoi speciale, interese, limbi diferite).

7. Copiii vor participa la o activitate colaborativă care evidențiază valoarea lucrului în echipă.

8. Copiii vor crea o lucrare artistică comună.

Materiale necesare:

- Hârtie colorată, creioane, markere, lipici, foarfeci.

- Fișe cu imagini reprezentând diversitatea (copii cu dizabilități, de diferite etnii, etc.).

- O planșă mare sau un afiș intitulat „Împreună suntem speciali”.

- O minge moale sau o jucărie pentru jocul de început.

Desfășurarea activității:

- Moment organizatoric (5 min):

- Copiii se așază în semicerc.

- Educatorul îi salută și îi invită să participe la o activitate specială în care vor descoperi cât de frumoasă este diversitatea din jurul nostru.

- Joc de introducere: „Mingea prieteniei” (10 min):

- Copiii își pasează mingea unul altuia. Când o primesc, trebuie să spună ceva despre ei (ex. „Îmi place să dansez”, „Am ochii căprui”).

- Educatorul subliniază diversitatea răspunsurilor și explică faptul că fiecare copil este unic, dar toți sunt la fel de valoroși.

- .Activitatea principală: „Copacul prieteniei” (20 min):

1. Discuție ghidată (5 min):

- Educatorul prezintă imagini cu copii diferiți și îi întreabă pe preșcolari ce observă.

- Sunt discutate subiecte precum prietenia, acceptarea și ajutorul reciproc.

2. Crearea unui copac al prieteniei (15 min):

- Educatorul desenează un trunchi de copac pe o planșă mare.

- Fiecare copil primește o hârtie colorată și decupează o „frunză” sau „mână”. Pe ea scriu sau desenează ceva ce le place sau un gest frumos pe care îl pot face pentru ceilalți.

- Toate frunzele sunt lipite pe copac.

- Joc final: „Să construim un pod” (10 min):

- Copiii formează perechi și trebuie să construiască un „pod” ținându-se de mâini, prin care ceilalți să treacă.

- Activitatea simbolizează sprijinul reciproc.

- Evaluare:

- Educatorul discută cu copiii despre activitate: „Ce v-a plăcut cel mai mult? Cum putem să fim prieteni mai buni?”

- Copiii sunt încurajați să exprime cum s-au simțit.

- . Concluzii:

Activitatea „Împreună suntem speciali” încurajează acceptarea diversității, dezvoltarea empatiei și consolidarea relațiilor pozitive între copii, oferind un mediu incluziv și plăcut.

Alte exemple de activități practice de incluziune:
- Cum ajutăm un prieten?": Simulări în care copiii învață cum să ajute colegi cu nevoi speciale (ex. ghidarea unui coleg „orb” în jocul de rol).
- "Ziua talentelor": Fiecare copil prezintă un talent sau un obiect care îl reprezintă, subliniind diversitatea calităților fiecăruia.

Aceste activități încurajează empatia, cooperarea și respectul pentru diversitate, fiind potrivite pentru grupe de vârstă preșcolară sau primară.

PROIECT DIDACTIC

Andronescu Draga – profesor psihopedagog
Școala Gimnazială Specială Constantin Păunescu București

Data	12.11.2024
Elev	P. G.-A.
Clasa	a III-a B
Școala	Gimnazială Specială Constantin Păunescu București
Profesor	Andronescu Draga
Disciplina	Terapii și programe de intervenție
Tema activității	Corpul uman
Subiectul	Schema corporală
Tipul activității	Corectiv-terapeutică

Competențe generale

- Explorarea proprietăților obiectelor și fenomenelor din mediul familiar prin intermediul experiențelor senzoriale

Competențe specifice

- Identificarea elementelor schemei corporale

Obiective operaționale

- **Cognitive:**
  - OC_1: Să identifice partea corporală numită de profesor pe propriul corp
  - OC_2: Să indice partea corporală numită de profesor pe imagine
  - OC_3: Să asocieze cuvântul auzit cu partea corporală corespunzătoare
  - OC_4: Să reconstituie figura umană din părțile componente
- **Psihomotrice:**
  - OP_1: Să efectueze exerciţii de motricitate generală
  - OP_2: Să coloreze figura umană

- **Afective:**

OA: Să manifeste interes pentru activitate.

Strategii didactice:

- **Metode:** dialogul dirijat, explicația, exemplul, observația dirijată, demonstrația, exercițiul, munca independentă.
- **Mijloace didactice:** laptop, platforma Wordwall, platforma logopedică Timlogo, imaginea corpului uman, jetoane, tablă magnetică, fișă de evaluare

Bibliografie:

- Programa școlară Terapii Și Programe De Intervenție - Învăţământ special primar - Dizabilităţi intelectuale grave, severe și/sau asociate, București 2021
- Terapia Tulburarilor de Limbaj- intervenții logopedice, Ecaterina Vrășmaș și Cornelia Stănica, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997

SCENARIUL DESFĂȘURĂRII ACTIVITĂȚII

NR. CRT.	ETAPA TERAPEUTICĂ	OB.	DEMERSUL TERAPEUTIC	STRATEGII DIDACTICE		EVALUARE
				METODE	PROCEDEE	
A. Etapa pregătitoare						
1.	**Momentul organizatoric**	Se asigură resurele necesare desfășurării activității corectiv- terapeutice în condiții optime.				
2.	**Captarea atenției**		Profesorul prezintă elevului imagini cu corpul uman	Dialogul dirijat	Laptop Wordwall	
B. Etapa terapiei general – recuperatorii						
3.	**<u>Etapa terapiei generale</u>**	OP_1 OA	**Exerciții de motricitate generală:** - exerciții de ridicare a umerilor, rotire a capului, întoarcere a capului stânga-dreapta, înclinare a capului, strângere a pumnilor	Explicația Exemplul Observația dirijată Demonstrația Exercițiul	Laptop Timlogo	**Probă practică:** - efectuarea exercițiilor de motricitate generală
C. Etapa terapiei specific – recuperatorii						
4.	**Anunțarea subiectului activității corectiv-terapeutice**	Profesorul anunță subiectul activității corectiv- terapeutice: *Schema corporală* și enumeră în mod explicit obiectivele urmărite.				

NR. CRT.	ETAPA TERAPEUTICĂ	OB.	DEMERSUL TERAPEUTIC	STRATEGII DIDACTICE		EVALUARE
				METODE	PROCEDEE	
5.	**<u>Etapa terapiei specifice</u>**		Profesorul îndrumă elevul:			
		OC_1 OA	să identifice partea corporală numită de profesor pe propriul corp	Explicația Demonstrația Exercițiul	Propriul corp	**Probă practică:** -indentificarea părții corporale numite de profesor pe propriul corp
		OC_2 OA	să indice partea corporală numită de profesor pe imagine	Explicația Demonstrația Exercițiul	Imaginea corpului uman	**Probă practică:** -indicarea pe imagine a părții corporale numită de profesor
		OC_3 OA	să asocieze cuvântul auzit cu partea corporală corespunzătoare	Explicația Demonstrația Exercițiul	Laptop Wordwall	**Probă practică:** - asocierea cuvântului auzit cu partea corporală corespunzătoare
		OC_4 OA	să reconstituie figura umană din părțile componente	Explicația Demonstrația Exercițiul	Jetoane Tablă magnetică	**Probă practică:** -reconstituirea figurii umane din părțile componente
6.	**Evaluare**		Profesorul prezintă sarcina de lucru și îndrumă elevul în realizarea acesteia:			
		OP_2	să coloreze figura umană	Explicația Munca indepententă	Fișă de evaluare	**Probă scrisă:** - colorarea figurii umane
7.	**Încheierea activității**	Elevul va fi apreciat pentru activitatea desfășurată.				

PROTOCOL DE ACTIVITATE

Prof. PIPĂ ANA
Liceul Gh. Ruset Roznovanu

Denumirea activităţii: **Portul tradițional al romilor – Portul tradițional românesc**

Specificul activităţii:

Activitate extrașcolară

Locul desfăşurării: Sala de festivități, holul școlii

Descrierea activităţii:

La activitate au participat elevi îmbrăcați în costume populare românești sau în costume tradiționale rrome. Ei au prezentat costumul și au vrut să arate interculturalitatea elevilor de la școala noastră. S-au pus întrebări privind denumirea pieselor din costumul popular.

A avut loc și o șezătoare. La șezătoare elevii au cântat cântece tradiționale atât românești cât și țigănești. La sfârșitul șezătorii elevii și-au dat mâna și dansat hora unirii împreună. împreună.

Resurse implicate:

Profesori: 2

Elevi: clasele a IV A, V B

Obiective urmărite:

- păstrarea identității și tradițiilor minorităților rrome prin prezentarea portului tradițional;
- conștientizarea valorilor naționale, a portului popular;
- conservarea tradițiilor străvechi;
- elemente de interculturalitate și de integrare a elevilor de etnie romă;
- formarea unei atitudini pozitive a elevilor faţă de colegi;

Evaluarea activităţii:

- Elevii au primit felicitări pentru costumele prezentate și pentru implicare
- Ei au gustat din bucatele tradiționale pregătite

Activități voluntariat

Educatoare Ghidarcea Elena Mihaela
Scoala Gimnaziala Bralostita
Gradinita Schitu

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național .

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru

Este nevoie de educaţie incluzivă deoarece copiii, indiferent de dizabilitatea sau dificultatea de învăţare , au un rol de jucat în societate după terminarea şcolii, este nevoie de voluntariat pentru că, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

A. OBIECTIVE:

- asumarea unui rol activ în raport cu nevoile, problemele, prioritățile comunității;
- integrarea şcolară si socială;
- dezvoltarea unui simt al înţelegerii fată de persoanele cu dizabilităţi;

- implicarea elevilor în activităţi si proiecte de voluntariat din proprie iniţiativă, inclusiv participarea acestora la activităţi sportive si evenimente organizate de părţile implicate;
- respectarea trăsăturilor particulare ale partenerilor de comunicare,încurajarea tolerantei si înţelegerii fată de aceştia;
- identificarea si respectarea diferitelor talente, aptitudini si abilităţi individuale;
- îndrumarea elevilor către valori si obiective precise, pe care să le dezvolte pe termen lung si mediu;
- crearea unui climat pozitiv, permisiv, deschis,ca fond al comunicării cu partenerii implicaţi ;
- integrarea şcolară si socială.

B. GRUPURILE ŢINTĂ
Beneficiarii direcţi:
- preşcolarii de la Grădinița Specială Sfânta Elena - Piteşti
- şcolarii Şcolii Gimnaziale Ion Minulescu - Pitești

C. ACTIVITĂŢILE:

CALENDARUL ACTIVITĂŢILOR

Nr. Crt.	ACTIVITĂŢI	DATA	PARTENERI	CINE RĂSPUNDE
	Pregătirea bazei materiale şi teoretice pentru începerea derulării proiectului	oct.	educatoare, părinţi, profesori, psiholog;	educatoare profesori;
	„Din suflet de copil, pentru suflet de copil!” *program artistic cu prezentarea obiceiurilor de iarnă de către elevi pentru preşcolari; *oferirea darurilor pentru copiii din Grădiniţa Specială „Sf. Elena” de către elevii din Şc. Gimn. „Ion Minulescu”.	dec.	educatoare, învăţătoare, profesori, părinţi;	educatoare, profesori;

	„Un dar, o bucurie, un zâmbet de copil!” *oferirea mărţişoarelor pentru prietenii noştri preşcolari şi şcolari.	mart.	educatoare, profesori, părinţi;	educatoare, profesori;
	„Gânduri bune pentru copiii lumii!” *redactarea unor „scrisori/desene” de către copiii şcolari şi oferirea unor cărţi de colorat şi daruri preşcolarilor CES.	aprilie	educatoare, profesori, părinţi;	educatoare, profesori;
	„E ziua ta, copil frumos!” *program artistic prezentat de şcolari şi preşcolari cu ocazia zilei de 1 Iunie; *expoziţie de desene în care copiii îşi prezintă copilăria, oferirea unor cadouri reciproce.	iunie	educatoare, profesori şcolari, părinţi;	profesori, educatoare;

Proiect de parteneriat – „Împreună pentru o lume mai bună „

Prof.înv.preșc. Godiciu-Runcan Ileana-Maria,
G.P..P. nr. 3 Sebeș
Prof. înv. preșc. Salade Elena-Izabela
G.P..P. nr. 3 Sebeș

ARGUMENT:

MOTTO:

„A fi divers înseamnă a fi altfel. Diversitatea înseamnă, întâi de toate, capacitatea de a trăi în armonie cu ceilalţi pentru că, în esenţă, suntem cu toţii diferiţi, atipici şi prin aceasta lumea este de mii de ori mai frumoasă. Diversitatea înseamnă unicitate şi multiplicitate, parte şi întreg, echilibru şi spirit de independenţă. Acceptarea diversităţii e înţelegere. Diversitatea suntem toţi" (Mihaela Dumitraşcu – DIVERS)

Împreună pentru o lume mai bună" este un parteneriat educațional gândit cu scopul de sensibiliza preșcolarii din învățământul de masă cu privire la nevoia de incluziune și integrare socială, culturală și educațională a persoanelor cu dizabilități. Am inițiat acest parteneriat din dorința de a le dezvolta copiilor din ambele instituții abilități de relaționare și de comunicare, dar și pentru a-i sprijini în înțelegerea diversității și a deschiderii comunității spre nevoile lor de adaptare socială.

Astfel, scopul parteneriatului corespunde și răspunde finalităților procesului de învățământ, în ceea ce privește incluziunea și egalitatea de șanse. Proiectul Împreună pentru o lume mai bună" are în vedere pregătirea copiilor ca buni cetățeni într-o lume mai bună, îmbunătățirea relațiilor dintre copii, crearea unui mediu incluziv și integrator.

Acest proiect educational se dorește a fi un portal spre sufletul fiecăruia, o șansă de a ne arăta frumusețea interioară și de a învîța să ne înțelegem diversitatea și să ne acceptăm pentru a crea, în cele din urmă, o lume mai bună.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Comportamente prosociale, de acceptare și respectare a diversității;
- Autocontrol și expresivitate emoțională;

COMPETENŢE SPECIFICE:

2.1. Exprimă recunoașterea și respectarea asemănărilor şi a deosebirilor dintre oameni;

2.5. Demonstrează acceptare și înțelegere faţă de celelalte persoane din mediul apropiat

4.2. Demonstrează abilităţi de autocontrol emoţional

GRUP ŢINTĂ:

- preşcolarii grădiniţei cu P.P. nr. 3 Sebeş;
- membrii Centrului de Zi pentru Copii şi Persoane Adulte cu Dizabilităţi.

BENEFICIARI:

- preşcolarii şi membrii organizaţiei;
- cadrele didactice şi membrii personalului Centrului de Zi.

LOCUL DESFĂŞURĂRII:

- Grădiniţa cu P.P. nr. 3 Sebeş;
- Centrul de Zi pentru Copii cu Dizabilități și Centrul de Zi pentru Persoane Adulte cu Dizabilități;

RESURSE UMANE:

- Educatoare: Muntean Maria Cristina, Godiciu-Runcan Ileana-Maria, Salade Elena Izabela, Morar Ioana Cipriana, Petrescu Roxana, Lupu Alexandra, Ciontea Cristina, Comșa Anca, Gheorghioiu Nicoleta, Macovei Costea Maria Viorela;
- Director General Gotia Ramona Maria;
- Sef serviciu Sârbu Maria Rodovica;
- Asistent social Onet Ana Florina
- Psiholog Crăciunescu Cristina Maria
- Animator socio educativ Iftimie Viorica
- Kinetoterapeut Raulea Simona Veronica
- Educator Ilica Maria Ramona
- Terapeut ocupațional David Eugenia;
- Asistent: Spătar Maria;
- preşcolari;
- membrii Centrului de Zi;
- părinţi;

RESURSE MATERIALE:

- jucăriile din programul ”Da, poți!”, cărți de povești, cartoane, creioane colorate, acuarele, materiale din natură, postere, casetofon, laptop, videoproiector;

DISEMINARE: simpozioane, conferiţe, comisii metodice, cercuri pedagogice;

EVALUARE: feed-back-ul copiilor, produsele realizate, poze;

DURATA: 2024-2026

CALENDARUL ACTIVITĂŢILOR DIN CADRUL PARTENERIATULUI

~ÎMPREUNĂ PENTRU O LUME MAI BUNĂ ~

AN ŞCOLAR 2024-2025

NR. CRT	DATA	TEMA	MIJLOACE DE REALIZARE	MATERIALE	LOCUL DESFĂŞURĂRII
1	Octombrie 2024	*„Ziua Mondială a Sănătății Mintale”*	Expunerea, exercițiul, brainstormingul	Laptop cu melodii de relaxare, imagini cu informații despre sănătatea mintală, carte cu poveste	Centrul de Zi Grădinița cu P.P. nr. 3 Sebeș
2	Decembrie 2024	*„Ziua persoanelor cu dizabilităţi”*	Joc didactic, exercițiul	Carton pentru felicitări, baloane, carioci, hârtie colorată, lipici, foarfeci	Centrul de Zi
3	Februarie 2025	*„Ziua internațională a cititului împreună”*	Activitate de lectură	Carte de lectură pe tematică socio-emoțională, tablă albă, cariocii, bilețele colorate	G.P.P. 3 Sebeș
4	Martie 2025	*„Ziua persoanelor cu Sindromul Down!”*	Lectură după imagini	Cartea de povești: Pete și tenișii lui albi	Centrul de Zi

5	Mai 2025	*”Împreună ne jucăm cu voie bună”*	Jocuri de mișcare, euritmie	Cercuri, mingi, cretă colorată, laptop cu meldoii	G.P.P. 3 Sebeș

CALENDARUL ACTIVITĂŢILOR DIN CADRUL PARTENERIATULUI

~ÎMPREUNĂ PENTRU O LUME MAI BUNĂ ~

AN ŞCOLAR 2025-2026

NR. CRT	DATA	TEMA	MIJLOACE DE REALIZARE	MATERIALE	LOCUL DESFĂŞURĂRII
1	Octombrie 2025	*„Relaxare în natură”*	Exercițiul, jocuri de mișcare, euritmie	Frunze de toamnă, castane, conuri	Parc
2	Decembrie 2025	*„Diferiți, dar prieteni” – suită de cântece și colinde, ziua persoanelor cu dizabilități*	Lectura după imagini, exercițiul	Carte de povești	Centrul de Zi
3	Ianuarie 2026	*„Ziua Națională a Lecturii”*	Activitate de lectură, activitate practică	Carte de lectură pe tematică socio-emoțională, carton în formă de semn de carte, materiale mici pentru lipit, carioci, lipici	G.P.P. 3 Sebeș Centrul de Zi
4	Februarie 2026	*„Târg de mărțișor”*	Activități practice și artistico, plastice, târg caritabil	Materiale reciclabile și naturale, lipici, cartoane, pungi și polistiren pentru expunerea produselor	G.P.P. 3 Sebeș
5	Aprilie				G.P.P. 3 Sebeș

	2026	*” Ziua persoanelor cu autism”*	Conversația, povestea educatoarei	Carte cu povestea ”Toate dungile mele”	
6	Iunie 2026	*”Cântăm și ne bucurăm”*	Exercițiul	Laptop cu melodii	Centrul de Zi

Model de acord de colaborare între instituțiile școlare

Prof. Duluș-Gaboraș Anca-Sanda
Școala de proveniență: Centrul Școlar de Educație Incluzivă Nr. 1, Oradea

Acord de colaborare

1. Încheiat între*:*

Centrul Şcolar De Educaţie Incluzivă Nr.1 Oradea, cu sediul în Oradea, Str. Roman Ciorogariu, nr.48, reprezentat de director prof. P.T., iar la nivelul instituţiei de prof. Duluş-Gaboraş Anca-Sanda.
Şi
Colegiul Naţional „Emanuil Gojdu„ Oradea., cu sediul în Oradea, Str. Spiru Haret, Nr. 3-5 , reprezentat de director prof. M.A., iar la nivelul instituţiei de prof. Duluş-Gaboraş Nicolae-Gheorghe.

2. Obiectul prezentului acord îl reprezintă colaborarea dintre cele două părţi, în derularea unor activităţi extraşcolare, cu caracter filantropic, cu diferite ocazii: Ziua Internațională a Persoanelor cu Dizabilități (3 Decembrie), Ziua Internațională a Copilului (1 Iunie).

3. Durata contractului:

Prezentul acord se încheie pentru perioada: 01.09.2023 – 31 august 2024.

4. **Responsabilităţile părţilor**:

Centrul Şcolar de Educaţie Incluzivă Nr.1 Oradea, *România* se obligă:

- Să organizeze activităţi, expoziţii cu diferite teme;
- Să asigure cadrul necesar desfăşurării activităţilor, în unitatea de învăţământ (sală, suport logistic).

Colegiul Naţional „Emanuil Gojdu„ Oradea, *România* se obligă:

- Să sprijine derularea activităţilor specifice;
- Să ofere pachete ce constau în rechizite şcolare, jucării şi dulciuri;
- Să promoveze şi să disemineze rezultatele obţinute la nivelul judeţului Bihor.

5. Dispoziţii finale

(1) Acordul intră în vigoare de la data semnării lui de către ambele părţi.

(2) Părţile se vor informa reciproc asupra tuturor demersurilor pentru realizarea scopului şi obiectivelor prezentului acord.

(3) Acordul de parteneriat poate fi modificat sau completat numai prin acceptul în scris, al părţilor, prin act adiţional care va face parte integrantă din prezentul acord.

(4) Acordul poate înceta înainte de termenul prevăzut în Acord, atunci când una dintre părţi comunică în scris, celorlale/celeilalte părţi, intenţia de a renunţa la această colaborare.

(5) Prezentul acord se înceie azi, ----------, în 2 exemplare originale, câte unul pentru fiecare parte.

ACTIVITATE DE INIȚIERE ÎN VOLUNTARIAT

Prof. Popa Daniela
Liceul Tehnologic *Ion I.C. Brătian*u, Timișoara

Tema activității: Voluntariatul – oportunităţi pentru dezvoltarea personală şi cetăţenie activă

Data: luna mai

Locaţie: sălile de clasă, sala festivă

Participanţi / beneficiari: 130 de elevi ai liceului şi profesorii însoţitori

Activitatea îşi propune informarea a câtor mai mulţi tineri despre şansa de a încerca o nouă experienţă ca tânar liceean sau absolvent: voluntariatul social și voluntariatul internațional, prin una dintre oportunitățile următoare: Erasmus+, EVE, EVS, Work/Travel in străinătate, AIESEC.

În sala festivă a liceului, 130 de elevi lucrează în ateliere şi module activităţi specifice propuse de tineri voluntari europeni francezi, englezi etc, în limbile engleză şi franceză. Activităţile propuse vor permite elevilor să ajute comunităţile locale, din ţară sau din alte ţări, să dobândească noi competenţe şi să îşi facă noi prieteni. În luna mai, tinerii voluntari străini susţin activităţi la clasă în limbile franceză şi engleză.

Scopul proiectului: Participarea la proiecte de voluntariat și acordarea de consultanţă în acţiuni de voluntariat, dezvoltarea personală (abilități, cunoștinţe şi atitudini) în medii interculturale și sociale diferite, pe toată perioada în care activează ca voluntari în cadrul organizațiilor de primire.

Obiectivele proiectului

1. derularea de activităţi care implică tinerii în proiectele civice, de cultură şi artă, democraţie şi drepturile omului, cooperare şi respect reciproc, care determină tinerii să participe la viaţa civică: voluntariat, servicii comunitare, etc precum şi activiăţi de responsabilizare: leadership, antreprenoriat);
2. implicarea tinerilor în procesul de identificare, prevenire şi rezolvare a problemelor comunitare (cetăţenie activă);
3. promovarea dialogului intercultural regional, național şi internațional și a principiilor cetăţeniei europene;
4. desfăşurarea unor activităţi care îmbunătățesc performanţele scolare, dezvoltă creativitatea tinerilor, respectul de sine şi abilităţile vocaționale, care maximizează potențialul lor în calitate de elevi, studenți, muncitori și cetățeni;
5. cunoaşterea şi exploatarea potenţialului personal;

6. implementarea de proiecte care să contribuie la o mai bună cunoaştere a societății româneşti;
7. implementarea de activităţi şi proiecte de orientare, consiliere şi îndrumare a tinerilor în recunoaşterea potențialului de care dispun, pentru a se adapta la procesul de tranziţie de la şcoală la viaţa activă şi pentru a reuşi pe piaţa locurilor de muncă, precum şi pentru prevenirea abandonului şcolar;

Competenţe formate:

Identificarea paşilor pentru a deveni voluntar internaţional: să participe la un stagiu de voluntariat, chiar și într-o țară membră a Uniunii Europene sau afiliată acestui program, să descopere că beneficiază de toate cheltuielile acoperite (transport dus-întors, transport local, masă, cazare, bani de buzunar, asigurare medicală).

Dezvoltarea abilităţilor de organizare prin experienţe care oferă posibilităţi de a învăţa să te descurci mai bine singur, în situații complet noi, cu grade diferite de dificultate.

Avantaje oferite elevilor:

- ✓ implicarea in activitățile desfăşurate de organizaţia gazdă;
- ✓ contribuţia la activităţile ONG-ului gazdă, cu impact asupra comunităţii şi beneficiarilor organizaţiei gazdă;
- ✓ cursuri gratuite de limbă şi perfecţionarea cunoştinţelor;
- ✓ aplicarea cunoştinţelor de limbă străină dobândite la clasă;
- ✓ șansa de a lucra împreună cu alţi voluntari (internaționali);
- ✓ descoperirea unor noi culturi și medii sociale;
- ✓ acompaniamentul unui mentor pentru îndrumare pe parcursul proiectului de voluntariat pentru a atinge obiectivele de învăţare;
- ✓ autodescoperirea și cunoașterea propriilor limite şi performanţe;
- ✓ evaluarea propriilor capacităţi în funcţie de provocări.
- ✓ apropierea de celălalt, dezvoltarea empatiei și a deschiderii către înțelegerea condițiilor de viață a celor defavorizați social.

Activitate-model în cadrul proiectului de inițiere în voluntariat: *Să ajutăm semenii să ne asigurăm un viitor*

1. **Motivaţia activității**

Promovarea dialogului şi a comunicării între elevii din şcoli diferite şi generaţii diferite;

Revigorarea spiritului civic şi a mentalităţilor de comunitare prin promovarea valorilor de solidaritate si generozitate;

Conştientizarea şi sensibilizarea elevilor asupra importanţei acordării de sprijin umanitar acordat semenilor lor, a copiilor mai puţin norocoşi decât ei.

2. **Grup ţintă:** elevii Liceului *Ion I.C.Brătianu* Timişoara
3. **Obiective generale:**

Revigorarea spiritului civic şi a mentalităţilor comunitare prin promovarea valorilor de solidaritate și generozitate, responsabilizarea elevilor şi a cadrelor didactice prin implicarea în acţiuni de voluntariat.

4. **Rezultate aşteptate:**
   - creşterea stimei de sine în rândul elevilor;
   - întărirea parteneriatului şcoală-comunitate locală;
5. **Indicatori de evaluare** :
   - participarea elevilor şi a cadrelor didactice pentru realizarea de felicitări;
   - strângerea de fonduri pentru cel puţin 30 pachete/ acțiune;
6. **Impactul proiectului:**
   - îmbunătăţirea imaginii şcolii în comunitate;
7. **Modalităţi de realizare** :

În cadrul orelor de dirigenţie, elevii, îndrumaţi de cadrele didactice, vor confecţiona felicitări pentru sărbătorile de iarnă și de Paști;

Echipa de proiect comună va realiza materialele publicitare (pliante, comunicate de presă) pentru promovarea proiectului

Echipa de proiect și elevii voluntari vor colecta sumele necesare pentru a cumpăra produse alimentare pentru 30 pachete-cadou pentru persoanele defavorizate, identificate de coordonatorii proiectului și asociațiile umanitare partenere.

20 de elevi vor pregăti un program de colinde de Crăciun și un program artistic de Paști. Însoţiţi de cadrele didactice, cei 20 de elevi, vor vizita persoanele în cauză din unitate, pentru a le oferi cadourile şi pentru a colinda.

8. **Produse ale proiectului**: album foto
9. **Bugetul proiectului**: consumabilele necesare pentru confecţionarea felicitărilor vor fi procurate de elevii şcolii implicate, prin donații din partea părinților şi a cadrelor didactice din acestea.
10. **Calendarul activităţiilor:**

Nr.crt.	Activitatea	Data şi locul desfăşurării	Resurse umane	Resurse materiale
1.	Realizarea felicitărilor si a materialelor publicitare	Decembrie și martie (aprilie)	3 cadre didactice şi 20 elevi voluntari	Hârtie, calculator, imprimantă
2.	Pregătirea unui program de colinde de Crăciun	Decembrie	20 de elevi	C.d.-player, c.d.-uri cu colinde

3.	Pregătirea unui program artistic de Paști	Martie (aprilie)	20 de elevi	Logistică specifică
4.	Pregătirea a 10 pachete-cadou	Decembrie si martie (aprilie)	3 cadre didactice şi 20 elevi voluntari	Produse alimentare
5.	Vizitarea persoanelor defavorizate, colindarea şi oferirea cadourilor	Ajunul de Crăciun și Joia mare	20 de elevi, 5 cadre didactice	30 pachete cu produse alimentare

Bibliografie:

*** Anexa la Ordinul Ministrului Educaţiei și Cercetării nr. 3488 / 23.03.2006 Ministerul Educaţiei Şi Cercetării, Consiliulnaţional pentru curriculum, Centrul Naţional de Dezvoltare a Învăţământului Profesional și Tehnic, *Programă şcolară pentru ciclul superior al liceului orientare şi consiliere vocaţională Filiera tehnologică Clasele a XI-a şi a XII-a,* Aprobat prin Ordinul ministrului nr. 3488 / 23.03.2006 Bucureşti, 2006

Proiect de lecție (Consiliere și orientare)
– schiță -
Voluntariat - *Inimi deschise, mâini întinse*

Prof. Pîrvu Simina
Liceul Tehnologic „Dacia” Caransebeș

Obiective:

- să înțeleagă importanța voluntariatului în comunitate;
- să identifice modurile în care pot contribui prin voluntariat;
- să dezvolte abilități de colaborare și empatie.

Desfășurarea lecției

1. **Introducere (10 minute)**
    - Discutați despre conceptul de voluntariat. Ce înseamnă să ai „inimi deschise” și „mâini întinse” în contextul ajutorării altora?
2. **Activitate de reflecție - împărtășire (în perechi) (15 minute)**
    - Elevii se gândesc la un moment când au ajutat pe cineva sau au fost ajutați.
    - Discută în perechi despre experiențele lor.
    - Împărtășesc câteva exemple cu clasa.
3. **Prezentare video (10 minute)**
    - Li se va prezenta un scurt videoclip despre un proiect de voluntariat de succes, subliniind impactul pozitiv asupra comunității.
4. **Activitate practică (20 minute)**
    - Elevii sunt împărțiți în grupuri mici și creează un plan pentru un proiect de voluntariat pe care l-ar putea desfășura în școală sau în comunitate.
    - Fiecare grup își va prezenta planul.
5. **Reflecție și discuție (15 minute)**
    - Elevii discută despre planurile lor de voluntariat, schimbă impresii.

- Profesorul îi va îndemna să reflecteze asupra modului în care pot aplica aceste idei în viața lor de zi cu zi.

6. **Încheiere (5 minute)**

    - Se recapitulează ideile discutate, elevii sunt încurajați să participe la activități de voluntariat.

Resurse necesare:

- videoproiector pentru prezentarea video;
- hârtie și pixuri pentru activitățile de grup.

Evaluare

- Evaluarea se va face prin observarea participării elevilor la activități și prin discuții de reflecție.

Această structură de lecție încurajează implicarea activă și dezvoltarea empatiei prin activități de colaborare și reflecție.

SCHIŢĂ DE ACTIVITATE

UNITATEA DE ÎNVĂŢĂMÂNT: GRĂDINIŢA ŞCOLII GIMNAZIALE NR. 129, BUCUREŞTI, S4

PROF. PANCIU EMILIA MARIANA

GRUPA: MARE 1

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Activitate practică

DOMENIUL : OM ŞI SOCIETATE

TEMA: “Jucărie“

TIPUL ÎNVĂŢĂRII: formare de priceperi şi deprinderi

MODUL DE REALIZARE: decupare, lipire, asamblare

SCOPUL: Formarea deprinderii de a-şi însuşi operaţiile de lucru şi de a le aplica în practică;

Dezvoltarea simţului practic şi estetic;

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

O1- să recunoască materialele folosite;

O2- să le mânuiască corect;

O3- să decupeze după contur;

O4 – să lipească elementele decupate în spaţiul indicat;

STRATEGII DIDACTICE: conversaţia, explicaţia, demonstraţia, exerciţiul;

MATERIAL DIDACTIC: fişe, foarfecă, lipici, tabla interactivă, recompense.

DURATA: 30-35 minute

PROIECT DE LECŢIE

Prof. Rădoi Ionica Iuliana,
Școala Gimnazială "Ion Pillat" Pitești
Prof. Manolescu Daniela Alice,
Colegiul Național "Alexandru Odobescu" Pitești

Clasa: a V-a

Disciplina: Informatică si TIC

Locul de desfăşurare a activităţii: cabinetul de informatică

Unitatea de învăţare: ***Sisteme de calcul***

Conținutul activităţii: Structura generală a unui sistem de calcul-componenta hardware și software

Tipul lecției:

Lecţia de verificare şi apreciere a rezultatelor şcolare

An şcolar: 2024-2025

Competenţa generală:

1. **Utilizarea responsabilă și eficientă a tehnologiei informației și comunicațiilor**

Competenţe specifice:

1.1.Utilizarea eficientă şi în condiţii de siguranţă a componentelor hardware

1.2.Utilizarea eficientă a unor componente software

Obiective operaţionale:

- **Cognitive**:
  - Să utilizeze corect noţiunile teoretice însuşite;
  - Să identifice corect echipamentele periferice;
  - să clasifice echipamentele de intrare/ieşire ale unui sistem de calcul
  - să identifice părțile componente ale echipamentelor de intrare/ieşire ale unui sistem de calcul
  - să descrie funcţionarea echipamentelor de intrare/ieşire
- **Afectiv – atitudinale**:
  - Să aprecieze corect răspunsurile oferite de ceilalţi elevi ai clasei;
  - Să se autoevalueze în raport cu obiectivele şi cu clasa;
  - Să fie atenţi şi să participe activ la lecţie;
  - Să aprecieze rezultatele activităţii desfăşurate ;
  - Să-şi dezvolte interesul pentru studiul informaticii prin aplicarea cunoştinţelor în situații variate.

- ❖ **Psihomotorii**:
  - Să-şi dezvolte gândirea logică, capacitatea de generalizare şi problematizare;
  - Să dovedească abilitate în rezolvarea problemelor cu ajutorul calculatorului.

Strategia didactică:

- ❖ **Resurse procedurale:** conversaţia, explicaţia, problematizarea, exerciţiul, învăţarea prin descoperire.
- ❖ **Resurse materiale:** videoproiector, calculatoare, manual digital.
- ❖ **Forme de organizare:** activitate frontală şi activitate individuală.

Forme de evaluare:

- Evaluare formativă: întrebări, analiza răspunsurilor, observarea sistematică a atenţiei, test alcătuit din 9 itemi cu alegere multiplă (fixarea cunoştinţelor şi realizarea feed-back) și de completare.

-

NR. CRT	**Momentele lecției/ Dozare timp**	ACTIVITATEA PROFESORULUI	Activitatea Elevului	Metode și mijloace	Evaluare
1	**Organizarea clasei pentru lecţie 2 min**	Notarea absenţelor			
2	**Anunțarea subiectului și a competențelor evaluate 3min**	Profesorul notează titlul lecției: Test de evaluare - Utilizarea eficientă şi în condiţii de siguranţă a componentelor hardware - Utilizarea eficientă a unor componente software	Captarea atenţiei şi trezirea interesului pentru testul care urmează		
3	**Evaluarea propriu-zisă 45 min**	Aplicarea unui test cu itemi diferiti, a unor cunoştinţe anterioare, necesare noii învăţări. Test recapitulativ Anexa 1 Sau se transmite link-ul de conectare pentru parcurgerea online a testului de evaluare https://quizizz.com/admin/quiz/6751db11e78730ca16010089	Elevii completează testul de evaluare pe foaia de hartie sau online	Foaia de lucru, calculator	Evaluare scrisa, formativă individuală
4	**Încheierea activității**		Conversația frontală		

Anexa 1

TEST DE EVALUARE LA CLASA A V-A

1. (0.5p) Componenta Hardware este:

a) prezentare electronică

b) un dispozitiv

c) partea fizică a calculatorului

d) aplicație electronică

2. (0.5p) Ce este tastatura?

a) un calculator portabil

b) un dispozitiv de ieșire

c) un program

d) un dispozitiv de intrare

3. (3 p) Completați enunțurile de mai jos cu termenii potriviți din următoarea listă:

• intrare • ieșire • monitor • tastatura • imprimantă • Microprocesorul

a) …..... unui calculator este localizat în interiorul unității centrale.

b) Pe …..... putem vedea rezultatul prelucrării datelor de către un calculator.

c) Putem tipări o fotografie salvată pe hard-diskul unui calculator utilizând o …..

d) Utilizăm …..... pentru a scrie un text pe calculator.

e) Mouse-ul este un dispozitiv periferic de .....… .

f) Videoproiectorul este un dispozitiv periferic de .....… .

4. (1 p) Adevărat sau Fals?

a) Putem afișa pe monitorul unui calculator conținutul unui CD doar după ce îl introducem în unitatea optică de citire/scriere

b) Pentru a păstra o fotografie pe calculator o salvăm în memoria RAM

c) Pentru a auzi sonorul unui film care rulează pe un calculator, este necesar să avem conectate boxe la acel calculator și un editor grafic

d) Prin norme de ergonomie și siguranță înțelegem, de fapt, respectarea unor reguli care ne asigură sănătatea în timpul lucrului.

5. (0.5p) Care dintre următoarele programe interpretează comenzile utilizatorului și asigură legătura dintre echipamentele fizice și utilizator:

a) Programele de aplicație

b) Sistemele de operare

c) Programele accesorii

6. (0.5 p) Alegeți răspunsul corect pentru sistemul de operare Windows 10.

Numele corect al unui fișier este:

a) ExperimentBun!_1.txt

b) ExperimentBun?_1.txt

c) ExperimentBun->1.txt

7. (0.5p) Numele corect al unui folder este:

a) Imagini_partea<2>

b) Imagini_partea2

c) Imagini_partea2*.txt

8. (0.5p) Principalele operații care se pot realiza cu fișierele și folderele sunt:

a) căutarea, procesarea, partajarea;

b) crearea, salvarea, copierea, mutarea;

c) ștergerea, curățarea, segmentarea, memorarea;

d) Tipărirea, scanarea, procesarea, editarea.

9. (1p) Priviți imaginea și scrieți calea către fișierul „jazz.mp3”.

Se acordă 2p din oficiu

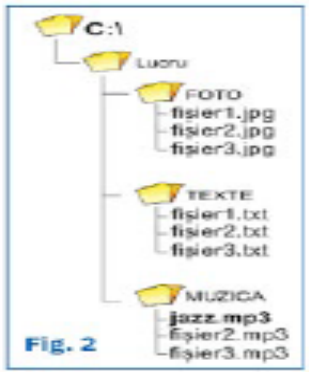

Fig. 2

Barem de evaluare

1. c) partea fizică a calculatorului ..0.5p

2. d) un dispozitiv de intrare 0.5p

3. Se acordă câte 0.5 pentru fiecare răspuns corect.

a) Microprocesorul unui calculator este localizat în interiorul unității centrale.

b) Pe monitor putem vedea rezultatul prelucrării datelor de către un calculator.

c) Putem tipări o fotografie salvată pe hard-diskul unui calculator utilizând o imprimantă.

d) Utilizăm tastatura pentru a scrie un text pe calculator.

e) Mouse-ul este un dispozitiv periferic de intrare .

f) Videoproiectorul este un dispozitiv periferic de ieșire.

4. (1 p) Adevărat sau Fals?

a) A

b) F

c) F

d) A

5. b) Sistemele de operare 0.5p

6. (1 p) Se acordă câte 0.5 puncte pentru fiecare răspuns corect:

Numele corect al unui fișier este:

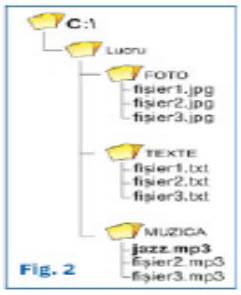
a) ExperimentBun!_1.txt

7. Numele corect al unui folder este:

b) Imagini_partea2

8. b) crearea, salvarea, copierea, mutarea..... 0.5p

9. C:

C:\Lucru\MUZICA\jazz.mp3

PROIECT DE ACTIVITATE

Májai Tímea – Erzsébet
Grădinița cu Program Prelungit „Manpel”, Târgu Mureș

- Grupa/clasa: Grupa mare
- Tema activității: Scrisoare pentru mama
- Scopul: copiii să conștientizeze importanța **recunoștinței** față de mama lor
- Obiective:

  Preșcolarul să fie capabil:
  - Să exprime în convorbire sentimentele față de mamă
  - Să enumere câteva trăsături caracteristice ale mamei
  - Să enumere exemple de activități zilnice ale mamei în legătură cu el
  - Să exprime modalități diferite de exprimare a recunoștinței
  - Să mânuiască cu atenție materialele primite
  - Să păstreze o ținută corporală corectă în timpul activităților
- Mijloace de realizare: convorbire, desen, pictură
- Materiale didactice: inimă roșie din material textil, fotografiile mamelor, creioane colorate, carioci, acuarelă, pensule, foi de desenat, plicuri, timbre.

- Scenariul activității:
- Moment organizatoric:

  Pregătesc sala de grupă: aerisesc sala, aranjez mijloacele didactice: pe măsuțe aranjez creioane colorate, cariocă, acuarele și foi de dimensiunea A4.
- Captarea atenției:

  Intrăm în sala de grupă cântând cântecul: „Orgona ága” și ne așezăm pe covor în formă de cerc. Arăt copiilor un material textil de culoarea roșie.
  - Ce-ți amintești despre această culoare?

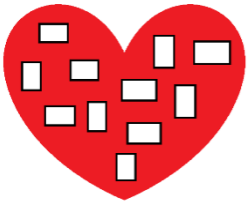
  Copiii vor spune tot ceea ce este roșu, de exemplu: măr, mașină, creion, inimă.

  Deschid materialul textil în formă de inimă și așez în fața copiilor pe covor. Încep o discuție pe această temă:
  - La ce vă gândiți când vă uitați la această inimă?

- Pe cine iubiți cel mai mult?

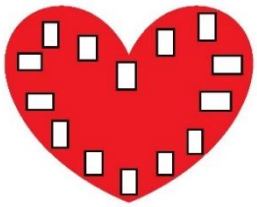
  Cântăm cântecul despre mama: “Örömünnep ez a nap”

  Așez fotografiile mămicilor copiilor pe inimă cu fața în jos. Pe rând copiii vor alege o fotografie, cine recunoaște fotografia mamei, trebuie să răspundă la întrebarea:

- Cum este mama ta? Descrie-ne!
- Ce face mama ta pentru tine în fiecare zi?

  Fotografiile rămân pe inimă pe tot timpul activității plasate pe marginea inimii.

- Cum putem noi să-i mulțumim toate aceste lucruri?

  Copiii vor veni cu idei de exemplu: dau un pupic, ajut acasă, o îmbrățișez, dau un cadou, fac ceva surpriză, spun mulțumesc de fiecare dată când primesc de la ea ceva.

➢ Anunțarea temei:

- M-am gândit că ar fi frumos ca de ziua mamei să ne exprimăm recunoștința față de mama noastră și să facem și o surpriză în același timp. Haideți, să desenați ceva foarte foarte frumos pentru mama și să i-o trimitem ca o scrisoare ca un semn de recunoștință.

➢ Desfășurarea activității:

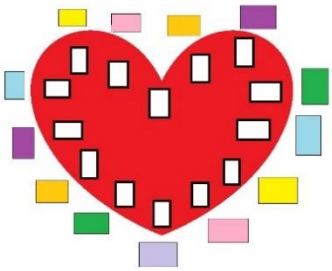
  Copiii se așează lângă mese și își aleg mijlocul de realizare cu care vrea să realizeze scrisoarea pentru mama: desenul cu creioane colorate sau carioci ori pictură cu acuarele.

  Facem exerciții de încălzirea mâinilor: „să mângâiem mâinile, degetele”

  Copiii încep să realizeze lucrarea individuală.

➢ Asigurarea transferului și a feed-back-ului:

  După ce toți copiii au terminat de desenat, copiii plasează lucrarea în fața fotografiei mamei lor și îi întreb pe rând:

- Ce ai desenat și pentru ce ești recunoscător pentru mama ta?

  Tot ceea ce spune copilul voi scrie pe fața verso a lucrării lui.

  Dau copiilor câte un plic adresat deja de către mine și un timbru și explic cum să procedeze să pună lucrarea lor în plic, și cum să lipească timbrul pe plic.

➢ Evaluarea activității

  Adun toate plicurile de la copii și le promit că voi duce la poștă și toate mamele vor primi scrisoarea lor. Rugămintea mea este către copiii să nu spună la mama de surpiza aceasta, numai să aștepte cu răbdare poștașul.

- Oare cum va reacționa mama ta când va primi la scrisoarea ta?

  Le mulțumesc copiilor pentru lucrările frumoase pe care au realizat și îi laud pe toți.

PROIECT EDUCAȚIONAL UMANITAR
“DĂRUIEȘTE O POVESTE”

Deteșan Anca Maria, Școala Gimnazială ”Liviu Rebreanu”, Târgu Mureș,
Structura Grădinița cu Program Prelungit ”Licurici”

ARGUMENT

Literatura şi muzica luminează mintea omului şi-i încălzesc sufletul, deschid porţile nevăzute ale inimii copilului. Universul magic al cărţii, prin care marii visători ne transmit zestrea de gânduri şi sentimente, ne atrage către bibliotecă. Aici copiii vor da viaţă spiritelor ei vrăjite şi cartea va începe să trăiască, să dea lumină din lumina înţelepciunii şi cunoaşterii.

Sărăcia afectează oamenii într-o multitudine de feluri. Oricine poate fi afectat de sărăcie la un anumit moment dat în viaţă. Totuşi, există unele grupuri care sunt mai expuse riscului sărăciei, cum ar fi familiile cu copii, în special familiile numeroase şi cele monoparentale, vârstnicii, persoanele cu dizabilităţi.

Cu toţii ştim că atitudinile şi comportamentul nostru faţă de tot ce ne înconjoară încep a se forma de la cea mai fragedă vârstă. Iniţial părinţii, apoi profesorii încearcă să ne familiarizeze cu diferite norme şi valori morale. Una din aceste valori este şi solidaritatea cu cei din jurul nostru. Toţi oamenii au îndatoriri unii faţă de alţii, iar îndeplinirea acestora nu este un lucru greu dacă se obişnuiesc de mici să respecte, să ajute, să fie politicoşi, înţelegători, să aprecieze binele, să fie generoşi, să fie în stare să redea un zâmbet pe chipul copiilor care sunt în suferinţă şi care au dreptul la o viaţă decentă.

De aceea şi noi, o parte din preşcolarii de la Grădiniţa cu Program Prelungit “Licurici” din Târgu Mureş, ne-am propus să fim darnici și să împărțim din cărțile noastre, sperând că efortul personal va avea un efect multiplu asupra copiilor care fac parte din grădinițele din grupul țintă.

SCOP

Dezvoltarea sentimentelor de dragoste şi prietenie faţă de copiii aflaţi în situaţii dificile prin colectarea de cărți pentru copii, în vederea stimulării interesului pentru lectură în perioada preşcolarităţii.

OBIECTIVE

- Consolidarea abilităţilor copiilor de a trăi împreună cu ceilalţi într-o societate în care contează valenţele umanitare, implicarea, angajamentul, responsabilitatea;
- Dezvoltarea atitudinilor de solidaritate, toleranţă, acceptare, generozitate.
- Încurajarea voluntariatului;

- Implicarea copiilor şi părinţilor în activităţi caritabile;
- Colectarea de cărți pentru copii, pentru a le dărui;
- Adresarea unui mesaj de prietenie copiilor din grupul țintă, prin desene;
- Conştientizarea că toţi copiii au drepturi egale;
- Apropierea copiilor de carte şi de cuvântul scris;
- Stimularea gustului pentru lectură.

GRUP ȚINTĂ

- Copiii din cadrul **Grădiniței cu Program Normal Băgaciu;**

RESURSE

a**) UMANE:** - preșcolari;

- cadre didactice de la Grădinița cu Program Prelungit”Licurici”;

- părinţii copiilor de la Grădiniţa cu Program Prelungit”Licurici”;

b) MATERIALE: - cărţi de citit, aparat foto, maşini pentru transportul tuturor donaţiilor.

c) FINANCIARE: - contribuţia părinţilor în cărți pentru copii;

- sponsorizări în cărți şi fructe.

ACTIVITĂŢI DESFĂŞURATE

- Prezentarea proiectului educațional-umanitar ***“DĂRUIEȘTE O POVESTE”,*** cadrelor didactice, copiilor și părinților;
- Vizionarea de către copii a unui material informativ cu privire la copiii din medii dezavantajate;
- Colectarea cărților;
- Realizarea unor desene de către preșcolarii Grădiniței cu Program Prelungit ”Licurici” pentru copii din grupul țintă;
- Dirijarea donaţiilor către grupul țintă stabilit.

Nr. crt.	**ACŢIUNEA PROPUSĂ**	**FORMA DE REALIZARE**	**LOC DE DESFĂŞURARE**	**Perioada**
1	***“DĂRUIM O POVESTE”***	Convorbire	Grădinița cu Program Prelungit ”Licurici”	Februarie 2024
3	***„O POVESTE DE LA MINE”***	Colectare carti	Grădinița cu Program Prelungit ”Licurici”	Martie 2024
4	***„DĂRUIEȘTE O POVESTE”***	Donare	Grădinița cu Program Normal Băgaciu	Aprilie 2024

5.	***"PRIETENI DRAGI"***	Întâlnire online cu preșcolarii celor două grădinițe din grupul țintă.	Platforma Teams	Mai 2024
6.	***„PENTRU TINE, COPIL DRAG"***	activitate artistico-plastică, cadou pentru copiii din grupul țintă	Grădinița cu Program Prelungit"Licurici"	Iunie 2024

MONITORIZAREA ŞI EVALUAREA PROIECTULUI

- Realizarea unui album cu fotografii din activităţile realizate în cadrul proiectului.

MEDIATIZARE ŞI DISEMINARE

- Realizarea de fotografii si conceperea unor afişe publicitare pe tema acestui proiect educațional-umanitar;
- Mediatizarea în mass-media, în rândul parinţilor şi a cadrelor didactice din grădiniţa noastră;
- Popularizarea proiectului în cadrul comisiilor metodice şi a cercurilor pedagogice.

DURATĂ: Februarie - Iunie 2024

Bibliografie:

1. Cuzman, S. (2020). *Educație pentru solidaritate și empatie*. Editura Didactică și Pedagogică.
2. Salvați Copiii România. *Ghid de bune practici în activități educaționale și umanitare pentru copii*. Disponibil la: https://www.salvaticopiii.ro
3. *Ministerul Educației Naționale. (2021). Curriculum pentru învățământul preșcolar (3-6 ani).*

PROIECT INTERNATIONAL UMANITAR
„UN COPIL - UN CADOU’’

Prof. Enuță Mihaela / Radu Gina
Grădinița cu Program Prelungit Nr. 36 , Galați

ORGANIZATOR - ***ASOCIAȚIA OPERATION CHRISTMAS CHILD IN ROMANIA***

SCOP- ***promovarea educației cu caracter moral preșcolarilor, copiilor și adolescenților din România***

TEMA ACTIVITĂȚII nr. 1 ***„ CUM ÎMI GESTIONEZ EMOȚIILE ?’’***

MIJLOCUL DE REALIZARE : Activitate interactivă

LOCUL DE DEȘFĂȘURARE : sala de grupa a Grădiniței P.P.Nr. 36, Galați

PERSOANE IMPLICATE :

- 1 Voluntar OCC – OPERATION CHRISTMAS CHILD in Romania , d-na Corina Manole
- 2 doamne educatoare – Mihaela Enuta si Gina Radu
- 14 preșcolari de grupa mijlocie
- 1 părinte – d-na Luiza Caloianu***, mamica celor doi frațiori (Levi si Iedida)***

OBIECTIVE:

- Să audieze o poveste lecturată în cadrul ***Momentului de lectură***
  - ***„Emoțiile Sare- bucuria și tristețea ’’ – d-na Manole***
  - ***„Pancinello – ești special ’’- d-na Caloianu***
- Să rețină mesajul povestii prezentate
- Să recunoască emoțiile personajelor din poveste
- Să execute exerciții de gestionare a emoțiilor trăite
- Să își exprime emoțiile proprii
- Să participe cu interes la jocurile de îndemânare- „ Parașuta” și „ Mingea e pe val”
- Să își exprime emoția produsă de activitate în cadrul jocului muzical „ Culorile ne învață”

TEMA ACTIVITĂȚII nr. 2 ***„ BUCURIA DE A DARUI ȘI DE A PRIMI’’***

MIJLOCUL DE REALIZARE : Activitate interactivă /sponsorizare OCC(dulciuri, rechizite, haine)

LOCUL DE DESFĂȘURARE : sala de grupa a Grădiniței P.P.Nr. 36, Galați

PERSOANE IMPLICATE :

- 2 doamne educatoare – Mihaela Enuță și Gina Radu
- 14 preșcolari de grupă mijlocie
- Voluntar OCC – OPERATION CHRISTMAS CHILD in Romania , d-na Corina Manole
- 1- Părinte – d-na Luiza Caloianu

OBIECTIVE:

- Să audieze o poveste lecturată în cadrul ***MOMENTULUI DE LECTURĂ***
- Să rețină mesajul poveștii citite
- Să își exprime emoțiile proprii
- Să participe cu interes la jocurile de indemânare- „ BULINELE BUCLUCAȘE’’
- Să își exprime emoția produsă de activitate în cadrul jocului muzical „ Mâna dreapta sus, mâna dreapta jos”
- Să primeasca o cutie cadou cu obiecte de la copii din alta țara și dulciuri
- Să dăruiască la rândul lor un mic cadou copiilor din alta țară cu care s-au împrietenit

TEMA ACTIVITĂȚII nr. 3 ***NE PREGATIM DE PAȘTI***

MIJLOCUL DE REALIZARE : activitate interactivă/ sponsorizare OCC (dulciuri)

LOCUL DE DESFASURARE : sala de grupă

PERSOANE IMPLICATE : educatoare, copii, voluntar OCC - d- na Corina Manole

OBIECTIVE:

01- Să audieze o poveste cu tematică pascală

02- Să realizeze sub îndrumarea voluntarului o oiță din pop-corn,

03- Să execute cu oița mișcările indicate de textul cântecului

04- Să primească cadouri de Pași de la voluntari OCC din Olanda – sponsorizare- RATUSTE cu ouă de ciocolată

TEMA ACTIVITĂȚII nr. 4 : ***ÎMPREUNĂ PENTRU O LUME MAI BUNĂ!***

MIJLOCUL DE REALIZARE : ***activitate caritabilă / donații produse noi (haine, încălțăminte, rechizite și pături) pentru copiii afectați de inundațiile din judetul Galați***

LOCUL DE DESFĂȘURARE : Liceul Tehnologic „ Costache Conachi’, Pechea, județul Galați

PERSOANE IMPLICATE : I.S.J. Galati, director, educatoare, părinții preșcolarilor, alți sponsori, copiii sinistrați și cadrele didactice din Pechea

OBIECTIVE:

- Să ajute copiii din zonele inundate să își reia viața normală de școlar
- Să doneze produse noi pentru copii (haine și încălțăminte, rechizite și pături)
- Să ajute la reluarea cât mai rapidă a cursurilor în zonele afectate de inundațiile devastatoare din județul Galați

Copiii din Pechea ne-au multumit pentru sprijinul acordat printr-un mesaj online

ÎMPREUNĂ PENTRU O LUME MAI BUNĂ

PROIECT EDUCAȚIONAL : „DĂRUIM DIN INIMĂ! ”

Prof. Manea Gina

Școala Gimnazială „ Mihai Drăgan”, Bacău

Motto :„ NOUĂ NE PASĂ ! ”

TIP DE PROIECT : Local

PERIOADA DE DESFĂȘURARE : Anul școlar 2024-2025

ORGANIZATOR : G P P „ Rază de Soare” , Bacău

COORDONATOR PROIECT : Prof. înv. Preșc. Manea Gina

ECHIPA DE PROIECT : Cadrele didactice de la GPP Rază de Soare

GRUP ȚINTĂ : 8 familii aflate în dificultate ai căror copii frecventează grădinița și școala;

BENEFICIARI :

- Direcți : 100 preșcolari/elevi, cadre didactice, părinți ;
- Indirecți : școala,grădinița, comunitatea

SCOPUL PROIECTULUI :

Încurajarea activităţii de voluntariat prin intermediul căreia participanţii vor reuşi să-şi descopere abilităţile, competenţele personale, pentru a deveni cetăţeni informaţi şi devotaţi solidarităţii umane;

OBIECTIVE :

- încurajarea copiilor de a participa la activități de sprijinire a unor persoane aflate în dificultate ;
- realizarea incluziunii şi implicării persoanelor aflate în dificultate, prin angajarea tuturor celor interesaţi într-un program educaţional de activităţi ce promovează intens integrarea socială;
- diminuarea abandonului școlar și părăsirii timpurii a școlii;
- organizarea unor acţiuni de suport pentru persoanele aflate în dificultate ;

ARGUMENT :

În această perioadă a globalizării şi a schimbărilor continue, lumea devine din ce în ce mai mică, mai interdependentă şi mai egoistă. Voluntariatul reprezintă însă o modalitate prin care pot fi întărite şi susţinute valorile legate de comunitate, de binele făcut aproapelui; persoanele pot să îşi exercite drepturile şi responsabilităţile de membri ai comunităţilor şi se pot stabili puncte de legătură între diferite culturi .

Voluntariatul poate fi o sursă foarte bogată de învățare, atunci când există atât dorinţa de a învăţa din partea voluntarului, cât şi preocupare pentru motivaţia voluntarului din partea organizaţiei la care acesta activează. Implicându-se în diverse proiecte şi activităţi, lucrând în echipa sau individual, confruntându-se cu diverse situaţii şi probleme, voluntarii dobândesc implicit noi abilităţi, noi cunoştinţe, noi atitudini - într-un cuvânt, noi competenţe. Dintre toate tipurile de învăţare informală şi

non-formală, voluntariatul este cea mai complexa modalitate de a învăţa, de a te dezvolta şi de a împărtăși cele învățate.

Ajutorarea şi protejarea copiilor este o problemă care trebuie să intereseze pe toată lumea pentru a duce un zâmbet pe feţele acelor copii defavorizaţi. Vrem sa dăruim prin puritatea şi inocenţa copilăriei, caracteristice copiilor,lumină şi speranţă acestor persoane cu care soarta nu a fost foarte generoasă.

RESURSE :

- umane : copii, cadre didactice, părinți, ;
- materiale : donații constând în obiecte de îmbrăcăminte, jucării, alimente , materiale consumabile ;

MONITORIZARE :

- raport al fiecărei activități desfășurate ;

EVALUARE :

- observarea comportamentelor și intervenţia directă pentru încurajarea şi stimularea relaționării pozitive între copiii voluntari şi familiile aflate în dificultate;
- realizarea unor desene cu tematică adecvată;

DISEMINARE : „Masă rotundă ” cu participarea celor implicați în proiect

ETAPELE PROIECTULUI :

- înființarea echipei de voluntariat, comunicarea drepturilor şi responsabilităţilor, activităţi de relaţionare.
- identificarea unor probleme ale comunităţii / școlii şi a strategiilor de rezolvare a acestora (întocmirea de proiecte, atragerea de parteneri, identificarea tipurilor de activităţi aducătoare de venit, strângerea de fonduri).
- derularea de activităţi de voluntariat în grădiniță şi comunitatea locală.
- Promovarea activităţilor la nivel intern (școală) şi extern (comunitate) şi realizarea de feed-back.

PLANIFICAREA ACTIVITĂȚILOR

Nr. crt.	Denumi-rea activității	Acțiuni desfășurate	Partici-panți	Perioada de desfășurare	Responsa-bili
1	„Să facem cunoștință ”	- stabilirea obiectivelor, a echipei de lucru și resursele necesare; -elaborarea planului de desfășurare a activităților ;	părinți parteneri cadre didactice	octombrie 2024	coordonator proiect
2	„Te invit la spectacol ”	- participarea copiilor din familiile vizate alături de copiii grupei la un spectacol sponsorizat de părinți	copii, cadre didactice	noiembrie 2024	cadre didactice
3	„Vine Moș Crăciun”	-pregătirea unor pachete cu alimente, jucării și îmbrăcăminte cu implicarea părinților -oferirea familiilor aflate în dificultate	copii, părinți , cadre didactice	decembrie 2024	cadre didactice
4	„O carte pentru fiecare ”	-donații de cărți de povești pentru copiii care provin din familii defavorizate;	copii cadre didactice	februarie 2025	cadre didactice
5	„Mărțișoa-re pentru mămici ”	-confecționarea de mărțișoare și felicitări ; -vizitarea acestor familii și dăruirea de mărțișoare și flori ;	copii cadre didactice	martie 2025	cadre didactice
6	„Vine iepurașul ”	-pregătirea unor pachete cu jucării și produse alimentare specifice Paștelui -dăruirea copiilor care provin din familii aflate în dificultate ;	copii cadre didactice	aprilie 2025	coordonator proiect
7	„E ziua ta, copile drag”	-participarea copiilor la activitățile desfășurate în parcul orășenesc ; constituirea unor echipe de concurs din care fac parte și copiii ce provin din familiile vizate;	copii părinți cadre didactice	iunie 2025	cadre didactice

PROIECT DE LECȚIE DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ

Petre-Dascălu Oana,
Colegiul Național „Mihai Viteazul“

Proiectele de lecție de educație incluzivă își propun să facă predarea accesibilă tuturor elevilor, ținând cont de diferențele acestora, fie că sunt legate de dizabilități, dificultăți de învățare, origini culturale diverse sau altele. Iată un exemplu de proiect de lecție de educație incluzivă care se concentrează pe diversitate și incluziune.

Titlul lecției: Diversitate și incluziune în clasă

Nivel: elevi de gimnaziu sau de liceu (se poate adapta în funcție de nivel)

Durata: 1 oră

Obiective operaționale:

- creșterea gradului de conștientizare a elevilor cu privire la diversitate (dizabilități, diferențe culturale, moduri diverse de învățare etc.);
- încurajarea elevilor să respecte diferențele și să adopte o atitudine incluzivă;
- încurajarea elevilor să lucreze împreună, ținând cont de nevoile și punctele forte ale fiecăruia;
- utilizarea unor strategii de predare incluzivă, care să se adapteze la nevoile diferite ale elevilor.

Abilități vizate:

- dezvoltarea empatiei și a solidarității;
- respectatea diferențelor și prețuirea talentelor fiecărei persoane;
- participarea activă la lucrul în echipă, ținând cont de modurile diferite de învățare;
- dobândirea unor metode de comunicare accesibile tuturor.

Materiale necesare: tablă, flipchart, fișe de lucru diferențiate (de exemplu, pentru elevii cu dificultăți, suporturi vizuale sau simplificate), accesorii pentru jocuri de rol (de exemplu, imagini cu situații de interpretat), un filmuleț sau o poveste care să ilustreze diversitatea (dacă este posibil).

DERULAREA LECȚIEI

1. Introducere (10 minute)

Activitate de spargere a gheții: putem începe prin a pune elevilor întrebări, de exemplu:

• Ce înseamnă să fii diferit?

• Ce este incluziunea?

• Ați văzut vreodată pe cineva care arăta diferit de voi? Cum v-a făcut să vă simțiți?

Discuție ghidată

Se explică noțiunile de diversitate (fizică, intelectuală, culturală etc.) și de incluziune. Se introduce ideea conform căreia fiecare elev are puncte forte diferite și se explică importanța valorificării talentelor fiecărei persoane. De asemenea, se poate face o legătură cu exemple concrete (personaje din viața reală, cărți, evenimente etc.).

2. Activitate principală

„Superputerile tuturor“ (30 de minute)

Obiectiv: lucrul în mai multe grupuri pentru a înțelege și valorifica diferențele

Pasul I – Prezentarea grupurilor

Se împarte clasa în grupuri mici eterogene (elevii cu nevoi diferite sunt repartizați pentru a promova incluziunea). Fiecare grup primește o fișă cu o situație de „diferență“ de explorat (de exemplu, *Maria are dificultăți de auz, Alina are dificultăți să citească repede, Matei are o dizabilitate motrică, dar este foarte creativ etc.*)

Pasul II – Discuție și reflecție în grup

Fiecare grup discută ce ar putea aduce această „diferență“ ca atu într-un context de lucru în echipă. Profesorul ghidează discuția pentru a-i ajuta pe elevi să realizeze că fiecare dificultate sau diferență poate aduce un beneficiu grupului.

Elevii creează un afiș sau un desen care ilustrează punctele forte ale caracterului lor (de exemplu, pentru un copil cu deficiență de auz, aceasta ar putea fi capacitatea de a acorda o atenție deosebită altor detalii non-verbale).

Pasul III – Prezentarea în fața clasei

Fiecare grup își prezintă afișul și explică de ce consideră că „diferența“ este, de fapt, un atu într-o echipă.

3. Joc de rol - „În locul celuilalt“ (15 minute)

Obiectiv: dezvoltarea empatiei și înțelegerea nevoilor celorlalți

Se propune un joc de rol în care fiecare elev trebuie să se pună în locul altuia, întruchipând un personaj cu nevoi specifice (de exemplu, un elev cu tulburare de atenție, un elev dislexic, un elev în scaun rulant etc.).

După preluarea rolului, fiecare elev ar trebui să explice cum se simte și cum ar putea fi susținut mai bine în clasă.

4. Discuție finală (5 minute)

Elevii sunt adunați într-un cerc și invitați să împărtășească ceea ce au învățat. Trebuie să subliniem importanța respectării și sprijinirii celorlalți, cu accent pe egalitatea de șanse.

Evaluare

Se observă participarea și implicarea elevilor în activitățile propuse și discuțiile de grup. Se evaluaează capacitatea lor de a identifica și valorifica diferențele. Se ascultă cu atenție reflecțiile elevilor la sfârșitul lecției pentru a evalua felul în care au înțeles conceptul de incluziune.

Adaptări posibile pentru elevii cu dizabilități

Suporturile (vizuale, audio sau digitale) pot fi adaptate în funcție de nevoile fiecărui elev. De exemplu, se pot furniza ajutoare vizuale, texte simplificate sau utiliza instrumente tehnologice pentru a ajuta comunicarea.

Pentru elevii dislexici se pot folosi materiale cu fonturi adecvate (de exemplu *Arial*); de asemenea, aceștia pot primi timp suplimentar pentru citire și scriere.

Pentru elevii cu tulburări de atenție: se pot oferi atât activități scurte și variate pentru a menține atenția, cât și pauze regulate.

Acest proiect de lecție este un exemplu de abordare incluzivă care furnizează predarea diferențiată, respectând nevoile individuale, respectând nevoile individuale și promovând în același timp un climat de cooperare și respect reciproc.

PROIECT EDUCATIONAL
DE VOLUNTARIAT
„SĂPTĂMÂNA FRUCTELOR SI A LEGUMELOR DONATE”
25.11-29.11.2024

Prof. Goicea Gabriela,
Liceul Teoretic „George Moroianu”, Săcele

SCOPUL PROIECTULUI

Prin acest proiect ne-am propus sensiblizarea elevilor si implicarea acestora în activitatea de caritate.

OBIECTIVE

- desfăşurarea unei campanii de strângere de alimente: legume si fructe, pentru şcolile din comunitate
- formarea şi dezvoltarea spiritului de întrajutorare de la vârste foarte mici;
- trezirea unor sentimente de toleranţă şi empatie faţă de persoane aflate în situaţii de risc (bătrâni, copii, bolnavi, familii nevoiaşe);
- dezvoltarea altruismului prin conştientizarea semnificaţiei faptelor bune.

COORDONATOR

- prof. Goicea Gabriela -coord.SNAC Liceul Teoretic George Moroianu

COLABORATORI:- membrii comisiei SNAC

-toate cadrele didactice de la unitatea noastră care s-au alăturat proiectului

RESURSE:

- UMANE: - cadrele didactice ale unităţii de învăţământ;
  -elevii unităţii de învăţământ;
  - părintii elevilor scolii noastre

- MATERIALE: - contribuţia cadrelor didactice, a elevilor şi a familiilor acestora

GRUPUL ȚINTĂ

- elevii de la C.S.E. I. „Brădet” (Centrul pentru Educatie Incluzivă Brădet)

DURATA PROIECTULUI

25-29 noiembrie 2024

LOCUL DESFĂŞURĂRII PROIECTULUI

Liceul Teoretic „George Moroianu”

C.S.E. I. Brădet

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR

15 noiembrie- Întâlnirea membrilor comisiei SNAC și mediatizarea proiectului

-Discutii cu voluntarii din scoală
- Stabilirea activităţilor şi planificarea lor

20-25 noiembrie:-Identificarea necesităţilor persoanelor ce urmează să primească ajutorul

- Iniţierea campaniei de strângere de legume şi fructe în şcoli.

26-28 noiembrie:- Centralizarea produselor donate de elevi
- Înmânarea pachetelor pregătite beneficiarilor

POPULARIZARE

- *pagina de facebook a scolii*
- *diseminarea proiectului in consiliul profesoral*
- *afişe expuse la toate clădirile instituţiei noastre*

FINALIZARE ŞI EVALUARE

- Întâlnirea partenerilor
- Evaluarea proiectului
- Panou cu fotografii din cadrul activităţii

PROIECT EDUCATIONAL
„INIMI DESCHISE, MÂINI ÎNTINSE”
FII TOLERANT!

Prof. Banciu Delia,
Școala Gimnazială „Ovidiu Hulea” Aiud

ARGUMENT

Plecând de la premisa că în actualul context educațional educația civică se profilează ca un demers complex ale cărui dimensiuni: educația pentru democrație și civism, educația pentru drepturile omului, educația pentru pace și toleranță, educația interculturală etc., se înscrie într-o nouă paradigma, care își propune extinderea problematicii școlii și al familiei către mediul socio – cultural în ansamblul sau precum și de la premisa că obiectivul principal al intregului proces educational și în mod expres al procesului didactic este formarea cetățeanului activ, bine informat și responsabil, capabil de implicare în viața socială, capabil să accepte în primul rând că ceilalți sunt diferiți și să respecte aceste diferențe și să învețe să trăiască cu ele.

SCOPUL PROIECTULUI:

- Cunoaşterea şi respectarea valorilor fundamentale ale societăţii democratice;
- Armonizarea şi exersarea propriului sistem de valori în acord cu cel social;
- Formarea conduitei participării la viaţa socială.

OBIECTIVE:

- conștientizarea dimensiunii globale și a rolului fiecăruia dintre noi ca cetățean al planetei;
- responsabilitate pentru actiunile proprii ;
- respect pentru diversitate și abilități de comunicare interculturală ;
- să definească noţiunea de toleranţă;
- să identifice caracteristicile care descriu comportamentul tolerant;
- să demonstreze respect de sine şi faţă de ceilalţi;
- să lucreze în echipă în mod constructiv;
- să realizeze diferenţa între o persoană tolerantă şi intolerantă;
- să analizeze şi să identifice diverse situaţii de toleranţă/intoleranţă;
- să completeze chestionarele;

PARTENERI ÎN PROIECT:

Învățătorii care predau la clasa a III-a și a IV-a

Consilierul școlar

GRUP ȚINTĂ: elevii claselor a III-a A și a IV-a A

părinții elevilor

RESURSE PROCEDURALE:

- **Metode şi procedee**: brainstorming, studiul de caz, conversaţia, observarea dirijată, explicaţia, dezbaterea, expunerea, dialogul dirijat, problematizarea.
- **Forme de organizare:** frontal, individual, lucru în grup.

RESURSE MATERIALE: chestionarul, fişă de lucru, material PPT, Filmul: The Dog and a little Bird, computer, videoproiector.

PERIOADA DERULĂRII PROIECTULUI: săptămâna 11-15.11.2024

SURSE DE FINANŢARE : profesorul clasei, comitetul de părinți .

Activități propuse :

1. **La început de drum**

-întâlnirea cadrelor didactice;

-realizarea unui panou cu programul activităților

Data/perioada de desfășurare: 11 noiembrie 2024

Locul desfășurării: Școala Gimnazială„Ovidiu Hulea” Aiud

Responsabili: coordonatorii de proiect;

Modalități de evaluare: raport de activitate;

2. **Violența în școală**

-dezbatere în cadrul ședinței cu părinții

Data/perioada de desfășurare: 12 noiembrie 2024

Locul desfășurării: Școala Gimnazială„Ovidiu Hulea” Aiud

Responsabili: coordonatorii de proiect;

Modalități de evaluare: fotografii;

3. **„Fii tolerant” lecție deschisă**

- Ce înseamnă să fii tolerant?
- Vizionarea filmului: „The dog and little Bird
- Oricine ai fi - Povesti educative -despre toleranta si diferente de etnii/rase

Data/perioada de desfășurare: 13 noiembrie 2024

Locul desfășurării: Școala Gimnazială„Ovidiu Hulea” Aiud

Responsabili: coordonatorii de proiect;

Modalități de evaluare: fotografii;

4. **„Pumnul nu te face mare”**

– discuții pe baza vizionării unui PPT;

Data/perioada de desfășurare: 14 noiembrie 2024

Locul desfășurării: Școala Gimnazială„Ovidiu Hulea” Aiud

Responsabili: coordonatorii de proiect;

Modalități de evaluare: fotografii

5. **„Regulile de aur ale clasei tolerante”**

– dezbateri;

Data/perioada de desfășurare: 15 noiembrie 2024

Locul desfășurării: Școala Gimnazială„Ovidiu Hulea” Aiud

Responsabili: coordonatorii de proiect;

Modalități de evaluare: fotografii

PROGRAMUL ACTIVITĂŢILOR:

Nr. crt	Activitatea	Grup ţintă	Termen	Responsabil	Obs.
1.	**Lansarea proiectului**	Elevi Cadre didactice implicate în proiect	11 noiembrie 2024	Banciu Delia	
2.	**Violența în școală** dezbatere în cadrul ședinței cu părinții	Părinții elevilor din clasele a III-a A, a IV-a A	12 noiembrie 2024	Banciu Delia Manole Luminița	
3.	**„Fii tolerant” lecție deschisă**	Elevii claselor		Banciu Delia Manole Luminița	

	Ce înseamnă să fii tolerant? Vizionarea filmului: „The dog and little Bird Oricine ai fi - Povesti educative -despre toleranta si diferente de etnii/rase	a III-a A, a IV-a A	13 noiembrie 2024		
4.	**„Pumnul nu te face mare”** discuții pe baza vizionării unui PPT;	Elevii claselor a III-a A, a IV-a A	14 noiembrie 2024	Banciu Delia Manole Luminița	
5.	**„Regulile de aur ale clasei tolerante”** dezbateri;	Elevii claselor a III-a A, a IV-a A	15 noiembrie 2024	Banciu Delia Manole Luminița	
6.	**Evaluarea proiectului** - masă rotundă	Elevi Cadre didactice implicate în proiect	15 noiembrie 2024	Echipa de proiect	

EVALUAREA IMPACTULUI: (cadre didactice, elevi, părinţi)

- chestionare;
- realizarea unei prezentări în PowerPoint cu acţiunile desfăşurate.

DISEMINAREA PROIECTULUI

- afişarea produselor activităţilor din proiect în mediul şcolar şi mediul virtual;

- expoziţii cu lucrările realizate;

Activitate pentru Ziua Internațională a Drepturilor Omului
Tema: "Drepturile noastre, responsabilitatea noastră"

Prof. Marcu Iuliana-Mihaela
Școala Gimnazială „Prof. Mihai Sîmbotin” Cârligele-Vrancea

Obiective generale:

Să crească nivelul de conștientizare a drepturilor omului în rândul elevilor.

Să dezvolte empatia și respectul pentru diversitate.

Să încurajeze elevii să se implice activ în promovarea drepturilor și responsabilităților lor.

Structura activității:

1. **Introducere (10 minute)**

Activitate de icebreaker:

Întreabă elevii: *"Ce înseamnă drepturile omului pentru voi?"*

Notează pe tablă răspunsurile-cheie, evidențiind conceptele de bază: egalitate, libertate, demnitate.

Prezentare scurtă (2-3 minute):

Explică pe scurt ce reprezintă Ziua Internațională a Drepturilor Omului (10 decembrie):

Este o zi dedicată promovării și protejării drepturilor fundamentale, stabilite în Declarația Universală a Drepturilor Omului (1948).

Subiectul se schimbă anual, dar valorile fundamentale rămân aceleași.

2. **Activitate principală: "Drepturi și responsabilități" (25 minute)**

Materiale necesare:

Fișe cu articole din Declarația Universală a Drepturilor Omului (rezumate în limbaj simplu).

Post-it-uri, markere colorate, coli mari de hârtie.

Desfășurare:

Grupuri de lucru (15 minute): Se împarte clasa în 4-5 grupuri. Fiecare grup primește 3-4 articole din Declarație.

Sarcinile grupurilor:

Să interpreteze articolele și să le explice colegilor printr-un exemplu din viața reală.

Să discute care sunt responsabilitățile asociate acestor drepturi (de exemplu, dacă avem dreptul la educație, ce responsabilități avem pentru a-l respecta?).

Prezentarea rezultatelor (10 minute):

Fiecare grup își prezintă concluziile în fața clasei.

3. Concluzie și reflecție (15 minute)

Discuție deschisă:

Ce drepturi consideră că sunt cel mai important pentru ei?

Cum pot contribui ei la respectarea drepturilor altor persoane?

Activitate creativă:

Fiecare elev scrie pe un post-it un drept pe care îl consideră esențial și un mod prin care poate să-l promoveze. Post-it-urile sunt lipite pe o coală mare intitulată „Drepturi pentru toți!”.

Material opțional:

Dacă timpul permite, proiectează un scurt videoclip despre drepturile omului sau spune o poveste inspirațională despre o persoană care a promovat aceste drepturi.

Rezultate așteptate:

Elevii vor înțelege mai bine drepturile omului și rolul lor în societate.

Vor dezvolta o atitudine de respect și responsabilitate față de drepturile celorlalți.

Vor învăța să aprecieze diversitatea și importanța egalității.

Sugestii de evaluare:

Observarea implicării elevilor în activitate.

Răspunsurile lor la întrebări și creativitatea în prezentări.

Reflecțiile exprimate pe post-it-uri.

Proiect de activitate
Bunătăți de la gazde am primit și-ntre noi le-am împărțit

Profesor educație timpurie DRAGNEA Simona Camelia
Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza”Constanța
structură Grădinița cu Program Prelungit „Pescăruș ”Mangalia

Tema anuală de studiu: „Cum exprimăm ceea ce simțim?”

Subtema : „În prag de sărbători”

Tema activității:„ Bunătăți de la gazde am primit și-ntre noi le-am împărțit”

Activități pe domenii experiențiale : Domeniul științe

Categoria de activitate: Activitate matematică

Mijloc de realizare: Joc didactic matematic (consolidarea compunerii și descompunerii cifrelor în limitele 1-5)

Grupa: Mare

Scopul activității:

- dezvoltarea capacității de a compune și descompune numerele în limita 1-5.

Domeniul de dezvoltare:

E. Dezvoltarea cognitivă și cunoaștere a lumii

Dimensiuni ale dezvoltării:

E.2. Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat.

Comportamente vizate:

2.1. Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și numerația.

2.4. Efectuează operații de scriere, grupare, clasificare, măsurare a obiectelor.

Obiective: Pe parcursul și la sfârșitul activității, copiii vor fi capabili:

- să raporteze numărul la cantitatea corespunzătoare de obiecte și invers, utilizând jetoane și cifre, în limitele 1-5;
- să numească vecinii numerelor cu ajutorul șirului numeric;
- să compună un număr cu ajutorul obiectelor;
- să descompună un număr cu ajutorul obiectelor.

Sarcinile didactice:

- numărarea elementelor dintr-o mulțime

- asocierea corectă a cifrei cu numărul de elemente al unei mulțimi.
- identificarea vecinilor numerelor;
- compunerea și descompunerea numerelor în limta 1-5.

Regulile jocului:

- răspunde doar copilul care este atins cu bagheta de cadrul didactic
- dacă un copil nu reușește să rezolve sarcina dată, poate fi ajutat de un coleg;

Elemente de joc: mânuirea jetoanelor, surpriza, aplauzele, jocul, mișcarea, întrecerea, aruncarea cubului.

Strategii didactice:

Metode şi procedee: conversaţia, explicaţia, exerciţiul, demonstrația, problematizarea, cubul -
Materiale didactice: medalioane cu colindători cu trăistuțe albastre și roșii, scara numerică, bagheta fermecată, jetoane cu coșulețe cu covrigi, cifre magnetice, coșulețe, tabla magnetică, panoul cu punctaje, fețe zâmbitoare, coșulețe, mere, mandarine, nuci, covrigi, cub, trăistuțe, doi colindători (păpuși)

Formă de organizare: frontală, pe echipe

Forme de evaluare: continuă (pe parcursul întregii activități, prin evaluarea răspunsurilor copiilor)

Durata: 30-35 minute

Locul desfășurării: sala de grupă

Desfășurarea jocului:

Introducerea în activitate se realizează prin descoperirea materialelor pregătite.

Se anunță tema, obiectivele și regulile jocului apoi copiii vor fi împărțiți în două echipe: colindători cu trăistuțe albastre și colindători cu trăistuțe roșii prin extragerea dintr-un săculeț a unui medalion (mâna oarbă).

Explicarea și demonstrarea jocului:

Cadrul didactic atinge cu bagheta fermecată un copil din echipa colindătorilor cu trăistuțe albastre. Copilul respectiv alege un jeton cu un coșuleț cu covrigi, îl pune pe tabla magnetică și numără prin încercuire covrigii de pe el. Alege apoi din coșuleț cifra care indică numărul covrigilor și o lipește pe tabla magnetică, lângă jeton. Răspunde doar copilul numit. Fiecare răspuns corect este aplaudat, iar echipa primește o față zâmbitoare pe panoul cu punctaje. Dacă un copil nu reușește să rezolve sarcina, poate fi ajutat de un coleg din aceeași echipă. Cadrul didactic atinge apoi cu bagheta fermecată un copil din echipa colindătorilor cu trăistuțe roșii, care are de rezolvat aceeași sarcină.

Jocul de probă: Un copil va veni și va demonstra modul de lucru al jocului pentru asigurarea înțelegerii sale și fixarea regulilor.

Jocul propriu-zis: Se execută de 3 ori pentru fiecare echipă.

*Varianta 1: „Coșulețe cu bunătăți”: Copilul numit alege un coșuleț pe care este scrisă o cifră alături de o imagine cu mere, mandarine, nuci sau covrigi. Întâi denumește cifra și pune în coșuleț tot atâtea elemente de același fel, cât îi indică cifra. „Ce cifră este aceasta?” (3). „Ce obiect este desenat lângă cifra 3?” (mere). „Te rog să pui în coșuleț tot atâtea mere cât îți indică cifra.”

*Varianta a 2-a: „Cubul”

Copiii vor descoperi un cub pe fețele căruia sunt scrise cifre. Copilul numit de educatoare va veni, va lua cubul, îl va arunca, va numi cifra ce se află pe fața de deasupra și va spune vecinii numărului, folosindu-se de scara numerică. „Aceasta este cifra 3. Vecinii lui 3 sunt 2 și 4.”. Jocul se repetă de 4 ori.

Complicarea jocului:

„Să umplem trăistuțele” - compunerea numărului.

Pe o trăistuță este scrisă o cifră, iar în ea se găsesc câteva nuci. Copilul ales trebuie să așeze restul de nuci, astfel încât toate nucile să fie tot atâtea cât indică cifra. „Prima dată vom compune numerele. Din două mai mici vom face una mai mare. Avem de compus numărul 5. Îl avem deja pe 4 și mai avem nevoie de... 1. Așezăm nucile și scriem cifra.”. Jocul se repetă cu mandarine, mere și covrigi.

„Să împărțim bunătățile” – descompunerea numărului.

Copilul alege un coșuleț în care se află un număr de mere. Acesta va așeza merele pe masă și le va număra, apoi va așeza/distribui merele celor doi colindători, astfel descompunând numărul. „L-am descompus pe 5 în 3 și 2.” „Cum am mai putea să-l descompunem pe 5?”.Jocul se repetă cu mandarine, nuci și covrigi.

Incheierea activității După ce copiii au finalizat de realizat sarcinile se fac aprecieri colective pentru implicarea și munca lor pe tot parcursul activității și sunt recompensați cu covrig /măr.

Bibliografie:

- Borțeanu, S., Axente, M., Vodiță, A., Crihan, S. (2010). Poftiți în trenulețul jocurilor;
- Jocuri didactice pentru preșcolari, Pitești: Editura Diamant;
- Tătaru, L., Glava, A., Chiș, O. (2014). Piramida cunoașterii, repere metodice în aplicarea curriculumului preșcolar, Pitești: Editura Diamant;
- Repere Fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani, Unicef, 2010;

1. *Curriculum pentru Educație Timpurie, 2019, aprobat M.E.N. nr. 4.694/2.08.2019.

Secţiunea III

Planuri De Intervenție Personalizate / Proiecte de Activitate Integrată / Planificări / Curriculum Adaptat.

Identificarea tipurilor de plastic și reciclarea lor

Prof. Mihai Simona
Colegiul Național „Dr. Ioan Meșotă” Brașov

Reciclarea în general și reciclarea materialelor plastice în special, a cunoscut în ultimii ani o creștere continuă a interesului la nivel global privind utilizarea deșeurilor ca surse de energie sau materii prime pentru procesele industriale ce utilizează resurse cu rezerve în epuizare.

Simbolul triunghiului format din săgeți pe care îl regăsim pe recipientele și produsele din plastic nu înseamnă neapărat faptul că acestea sunt reciclabile, ceea ce contează cu adevărat este numărul (de la 1 la 7) reprezentat în interiorul simbolului. Scopul acestor numere este de a ajuta la identificarea tipului de plastic folosit pentru realizarea produsului, dat fiind faptul că nu toate tipurile de plastic sunt reutilizabile sau reciclabile. Înțelegerea celor 7 coduri face ca procesul de reciclare să fie mai ușor, fiecare dintre noi știind, astfel, care produse sunt reciclabile și care nu.

Materialul propus poate fi utilizat în cadrul orelor de chimie, de consiliere și orientare școlară sau ca activitate în Săptămâna verde.

Polietilen tereftalat (PET)

Produsele din plastic de categoria 1 (PET) trebuie reciclate, dar nu reutilizate.

PET este unul dintre cele mai utilizate tipuri de plastic și se găsește în majoritatea bidoanelor de apă și de băuturi răcoritoare, deoarece formează o barieră excelentă împotriva umidității. Este destinat unei singure utilizări, întrucât prin utilizare repetată se crește riscul de eliberare a unor substanțe nocive, uneori chiar cancerigene. Plasticul de acest tip este greu de dezinfectat, necesitând pentru acest lucru produse chimice periculoase.

PET este un tip de plastic reciclabil. Procesul de reciclare începe cu sortarea după culoare, spălarea, îndepărtarea etichetei și uscarea. Apoi plasticul este zdrobit și apoi mărunțit în fulgi mici care sunt mai apoi reprocesați pentru a crea alte produse. Materialele plastice reciclate trec prin mai multe procese de tratament care le fac sigure pentru reutilizare în industria alimentară. Una dintre cele mai populare aplicații ale PET-ului reciclat este producția de țesături pentru confecții și industria textilă. Datorită iritării pe care o poate provoca țesătura, aceasta este folosită pentru a produce îmbrăcăminte care nu vine în contact direct cu pielea, cum ar fi jachete și paltoane. PET este folosit și pentru confecționarea sticlele și ambalajelor pentru industria alimentară.

Polietilena de mare densitate (HDPE)

Produsele din HDPE sunt reutilizabile și reciclabile.

HDPE este un tip rigid de plastic din care se produc bidoanele pentru detergenți, șampon, motorină, jucării, rigle, borduri de autovehicule. Acest tip de plastic este rezistent și nu este afectat de expunerea directă la soare, de aceea este folosit pentru a produce mese și scaune de picnic, containere de gunoi, bănci, huse pentru remorcile camioanelor și alte produse care necesită durabilitate.

Polietilena de mare densitate este tipul de plastic cel mai des reciclat și e considerat printre cele mai puțin periculoase forme de plastic. Materialul nu transferă niciun produs chimic în alimentele și băuturile stocate în acesta.

Policlorură de vinil (PVC)

Produsele din PVC nu sunt reciclabile, iar multe dintre acestea nu sunt nici reutilizabile.

PVC este un tip de plastic moale, flexibil și rezistent, folosit pentru ambalarea produselor alimentare, rame de ferestre, pentru producerea de jucării pentru copii și animale, de cabluri pentru calculatoare sau curent electric, pentru conducte rigide, cărți de credit, imitație de piele. Acest tip de plastic este denumit și „plastic otrăvitor" deoarece conține numeroase toxine pe care le eliberează pe parcursul întregului ciclu de viață.

Polietilena cu densitate mică (LDPE)

Produsele din LDPE sunt reutilizabile, dar și reciclabile.

LDPE este un tip de plastic regăsit adesea în ambalajele termoizolante, în pungile pentru detergenți, în pungile din magazine, dar și în unele haine și obiecte de mobilier. Polietilena de joasă densitate este populară pentru proprietățile sale. În primul rând, este ușor de procesat și reciclat. În al doilea rând, este puternic și dur, în al treilea rând, plasticul este de obicei flexibil după reciclare. Rezistența sa la umiditate o face mai populară. Atunci când este reciclat, acesta poate fi utilizat pentru a face capace de recipient flexibile, sticle care pot fi presate și pungi de alimente congelate.

Acest tip de plastic e considerat mai puțin toxic decât altele, poate fi reciclat, produsele rezultate din reciclarea LDPE nefiind însă foarte rezistente.

Polipropilena (PP)

Produsele din PP sunt considerate sigure pentru reutilizare, însă reciclarea lor se realizează numai în anumite condiții.

PP este un tip de plastic dur și ușor care are calități excelente de rezistență la căldură. E folosit pentru ambalarea alimentelor (pentru a le menține proaspete), pentru realizarea capacelor bidoanelor, a recipientelor de margarină și iaurt, a paielor, a castroanelor și ligheanelor.

Polipropena poate fi reciclată pentru a face recipiente care pot fi folosite în cuptorul cu microunde, ustensile de bucătărie, cutii de unică folosință și sticle de băuturi răcoritoare. Capacitatea sa de a rezista la temperaturi mai ridicate o face mai populară.

Polistiren (PS)

Produsele din PS trebuie evitate acolo unde este posibil, reciclarea acestora fiind destul de greoaie.

PS este un produs ieftin, ușor și cu o mare varietate de utilizări: de la pahare și tacâmuri de unică folosință și cutii pentru ouă, la materiale de construcție. Produsele din acest material pot elibera, mai ales ca urmare a încălzirii lor, substanțe cancerigene.

Altele

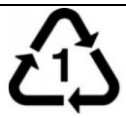
Produsele din această categorie sunt greu de reciclat și nu se recomandă reutilizarea lor.

Produsele din plastic de categoria 7 sunt realizate dintr-o combinație a celorlalte tipuri de plastic sau din formule de plastic mai puțin folosite (precum BPA, policarbonat și LEXAN) și sunt dificil de reciclat deoarece nu se încadrează într-o categorie fixă. Acest tip de plastic este folosit pentru a face produse precum, sticle de lapte pentru copii, jucării, ochelari de soare, faruri auto și dvd-uri. Încălzit, acest material eliberează bisfenol A – compus cu potențial cancerigen.

Reciclarea maselor plastice

Masele plastice sunt materiale valoroase care trebuie să fie reciclate. Procesul începe cu sortarea în funcție de tipul de polimer. Pe fiecare obiect confecționat din plastic este întipărit un simbol triunghiular, format din trei săgeți, în interiorul căruia se află o cifră. Această cifră ne indică tipul de material plastic și dacă acest material este reciclabil sau nu. (tabelul 1)

Tabelul 1. Tipuri de materiale plastice

Simbol							
Denumire	Polietilen-tereftalat (PET)	**Polietena de mare densitate (HDPE)**	**Policlorură de vinil (PVC / V)**	**Polietena cu densitate mică (LDPE)**	**Polipro-pena (PP)**	**Polistiren (PS)**	Altele (O)
Reciclabil	✔	✔	X	✔	✔	X	X

Bibliografie
Kinderuni Bekokten
https://www.ripleybelieves.com/what-types-of-plastics-are-recyclable-9418
http://blog.letsdoitromania.ro/uncategorized/tot-ce-trebuie-sa-stii-despre-tipurile-de-plastic-si-reciclarea-lor/

Plan de intervenție personalizat logopedic

Luca Cosmina Maura
CJRAE Alba

An scolar: 2024 - 2025

Nume si prenume: SS

Clasa: CP A

Diagnostic : dislalie –parasigmatism

Echipa de interventie :

Logoped: LCM

Învățatoare: HC

Scopul intervenție: eliminarea tulburărilor de limbaj

Obiectivele :

- Dezvolatarea miscărilor aparatului fonoarticulator
- Dezvoltarea auzului fonematic
- Emiterea sunetului s
- Consolidarea sunetului s în silabe, cuvinte
- Diferențierea sunetului s de ș în silabe, cuvinte
- Automatizarea sunetului s în vorbire.

Mijloace utilizate pentru atingerea obiectivelor:

- Terapie logopedică
- Material didactic: cărți ilustrate de povești, puzzle, jocuri, fișe, planșe, soft educațional Logopedix, Și eu vreau sa vorbesc corect !, Cd educațional logopedic.

Obiective	Metode și mijloace de realizare	Perioada de intervenție	Metode și instrumente de evaluare
1. Dezvolarea mobilității aparatului fono-articulator	-exerciții de gimnastică generală -exerciții pentru educarea respirțtiei	oct 2024	

2. Dezvoltarea auzului fonematic	-exerciții pentru dezvoltarea motricității aparatului fono-articulator : facială, labială, lingvală, velo-palatină, mandibulară -exerciții pentru dezvoltare atenției auditive -exerciții pentru dezvoltarea memoriei auditiv verbale -onomatopee -pronunțarea unor serii de silabe paronime -diferențierea sunetelor cu punct de articulare apropiat	Nov-dec 2024	CD, soft, fișe
3.Emiterea sunetului	-transformarea cuvintelor prin înlocuiri de sunete sau silabe -analiză fonetică -pronunțarea ritmică: poezii, povestiri	Dec 2024-feb 2025	Soft, CD, planșe
4.Consolidarea sunetului	-emiterea prin onomatopee -emiterea prin demonstrație și imitație -emiterea prin derivarea sunetelor -emiterea concomitentă	Mart 2025	Soft, CD, planșe, fișe

	-emiterea independentă	Apr 2024	Soft, cd, planșe, fișe
5. Diferențierea sunetului	- exerciții de introducerea sunetului în silabe directe, indirecte, logatomi, intercalate	mai-iunie 2024	Soft, cd, planșe, fișe, puzzle, cărți ilustrate, jocuri
6. Automatizarea sunetului	-exerciții de introducere a sunetului în cuvinte - exerciții de diferențierea la nivelul silabelor și la nivelul cuvintelor -exersarea sunetului deficitar în propoziții -exersarea sunetului corectat în poezii, povestiri, frământări de limbă.		

Obiective realizate: reușește să pronunțe corect s, izolat, în silabe, cuvinte, propoziții, vorbire, diferențiază oral sunetele apropiate dpdv acustiv

Metode cu impact pozitiv: celeîin care sunt utilizate ca mijloace jocurile, demonstrarea sarcinilor.

Evaluarea periodica s-a realizat oral.

Evaluarea finală a relevat faptul că a realizat progrese în corectarea parasigmatismului, a manifestat o bună implicare în cadrul terapiei, o buna relaționare în cadrul grupului. Părinții i-au oferit un suport afectiv ridicat, ceea ce a dus la rezultele favorabile.

Plan remedial pentru elevii cu dificultăți de învățare
Limba engleză-clasa a IX-a B

Profesor: APOSTOL ELENA MĂDĂLINA
Unitate școlară Liceul Teoretic „Carmen Sylva”, Eforie Sud

Pornind de la cunoașterea realității socio-economice individuale și de la evaluarea nivelului de performanțe cognitive ale elevilor, se vor avea în vedere următoarele aspecte în scopul remedierii deficiențelor de învățare:

- Întocmirea programului de remediere lunar pe grupe de remediere;
- Monitorizarea progresului școlar în urma testelor de evaluare;
- Identificarea punctelor slabe și a celor forte ale elevului;
- Stabilirea priorităților de învățare.

Obiective operaționale	**Deficiențe semnalate (competențe generale/specifice)**	**Activități remediale propuse**	**Programul de remediere**	**Numele elevului care necesită remediere**
• înțelegerea mesajului oral sau scris. • înlănțuirea clară a ideilor în mesaje orale și scrise. • folosirea unor tehnici/strategii de lucru cu textul/cartea. • identificare informațiilor esențiale dintr-un mesaj oral/scris, în scopul înțelegerii sensului global al acestuia. • selectarea elementelor de lexic adecvate	Elevul citește textul în limba engleză cu greutate, are un vocabular sărac, lacunar. Răspunde greu, incorect din punct de vedere gramatical, monosilabic sau în propoziții incomplete. Nu reușește să redea oral sau în scris ideea principală a textelor (în limba engleză) auzite în clasă sau să povestească (în această limbă) o întâmplare din viața personală . Capacitate scăzută de organizare și	-Introducerea obligatorie a momentului de lectură și ortografie la ore; -Exerciții de încadrare corectă în pagină a textului (dată, alineat etc.); -Exerciții de scriere a cuvintelor și propozițiilor; -Exerciții vizând fonetica; -Lectura expresivă a unor texte, demonstrarea înțelegerii	Pe tot parcursul anului școlar,în zilele de miercuri de la ora 14-15 (cu posibilitate de prelungire dacă la sfârșitul perioadei programului de intervenție nu se observă remedierea deficiențelor semnalate) ora 14-15	**A.D.**

situațiilor de comunicare • redactarea unor propoziții simple, în limba engleză , despre anumite teme	coordonare a acțiunilor în conformitate cu comanda verbală.(recunoaște greu câteva trăsături ale unui prieten,ale unui coleg de bancă,etc). Nu poate formula mesaje simple pe Teme la alegerea elevului.	textelor prin participarea la discuții pe marginea lor și prin rezolvarea unor cerințe specifice; -Elevul primește săptămânal teme pentru acasă ce vor fi corectate de profesor, urmate de discuții cu elevul în vederea îmbunătățirii stadiului de pregătire.	ora 14-15	

FIȘĂ DE LUCRU.
COMEDIA DE TIP VODEVIL „*CHIRIȚA ÎN PROVINȚIE*” (V.ALECSANDRI)

PROF. BULGARU-ZLĂVOG ANA-MARIA
COLEGIUL NAȚIONAL „NICOLAE BĂLCESCU„ BRĂILA

Citește cu atenție textul:

ION: Cucoană, cucoană... Iaca un răvaș de la Ieși.
CHIRIȚA (tresărind): De la Ieși? A fi de la d-lui... Cine l-o adus?
ION: Un jăndar de la isprăvnicie... Cică-i grabnic.
CHIRIȚA: Grabnic?... adă... (Vrea să ieie răvașul și se oprește.) Da așa s-aduce răvașul, măi oblojitule?
ION: Apoi cum?
CHIRIȚA: Cum?... Nu ți-am spus c-acum îi moda s-aducă răvașele pe talgere?... Ha?
ION: Iaca... parcă răvașele-s alivenci.
CHIRIȚA: Ce-ai zis?... lipsești de-aici... și doar nu mi le-i aduce acu îndată după modă... c-atâta-ți trebuie.
ION: Da unde să găsesc eu talgere, cucoană?... că nu-s sofragiu.
CHIRIȚA: Du-te sus la jupâneasa de cere un talger ș-un șervet.
ION: Și șervet?
CHIRIȚA: Și după ce-i pune șervetu pe talger și răvașu pe șervet... să mi-l prezentezi frumos... ai auzit?
ION: Am auzit. (Se duce în casă zicând:) Să pun talgeru pe șervet și răvașu pe șervet... ba șervetu pe răvaș... ba...
SAFTA: Bine, soro, cum ai răbdare s-aștepți, când îi răvaș grabnic de la frate-meu poate?
CHIRIȚA: Fie măcar de la Pori-împărat... am hotărât să introduc în provincie obiceiurile din Ieși, doar ne-om mai roade puțintel și noi...N-am dreptate, monsiu Șarlă?

Cerințe:
1.Indică un sinonim contextual pentru cuvintele: *răvaș, cucoană, îndată, talger*.
2.Explică semnificația punctelor de suspensie dintr-un context la alegere.
3.Transcrie din textul dat o didascalie și explică semnificația ei.
4. Prezintă 2 trăsături ale unui tip de comic selectat din textul dat.
5. Comentează, în minimum 30 de cuvinte, contextul: *Bine, soro, cum ai răbdare s-aștepți, când îi răvaș grabnic de la frate-meu poate?*
6. Precizează 2 trăsături ale Chiriței desprinse din textul dat, reliefând și citatele corespunzătoare.
7. Raportează secvențele din acest context la alte 4 întâmplări memorabile din acțiunea comediei, referindu-te la imaginea Chiriței în viața de familie și în societate.
8. Formulează o opinie personală, în minimum 30 de cuvinte, privind încadrarea operei în tema „Forme hibride de cultură și civilizație din a doua jumătate a secolului al XIX-lea”
9. Redactează un eseu argumentativ, de minimum 200 de cuvinte, privind condiția femeii reflectată într-o comedie studiată, referindu-te la o comparație (asemănări și deosebiri) între două personaje feminine studiate (Chirița Bârzoi, respectiv Zoe Trahanache- din comedia „O scrisoare pierdută” , de I.L.Caragiale).

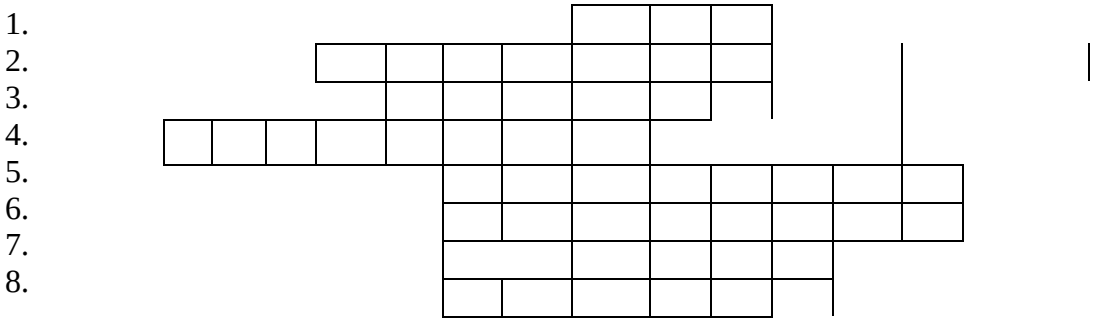
Fonetica

Prof. Petriș Cristina-Maria
Liceul Vocațional Pedagogic „Nicolae Bolcaș”

Fișă de lucru

Anexa 1-cls.a VII-a

A

B

1. Sinonim pentru „delicat’’
2. Grupul de sunete alcătuit dintr-o vocală şi o semivocală, alăturate, pronunţate în aceeaşi silabă se numeşte.....
3. Antonim pentru „ înalt’’
4. .....sunt cuvinte vechi ce nu se mai folosesc în vorbirea actuală.
5. Cuvintele cu înţeles opus se numesc.....
6. Grupul de sunete alcătuit dintr-o vocală şă două semivocale se numeşte.....
7. Sinonim pentru „locuinţă’’
8. .....este un grup de sunete alcătuit din două vocale alăturate, pronunţate în silabe diferite

Anexa 2

Fişă de lucru

1. Subliniaţi cuvintele derivate cu prefix și cu sufix , iar pe cele nederivate le încercuiți: scăunel, lungan, tabel, reciti, termos, luminos, a debloca, ilegal, isteţ, a răscumpăra, străin, a străluci.
2. Alcătuiţi familia lexicală a cuvântului ,, om’’ și ,,pădure”
3. Completează spaţiile libere cu sinonime potrivite pentru cuvintele:

a mustra	
a spune	
tristeţe	
biruitor	
detaliu	

4. Formează, prin derivare cu prefixe, antonime pentru cuvintele:

clar - ....., corect - ....., a bloca ....., a coase- .....

5. Selectaţi, dintre cuvintele următoare, doar pe acelea care fac parte din câmpul lexical al substantivului floare: lalea, liliac, arbore, frunză, petală, zambilă, cireş, garoafă, creangă, narcisă, floricea.
6. Marcaţi forma corectă a cuvintelor: binoclu/benoclu, corigent/corijent, egrasie/igrasie, pancartă/ pancardă, complect/complet, a strangula/a ştrangula.
7. Desparte în silabe cuvintele : născocire, mască, jertfă, picior, arctic.
8. Identificaţi un cuvânt cu diftong şi unul cu hiat din enunţul:

,,Luminioara s-a prefăcut într-o păsărică pe care oamenii o numesc Ciocârlia şi care mai toată ziua zboară.’’(S.F. Marin)

Fișă de lucru

Szilagyi Agota,
Liceul Tehnologic Chișineu-Criș

1. Titlu: *Fișă de lucru Word*
2. Creați următorul tabel și în celulele libere adăugați culoarea corespunzătoare codului R(177) G(240) B(166)

$f(x) = \frac{x^2}{2} - 1$		$g(x) = x\sqrt[3]{3}$

3. Căutați pe Internet o imagine realizată cu AI și inserați imaginea în document.
4. Formatați documentul astfel:
   - Margini: stânga-dreapta 1,9cm; sus-jos 1,5cm
   - Format pagină: A4
   - Orientare pagină: portret
   - Culoare fundal: gradient mov – galben
   - Bordură pagină: tip linie
5. Întrebați ChatGPT despre poezia Luceafărul de M.Eminescru. Redactați, utilizând diacritice, prima strofă din poezie! (font: Bodoni MT Condensed, dimensiune font 17, spațiere rând 1,5)
6. Inscripționați în document textul „Microsoft Word”.
7. Intrați pe linkul https://perchance.org/ai-photo-generator și generați o imagine AI pe tema *flowers (flori).* Inserați imaginea creată în document (realizați o captură de ecran).
8. Creați lista:
   - Opel
   - BMW
   - Citroen
   - Mercedes
   - Dacia

PLAN DE

INTERVENŢIE PERSONALIZAT (PIP)

Școala Gimnazială ”Smaranda Dumitru Roman” Vizurești
Profesor **Sandu Florin** -

- NUMELE ŞI PRENUMELE ELEVULUI (EI): V.A.G.
- DATA NAȘTERII:
- DOMICILIUL:
- CLASA / GRUPA: CLASA a VII a
- ANUL ȘCOLAR 2024 - 2025
- DIAGNOSTICUL/ PROBLEMELE cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe - deficiențele / afectările din certificatul de orientare școlară și profesională eliberat de CJRAE/CMBRAE, numărul și data eliberării acestui document):
  - deficiență motorie, deficiență mentală
  - certificatul de orientare școlară și profesională eliberat de CJRAE: nr. / , valabil până la
- ECHIPA DE INTERVENȚIE (se vor preciza cadrele didactice implicate, alți specialiști, membrii familiei): Profesor **Sandu Florin** - Matematică, Consilier scolar
- DISCIPLINA/DOMENIUL /DOMENIILE DE INTERVENŢIE: **MATEMATICĂ**
- SCOPUL (comportamentul țintă/rezultatul așteptat)
- diminuarea dificultăţilor de învăţare la matematică
- OBIECTIVE/ COMPETENȚE SPECIFICE DIN ADAPTAREA CURRICULARĂ:
  - Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii;
  - Utilizarea operaţiilor cu numere reale şi a proprietăţilor acestora -rezolvarea unor exercitii;
  - Dezvoltarea capacităţilor de rezolvare de probleme;
  - Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic.
- DURATA planului de intervenţie personalizat (un modul din structura anului școlar): Modulul 1
- Data elaborarii PIP:11.09.2024
- Data revizuirii PIP: 25-10.2024

STRUCTURA PLANULUI DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT:

Nr. crt.	OBIECTIVE OPERAŢIONALE	CONŢINUTUL ACTIVITĂŢILOR	STRATEGII DE TERAPIE ŞI RECUPERARE	PERIOADA DE INTERVENŢIE	EVALUARE ŞI APRECIEREA EVOLUŢIEI	
					INDICATORI	METODE ŞI INSTRUMENTE DE EVALUARE
1	1. Să identifice numere aparținând diferitelor submulțimi ale lui R 2. Să aplice reguli de calcul pentru estimarea și aproximarea numerelor reale 3. Să efectueze operații simple cu nr irationale 4. Să identifice patrulaterele, elementele lor și proprietăți. 5. Să calculeze perimetrul și aria pătratului, dreptunghiului și triunghiului.	**MULŢIMEA NUMERELOR REALE** 1.Rădăcina pătrată a pătratului unui număr natural. Estimarea rădăcinii pătrate dintr-un număr rațional pozitiv 2. Numere iraționale. Mulțimea numerelor reale. 3. Scoaterea factorilor de sub radicali. Introducerea factorilor sub radicali. **PATRULATERE** 4. Patrulatere convexe. Paralelogramul – proprietăți. 5. Paralelograme particulare: dreptunghi, romb, pătrat 6. Trapezul 7. Perimetre și arii	Explicaţie Conversaţie Joc didactic Fise de lucru	M1	-identifică numere care aparțin submulțimilor nr reale -Rădăcina pătrată a unui număr natural pătrat perfect. -efectuează oprații simple cu radicali, termeni asemenea - identifică patrulaterele, elementele lor și proprietăți - rezolvă probleme cu calculul perimetrului și ariilor.	Observarea şi aprecierea; Fise de lucru Proba scrisa Evaluare orala Tema individuala

❖ **Notă:**

*Precizarea STRATEGIILOR DE TERAPIE ŞI RECUPERARE pentru copiii/ elevii din învățământul de masă presupune enumerarea ***metodelor şi mijloacelor utilizate în vederea realizării obiectivelor operaționale***

** Precizarea INDICATORILOR presupune identificarea și enumerarea ***criteriilor minimale de apreciere a progreselor*** copiilor/ elevilor

❖ **CONCLUZII PRIVIND PLANUL DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT (se completează la sfârșitul perioadei de implementare)**

a) Obiectivele planului au fost atinse ☐ **în totalitate/** ☐ **parţial/** ☐ **nu au fost atinse** în termenul propus.

b) Obiectivele planului au fost atinse ☐ **în termenul propus/** ☐ **înainte de termenul propus**.

Volumul vocabularului □ adecvat vârstei □ sărac

Exprimare orală □ corectă □ fluentă □ greoaie □ incorectă □dificultăţi în exprimarea clară, corectă a ideilor □ blocaj în exprimare

Deficienţe de limbaj □ oral □ citit □ scris □ nu e cazul

Conduita de ascultare □ foarte bună □ bună □ acceptabilă □ nesatisfăcătoare

Elevul dovedește:	**Deseori**	**Uneori**	**Niciodată**	**Nu e cazul**	**Puncte forte**
Atitudine pozitivă față de sine					
Atitudine pozitivă față de ceilalți					
Capacitate de recunoaștere/ înțelegere/reglare a emoțiilor					
Abilități de comunicare orală					
Abilități de comunicare scrisă					
Abilități de calcul matematic					
Capacitate de lucru în echipă					
Deprinderi de relaționare interpersonală					
Valorizarea educației/a dezvoltării personale					

❖ **DETALIAȚI ALTE ASPECTE REFERITOARE LA REZULTATELE EVALUĂRII PERIODICE:**

c) **RECOMANDĂRI PRIVIND PLANUL DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT (PIP)**

a) Menţinerea planului şi reevaluare pentru perioada următorului modul din planul de învăţământ ☐ **DA** ☐ **NU**

b) Propunere/Decizie de revizuire a planului ☐ **DA** ☐ **NU**

PLAN DE

INTERVENŢIE PERSONALIZAT (PIP)

Școala Gimnazială ”Smaranda Dumitru Roman” Vizurești
Profesor **Sandu Nicoleta** –

- NUMELE ŞI PRENUMELE ELEVULUI (EI): A. C. M
- DATA NAŞTERII: 12.11.2010
- DOMICILIUL:
- CLASA / GRUPA: CLASA a VII a
- ANUL ȘCOLAR 2024 - 2025
- DIAGNOSTICUL/ PROBLEMELE cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe - deficiențele / afectările din certificatul de orientare școlară și profesională eliberat de CJRAE/CMBRAE, numărul și data eliberării acestui document):
  - T.S.A, tulburare de limbaj, dislexo-grafie, discalculie
  - certificatul de orientare școlară și profesională eliberat de CJRAE: nr. , valabil până la .....
- ECHIPA DE INTERVENȚIE (se vor preciza cadrele didactice implicate, alți specialiști, membrii familiei): Profesor **Sandu Nicoleta** – **Ed muzicală**, Consilier scolar Iacob Aurora, Anton Iulia -mama.
- DISCIPLINA/DOMENIUL /DOMENIILE DE INTERVENŢIE: **EDUCAȚIE MUZICALĂ**
- SCOPUL (comportamentul țintă/rezultatul așteptat):
- - Însușirea termenilor și conceptelor, specifice disciplinei Ed. Muzicale, cerute de programa școlară;
- - Dezvoltarea unei atitudini pozitive față de învățare
- OBIECTIVE/ COMPETENȚE SPECIFICE DIN ADAPTAREA CURRICULARĂ:
- 1.1 Interpretarea unui repertoriu diversificat de lucrări muzicale, cu elemente omofone si polifone
- 1.4. Asocierea textului și a mișcării scenice în exprimarea mesajelor lucrărilor muzicale
- 2.1. Citirea unor cântece cu ajutorul partiturii
- DURATA planului de intervenţie personalizat: (un modul din structura anului școlar): anul școlar 2024-2025
- Data elaborarii PIP: 11.09.2024
- Data revizuirii PIP: 25.10.2024

STRUCTURA PLANULUI DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT:

Nr. crt.	OBIECTIVE OPERAȚIONALE/ COMPETENȚE SPECIFICE	CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR	STRATEGII DE TERAPIE ŞI RECUPERARE	PERIOADA DE INTERVENŢIE	EVALUARE ŞI APRECIEREA EVOLUȚIEI	
					INDICATORI	METODE ŞI INSTRUMENTE DE EVALUARE
1	1.1 Interpretarea unui repertoriu diversificat de lucrări muzicale, cu elemente omofone si polifone	**- Elemente de tehnică vocală: respirație, emisie vocală, dicție, controlul intonației, frazare** **- Gesturi dirijorale (tactare, pregătirea intrării, închideri, diferențe dinamice, diferențe agogice)** **- Recapitulare. Evaluare**	Conversatia Exercitiul Explicatia Manual Fișe de lucru adaptate Imagini Conversația Expunerea însoțită de mijloace tehnice Ppt Fișe de lucru adaptate Manual digital	Modul 1: 11.09.2024 – 20.09.2024	- să intuiască gesturile dirijorale; - să enumere elementele de tehnica vocală.	Aprecierea răspunsurilor Evaluare orală Evaluare scrisă Evaluare formativa - evaluare orală și scrisă; - teste de evaluare scurte cu cerinte adaptate; Observarea progresului
2	1.4. Asocierea textului și a mișcării scenice în exprimarea mesajelor lucrărilor muzicale 2.1. Citirea unor cântece cu ajutorul partiturii	**- Sunetul muzical** **• Ce este sunetul și cum se formează** **• Calitățile sunetului muzical** **• Recapitulare. Evaluare**	Conversatia Exercitiul Explicatia Manual Fișe de lucru adaptate Imagini, Ppt Conversația Expunerea însoțită de mijloace tehnice Fișe de lucru adaptate Manual digital	Modul 1: 23.09.2024 – 25.10.2024	-să stie ce este sunetul - să înțeleagă cum se formează sunetul - să enumere calitatile sunetului muzical	Aprecierea răspunsurilor Evaluare orală Evaluare scrisă Evaluare formativa - evaluare orală și scrisă; - teste de evaluare scurte cu cerinte adaptate; Observarea progresului

Notă:
* Pentru fiecare obiectiv operațional se precizează modul de lucru.

Precizarea STRATEGIILOR DE TERAPIE ŞI RECUPERARE pentru copiii/ elevii din învățământul de masă presupun eenumerarea ***metodelor şi mijloacelor utilizate în vederea realizării obiectivelor operaționale***
Precizarea INDICATORILOR presupune identificarea și enumerarea ***criteriilor minimale de apreciere a progreselor* copiilor/ elevilor

❖ **CONCLUZII PRIVIND PLANUL DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT (se completează la sfârșitul perioadei de implementare)**

a) Obiectivele planului au fost atinse ☐ întotalitate/ ☐ parţial/ ☐ nu au fost atinse în termenul propus.
b) Obiectivele planului au fost atinse ☐ în termenul propus/ ☐ înainte de termenul propus.

Volumul vocabularului □ adecvat vârstei □ sărac
Exprimare orală □corectă □ fluentă □ greoaie □ incorectă □ dificultăţi în exprimarea clară, corectă a ideilor □ blocaj în exprimare
Deficienţe de limbaj □ oral □ citit □ scris □ nu e cazul
Conduita de ascultare □ foarte bună □ bună □ acceptabilă □ nesatisfăcătoare

Elevul dovedește:	**Deseori**	**Uneori**	**Niciodată**	**Nu e cazul**	**Puncte forte**
Atitudine pozitivă față de sine		**x**			**Frecvența zilnică la școală.** **Nu duce sarcina pană la capăt fără ajutor.** **Ii place sa lucreze in echipă.**
Atitudine pozitivă față de ceilalți	**x**				
Capacitate de recunoaștere/ înțelegere/reglare a emoțiilor		**x**			
Abilități de comunicare orală		**x**			
Abilități de comunicare scrisă		**x**			
Abilități de calcul matematic		**x**			
Capacitate de lucru în echipă	**x**				
Deprinderi de relaționare interpersonală			**x**		
Valorizarea educației/a dezvoltării personale			**x**		

❖ **DETALIAȚI ALTE ASPECTE REFERITOARE LA REZULTATELE EVALUĂRII PERIODICE:**

_____
_____

c) **RECOMANDĂRI PRIVIND PLANUL DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT (PIP)**

a) Menţinerea planului şi reevaluare pentru perioada următorului modul din planul de învăţământ ☐**DA** ☐ **NU**

b) Propunere/Decizie de revizuire a planului ☐ **DA** ☐ **NU**

Probă de evaluare - Matematică și explorarea mediului

Pricope Delia Loredana,
Școala Gimnazială „Vasile Conta” Iași

1. Rezolvă cerințele de mai jos:

a) Scrie numerele de la 50 până la 65:

b) Așază ordine descrescătoare următoarele numere:

86, 9, 19, 28, 17, 27, 14, 10, 5, 88.

c) Scrie vecinii numerelor

___, 65, ____ ____ , 99, ____ ____, 22, ____ ___, 67 , ___

d) Compară următoarele numere, folosind semnele < > =

19 . ☐ 64 36 ☐ 8 99 ☐ 71 66 ☐ 66 42 ☐ 12

2. Calculează:

35 + 3 = _____ 30 - 20 = _____ 36 + 13 = _____ 89 - 15 = _____

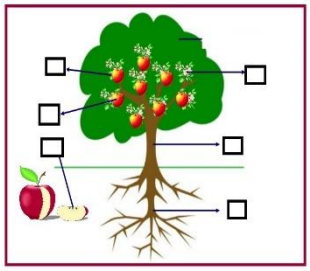
3. Efectuează:

46 + 7 =_____ 9 + 23=_____ 62 - 4=_____ 94 – 8= _____ 4.

Scrie în casete, cifrele potrivite părților componente ale unei plante (copac).

1. rădăcina 2. tulpina/ trunchi 3. frunze

4. flori 5. fruct 6. semințe

STANDARDE MINIME DE EVALUARE

Aria curriculară: Matematică și științe ale naturii

Disciplina: Matematică și explorarea mediului

Clasa: I

1.1. Scrierea, citirea și formarea numerelor până la 100;

1.2. Compararea numerelor în concentrul 0-100;

1.3. Ordonarea numerelor în concentrul 0-100, folosind poziţionarea pe axa numerelor, estimări, aproximări;

1.4. Efectuarea de adunări şi scăderi, mental şi în scris, în concentrul 0-100, recurgând frecvent la numărare;

4.1. Formularea rezultatelor unor observații folosind câțiva termeni științifici, reprezentări prin desene și operatori logici ”și”, ”sau”, ”nu”;

ITEMI	CALIFICATIVUL FINAL
Rezolvă integral și corect 4 itemi	FOARTE BINE
Rezolvă integral și corect 3 itemi; incorect / parţial corect restul itemilor	BINE
Rezolvă integral și corect 1-2 itemi; incorect / parţial corect restul itemilor	SUFICIENT

Itemul		Calificativul		
		Foarte bine	Bine	Suficient
1. Rezolvă cerințele	a) Scrie numerele de la 50 până la 65	16-14 numere	13-10 munere	9- 5 numere
	b) Așază ordine descrescătoare următoarele numere:	10-9 numere	6-8 numere	5-4 numere
	c) Scrie vecinii numerelor	8-6 vecini	6-4vecini	3-2 vecini
	d) Compară următoarele numere,	6-5 semne	4-3 semne	2-1semne

	folosind semnele ,, <, >, =”			
2. Calculează operațiile fără trecere peste ordin		calculează corect 4-3 operații	calculează corect 2 operații	calculează corect 1 operație
3. Efectuează operațiile cu trecere peste ordin		calculează corect 4-3 operații	calculează corect 2 operații	calculează corect 1operație
4.. Scrie în casete, cifrele potrivite părților componente ale unei plante.		potrivește 6-5 părți componente	potrivește 4-3 părți componente	potrivește 2 părți componente

RELAŢIA DINTRE IDEEA POETICĂ ŞI MIJLOACELE ARTISTICE ÎN TEXTUL LITERAR POETIC CONFESIV SOCIAL ETIC MORAL JURNALISTIC *NOAPTEA UNUI REPORTER PARLAMENTAR ÎNTR-UN „JUMBO JET 747” DE-ASUPRA AMAZONIEI* DIN VOLUMUL *BILANȚUL CELUI DIN URMĂ AVERESCAN* DE ŞTEFAN BACIU

PROF. MENTOR DR. DIRIGINTE HARITINA-CRISTINA GAIŢĂ
COLEGIUL TEHNIC „EMANUIL UNGUREANU”, TIMIŞOARA, TIMIŞ
LICEUL TEORETIC „BÉLA BARTÓK”, TIMIŞOARA, TIMIŞ ŞI
LICEUL TEHNOLOGIC DE VEST, TIMIŞOARA, TIMIŞ

SUBIECTUL I

1. Citește, cu atenție, textul de mai jos.
2. Comentează textul de mai jos, în minimum 50 de cuvinte, evidențiind relația dintre ideea poetică și mijloacele artistice.
3. Explică, la alegere, de ce acest text este literar, poetic, confesiv, social, etic, moral sau jurnalistic.
4. Indică semnificația a cinci verbe.
5. Conturează, pornind de la textul dat, portretul unui jurnalist.
6. Conturează, pornind de la textul dat, portretul unui parlamentar.
7. Precizează, bazându-te pe textul dat, care este legătura între textul literar și textul jurnalistic.
8. Scrie un reper publicistic, pornind de la o îmbinare de cuvinte sau de la un cuvânt derivat de la un nume propriu.

„M-am întâlnit în vis cu un lupist
suind un deal în Paraguay
împins la spate de-un iorghist
Târâș-grăpiș, cu chiu cu vai.

În Panama trecând peste canal
Un iunianist își flutură năframa
Un ziar de fum cetea un liberal
Și-un țărănist își scrie melodrama

Într-un cătun departe-n Guatemala
Grigore Forțu călca *drumul nou*
Și un gogist se duce alandala
Să caute un georgist într-un birou

Pătrate, cercuri, linii paralele
Și bețe-n roate îmi încurcă muza
Se joacă puncte mari cu mici inele

Și un triunghi își rupe-ipotenuza

În Argentina noaptea-n cafenele
Țin sfat steriștii, vaidiștii, averescani:
Congres de umbre vechi sub alte stele
Când fețe noi dansează tango sub castani”.

(Ștefan Baciu, *Noaptea unui reporter parlamentar într-un „Jumbo Jet 747” de-asupra Amazoniei*)

SUBIECTUL AL II-LEA

Redactează un text de minimum 150 de cuvinte, în care să argumentezi dacă apartenența la un grup politic și ideologic conduce sau nu la confruntările morale, etice și civice, folosind textul poetic *Noaptea unui reporter parlamentar într-un „Jumbo Jet 747” de-asupra Amazoniei* extras din volumul *Bilanțul celui din urmă averescan* de Ștefan Baciu.

În redactarea textului vei avea în vedere următoarele repere:

- formularea tezei/ problematicii pusă în discuție;
- menționarea poziției pe care o ai față de teză/ problematică;
- enunțarea și dezvoltarea corespunzătoare a două argumente adecvate poziției adoptate;
- formularea unei concluzii pertinente;
- utilizarea corectă a conectorilor logici în argumentare;
- respectarea precizării privind numărul de cuvinte.

Notă! În elaborarea răspunsului, te vei raporta la informațiile din textul literar propus.

Folosirea altor informații este facultativă.

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Prof. Itinerant şi de Sprijin: Magu Sultana-Cristiana
Centrul Școlar de Educație Incluzivă "Constantin Păunescu " Recaș

INFORMAŢII DE BAZĂ:
Elev cu cerințe educaționale speciale înscris în învățământul de masă
Numele elevului: H F M
Data naşterii: 01.04.2016
Clasa: a II-a
Anul școlar: 2024-2025
Psihodiagnostic: Tipul de deficienţă*: Deficienţă mintală uşoară-asociată*
Certificat de Orientare Școlară și Profesională nr. 10/20 22.06.2023
Recomandare: invatamant de masa,curriculum adaptat, profesor itinerant şi de sprijin
Diagnosticul elevului: *Medical:* clinic sănătos;
psihologic: deficienţă mintală uşoară-asociată, dificultăți de învățare, deficit de atenţie, percepţie slabă, labilitate emoţională şi instrumentală
psihopedagogic: dificultăţi de învăţare;
pedagogic: nu face faţă cerinţelor educaţionale; adaptare inferioară la cerinţele programei şcolare pentru clasa a II-a.

ECHIPA DE INTERVENŢIE:
Consilier Școlar : P C
Profesor de sprijin : Magu Sultana- Cristiana
Prof. Înv. Primar: D A

SCOPURILE PROGRAMULUI:

- Reducerea şi eliminarea lacunelor din cunoştinţele elevului;
- Educarea exprimării verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical şi sintactic;
- Formarea capacităţilor de cunoaştere a literelor şi citire a cuvintelor şi propoziţiilor;
- Formarea deprinderilor de scriere corectă a elementelor grafice şi a literelor, precum şi scrierea lizibilă a cuvintelor.

OBIECTIVELE PROGRAMULUI:
Pe termen lung:

- Descoperirea şi folosirea potenţialului psihic de învăţare ale subiectului, a ritmului propriu de achiziţie, prin observarea zilnică şi prin concentrarea tuturor informaţiilor din cadrul familiei;
- Dezvoltarea exprimării orale, înţelegerea şi utilizarea corectă a semnificaţiilor structurilor gramaticale;

- Dezvoltarea expresivităţii şi creativităţii;

Pe termen scurt:

- Formarea abilităţilor de comunicare;
- Formarea abilităţilor de participare la lecţii;
- Dezvoltarea capacităţilor de scriere;
- Participarea la activităţi de grup.

Priorități pentru perioada: 09.09.2024-20.06.2024
Domenii de intervenție:- Limba și literatura Română, Matematică
Scopul planului de intervenție personalizat: - integrarea elevei la nivelul clasei, reducerea diferenței dintre achizițiile școlare ale acesteia și cele ale colegilor.
Durata de intervenție a programului- întregul an școlar- 2 ședințe pe săptămână
Data elaborării: septembrie 2024
Perioada de evaluare și reproiectare a programului- pe tot parcursul activităților
Domeniul de intervenţie: *Limba şi literatura română*
Elevul a lipsit în clasa I foarte mult de la școală, prin urmare deprinderile de scris, citit și socotit nu sunt pentru nivelul clasei a II, nu cunoaște culorile, literele cu mici excepții (literele mici și mari de tiparși de mână), citește pe litere, nu reușește să citească o propoziție, nu pronunță corect toate cuvintele, deoarece se bâlbâie, are un vocabular foarte sărac. Nu reuşeşte să povestească texte auzite în clasă ori întâmplări din viaţa personală, pierde firul logic al acestora. Capacitate scăzută de organizare şi coordonare a acţiunilor în conformitate cu comanda verbală.

Competențe	**Conținuturi**	**Obiective**	**Metode și mijloace de realizare**	**Perioada de interventie**	**Criterii minimale de evaluare a progreselor**	**Metode şi instrumente de evaluare**
Recapitulare/Evaluare **Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului oral**	-exerciții de recapitulare -exercitii de delimitare a cuvintelor in enunturi;	- să înțeleagă semnificaţia globală a mesajului oral	-explicația; -exerciţiul;	S1-S4 S4-S8	- înțelege semnificaţia globală a unui text scurt,	Evaluarea inițială Evaluarea orală şi scrisă

Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului scris (citirea / lectura)	-exercitii de stabilire a pozitiei unui cuvant într-o propoziție; -jocuri de identificare a poziției silabelor in cuvânt; -exerciții de distingere a sunetului initial, final sau din interiorul unei silabe sau al unui cuvânt; -identificarea cuvintelor ce contin sunetul învăţat si despărțirea lor in silabe; -jocuri de punere în corespondență a unui cuvânt auzit cu imaginea corespunzătoare; -exerciții de scriere a literelor și cuvintelor. - crearea de propoziții simple bazate pe imagini. - activități de compunere cu modele oferite -exercitii de despartire a cuvintelor in silabe;	- să sesizeze intuitiv corectitudinea unei propoziţii ascultate - să distingă cuvintele dintr-o propoziție dată, silabele dintr-un cuvânt și sunetele dintr-o silabă - să sesizeze sensul cuvintelor într-un enunţ dat - să formuleze clar și corect enunțuri verbale potrivite unor situaţii date - să integreze cuvintele noi în enunțuri - să identifice litere, grupuri de litere, silabe, cuvinte şi enunțuri în textul tipărit și în textul de mână - să sesizeze legătura dintre enunțuri și imaginile care le însoţesc - să desprindă semnificaţia globală a unui text citit	-munca independentă -jocul de rol -explicația; -exerciţiul; -conversația, -munca independentă -jocul didactic	S8-S12	după ascultarea repetată a acestuia, sau după lămuriri suplimentare; - formulează răspunsuri la întrebările puse, uneori cu imprecizii, corectate la solicitarea învăţătorului; - distinge şi delimitează cuvintele în propoziţii de două cuvinte, rostite clar de învăţător; - distinge, după auz, silabele şi sunetele, dintr-un cuvânt dat, de 1-2 silabe; - pronunţă, corect, cuvântul integral şi pe silabe, cu imprecizii corectate cu sprijinul învăţătorului; - asociază sunetul cu litera de tipar, sau de mână; citeşte în ritm propriu silabe, cuvinte şi propoziţii alcătuite diin 2-3 cuvinte, uneori cu inversiuni sau repetări, corectate la intervenţia învăţătorului; - citeşte cuvinte scrise, formate din silabe cunoscute; - citeşte fluent şi corect enunţuri cunoscute cu ezitări	Aprecieri stimulative Probe scrise, fişe de lucru

Să identifice literele alfabetului **(a, m, n, i, o, l, b, p, d, t, ş, ţ, z, v, h, j, x, y, g, f, ă, â, î,)** **Să citească cuvinte din 2-3 silabe** **Dezvoltarea capacităţii de exprimare scrisă**	- exerciţii de trasare a elementelor grafice; - exerciţii de adoptare a poziţiei corecte si comode pentru scris; - exerciţii de scriere a unor elemente grafice pregătitoare, care sa faciliteze scrierea literelor și ulterior a cuvintelor - exerciţii de scriere a literelor, silabelor, cuvintelor si propoziţiilor; - exerciţii de scriere a literelor si a cuvintelor, respectând forma, mărimea lor; -exerciții de citire cu litere și cuvinte. - exerciţii de încadrare corectă în pagină a textului (data, alineat); - exerciţii de apreciere corecta a spaţiului dintre cuvinte; - dictări de cuvinte si propoziţii; -exerciții de scriere a literelor și cuvintelor.	- să citească în ritm propriu, corect un text cunoscut - să scrie corect litere, silabe, cuvinte - să scrie corect, lizibil şi îngrijit propoziţii scurte -să citească cuvinte simple și propoziții scurte. - să identifice ideile principale din texte scurte. .-să formuleze propoziţii simple -să scrie literele corect, atât de tipar, cât și de mână. - să redacteze propoziții simple. - să utilizeze corect semnele de punctuație de bază. - să compună texte scurte cu ajutorul unui model.	-conversația -explicația -exercițiul -munca independentă -jocul didactic -explicația; -exerciţiul; -munca independentă -jocul de rol	S13-20 S21-S28 S29-36	sau pauze mai lungi, atunci când întâlneşte cuvinte care conţin aglomerări de consoane, grupuri de litere etc.; -citeste corect cel puțin 10 cuvinte simple. - identifica ideea principală dintr-un text scurt. .-copiază, transcrie şi scrie după dictare litere, silabe şi cuvinte cu abateri de la regulile grafice; - construieşte în scris propoziţii formate din 2-3 cuvinte, cu mici abateri de la regulile grafice, ortografice şi de punctuaţie, corectate la intervenţia învăţătorului;	Evaluare continuă Evaluare continuă Aprecieri stimulative

Recapitulare/Evaluare finală	- crearea de propoziții simple bazate pe imagini. -exerciți recapitulative					Evaluare finală

Prin acest program s-a urmărit:

- recuperarea laturilor disfuncţionale; structurarea unor comportamente dezirabile (elaborarea unor modele de comportament cu un grad mare de adaptare şcolară şi socială); consilierea comportamentală; antrenarea elevului în activităţi plăcute pentru a-l stimula și în activităţi extracurriculare;
- dezvoltarea abilităţilor de cunoaştere a literelor şi citire a cuvintelor şi propoziţiilor; formarea deprinderilor de scriere corectă şi respectare a spaţiului de scris.

GRAFIC DE ACTIVITĂȚI PROPUSE PENTRU ”SĂPTĂMÂNA ALTFEL”

Aștefănoaie Nicoleta

Școala Gimnazială „Liviu Rebreanu” Comănești-Bacău

CLASA a V-a

Diriginte,

DATA	ZIUA TEMATICĂ	ACTIVITATEA (denumire, scurtă descriere. Ex. ”Recunoaște personajul! ”- concurs de cultură generală)	RESPONSABILI/ PARTENERI	LOC DE DESFĂȘURARE
	EDUCAȚIE PENTRU VIAȚĂ	Sănătos la fermă!- vizită la o fermă din apropierea orașului		-ferma din apropierea orașului
	CULTURĂ ȘI ARTĂ	Să facem o plimbare virtuală cu trenul prin Europa!		Sala de clasă
	CREATIVITATE	Atelier practic- confecționare de felicitări de Craciun		Sala de clasă
	RESPECT ȘI ACCEPTARE	Să ne cunoaștem colegii din proiectul Etwinning		Sala de clasă
	TRADIȚIE	Colinde,colinde...- învățarea de cantece tradiționale de Crăciun și prezentarea lor celorlalți colegi din școală		Incinta școlii

Test de evaluare adaptat elevilor cu CES

Vlad Copil

Colegiul Naţional „Gheorghe Lazăr”, Bucureşti

Test de evaluare: clasa a XI-a

Unitatea de învăţare: Limite de funcţii

Specializarea: Ştiinţe ale naturii

Timp de lucru: 50 de minute

Subiectul I

Încercuiţi litera corespunzătoare răspunsului corect.

1. (**1,5p**) Calculaţi $\lim\limits_{x\to\infty}\dfrac{6x^2}{x^2+1}$.

a) 6; b) 3; c) -2; d) nu există.

2. (**1,5p**) Calculaţi $\lim\limits_{x\to-\infty}\dfrac{40x^2-x+2}{4x^2-3}$.

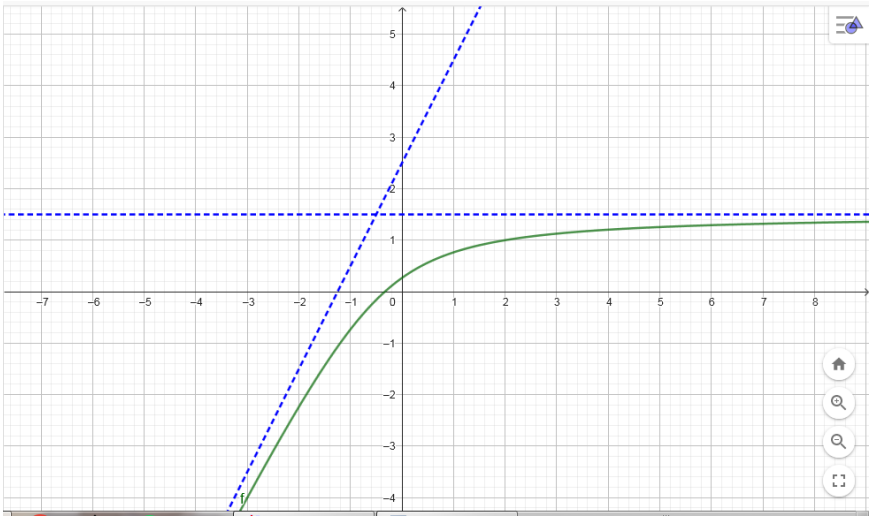
a) 4; b) 10; c) 2; d) 11.

3. (**1,5p**) Calculaţi $\lim\limits_{x\to 1}\sqrt{2x^2-4x+11}$.

a) 1; b) -5; c) 3; d) 2.

Subiectul al II-lea

Se consideră funcţia $f:D\to\square$, $f(x)=x-\sqrt{x^2+x+3}+2$, al cărei grafic este reprezentat (cu culoarea verde) în imaginea alăturată.

Stabiliţi dacă următoarele propoziţii sunt adevărate sau false şi încercuiţi litera corespunzătoare răspunsului corect.

4. (**1,5p**) *D* domeniul maxim de definiţie al funcţiei *f* este □ .

A **F**

5. (**1,5p**) Fie $f:\square\to\square, f(x)=x-\sqrt{x^2+x+3}+2$.

Ecuaţia asimptotei orizontale spre $+\infty$ este $y=-1$.

A **F**

6. (**1,5p**) Fie $f:\square\to\square, f(x)=x-\sqrt{x^2+x+3}+2$.

Ecuaţia asimptotei oblice spre $-\infty$ este $y=2x+\frac{5}{2}$.

A **F**

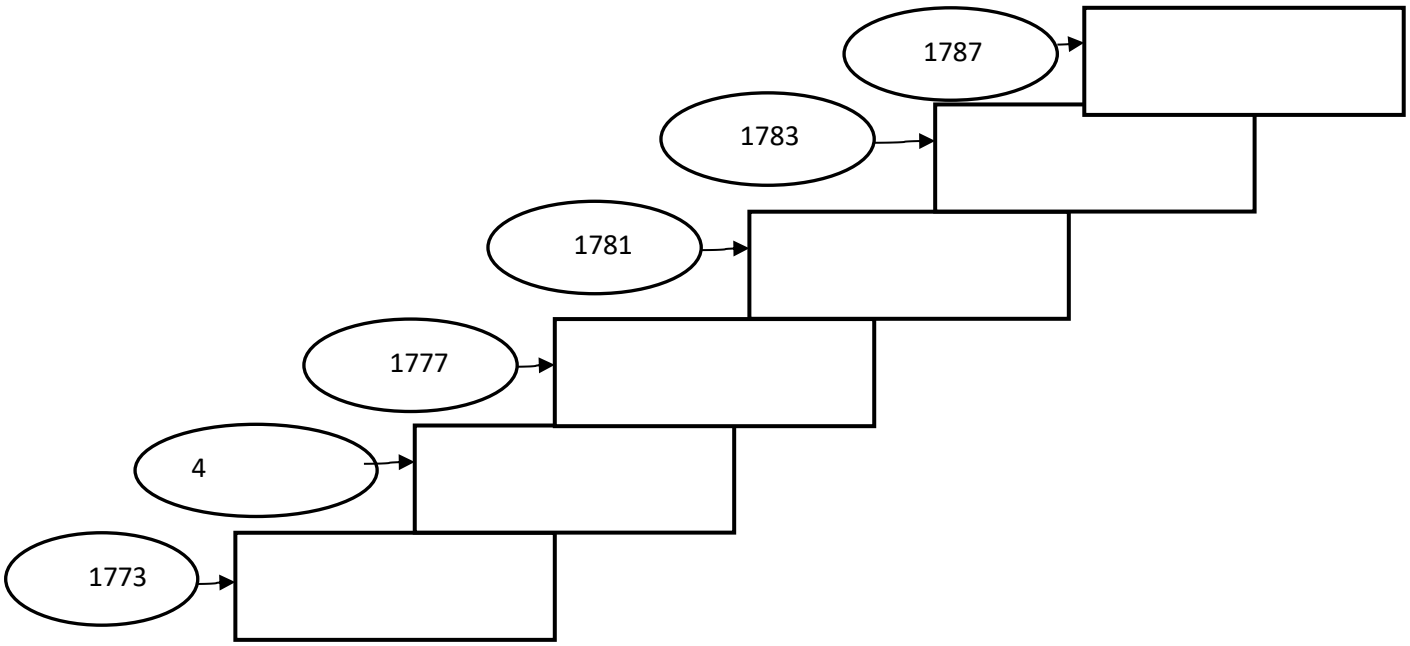
Barem de corectare

Itemul	1	2	3	4	5	6	Oficiu	Total
Răspuns corect	a	b	c	A	F	A		
Punctaj	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1	

REVOLUŢIA AMERICANĂ

Prof. Elena Pîslar
Școala Gimnazială „Samson Bodnărescu,,
Gălănești, județul Suceava

Grupa 1 Ordonează evenimentele corespunzătoare datelor din organizatorul grafic de mai jos, pe baza informaţiilor din caiet şi din manual:

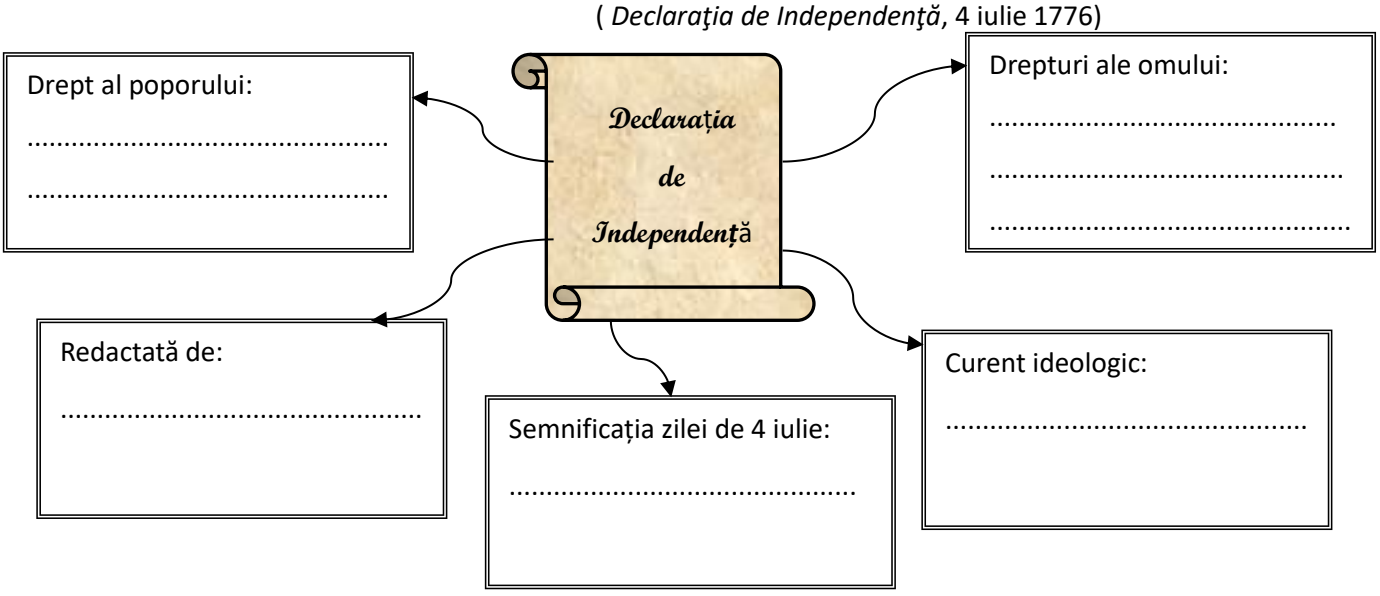

Grupa 2

Analizează Declaraţia de Independenţă şi completează spaţiile libere din organizatorul grafic:

Redactată de patriotul american Thomas Jefferson şi apărută sub influenţa ideologică a Iluminismului, aceasta fundamenta dreptul poporului la răsturnarea oricărei guvernări abuzive şi proclama o serie de drepturi ale omului: ,,Toţi oamenii sunt egali prin naştere, sunt înzestraţi de către Creator cu anumite drepturi inalienabile, cum sunt: dreptul la viaţă, la libertate şi la fericire”.

(*Declaraţia de Independenţă*, 4 iulie 1776)

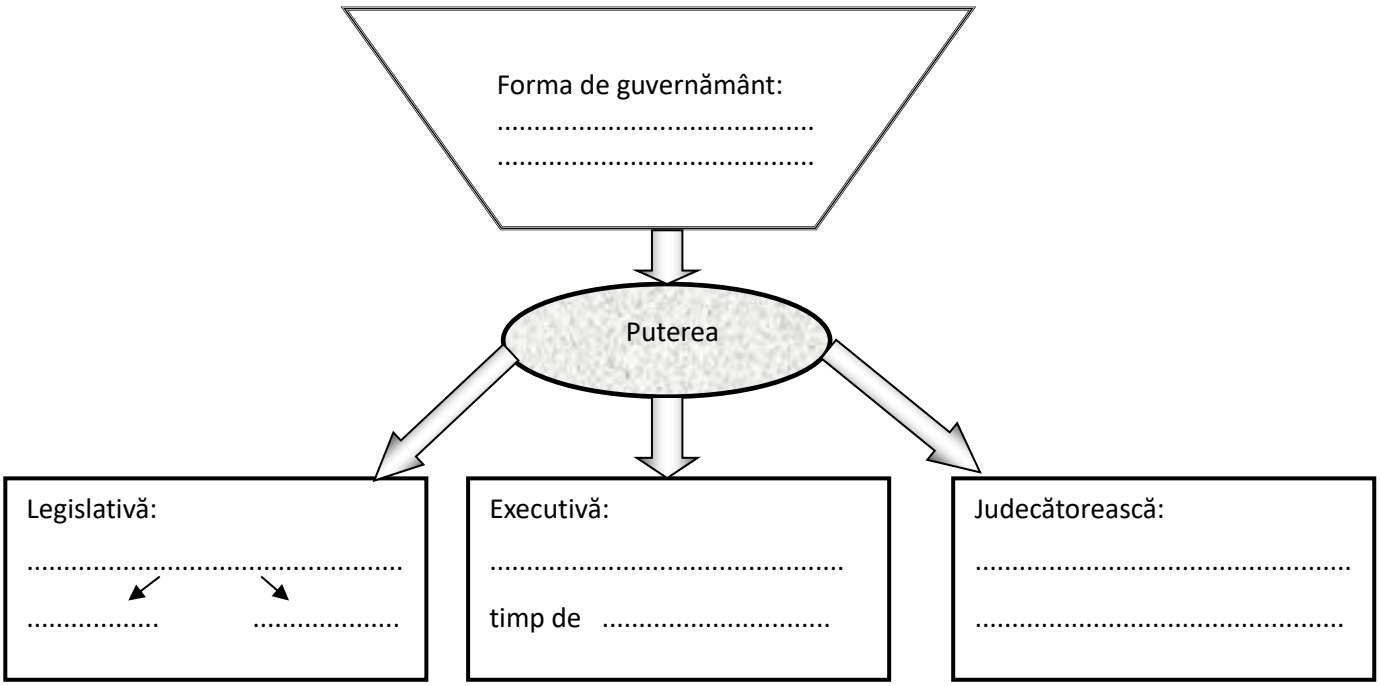

Grupa 3

Citeşte textul şi aplică prevederile Constituţiei S.U.A. în organizatorul grafic de mai jos .

Conform Constituţiei, S.U.A. devenea republică federativă ce avea la bază principiul separării puterii în stat.

- Puterea legislativă era exercitată de Congres. Acesta era format din Senat şi Camera Reprezentanţilor.
- Puterea executivă era încredinţată unui preşedinte, şef al statului şi Guvernului pentru 4 ani.
- Puterea judecătorească era atribuită Curţii Supreme de Justiţie.

Activitate individuală

Redactaţi un scurt eseu (text) timp de 5 minute numit Revoluţia americană, ţinând cont de următorii termeni: colonii, ,,invitaţie la ceai”, ,,război de independenţă”, Washingthon, S.U.A..

EcoClub ORIZONT

Prof. SUCIU ROXANA NICOLETA
Centrul Școlar de Educație Incluzivă ,,Orizont” Oradea
Loc. Oradea, Județ Bihor

,,Lumea nu va fi distrusă de cei care fac rău, ci de aceia care îi privesc de pe margine, fără să facă nimic.”

(Albert Einstein)

Educația ecologică este importantă pentru a arăta oamenilor de ce și cum trebuie protejată natura, oferindu-ne premisele unei vieți plenare și armonioase, ea trebuind să se dezvolte la nivelul întregii umanități și să se întindă pe toată durata existenței umane.

Educarea tinerei generații în scopul reciclării nu presupune eforturi suplimentare din partea consumatorilor, dar aduce mari beneficii planetei, fiind una din cele mai simple metode de a proteja planeta de poluare. Cel mai indicat este să folosim materiale pe care pământul le poate absorbi natural și reintegra. Cum asa? Nimic nu se pierde, totul se refolosește. În general reciclarea, previne pierderea unor materiale potențial folositoare, reduce consumul de materii prime și de energie.

Școala are menirea de a organiza și desfășura o vie și susținută mișcare de educație ecologică.

În cadrul proiectului EcoProvocarea organizat de către Consiliul Județean Bihor, fiecare școală participantă a trebuit să își organizeze un EcoClub în care să fie implicați elevii din cadrul instituției. Proiectul s-a desfășurat sub formă de concurs, cuprinzând mai multe etape, dintre care o etapă fiind realizarea unui spațiu verde, caracteristic școlii și elevilor săi. Datorită specificului elevilor din Centrul Școlar de Educație Incluzivă ,,Orizont”, Oradea, profesorii coordonatori și elevii înscriși în EcoClub, au luat hotărârea de a realiza o alee senzorială. De ce o alee senzorială? Pentru că, în cadrul școlii sunt mulți elevi cu deficiențe senzoriale, locomotorii,ADHD, autism, iar rolul aleii este de a maximiza impactul asupra simțurilor. Astfel, aleea senzorială a fost proiectată pe un spațiu verde din curtea școlii. Pentru a realiza această alee a fost necesară implicarea a cât mai multor profesori și elevi, care au sponsorizat materialele necesare realizării aleii. Elevii cu deficiențe mintale ușoare și moderate au contribuit fizic la realizarea aleii, iar elevii cu deficiențe senzoriale au fost încântați să poată folosi această alee.

Impactul realizării acestei alei senzoriale a fost maxim, elevii școlii fiind foarte încântați de a parcurge tot traseul.

ECO

SANITARII SPECIALI

Prof. Pintican Laura
Centrul Școlar de Educație Incluzivă „Orizont” Oradea
Loc. Oradea, Jud. Bihor

”Sunt un singur om, dar totuși sunt unul. Nu pot face totul, însă pot face ceva. Și doar pentru că nu pot face totul, nu voi refuza să fac ceea ce pot face”

(E.E. Hale)

Pornind de la acest motto am încercat să ne încurajăm elevii cu cerințe educative speciale că și ei pot să facă o multitudine de lucruri în ciuda dizabilității lor. Așa că unul din obiectivele avute în cadrul Școlii Altfel a fost acela de a promova instruirea în domeniile de prim ajutor și educație pentru sănătate și în rândul lor, a copiilor cu dizabilități(dizabilități mintale moderate și ușoare), numiți de noi ” Speciali”.

Obiectivele urmărite în cadrul activității au fost prevenirea unor accidente și formarea unor deprinderi practice pentru acordarea corectă a primului ajutor de bază.

Scopul activității a fost dezvoltarea sentimentului solidarității umane față de cei aflați în suferință, și păstrarea și îmbunătățirea sănătății fizice .

Primul ajutor reprezintă o serie de manevre simple pentru salvarea vieții pe care un om obișnuit poate fi antrenat să le folosească în situații de urgență medicală, înainte de intervenția personalului medical , dacă este cazul. Multe accidente se pot întâmpla acasă sau la școală și de aceea este foarte important să cunoaștem ce trebuie să facem în astfel de situații .

Pentru a le fi explicate și arătate toate aceste lucruri, la activitate a participat ca invitat special doamna asistent medical din cadrul instituției. Aceasta le-a prezentat elevilor ce cuprinde o trusă de prim ajutor pe care ar fi bine să o avem cu toții în casă. De asemenea le-a povestit copiilor ce trebuie să facă în caz de arsură, lovire sau julire. Copiilor li s-a prezentat și numărul la care trebuie sunat în caz de urgență , când avem caz de urgență, cum vorbim și ce date trebuie să oferim când sunăm la acest număr precum și consecințele apelului la acest număr doar din ”joacă”.

După teorie a urmat și partea practică, de exersare a unor reguli de pansare în caz de accident , identificarea și mânuirea obiectelor din trusa de prim ajutor. În prima fază doamna asistentă le-a arătat cu se face urmând apoi ca fiecare elev să exerseze ceea ce li s-a arătat.

Toți elevii participanți la activitate au fost foarte implicați și încântați de ceea ce li s-a arătat și totodată mândri că și ei pot, exprimându-și dorința de a se mai repeta activități de acest fel.

Concuzia finală a fost că, acordarea de prim ajutor poate salva vieți, poate reduce suferința celui rănit , poate preveni complicații , putem veni în sprijinul personalului medical.

SPECIALII !!

Prof. Cristea Cristina Marina
Centrul Școlar de Educație Incluzivă ”Orizont”Oradea
Loc. Oradea, jud. Bihor

„Voluntarii nu au neapărat timp, au inimă."

(Elizabeth Andrew)

Pornind de la acest motto doresc să scriu cîteva rânduri despre un proiect de voluntariat pornit din inimă și anume”De la cei SPECIALI la cei mai SPECIALI”. Acest proiect a venit la inițiativa unor elevi excepționali, cei mai buni, dintr-o școală bună pe care i-am denumit ”cei Speciali” pentru că au avut rezultate foarte bune la examenele naționale. Așadar la inițiativa lor am realizat acest proiect pentru că ei își doreau foarte mult să ajute, să cunoască pe ”cei mai SPECIALI”,pe cei mai puțin norocoși ca ei, elevii cu dizabilități.

Acum acest proiect este la ediția numărul 3 , la el adăugându-se ca parteneri încă 2 școli și un ONG. Cu toții pentru acești copii și pentru a arăta că voluntariatul în rândul elevilor este un mod excelent de a da comunității ceea ce au primit și ei la rândul lor. Este o modalitate practică de a se confrunta cu lumea reală, dar și de a explora posibile cariere. Putem afirma, cu convingere,că, voluntariatul ne ajută să ne dezvoltăm atât pe plan personal, cât și pe plan profesional.

Conform legii nr.339/2006 voluntariatul este o activitate de interes public desfășurat din proprie inițiativă de orice persoană fizică, în folosul altora fără a primi o contraprestație materială.

De mulți ani în școlile din întreaga lume se pune accent pe voluntariat și de a deveni voluntar, unii chiar continuând să facă acest lucru și după finalizarea studiilor.

În țara noastră, voluntariatul este recunoscut prin lege, ca fiind o expresie a unei dezvoltări personale, profesionale, interculturale și lingvistice a persoanelor care desfășoară astfel de activități.În cadrul unor astfel de acțiuni mulți leagă prietenii care pot dura toată viața.

Prin acțiunile de voluntariat desfășurate, elevii învață ce înseamnă să fii altruist, generos, să ai spirit critic, să fii implicat în societatea în care trăiești.

Faptul că ne vom strădui să fim cu toții SPECIALI, suntem ferm convinși că va avea un efect pozitiv asupra minții, corpului și a sufletului nostru.

Scop: - educarea practicării voluntariatului încă de la o vârstă fragedă precum și acceptarea și integrarea copiilor cu CES în societate.

Obiective: - creșterea gradului de integrare și acceptare a persoanelor cu CES;-dezvoltarea personală a copilului implicat;-creșterea stimei de sine și a echilibrului emoțional;-stare emoțională pozitivă ;

În proiect se desfășoară foarte multe activități dar am să descriu ultima activitate ce s-a desfășurat în luna iunie 2024, cu ocazia Zilei Copilului , ocazie cu care voluntarii au plănuit o mare surpiză pentru elevii cu CES. Aceasta a constat într-o excursie în pădurea din Băile Felix, la o cabană, o activitate mult dorită și așteptată de elevii cu CES. Voluntarii au pregătit în amănunt această activitate , astfel: au închiriat 2 animatori care să-i picteze pe copii, au cumpărat 2 pinata pline cu jucării și bomboane, au comandat pizza, sucuri și nelipsitul tort. Evident totul s-a desfășurat excelent iar surpiza a fost mai mult decât reușită pentru elevii cu CES dar și pentru voluntari care au rămas plăcut impresionați de bucuria copiilor.

Bibliografie: Legea Voluntariatului în România

https://ro.m.wikipedia.org

